

52

پروژہ کی تہشک

گہ شتی قیامت

نووسینی

ناصر تیراھیم سازانی

گه شتی قیامت

نووسینی: ناصح نیبراهیم سازانی

۱۴۳۰-۲۰۰۹

\$ # " !

| { z y w v u t s r p o n M

} ~ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْعُرُورِ © آل عمران: ١٨٥.

ناوی کتیب: گه شقی قیامت

نووسینی: ناصح ئیبراهیم سازانی

ژماره‌ی سپاردن: ژماره (١٥١٤) سالی (٢٠٠٩)

توره‌ی چاپ: دووهم

سالی چاپ: ٢٠٠٩

نه‌خشه‌سازیی به‌رگو و ناوه‌وه: سیف و سرمد

له بلاوکراوه‌کانی: پرۆژه‌ی (تیشک)، ژماره (٥٢)

ناونیشانی پرۆژه له‌سه‌ر توپی ئینتەرنیت:

www.tishkbooks.com

ئیمه‌یلی پرۆژه:

info@tishkbooks.com

tishkbooks@yahoo.com

۱۸	پیشه کی
۲۱	سهره تا گهر دوون چوون دهستی پیکردووه؟
۲۱	یه کدم: له کوپوه هاتووم؟
۲۶	دووهم: بوچی به دیهاتووم؟!
۲۸	سییه: سهره نجام به ره و کوی یه؟
۳۲	باوه به روژی قیامت
۳۲	روژی قیامت چی یه؟
۳۴	ئیمان به روژی قیامت مانای چی یه؟
۳۴	بوچی ناو نراوه روژی دوايي؟
۳۶	خوناماده کردن بوئو گهشته
۴۳	هیوا دريژی و بی ناگایی له قیامت
۴۵	پهنا گرتن به خوا له هیوا دريژی
۴۸	مردن حه قیقه تینکی گهوره یه
۴۸	مردن چی یه؟
۴۹	مردن به لا و کاره ساته
۵۰	مردن دوو جوړی هدییه
۵۰	ئو مردندی لیی راده کهن هدر دهتان گاتی
۵۱	مردن وهختی دیار یکراوی هدییه
۵۲	کس له مردن دهر بازی نابیت

٥٣	بیر کردنەوێ لە مردن
٥٥	خەڵک لە بارەى مردنەوێ دەبن بە سى بەشەوێ
٥٦	یادی مردن کاریگەرى چاکى هەیه بۆ چاکسازى دەروون
٥٨	سەردانى گۆرستان دل نەرم دەکات
٦٠	مردن کارەساتە بەلام بى ناگایى خراپترە
٦١	خۆ نامادە کردن بۆ مردن
٦٢	ژیرترین کەس ئەوێهە کار بۆ دواى مردنى دەکات
٦٣	خراپى ئاوات خواستن بۆ مردن
٦٥	کەى ئاوات خواستن بۆ مردن دروستە؟
٦٨	روداوێ کانى پێش رۆح کیشان
٦٨	پێناسەى رۆح
٦٨	رۆح بە دیهینراوێ
٦٨	رۆح لە قورئاندا بەم مانایانە هاتووێ
٧٠	قورئانى پیرۆز ناماژەى بە سى جۆر نەفس داوێ
٧٠	یە کەم - نەفسى فەرماندەر بە تاوان (لامارة بالسوء)
٧٠	دووهم - نەفسى سەرزەنشتکار (اللوامة)
٧٠	سێهەم - نەفسى تارام و دامەزراو (المطمئنة)
٧٠	خوای گەورە رۆح کیشانى ئیماندارى بى ناخۆشە
٧١	نامادە بوونى شەیتان لە کاتى سەرەمەرگدا
٧٣	ترسان لە ئاخىر شەرى (سوء الخاتمة)
٧٤	نیشانەکانى ئاخىر شەرى

۷۵	هۆکاره کانی ناخر شه‌ری
۷۵	گومان و دانه‌مه‌زراوی عه‌قیده
۷۵	دواخستنی ته‌وبه‌و په‌شیمانی
۷۶	به‌رده‌وام نه‌بوون له‌سه‌ر گوپ‌رایه‌لی
۷۸	به‌رده‌وامی له‌سه‌ر گونا‌ه‌کردن
۷۹	هیوا درێژی
۸۱	خۆشه‌ویستی له‌پ‌را‌ده‌به‌ده‌ری دنیا
۸۳	هاورپیی خراب
۸۴	دوورروویی (نیفاق)
۸۵	په‌یوه‌ست بوونی دل به‌ غه‌یری خواوه
۸۶	گومانی خراب بردن به‌ خوای گه‌وره
۸۸	له‌بیر چوونه‌وه‌ی دوا‌پ‌و‌ژو بیرنه‌کردنه‌وه له‌ مردن
۸۸	زولم و سته‌م‌کردن
۹۱	کاتی هاتنی مهرگ
۹۱	گومانی باش بردن به‌ خوای گه‌وره
۹۲	ته‌لقین کردن له‌سه‌ره‌مه‌رگدا
۹۳	نازارو ژانه‌کانی رۆح کیشان
۹۶	بیا‌وه‌پ‌ان دا‌وای گه‌پ‌انه‌وه ده‌که‌ن
۹۶	ته‌وبه‌ی کاتی غه‌رغه‌ره وه‌رنا‌گیری
۹۷	ناماده‌بوونی مه‌لانی‌که‌ی مهرگ
۹۸	مه‌لانی‌که‌ی ره‌حه‌مت مژده‌ی خۆشی ده‌ده‌ن به‌ ئیمانداران

۹۹	مه لائیکه مژدهی سزای سهخت دهدهن به بیباوه‌ران
۱۰۰	رؤحی ئیماندار زۆر به ناسانی ده‌رده‌چیٔ
۱۰۲	رؤحی بیباوه‌ر زۆر به‌سهختی ده‌رده‌چیٔ
۱۰۴	عاقیبهت خیری (الحسن الخاتمه)
۱۰۴	هۆکاره‌کانی عاقیبهت خیری
۱۰۴	یه‌که‌م – به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر به‌جیهینیانی فه‌رمانه‌کانی خوا
۱۰۴	دووهم – ته‌قوا
۱۰۶	سیهه‌م – گومانی باش بردن به‌خوای گه‌وره
۱۰۶	چوارهم – راستگویی
۱۰۷	پینجهم – ته‌ویه‌و په‌شیمانی
۱۰۸	شه‌شه‌م – هیوا کورتی (قصر الأمل)
۱۰۹	حه‌وته‌م – ترسان و دوور‌که‌وته‌وه‌ له‌ هۆکاره‌کانی ئاخ‌ر شه‌ری
۱۱۰	نیشانه‌کانی عاقیبهت خیری (الحسن الخاتمه)
۱۱۰	یه‌که‌م – وتنی شایه‌تومان له‌ کاتی سه‌ره‌مه‌رگدا
۱۱۰	دووهم – مردن به‌ ئه‌ره‌قه‌ی نیوچاوان
۱۱۱	سیهه‌م – مردن له‌شه‌وو روژی جومعه‌دا
۱۱۱	چوارهم – شه‌هید بوون له‌ گۆره‌پانی جیهادو تیکۆشاندا
۱۱۲	پینجهم – مردن له‌ کاتی غه‌زاکردن و تیکۆشان له‌ پیناوی خوادا
۱۱۲	شه‌شه‌م – مردن به‌ نه‌خۆشیی کولیرا (طاعون)
۱۱۲	حه‌وته‌م – مردن به‌ هۆی سک ئیشه‌وه
۱۱۳	هه‌شته‌م و نۆهه‌م – له‌ ئاوا خنکان و دیوار به‌سه‌ردا رمان

۱۱۳	دههم- مردن له کاتی پاسه وانی کردن له رینی خوا
۱۱۳	یانزه هم- مردن له پیناوی بهرگری له دین و خوی و مالی
۱۱۳	دوانزه هم- مردن له سهر کاری خیر و چاکه
	سیانزه هم و چواده هم- مردنی نافرتهی سک پر به سهر منداله کدیه وه و،
۱۱۴	مردن به نه خویشی سیل
۱۱۴	پانزه هم- مردن به نه خویشی په ردهی ناوه وهی په راسوه کان
۱۱۵	رووداوه کانی دواي رۆح کیشان
۱۱۵	چی له سهر ناماده بووان پیویسته
۱۱۵	۱- نوقاندنی چاوه کانی و دوعای خیر بو کردنی
۱۱۵	۲- به پۆشاکیک هموو جهستهی داپۆشریت
۱۱۶	۳- په له کردن له شتن و کفن کردن و بهرپکردنی
۱۱۷	۴- ههر له و شویندهی مردوو بنیژریت مه گهر له بهر زهرورهت
۱۱۷	۵- په له کردن له دانه وهی قهرزه کانی
۱۱۸	نویژی مردوو (الصلاة الجنابة)
۱۱۹	مه لائیکه رۆحه کان بهرز ده کهنه وه بو ناسمان
۱۲۰	مه نزل و نیشته گی رۆحه کان له ژیانی بهرزه خدا
۱۲۱	رۆحی ئیمانداران بهیهک ده گهن و شادمان ده بن
۱۲۲	مه ترسی و ناخویشیه کانی گۆر
۱۲۲	گۆر یه کهم ههوار گدی قیامته
۱۲۳	مانه وهی پیاو چاکان له سهر گۆر
۱۲۳	کاتی مردوو خرایه گۆر هاورپکانی گهرانه وه گوبی له دهنگی پیلاره کانیا نه

۱۲۳	لی پرسینه وهی ناو گۆر
۱۲۵	مردوو له گۆردا کهی پرسپاری لی ده کریت؟
۱۲۶	گه رانه وهی عه قل بۆ جهسته
۱۲۶	گۆره وشار
۱۲۷	نازار و نهشکه نهجی گۆر
۱۳۰	خۆشی و نیعمه ته کانی گۆر
۱۳۱	نایا نازار و نهشکه نهجی گۆر و خۆشی و نیعمه ته کانی بۆ جهسته و رۆحه یان بۆ یه کیکیانه؟
۱۳۴	نوێژ و رۆژوو بهرگری ده کهن له بهندهی ئیماندار
۱۳۷	مردوان نازانن له سهه زه ویدا چی روو نه دات
۱۳۷	ئهو کرده وانهی سوود ده گه یه نن به مرۆف له دواى مردن
۱۳۷	۱- نوێژ کردن له سهه جه نازهی مردوه که
۱۳۷	۲- پاران وهی موسلمانان بۆ مردوه که له دواى ناشتنی
۱۳۸	۳- مانه وهی پیاو چاکان له سهه گۆری مردوه که
۱۳۸	۴- خیر و چاکه ی بهردوام و زانستی به سوود و مندالی چاک
۱۳۹	۵- پاسه وانی کردن له پیناوی خوادا
۱۳۹	ئهو که سانهی له فیتنه و نازاری گۆر رزگاریان ده بیئت
۱۳۹	۱- شه هید بوون له گۆره پانی جههاد و تیکۆشاندا
۱۴۰	۲- پاسه وانی کردن له پیناوی خوادا
۱۴۰	۳- مردن له شهو و رۆژی جومعه دا
۱۴۱	۴- خویندنی سوره تی (تبارک)
۱۴۱	۵- مردن به نه خۆشی سک

۱۴۲	نیشانه کانی هاتنی قیامت
۱۴۳	یه کهم - نیشانه کانه بچو که کان
۱۴۳	۱- هاتنی پیغمبهر صلی الله علیه وسلم
۱۴۳	۲- وه فاتنی پیغمبهر صلی الله علیه وسلم
۱۴۴	۳- رزگار کردنی قودس
۱۴۴	۴- نه خو شی کولیی (طاعون عمواس)
۱۴۴	۵- کوشتن زور ده بیت
۱۴۵	۶- په یدابوونی ژنانی بی نابروو زوربوونی زینا کردن
۱۴۵	۷- نه ماننی ده ست پاکی و نه مانه ت له ولاتدا
۱۴۶	۸- بلا و بونه وهی فیتنه و ناژاوه
۱۴۶	۹- زوربوونی نامیری مؤسیقاو گورانی و مهی خواردنه وه
۱۴۷	۱۰- زوربوونی سامان و دارایی
۱۴۷	۱۱- جهنگ له گه گه عه جهم
۱۴۷	۱۲- جهنگ له گه گه تورک
۱۴۸	۱۳- بهر پابوونی جهنگ له نیوان موسلمانان و جوله که دا
۱۴۸	۱۴- که مبوونه وهی پیاوان و زوربوونی ژنان
۱۴۸	۱۵- په یدابوونی چه ندین که سی دروزن که بانگه شهی پیغمبهر ایه تی ده که دن
۱۴۹	۱۶- نیوه دوور گهی عه رب ده بیتنه وه به باخ و بیستان
۱۴۹	۱۷- دابه شکردنی گه نجینه کانی کیسرا و قه یسه ر له رینی خوا
۱۴۹	۱۸- که و تنه وهی ناگریک له حیجاز
۱۴۹	۱۹- قیامت نایه ت تا که سیک له سه ر زه ویدا بلئی: الله، الله.

۱۵۰	۲۰- قیامت نایەت مەگەر بەسەر خراپترینی خەلکدا
۱۵۰	۲۱- شوان و گاوێن دەبنە خواوەنی کۆشک و تەلار
۱۵۰	۲۲- سلا و کردنی تاییەت، زۆربوونی بازرگانی، کزبوون خزمایەتی
۱۵۰	۲۳- زۆربوونی پۆلیس و دەست و پێوەندی ستمکاران
۱۵۱	۲۴- کەسانی سووک و ریسوا دەبنە خواوەن پلەو پایە
۱۵۲	۲۵- رازاندنەوێی مزگەوتەکان
۱۵۲	۲۶- زۆربوونی مردنی کتوپڕی
۱۵۲	۲۷- خواردنی مائی حەرام و ریبای
۱۵۳	دووھەم- نیشانە گەورەکان
۱۵۴	* فیتنەیی دەججال
۱۵۹	* دابەزینی عیسا سالاوی خوای لەسەر بێ
۱۶۰	* دەرکەوتنی یەئەجوج و مەئەجوج
۱۶۲	* پەیدا بوونی دوکەل
۱۶۳	* دەرھاتنی زیندەوەر (دابە)
۱۶۳	* ھەلھاتنی خۆر لە رۆژئاواوە
۱۶۴	* روودانی سی رۆچوونی گەورە لەسەر زەوی
۱۶۴	* ئەو ئاگرەیی کە خەلکی کۆدەکاتەوہ
۱۶۵	دەرکەوتنی مەھدی
۱۶۷	ناوہ ناسراوہ کانی رۆژی قیامت
۱۶۷	سەرەتای لەناوچوونی بونەوہر
۱۷۲	ھەموو جەستەیی مرۆفە دەریژێت تەنھا یەک ئیسکزیلە نەبیئ

۱۷۲	زهوی جهستهی په‌یامبه‌ران و شه‌هیدان ناخوات
۱۷۲	فوو کردن به که‌ره‌نادا (الصور)
۱۷۲	که‌ره‌نا چی یه و کی فووی پیندا ده‌کات؟
۱۷۴	ماوه‌ی نیوان نهو دوو فووه چه‌نده؟
۱۷۵	سه‌ر جه‌م بونه‌وه‌ران له‌ناو ده‌چن
۱۷۶	زیندوبونه‌وه (البعث)
۱۷۶	مروّفه له‌سه‌ر هه‌ر شتی‌ک بمری له‌سه‌ر نهو شته زیندوده‌کرینه‌وه
۱۷۷	ده‌باره‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌ریان به زیندوبونه‌وه نی یه
۱۷۹	حیکمه‌ت له‌گه‌رانه‌وه و زیندوبونه‌وه
۱۷۹	به‌لگه له‌سه‌ر زیندوبونه‌وه
۱۸۱	چه‌ند رو‌داویکی راسته‌قینه له‌سه‌ر زیندوبونه‌وه
۱۸۱	یه‌که‌م- چیرۆکی نه‌و پیاوه‌ دای به‌لای شاره‌ خاپور کراوه‌که‌دا
۱۸۲	دووهم- چیرۆکی ئیبراهیم سلّوی خوی له‌سه‌ر بی
۱۸۲	سییه‌م- چیرۆکی عیسا سلّوی خوی له‌سه‌ر بی
۱۸۲	چواره‌م- چیرۆکی زیندوبونه‌وه‌ی پیاوانی نه‌شکه‌وت
۱۸۳	کۆبونه‌وه (الحشر)
۱۸۳	هیچ که‌سی‌ک له‌و روژه‌دا دوا ناکه‌ویت
۱۸۳	هه‌موو جانه‌وه‌ران کۆده‌کرینه‌وه
۱۸۳	خه‌لک به‌پیی په‌تی و به‌رووتی کۆده‌کرینه‌وه
۱۸۴	گۆره‌پانی کۆکردنه‌وه چۆنه
۱۸۵	حال و باری چاکه‌کاران

۱۸۵	ئەوانەى خىواي گەورە ئەيانخاتە ژېر سېبەرى خۆيەو
۱۸۶	حال و بارى خراپە كاران لەو رۆژەدا
۱۸۶	كافران لەسەر روومەتيان كۆدە كرىنەو
۱۸۷	نزيك بوونەوئەى خۆر لە خەلك
۱۸۸	دیمەنە سامناكە كانی رۆژی قیامت
۱۹۶	تكا کردن (الشفاعة)
۱۹۷	مەرجه كانی شەفاعەت
۱۹۸	جۆرە كانی شەفاعەت
۲۰۳	ئەوانەى پىغەمبەر ﷺ شەفاعەتيان بۆ دە كا
۲۰۴	شەهید تكا دە كات بۆ حەفتا كەس لە بنەمالە كەى
۲۰۴	شەفاعەتى ئيمانداران
۲۰۴	شەفاعەتى قورئان بۆ خاوەنە كەى
۲۰۵	شەفاعەتى كردهو چاكە كان
۲۰۵	موسلمان تكاو شەفاعەت ناكات بۆ كافران
۲۰۵	ئايا كەس بە كردهوئەى خۆى دەچىنە بەهەشتهو؟
۲۰۶	لېڤرسىنەوئەى سزاو پاداشت
۲۰۶	دیمەنى لېڤرسىنەو
۲۰۷	وستان لەبەردەم خىواي گەورەدا
۲۰۸	يەكەمىن كردهو كە بەندە موخاسەبەى لەسەر دە كرىت نوێژە
۲۰۹	ئەو رېسايانەى لېڤرسىنەوئەى بەندە كانی لەسەر ئەنجام دەدریت
۲۰۹	۱ - دادگەرى تەواو و بېگەرد لە زولم و ستەم

۲۰۹	۲- هه‌موو که‌سیک ئۆبالی گوناھی خۆی له ئه‌ستۆی خۆیدا به
۲۱۰	۳- نیشان‌دانده‌وی کرده‌وه‌کان
۲۱۱	۴- پاداشی چاکه‌ چه‌ندقاته‌ به‌لام خراپه‌ وه‌ک خۆی
۲۱۲	۵- خوای گه‌وره‌ تاوانه‌کان ده‌گۆری به‌چاکه‌
۲۱۲	۶- بی‌ برواو مونا‌فیکه‌کان روو به‌رووی شاهیدان ده‌کرینه‌وه
۲۱۳	لپی‌رسینه‌وه‌ی به‌نده‌ی موس‌لمان ناسانه
۲۱۴	ئه‌و کارو کرده‌وانه‌ی به‌نده‌ی له‌سه‌ر مو‌حاسبه‌به‌ ده‌کری
۲۱۴	۱- بی‌ باوه‌ری و هاوبه‌ش بۆ خوا دانان
۲۱۴	۲- ئه‌و کرده‌وانه‌ی له‌ دنیا‌دا نه‌نجامی دا‌ون
۲۱۵	۳- خۆشگۆزه‌رانی
۲۱۶	۴- به‌لین و په‌یمان
۲۱۶	۵- گۆیچکه‌و چاو و دل
۲۱۷	داب‌ه‌شکردنی نام‌وه‌ لیستی کرده‌وه‌کان
۲۱۹	ته‌رازوو (المیزان)
۲۲۰	ته‌رازوو چی ده‌کی‌شیت
۲۲۰	۱- کرده‌وه‌کان ده‌کی‌شرین
۲۲۱	۲- کارنامه‌ی کرده‌وه‌کان ده‌کی‌شرین
۲۲۲	۳- خاوه‌نی کرده‌وه‌کان ده‌کی‌شری
۲۲۲	نایا کارو کرده‌وه‌ی کافران ده‌کی‌شری
۲۲۴	حه‌وزی که‌وسه‌ر (حوض الکوتر)
۲۲۶	پردی سیرات (الصراط)

۲۲۹	سیفده ته کانی بههشت
۲۳۰	ئیستا که بههشت ههیه و ناماده کراوه
۲۳۰	ناوه کانی بههشت
۲۳۲	ژماره ی دهرگا کانی بههشت
۲۳۲	بههشت ههشت دهرگای ههیه
۲۳۳	یه کهم کهس کی دهچینه بههشته وه؟
۲۳۴	یه کهم کۆمهان که دهچنه بههشته وه
۲۳۴	حفهتا هزار کهس به بی لپیرسینه وه دهچنه بههشته وه
۲۳۵	بههشت جینگه ی نهوانه یه هاوهل و شهریک بو خوا بریار نادهن
۲۳۵	تدمه نی نههلی بههشت
۲۳۵	هیزی جوتبوونی نههلی بههشت
۲۳۵	بالترین شوین له بههشته (الوسيله) یه
۲۳۶	مه قام و پله کانی بههشت
۲۳۷	شیوه ی ژووری کۆشکه کانی بههشت
۲۳۸	شیوه ی چادره کانی بههشت
۲۳۸	دارو درهختی بههشت و بهروبو مه کانی
۲۳۹	رووباره کانی بههشت
۲۴۰	پۆشاک ی نههلی بههشت
۲۴۰	بهرده وامی و نه برانه وه ی نازو نیعمه تی بههشت
۲۴۱	بههشت هیچ غهم و پهژاره یه کی تیدا نی یه
۲۴۱	حۆریه کانی بههشت

۲۴۱	بازاره کانی بههشت
۲۴۲	رازی بوونی خواله نههلی بههشت
۲۴۳	گهورهترین خوشی بههشت بینینی خواجه
۲۴۴	زۆربهی نههلی بههشت ههزاره کانی
۲۴۴	بههشت به ناخوشی دهوره دراوه
۲۴۵	نههلی بههشت ههراگیزاو ههراگیز مردن ناچهژن
۲۴۵	نیمان و نیسلام دهبنه هۆی چوونه بههشت
۲۴۶	سیفتهته کانی ناگری دۆزهخ
۲۴۶	ترسان له ناگر
۲۴۶	پهغهمبەر ﷺ پهناي گرتوو به خواله ناگر
۲۴۸	نهوانه ی ژيرو هۆشمندن پهنايان گرتوو به خواله سزای ناگر
۲۴۹	پیاوچاکانی پیشین له سزای ناگر ترساون
۲۵۰	دۆزهخ سزایه که خوای گهوره نامادهی کردوو به کافرو دوورپوهکان
۲۵۰	ناگری دۆزهخ نیستاکه ههیه و ناماده کراوه
۲۵۲	ناوه کانی ناگری دۆزهخ له قورئاندا
۲۵۴	دۆزهخ حهوت دهراگای ههیه
۲۵۵	پاسهوانه کانی دۆزهخ
۲۵۵	فراوانی و قولی دۆزهخ
۲۵۶	شیو و دۆله کانی دۆزهخ
۲۵۷	سوتهمهنی ناگری دۆزهخ
۲۵۷	گهرمی دۆزهخ

۲۵۷	دۆزەخ لەتاو گەرمى ھاوارى لى بەرز دەبىتەو
۲۵۸	مىشت و مېرى بەھەشت و دۆزەخ
۲۵۸	بەراستى كارەكان بەندن بە كۆتايىبە كانيانەو
۲۵۹	ئەھلى ناگر رېگەى دۆزەخ دەگر
۲۶۰	ئەمىن مەبە لە خۆت
۲۶۱	خوای گەورە دۆزەخى دروستکردووه بۆ نادەمىزاد و جنۆكەكان
۲۶۲	خواردنى دۆزەخىيەكان
۲۶۳	شەراب و خواردنەوھى دۆزەخىيەكان
۲۶۴	جل و بەرگ و پۆشاكىيان
۲۶۴	لىقەو رايەخى دۆزەخىيەكان
۲۶۵	كۆت و زنجىرى دۆزەخىيەكان
۲۶۵	گەوربى جەستەى كافران و ناشىرىنى شىوھيان
۲۶۵	گرىيان و ھاوارى دۆزەخىيەكان
۲۶۶	وتارى شەيتان بۆ دۆزەخىيەكان
۲۶۷	دەرچونى رىخۆلەى دۆزەخىيەكان
۲۶۷	ھەندىك لە شىوھەكانى سزاو نازارى دۆزەخىيەكان
۲۶۸	برژاندنى پىستى جەستەى كافران
۲۶۸	رەش ھەلگەرانى دەم و چاويان
۲۶۸	سزاي ئەوانەى خەلك نازار دەدەن
۲۶۹	سووكتەين سزاي دۆزەخ
۲۶۹	ناگر تا كۆبى ئەھلى دۆزەخ دەگرەت

۲۷۰	شوینی مونا فیق و دوو پروو کان
۲۷۰	وتوویتی ئەهلی دۆزەخ
۲۷۰	بانگ و هاواری ئەهلی دۆزەخ لە ئەهلی بەهەشت
۲۷۱	ئەهلی دۆزەخ مردن ناچەژن
۲۷۲	نەبرانەوی بەهەشت و دۆزەخ
۲۷۲	ئەو تاوانە هەرە گەورانەدی کە دەبنە هۆی مانەوی هەمیشەیی لە دۆزەخدا
۲۷۵	کردهوی چاکە مەرۆف لە ناگری دۆزەخ دوور دەخاتەوه
۲۷۶	کۆتایی
۲۷۷	سەرچاوه کان

پيشه‌کی

إن الحمد لله، نحمده ونستعينه، ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا، وسيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له، ومن يضلل فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأشهد أن محمدا عبده ورسوله. دوای نه‌وه:

گهشتی قیامت سه‌فهریکی دوورو دیژه به‌رهو ژیانی همیشیهی و جاویدانی، به‌رهو دوا مه‌نزلگه، خه‌لکی لهو کاته‌وه دروستکراون گهشتیارن و له ریگادان، نابی کهل و په‌له‌کانیان دابگرن و لیبی دامه‌زرین، مه‌گه‌ر له به‌هه‌شت یان له دۆزه‌خدا نه‌بیّت، جا مروّقی ژیر ده‌زانیّت که له گه‌شت و گوزاردا تووشی ئیش و نازار و ترسناکی ده‌بیّت ناکریّ به‌ دوای خوّشی و حه‌وانه‌وه‌دا بگه‌ریّ، به‌لکو خوّشی و حه‌وانه‌وه‌ی دوای نه‌وه ده‌ست ده‌که‌ویّت که گه‌شته‌که‌ی ته‌واو ده‌کات و ده‌گاته مه‌نزلگا.

بینگومان مروّقی گهشتیار ده‌بیّت به‌ردوام بیّت له گه‌شته‌که‌ی نابیّت هیچ کاتی راوه‌ستی، گهشتیار ده‌بیّ به‌ردوام له ناماده‌باشیدا بیّت به‌خوّی و کهل و په‌لی گه‌شتیه‌وه، هه‌ر کاتیکیش دابه‌زی بۆ نه‌وه‌ی بجه‌ویّ یان پشویه‌کی که‌م بدات، ده‌بیّت له‌سه‌ر ناماده‌باشی گه‌شته‌که‌ی بیّت و گه‌شته‌که‌ی له‌بیر نه‌کات^۱.

شاعیری خواناس مه‌وله‌وی له هۆنراوه‌یه‌کدا ده‌لی:

ئاخر سه‌فهره‌ن را خه‌یلیّ دووره‌ن مه‌نزل بۆ پایان تۆشه زه‌رووره‌ن.

ده‌بیّت هه‌موومان نه‌وه هه‌قیقه‌ته‌ بزاین که ژیانی دنیا هه‌رچه‌نده گه‌وره بیّت به‌چاو ژیانی قیامته‌وه هه‌ر بچوکه و هیچ نی‌یه‌وه گه‌مه‌ی مندا‌لانه، چه‌نده دريژه بکیشی هه‌ر کورته‌وه ته‌واو ده‌بیّت، چونکه شه‌وگار هه‌رچه‌نده دريژ بیّت هه‌ر روژ ده‌بیته‌وه، ته‌مه‌نیش هه‌رچه‌نده دريژ بیّت کوّتایی دیت و سه‌ره‌نجامی چوونه ناو گوّری ته‌نگ و تاریکه‌وه ویستگه‌یه‌کی کاتی به‌ بۆ ناو قیامته‌تی گه‌وره.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: M ! " # \$ % & ' () الأنبياء: ۱. واته:

^۱ - الفوائد لابن قيم الجوزية: ۲۲۹.

لی پرسینهوی خه لکی نزیك بۆتهوه به لām نهوان له بی ناگایی و غه فله تدا پشت تیکهر و روو وهر گین (له دینی خوا).

له م نایه تدا خوی گه وروه هموو خه لک ناگادار ده کاتهوه به نزیك بوونهوی رۆژی قیامت و لی پرسینهوه، واته کاتی نهوهی که له سهر کردهوه کانیاں لیبیچینهوه یان له گه ل بکریت و، پاداشتی کردهوه کانیاں وهر گرن، چونکه به شیوهیه کی گشتی خه لک بی ناگان لهو رۆژه، کاری بۆ ناکهن و، خۆیانی بۆ ناماده ناکهن، بی ناگان لهوهی که له پیناوی چیدا به دیهیتراون، وهک نهوهی تهنها بۆ خواردن و خواردنهوهو رابواردن دروست بووبن.

لیکۆلینهوه له جیهانی دوارۆژ شتیکی گرنگ و پر بایه خه و توژیتهوه له م باس و بابه ته گرنگه گه لیک پیوسته، چونکه کیشه که په یه وندی به باوه ردار و بی باوه روه هیه.

ههروهها بۆ نهوهی خه لکه باوه رداره که باوه رپان دابه زری و زیاتر شاره زای نهو جیهانه بن که به ناچاری کۆچی بۆ ده کهن، پیوستیه کانی گهشت و سه فهره دوروو درێژه که یان ناماده بکهن، بهر لهوهی کاته که یان له دهست ده رچی و زه ره رمه ند و شه رمه زار بن لهو رۆژه دا، چونکه له نیوان نهوان و قیامه تدا شتیکی نهو توژیتهوه که له په رده یه کی ناسک و وجود و مه و دایه کی کورتی زه مهنی که به ناسانی کۆتایی دیت و ده برپته وه.

بۆیه پیوسته خه لک به گشتی لهو روداوانه ناگادار بکریته وه، تاکو راستی روداوه کانیاں بۆ روون بیته وه و ریگای راستی دوارۆژی خۆیان بگرن و، ژیا یان به گویره ی نهو نامانجه دیاری بکهن که له پیناویدا دروستکراون و به ره و لای ده رۆن، وهک خوی په روه دگار لهو باره وه ده فره مویت: GF E D C M LH الذاریات: ۵۶. واته: من هه ر بۆیه جنۆکه و ناده میم دروستکردوه م ناسن و م په رستن.

بزانی دنیا مالی پیدا تیبه رپونه، مالی مانه وه و هه وانه وهی هه میشه یی نییه، ریگای به ره و به هه شته یان ناگری دۆزه خ، مالی تاقیکردنه وه یه، سه ره نجام و کۆتایی به دیهیتراوانیش مردنه، مردنیش سه ره تای ژیا نیکی راسته قینه ی هه میشه یی یه، که رۆژی قیامه ته، له دوای مردن گوژه که یه که م قوناغ و هه وارگه ی ژیا نی دوارۆژه، له قه بره وه بۆ لیبیچینهوهی رۆژی قیامه ته نهو کاته هموو به دیهیتراویک پاداشتی کۆشش و کردهوه کانی خۆی وهر ده گریته وه و سه ره نجامی خۆی ده زانیت، که نایا له به هه شتی به رینی خوایی هه تا هه تایی نیشته جی ده بییت که شتی وه های تیدا یه نه به چاو بینراوه نه به گوئی بیستراوه و نه به دلی که سیشدا هاتوه، یان له ناگری دۆزه خدا

نیشته جیّ ده بیّت که سوتهمه نی یه که ی مرؤف و بهرده.

خوای گه و ره ده فهرمویت: { z y w v u t s q p o n m }
 | { - فَقَدْ قَارَ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا اِلَّا مَتَعٌ اَلْمُرُوْر } © آل عمران: ۱۸۵.

ههروهها ده فهرمویت: M + , - / 1 O 2 L الملك: ۲. واته: ئه و خوايهی که مردن و ژيانی هيناو ته دی، تا تاقیتان بکاته وه، کیتان کرده وی چاکتر و پهسه ند تره. پيشه و (السدی) له رافه ی ئه م نایه تدها ده لی: تا تاقیتان بکاته وه کیتان زیاتر یادی مردن ده کات و به چاکي خوی بؤ ناماده ده کات، وه زیاتر له خوا ده ترسی و خوی ده پاریزی له تاوان و خراپه کاری^۲.

له پهروه ردگاری بالاددهست ده پاریمه وه به بهزه یی و میهره بانی خوی ئه م به ره مه مان لی وه ربگریت و، رزگارمان بکات له مه ترسی و ناخوشیه کانی رۆژی قیامت و به بهه شتی بهرین شادمان بکات له گه ل پیغه مبه ران و راستگوریا ن و شه هیدان و پیاوچا کاندا.

ئیمام شافعی ده لی:

إِنَّ لِلَّهِ عِبَادًا فُطِنًا..... طَلَّقُوا الدُّنْيَا وَخَافُوا الْفِتْنَا
 نَظَرُوا فِيهَا فَلَمَّا عَلِمُوا..... أَنَّهَا لَيْسَتْ لِحَيٍّ وَطْنَا
 جَعَلُوهَا لُجَّةً وَاتَّخَذُوا..... صَالِحِ الْأَعْمَالِ فِيهَا سُنْفًا

خوا بنده ی ژیری وای هه یه ده ستیان له دنیا هه لگرتوو و خویان له فیتنه و ئاشوبه کانی پاراستوه، چونکه ده زانن جیی مانه وه و هه وانه وه نی یه، کرده وه چاکه کانیان کردۆته که شتیه ک و دنیا ش به ده ریا یه ک ئه زانن که کاری چاکه ئه که نه که شتیه ک و پیی ئه په رنه وه.

إِنَّه نِعَمَ الْمَوْلَى وَنِعَمَ النَّصِيرِ.

ناصر ئیبراهیم سازانی / سلیمانی

سالی ۱۴۳۱ ی کۆچی بهرام بهر به سالی ۲۰۰۹ زایینی

۲ - أخرجه البيهقي في شعب الإيمان: ۴۰۸/۷.

سهرهتا گهر دوون چۆن دهستی پیکردوو؟

پییوسته له سهر هه موو مرۆفیککی ئاقل و هۆشیار بیربکاتهوه و له خۆی پرسیت: سهرهتا گهر دوون چۆن دهستی پیکردوو؟ به دهیهینهری کی بوو؟ من کی و بۆچی به دهیهاتووم له م بوونهوه ده؟ ئهرك و فهرمانم چیه له م سهر زهویه ده؟ په یام و بهرنامه م چیه له م ژیا نه ده؟^۳.

ههركه مرۆف بیرو هۆشی كردهوه ئه م پرسیارانه دین به میشکیدا، داوای وهلامیککی شیای لیده کهن، بۆیه پیوسته بیرو هۆشی خۆی بخته گهر بۆ وهلامی ئه م پرسیاره گرنگانه و بگهریت به داوای وهلامیککی گونجاودا بۆیان، چونکه زۆر شورهیه بۆ مرۆف که خوای گهوره بیرو هۆشی داوهتی بهلام ئه و نه بخته گهر و بیرو نه کاتهوه له سهرهنجامی خۆی، به بی ئاگایی وهك ئازه ل بژی بۆ خواردن و خواردنهوه و رابواردن، تا له ناکاو مردن یه خدی ده گریت، جا ئه و کاته په شیمان ده بیتهوه، که په شیمانی دادی نادات و هیچ فریای ناکهوی و ده رباز بوونی بۆ نییه له و رۆژ ده، مه گهر که سیك خوا بۆ خۆی ره جمی یی بکات.

بیگومان ئه و پرسیارانهش که له پیشه وه کران هه ر ده بیست وهلام بدرینه وه بۆ ئه وهی مرۆف بزانیست کییه و له کوپوه هاتووه؟ بۆچی به دهیهاتووه؟ سهرهنجامی به ره و کوپیه و له داوای ته واو کردنی ئه م ته مه نه کورته چی روو ده دات؟!.

یه که م: له کوپوه هاتووم؟

ئه مهش گری و گۆلکی ژیا نی ئه و ماددیانهیه که تنها باوه ریان به و شتانه هیه که به پینج هه ستیاره کان (چاو، ده م، گوی، لوت، ده ست لی دان) هه ستی پنده کهن، له سه ر ئه و کوپرییه ی خویان به رده وه ام هه نگاو ده نین، ئه و هه موو یاساو ری سا جو ان و ریك و پینکانه ی گه ر دوون به دروستکراوی ری که وتی که رو کوپرو لال داده نین!!.

خوای گهوره له سه ر فی ره تی پاك ئه ده میزادی دروستکردوو، جا ئه وانیه ی به به لئی وه لامی فی ره تی پاکیان داوه ته وه و باوه ریان وایه ئه م گه ر دوون به یی خا وه نیه، به لکو به دهیه ته ری کی هه تا بلیی گهوره و بالاده ستی هیه، به هه موو دلێکیانه وه رووی تی ده کهن به ترس و له رزه وه، به

^۳ - ئه م با سه م له کتیی (العباده فی الإسلام) ی د. یوسف القرضاوی وه رگرتوه به ده سکاریه وه.

هیواو نومیدهوه، زور لایان گهروهیه و پشت و په‌نای بیّ ده‌به‌ستن، خوی گه‌وره له‌و باره‌وه ده‌فهرمویت: M فَأَقَمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا ﴿٣٠﴾ اللَّهُ الَّذِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا يَبْدِلُ لِخَلْقِ ۞ الْقَيْدُ وَلَنْ يَكْبَلَ أَكْثَرَ النَّكَاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ L الروم: ۳۰. واته: دینیکی بنه‌ره‌تیوه له سروشتدا خوا‌ئه‌و خه‌ل‌که‌ی هه‌ر له‌سه‌ر یه‌کنا په‌رستی وه‌دی هیناوه، کاری خودا گوزرانی به‌سه‌ردا نایه، دینی پته‌وو پایه‌دار هه‌ر نه‌مه‌یه به‌لام زوربه‌ی خه‌ل‌ک‌ئم راستیانه نازانن.

هه‌رچه‌نده خاوه‌نی ئه‌و ده‌نگه‌ فیتزی‌یه له کاتی خو‌شی و رابواردنه‌کانی دنیادا به‌قه‌ستی ئه‌و ده‌نگه‌ ده‌شاریتیه‌وه، به‌لام کاتی‌ک رووداوی سه‌خت و به‌لاو ناخو‌شی روه‌ی تیکرد توانای خو‌ راگرتنی نه‌بوو، هیوا براو بوو له مرؤفه‌کانی ده‌ورو به‌ری، ئه‌و کاته به‌ملکه‌چی و زه‌لیلیه‌وه هاوار له‌خوا ده‌کات و په‌شیمان ده‌بیتیه‌وه: واته: ئینسان سروشتی وایه کاتی‌ک ته‌نگانه‌و ناخو‌شیه‌کی تووش ده‌بی، روو له‌په‌روه‌دگاری ده‌نی و داوای لابردنی لیده‌کات، پاشان نه‌گه‌ر خوی گه‌وره له‌لایه‌ن خو‌یه‌وه به‌هه‌ره‌و نیعمه‌تینیکی دایه‌ ئیتز ئه‌وه له‌بیر خو‌ی ده‌باته‌وه که له‌وه‌ویش نه‌پاراپه‌وه‌و رزگاری بکات، چهنده‌هاوبه‌ش و شه‌ریکی‌ک بو‌خوا داده‌نین، هه‌تا جگه‌ له‌ خو‌ی خه‌ل‌کیش گو‌مرا بکات و، نه‌هیلنی به‌ره‌و ری‌خوا بچن، بلی: به‌و که‌سه‌ بی‌پروایه، که‌میکی تریش به‌و ته‌مه‌نه‌ کورت و که‌مه‌وه له‌زه‌ت به‌و رابو‌یره له‌دونیادا، چونکه‌ تو‌به‌راستی له‌هاوه‌ل و یارانی ناگری دۆزه‌خیت.

هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: M { z yxwv utsr qp } | { ~ ڪَانَ يَدْعُوْا اِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِكُلِّ اُمَّةٍ سَبِيْلًا ۞ ﴿٨٠﴾ فَلَمْ تَمَعَّ بِكُفْرِكَ قَلِيْلًا اِنَّكَ مِنْ دَهْرِيَادَا شه‌پۆلی گه‌روه‌ی وه‌ک شاخ به‌ره‌و روویان بی‌ت، به‌هه‌موو دل‌یکپانه‌وه‌هاوار ده‌به‌ن بو‌خواو داوای رزگار بوونی لیده‌کهن، جا کاتی‌ک رزگاریان ده‌کات و ده‌یانگه‌یه‌نیتیه‌ و شه‌کانی، له‌سه‌ر ئه‌و باره‌یان ناوه‌ستن، هه‌یانه‌مام ناوه‌ندی‌یه‌ له‌نیوان شه‌ریک و یه‌کناپه‌رستیدا، هه‌شیا‌نه له‌سه‌ر ری‌نگای شه‌ریک و بی‌پاوه‌ری خو‌ی ده‌می‌تیه‌وه، جا که‌س له‌ئایه‌ت و به‌ل‌گه‌کانی ئیمه‌ نکولی و په‌یمان شه‌کی‌نی ناکات جگه‌ له‌خه‌ل‌کینی فریوبازو زوردارو سپله‌ و پینه‌زان.

پیاوی‌ک په‌رسیاری کرد له‌پیشه‌وا جه‌عفه‌ری صادق ره‌مه‌تی خوی لی‌بی‌ده‌باره‌ی بوونی خوا(الله)؟. ئه‌ویش فه‌رمووی: ئایا قه‌ت سواری که‌شتی بو‌یت له‌ده‌ریادا؟. وتی: به‌للی سواری که‌شتی بووم له‌ده‌ریادا. فه‌رمووی: جارێک له‌و جارانه‌ تووشی گێژه‌لوکه‌و ره‌شه‌بای به‌هیز

نه بوویت؟. وتی: بهلئی توش هاتوم. فرمووی: نائومید نه بوویت له هه موو شتیك ته نانهت له كه شتیوه انه كهش؟. وتی: بهلئی نائومید بووم. فرمووی: ئه ی نه هاتوو به دل و دهرووندا كه یه كینك ده توائیت رزگارت بكات له و تهنگانه یه نه گهر ویستی له سه ر بیّت؟. وتی: بهلئی. فرمووی: ده ی ئه وه (الله) یه.

نیمان به خودا ته نها غه ریزه یه کی فیتری و سروشتی نیه و بهس، بهلكو زه روره تیکی ئه وه زو ئه قله، بهی ئه و ئیمان هه ئه و پرسیاره ی كه قورئان ده بكات ده رباره ی به دیهینه ری هه موو دروستكراوان له دلهر اوکی زیاتر هیچی تر نیه و وه لامیکی شیوا و ته وای نادریته وه: M :
@?>=<; LK J I H F E D C B A الطور: ۳۵ - ۳۶. واته: ئایا ئه م دروه سترکراوانه بهی دروستکهریک به دیهاتون؟ یان هه ر خویان خویانیان به دیهینه وه؟ یان ئه وان ئه م زه ویه یان دروستکر دووه؟ نه خیر بهلكو به راستی یه قینیان به روژی پاداشت و توله نیه.

ئه م دروستکراوانه هه ر له سه ره تاوه به بیه وده به دینه هاتون، هه روه ها خۆشیان خۆیان به دینه هینه وه، كه سیش بانگه وازی بو ئه وه نه کردوه كه به دیهینه ری ئاسمانه كان و زه و ی بی! كه ئه وه ش شتیکی مه حاله، كه واته ئه ی كی به دیهینه ری ئه م بوونه وه ره یه؟! وه لامی ئه م پرسیاره ش ته نها له قورئاندا یه كه ده فرمویت: خوی گه و ره و بالاده ست به دیهینه وه، بو عیاده ت و ئاوه دانکردنه وه ی زه و ی نه وه له دوا ی نه وه ی دروستکردوه، ته نانه ت موشریك و هاوه ل بریار ده رانی عه رب هه ر چه نده ئه م پرسیاره یان لیكرا بیّت هه ر هه مان وه لامیان هه بووه، دانیان به وده نا وه كه ئاسمانه كان و زه و ی خوی گه و ره و په روه ردگار دروستیکردون: M وَ لَیْن سَأَلْنَهُمْ مِّنْ ۙ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَقَوْلُنَّ حَلَقَهُنَّ الْعَزِیْزُ الْعَلِیْمُ ﴿۹﴾ L الزخرف: ۹.

كه ی ژیری ریگه ی ئه وه ی داوه ده رگایه کی ته خته له خویه وه په یدا بیّت بهی وه ستا؟ یان كۆشك و ته لاریك هه روا له خویه وه بهی وه ستایه کی كارامه دروست بكریت و برارینریته وه؟ ئه ی كه واته بوونه وه ریکی وه ها فراوان به هه زاران كاكه شان و ملیاره ها ئه ستیره وه چۆن هه روا له خویانه وه به دیهاتون!!.

جاریکیان كۆمه لئ له بیباوه ران داویان كرد له پیشه وای به ناوبانگ ئه بو حه نیفه ره هه ته ی خوی لی بی كه بییان به سلیمتی خوا (الله) هه یه!. بهلئی.. ئه ویش کاتیکی بو دیاریکردن، به لام به

قهستی خۆی دواخست له کاتی دیاریکراو، ئەوانیش زۆر چاوه‌ڕێیان کردو نائومید بوون له هاتنی، پاش ماوه‌یه‌ك په‌یدا بوو، هه‌نی گله‌بیان لێکرد، ئەویش فەرمووی: زۆر هه‌ولمدا له کاتی دیاریکراودا ئاماده‌م، به‌لام له قه‌راغ ده‌ریا زۆرم چاوه‌ڕێ کرد، بۆ ئەوه‌ی که‌شتیه‌ك په‌یدا ببیت و م په‌رێتیه‌وه بۆ ئەو به‌ر.. زۆر وه‌ستام هه‌یچم ده‌ست نه‌که‌وت، تا ئەبێنم کۆمه‌لیك دارو ته‌خته هاتن و یه‌کیان گرت و هاتنه به‌رده‌ستم و بوون به که‌شتیه‌کی زۆر قه‌شه‌نگ و نایاب، منیش سواری بووم و له رووباره‌که هاتمه ئه‌م به‌روه ئه‌وا بئێستا گه‌یشتمه لاتان!. بیاوه‌ره‌کان هه‌ر هه‌موویان وتیان: بۆچی گالته‌مان پێده‌که‌ی؟ که‌ی گونجاوله دارو ته‌خته خۆیان یه‌کبگرن و که‌شتییان لێ دروست ببیت؟! به‌رێژ ئه‌بو حه‌نیفه فەرمووی: ئا ئه‌مه‌یه ئێوه ده‌تانه‌وی ده‌مه‌قاله و به‌ربه‌ره‌کانی له‌سه‌ر بکه‌ن! ئێوه ژیریتان ریگای ئه‌وه‌تان نادات که‌شتیه‌کی بچکۆله له‌خۆیه‌وه دروست بویت، یا خۆی خۆی دروست بکات..؟ ئەه‌ی چۆن ده‌لێن: ئەم بوونه‌وه‌ره سه‌ر سوپه‌ینه‌ره له خۆیه‌وه دروست بووه؟ یا خۆی به‌دیه‌ینه‌ری خۆیه‌تی..؟ بیاوه‌ره‌کان هه‌یچیان پێ نه‌ماو قه‌سه‌یان براو هه‌موویان موسلمان بوون.

ده‌شته‌که‌ی و تویه‌تی: بوونی جینگه‌ پێه‌که به‌لگه‌یه له‌سه‌ر بوونی خاوه‌نی ئه‌و جینگه‌ پێه‌ی له‌و ریگایه‌وه گوزه‌ری کردوه.

ده‌ی ئایا بوونی ئه‌و ئاسمانانه که به‌هه‌زاران کاکه‌شان و ملیاره‌ها ئه‌ستێره‌یان تێدا‌یه له‌گه‌ڵ خۆر و مانگ، بوونی شه‌وو و رۆژ، هه‌روه‌ها ئه‌و زه‌ویه که چهنده‌ها شاخ و شیوو دۆل و ده‌ریای به‌شه‌پۆل و دار و دره‌ختی تێدا‌یه که هه‌ریه‌که‌یان تام و بۆن و ره‌نگی خۆیان جیاوازه له‌وی تریان.. ئایا ئه‌مانه هه‌ر هه‌موویان به‌لگه‌ نین له‌سه‌ر بوونی خوا(الله)یه‌کی گه‌وره‌و خاوه‌ن ده‌سه‌لات؟!.

خوای گه‌وره زۆر به‌راشکاوانه له‌قورئاندا وه‌لام ده‌داته‌وه‌و ده‌فه‌رمویت: $to a \quad _M$ Li h g fed الزمر: ٦٢. واته: خوای گه‌وره به‌دیه‌ینه‌ری هه‌موو شتیکه، هه‌ر ئەویش سه‌ره‌رشتیارو پارێزه‌ری هه‌موو شتیکه.. واته: خوای گه‌وره به‌دیه‌ینه‌ری هه‌موو شتیکه، هه‌ر ئەویش سه‌ره‌رشتیارو پارێزه‌ری هه‌موو شتیکه.

پیغمبره‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌فهرمویت: (كَانَ اللَّهُ وَلَمْ يَكُنْ شَيْءٌ قَبْلَهُ) ۴. واته: خوی گه‌وره تاك و ته‌نیا بوه، پیش نهو هیج شتیکی تر نه‌بوه.

ده‌روه‌ها ده‌فهرمویت: (كَانَ اللَّهُ وَلَمْ يَكُنْ شَيْءٌ غَيْرُهُ) ۵. واته: خوی گه‌وره ته‌نیا بوو جگه لهو هیج شتیکی تر وجودو بوونی نه‌بوو.

یه‌که‌م شتیك خوی گه‌وره دروستیکرد قه‌له‌م بوو: (إِنَّ أَوَّلَ مَا خَلَقَ اللَّهُ الْقَلَمَ فَقَالَ لَهُ اكْتُبْ قَالَ رَبِّ وَمَاذَا أَكْتُبُ قَالَ أَكْتُبُ مَقَادِيرَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ) ۶. واته: یه‌که‌م شتیك خوی گه‌وره دروستیکرد قه‌له‌م بوو، فهرمووی بنووسه، وتی نهی په‌روه‌دگارم! چی بنووسم؟. فهرمووی: نه‌ندازه‌ی هه‌موو شتیك بنووسه هه‌ر له نیستاهو تا قیامت.

نه‌بو هوره‌یره ره‌زای خوی لی بی وتی: پیغمبره‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌ستی گرم و فهرمووی: (خَلَقَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ التُّرْبَةَ يَوْمَ السَّبْتِ وَخَلَقَ فِيهَا الْجِبَالَ يَوْمَ الْأَحَدِ وَخَلَقَ الشَّجَرَ يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ وَخَلَقَ الْمَكْرُوهَ يَوْمَ الثَّلَاثَاءِ وَخَلَقَ الثُّورَ يَوْمَ الْأَرْبَعَاءِ وَبَثَّ فِيهَا الدَّوَابَّ يَوْمَ الْخَمِيسِ وَخَلَقَ آدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَعْدَ الْعَصْرِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ) ۷. واته خوی گه‌وره له رۆژی شه‌مه‌دا خاکی دروستکرد، له رۆژی یه‌ك شه‌مه‌دا شاخه‌کان و، له رۆژی دوو شه‌مه‌دا درخت و، له رۆژی سی شه‌مه‌دا خراپه‌ی دروستکرد، له رۆژی چوار شه‌مه‌دا نور و روونایکی دروستکرد، له رۆژی پنج شه‌مه‌دا گیانه‌وه‌ران و، دوی عه‌سری رۆژی هه‌نیش ناده‌می دروستکرد.

خوی گه‌وره له قورئانی پیرۆزدا ده‌فهرمویت: [Z M e d c b a ` ^] \ [L o n m l k j i h g f
دروستکردنه‌وی نیوهو زیندوو‌کردنه‌وه‌تان دوی مهرگ سه‌ختترو گرانزه، یا به‌ده‌یه‌تانی نه‌م ناسمانه که خوی گه‌وره بینای کردوه؟. L d c b M. واته: به‌زی کردۆته‌وهو په‌یوه‌ستی کردوه به یه‌که‌وهو جو‌شی داوون به توندو تۆلی به‌ستوونی به یه‌که‌وه، بی عه‌یب و نه‌نگ ریکی

۴ - أخرجه البخاري: ۷۴۱۸.

۵ - أخرجه البخاري: ۳۱۹۲.

۶ - صحيح سنن أبو داود: (۲۲۵/۴).

۷ - أخرجه مسلم: (۲۷۸۹)، وأحمد: (۸۱۴۱).

خستون Lj i h g f M. شهوه که ی تاریخ کردوه، رۆژه که شی رووناک دهرهینا،
 واته: شهو و رۆژتان به دوا ی که دا بۆ دینیت Lon ml k M. دوا ی ئاسمانیش زهوی به
 شیوه ی هیلکه یی به دیهیناوه بۆ نیشته جیوون و حهوانه و هیان.

له نایه تیکی تر دا ده فره مویت: M لَحَلَقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ © الْكَاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
 يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ L غافر: ٥٧. واته: به راستی دروستکردنی ئاسمانه کان و زهوی له دروستکردنی
 خه لک گه وره تره، به لام زۆرتیری خه لک نازان و تی نافرکن.

دووه: بۆچی به دیهاتووم؟!

دوا ی ئه وه ی مرۆف زانی خوا ی گه وره ئه م گه ردوونه و ئه ویشی به دیهیناوه، پێویسته له خوی
 بیرسیت بۆچی به دیهاتووم؟! بۆچی جیا کراوه ته وه له سه رجه م بوونه وهرانی تر؟ ئه رک و فره مانم
 چی یه له م سه ر زهویه دا؟ بێگومان وه لامه که ی لای ئیمانداران ناماده یه: به راستی هه مو و
 دروه ستکه رێک نه یی ئه و شته ی دروستیکردوه ده زانیت، ده زانی بۆچی دروستیکردوه و؟ بۆچی
 جیا له شته کانی تر دروستیکردوه؟.

خوا ی گه وره به دیهینه ری مرۆف کانه خاوه نیانه، کارو فره مانه کانیان به ده ست ئه وه، ئایا
 په ره ردگار ئه م مرۆفانه ی بۆچی به دیهیناوه؟ بۆ خواردن و خواردنه وه و رابواردن؟ بۆ گه ران
 به سه ر زه ویدا به ئاره زوی خۆیان؟ بۆ خواردنی ئه و شتانه ی له گل ده ره چه ن ده چه وه ناو گل؟
 هه ر به و شیوه یه ئه ویش ده گه رینه وه بۆ ناو ئه و گله؟ ئیتر به سه رهاتی ژبانی کۆتایی دیت؟ ئایا
 حیکمهت له و ماوه کورته ی ژبانی پر له به لاه و ناسۆرو مهینه ته دنیا چی یه؟ نه یی ئه و هه مو و
 توانایه چی یه دراوه به مرۆف، ئایا ئه و ئیراده و ئه قل و ئاوه زه ی بۆچی پێدراوه؟ خوا ی گه وره له
 قورئانی پیرۆزدا وه لامی ئه و هه مو و پرسیارانه ده داده وه ده فره مویت: M ! " # \$ %
 ; : 9 8 7 6 5 4 3 2 1 0 / . - , +) (' &
 L? > = < البقرة: ۳۰. واته: په ره ردگار ت به مه لانیکه کانی فره مو: به راستی من
 ده مه ویت له سه ر زه ویدا جینشینیک دابنیم بۆ ئاوه دانکردنه وه ی زهوی نه وه له دوا ی نه وه،
 مه لانیکه کان وتیان: ئایا که سیکی تیدا ده که یته جینشین که تاوان و کاری ناره وای تیدا نه نجام
 بدات، خوینی تیدا برێژیت؟! له کاتی که دا ئیمه ته سیحات و سوپاس و ستایشت ده که ین و قه در و

ریژی تو چاک دوزانین، به دوورت ده گرین لهو شتانهی که شایستهی تو نین، خوای گهوره له وه لامیاندای فهرمووی: نهوهی من دهیزانم ئیوه نایزان.

یه کهم مه بهست له به دیهتانی ئەم مروفانهو جیشینیان له سه زه ویدا نهوهیه خودای خوایان بناسن به راستی و به ندایهتی بو بکن.

خوای گهوره ده فهرمویت: LI H GF E D CM الذاریات: ۵۶. واته: من ههر بویه جنوکهو ئادهمیم دروستکردوو به ناسن و به پرستن.

خوای گهوره له فهرموودهی قودسیدا ده فهرمویت: (یا ابن آدم تفرغ لعیادتی املأ صدرك غنی وأسد فقرك وإن لم تفعل ملأت صدرك شغلاً ولم أسد فقرك)^۸. واته: نهی نهوهی ئادهم! خوای یه کلا بکهوه بو خوا به رستی و عیادهت، نهوسا من دل و دروونت پر ده کهم له قهناعت و بی نیازی و، ده رگای هه ژاریت لی داده خه، خو نه گهر واشت نه کرد نهوه دل و دروونت پر ده کهم له سه ر قان بوون به دنیاوه و ده رگای هه ژاریشت لی داناخه.

چون بگهین به ناسینی خوای گهوره؟ بیگومان به دوو ریگه ده گهین به ناسینی، یه کهم: له ریگهی قورنانهوه که کهلامی خوایه.

دووهم: له راما و سه رنجدانی لاپه ره کانی گهردوونهوه.

وهک دوزانن لهم گهردوونهدا هه موو شتی که له پیناوی کاروبار و گوزهرانی جگه له خوای ژیان ده باته سه ر، ئاو بو زهوی، زهوی بو کشتو کال و دارو درهخت، نهوانیش بو نازه لان، نازه له کانیش بو خزمهتی مروقه کان، نهی مروقه کان بو کی؟ پرسیاره که ئا لیره دایه.. وه لامه کهشی نهوهیه فیژهتی پاک دهیداتهوه، که ئاده میزاد به ته نهها بو عیادهت و به رستش به دیهاتوو.. ناشیت بو شتیکی تر به دیهاتی، له کاتی کهدا هه رچی لهم گهردوونه دایه فه راهه م هاتوو بو و له خزمه تی دایه، ئیتر چون ده بیته نهو کار بکات له پیناوی نهواندا.

^۸ - رواه ابن ماجه: (۱۳۷۶/۲) وأحمد: ۳۵۸/۲، صحیح الترغیب والترهیب: ۳/۳۱۶۶، جامع الصحیح: ۱۹۱۴.

ئین قهیم دهلی:

هَرُبُوا مِنَ الرِّقِّ الَّذِي خُلِقُوا لَهُ.....وَبَلُو بِرِقِّ النَّفْسِ وَالشَّيْطَانِ^٩.

واته: لهو به نندایه تیه له پیناویدا خولقاون راده کهن و هلدین، دهنه بندهی شهیتان و ههواو ههوس و دهست ده کهن به عیباده تی نفس و شهیتان !.

سییه م: سه ره نجام به ره و کوی یه؟

دوای نه وهی مرؤفه زانی خوای گه وره به دیه تهریه تی و، بو ناسین و عیباده تی خوئی دروستیکردوه، با بزاین سه ره نجامی به ره و کوی یه؟. بو وهلامی ئەم پرسیارهش ماددیسه گومراو سه ر لی شیواوه کان وهلامیکیان پییه خه لک به ره و نزم بوونه وهو ژیا نی ناژه لی ده بات، هه روا به سوک و ناسانی وهلامی نهو پرسیاره ده ده نه وه و ده لین: سه ره نجامی ئەم مرؤفانهش به ره و نه مانیکی هه میسه یی ده روات هه روه ک چون گیانه وه رانی تر ده رۆن به ره و نه مانی هه میسه یی و دهنه وه به گل و ده چن به بادا.

جا نه گهر وایه که واته حیکمته له بوونی چی یه له م ژیا نه دا؟ که ژیا ن و به سه ره هاتی مرؤفه لای نه وان نه وه بیته، منالدانی دایک فرپی داته ده ره وهو زه ویش قوتی بداته وه، ئیتر نه قیامت و مو حاسه به هه بیته، چاکه و خراپه یه کسان و به رام بهر بیته!. نه وان هی هه موو ته مه نیا ن له پیناوی ریگای راست و یارمه تی و هاو کاری مرؤفه کانی تر به سه ره دهن، وه ک نه وانه بن که ژیا نیان به خه وو خو اردن و خو اردنه وهو رابو اردن به سه ره دهن و ژیا ن و گو زه ران له خه لک تی ک ده ده ن له پیناوی ناره زوه سه ره که شه کانی خو یاندا !!!.

نه گهر وایه ئەم مرؤفه بوچی جیا کرا وه ته وه له گیانه وه رانی تر؟ بوچی ژیری و هوشمه ندی پیندرا وه؟ ئەم هه موو شتانه ی بوچی بو فراهه م هیترا وه؟ نه پیی له چیدا یه نه گهر مرؤفه له م ته مه نه کورته ی ژیا نی دنیا که بریتیه له چه ند رۆژیکی دیار یکرا و ژیا نیکی کورت به سه ره به ریته و سه ره نجامی له ناو جوون بیته؟ وه ک به چاوی خو مان ده بینین که نهو سته مکارو زالمانه چه نده ها خه لک به یی گونا ده کوژن له پیاوی پیرو ناقره تان و مندالان، چه نده ها کاری خراپ و ناپه سه ند

^٩ - کتییی (النونی یه) ئین قهیم رحه الله.

ده كدن له سهر زویدا، كه چى له گهڼ مندالیکى كدم تهمن كه مردن ټاكام و سهره نجاميان چوون
 ېدك بېت!!..

به لآم ټېمانداران خاوه نى بېرو هوشن چاك دوزانن سهره نجاميان بهرو كوى دهروات، دوزانن له
 دنيدا سهره فېرېن و مدنزلگای هميشه بېيان بهه شتى بهرېنى خوايه، دنيا ده كهن به كيلگه يهك و
 كارى تيا ده كهن و به پله كانى عبياده تدا سهر ده كهون تا ده گهنه ناستېكى بهرزو دهر وونى خويان
 خاوين راده گرن، يو نهوى بېنه شايسته ى نهو بهه شته خو ش و رازوه يه كه هه تا هه تاييه و
 جيگه ى پياو چاكان و پاكانه، له قيامت بهرهمه كه ى وورده گرنه وه، مه لانيكه كانش پيشواى
 گهرميان لينده كهن: M وَسَيَقُ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَىٰ ۞ زُمْرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ
 ۹۱ ۞ فَأَدْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴿۷۳﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَبَوْا مِنْ الْجَنَّةِ حَيْثُ
 نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿۷۱﴾ L الزمر: ۷۳ - ۷۴.

زور نهسته مه يو كه سيك خاوه نى بېرو هوش بېت، نيمانى به خواى تاك و تهنيا هه بېت كه نه م
 گهردوونه ى بهدېهناوه به جوانترين شو، هممو شتيكى له جيگای خوى دانا بېت، تهرازوى
 داناييت يو كي شانه ى كرده وى بنده كان و موحاسبه كردنيان، كه چى پروا ى واييت نه م ژيانه
 ههروا ناميني ت و بېهوده كوتايى دي ت!!..

تالانكه ر مالى خه لك تالان بكات و بههدهر بېروا ت، دز مالى خه لك بدزيت و كه س
 موحاسبه ى نه كات، مرو ف كوژ سهر بهست و نازاد بېت و دادگايى نه كريت و توله ى لى
 نه كريت هوه، مافى پى شيل كراوان ههروا به فيرو بېروا ت، ههروه ها ناسمانه كان و زهوى به خورايى
 به ى مه بهست دروستكارېن!! قورنان زور به جوانى نه م حقيقي ته روون ده كاته وه و ده فهرمويت:
 M - أَمْأَخَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنْتُمْ لِئِنَّا لَا تَرْجِعُونَ ﴿۱۱۵﴾ فَتَعَلَىٰ ۞ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
 ۱۱۵ L المؤمنون: ۱۱۵ - ۱۱۶. واته: ناي ا پيتان وابسو به گه مه و بېهوده بى هيچ مه بهستي ك
 دروستمان كردون؟. قه تيش يو لای نيمه ناهيترينه وه، يو توله و يو پاداشت؟! بهرزى و بلندي يو
 خواى پاشاو فدرمانېره وى هده ده سه لاتدارى گشت جيهان، كه زور گهوره تره له وى نه و ان
 گالته ى پى بكن، هه ر نه وه پاشاو ده سه لاتدار، هه رچى شته بهده ستي نه وه، جگه له و زاته هيچ
 په رستراويكى تر نيه بهه ق، خاوه نى عهرشى زور گهوره و شكوداره.

ههروهه دهفهرمویت: M مَم حَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءٌ حَيَاتُهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٦٠﴾ L الجاثية: ٢١. واته: ئاخو ئهوانه ی پروایان نیه و گوناھ و تاوانیش ده کهن، بییان وایه که وهك ئهوانه یان داده نیین باوه پریان هیئاوه و کرده وه چاکه کانیا ن نه نجامداوه؟ هه رگیز شتی وانا بیئت، بییان وایه ژیا نو مردنیا ن یه کسانه، واته: بییان وایه وهك یهك ده ژین و ده مرن؟ ئهوانه خراب تیگه بیشتوون و بریار یکی نابه جی ده دن، ئه گه ر بییان وابیئت هه ردوولا یه کسانده بن.

هه ر له و باره وه خوای گه و ره ده فه رمویت: V U T R Q P O N M L X W الحشر: ٢٠. واته: هاوه لانی دۆزه خ و هاوه لانی به هه شت یه کسان و به رامبه ر نیین له ته رازووی داد گه ری خوا دا، هه ر هاوه لانی به هه شت برا وه کانن.

ههروهه ده فه رمویت: M وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبَادٍ ﴿٢٨﴾ مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾ L & % \$ # " ! ﴿٢٩﴾ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ. واته: ئیمه ئاسمانه کان و زهوی و ئه وهی نیوانیا ن، به گالته و گه پ و بی ئامانج به دینه هیئاوه، به لکو هه ر به هه ق و راستمان به دیه بیئاون، به لام زۆر به یان نه زانن، بۆیه مل به هه ق ناده ن. به راستی رۆژی جیا کرد نه وهی مرۆقه کان له یه کتر، هه ق له ناهه ق، کاتی جیژوانی هه موانه ئه و رۆزه ده زانن چیا ن به سه ر خو یا ن هیئاوه، ئه و رۆزه هیچ دۆستیک ناتوانیئت که مترین کۆمه ک به دۆستی خو ی بکات، واته: کهس به کهس نی یه.

له ئه نجامی ئه و لیکنۆ لینه وه یه وه بۆ وه لایمی ئه و پر سیا رانه ده گه ینه ئه م ئه نجامه ی لای خواره وه: خوای گه و ره دروستی کردوین، لای ئه وه وه ها تووین، بۆ ئه وه ها تووین که بی به رستی ن و فه رمان به ردا ری و گو یۆ ایه لی بکه ی ن، ها وه ل و شه ری کی بۆ بریا ر نه ده ی ن، سه ره نجامی شه مان گه رانه وه یه بۆ به رده م داد گای پر له عه داله ت و داد په روه ری ئه و زا ته گه و ره وه به ده سه لاته، پادا شتی کرده وه کا ئمان وه رده گرین یا ن به هه شتی هه تا هه تای یه، یا به ره و دۆزه خ ی هه می شه یی و نه بر او یه.

خوای گه و ره ده فه رمویت: LV U T S R Q P O N M طه: ٥٥. واته: له سه ره تا وه ئی وه مان له و زهوی به دروست کردووه، له دوای مردن ئه تان گیژینه وه بۆ گل، جا ری کی

تر ئەتان هێتینه دەرەووەو زیندووتان دەکەینەو. ئیمە یەکەم جار ئیوەمان لەم زەوییه دروستکرد، مەبەست باوکه ئادەمه.

هەر وەها دەفەر مویت: M = > ? @ A B C D E G H I J K L
O N L Q P الروم: ۲۷. واتە: هەر خودایە لە نەبوونەو هەژیان دینیتە دی و ژیان بە
هەموو گیانلەبەرێک دەبەخشیت. سەر جەم گرووی ئادەمیزاد پاش مردن زیندوو دەکاتەو،
بێگومان ئەو زیندوو کەرنەو هیه زۆر ئاسانترە لە هێتاندی یەکەم جار یان، خودا هەر چیه کی بویت
کوت و پڕ دەبھێتتە دی، نمونە ی بەرزو وەسفی بلند هەر شایستە ی ئەو زاتە یە لە ئاسمانە کان و
زەویدا، هەر ئەویش زاتیک ی بالادەست و داناو کار بە جیه.

باوهر به رۆزى قىيامەت

رۆزى قىيامەت چى يە؟:

مەبەست لە رۆزى قىيامەت ئەو رۆزەيە كە خىواي گەوره كۆتايى بە ژيانى دنياو سيستمى ناسمانەكان و زەوى دەهيتت، قۇناغى كۆتايى ژيانى مرۆفە، لە پاش قۇناغەكانى مندالدىنى داىك و ژيانى سەرزەوى و ژيانى بەرزەخ كە لە مردنەوه دەست پىدەكات تاكو زىندوبونەوه.

رۆزى پيشوازيە لە ژيانى نوى، رۆزى وەرگرتنەوهى پاداشتە بو چاكەكاران، رۆزى سزاو تۆلەيه بو خراپەكاران و بى باوهران، رۆزىكە هەموو كەس بە ماف و چارەنوسى خۆى دەگات، رۆزىكە كەس فرىاي كەس ناكەويت، مرۆفە لە براو باوك و داىك و مندالەكانى خۆى هەلدى و رادەكات، كەس ئاگاي لە كەس نى يە لەتاو خۆى، جگە لە رحەم و بەزەيى خىواي كردگار، هەرچى دەسەلات و سامانى دنيا هەيه بەكەلكى ئەو رۆزە نايەت.

جيهانى دوارۆژ سا نزيك بيت يان دوور، سا ديار بيت يان ناديار، چ پەيوەنديەكى بە دنياى ئيمەوه هەيه، چ رۆلئىكى لەم دنيايەدا هەيه، كاريگەرى ئەم دنيايش لەسەر ئەو جيهانە چى يە؟.

پرسيارىكى زۆر لە گۆرپدان سەبارەت بەرۆزى قىيامەت، گەلئىك پرسيارى كەورەش لەبەر كردنەوهى خەلكانىكى زۆردا بەبى هيج وەلام و چارەسەرىك ماونەتەوه و خەلكانىكى زۆریش هيشتا نازان لە كوئيوە هاتوون و بەرهو كوى دەروون و بوچى هاتوونەتە ئەم ژيانە ^۱.

بەلام ئيمانداران و ئەوانەى برۆيان بە خودا هەيهو، باوهر بوون بە رۆزى دوايى پايەيه كە لە پايەكانى عەقيدەو بىرو باوهرپان، بەهيج جورئىك لە گرى كۆپرهى مەسائىلى نادياردا نازين و، لە جيهانى وەهم و خەيالدا سەرگەردان نين، چونكە ئايين هەموو شتئىكى بو رونكردنەتەوه.

بىنگومان باوهر بە رۆزى قىيامەت پايەيه كە لە پايە گەورهو گرنگەكانى ئىسلام، لە رووى پايەخەوه دووهمين پايەيه، بۆيه فەرزە لەسەر هەموو موصلمانئىك باوهرى بەو رۆزە هەبيت، بەبى ئەمەش عەقيدە و بىروباوهر دانامەزى، لە زۆر شوئىنى قورئاندا لەدواى ئيمان بە خىواي

^۱ - خوئىنەرى خوئەويست بو زياتر ئاشنا بوون بەم باسە سەيرى كئىيى (خوا پەرسى و ناسەوارەكانى لەسەر پەروەردەى دەروونى ناصح نىبراھىم سازانى بكە.

پهروه ردگار هاتووه، ههروهك لهم نايهتهدا دهفهرمويت: M "#\$%&' ()
 * + , - . / O X البقرة: ۱۷۷. واته: كاري چاك ههه نهوه نيهه روو له
 روژهلالت يان روژئاوا بكدن، بهلكو نهمديه باوهرتان به خواو به روژي دوايي ههبي.

ههروهها دهفهرمويت: M 5 76 98 : < = > @ LE النساء: ۳۹.
 واته: چ زياننيكيان ليدهكهوت؟ چيان بهسدر دههات نهگه باوهريان به خواو به روژي دوايي
 بههنايه و لهو رزق و روژيهي كه خوا پي بهخشيون بيانهبخشيايه.

پيغهمبهري خواش صلى الله عليه وسلم له وهلامي نهو پرسيارهه كه جوهرهئيل دهبرارهه
 ئيمان لتي كرد، فهرمووي: (أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ
 خَيْرِهِ وَشَرِّهِ)^{۱۱}. واته: ئيمان نهويهه باوهه بههني به خواو به مهلائيكهكاني و كتبههكاني و
 پيغهمبهرهكاني و روژي دوايي و به قهزاو قهدهر به چاك و خراپيهوه.

جا ههه كهسيك باوهري به روژي قيامهت نهبيت، ناگونجيت باوهري به خواي گهوره
 ههبيت، چونكه بروابوون به روژي قيامهت نهنجام و بهرهههه بروابوونه به خواي گهوره،
 بيگومان نهو كهسهه باوهري به قيامهت نهبيت كردهوهه چاك نهنجام نادات، چونكه به هيواي
 پاداشتي نهو روژه نيهه، ناترسي له تولهو نهشكهجهو نازاري، وهك نهو كهسانه دهبيت خواي
 پهروهردگار له بارههانهوه دهفهرمويت: M < = > ; @ ? CBA ED HF I KJ
 LR Q PONML الجاثية: ۲۴. واته: خونهناسان دهيانوت: ژيان تههها نهه ژياني دنيايهيه،
 دهمرين و دهژين بهنوره، ههه روژگار و زهمانه كاريگههه رن تيمانداه دهمان مرين و ههچي تر!
 جا نهوانه وهنهبيت لهسهر بنجيههه ههچ جهزه زانستي و زانباريهك نهوه بلين بهلكو تههها
 پشت به گومان و دوودلي دهبهستن.

(حافظ اين كتير) خواههني (تفسير القرآن العظيم) له رافهه نهه نايهتهدا دهلي: نههه وههه
 هاوهل بو خوا دانهههه عههه بوو كه نكوليان له زيندوبونهوههه دهكرد و دهههه گوت: ژيان
 ههه ژياني نهه دنيايه، كوهمليك دهمرن و كوهمليك دهژين، ئيت نهزيندوبونهوهه هههه نهقيامهت.

^{۱۱} - أخرجه مسلم ۲۸/۱ (۸) (۱) .

ئه‌وانه‌ی باوه‌پریان به‌خوای به‌روژی قیامت نی‌یه‌گومران:

V U T S R Q P O N M L K M: خوای گه‌وره‌ده‌فرمویت: M
L h g f e d c b a ` _ ^] \ Z Y X W

واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌پریان هیناوه، به‌رده‌وام و دامه‌زرابن له‌سه‌ر ئیمان به‌خوای به‌په‌مه‌ره‌که‌ی و به‌قورئانه‌ی دایه‌زان‌دوووه‌بۆ پیغه‌مه‌ره‌که‌ی و به‌کتیبه‌نه‌ش که‌په‌شته‌ره‌وانه‌ی کردوون، جا ئه‌وه‌ی باوه‌پری نه‌بیته‌به‌خوای به‌مه‌لائیکه‌کانی و کتیبه‌کانی و پیغه‌مه‌رانی و روژی دوایی ئه‌وه‌به‌راستی گومرا‌بووه‌به‌ئه‌وپه‌ری گومرای.

ئیمان به‌روژی قیامت مانای چی‌یه؟:

ئیمان به‌روژی دوایی ئه‌وه‌یه‌که: مرۆف به‌عه‌قل بزانی و به‌دل به‌راستی بزانی و به‌زمان دانی پیدایه‌بێ و به‌کرده‌وه‌بیسه‌لیتی که‌دوای ئه‌م جیهانه‌زیندوبونه‌وه‌لی پرسینه‌وه‌و سزاو پاداشت هه‌یه، جیگه‌ی باوه‌پریان به‌هه‌شتی به‌رینی خوایی هه‌تا هه‌تایه‌یه، جیگه‌ی بی‌بروایانی خراپه‌کاریش ناگری دۆزه‌خه.

بۆچی ناو‌نراوه‌روژی دوایی؟

بۆیه‌ناو‌نراوه‌روژی دوایی، چونکه‌روژی که‌له‌دوای ئه‌و روژه‌ئێتر هه‌رگیزاو هه‌رگیز روژی که‌تری ژیان‌ناهدت و کو‌تا‌قوناغه.

بیگومان مرۆف پینج‌قوناغی هه‌یه: قوناغی نه‌بوو، قوناغی ناو‌سکی دایک، قوناغی سه‌ره‌زه‌وی و ژیا‌نی دنیا، قوناغی به‌ره‌خ^{۱۲} که‌له‌کاتی مردنه‌وه‌ده‌ست پیده‌کات تاکاتی زیندوبونه‌وه، پاشان قوناغی روژی دوایی^{۱۳}.

۱ - قوناغی نه‌بوو:

خوای گه‌وره‌له‌باره‌یه‌وه‌ده‌فرمویت: M هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ ﴿١٠﴾ L
الإنسان: ۱۰. واته: بیگومان به‌سه‌ر‌ئاده‌میدا‌تیپه‌ری‌ماوه‌یه‌کی‌زۆر‌له‌روژگار‌که‌شتیکی‌وانه‌بوو‌ناو‌بیری.

^{۱۲} - بیگومان به‌رای‌زۆری‌زانایان‌ژیا‌نی‌به‌ره‌خ‌له‌مردنه‌وه‌ده‌ست‌پیده‌کات‌تاکاتی‌زیندوبونه‌وه.

^{۱۳} - موسوعة الأم في التربية الأولاد: (۱۰۹ - ۱۱۰)، د. أحمد مصطفى متولي.

پیغمبره‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌فهرمویت: (كَانَ اللَّهُ وَلَمْ يَكُنْ شَيْءٌ غَيْرُهُ) ^{۱۴}. واته: خوای گه‌وره ته‌نیا بوو جگه لهو هیچ شتیکی تر وجودو بوونی نه‌بوو.

هدروه‌ها ده‌فهرمویت: (كَانَ اللَّهُ وَلَمْ يَكُنْ شَيْءٌ قَبْلَهُ) ^{۱۵}. واته: خوای گه‌وره تاك و ته‌نیا بووه، پیش نهو هیچ شتیکی تر نه‌بووه.

۲- قوناغی ناو سکی دایک:

خوای گه‌وره لهو باره‌وه ده‌فهرمویت: M 10 2 3 4 5 6 7 8 9 > :: =
 > ? @ C B I E D G H I الزمر: ۶. واته: ئیوه دروست ده‌کات له‌ناو سکی
 دایکتاندا به به‌دیه‌تانی یه‌ک له‌دوای یه‌ک له‌ناو سی تاریکی (ناو سک، مندال‌دان، په‌رده‌ی
 کورپه‌له) دا

۳- قوناغی ژبانی دنیا:

به به‌لگه‌ی نم نایه‌ته: M μ ¶ ۹۱. بَطُونٌ أَمْهَنَتْكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ
 لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۷۸﴾ النحل: ۷۸. واته: خوا ئیوه‌ی له سکی دایکتان ده‌ره‌تیاوه که هیچ‌تان
 نه‌ده‌زانی به‌لام خوا گوئی و چاو و دلّی پیدان بو ئه‌وه‌ی سوپاسی بکه‌ن.

۴- قوناغی به‌رزه‌خ:

خوای گه‌وره لهو باره‌وه ده‌فهرمویت: M اَمِنْ وَاٰبِهِمْ بَرَزَخُ اِلٰى μ ¶ لَ الْمُؤْمِنُونَ: ۱۰۰. واته: له
 به‌رده‌میاندا به‌رزه‌خیک (به‌رزه‌ستیک) هه‌یه تا نهو روژ‌هی زیندوده کرینه‌وه.

۵- قوناغی روژی دوایی:

نهمه‌ش دوا قوناغه، خوای گه‌وره‌ش لهو باره‌وه ده‌فهرمویت: M اِنَّكُمْ بَعْدَ ذٰلِكَ لَمِيْتُونَ ﴿۱۵﴾ تَر μ ¶
 ¶ ﴿۱۶﴾ الْمُؤْمِنُونَ: ۱۵ - ۱۶. واته: پاشان به‌راستی ئیوه له‌دوای ئه‌وه هه‌مووتان
 ده‌مرن. له پاشان بیگومان ئیوه له روژی دوا پیدا زیندودو کرینه‌وه.

^{۱۴} - أخرجه البخاري: ۳۱۹۲.

^{۱۵} - أخرجه البخاري: ۷۴۱۸.

خوئاماده کردن بو گهشتی قیامت:

خوای گهوره دهفهرمویت: M "\$% &' () * + ,
 - آل عمران: ۱۳۳. واته: بهپهله بن و پیشپرکی بکن تا دهگه نه لیخو شیبونی پهروه ردگارتان
 و بههشتیک که پانتاییه کهی ناسمانه کان و زهوی گرتوتهوه و ناماده کراوه بو پاریز کاران.

ههروهها دهفهرمویت: M [^ _ ` b a c d e f g h i j k l m n o p q r s t u v w x y z] ق: ۲۲. واته:
 بهیه که به کهی بیباوهان دهوتریت: سویند به خوا تو بی ناگابویت لهم بهسه رها تانه گوئی
 خوئت لی خوواندبوو، نیستا نیمه پردهمان لهسه ر چاوه کانت لاداوه هه موو شتیک وه کو خوئی
 دهبینی و نه مرؤ چاوه کانت زور تیژن.

ئین عهباس رهزای خوایان لی بی فهرمووی: پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم ناموژگاری
 پیاویکی ده کرد پی فهرموو: (اَعْتَبْنَا خَمْسًا قَبْلَ خَمْسِ شَبَابِكَ قَبْلَ هَرَمِكَ وَصِحَّتِكَ قَبْلَ سَقَمِكَ
 وَغِنَاكَ قَبْلَ فُقْرِكَ وَقِرَاغِكَ قَبْلَ شُغْلِكَ وَحَيَاتِكَ قَبْلَ مَوْتِكَ)^{۱۶}. واته: پینج شت بههله بزانه له
 پیش پینج شتهوه: گهنجی و لاویت پیش نهوهی پیر بیت، لهش ساغیت پیش نهوهی نهخویش
 بکهویت، دهوله مندیت پیش نهوهی ههزار بکهویت، دهست بهتالیت پیش نهوهی سهرقالی نیش
 و کار بیت، ژبانت پیش مردنت.

عومهری کوری خهتاب رهزای خوای لی بی فهرمووی: موحاسه بهی نهفسی خوئان بکن پیش
 نهوهی لیپچینه وهتان له گهلدا بکریت، کردهوه کانتان بکیشن پیش نهوهی له قیامتدا بوئان
 بکیشن، خوئان ناماده بکن بو نمایشی گهوره نهوهی روژهی پیشان ده رین: M e d c b a
 Lg f الحاقه: ۱۸. واته: لهوه روژهدا هه مووتان نیشان ده رین، هیچ کردهوه به کی په نهانیان
 به نهیئی نامینتهوه.

ههر له بهر نهوهیه پیویسته لهسه ر هه موو موسلمانیک موحاسه بهی نهفسی خوئی بکات لهسه ر
 گوفتار و کردهوه کانی، چونکه نهوهی له دنیا دا لیپر سینه وه له گهل نهفسی خویدا بکات،
 لیپچینه وهی قیامتهی ناسان ده بیئت.

^{۱۶} - رواه الحاكم والبيهقي، صحيح الترغيب والترهيب: ۳/۳۳۵۵.

ئین جهوزی بهغدادی دهلی: پیوسته لهسه ره نهو کهسهی که نازانیت چ کاتیک مردن یهخدی دهگریت، خوی بۆ ناماده بکات و ههمیشه له حالهتی نامادهباشیدا بیّت بوی، به گهنجیتی و لهش ساغیه کهی ههلهه خهله تیّت، چونکه بهراستی زۆرتیرینی نهوانهی که دهمرن گهنج و لاوه کانن، وه که مزینیان پیر و به سالاجوه کانن^{۱۷}.

پیاوچاکانی پیشین له خۆ ناماده کردنیان بۆ قیامت به کردهوی چاکی خۆیان بوونهته نمونهی بهرز و پیشهنگی چاک بۆ نهوه کانی دواي خۆیان، هیچ دهروازهیهک له دهروازه کانی خیر و چاکه نهبووه پیش برکییان نه کردیی بۆ چوونه ژووره وه لیسه وه، وه هیچ دهروازهیهکی خراپهیش نهبووه خۆیان لی نهپاراست بی، ههموو نهمانهش له بهر نهوه بووه پهیره و کاری نایهته کانی قورنانی پیروز بوون: M " # \$ % & ' () * + , - . / 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 : ; < = > ? @ A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z [\] ^ _ ` a b c d e f g h i j k l m n o p q r s t u v w x y z { | } ~

Le d آل عمران: ۱۳۳-۱۳۶. واته: به پهله بن و پیشبرکی بکهن تا ده گهنه لیخۆشبوونی پهروه دگارتان و بههشتیک که پانتاییه کهی ناسمانه کان و زهوی گرتوته وه و ناماده کراوه بۆ پارێز کاران. نهوانهی مال ده به خشن له رپی خوا له کاتی خۆشی و ناخۆشیدا، رقی به تینی خۆیان ده خۆنه وه و ده بوورن له خه لک، خواش چاکه کارانی خۆش ده ویت. وه نهوانهی کاتیک که کرده وهیه کی ناشیرین ده کهن یا ستهم له خۆیان ده کهن، که یادی خویان کرده وه ئینجا داواي لی بووردن ده کهن بۆ گوناوه کانیان، نایا کی ده بووری له گوناوه کان بیجگه له خوا؟ وه بهردهوام نابن له سه ره نهوهی که کردوو یانه له کاتیکدا بزنان گوناوه. نا نهوانه پاداشتیان لی بووردن له لایهن پهروه دگاریانه وه و چهند باخاتییک که رووباره کان ده رۆن به ژیریاندا نه میننه وه له وه بههشتانه دا به ههتا ههتایی، چهند چاکه پاداشتی چاکه کاران.

خۆ ناماده کردنی پیاوچاکانی پیشین بۆ گهیشتن به خزمهتی پهروه دگاری خۆیان تهنها به وتهی رووت و بهی کرده وه نه بووه، به لکو له کانگای دلپانه وه بووه و گشت نه ندامه کانی

۱۷ - صید الخاطر لابن الجوزي: ۱ / ۲۰۶ .

جسته‌شيان ملكه چ بووه بۆ گوپرايه‌لی و فرمانبرداري خواي كردگار، زمان حالي هه
 به كينكيان نهم نايه‌ته بوو كه ده‌فرمويت: M | { ~ } L طه: ۸۴. واته: به په‌له
 هاتم بۆ لات نهی په‌روه‌ردگارم بۆ نه‌وهی ليم رازی بيت.

پياوچاكاني پيشين به ئيخلاصه‌وه كارو كرده‌ويان نه‌نجام داوه و نيەتيان پاك و بۆ خوا بووه،
 په‌په‌روهی نهم نايه‌ته‌يان ده‌كرد كه ده‌فرمويت: WVM X Y Z Ly الزمر: ۳.

په‌مه‌به‌ري خوا صلى الله عليه وسلم له‌وه باره‌وه ده‌فرمويت: (إِنَّ اللَّهَ لَا يَقْبَلُ مِنَ الْعَمَلِ إِلَّا مَا
 كَانَ لَهُ خَالِصًا وَابْتِغَىٰ بِهِ وَجْهَهُ)^{۱۸}. واته: خواي گه‌وره هيج كارو كرده‌وه‌يهك وه‌رناگري تاكو نه‌وه
 كرده‌وه‌يه به ئيخلاصه‌وه و له‌به‌ر ره‌زامه‌ندی نه‌وه نه‌نجام نه‌دریت.

ئيراهيمي ته‌يمي ده‌لی: موخلص كه‌سيكه كارو كرده‌وه چا‌كه‌كاني ده‌شاريته‌وه وه‌ك چۆن
 كرده‌وه خراپه‌كاني ده‌شاريته‌وه.

پياوچاكاني پيشين هه‌ميشه كارو كرده‌وهی قيامه‌تيان پيش به‌رژه‌وه‌ندی و ئيش و كاري دنيايي
 ده‌خست، چونكه به‌دل گه‌ردنكه‌چ بوون بۆ نهم نايه‌تانه: M ! " # \$ % & ') *
 = < ; : 9 8 7 6 5 4 3 2 1 0 / . - , +
 > @ L الإسراء: ۱۸ - ۱۹. واته: هه‌ر كه‌سيك خۆشي هه‌ر له دنيا ده‌ويت، نه‌گه‌ر
 ئيمه‌مانه‌وي، ئاواته‌كه‌ی زوو پيك ديتين، پاشان به ئابروو نه‌ماوي و ده‌ر كراوي دۆزه‌خيكمان بۆ
 داناوه ده‌پيرژيئي. هه‌ر كه‌سيكيش مه‌به‌سته‌ی رۆژي قيامه‌ت بووييت وه هه‌ولتي بۆ بدات به‌وه
 جوړه‌ی شايسته‌ی نه‌وه و باوه‌رداريش بيت ئانه‌وانه كرده‌وه و تيكۆشانيان وه‌ر گيراوه.

نه‌ه‌سي كوري ماليك ره‌زاي خواي لي بي وتي: په‌مه‌به‌ري خوا صلى الله عليه وسلم
 فه‌رمويه‌تي: (مَنْ كَانَتْ الْآخِرَةُ هَمَّهُ جَعَلَ اللَّهُ غِنَاهُ فِي قَلْبِهِ وَجَمَعَ لَهُ شَمْلَهُ وَأَتَتْهُ الدُّنْيَا وَهِيَ رَاغِمَةٌ
 وَمَنْ كَانَتْ الدُّنْيَا هَمَّهُ جَعَلَ اللَّهُ فُقرَهُ بَيْنَ عَيْنَيْهِ وَفَرَّقَ عَلَيْهِ شَمْلَهُ وَلَمْ يَأْتِهِ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا مَا قُدِّرَ
 لَهُ)^{۱۹}. واته: هه‌ر كه‌سيك خهم و په‌زاره‌ی قيامه‌ت بيت خواي گه‌وره دلي ده‌وله‌مه‌ند ده‌كات،

^{۱۸} - رواه النسائي في كتاب الجهاد: ۲۵/۶ وحسنه الألباني في السلسلة الصحيحة: ۵۲ .

^{۱۹} - جامع الترمذي: ۲۴۶۵، تحفه: (۲۵۸۳)، وفي الصحيحة: (۹۴۹).

ره تی کۆده کاتهوه واته زۆر سه رقال ناییت به دنیاوه، به شی خۆشی بی ده دات له دنیا له کاتیکدا
 نهو دنیای ناویت، نهو که سه ش خه م و په ژاره ی هه ر دنیا به خوی گه وره وای لی ده کات هه میسه
 فه قیری و هه ژاری به بهر چاویه وه بی، ره تیشی بلاو ده کاته وه هه میسه سه رقالی دنیا به، که چی
 نه وه نده شی له دنیا ده دریتی که بو ی دیاری کراوه.

پیشه وای عملی کوری نه بوتالب ره زای خوی لی بی ده لی: نه وه ی زۆر لی ده ترسم شوین
 که وتی هه وای هه وه س و هیوا دریزی به، بیگومان شوین که وتی هه وای هه وه س وای له مرۆ
 ده کات بهر بهرکانی و دژایه تی هه ق بکات، هیوا دریزیش قیامت له بهر ده باته وه دنیا پشتمان تی
 ده کات و قیامه تیش رومان تی ده کات، هه ریه که یان کوری خوی هه یه، ده ی ئیوه ش کوری
 قیامه ت بن و مه بنه کوری دنیا، نه مرۆ رۆزی کار کردنه نه ک لپرسینه وه، سه بیی رۆزی
 لپی چینه وه یه نه ک کار کردن.^{۲۰}

مالیکی کوری دینار ده لی: نه وه ی دنیا بخوازی ت دا وای لی ده کات هه موو دینه که ی بکاته
 ماره یی، به وه ش نه بی ت رازی ناییت.^{۲۱}

شاعیری گه وره (أبو العتاهیه) له زه می مالی دنیا دا ده لی:

یا جامع المال فی الدنيا لوارثه.....هل أنت بالمال بعد الموت تنتفع

لا تمسک المال واسترضی الاله به.....فإن حسبک منه الری والشع.^{۲۲}

واته: نه ی نهو که سه ی سامان و دارایی له دنیا کۆده که یته وه بو نه وانه ی به میراتی نه یه دن، ئایا
 نهو دارایی و سامانه هه یچ سوودیک به تو ده گه یه نی ت له دوای مردنت، بهو سامانه خوی گه وره
 له خۆت رازی بکه، رۆدی مه که له به خشین ی به هه ژاران لیان مه گره وه و پیان به خشه،
 چونکه به راستی تو ته نها نه وه نده ت به سه که برسی و تینوو نه بی ت و تیر بی!

^{۲۰} - حلیه الأولیاء: ۴۰/۱، صفة الصفوة: ۵۵/۱.

^{۲۱} - رحله الی دار الآخرة جمع وترتیب محمود المصری.

^{۲۲} - موسوعة الشعر الإسلامی: جزء ۵۷ / ص ۵.

پیاوچا‌کانی پیشین نه‌گهر گونا‌هیکیان بگردایه یه‌کسهر ته‌وبه‌یان ده‌کرد:

خوای گه‌وره ده‌فهر‌مویت: M وَتَوَوُّوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۳۱﴾ L النور: ۳۱ .
واته: نه‌ی با‌وه‌رداران هم‌موتان به‌ره‌و لای خوا بگه‌رینه‌وه‌و په‌شیمان بینه‌وه، سا به‌لکو بگدن به
سه‌رفرازی و به‌ختیاری.

هه‌روه‌ها ده‌فهر‌مویت: M { | ~ تَوَوُّوا إِلَيْهِ... } L هود: ۳. واته: له‌خوای
په‌روه‌ردگارتان به‌کوئی دل‌بپارینه‌وه‌و داوای لی‌خو‌شبوونی لیکن، ئینجا ته‌وبه‌بگدن و
بگه‌رینه‌وه‌و بو‌لای نه‌و.

پیشه‌وا نه‌وه‌وی ده‌لی: زانایان ده‌لین ته‌وبه‌و په‌شیمان بو‌ونه‌وه‌و له‌سه‌ر هه‌موو گونا‌هی
پیوسته‌و فدرزه، نه‌گهر تا‌وانه‌که له‌نیوان په‌روه‌ردگارو به‌نده‌دا بوو، په‌یوه‌ندی به‌ئاده‌میزاده‌وه
نه‌بی، نه‌وه ته‌وبه‌بهم شیویه‌دروسته‌و گیراده‌بی: به‌یه‌کجاری واز له‌و تا‌وانه‌به‌یتریت، بریار
بدا جاریکی تر نه‌گه‌رینه‌وه‌و سه‌ر نه‌و تا‌وانه‌و توخنی نه‌که‌ویت. جا نه‌گهر یه‌کیک له‌م مهر‌جانه
نه‌هاته‌دی نه‌وه ته‌وبه‌که‌ی دانامه‌زری^{۲۳}.

به‌لام نه‌گهر تا‌وانه‌که په‌یوه‌ندی به‌ئاده‌میزاده‌وه‌و بو‌و نه‌وا جگه‌له‌و مهر‌جانه‌ی سه‌ره‌وه‌و ده‌بیست
گهر‌دنی خو‌ی بی‌نازاد بکات و خاوه‌ن حه‌قه‌که له‌خو‌ی رازی بکا، یا نه‌گهر مال‌شستیکی و‌ابوو
ده‌بی بیداته‌وه‌و به‌خاوه‌نه‌که‌ی، نه‌گهر حه‌ددی له‌سه‌ر بو‌و ده‌بی خو‌ی بدا به‌ده‌سته‌وه‌و یان داوای
لی‌بو‌وردنی لی‌بکات، نه‌گهر غه‌یه‌تی کردبوو گهر‌دنی خو‌ی بی‌نازاد بکات.

عومه‌ری کوری خه‌تاب ره‌زای خوای لی‌بی‌ده‌لی: له‌گه‌ن ته‌وبه‌کاراندا دانیشن چونکه
خاوه‌نی نه‌رمترین دلن^{۲۴}.

پیاوچا‌کانی پیشین زور تر‌ساون له‌زولم و سته‌مکردن له‌به‌نده‌کانی خوا، چونکه ده‌یانزانی
که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی‌الله‌علیه‌وسلم فهر‌مویه‌تی: (مَنْ كَانَتْ لَهُ مَظْلَمَةٌ لِأَخِيهِ مِنْ عَرَضِهِ أَوْ
شَيْءٍ فَلْيَتَحَلَّلْهُ مِنْهُ الْيَوْمَ قَبْلَ أَنْ لَا يَكُونَ دِينَارًا وَلَا دِرْهَمًا إِنْ كَانَ لَهُ عَمَلٌ صَالِحٌ أَخَذَ مِنْهُ بِقَدْرِ

^{۲۳} - رياض الصالحين باب التوبة.

^{۲۴} - رحلة الى دار الآخرة.

مَظْلَمَتِهِ وَإِنْ لَمْ تَكُنْ لَهُ حَسَنَاتٌ أُخِذَ مِنْ سَيِّئَاتِ صَاحِبِهِ فَحُمِلَ عَلَيْهِ^{٢٥}. واته: هدر که‌سی ناره‌وایی و سته‌می له یه کیك کرد بی یان حدقی که‌سیکی تری له‌سه‌ر بی، نیتر هی ناموس بی یان هه‌ر شتیکی تر، با نه‌مرؤ گه‌ردنی خوی بی نازاد بکات، پیش نه‌وهی بمری و بجی بوئه و دنیاو هه‌دقه که بکه‌ویته روژیکه‌وه که له‌و روژه‌دا دینار و دره‌م نامیخی، نه‌گه‌ر وانه‌کات نه‌وه حال له‌م دوو خاله‌ به‌ده‌ر نی‌یه: نه‌گه‌ر کرده‌وهی باشی هه‌بی به‌قه‌د کرده‌وه باشه‌که‌ی ده‌دری به‌ خاوه‌ن هه‌دقه‌که، خو نه‌گه‌ر گریمان کرده‌وهی چاکی نه‌بوو نه‌وا خراپتر چونکه له‌ خراپه‌ی نه‌وهی هه‌دقه‌که‌ی لایه‌تی هه‌ل ده‌گیری و فری ده‌دریته سه‌ر نه‌و.

نه‌بو موسا ره‌زای خوای لی بی وتی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رمویه‌تی: (إِنَّ اللَّهَ لِيَمْلِكُ لِلظَّالِمِ، فَإِذَا أَخَذَهُ لَمْ يُفْلِتْهُ). واته: له راستیدا خوا مؤله‌تی زوردارو سته‌مکار ده‌دات تا ماوه‌یک جلّه‌وی بو شل ده‌کات، هه‌تا بزانی په‌شیمان ده‌بیته‌وه یان نا، به‌لام کاتی گرتی نیتر رزگاری نابی و به‌ری نادات، پاشان نه‌م نایه‌ته‌ی خوینده‌وه: M [^ _ ` a b c]
L j i h g f d هود: ١٠٢. واته: نابه‌و شیوه‌یه سزادانی په‌روه‌ردگارت کاتی خه‌لکی شماره‌کان سزا ده‌دات له‌کاتیکیدا سته‌مکار بوون، به‌راستی تو له‌سه‌ندنی نه‌و نازار ده‌ره‌و به‌تینه^{٢٦}.

هه‌روه‌ها فه‌رمویه‌تی: (اتدرون من المفلِس؟) قالوا: المفلِسُ فینا من لا درهم له ولا متاع، فقال: (إِنَّ الْمُفْلِسَ مِنْ أُمَّتِي مَنْ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصَلَاةٍ وَصِيَامٍ وَزَكَاةٍ، وَيَأْتِي وَقَدْ شَتَمَ هَذَا، وَقَذَفَ هَذَا، وَأَكَلَ مَالَ هَذَا، وَسَفَكَ دَمَ هَذَا، وَضَرَبَ هَذَا، فُيُعْطَى هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ، وَهَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ، فَإِنْ فَنِيَتْ حَسَنَاتُهُ قَبْلَ أَنْ يُقْضَى مَا عَلَيْهِ، أُخِذَ مِنْ خَطَايَاهُمْ فَطُرِحَتْ عَلَيْهِ، ثُمَّ طُرِحَ فِي النَّارِ)^{٢٧}. واته: نایا ده‌زانن کی نابوت و موفلیسه؟ وتیان: نابوت و موفلیس لای نیمه نه‌و که‌سه‌یه که دره‌م و مالی نه‌بیته، نه‌ویش فه‌رموی: موفلیس له ئومه‌تی مندا نه‌و که‌سه‌یه له روژی دواییدا دیت بو دیوانی خوا بو لیپرسینه‌وه، له‌لایه‌که‌وه نوژی کردوه و روژووی گرتوه‌و زه‌کاتی داوه و به‌شی خوی چاکه‌ی هه‌یه، له‌لایه‌کی تریشه‌وه جنیو و قسه‌ی ناشیرینی به‌م و به‌و داوه، بوختانی بوئه‌و

^{٢٥} - أخرجه البخاري: ٢٣١٧ .

^{٢٦} - مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. أخرجه البخاري: ٩٣/٦ (٤٦٨٦) ، ومسلم: ١٩/٨ (٢٥٨٣) .

^{٢٧} - أخرجه البخاري: ٤٦٨٦/٨ ، ومسلم: (٢٥٨٣) .

هه‌لبه‌ستوو و مالی ئەم و ئەوی خوار دووه و خوینی خه‌لکی به‌ناهه‌ق رشتووو یا له‌سه‌لکی داوه، جا له‌بهر ئەوه ئەم چاکه‌یه‌ی ده‌دری‌ت به‌و ئەو چاکه‌یه‌ی تری ده‌دری‌ت به‌وی تر، له‌جیات‌ی هه‌قی خۆیان، جا ئەگەر چاکه‌کانی هه‌موو ته‌واو بوون و به‌شی دانه‌وه‌ی ئەو هه‌قانه‌یان نه‌ده‌کرد که‌وان له‌سه‌ری، ئەوا ئەو‌جا له‌گونا‌هو تا‌وانه‌کانی ئەو خاوه‌ن هه‌قانه‌ دینن و ده‌یخه‌سه‌ر خراپه‌کانی و پاشان ده‌خه‌ریته‌ ناگری دۆزه‌خه‌وه.

پیاوچا‌کانی پین‌شین زۆر له‌ئاخه‌ر شه‌ری ترسا‌ون:

ئهنه‌س ره‌زای خوای لی‌بی فەر‌مو‌وی: زۆر‌ترین دو‌عاو پارانه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی‌الله‌علیه‌وسلم ئەوه‌بوو ده‌یفه‌رموو: (اللَّهُمَّ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ)^{۲۸}. واته: ئە‌ی هه‌لسور‌پینه‌ری دل‌ه‌کان، دل‌م چه‌سه‌پاو که‌له‌سه‌ر دینه‌که‌ی خۆت.

پیغه‌مبه‌ری خوا صلی‌الله‌علیه‌وسلم ده‌فه‌رمو‌یت: (فَإِنَّ الرَّجُلَ مِنْكُمْ لَيَعْمَلُ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ كِتَابُهُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ وَيَعْمَلُ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ النَّارِ إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ)^{۲۹}. واته: جاری‌وا هه‌یه‌به‌نده‌یه‌ك کار‌یک‌ی باش ده‌کات که هه‌ینه‌ی باس‌کێک له‌نی‌وان ئەو و به‌هه‌شتدا ده‌می‌نینه‌وه، مه‌لای‌یکه‌کان په‌له‌ده‌که‌ن تا‌بۆ بنوس، به‌لام کار‌یک‌ ده‌کات که شایه‌شته‌ی چوونه‌دۆزه‌خ‌بی‌ت، ئی‌تر ده‌چی‌ته‌دۆزه‌خه‌وه، جاری‌واش هه‌یه‌به‌نده‌یه‌ك کار‌یک‌ی ئەوه‌نده‌خراب ده‌کات ئەوه‌نده‌ی باس‌کێک‌ی ده‌می‌نیت‌بگاته‌دۆزه‌خ، مه‌لای‌یکه‌کان په‌له‌ده‌که‌ن تا‌له‌سه‌ری بنوس، به‌لام کرده‌وه‌یه‌کی چاک‌ده‌کات که شایه‌شته‌ی چوونه‌به‌هه‌شت‌بی‌ت، ئی‌تر ده‌چی‌ته‌به‌هه‌شته‌وه.

ده‌گی‌رنه‌وه‌حه‌سه‌نی به‌صری چوو‌ه‌بۆ سه‌ردانی نه‌خۆش‌یک، بی‌نی له‌گیانه‌لادایه، که‌ئهو‌دی‌مه‌ندی بی‌نی ره‌نگ‌ی گۆرا، گه‌راپه‌وه‌بۆ ماله‌وه‌ره‌نگ‌ی به‌ته‌واوی گۆرا‌بوو، پی‌ان‌گوت: نان‌ئاماده‌یه‌فه‌رموو! ئەو‌یش وتی: نانی‌خۆتان‌بجۆن‌به‌خوا‌دی‌مه‌نی‌کم‌بینوه‌تا‌پێی‌ده‌گه‌م‌کاری‌بۆ‌ده‌که‌م^{۳۰}.

^{۲۸} - أخرجه الرمذی: (۳۵۲۲) و صححه الألبانی فی صحیح الجامع برقم: ۴۸۰۱.

^{۲۹} - أخرجه البخاری: ۲۹۶۹.

^{۳۰} - مختصر‌الذکرة‌للإمام‌القرطبی: ۱/۱۷.

هیوا زۆری و بی ناگای له قیامت

خوای گهوره ده فەر مویت: M 1 2 3 4 5 7 8 9 L الحجر: ۳. واته:
 لییان گهړی باخزن و رابویرن و ئومید بیئاگایان بکات، جا بیگومان له مه و دوا ده زانن چۆن
 سزایان ده دهین.

ههروهها ده فەر مویت: M اَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا اَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللّٰهِ ﴿۱۶﴾ نَزَلَ مِنَ السَّمَاءِ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ اُوْتُوا
 اَلْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَتَّعُوهُمْ وَكَبَّرُوا فِيهِمْ فَسَقُوا ﴿۱۷﴾ L الحديد: ۱۶. واته: نایا وه خستی نه وه
 نه هاتوووه بۆ پرواداران که دلایان ملکه چ بی بۆ ئاموژگاری خوا و نه وه قورئانهی که ناردویتییه
 خواره وه؟ وه که نه وه که سانه مهن که له مه وه پیش کتیی ئاسمانیان پندرا وه ماوه یه کی دوورو
 درێزیان به سه ردا تییه ری ئینجا دلایان ره ق بوو وه زۆر به یان یاخی و له سنور ده رچوون.

نه نه سه ره زای خوای لی بی فەر مووی: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و سلم فەر مویه تی:
 (يَهْرَمُ ابْنُ اٰدَمَ وَتَبَقِيَ مِنْهُ اثْنَتَانِ الْحَرُّ وَالْاَمَلُ) ۳۱. واته: نه وه ی ئاده م پیر ده بی، به لام دووشتی
 له گه لدا ده مینیتته وه: سوربوون له سه ر ما و سامان و، هیوا و ئومید.

ئین مه سه وده ره زای خوای لی بی فەر مووی: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و سلم خه تیکی
 چوار گۆشه ی کیشاو، له ناو نه وه خه ته چوار گۆشه یه وه خه تیکی تری راکیشا تا ده ره وه، ئینجا
 له دیوی ناوه وه چهند خه تیکی تری وردی له سه ر خه ته که ی ناوه وه کیشا، فەر مووی: (هَذَا
 الْاِنْسَانُ، وَهَذَا اَجَلُهُ مُحِيطًا بِهِ - اَوْ قَدْ اَحَاطَ بِهِ - وَهَذَا الَّذِي هُوَ خَارِجٌ اَمَلُهُ، وَهَذِهِ الْخُطْطُ
 الصَّغَارُ الْاَعْرَاضُ، فَاِنْ اَخْطَا هَذَا، نَهَشَهُ هَذَا، وَاِنْ اَخْطَا هَذَا، نَهَشَهُ هَذَا) ۳۲. واته: ئه م خه ته یان
 وا له ناو خه ته چوار گۆشه که داو خه ته ورده کانی له سه ره ئه مه یان ویندی ئاده میزاده و، ئه م خه ته
 چوار گۆشه یان ویندی ئاکامه که یه تی، نه وه تا به ری لی برپوه ته وه وه له هه ر چوار لاه گه مارۆی
 داوه، یا فەر مووی گه مارۆی داوه و ده وری گرتوه، ئه م خه ته شیان که ده رچوه وه ته ده ره وه
 هیوا که یه تی، ئه م خه ته وردانه ش ده رده به لاه مه یه تین، جا ئه گه ر له هه ندی له و ده رده به لایانه
 رزگاری بوو له هه ندیکیان قوتاری ناییت و وه ک مارو گه زه نده ده یگه زی.

۳۱ - أخرجه أحمد والنسائي، وصححه الألباني في صحيح الجامع برقم: ۸۱۷۳.

۳۲ - أخرجه البخاري ۱۱۰/۸ - ۱۱۱ (۶۴۱۷).

ئىمام قورتوبى دەلى: حەقىقەتى ھىوا زۆرى بىرىتپە لە سوربوون لەسەر مال و سامان و، سەر كۆردنە دىناو خۆشەويستى بۆى و، پشتكۆردنە قىيامەت.

ھىوا زۆرى دەردىكى كوشىدەبەو نەخۆشپەكى درىزخاھەنە ھەر كاتىك دىلى داپۆشى خراپى دەكات مەزاجى تىك دەدات لە كۆلى نايىتەو ھىچ دەرمانىك چارەسەرى ناكات، تەنانەت پىزىشكە كان و ھەكىمە كان و زانا يانىش كۆلەوارن لە بەرامبەردا ناتوان چارەسەرى بىكەن^{۳۳}.

ھەندى لە ھەكىمان وتىيانە: سەيرمان دى بە كەسىك كە غەم و پەژارە دايدەگرى و دلگىران دەبى بە لەناوچوونى مال و سامانى، بەلام بە لەناوچوونى تەمەنى دلگىران نايى، سەيرمان دى بە كەسىك دىنا پىشتى تى دەكات و قىيامەت بەرەو رووى دى، كەچى ئەو خۆى سەرقالى دىنا دەكات و، پىشتى كۆدۆتە قىيامەت^{۳۴}.

راستە دەبىت ھىوا ئومىدمان ھەبىت بۆ ئەو ھى ئەم گەردوونە ئاوەدان بىكەنەو بە ھەموو جۆرە خىر و چاكەبەك، ئادەمىزاد بە فەتەت خۆشەويستى ھەبە بۆ ژيانى دىنايە، بەلام دەبىت ھۆشيار بىن ھىوا زۆرى فرىومان نەدات و لە تاعەت و بەندايدەتى دوامان نەخات.

ئىبن عومەر رەزى خويان لى بى وتى: پىغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم سەرشانى گىرم و فەرەموى: (كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ، أَوْ عَابِرُ سَبِيلٍ)^{۳۵}. واتە: لە دىنادا وابزى و ابزانە غەربى يان رىوارىكى تى دەپەرى، چونكە غەرىب و رىوار لە ھىچ شونىيىكدا بە ھەمىشەبى نامىنەو، ھەمىشە بەھىواى گەرانەوون بۆ مەنزىگای خويان.

ھەر لەو بارەو ھىبن عومەر دەلى: (إِذَا أَمْسَيْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الصَّبَاحَ، وَإِذَا أَصْبَحْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الْمَسَاءَ، وَخُذْ مِنْ صِحَّتِكَ لِمَرَضِكَ، وَمِنْ حَيَاتِكَ لِمَوْتِكَ)^{۳۶}. واتە: ئەگەر بەيانى ھات چاوەرپى ئىوارە مەكە، ئەگەر كەوتىتە ئىوارە چاوەرپى بەيانى مەكە، تەندروستىت بەھەل بزانە پىش ئەو ھى

۳۳ - جامع لأحكام القرآن للقرطبي: ۶/۱۰ .

۳۴ - رحلة الى دار الآخرة: ۱/۱۵، صفة الصفوة: ۹۵/۴ .

۳۵ - أخرجه البخاري: ۱۱۰/۸ (۶۴۱۶) .

۳۶ - أخرجه البخاري في الرقاق: (۶۴۱۶) .

نه خوښ بکهوی، واته: له کاتي لهش ساغيدا ههولې زور بده بو قیامت، ههروهها زیانت بهههل بزانه پیش نهوهی مردن یه خدت پی بگریت.

خوای گهوره له فدرموده ی قودسیدا ده فدرمویت: (يَا اَبْنَ اَدَمَ تَفَرَّغْ لِعِبَادَتِي اَمَلًا صَدْرَكَ غَنِيًّا وَاَسَدًا فَفَرَّكَ وَاِلَّا تَفَعَّلْ مَلَأْتُ يَدَيْكَ شَعْلًا وَاَلَمْ اَسَدًا فَفَرَّكَ)^{۳۷}. واته: نهی نهوهی ئادهم! خوټ یه کلابی بکهروهه بو تاعدت و بهندایه تی من دلت دهوله مهند ده کم، چونکه دهوله مهندی نهوهیه دل دهوله مهند بیت، له فقیری و ههژاری رزگارت ده کم، دهوله مهندت ده کم لهوهی پیوستیت به کسهی تر هه بیت، نه گهر داشت نه کرد سه رقال بویت به جگه له منوهه نهو کاته منیش سه رقال ده کم به نیش و کارهوهه له فقیری و ههژاریش رزگارت ناکه م.

شیخ معروفي کهرخی وتویه تی: خودایه په نا ده گرم به تو له هیوا زوری، چونکه هیوا زوری بهرگری له کردهوهی چاکه ده کات^{۳۸}.

خه لیفه ی راشد عهلی کوری نه بوتالب رهزای خوای لی بی ده فدرموی: نهوهی زور لیی ده ترسم شوین کهوتنی ههواو ههوهس و هیوا زوری یه، بیگومان شوین کهوتنی ههواو ههوهس و له مرؤفه ده کات بهر بهر کانی و دزایه تی هه ق بکات، هیوا زوریش قیامت له بیر ده باته وه^{۳۹}.

پیشهوا غه زالی ده لی: پیوسته له سه رت خوټ پاریزی و دوور بکه ویتسه وه له هیوا زوری، چونکه نه گهر مرؤفه هیوا ی زور بیت توشی چوار شت ده بیت:

یه کهم- وازهینان له تاعدت و خوا پرستی و تهمه لی کردن تییناندا، ده لی: له مه ودوا نهو کاره ده کم روژگاریکی دوورو دریزم له بهر ده مدایه که چی نایشی کات.

دووه م- وازهینان له تهوبه و په شیمانی و دواخستنی ده لی: له مه ودوا تهوبه ده کم جاری زورم بهر بهر وه ماوه من گه نجم و تهوبه له بهر ده ستم دایه هه ر کاتی بهویت تهوبه ده کم و ده گه ریتمه وه، تا له نا کاو مردن یه خه ی ده گری و فریای هیچ ناکه ویت.

^{۳۷} - جامع الترمذی (۲۴۶۵) . سلسلة الصحیحة: ۹۴۹ .

^{۳۸} - حلیة الأولیاء: ۲۹/۴ , صفة الصفوة: ۲۵۰/۱ .

^{۳۹} - حلیة الأولیاء: ۴۰/۱ , صفة الصفوة: ۵۵/۱ .

سپههـم- سوربوون لهسهـر کۆ کردنهوهی ماڵ و سامان و سهـرقال بوون به دنیاوه و فهـرامۆشکردنی قیامت دهـلی: لهوه دهـترسم له تهـمهنی پیریمدا ههـزار بکهـوم و توانای کارکردنم نهـبیـت، بۆیه پێویسته سامان و زهـخیرهیهکی چاک ئاماده بکهـم بۆ کاتی ههـزاری و نهـخۆشی و تهـمهنی پیری ئهـمانهـو چهند شتیکی تری لهـو جوړه وای لێ دهـکهـن دنیاى خوـش بوـی و سوـر بیـت لهـسهـر کۆ کردنهوهی ماڵ و سامان، وه گرنگی زۆر دهـدات به رزق و روژی پهـیدا کردن..

چوارهـم- دلپـرقی و لهـبیر کردنی دواـرۆژ چونکه ئهـگهـر به هیواى ژیاـنکی درێـژ بیـت، ئهـو کاته یادی مردن و گوـز ناكات ^{٤٠}.

یهـحیاى کورى موعاز دهـلی: ئهـوهی بۆته ریگر لهـبهـردهـم گهـرانهـوه بۆ لای خوا و تهـوبهـدا هیوا زۆری یه ^{٤١}.

چارهـسهـری هیوا زۆری بهـزۆر بیر کردنهوه له مردن دهـبیـت، بیر کردنهوه له مردنی دۆستان و هاوڕیـیان و کهسه نزیکه کان ئهـوانهـی بهـدریـژایی تهـمهـنیان ههـولیان بۆ کۆ کردنهوه ماڵ و سامان بوو کهچی لهـدوای خوـیان ههـمووی لهـناوچوو! .

ئیمام شافعی دهـلی:

ترود من النقی فانك لا تدري.....إذا جن الليل هل تعيش إلى الفجر
فكم من عروس زينوها لزوجها.....وقد أخذت أرواحهم ليلة القدر
وكم من صغار يرجى طول عمرهم.....وقد أدخلت أرواحهم ظلمة القبر
وكم من سليم مات من غير علة.....وكم من سقيم عاش حين من الدهر
وكم من فتي يمسي ويصبح لاهيا.....وقد نسجت أكفانه وهو لا يدري..

واته: تیشوی تهـقوا و چاکه کاری زیاد بکه له دنیادا چونکه تۆ نازانی، که تاریکی شهـو هات ئایا دهـژیت تا بهـیانی، چهند بۆک رازیـترایهـوه بۆ زاوا، له شهـوی خوـشی و شادیدا روـحیان دهـرچوو

^{٤٠} - الأستعداد للموت وسؤال القبر: ١/ ٥، بهـکهـمی دهـسکاریهـوه.

^{٤١} - صفة الصفة: ١/ ٤٢٤.

بەيەك نەگەيشتن، چەندە منداڭ ھەببون باوك و دايك و خۆشەويستانيان ھىواى تەمەن درېژيان بۆ دەخواستن، بەلام مردن يەخەى گرتن و رۆشتنە ناو تاريكايى گۆرەو، چەندىن كەسى ساغ و سەلىم مردن بەبى ئەوھى ھىچ جۆرە نەخۆشەكيان ھەببەت، چەندە كەسى دەردەدارو نەخۆش ماوھىەكى زۆر لە رۆژگار مانەوھ لە ژياندا، چەندە گەنج بەيانيان و ئىواران بى ئاگاوغافل بوولە مردن، كەفنى بۆ چاك كرا بەخۆى نەزانى.

مردن جه قیقه تیگی گه وره یه

بیگومان مردن روداویکی راسته قینه ی گه وره یه له م گه رد و نه دا، هیچ که سیک ناتوانی نکولی لی بکات و به دروی بخته وه، هه موو که سیک ده زانیت حقیقه ته وه له شته نادیارو شاراهه کان نیه.

خوای گه وره له وه باره وه ده فه رمویت: Y X WV U T SRQ P O NM
Lf e d c b a ^ _ [Z . ۶۲ - ۶۰ .

مردن چی یه؟:

له زمانه وانیدا: مردن له ئه سلّی زمانی عه ره بییدا به مانای (السکون) سره وتن، ئارام بوون هاتووه، واته له جم و جول که وتن.

له زاراهه ی شهر عیدا: مردن بریتیه له پرۆسه ی جیابوونه وه ی رۆح له جه سته وه، گواسته نه وه ی له مالی دنیا وه بو مالی قیامت^{۴۲}.

به واتابه کی تر ئاده میزاد پیک هاتووه له رۆح و جه سته، کاتیگ که رۆح به فه رمانی خوای گه وره له جه سته جیابوه وه به م کاره ده لّین مردن، ئه مه ش به راشکاوی له م ئایه ته دا هاتووه: 9 8 7 M : LS ..; الزمر: ۴۲. واته: خودا رۆحه کان ده کیشی و وه ریان ده گریت له کاتی مردندا.

خوای گه وره ده باره ی گه رانه وه ی رۆحی ئیمانداران ده فه رمویت: 4 3 2 1 M : LA @ ? > = < ; : 9 8 7 6 5 الفجر: ۲۷ - ۳۰. واته: ئه ی رۆحی ئاسووده و ئارام گرتوو به ره زامه ندیه وه، بگه رپیره وه بو لای په روه ردگارت وهك چۆن ئهوت له خوت رازی کرد، ده بجۆ ناو بنده سالحه کاغه وه و، بجۆ ره به هه شته رازاوه که مه وه که ناماده م کردوو به وت.

مردن تیاچوون و تفر و تونابوون نی یه، به لکو قوناغیکه له قوناغه کانی ژیان مرۆقه کان بییدا

^{۴۲} - مختصر التذكرة للإمام القرطبي ص (۹).

تپهر دهن و ده گهرینه وه بو لای خوا: SRP O N MM LU T العنكبوت: ۵۷. واته: هه موو كه سېك ده بېت مردن بچېزېت، پاشان بو لامان ده گهرینه وه.

بېگومان هېچ نه فسېك نازانېت له كهی و له چي شوئېك مهرگ يه خدی ده گریت: M... وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ ﴿۳۴﴾ ل لقمان: ۳۴.

سوئند به خوا هه موو يه كېك له ئېمه ده بېت نازاری مهرگ بچېزېت، مردن بهرپوه يه وه ده مانگاتی، دېت و هېچ گومانېكي تېدا نیه، كتوپر دېت، نادات له ده رگای كهس، قهرزېكه له گهردنی هه موو كه سېكدايه وه ده بېت بدرېته وه، قیامه تی هه موو كه سېكه !.

مردن پېچه وانهی ژيانه، دابراڼی روچه له جهسته، مالتاوايي كردنه له ژيانی دنياو خانه واده و دوستان و خوښه ويستان، له خانوبه ره و كوښك و ته لار، له دهسه لات و پله و پایه و ناوبانگ و شوهرت، له هه موو شتيكي سهر رووی زهوی، په رېنه وه يه له جيهانی تاقيكرنه وه وه بو جيهانی لی پرسينه وه.

مردن ليك دابراڼی خوښه ويستانه، ريگايه كي بهرده وامه بهی وهستان، دوا ناكه ویت بو ئه و كهسانه ی په شيمانن، به هاواره له كاتی روچ كي شاندا، پشت شكينه ری له خوا ياخي و سته مكارانه ^{۴۳}.

مردن به لای کاره ساته:

خوای گه وره مردنی به کاره سات ناو بردووه: L ﴿۱۶﴾ k j i h g f e dM المائدة: ۱۰۶. واته: كاتېك به زه ويدا روښتن بو به ده ست هينانی روژی کاره سات و به لای مهرگ يه خدی گرتن.

پېغمبه ری خوا صلی الله عليه وسلم مردنی به رووخینه ری خوښی و ئاره زوه كان ناو بردووه: (أَكْثَرُوا ذِكْرَ هَٰذِمِ اللَّذَاتِ) ^{۴۴}. واته: به زوری يادی مردن بكنه وه، ئه و مردنه ی هه رچی خوښيه له ناوی ده بات و رووخینه ری خوښی و ئاره زوه كانه.

^{۴۳} - مختصر التذكرة للإمام القرطبي.

^{۴۴} - أخرجه ابن ماجه: (۴۲۵۸)، والنسائي ۴/۴، والترمذي (۲۳۰۷).

ئین عه‌باس ره‌زای خویان لی بی فەر موپه‌تی: دوا ناخوشیه‌ک که ئیماندار پیی ده‌گات مردنه^{۴۵}.

شاعیر ده‌لی:

یا من بدنیاه‌ آشنغل.....وغره‌ طول‌ الأمل

ولم یزل فی غفلة.....حتی دنا منه‌ الأجل

والموت یأتی بغتة..... والقبر صندوق‌ العمل

مانای شیعه‌ که به‌ کورتی: ئدی ئهو که‌سه‌ی که به‌ خو‌شبه‌کانی دنیاوه‌ سه‌رقال بو‌ویت، هی‌واو ئومی‌دی ته‌مه‌ن در‌یژی سه‌رگه‌ردانی کردووی، تو‌ هه‌ر له‌ بی نا‌گاییدی، تا‌کو ئه‌جه‌ل لی‌ت نزی‌ک ده‌بی‌ته‌وه‌، مردن له‌ نا‌کو یه‌خه‌ت ده‌ گری و، گو‌ریش سن‌دوقی کرده‌وه‌ کانه‌.

مردن دوو جو‌ری هه‌یه:

یه‌ که‌م: مردنی بچوک واته‌ خه‌وتن، ئه‌مه‌ش له‌ کاتی خه‌وتندا روودده‌دات به‌وه‌ی رو‌ح له‌ جه‌سته‌ی مرؤ‌فه‌ جیاده‌بی‌ته‌وه‌ به‌لام نام‌ریت، کاتی‌ک خه‌به‌ری بو‌ویه‌وه‌ به‌ویستی خوا رو‌حه‌که‌ ده‌گه‌رپه‌سه‌وه‌ بو‌ جه‌سته‌ی: M ! " # \$ % & ') * L 8 الأنعام: ۶۰.

پی‌غه‌مه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌و باره‌وه‌ فەر موپه‌تی: (النوم أخو الموت ولا يموت أهل الجنة)^{۴۶}. واته‌: خه‌وتن برای مه‌رگه‌، ئه‌هلی به‌هه‌شتیش هه‌ر گیزاو هه‌ر گیز نام‌رن.

۲- مردنی گه‌وره‌: ئه‌مه‌ش له‌ کاتی هاتی نا‌کام و ئه‌جه‌لدا روودده‌دات، مرؤ‌فه‌ له‌ جیهانی زیندو‌بی‌ته‌وه‌ ده‌گو‌رپه‌ته‌وه‌ بو‌ جیهانی مردوان و رو‌حه‌که‌ی له‌ جه‌سته‌ی جیا ده‌بی‌ته‌وه‌: M 7 8 9 : L الزمر: ۴۲.

ئهو مردنه‌ی لیی راده‌که‌ن هه‌ر ده‌تان گاتی:

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌ر موپه‌ت: M قُلْ ۱۱ ۱۲ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَكِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلِّيِّ الْعَلِيِّ وَالشَّهَادَةُ فَيُنْفِخُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۸﴾ الجمعة: ۸.

^{۴۵} - شرح‌ الصدور‌ لل‌حافظ‌ جلال‌ الدين‌ السيوطي ص ۴۳.

^{۴۶} - مجمع‌ الزوائد: ۴۱۵/۱۰، وصححه‌ الألباني في صحيح‌ الجامع: ۶۸۰۸.

واته: بیژه: ئەو مەرگه‌ی که ئیوه لیبی راده‌که‌ن هەر ده‌تان گاتی، پاشان ده‌گه‌ر پترینه‌وه بو لای
خوای زانا به‌ناشکراو نه‌یبی، ئینجا هه‌والتان پێ ده‌دات به‌وه‌ی که ده‌تانکرد.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: M آيَمَاتَكُونُوا يُدْرِكَكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي ﴿٧٨﴾ النساء: ٧٨.

له‌هه‌ر کوی بن ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر له‌ قه‌لای زۆر قایمش (خۆتان بشارنه‌وه) مردن ده‌تانده‌وزینته‌وه.

مردن وهختی دیاریکراوی هه‌یه:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: M | lk j i h g f e d c b آل عمران: ١٤٥.
واته: هه‌یج که‌سه‌یکش به‌بێ ئیزنی خویدا نامری، که‌ مردنی هه‌موو که‌سه‌یکش وه‌خته‌که‌ی بو
دانراوه و لای خوا نوسراوه.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: M { z y m v v u t s r p o n الأعراف: ٣٤.
واته: بو مەرگی هه‌ر گه‌لێک وه‌ختی هه‌یه، نه‌گه‌ر وه‌ختی مردنیان هات، نه‌ تاویک پێش ده‌که‌وی
و نه‌ تاویکیش دوا ده‌که‌وی.

عبدالله ی کوری مه‌سعود وتی: ئوم حه‌بیبه‌ ره‌زای خوای لی بی وتی: خودایه‌ پێغه‌مبه‌ره‌که‌ت
که‌ هاوسه‌رمه‌ پیم به‌ده‌روه‌ه له‌ قیامته‌دا، هه‌روه‌ها نه‌بو سوفیانی باوکم و موعاویه‌ی برایشم،
پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم گوئی لی بوو فه‌رمووی: (قَدْ سَأَلَتِ اللّٰهَ لِاَجَالِ مَضْرُوبَةٍ وَّ اَيَّامٍ
مَّعْدُودَةٍ وَّ اَرْزَاقٍ مَّسْهُومَةٍ لَنْ يُعْجَلَ شَيْئًا قَبْلَ حَلِّهِ اَوْ يُؤَخَّرَ شَيْئًا عَنْ حَلِّهِ وَلَوْ كُنْتِ سَأَلْتِ اللّٰهَ اَنْ
يُعِيدَكَ مِنْ عَذَابِ فِي النَّارِ اَوْ عَذَابِ فِي الْقَبْرِ كَانَ خَيْرًا وَّ اَفْضَلَ) ٤٧. واته: داوای شتیکت له‌ خوا
کرد کاته‌کانی لای ئەو دیاریکراوه، مەرگیکی نوسراوه، رۆزیه‌کی به‌شکراوه، خوای گه‌وره پێش
هاتنی کاتی دیاریکراوی ئەو شته‌ هه‌یج ناکات، نه‌گه‌ر کاتی‌شی هات هه‌یج دوا ناخات، نه‌گه‌ر
داوات له‌ خوای گه‌وره بکرده‌یه په‌نات بدات له‌ سزای ناگر یا سزای گۆر چاکتر و خیرتر بوو.

٤٧ - أخرجه مسلم: ٢٦٦٣.

کەس لە مردن دەربازی ناییت:

o n m l j i h g f d c b a _ ^] \ [Z M : خواى گهوره دهفهرمویت:
 L p القصص: ۸۸. واته: بيجگه له خودا هه موو شتى له بهين دهچى، فه رمان هه ر فه رمانى
 نه وه و هه ر بۆلاى نه و ده برينه وه.

نه گه ر به اتايه و كه سيك له مردن رزگارى ببوايه، نه و نه و كه سه پيغه مبه رى خوا صلى الله
 عليه وسلم ده بوو، چونكه نه و باشترين هه لئزارده ي خوايه: M إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَمِيَّتُونَ ﴿٣٠﴾ L الزمر: ۳۰.
 واته: بيگومان نه ي پيغه مبه ر تو ده مري و نه وانيش ده مرن.

خواى گه و ره دلنه و ابي پيغه مبه ر صلى الله عليه وسلم ده داته وه و ده فهرمويت: M وَمَا جَعَلْنَا
 لِشَيْءٍ مِّنْ قَبْلِكَ الْخَلْدَ أَفَّا يَن مَّتَّ فَهُمْ يُخْلَدُونَ ﴿٣٤﴾ L الأنبياء: ۳۴. واته: ئيمه پيش تو ژيانى نه مري و
 هه ميشه بييمان به كه س نه به خشيوه، ئاخو چو ن نه گه ر تو بمرى، نه وانه تاسه ر ده ميئن؟.

شاعير له و باره وه ده لى:

أيا عبد كم يلقاك ربك عاصيا..... حريصا على الدنيا وللموت ناسيا
 أنسيت لقاء الله واللحد والثرى..... ويوما عبوسا تشيب فيه النواصيا
 لو إذا المرء لم يلبس ثيابا من التقى..... تجرد عريانا ولو كان كاسيا
 ولو كانت الدنيا تدوم لآهلها..... لكان رسول الله حيا وواقيا
 ولكنها تفتنى ويفنى نعيمها..... وتبقى المعاصي والذنوب كما هيا.

ئيين عه باس ره زاي خوايان لى بى فه رمووى: پيغه مبه رى خوا صلى الله عليه وسلم فه رمويه تى:
 (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِعِزَّتِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْ تُضِلَّنِي أَلْتَّ الْحَيَّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَالْجِنُّ وَالْإِنْسُ
 يَمُوتُونَ) ^{٤٨}. واته: په نا به عيزه ت و گه و ره يى تو نه ي نه و په روه ر دگاره ي جگه له تو هيج
 په روه ر دگاريكى تر نى يه، كه مردنت به سه ردا نايه ت، له كا تيكد ا مرو ف و جنو كه ده مرن.

^{٤٨} - أخرجه مسلم: (٢٧١٧).

بیر کردنهوه له مردن:

خوای گهوره دهفهرمویت: { z y w v u t s q p o n m | }
 { ~ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ © } آل عمران: ۱۸۵. واته: هه‌موو که‌سیک
 ده‌بیست مردن بچیزیت، بیگومان له‌روژی دوایدا هه‌موو که‌س پاداشتی کرده‌وی خو‌ی
 وهرده‌گریته‌وه، ئینجا نه‌وه که‌سه‌ی له ناگری دۆزه‌خ ده‌ربازی بیست و بخریته به‌هه‌شته‌وه نه‌وه
 سه‌رفرازو سه‌رکه‌وتوو شادومانه، ژیا‌نی دنیا هیچ نی‌یه‌ته‌ن‌ها رابواردنیک نه‌بیست که مرۆ‌فه‌کان
 مه‌غرور و گومرا ده‌کات، بۆیه هه‌ق وایه ئاده‌میزاد خو‌ی بۆ شتی‌ک ماندوو نه‌کات که شایسته‌ی
 ماندوو بوون نه‌بی.

هه‌روه‌ها دهفهرمویت: { z y x M | } { ~ أَرْحَمُونَ ۱۱ } لَعَلَّ أَعْمَلَ صَلَاحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ
 هُوَ قَائِلُهَا وَمِن رَّوَابِهِمْ بَرْخٌ إِلَى ۹ | μ . نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَصَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَسْتَأْذِنُ ۝۱۱ } L
 المؤمنون: ۹۹ - ۱۰۱. واته: نه‌وان هه‌روان تا کاتی مردن دیته سه‌ر یه کیکیان نه‌وکات نه‌لیت
 نه‌ی په‌روه‌دگارم بم گه‌ریته‌وه بۆ دنیا، به‌لکو نه‌وه کاره چاکه‌ی وازم لی هیتا بوو بیکه‌م، نه‌خیر
 بۆ خو‌ی ده‌لی، له‌به‌رده‌میاندا په‌رده‌یه‌کی گه‌وره هه‌یه تا نه‌وه کاته‌ی زیندوده‌گریته‌وه، ئینجا
 کاتیک فوده‌کری به‌ که‌ره‌نادا نه‌ خزمایه‌تی له نیوانیان ده‌می‌ی و نه‌ که‌سیان له‌که‌س ده‌پرسی.

ئین مه‌سه‌عود ره‌زای خو‌ی لی بی گپراویه‌تیه‌وه که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم
 فه‌رمویه‌تی: (اسْتَحْيُوا مِنَ اللَّهِ حَقَّ الْحَيَاءِ قَالَ قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا نَسْتَحْيِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ قَالَ لَيْسَ
 ذَلِكَ وَلَكِنَّ الْأَسْتَحْيَاءَ مِنَ اللَّهِ حَقَّ الْحَيَاءِ أَنْ تَحْفَظَ الرَّأْسَ وَمَا وَعَى وَالْبَطْنَ وَمَا حَوَى وَلْتَذْكُرْ
 الْمَوْتَ وَالْبَلَى وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ تَرَكَ زِينَةَ الدُّنْيَا فَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ فَقَدْ اسْتَحْيَا مِنَ اللَّهِ حَقَّ الْحَيَاءِ) ۴۹.
 واته: شه‌رم له‌خوا بکه‌ن شه‌رمیک‌ی راسته‌قینه، وتیان: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم
 سوپاس بۆ خوا ئی‌مه به‌راستی شه‌رم له‌خوا ده‌که‌ین، فه‌رمو‌وی: ئاوا نی‌یه، به‌لکو شه‌رم له‌خوا
 به‌شه‌رمیک‌ی راسته‌قینه: نه‌وه‌یه که سه‌رت په‌رازی و نه‌وه‌پیش که تیبدا‌یه، سه‌کت په‌رازی و
 نه‌وه‌ی که تیا‌یه‌تی، یا‌دی مردن و رزین بکه‌یته‌وه، هه‌ر که‌سیک قیامت‌ی بو‌یت، واز له جوانی دنیا
 ده‌هینیت، نه‌وسا هه‌ر که‌سیک ئاوه‌های کرد، وه‌ک پی‌ویست شه‌رم له‌خوا کردوه.

۴۹ - جامع الترمذی: ۲۴۵۸.

ئین عومەر رهزای خویان لی بی گئیرویه تیه وه که پیغمهبری خوا صلی الله علیه وسلم فرموده تی: (مَا حَقُّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ، لَهُ شَيْءٌ يُوصِي فِيهِ، يَبِيتُ لَيْلَتَيْنِ إِلَّا وَوَصِيَّتُهُ مَكْتُوبَةٌ عِنْدَهُ) ^{۵۰}.
 واته: هدر موسلمانیک شتیکی هدیته که بهویت رایسپیری بو بکات ههق وایه دوو شهوی بهسردا تی نه پهریت وهسیه تنامه کهی به نوسراوهی له لای خوئی دانی. له پریایه تی پیشهوا موسلیم دا فرموده تی: (بِیْتِ ثَلَاثَ لَيَالٍ). واته: ههق وایه سی شهوی بهسردا تی نه پهریت.
 ئین عومەر رهزای خویان لی بی فرمودی: ئه وه تی ئهم فرموده بدهم بیستروه شهوی نه بووه وهسیه ته که مم له لای سه رما نه بوویته.

پیشهوا حدسه نی به صری نه گهر یادی مردنی بگردایه تا چهند روژ کهس سوودی لی نه ده بینی، نه گهر پرسپاریکیان لی کردایه ههر ده یفرمودو نازانم نازانم ^{۵۱}.

له بدر نه وهی مردن کۆتایی به ژانی مرؤف ده هیته پیوسته هه موو که سیک له سه ری بوهستی و به تیگه یشتنه وه بیری لی بکاته وه، چونکه مرؤف ههر جو ره بیرو باوه ریکی هه بیته هه میسه له خوئی ده پرسیت و ده لی: دوی مردن چی روئه دا؟ جا نه گهر موسلمان بوو ده بیته وه لاهه کهی به دلنیایی و به تیگه یشتنه وه ئهمه بی بلی: ده گهر پینه وه بو لای خوی گه وره و په روه ردگاری جیهانیان.

زانای پایه رز پیشهوا قورتوبی خاوه نی ته فسیری (احکام القرآن) ده لی: ئهی ئه وه که سه ی له خوت بایی بویت بیر له مردن و حالی روح کیشانت بکه ره وه، سه رنجیکی تالی و نار هه تی سه ره مهرگ بده، ئای که مردن به لین و په یمانه کانی راسته، چ دادوه ریکی داد په روه ره! ئه وه نده به سه که مردن داچله کینه ری دلان بیت! چاوان پر له فرمیسک بکات، کۆمه لان له یهک بکات، تام و چیژه کان تیک بدات، خواست و ئاواته کان ته فرو تونا بکات ^{۵۲}.

بیباوه ران له روژی قیامتدا ده لین: نه گهر ئیمه بمان بیستایه و تی بگه یشتنایه ئه مرؤ له یارانی دۆزه خ نه ده بووین: M وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١٠﴾ L الملك: ۱۰.

^{۵۰} - متفقٌ عَلَيْهِ، أخرجه البخاري ۲/۴ (۲۷۳۸)، ومسلم ۷۰/۵ (۱۶۲۷) (۱) و (۴).

^{۵۱} - ذكره أبو نعيم في الحلية: ۳۸۷/۶، والذهبي في السير.

^{۵۲} - مختصر التذكرة للإمام القرطبي ص (۱۴).

بینگومان نه گهر بدتیگه یشتنه وه پرسیاریان له خوځان بگردایه ده گه یشتنه حقیقت و خوځان بو نه و روژه نامه ده کرد، نه و کاته له یارانی دوزه خ نده بوون.

خه لک له باره ی مردنه وه ده بن به سی به شه وه:

بزانه: نه و که سه ی زور به دنیا وه خه ریکه له ناو فریودره کانیدا سه رگه رمه، هیچ گومانی تیدا نییه که دلی له یادی مردن بی ناگایه و هیچ باسیکی ناکات، نه گهر نه گهر یادیسی بکاته وه پیسی ناخوشه و لیبی را ده کات. جا هه موو خه لک یان له دنیا په رستیدا زور روچووه، یان ته وه کاریکه و تازه ده ست بی ده کات، یا خوا ناسیکه و به و په ری گه یشتنه وه.

جا نه وه ی که زور روچووه: نه وه یادی مردن ناکاته وه، نه گهر یادیسی بکاته وه بو ناخ و ئوف هه لکیشان له سه ر دنیا که ی یادی ده کاته وه، به لومه کردنی خه ریک ده بی، نه م یاد کردنه وه به جگه له دوور خسته وه ی له خوا هیچ شتیکی تری بو زیاد ناکات.

به لام ته وه کار: زور یادی مردن ده کاته وه بو نه وه ی دلی زیندو بکاته وه به ترس، تا ته وه که ی ته واو بییت، زور جار وا ده بی که مردنی بی ناخوشه له ترسی نه وه ی نه وه ک پیش ته واو بوونی ته وه که ی مردن بیفریبت، نه م که سه به هانه ی هه به بو رق لیوونه وه ی مردن، به مهش بهر نه م فه رموده یه ناکه وی: (مَنْ كَرِهَ لِقَاءَ اللَّهِ كَرِهَ اللَّهُ لِقَاءَهُ) ^{۵۳}. واته: هه ر که سیک هه ز به گه یشتن به خوا نه کات، خوا یس هه ز به گه یشتنی ناکات. چونکه نه وه ته نها له بهر نه وه یه که له خوا نه ترسیت، له بهر که مه تر خه می و که م و کورتی، جا نه وه وه کو نه و که سه وایه که دوا ده که ویت له گه یشتن به خو شه ویسته که ی له بهر خه ریک بوونی به خو نامه کردن بو گه یشتن پی، به و شیوه یه ی که پی رازی، که نه مهش به هه ز نه کردن به گه یشتن پی ناژمی ریت، نیشانه ی نه وه یس نه وه یه هه رده م له نامه سازیدا بییت، جگه له و خه ریک ی شتیکی تر نه بییت، نه گینا ده بیته وه به به شی یه که م و له دنیا په رستیدا رو ده چی.

به لام خواناس: هه می شه یادی مردن ده کات، چونکه واده ی گه یشتنی به خو شه ویسته، نه و واده ی گه یشتن به خو شه ویسته که ی زور جار هاتی مردن به دوور ده زانی و پیسی خو شه له

^{۵۳} - أخرجه البخاري في كتاب الرقائق: ۸۱، ومسلم في كتاب الذكر والدعاء: ۴۸.

خانەى سەرپىچى كەران رزگاربان بېيت و بگات بە پەناى پەرورەدگارى جىهان، ھەرورەك ھەندىك وتويانە: خۆشەويستىكى نىزامەند ھات.

كەواتە بۆ تەوبەكار بەھانەى ھەيە لە ھەز ناكردن لە مردن، ئەمەيش بەھانەدارە لە خۆشەويستى مردن و ئاوات بۆ خواستنى، بەرزتر لەو دوانە ئەو كەسەيە كە كارى خۆى سپاردوو بە خواى گەرە، جا ئىتر نەمەرگ و نە ژيان بۆ خۆى ھەلناپزىرەيت، بەلكو ھەموو لای ئەو ئەويە، كە لەلای پەرورەدگار خۆشەويستە، جا ئەمە بە ھۆى خۆشەويستى و دۆستايەتى زيادەو گەيشتونەتە پلەى تەسليم بوون و رەزامەندى، كە ھەر ئەمەيە مەبەست و كۆتايى^{۵۴}.

پوختەى قسە ئەويە يادكردنەوي مردن پاداش و چاكەى ھەيە، چونكە ئەوي زۆر سەرگەرمى دنيا پەرستىە ھەندى جار بەھۆى يادكردنى مەرگەو سوود وەرەدەگرت بۆ دور كەوتنەو لە دنيا.

يادى مردن كاريگەرى چاكى ھەيە بۆ چاكسازى دەروون:

بىر كەردنەو لە مردن كاريگەرى چاكى ھەيە بۆ چاكسازى و تەزكەي دەروون، چونكە دەروون سروسى و ھەيە وابەستەى تام چىزە لەناوچوو كانى دنيايە و ھەزى لە نەمى و بەردەوامىە لە ژيان، ئەمەش وا لە مەژدە كات بکەوتنە ناو زەلكاوى تاوان و، تەمبەلى بکات لە پەرستش و بەندايدەتە كاندا، بەلام بەبىر كەردنەو لە مردن دنياى لە بەرچا و بچوك دەبىتەو، دلنيا دەبىت لەوي كەجىگەى ھەموو ھىواو ئاواتە كانى تىدا نابىتەو، ئەو كاتە ھەول دەدات دەروونى خۆى چاكسازى دەكات و ھەلە كانى راست دەكاتەو.

دەگىر نەو ئافرەتەك چوو تە خزمەت عائىشە رەزاي خواى لى بى شكاتى دل رەقى خۆى لا كەردوو ئەويش پىي فەرموو: زۆر يادى مردن بکە ئەو مردنەى ھەرچى خۆشى و لەزەتە كانى دنيا ھەيە لەناوى دەبات، ئەويش ماو ھەيك بەو شىو ھەيە دەبىت و دللى نەرم دەبىت يەتەو خزمەتى سوپاسى دەكات^{۵۵}.

^{۵۴} - مختصر منهاج القاصدين لابن قدامة: ص ۴۶۹-۴۷۰.

^{۵۵} - ذكره ابن رجب في ذم قسوة القلب ص: ۲۷، والقرطبي في مختصر التذكرة: ص ۱۷.

ئەبو هورەیره رازی خوای لى بى فەرمووی: پتغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم فەرموئەتى: (أَكْثَرُوا ذِكْرَ هَازِمِ اللَّذَاتِ) يَعْنِي: المَوْتِ^{٥٦}. واتە: بەزۆرى يادى مردن بکەنەوه، ئەو مردنەى هەرچى خۆشيه لەناوى دەبات و رووخینەرى خۆشى و ئارەزوەکانە.

يادى مردن ئەوه نى يە بلایى فلان کەس مرد، نەخیر ئەوه يادى مردن نىيە، بىگومان بىر کردنەوه لە مردن مانای ئەوهيه خۆت نامادە بکەیت بۆ مردن و کارى بۆ بکەیت، دنیا بکەى بە کيئەگەيهك بۆ دوای مردن.

هەر وهه فەرموئەتى: (اسْتَكْبَرُوا مِنْ ذِكْرِ هَازِمِ اللَّذَاتِ، فَإِنَّهُ مَا ذَكَرَهُ أَحَدٌ فِي ضَيْقٍ إِلَّا وَسَّعَهُ اللَّهُ، وَلَا ذَكَرَهُ فِي سَعَةٍ إِلَّا ضَيَّقَهَا عَلَيْهِ)^{٥٧}. واتە: بەزۆرى يادى مردن بکەنەوه، ئەو مردنەى هەرچى خۆشيه لەناوى دەبات و رووخینەرى خۆشى و ئارەزوەکانە، چونکە هەر کەسيك لە کاتى هەژارى و ناخۆشيدا بىر لە مردن بکاتەوه ئەوا هەموو غەم و پەژارە و ناخۆشيه کانى دەرویتنەوه، ئەگەر لە حالەتى خۆشگوزەرانى و دەولەمەنديدا بى يادى مردن خۆشيه کانى لەپيش چاو سووك دەکات.

عومەرى كورى خەتاب خوای لى رەزای بى فەرموئەتى: هەر کەسيك زۆر يادى مردن بکاتەوه لە دنيادا بەکەم رازى دەبيت^{٥٨}.

عومەرى كورى خەتاب زۆربەى کات ئەم شیعراى دەخویندەوه:

لا شيء مما ترى تبقى بشاشته.....يبقى الإلهُ و يودي المالُ و الولد

لم تغن عن هـرمز يوماً خزائنه.....والخلد قد حاولت عاد فما خلدوا

ولا سليمان إذ تجري الرياح له.....والإنس و الجن فيما ترد^{٥٩}.

واتە: هېچ شت نايميئەوه لە وهى دەيىنى، هەر خوای بالادەست دەميئەوه مال و منداڵ لەناو

^{٥٦} - أخرج ابن ماجه: (٤٢٥٨)، والترمذي (٢٣٠٧)، والنسائي ٤/٤.

^{٥٧} - رواه الطبراني في الكبير والأوسط، وابن حبان: ٢٩٩٣، وحسنه الألباني في الصحيح الجامع: ١٢١١.

^{٥٨} - أدب الدنيا والدين: ٣١٨/١.

^{٥٩} - مختصر التذكرة للإمام القرطبي ص (١٣).

ده چن، هورمز گه نجينه كاني نه گه يشتنه فرياي، گه لي عاد زور هه ولياندا نه مرن به لام نه مانه وه و مردن، ته نانه ت سوله يمان پيغه مبه ر كه با به فه رمانى نه وه ده هات و ده چوو، هه موو جنو كه وه مروقه كاني سه رده مى خوئ له ژير ده ستى نه ودا بوون.

پيشه وا قورتوبى ده لي: زانايان وتويانه بير كردنه وه له مردن مروقه ده گيريشه وه له تاوان، دلي رهق نهرم ده كات، تام و چيژو خو شيه كاني دنيا له ناو ده بات، به لاو ناخوشيه كان سووك و تاسان ده كات^{٦٠}.

سه رداني گورستان دل نهرم ده كات:

باشترين ريگا بو بير كردنه وه له مردن نه وه يه زور يادى دؤست و براده ره ره كاني خوتان بكه نه وه كه له پيش نيوه كوچيان كردوه، سه رنج له نه خو شه كان بدهن، به تاييه تي نه وه نه خو شانيه له سه ره مه رگ و گيانه لادان، ويته يان بيته وه يادى خوتان له دواى مردنيان، سه رداني گورستان بكه ن، خوتان وهك نه وان حساب بكه ن، په ندو ناموزگاربان لي وه رگرن، هه ميشه مردنتان له به رجاو بيت و لي غافل مه بن، وهك نه وه گه شتياره بن كه ده يه ويته سه فه ريكي دوورو دريژ و پر مه ترسي بكات خه يالي هه ر لاي گه شته كه يه تي.

زانايان فه رمويانه: هيج شئي وهك سه رداني گورستان دل نهرم ناكات، به مه رجى بو خوا بيت، دل و ده روونى په روه رده بكات و چاكسازى تيدا بكات، قورئان به تيلاوه ته وه بخو ئي له سه ر مردوه كان و سووديان بي بگه يه ني، له سه ر گور دانه نيشي.

بوره يده ره زاي خواى لي بي گيراويه تيه وه كه پيغه مبه رى خوا صلى الله عليه وسلم فه رمويه تي: (كُنْتُ نَهَيْتُكُمْ عَنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ فَرُورُواهَا)^{٦١}. واته: له مه و پيش ريگريم لي ده كردن سه رداني گورستان بكه ن، ئيتر له مه و دوا سه رداني گورستان بكه ن. له ريوايه تيكي تردا فه رمويه تي: قيامه تتان بير ده خاته وه.

عائيشه ره زاي خواى لي بي فه رمويه تي: پيغه مبه رى خوا صلى الله عليه وسلم له كو ئايي

^{٦٠} - مختصر التذكرة للإمام القرطبي: ١٧/١.

^{٦١} - أخرجه مسلم في كتاب الجنائز: ٩٧٧.

شهو دا درده چوو بۆ گۆرستانی به قیبع سلاوی لیّ ده کردن و له خوای گهوره بۆیان ئه پارا ئه وه ده یفه رموو: (السَّلَامُ عَلَیْكُمْ دَارَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ، وَأَتَاكُمْ مَا تُوعَدُونَ، غَدَاً مُؤَجَّلُونَ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَأَهْلِ بَقِيعِ الْعَرَقِیْدِ) ۶۲.

پێویسته موسلمان زوو و سهردانی گۆرستان بکات و سلاویان لیّ بکا و دوای خیریان بۆ بکا، چوونه سهر گۆرستان دهرس و په ندیکی کردیه بۆ ئهوانه ی په ندیو نامۆزگاری وهرده گرن، بێگومان مردن گهوره ترین نامۆزگاریه، بیر له مردن و رووداوه کانی دوای مردن بکاتهوه، شوین جهنازه ی مردوو بکهوێت بۆ سهر قهبران، تهوبه یه کی راسته قینه بکات، خوێ له ناو گۆرستاندا بپینته وه، کفن بۆ خوێ ناماده بکات، وه سیهت بکات و بینوسی، ههقی کیی لایه بیداته وه، چونکه مردن له پهر یه خه ی ئه ویش ده گریت.

عومهری کورپی عه بدولعه زیز رهزای خوای لیّ بیّ: زانایانی کۆده کرده وه و پێی ده فهرمون: باسی مردن و قهبر و قیامت بۆ بکهن، ئه وایش بۆیان باس ده کرد پیکه وه ده گریان وه ک ئه وه ی تهرمی مردویه ک له بهرده میاندا بیت ۶۳.

یهزیدی ره قاشی له گه لّ خویدا ده کهوته گهتو گۆو ده یگوت: خاکت به سه ر ئه ی یهزید له پاش مردن کیّ له جیاتی تۆ نوێژو دوعا بکات؟ کیّ رۆژووت بۆ بگری؟ کیّ بیّ واکات خوا لیم رازی بیّ؟ پاشان فهرموی: ئه ی خه لکینه! ئه وه بۆ ئه و ماوه که مه ی ماوتانه له دنیا دا داینانین بۆ شیوه ن کردن له سه ر خوێتان؟ کییه ئه و که سه ی گۆره که ی بانگی ده کات و ماله ته ی، خاک جینگایه تی، کرم هاوه لیه تی، له گه لّ ئه وه شدا چاوه ریی مه ترسی و ناخوێشی رۆژه گهوره که یه که رۆژی قیامته داخۆ ده بیّ ئه و که سه حالی چۆن بیّ، جا دهستی کرده گریان تا له هۆش خوێ چوو!! ۶۴.

ئه و که سه ی یادی مردن نه کات هیوا درێژو بیّ ناگا ده بیته، که ئه وه ش ده بیته هۆی توریی خوای گهوره و خواوه ن ده سه لاتتی ره ها، به لّام ئه و که سه ی یادی مردن بکات هیوا کورت ده بیّ و زیاتر

۶۲ - أخرجه مسلم: ۶۳/۳ (۹۷۴) (۱۰۲).

۶۳ - مختصر التذكرة للإمام القرطبي: ۱/۱، ذكره الذهبي في سير الأعلام النبلاء.

۶۴ - مختصر التذكرة للإمام القرطبي: ۱/۱.

له خوا دهرتسیت و به دلسۆزیهوه تاعهت و عیادهته کان بهجی دههیتت.

مردن کارهساته بهلام بی ناگایی خراپزه:

ههر کهسی بیر له مردن بکاتهوه نه گهر بهدلئیکی خالیهوه بیر لی نه کاتهوهو، دلی سهراقال بی بهخۆشیه کانی دنیاوه نهوا یادی مردن له دلیدا سهر کهوتوو نابی و هیچ قازانج و سوودیکی پی ناگهینهی، بهلام ریگهی سهر کهوتوو نهوهیه بنده دلی خالی بکاتهوه له ههموو شتیك تهنها یادی مردن نهبی که له بهردهستی دایه، پر بهدل بیر لی بکاتهوه وهك نهو کهسهی بهتهمای سهفهریکی دوورو دریزه بو شوینیکی پرمهترسی، چون بهردهوام بیر لی ده کاتهوهو بیر له هیچ شتیکی تر ناکاتهوه، نهویش بهو شیویه بیته نهو کاته کاریگهری لی ده کات و خۆشیه کانی دنیا لی له لا بی نرخ ده بی.

پیشهوا قورتوبی ده لی: زانایان فهرمویانه: مردن تیاچوون و تهفر و تونابوون نییه، بهلکو بریتییه له جیابونهوهی رۆح له جهستهو، گۆرانی حاله تیکه، گواستهوهیهتی له مالی دنیاوه بو مالی قیامت، که نه مهش گهورهترین کارهساته، وهك خوی گهوره دهفهرمویت: f e dM L ١٦ h g k j i a المائدة: ١٠٦. واته: کاتیک بهزه ویدا رۆیشتن بو بهدهست هینانی رۆزی کارهسات و بهلامی مهرگ یهخهی گرتن.

زانایان فهرمویانه: بهلی مردن کارهساته بهلام له وهش کارهساتر بی ناگایی و پشت تیگردن و، بیر لیگردنهوهیهتی به کهمی و، کار بو نه کردنیهتی، یه کهمین پهندیکه بو نهو کهسانه ی په ند وهرده گرن^{٦٥}.

رؤژیک (ابن مطیع) سهیریکی خانوه کهی خوی کرد زۆر سهری سورما له چاکي و خۆشیه کهی، پاشان دهستی کرده گریان و وتی: سویتد به خوا نه گهر مردن نهبویه دلیم پیته خۆش ده بوو، نه گهر نهچوینایهته ناو نهو گۆره تهنگهوه نهوا چاومان به دنیا رۆشن ده بووه، ئینجا به کولتر دهستی کرده گریان و هاواری لی بهرزبووه^{٦٦}.

^{٦٥} - مختصر التذکره للإمام القرطبي.

^{٦٦} - احیاء علوم الدین للغزالي: ٤/٤٧٩ - ٤٨٠.

شاعیری گهوره (أبو العتاهية) دهلی:

يا عجباً للناس لو فكروا..... أو حاسبوا أنفسهم أبصروا
وعبروا الدنيا إلى غيرها..... فإنما الدنيا لهم معبر^{٦٧}.

واته: سهیرم بهو خه لکه دیت ته گهر تۆزی بیر بکه نه وه، پرسیار له خوین بکه ن و چاو بکه نه وه،
ته و کاته ده بینن دنیا بو ته وان نییه هی که سیکی تره، چونکه بیگومان دنیا پردیکه بوین به سه ربیا
تپه ر ده ن.

خو ئاماده کردن بو مردن:

به راستی روداو ه کانی دوا ی مردن نه وه نه ده گه وره و گرنگن، ده بوایه مرؤ ه هه می شه له هه ولی خو
ئاماده کردندا بوایه بو ی، چونکه له وی هه رچی ده سه لات و سامانی دنیا هه یه رزگاری ناکه ن،
هه موو که سی داوای گه رانه وه ده کات چاکه کار بی ت یان خراپه کار، ته گه ر چاکه کار بو و نه و
داوای گه رانه وه ده کات بو نه وه ی کرده وه ی چاکه ی زیاتر نه نجام بدات، به پیچه وانه وه ته گه ر
خراپه کاریش بو و بو نه وه ی بگه رپته وه و ته وه بکات، به لām بی سو ده، جا با پیش نه وه ی له وی
داوای گه رانه وه بکه ی ن ئیستا خو مانی بو ئاماده بکه ی ن، نه م ژبا نه کورته نه و مؤ له ته یه که خوا پی
داوین با به فرسه تی بزاین و له ده ستی نه ده ی ن، بیکه ی نه کی لگه یه ک تۆوی چاکه ی تیدا برویتین تا له
قیامتدا به رو بو مه که ی وه رگرینه وه به ویستی په روه ردگاری بالاده ست.

خوای گه وره ده فره مویت: { z yx M } | { - أرجعون ﴿١١﴾ لَعَلَّكُمْ أَتَمَلُّوا صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُمْ كَلَّا
إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِن وَرَائِهِم بَرْزَخٌ إِلَىٰ مَا لَهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا تَتَسَاءَلُونَ ﴿١٢﴾
المؤمنون: ٩٩ - ١٠١. واته: ته وان هه روان تا کاتی مردن دیته سه ر یه کیکیان ته و کات ته لیت
ته ی په روه ردگارم بم گه رپته وه بو دنیا، به لکو ته و کاره چاکه ی وازم لی هی نا بوو بیکه م، نه خیر
بو خو ی ده لی، له به رده میاندا په رده یه کی گه وره هه یه تا نه و کاته ی زیندوده کرپته وه، ئینجا
کاتی که فوده کری به که ره نادا نه خزمایه تی له نیوانیان ده می نی و نه که سیان له که س ده پرس ی.

^{٦٧} - الکامل في اللغة والأدب: جزء ٢/ ص ١٠.

ژیرترین کس نه‌وهیه کار بۆ دواى مردنى ده‌کات:

ئین عومەر ره‌زای خویان لی بیّ فه‌رموی: پیاویکی نه‌نصاری هات سلاوی له پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم کردو وتی: ئەى پیغه‌مبه‌ری خوا! کام ئیماندار چاکتر و باشتره؟ فه‌رموی: (أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا). واته: به‌ره‌وشرینان. وتی: ئەى کام ئیماندار ژیرو عاقل تره؟ فه‌رموی: (أَكْثَرُهُمْ لِلْمَوْتِ ذِكْرًا وَأَحْسَنُهُمْ لِمَا بَعْدَهُ اسْتِعْدَادًا أَوْلَيْكَ الْأَكْيَاسُ)^{٦٨}. واته: ئەوانه‌ن که له هه‌مویان زیاتر یادى مردن ده‌کەن و خۆیان ئاماده‌ ده‌کەن بۆ دواى مردن، به‌راستی ئەوانه‌ن ژیرن.

پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌و باره‌وه ده‌فه‌رمویت: (الْكَيْسُ مَنْ دَانَ نَفْسَهُ، وَعَمِلَ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ، وَالْعَاجِزُ مَنْ أَتْبَعَ نَفْسَهُ هَوَاهَا وَتَمَنَّى عَلَى اللَّهِ)^{٦٩}. واته: ناقل و ژیر ئەو که سه‌یه لۆمه‌ی نه‌فسی خۆی ده‌کات و ئیش بۆ دواى مردن ده‌کات، ته‌مه‌ل و هیچ له‌بارا نه‌بووش که‌سیکه شوین هه‌واو ئاره‌زوواتی خۆی که‌وتوووه ده‌لی: خوا گه‌وره‌یه.

ئین عه‌باس ره‌زای خویان لی بیّ فه‌رموی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ئامۆزگاری پیاویکی ده‌کرد پیی فه‌رموو: (اعْتَنِمْ خَمْسًا قَبْلَ خَمْسٍ شَبَابِكَ قَبْلَ هَرَمِكَ وَصِحَّتِكَ قَبْلَ سَقَمِكَ وَغِنَاكَ قَبْلَ فَقْرِكَ وَفَرَاغَكَ قَبْلَ شُغْلِكَ وَحَيَاتِكَ قَبْلَ مَوْتِكَ)^{٧٠}. واته: پینج شت به‌هه‌ل بزانه له پینج پینج شته‌وه: گه‌نجی و لاویت پینج ئەوه‌ی پیر بیت، له‌ش ساغیت پینج ئەوه‌ی نه‌خۆش بکه‌ویت، ده‌وله‌مه‌ندیت پینج ئەوه‌ی هه‌زار بکه‌ویت، ده‌ست به‌تالیت پینج ئەوه‌ی سه‌رقالی ئیش و کار بیت، ژیا‌نت پینج مردنت.

عومه‌ری کوری خه‌تاب ره‌زای خوی لی بیّ فه‌رموی: (حَاسِبُوا أَنْفُسَكُمْ قَبْلَ أَنْ تُحَاسَبُوا ، وَزِنُوا أَنْفُسَكُمْ قَبْلَ أَنْ تُوزَنُوا ؛ فَإِنَّهُ أَهْوَنُ عَلَيْكُمْ فِي الْحِسَابِ غَدًا أَنْ تُحَاسِبُوا أَنْفُسَكُمْ الْيَوْمَ ، وَتَزَيِّنُوا لِلْعَرَضِ الْأَكْبَرِ M: Lg f e d c b a الحاقه: ١٨). واته: مو‌حاسه‌به‌ی نه‌فسی خۆتان بکه‌ن پینج ئەوه‌ی لیبی‌چینه‌وه‌تان له‌گه‌لدا بکریت، کرده‌وه‌ کانتان بکیشن پینج ئەوه‌ی له

^{٦٨} - أخرجه ابن ماجه: (٤٢٥٩) والحاكم: ٥٤٠/٤، وهو في الصحیحه: ١٣٤٨.

^{٦٩} - أخرجه أحمد: ١٢٤/٤، وابن ماجه: (٤٢٦٠)، والترمذي (٢٤٥) والحاكم: ٥٧/١.

^{٧٠} - رواه الحاكم والبيهقي، صحيح الترغيب والترهيب: ٣٣٥٥/٣.

قیامتدا بۆتان بکیشن، خۆتان ناماده بکهن بۆ نمایشی گهوره ئه و رۆژه ی پيشان ده رین: (له و رۆژه دا هه مووتان نيشان ده رین، هه چ (کرده و هه کى) په نهانیتان به نهیى نامیتته وه) ۷۱.

هه ر له بهر ئه وه یه پێویسته له سه ر هه موو موسلمانیک موحاسه به ی نه فسى خۆى بکات له سه ر گوشتار و کرده وه کانی، چونکه ئه وه ی له دنیا دا لپیرسینه وه له گه ل نه فسى خۆیدا بکات، لپێچینه وه ی قیامه تی ئاسان ده بیته.

شاعیر ده لێ:

تأهب للموت لابد منه.....من الموت الموکل للعباد

أترضى أن تكون رفيق قوم.....لهم زاد وأنت بغير زاد.

واته: خۆت ناماده بکه بۆ ئه و شته ی پێویسته له سه رت بۆ ئه و رۆژه ی مردن پیت ده گات، ئایا رازیت تۆ بیته به دۆست و هاوه لێ که سانیک که زه خیره و تیشویان هه بیته تۆش بى زه خیره بیت.

خرابی ئاوات خواستن بۆ مردن:

هه ر که سیك تووشى زیان هات له رووی ماددی وه بى یان جهسته یی خراپه ئاوات بخوازیت بۆ مه رگ، چونکه کهس نازانیت مردن بۆی چاکتره یان زیان، هه موو که سیك به خته وه ر نیه له دواى مردن، مرۆڤ ده بیته خۆراگر بى له سه ر به لاو ناخۆشیه کانی ژيانى دنیا، چونکه له وانه یه بۆی بیته مایه ی خیر و خۆشى.

ئه نه سه ی کورى مالیک ره زای خواى لى بى فه رمووی: پێغه مبه رى خوا صلى الله عليه وسلم فه رمویه تی: (لا يَتَمَنَّيَنَّ أَحَدُكُمْ الْمَوْتَ لَصَرٍّ أَصَابَهُ، فَإِنْ كَانَ لَا بُدَّ فَاعْلًا، فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ أَحْسِنِي مَا كَانَتْ الْحَيَاةُ خَيْرًا لِي، وَتَوَفَّنِي إِذَا كَانَتْ الْوَفَاةُ خَيْرًا لِي) ۷۲. واته: با هه چ که سیك له ئیوه له بهر ناره حته يك یان زيانى که تووشى بوو ئاوات بۆ مه رگ نه خوازیت، ئه گه ر هه ر چاره نه بوو زۆرى بۆ هات با بلى: ئه ی خودایه! هه تا ژيام بۆم باشتره بمژینه، که ی مردم باشتر بوو ئه و بجمرینه.

۷۱ - إصلاح القلوب: ۱ / ۱۴.

۷۲ - مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. أخرجه البخاري ۱۵۶/۷ (۵۶۷۱)، ومسلم ۶۴/۸ (۲۶۸۰) (۱۰).

ئەبو ھورەیرە رەزای خوای لی بی فەرمووی: پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمویتە: (وَلَا يَتَمَنَّيَنَّ أَحَدُكُمُ الْمَوْتَ إِمَّا مُحْسِنًا فَلَعَلَّهُ أَنْ يَزِدَّادَ خَيْرًا وَإِمَّا مُسِيئًا فَلَعَلَّهُ أَنْ يَسْتَعْتَبَ) ۷۳. واتە: هیچ کەسێک لە ئیوہ با ئاوات بۆ مەرگ نەخوازێت، ئەگەر چاکە کار بی دەگونجێت چاکەکانی زیاتر بکات، ئەگەر خراپە کاریش بوو دەگونجێت لۆمەو سەرزنەشتی خۆی بکات و بگەرێتەوہ بۆ لای خوا واز لە تاوان بھێنێ.

ئەنەس رەزای خوای لی بی فەرمووی: ئەگەر ئاوات خوستنمان بۆ مردن لی قەدەغە نەکرایە ئاواتمان بۆ دەخواست ۷۴.

سەعدی کوری ئەبی وەقاص رەزای خوای لی بی فەرمووی: دوو برای موسڵمان ھەبوون یەکیکیان پێش ئەوی کەیان بەچل رۆژ وەفاتی کرد، منیش باسی چاکەو پیاوہتی یەکەمیام کرد بۆ پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: (أَلَمْ يَكُنْ الْأَخْرُ مُسْلِمًا). واتە: ئەوی ئەوی تریشیان موسڵمان نەبوو؟. وتم: بەلی ئەوی تریشیان موسڵمان بوو. فەرمووی: (وَمَا يُدْرِكُكُمْ مَا بَلَغَتْ بِهِ صَلَاتُهُ إِنْ مَثَلُ الصَّلَاةِ كَمَثَلِ نَهْرٍ غَمْرٍ عَذْبٍ بِيَابِ أَحَدِكُمْ يَفْتَحُهُ فِيهِ كُلَّ يَوْمٍ خَمْسَ مَرَّاتٍ فَمَا تَرَوْنَ ذَلِكَ يُبْقِي مِنْ دَرَنِهِ فَإِنَّكُمْ لَا تَدْرُونَ مَا بَلَغَتْ بِهِ صَلَاتُهُ) ۷۵. واتە: ئیوہ نازان بەو چل رۆژە لە دوا ئەو نوێژەکان ئەویشیان گەیاندۆتە چ پلەیک؟ وینە نوێژەکان وەك چۆن جوگەیک بە بەردەم دەرگای یەکی لە ئیوہدا بپروات و بچیتە ناوی و داپۆشیت، جا رۆژی پێنج جار خۆی فری داتە ناوی و خۆی بشوات، چۆن دەی بینن؟ ئایا ھیچ چلکی پێوہ دەمینی؟ کەواتە ئیوہ نازان نوێژەکانی بەو چل رۆژە ئەوی گەیاندۆتە چ پلەیک بەرزو پڕ شکۆ.

حارث کوری ئەبو یەزید وتی: بیستم لە جابیری کوری عبدالله فەرمووی: پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمویتە: (لَا تَمَنَّوْا الْمَوْتَ فَإِنَّ هَوْلَ الْمَطْلَعِ شَدِيدٌ وَإِنَّ مِنَ السَّعَادَةِ أَنْ يَطُولَ عُمْرُ الْعَبْدِ وَيَرْزُقَهُ اللَّهُ الْإِنَابَةَ) ۷۶. واتە: ھەرگیز ئاوات بۆ مەرگ مەخوازن چونکە مەترسی و

۷۳ - أخرجه البخاري في صحيحه: ۵۳۴۹، ۲۱۴۷/۵.

۷۴ - أخرجه البخاري: ۵۳۴۷، ومسلم: ۲۶۸۰.

۷۵ - أخرجه مالك: ۴۷/۲، وأحمد: ۱۴۵۲، صحيح الترغيب والترهيب: (۱/۳۷۱).

۷۶ - أخرجه أحمد في مسنده: (۱۴۵۶۴)، والبيهقي في الشعب: (۱۰۵۸۹).

ناخوشیه کانی گۆر زۆر سهخته، بیگومان مایه خۆشی و بهخته وهری بهندهی موسلمان تهمنه درژیتهتی، چونکه هیوا وایه خوای گهوره ماوهی بدات بگهڕیتهوه و پهشیمان بیتهوه له کردهوه خراپه کانی و، خواپهرستی زیاتر نهنجام بدات.

ئهبو سهفوان رهزای خوای لی بی فهرمووی: پیغمبههری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموهتی: (خَيْرُ النَّاسِ مَنْ طَالَ عُمُرُهُ، وَحَسَنَ عَمَلُهُ)^{۷۷}. واته: چاکترین کهستان نهوهیه که تهمنه درژی بی و کردهوه رهفتاری باش بیت.

قهیسی کوری ئهبو حازم رهزای خوای لی بی فهرمووی: چوینه سهردانی خهبابی کوری ئهرت رهزای خوای لی بی جهستهی له ههوت لاره داخ کرابوو، فهرمووی: هاوریتانمان له پیش ئیمهوه له دنیا دهرحوون و سهریان نایهوه، دنیا هیچ له پلهو پایه بهرزنی ئهوانی کهم نه کردهوه، بهلام ئیمه ئهوهنده سامانمان دهست کهوتوو له خاکا نه بیت جیی نابیتهوه، ئه گهر پیغمبههری خوا صلی الله علیه وسلم ئاوات خواستی بو مهرگ لی قهدهغه نه کردینایه، ئهوا ئاواتم بو مهرگی خۆم دهخواست^{۷۸}.

ئیمام نهوهوهی دهلی: دهقی ئه فهرمودانه به ئاشکرا دهیدهخه که ئاوات خواستن بو مردن دروست نی یه له بهر تووش بوون به زیانیك وهك نهخۆشی و ههژاری یان به لایهك له لایه ن دوژمنهوه یا ناخوشیهك له ناخوشیه کانی دنیا رووی تی بکات، بهلام له حاله تیکدا ئه گهر ترسا لهوهی لهرووی دینه که یهوه زیانی پی بگات یان به لاره فیتنه رووبکاته دینه کهی ئهوا لهو حاله ته دا ئاوات خواستن بو مردن دروسته به تیگه یشتن له چه مکی فهرموده که..^{۷۹}.

کهی ئاوات خواستن بو مردن دروسته؟

بیگومان له حاله تی دژوارو ناره حه تدا ئاوات خواستن بو مردن دروسته، له کاتیدا موسلمان بزسی تووشی به لاره فیتنه بیت و بیته هۆی له ده ستدانی دین و ئیمانه کهی، بیگومان له حاله تی

^{۷۷} - أخرجه الترمذي (۲۳۲۹), سلسلة الصحيحة: (۱۸۳۶).

^{۷۸} - متفق عليه، أخرجه البخاري: ۱۵۶/۷ (۵۶۷۲), ومسلم: ۶۴/۸ (۲۶۸۱) (۱۲).

^{۷۹} - إمام مسلم بشرح النووي: ۵۳۷/۵.

و ادا مردن بوی چاکتره.

یوسف سلاوی خوی له سهر بیّ دوی نهوهی خوی گهوره مولک و دهسه لاتی پیّ به خشیو، شاد بووه به خانه واده که ی فهرموی: **M** رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ رَبِّكَ خَيْرًا كَثِيرًا وَكَانَ يَوْمَ إِسْحَابِكُمْ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَائِمًا وَقَاظِمًا وَسَلِّمْ عَلَيْهِ إِنَّكَ تَعْلَمُ الْمُخَرَّبِينَ **L** یوسف: ۱۰۱. واته: نهی په روه ردگارم به راستی پیّت به خشیووم هه ندیک له دهسه لات و پاشایه تی و، هه ندیکیش له لیکدانه وهی خهوت فیّر کردوم، نهی داهیه هری زهوی و ناسمانه کان تو پشت و په نامی له دنیاو له قیامتدا به موسلمانن بمرینه و بم گهینه به کاروانی پیاو چاکان.

هه روه ها مه ریه می دایکی عیسا سلاوی خویان لیّ بیّ کاتی سک پرپونه که ی ناواتی بو مردن خواست: **M** قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًا مَنْسِيًا **L** مریم: ۲۳. واته: خوژگه بمردمایه و تووشی نه م سک پرپونه نه بوومایه و من شتیکی له بیر چووه وهی باس نه کراو بوومایه، چوون وه لای خه لک بده مه وه.

پیغمه بری خوا صلی الله علیه وسلم له کو تابی فهرموده ی خه وه که دا ده فه رمویت: (اللهم إني أسألك عملاً بالحسنات وتركا للمنكرات وإذا أردت في قوم فتنة وأنا فيهم فاقضني إليك غير مفتون)^{۸۰}. واته: خوی گهوره داوات لیّ ده که م که کاری چاکه بکه م و واز له خراپکاری بینم وه نه گهر کو م له خه لکانیک بته وی تووشی فیتنه و هر گیرانیان بکه یت من له ناویاندا بووم خوی به بمرینیت و رزگارم بکه یت له و به لایه ی تووشی نه وانی ده که یت.

نه بو هورهیره ره زای خوی لیّ بیّ فهرموی: پیغمه بری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموی: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَذْهَبُ الدُّنْيَا حَتَّى يَمُرَّ الرَّجُلُ عَلَى الْقَبْرِ، فَيَتَمَرَّغَ عَلَيْهِ وَيَقُولُ: يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَكَانَ صَاحِبِ هَذَا الْقَبْرِ، وَلَيْسَ بِهِ الدِّينُ، مَا بِهِ إِلَّا السَّبَاءُ)^{۸۱}. واته: سویند به وهی گیانی منی به دهسته قیامت نایدت هه تا کو پیاو نه دات به لای گوړی که سینکی تر داو نه لی: نای خوژگه له شوینی نه و بوومایه، له بهر نه وه نه یه که بگه رپته وه بو لای خوی گهوره به لکو ته نها له بهر به لای نه هاهمه تیه کانی کو تابی زه مانه ناوات به مردن ده خوازیت.

^{۸۰} - سلسلة الصحيحة: ۳۱۶۹/۷.

^{۸۱} - مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. أخرجه البخاري ۷۳/۹ (۷۱۱۵)، ومسلم ۱۸۲/۸ (۱۵۷) (۵۴).

مهجمودی کوری له بید رهزای خوی لی بی گپراویه تیه وه که پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (اِنَّتَنَانِ يَكْرَهُهُمَا ابْنُ آدَمَ الْمَوْتُ وَالْمَوْتُ خَيْرٌ لِلْمُؤْمِنِ مِنَ الْفِتْنَةِ وَيَكْرَهُ قَلَّةَ الْمَالِ وَقَلَّةَ الْمَالِ اَقْلُ لِلْحِسَابِ)^{۸۲}. واته: ناده میزاد دوو شتی بی ناخوشه:

یه کهم: مردنی بی ناخوشه له کاتی کدا مردن بوی چاکتره له به لاو فیتنه ی دنیاو پاشگه زبون وه له دینه که ی.

دووهم: که می مال و سامانی بی ناخوشه له کاتی کدا که مترین لپیچینه وه ی له سه ره و نه وه ش قازانجه بوی.

عبدالرحمن کوری عومهر گپراویه وه وتی: پرسیان له عبد الرحمن کوری مه هدی ده رباره ی ئاوات خواست بۆ مردن؟ گویم لی بوو فرمووی: هیچی تیدا نی به نه گهر پیاو ترسی نه وه ی هه بیته به لا روو بکاته دینه که ی، به لام نابیت له بهر هه ژاری و نازار و شتی له و جو ره ئاوات بۆ مهرگ بخوازیته، پاشان فرمووی: نه بو به کرو عومهر رهزای خویان لی بی جگه له وانیش ئاواتیان بۆ مهرگ خواستوه^{۸۳}.

عهلی کوری نه بو تالب رهزای خوی لی بی له جهنگی (جهل) دا فرمووی: خوز گایه بیست سال پیش نه م روژه بمر دمایه و توشی نه م کاره ساته نه هاتمایه^{۸۴}.

^{۸۲} - أخرجه أحمد: ۴/۲۷/۵, وصححه الألباني في صحيح الجامع: ۱۳۹.

^{۸۳} - حلية الأولياء: ۴/۴۷.

^{۸۴} - كتاب المتمنين لابن أبي الدنيا: ۶۲.

روداووه‌کانی پېش رۆح کیشان

مرۆڤ ته‌نھا ئه‌و به‌رگه‌ ماددییه‌ نی یه‌ که‌ ده‌یی‌نین و هه‌ستی یی‌ ده‌که‌ین، ئه‌وه‌ی که‌ داوای به‌شی خۆی ده‌کات له‌ خواردن و خواردنه‌وه‌، به‌لکو‌ حه‌قیقه‌تی مرۆڤ ئه‌و گه‌وه‌ره‌ به‌نرخه‌یه‌ که‌ کردوویدی‌تی به‌و مرۆڤه‌ به‌رێز و گه‌وره‌یه‌ له‌م بوونه‌وه‌ره‌دا، ئه‌و گه‌وه‌ره‌ به‌نرخه‌ش رۆحه‌.

پێناسه‌ی رۆح:

رۆح تا ئیستا که‌س نازانیت چیه‌ و چۆنه‌، مرۆڤ زانیارییه‌ کی که‌می پێدراوه‌، چونکه‌ له‌ فه‌رمانه‌ نه‌په‌ی‌یه‌‌کانی په‌روه‌ردگاره‌و ته‌نھا خۆی ده‌زانیت چیه‌، که‌واته‌ بێده‌نگ بوون لێی باش‌ترین شته‌:
 M وَتَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٥﴾ L الإسراء: ٨٥. واته‌: له‌تۆ ده‌پرسن رۆح چی یه‌؟ بلی: رۆح هه‌ر له‌وانه‌یه‌ په‌روه‌ردگارم ده‌یزانی، ئیوه‌ که‌می‌کتان له‌ زانسته‌ پێدراوه‌.

ئین ته‌مبیه‌ ده‌لی: رۆح شتیکی (غه‌یب) نادیاره‌و په‌یوه‌سته‌ به‌ جه‌سته‌وه‌، به‌لام نه‌ بو‌خۆی بریتی‌یه‌ له‌ جه‌سته‌و وه‌ نه‌ به‌شیکیشه‌ له‌ جه‌سته‌.

ئیمام ئه‌حمه‌دی کوری حه‌نبه‌ل ده‌لی: رۆح له‌ هه‌چ شتیک پێک نه‌هاتوه‌، نه‌ ره‌نگی هه‌یه‌ نه‌ بۆن، نازانری له‌ کوێی جه‌سته‌دا ئۆقره‌ ده‌گریت.

رۆح به‌دیه‌پێتراه:

زانایانی ئیسلام و تیکرای ئه‌هلی سوننه‌ت یه‌ که‌ده‌نگن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ رۆح له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاره‌وه‌ به‌دیه‌پێتراه.

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: M هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ ﴿٩١﴾ L الإنسان: ٩١. واته‌: به‌راستی ماوه‌یه‌کی زۆر له‌ رۆژگار به‌سه‌ر ئاده‌میزادا هات که‌شتیکی وانه‌بوو ناو بری.

رۆح له‌ قورئاندا به‌م مانایانه‌ هاتوه‌:

رۆح به‌ مانای قورئان هاتوه‌ وه‌ که‌ له‌م ئایه‌ته‌دا ده‌فه‌رمویت: M ! " # \$ % & ') * + , - . / 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 : ; < = الشوری: ٥٢.

رُوحٌ بِهِ مَآئِي وَهِيَ دَيْتٌ وَهَكَذَا لَمْ يَأْتِهَا دَهْفَرْمُوَيْتٌ: مَرْفِيعُ الدَّرَكَةِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقَى الرُّوحَ مِنْ
 ۹۱۲. مِنْ عِبَادِهِ يُنذِرُ يَوْمَ التَّلَاقِ ﴿۱۱﴾ L غافر: ۱۵.

رُوحٌ بِهِ مَآئِي جَوْبِرِيلُ هَاتُووه وَهَكَذَا لَمْ يَأْتِهَا دَهْفَرْمُوَيْتٌ: M 4 5 6 7 8 9 :
 ; < = L القدر: ۴.

نایا رُوح و نفَس یه ك شتن یان دوو شتی لیك جیان؟

هه‌ندیك له زانایان ده‌لین: دوو شتی لیك جیان، هه‌ندیكیشیان ده‌لین: دوو رووی یه‌ك
 حه‌قیقه‌تن.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: M أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمْ ﴿۱۳﴾ L الأنعام: ۹۳. لی‌ره‌دا نه‌فس به‌مانای رُوح
 دیت.

له نایه‌تیکی تر‌دا ده‌فه‌رموویت: M فَسَلِّمُوا عَلٰٓ أَنْفُسِكُمْ ۹۱۲. مُبْرَكَةٌ طَيِّبَةٌ ﴿۱۱﴾ L
 النور: ۶۱. لی‌ره‌دا (نه‌فس) به‌مانای خودی (ذات) ی نه‌فسه‌كه‌یه.

هه‌ندیك جار رُوح به‌ مانای نه‌فس هاتوووه وه‌ك له‌م فه‌رموو‌ده‌یه‌دا ئاماژه‌ی پی‌كراوه: (بِاسْمِكَ
 رَبِّي وَصَعْتُ جَنبِي وَبِكَ أَرْفَعُهُ إِنْ أَمَسَكَتَ نَفْسِي فَأَرْحَمَهَا وَإِنْ أَرَسَلْتَهَا فَأَحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ
 عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ)^{۸۵}. واته: په‌روه‌ردگارم به‌ ناوی تُووه له‌سه‌رلا راکشام، به‌ناوی تُووشه‌وه له‌ خه‌و
 هه‌لته‌سم و به‌ خه‌به‌ر دیمه‌وه، ته‌ گه‌ر نه‌فسم نه‌ گه‌راپه‌وه بو‌ ناو جه‌سته‌م و منت مراند نه‌وا سو‌زو
 به‌زه‌یت پییدا بیته‌وه، خو‌ نه‌ گه‌ر گپ‌راشته‌وه بو‌ ناو جه‌سته‌م نه‌وه پاریزگاری لی‌بکه‌ به‌وه‌ی به‌نده
 صالح و چا‌که‌کانی خو‌تی بی‌ ده‌پاریزی.

هه‌روه‌ها وشه‌ی رُوح هاتوووه له‌ جیاتی وشه‌ی نه‌فس له‌ کاتی هه‌ستان له‌ خه‌و، وه‌ك له‌م
 فه‌رموو‌ده‌یه‌دا ئاماژه‌ی پی‌كراوه: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَاقَبَنِي فِي جَسَدِي وَرَدَّ عَلَيَّ رُوحِي، وَأَذِنَ لِي
 بِذِكْرِهِ)^{۸۶}. واته: سو‌پاس بو‌ نه‌و خو‌ایه‌ی له‌ش ساغی کردم و رُوحی بو‌ گه‌راندمه‌وه و بو‌اری بو‌
 ره‌خساندم و مؤلته‌تی پی‌به‌خشیم که‌ یادی بکه‌م.

^{۸۵} - أخرجه البخاري في الذكر والدعاء : (۹۴/۹)، ومسلم: (۵۵۴/۱).

^{۸۶} - صحيح سنن الترمذي: (۱۴۴/۳).

قورئانی پیرۆز ناماژهی به سی جۆر نهفس داوه:

یه کهم - نهفسی فهرمانهدر به تاوان (الامارة بالسوء): واته نهو نهفسی که فهرمان نهداث به خراپه و تاوان، نهم جۆره نهفسه نامۆژگاری کهم نهیستیت، گوی بۆ ههق ناگرئ، نه گهر رحم و بهزهیی خوای گهوره نهییت زۆر به کهمی خاوهنی نهو جۆره نهفسانه بهره و لای ئیمان دین، لهو بارهوه خوای گهوره ده فهرموئیت: M " # % & ') * , - / 0 1 2 3 ل یوسف: ۰۳.

واته: خو هدرگیز پاکانه بۆ خۆم ناکهم، چونکه نهفس و دهر وون، ههمیشه فهرمان به خراپه ده دا، مه گهر کهسیک خوای پهروه درگرم خۆی رهجی پینکاو له پیلان و فرت و فیئلی بیپاریزی، به راستی پهروه درگرم زۆر لیپوردهیه بۆ ههلهو تاوانه کان، زۆریش دلوفان و میهره بانه بهرامبهر به تهوبه کاران.

دووههم - نهفسی سهرزهنشتکار (اللوامة): نهمهش قوناعیکه له قوناعه کانی گۆران له نهفسدا، زۆر بهی ئیمانداران خاوهنی نهم جۆره نهفسه. نهویش بهوهی کاتییک تاوانیک نه کهن یه کسهر سهرزهنشت و لۆمه ی نهفسی خۆیان ده کهن و پهشیمان ده بنهوه، یا بهردهوام پهشیمان له رابردوی خۆیان، خوای گهوره نهم جۆره نهفسی لاپهسه نهده و سوئیدی پی خوار دووه: M _

ا b c d e الفجیرة: ۲. واته: سوئید ده خۆم به نهفسی سهرزهنشتکار، واته کاتی به لای کاری خراپدا رۆشت به پهله سهرزهنشتی خۆی ده کاو ده گهرینهوه.

سپههم - نهفسی نارام و دامهزراو (المطمینة): بیگومان نهوانه ی نهبنه خاوهنی نهم نهفسه نهو کهسانه که ههمیشه و بهردهوام خهریکی زیکرو یادی خوای گهوره، نهوانه که رهزامهندی خویان زۆر له لای مه بهسته، جلهوی نهفسی خۆیان گرتوهو نایه لهن سهر کهشی بکات، نهو بهخته وهرانه له کاتی سهر مهمر گدا مژده ی بهههشتیان پینه دریت: M 1 2 3 4 5 6 7 8 9

9 8 : < = > ? @ LA الفجر: ۲۷ - ۳۰. واته: نهی رۆجی ناسووده و نارام گرتوو به رهزامهندیوه، بگه پیره وه بۆ لای پهروه درگارت وه ک چۆن نهوت له خۆت رازی کرد، ده بجۆ ناو بنده سالحه کاغوه و، بجۆره بهههشته رازاوه که مهوه که نامادهم کردوه بۆت.

خوای گهوره رۆح کیشانی ئیماندار ی پی ناخۆشه:

ههروهک لهم فهرمووده قودسهیدا ده فهرموئیت: (..وَمَا تَرَدَّدْتُ عَنْ شَيْءٍ أَنَا فَاعِلُهُ تَرَدَّدِي عَنْ نَفْسِ الْمُؤْمِنِ يَكْرَهُ

أَلْمَوْتِ وَأَنَا أَكْرَهُ مَسَاءَتَهُ^{۸۷}. واته: له هیچ شتی‌کدا دوو دل نه‌بووم تنه‌ها له رۆح کیشانی ئیمانداردا نه‌بیّت، چونکه نه‌و مردنی لا ناخۆشه بویه منیش بیم ناخۆشه نار‌ه‌ح‌تی بکه‌م به‌لام هه‌ر ده‌بیّت مردن بچیرێت.

ناماده‌بوونی شه‌یتان له‌کاتی سه‌ره‌مه‌ر‌گدا:

خوای گه‌وره له زۆر شویندا موسلمانان ناگادار ده‌کاته‌وه له‌وه‌ی شه‌یتان دوژمنیکی ناشکراو سه‌ره‌سه‌ختینه، بویه بی‌یوسته‌ خوایانی لی پپاریژن ته‌نانه‌ت له‌کاتی سه‌ره‌مه‌ر‌گیشدا: M ! # " \$ % & ' () * , - . / 0 1 ل یوسف: ۵.

شه‌یتان واز له‌ مرۆف ناهیتیت ته‌نانه‌ت سوره‌ له‌سه‌ر نه‌وه‌ی له‌کاتی سه‌ره‌مه‌ر‌گدا ناماده‌ بیّت بۆ نه‌وه‌ی مردووه‌که له‌خشته‌ به‌ری و سه‌رقالی بکات به‌شتی تره‌وه و ئایینی ئیسلامی له‌ بیر به‌ریته‌وه، بانگی ده‌کات بۆ سه‌ر ئایینی گاور و جوله‌که یان هه‌ر دینیکی تر جگه‌ له‌ ئیسلام، لی‌ره‌وه مرۆف ناخر شه‌ر ده‌بی و دلی ده‌گورێ، نه‌وه‌ش نه‌و حاله‌ته‌یه‌ که خوای گه‌وره له‌م نایه‌ت‌دا ده‌فه‌رمویت: M رَبَّنَا لَا تُؤْخِذْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ل آل عمران: ۸. واته: نه‌ی په‌روه‌ر‌دگارمان، له‌پاش نه‌وه‌ی ریگه‌ی راست نیشان داوین دل‌مان له‌ری خۆت لاه‌ده‌و به‌ری به‌زه‌یی خۆتمان بجه، به‌خشنده‌ی هه‌ره‌ مه‌زن تۆی.

بیگومان شه‌یتان حالی وه‌هایه له‌ هه‌موو کارو باریکدا له‌ گه‌ل مرۆف کاندایه‌ بۆ نه‌وه‌ی له‌ خشته‌یان به‌ری ته‌نانه‌ت له‌ کاتی نان خواردنیشدا وه‌ک له‌م فه‌رموده‌دا هاتوه:

جابر ره‌زای خوای لی بۆ فه‌رمووی: پیغه‌مه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رمویه‌تی: (إِنَّ الشَّيْطَانَ يَحْضُرُ أَحَدَكُمْ عِنْدَ كُلِّ شَيْءٍ مِنْ شَأْنِهِ، حَتَّى يَحْضُرَهُ عِنْدَ طَعَامِهِ)^{۸۸}. واته: شه‌یتان بۆ هه‌موو کارو باریکتان دیته‌ لاتان، ته‌نانه‌ت له‌کاتی نان خواردنیشدا.

پیغه‌مه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌فه‌رمویت: (فَإِنَّ الرَّجُلَ مِنْكُمْ لَيَعْمَلُ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ كِتَابُهُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ وَيَعْمَلُ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ النَّارِ إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ)^{۸۹}. واته: جاری وا هه‌یه به‌نده‌یه‌ک کاریکی

^{۸۷} - أخرجه البخاري: ۱۳۱/۸ (۶۵۰۲).

^{۸۸} - أخرجه مسلم ۱۱۴/۶ (۲۰۳۳) (۱۳۳) و(۱۳۴) و(۱۳۵).

^{۸۹} - أخرجه البخاري: ۲۹۶۹.

باش ده کات که هیئده‌ی باسکیک له نیوان نه‌وو بهه‌شتندا ده‌میئته‌وه، مه‌لائیکه‌کان په‌له ده‌که‌ن تا بۆی بنوس، به‌لام کاریک ده‌کات که شایسته‌ی چوونه دۆزه‌خ بیټ، ئیتر ده‌چیته دۆزه‌خه‌وه، جاری واش هه‌یه به‌نده‌یه‌ک کاریکی نه‌وه‌نده خراپ ده‌کات نه‌وه‌نده‌ی باسکیکی ده‌میئیت بگاته دۆزه‌خ، مه‌لائیکه‌کان په‌له ده‌که‌ن تا له‌سه‌ری بنوس، به‌لام کرده‌وه‌یه‌کی چاک ده‌کات که شایسته‌ی چوونه به‌هه‌شت بیټ، ئیتر ده‌چیته به‌هه‌شته‌وه.

پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم په‌نای گرتوو به‌خوا له فِرِّی شهبان: (اللَّهُمَّ اِنِّي اَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَرَمِ وَالتَّرَدِّي وَالْهَدْمِ وَالْعَمِّ وَالْحَرِيقِ وَالْعُرْقِ وَأَعُوذُ بِكَ اَنْ يَّتَخِطَّنِي الشَّيْطَانُ عِنْدَ الْمَوْتِ وَاَنْ اُقْتَلَ فِي سَبِيلِكَ مُدْبِرًا وَاَعُوذُ بِكَ اَنْ اَمُوتَ لَدِيغًا)^{۹۰}. واته: خودایه په‌نا به‌تۆ ده‌گرم له به‌ربوونه‌وه له شاخ یان له سه‌ریان یان هه‌ر شوئییکی به‌رز، وه له روخانی بینایه‌ک یان دیواریک به‌سه‌رمدا وه له نقوم بوون و خنکاندن له ئاوی ده‌ریا یان بیر و کاریز، وه له سوتان به‌ئاگر، په‌نا به‌تۆ ده‌گرم که شه‌یتان ریگه‌م لی‌هه‌له‌ بکات و سه‌رم لی‌تیک بدات پیش مردم.

ئین ته‌میه‌ ده‌لی: گرنگژین کات که تیایدا شه‌یتان زۆر سوره‌له‌سه‌ر فریودانی مرۆف له‌کاتی سه‌رمه‌رگیدایه، چونکه له‌وکاته‌دا مرۆف پیویستی به‌یارمه‌تیدان هه‌یه، به‌لگه‌شی ئه‌م فه‌رموده‌یه: (وَاِنَّمَا الْاَعْمَالُ بِخَوَاتِمِهَا)^{۹۱}. واته: به‌راستی کاره‌کان به‌ندن به‌کو‌تایه‌کانیانه‌وه^{۹۲}.

عبدالله ی کوری ئیمام نه‌هه‌د ئیمامی نه‌هلی سوننه‌ت گپراویه‌تیه‌وه و تویه‌تی: باوکم له سه‌رمه‌رگدا زۆر شه‌رزه‌ بوو، په‌نجه‌ی راده‌وه‌شاندو ده‌یفه‌رموو: نا هه‌رگیز شتی و نابیټ، نابیټ نا نابیټ، چه‌ند جاریک دوباره‌ی کرده‌وه، پاشان هۆشی هاته‌وه‌و حالی باشت بوو وتم: باوکه‌ نه‌وه چیت ده‌وت؟ بۆچی وات کرد؟ فه‌رمووی: شه‌یتان له‌سه‌ر پیلاوه‌کانم دانیشتبوو قه‌یتانه‌کانی ده‌جاوی و ده‌یوت: ئه‌ی نه‌هه‌د له‌گه‌ن تۆمه‌ وه‌لام به‌ده‌روه، منیش وتم نا هه‌رگیز به‌قسه‌ت ناکه‌م هه‌تا له‌سه‌ر یه‌کته‌په‌رستی ده‌مرم^{۹۳}.

^{۹۰} - أخرجه النسائي في السنن: ۸۲/۸، وأبو داود: ۱۵۴۱، صحيح الجامع: ۱۲۸۲.

^{۹۱} - أخرجه البخاري: ۶۱۲۸.

^{۹۲} - مجموع الفتاوى لإبن تيمية: ۲۰/۴.

^{۹۳} - مختصر تذكرة للإمام القرطبي ص ۳۴.

ترسان له ناخر شهري (سوء الخاتمة)

هندنيك كهس ههيه له سه ره تاوه زۆر به گهرم و گوري ئيسلام وهرده گريت و په يره وي لي ده كات، به لام له كوتايي ته مه نيدا سارد ده بيته وه و پاشان پشتي تي ده كات و دواتر دژي ده وه ستيته وه كه نه وهش جاري وا ههيه دريژه ده كيشي و مروقه كه فرياي ته وه و په شيماني ناكه وي و ده مريت به وه ده وتريت: ناخر شهري.

موسلمانان پيشو له خوي په رو درگاري به به زه يي ده پارانه وه عاقبه ت خيريان بكات و ناخر شهر دهر نه چن، نه گهر دو عاشيان بو خوشه ويستيكيان بكر دا به ده يانوت: خوا ناخر به خيبر و چا كه بگيري، چونكه هه موو كاريك چ دنيايي بي چ قيامه تي ناخر و كوتاييه كه ي له بهر چاو ده گريت، زۆر كهس له سه ره تاي ته مه نيانه وه سه ركش و مله و و خوا نه ناس بوون به لام خوي گه و ره هيدا يه تي دان و سه ره نجام به موسلمانه تي سهريان نايه وه، زۆر كه سي تريش له سه ره تاي ته مه نيانه وه به باوه دراري و چا كه كاري هينايان به لام سه ره نجام له ئيسلام لاياندا و ناخر شهر و مابه بوچ ده رچوون.

پيغه مبهري خوا صلي الله عليه وسلم ده فهرمويت: (وَإِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِخَوَاتِمِهَا)^{٩٤}. واته: به راستي كاره كان به ندن به كوتاييه كانiane وه.

هندنيك له هاوه لاني پيغه مبهري صلي الله عليه وسلم له كاتي سه ره مه رگدا ده گريان پيان ده وتن: بو ده گرين؟ له وه لامدا ده يانوت له پيغه مبهري خوامان صلي الله عليه وسلم بيستوه ده يفهرموو: (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَبْضَ خَلْقِهِ قَبْضَتَيْنِ فَقَالَ هُوَ لَاءَ فِي الْجَنَّةِ وَهُوَ لَاءَ فِي النَّارِ وَلَا أُدْرِي فِي أَيِّ قَبْضَتَيْنِ كُنْتُ)^{٩٥}. واته: به راستي خوي گه و ره و په رو درگار دروستكراوه كاني خوي كردوه به دوو به شه وه و فهرمويه تي: نه وان هيان بو به هه شت و نه وان هيان بو دوزه خ جا من نازاخم له كام به شيانم.

هه و ره ها هاوه لان زۆر له وه ترساون تووشي دوو روويي بين، بويه موسلمانانيش به گهشتي

^{٩٤} - أخرجه البخاري: ٦١٢٨ .

^{٩٥} - أخرجه أحمد في مسنده: ١٧٦/٤ .

ده ترسن له وهی توشی (نیفاق الأصغر) دوورووی بیچوک بن و سه ربکیشی بۆ (نیفاق الأكبر) دوورووی گه وره که سه ره نجام توو شبوونه به کوفر و بی باوه ری.

سوفیانی (الفوری) له کاتی سه ره مهر گدا زۆر ده گریا، پینان وت: له بهرچی ده گریه؟ پیویسته به هیوای لی خو شبوونی خوا بیت، وتی: من له بهر گونا هه کانم نا گریه نه گهر بمزانییه له سه ره یه کتاپه رستی ده مره باکم نه بوو به وهی که بگه مه خزمهت پهروه ردگارم با گونا هه کانم وهک چیا بوونایه^{۹۶}.

ههروه ها سوفیان زۆر له قه له قی و دلته راوکی ناخو شیدا ده ژیا ده گریا و ده یوت: ده ترسم له نه زه لدا به نه هلی سزا و دۆزه خ نوو سراجم، وه ده ترسم له کاتی مردنمدا نیمانم لی سه نه رینه وه!!
عبدالله ده لی: مورید له وه ده ترسیت که تووشی گونا هه بیت به لام زانا له وه ده ترسیت که تووشی کوفر و بی باوه ری بیت.

مالیکی کوری دینار به درێژی شه و ده یوت نهی پهروه ردگارم تو نه زانی کی به هه شتییه و کی جه هه نمیه ده بی مالیک له کامیان بیت.

نیشانه کانی ناخر شه ری:

۱- (الأمن من مکر الله) دلنیا بوون له مه کری خوا:

زۆر کهس به رده و ام خه ریکی گونا هه تاوانن به خه یالیا نا نایهت که خوا چاودیری به سه ریا نه وه داناهه: OM P Q R S T U V W X Y Z [\] ^ _ ` a b c
الانفطار: ۱۰ - ۱۴. واته: کاتیک که نیوه چاودیرتان له سه ره دانراوه. له مه لائیکه به ریزه کان (که کر ده وه کان ده نووسن) ناگادار و زانان به هه موو نه و کر ده وه ره فتاران هه که نه نجامی ده دن. به راستی چاکان له ناو ناز و نیعمه تدان، بیگومان به دکاران له دۆزه خان.

۲- (العفلة عن ذکر الله) بی ناگایی له زیکر و یادی خوا.

۳- (النفاق والریاء وحب السمعة) دوورووی و ریایی و خو ش ویستی ناوبانگ و شو رهت.

^{۹۶} - صلاح الأمة في علو الهمة: ۱۹۲/۴.

۴ - (تخبط الشیاطین للإنسان عند الموت) شهیتان له کاتی سهره مەرگدا سهری لی ده شیوینی و ده یه وی له خشته ی بهریت.

۵ - (التسخط والإعتراض علی قضاء الله) رق ههستان و ره خنه گرتن له بریار و حوکمی خوا

۶ - یه کیکی تر له نیشانه کانی ناخر شهری ئه وه یه له کاتی سهره مەرگدا قسه یه ک بکات بیته مایه ی رق ههستانی خوی گه وره وهک: کوفر کردن، یان جنیودان و نارازی بوون و قسه ی نابده جی.

۷ - گورانی رهنگ روو به شیوه یه کی ناشیرین له کاتی مردندا که نیشانه ی بهرده وام نه بوونه له سهر بهرنامه ی خوا^{۹۷}.

هۆکاره کانی ناخر شهری:

بیگومان هۆکاره کانی ناخر شهری زۆرن گرنگزینیان ئه مانه ی لای خواره وهن:

۱ - گومان و دانه مزرای عه قیده:

ئه گهر مروّفه عه قیده و بیروباوه ری به زات و سیفه ته کانی خوا پتجه وانه ی هه ق بیّت و دامه زراو نه بیّت له سهر عه قیده ی ئه هلی سوننه ت و جه ماعت، کویرانه شوین عه قیده و بیروباوه ری تر بکه ویت، یان شوین بیروباوه ری خرابی خوی بکه ویت، کاتی سهره مەرگ که په رده لادرا و حه قیقه ت ده رکه وت ئه و کاته ده زانی چ زیانیکی گه وره ی له خوی داوه و، هه موو ئه و شتانه ی عه قیده و بیروباوه ری بییان هه بووه هیچ بنه مایه کیان نی یه و دوورن له راستیه وه.

۲ - دواخستنی ته وه وه په شیمانی:

یه کیکی تر له هۆکاره گرنگه کانی ناخر شهری دواخستنی ته وه وه په شیمانی یه، بهرده وام بنده له گیزای گومان و هه واو هه وه س و ئاره زووه کانییدا نقوم بووه و رۆژ له دوای رۆژ ته وه وه په شیمانی دوا ده خات تاکو له ناکاو مه لائیکه ی مەرگ یه خه ی ده گریت، ئه و کاته هاوار ده کات له ده ست مەرگ و په شیمان ده بیته وه له وه ته مه نه ی که له خرابه کاری و نافه رمانی و خوادا

^{۹۷} - ده روازه ی خواناسین نووسینی مامۆستای بهرێز عبدالله سه نگاوی.

به سهری بردووه و دهلی: M - ارجعون ﴿١١﴾ لَعَلِّيْ اَعْمَلُ صٰلِحًا فِمْا تَرَكْتُ كَلَّا اِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَوْلُهَا وَمِنْ دَرَارِهِمْ بَرَزَ اِلَيْكَ فِي الصُّوْرِ فَلَا اُنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُوْنَ ﴿١٢﴾ L المؤمنون: ٩٩-١٠١.
واته: نهی پدرووردگارم بم گهرینهوه بو دنیا، بهلکو نهو کاره چاکه‌ی وازم لی هینا بوو بیگم، نه‌خیر بو خوئی دهلی، له‌به‌رده‌میاندا پدردیه‌کی گه‌وره هدییه تا نهو کاته‌ی زیندوده کرینه‌وه.

پنجه‌مبیری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌فرمویت: (مَنْ تَابَ اِلَى اللّٰهِ قَبْلَ اَنْ يُغْرَقَ رَقِبَ اللّٰهِ مِنْهُ) ^{٩٨}. واته: پیش سه‌رده‌مدرگ هدرکس ته‌وبه بکات خوا لئی وهرده‌گریت.

براکم رووبیکره خواو ته‌وبه بکه له گونا‌هه کانت نائومی‌د مه‌به له به‌زیی و ره‌مه‌تی خوا چونکه ره‌مه‌تی خوا له هم‌وو شتیک فراوان‌تره، تا‌وانه‌که‌ی تو هدرچند گه‌وره بیت به‌زیی و ره‌مه‌تی خوا زور زور له‌وه گه‌وره‌تره، هوشیار به‌و ته‌وبه و په‌شیمانی دوامه‌خه با له کاتی‌کدا په‌شیمان نه‌بیته‌وه که دادت نادات، چندند کس تی‌اچوون به هوی دو‌اخستنی ته‌وبه‌وه، مه‌لانی‌که‌ی مهرگ روچی کی‌شان له کاتی‌کدا نه‌وان نقوم بوو بوون له گی‌ژاوی خرابه‌و تا‌وان‌کاریدا.

خوای گه‌وره ده‌فرمویت: M وَاَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا اَخَّرْتَنِيْ اِلَىٰ اَجَلٍ قَرِيْبٍ فَاَصْدَقَ ﴿١٣﴾ L وَرَکَنٌ يُّؤَخِّرُ اللّٰهُ نَفْسًا اِذَا جَاءَ اَجَلُهَا وَاللّٰهُ خَبِيْرٌ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٤﴾ L المنافقون: ١٠-١١.
واته: بیه‌خشن هیندی له‌و روژیانه‌ی پیمان داوون پیش نه‌وه‌ی مردن یه‌خه به یه کی‌کتان بگری، نه‌وسا بلیت: خویبه خوژگه مردنی منت دوا بخستایه بو ماوه‌یه‌کی نریک جا مالم بیه‌خشیایه‌و له چاکان بوومایه. هدرگیز خوا هیچ که‌سینک دواناخات (له مردن) کاتیک که وه‌ختی مردنی هات، وه خوا شاره‌زایه به‌وه‌ی که ده‌یکدن.

۳- بده‌روام نه‌بوون له‌سه‌ر گوپرایه‌لی و فده‌مانبه‌رداری:

خوای گه‌وره ده‌فرمویت: M > = @ ? I G F E D C B A
L Q P O N M I K ابراهیم: ٢٧. واته: نه‌وانه‌ی ئیمانیان هی‌تا‌وه له‌قو‌ولایی دلیناندا جی‌گیز بووه، نه‌وه خوا له‌سه‌ر نه‌و ئیمان و ته راسته‌یان له‌ژیانی دنیاو قیامه‌تدا سه‌قام‌گیرو

^{٩٨} - رواه أحمد والترمذي و صححه الألباني في صحيح الجامع برقم: ٦١٣٢.

دامه زراویان ده کات، سته مکارانیش گومرا ده کات، خودا هرچی بویت دهیکات.

هروهها ده فهرمویت: M ! " # \$ % & ' () * + , - . / 0 1 2 3 4 L فصلت: ۳۰. واته: بهراستی ئهوانه ئیمانان هیئاوه ووتیان: پهروه ردگارمان هدر خوایهو، لهسه ر بیروباوهرو کردهو چاکه کانی خویمان بهردهوام بوون، ئهوانه له کاتی مردنیاندا مهلائیکه ی ره همتیان بو دینه خواره وه و موژدهیان پی دهدهن و پیمان ده لئین: مهترسن له وهی بهروه وروی دهچن و غه مگین مهن بو ئه وهی له دوا ی خوژان به جیی دئین، وه موژده تان لی بیت به شادی و خوژی نازو نیعمه ته کانی ئه و به هه شته ی که خودا به لئینی پیداون.

برپاری عه داله تی خوا ی گه و ره وایه ئه و که سه ی له سه ر یه کتاپه رستی بژی هه ر له سه ر یه کتاپه رستی ده بریئی، له گه ل کۆمه للی یه کتاپه رستاندا زیندویشی ده کاته وه، پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم ده فهرمویت: (مَنْ مَاتَ عَلَى شَيْءٍ بَعَثَ عَلَيْهِ)^{۹۹}. واته: هه ر که سیک له سه ر هه ر شتیگ بمری خوا ی گه و ره له سه ر ئه و شته زیندوی ده کاته وه.

هه ر که سیک له سه ر گوپراهلی بژی له سه ر له سه ر گوپراهلی ده مریت و، له سه ر گوپراهلیش زیندوده کریته وه، هه ر که سی له سه ر نوپژکردن بژی له سه ر نوپژکردن ده مری و، له سه ر نوپژکردنیش زیندوده کریته وه، هه ر که سی له سه ر خراپه و تاوان بژی و ماوه یه کی زور له روژگار بهردهوام بیت، له سه ر خراپه و تاوان ده مریت و، له سه ر خراپه و تاوانیش زیندوده کریته وه، هه ر که سی له سه ر دزیکردن بمریت له روژی قیامه تدا کاتی زیندوده کریته وه ئه و شته ی دزیو به تی وا به سه ر شایه وه، خوا ی گه و ره ده فهرمویت: M h g i j k l m n o p q r s t u v w x y z آل عمران: ۱۶۱. ئه وانه ی شه پزلی فیتنه و ئاره زوو بازی نومی کردوون ناخر شه ر ده بن.

به یه کیگ له زانایانی پیشینیان گوت: فلان شاره زای ریگای خوا بوو پاشان وه رگه را له دین، ئه ویش فهرمووی: ئه گه ر بگه یشتایه ته حه قیقه ت و شاره زای ریگای خوا بوایه هه رگیز لئینی په شیمان نه ده بووه.

ئه وه ی شاره زای ریگای خوا بیت و پاشان پشتی تی بکات، ئه وه تووشی به لاه و کاره سات

^{۹۹} - سلسلة الصحیحة: ۲۸۳، فی صحیح الجامع برقم: ۶۵۴۳.

ده بیټ ریځای سهرگردانی و گومرایی هه لده بژیری، سهر لی شیواوی هه لده بژیری به سهر ریتموونی و شاره زاییدا، گومرایی به سهر هیدایه تدا، گونا هکاری به سهر ته قواو له خوا ترساندا، که نه مانهش گه وره ترین هوکاری ناخر شهرین.

خوای گه وره ده فهر مویت: M فَلَ مَا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥٠﴾ L الصف: ٥. واته: جا کاتیک لایاندا له ههق خواش دلئی وهر گپران وه خوا ریتمایی گهلی له پری ده رچوو ناکات.

ده گپرنه وه له میصر پیاویک هه بوو دلئی بهند بوو به مزگه و ته وه بو بانگدان و نویتز کردن، خوا په رستی زوری ده کرد، روژیک چه وه سهر مه نارهی مزگه وت بو بانگدان له ژیر مه ناره که دا مالیکی گاوری لی بوو، نه ویش ته ماشای ماله که ی کرد کچی خاوهن ماله که ی که وته به رچاو به بینه ی نهو کچه تووشی فیتنه بوو، وازی له بانگه که هیناو دابهزی چوو بو مالی کچه که، کچه که وتی تو کچی و چیت دهوی؟ گوتی: تو دهوی، کچه وتی: بچی؟ گوتی: من شیتی تو بووم و بهه موو گیان و دلم تو دهوی، کچه وتی: وه لامت ناده مه وه، گوتی: شوم پی ناکه ی؟ کچه وتی: تو موسلمانی من گاوم باو کم من نادات به تو، گوتی منیش ده مه گاور بهس شوم پی بکه، کچه وتی: نه گهر بیټ به گاور منیش رازیم، پیاوه که بوو به گاور بو نه وه ی کچه شوی پی بکات، له خانوه که دا مایه وه له گهلی، ههر نهو روژه پیاوه که چوو سهر بان و که وته خواره وه و مرد، کچه که ی بو نه بوو، دینه که شی له ده ستدا^{۱۰۰}.

۴- بهره وومی له سهر گونا هکردن:

مرؤف له سهر ههر شتی که بهره وام بوو ورده ورده خوی پیوه ده گریټ و هوگری ده بیټ، نهو شتانه ی هوگریان بووه له کاتی سهر مه رگدا دینه وه یادی و باسیان ده کات، جا نه گهر خه ریکی خوا په رستی و کاری چاکه بیټ له ژیاندا نهوا له کاتی سهر مه رگیشدا خوا په رستی و کاری چاکه ی دینه وه یاد، به لام نه گهر خه ریکی خراپه کاری بیټ نهوا له کاتی سهر مه رگدا خراپه کانی سهر دلئی ده گرن و ده بینه بهر به ست و په رده یه که له نیوان خوئی و خوادا، هو کاری کیشه بوو شپه رزه بوون له کو تایی ژیان و گیانه لادا.

^{۱۰۰} - داء والدواء: ۱۷۰/۱.

(أبو حفص) دهلی: (الْمَعَاصِي بَرِيدُ الْكُفْرِ)^{۱۰۱}. واته: گوناھکردن پۆستهی بی بروایی یه.

ئین رهجه بی حنبهلی دهلی: (عبد العزیز کوری آبی رواد) وتی: چوومه لای پیاویک لهسه رهمرگدا بو پیمان گوت: بلی (لا إله إلا الله)، بهلام ئەو کۆتایی ژبانی پیچهوانه ی وشه ی تهو حیدو یه کتاپه رستی بوو، ئیمهش پرسیارمان کرد لهو پیاوه که کارو کردهوی چۆن بووه له ژبانی دنیا دا، زانیمان که نارهق خۆر بووه، جا (عبد العزیز) وتی: خۆتان پارێزن له گوناھ چونکه بهراستی بههۆی گوناھهوه گه بشته ئەو سه ره نجامه خراپه^{۱۰۲}.

۵- هیوا زۆری:

خوای گهوره ده رباره ی ئەو که سانه ی هیوای زۆریان هه یه ده فرمویت: M 1 2 3
4 5 6 7 8 9 L الحجر: ۳. واته: لییان گه ری باجخۆن و رابویرن و ئومید بی ناگیان بکات، جا بیگومان له مه دووا ده زانن چۆن سزایان ده ده ین.

راسته ده بیته هیواو ئومیدمان هه بیته بو ئەوه ی ئەم گهردوونه ئاوه دان بکهینه وه به هه موو جوړه خیر و چاکه بهک، ناده مزاد به فیهت خۆشه ویستی هه به بو ژبانی دنیا، بهلام ده بیته هۆشیار بین هیوا زۆری فریومان نه دات و له تاعهت و به ندایه تی دوامان نه خات.

ئهو که سه ی هیوای زۆر بیته زۆر جار سه رده کاته خۆشی و ناره زوه وه کانی دنیا، ئەو کاته ئایهت و فرموده کان هه چ کاربگه ریان بو ی نابی هه ر له بهر ئەوه یه که پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم له هیوا درێژی ناگاداری کردوینه ته وه و ریگری لی کردووه.

ئین عومه ر هزای خوایان لی بی وتی: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم سه رشانی گرتم و فرمووی: (كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ، أَوْ عَابِرُ سَبِيلٍ)^{۱۰۳}. واته: له دنیا دا وا بژی و بزانه غه ربیی یان ریواریکی تی ده په ری، چونکه غه رب و ریوار له هه چ شویتیکدا به هه میشه یی نامیتنه وه، هه میشه به هیوای گه رانه وهن بو مه نزلگای خۆیان.

^{۱۰۱} - حلیه: ۲۲۹/۱۰، شعب الإيمان: ۷۲۲۳.

^{۱۰۲} - جامع العلوم والحکم لابن رجب الحنبلی: ۵۰/۱.

^{۱۰۳} - أخرجه البخاري: ۱۱۰/۸ (۶۴۱۶).

ئین عومەر رەزای خوایان لی بی له بارهوه وتویهتی: (إِذَا أَمْسَيْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الصَّبَاحَ، وَإِذَا أَصْبَحْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الْمَسَاءَ، وَخُذْ مِنْ صِحَّتِكَ لِمَرَضِكَ، وَمِنْ حَيَاتِكَ لِمَوْتِكَ)^{۱۰۴}. واته: ئەگەر بەیانی هات چاوه‌ڕێی ئیواره مەکە، ئەگەر کەوتیتە ئیواره چاوه‌ڕێی بەیانی مەکە، تەندروستیت بەهەل بزانه پیش ئەوهی نەخۆش بکەوی، واته: لە کاتی لەش ساغیدا هەولێ زۆر بدە بۆ قیامت، هەروەها ژبانت بەهەل بزانه پیش ئەوهی مردن یەخەت بی بگریت.

عبدالله ی کوری مەسعود رەزای خوای لی بی فەرمووی: پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم لەسەر حەسیری خەوتبوو، کە هەستا لەخەو حەسیره کە چەقیووو لاته‌نیشتی و جینگە تەلەکانی دیاربوو، وتمان: قوربان! بریا دۆه کی‌کمان بۆ دروست دەکردی! فەرمووی: (مَا لِي وَلِلدُّنْيَا؟ مَا أَنَا فِي الدُّنْيَا إِلَّا كَرَائِبٍ اسْتَظَلَّ تَحْتَ شَجَرَةٍ ثُمَّ رَاحَ وَتَرَكَهَا)^{۱۰۵}. واته: من لەکوی و دنیا لە کوی! حالی من لەم جیهانه‌دا وهك حالی سواریکی رێبوار وایه که له‌ژێر سیبەری دارێکدا وچانی بدات و لەپاش کەمیک بڕوات بەرێی خۆیه‌وه و دره‌خته که به‌جی بێلت.

(فضیل کوری عیاض) دەلی: هیوا زۆری نەگه‌تی و بەدبەختیه، هیوا کورتیش خۆشبه‌ختی و نیعمه‌ته^{۱۰۶}.

حاته‌می کوری ئەه‌م ده‌لی: هەموو شتی‌ک جوانی‌یه‌کی هه‌یه، جوانی عیبادەت و خوا پەرستی ترسانه له خوا، نیشانه‌ی ترسان له خوایش هیوا کورتیه^{۱۰۷}.

حەسەن ده‌لی: هەر بە‌نده‌یه‌ک هیوا درێژ بێت، کرده‌وی چاک نابێت. هەروەها ده‌لی: ئەگەر حەز دەکەیت لە پاش خۆت سه‌یری دنیا بکە، سه‌یری دنیا‌ی جگه له‌خۆت بکە واته ئەوانه‌ی پیش تۆ مردوون^{۱۰۸}.

^{۱۰۴} - أخرجه البخاري في الرقاق: (٦٤١٦).

^{۱۰۵} - أخرجه: ابن ماجه (٤١٠٩)، والترمذي (٢٣٧٧).

^{۱۰۶} - ابن أبي الدنيا في كتب قصر الأمل: ٨٨/١.

^{۱۰۷} - رحلة الى دار الآخرة.

^{۱۰۸} - الزهد للحسن البصري ص: ٨٢، رحلة الى دار الآخرة.

۶- خۆشه‌ویستی لەپراده‌به‌ده‌ری دنیا:

بیگومان ئەگەر مرۆڤ خۆشه‌ویستی لەپراده‌به‌ده‌ری هه‌بوو بۆ دنیا و دلی پێی خۆش بوو ئاره‌زووه‌ سهر‌که‌شه‌کانی دلی داگیر ده‌که‌ن، ئەو کاته قورس و گران ده‌بی‌ت له‌ دلیان ده‌ربکات و بېر‌بکاته‌وه له‌ مردن که هۆکاری وریابوونه‌وه‌یه لیبیان، هه‌ر‌که‌سیک رقی له‌هه‌ر شتیکی بی‌ت له‌ خۆی دوور ده‌خاته‌وه، ئینسان ئەگەر سه‌رقالی هه‌واو هه‌وه‌س بوو ئەو کاته چه‌ز له‌مانه‌وه ده‌کات له‌ دنیا‌دا.

ئەسلی ئەم هه‌واو هه‌وه‌سه‌ش خۆشه‌ویستی دنیاو دل‌خۆش بوونه‌ پێوه‌ی و بی‌ ئاگا بوونه‌ له‌م فه‌رموده‌یه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم که ده‌فه‌رموی‌ت: (أحب ما شئت فإنک مفارقته)^{۱۰۹}.

یه‌حیای کورپی موعاز ده‌لی: دنیا عه‌ره‌ق و مه‌یی شه‌یتانه هه‌ر‌که‌سیک پێی سه‌رخۆش بی‌ت هۆشی نایه‌ته‌وه سه‌ر خۆی تا ئەو کاته‌ی ده‌چیته‌ ریزی سوپای مردووه‌کان و له‌گه‌ڵ خه‌ساره‌تمه‌نداندا په‌شیمان ده‌بیته‌وه^{۱۱۰}.

ئەوه‌ی خۆشه‌ویستی لەپراده‌به‌ده‌ری هه‌بی‌ت بۆ دنیا گه‌وره‌ترین سزاو ئازار ده‌دری‌ت له‌سه‌ری له‌ سی‌ قۆناغی ژياندا، له‌ دنیا‌دا به‌ هه‌ول‌دان بۆی و کیشمان کیش و دزایه‌تی له‌سه‌ری سزا ده‌ده‌ری‌ت، له‌ به‌رزه‌خدا به‌ له‌ ناوچوون و ناخ و داخ بۆ هه‌ل‌کیشانی سزا ده‌ده‌ری‌ت، له‌ قیامه‌تیشدا له‌گه‌ڵ خۆشه‌ویسته‌که‌ی به‌ شیوه‌یه‌ک موخاسه‌به‌ی ده‌که‌ن له‌سه‌ری که ئاوات ده‌خواری‌ت هه‌ر‌گیز کۆنه‌بیته‌وه له‌گه‌لی، سزا ده‌دری‌ت کاتی‌ک به‌ په‌روه‌ر‌دگاری خۆی ده‌گات.

خوا‌ی گه‌وره‌ ده‌فه‌رموی‌ت: M ! " # \$ % ') * + , - . /
 1 2 3 L التوبة: ۵۵. واته: جا با سه‌رنج‌ت رانه‌کی‌شیت مالّ و دارایی و مندالیان
 بیگومان خوا ده‌یه‌وی‌ت سزایان بدات به‌ هۆی ئەو (مالّ و منداله‌وه) له‌م ژيانی دنیا‌یه‌دا، وه‌ به‌ سه‌ختی گیانیان ده‌ر‌بجی‌ت له‌ کاتی‌کدا که ئەوان بی‌ باوه‌رن.

^{۱۰۹} - رواه شیرازی وحسنه الألبانی فی صحیح الجامع برقم: ۷۳.

^{۱۱۰} - رحله‌ الی دار الآخرة.

که عی کوری (عیاض) فرموی: گویم لی بوو پیغمبری خوا صلی الله علیه وسلم فرموی: (إِنَّ لِكُلِّ أُمَّةٍ فِتْنَةً، وَفِتْنَةُ أُمَّتِي: الْمَالُ) ^{۱۱۱}. واته: هەر گه لیک به لآو فیتنه ی تایه تی خو ی بووه، فیتنه ی ئومه تی من مال و سامانه.

ده گپ نه وه (سلیمان کوری عبد الملک) چوو بو مه دینه له کاتی هه جکردندا، پرساری کرد نیا که سیک ماوه له ژاندا که هه ندیک له هاوه لانی پیغمبری صلی الله علیه وسلم بینیت؟ وه لامیان دایه وه: به لی، نه بو حازم ماوه، ناردی به دوایداو هات، سوله یمان پی گوت: هوی چیه رقمان له مردنه؟

فرموی: ئیوه دنیای خۆتان ئاوه دان کردۆته وه و قیامه تی خۆتان کاول کردووه، دیاره رقتان له وه یه که له ئاوه دانی یه وه بچنه و پیرانه! گوتی راسته، خۆزگه بمزانیایه چیمان بو ئاماده کراوه له لایه ن خواوه!!

فرموی: کرده وه کانت له گه ن قورئاندا به راود بکه و بیانکیشه.

گوتی: جا له کوئی قورئاندا نه و ناکام و به راوده ده بینم؟

فرموی: له م ئایه ته دا: [ZM \] ^ _ ` a b c الانفطار: ۱۳ - ۱۴. واته: به راستی چاکان له ناو ناز و نیعمه تدان، بیگومان به دکاران له دۆزه خان.

گوتی: نه ی نه با حازم ره هه تی خوا له کوئی؟

فرموی: له چاکه کارانه وه نزیکه: [M إِنَّ رَحِمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ لَ الْأَعْرَاف: ۵۶] ^{۱۱۲}.

لوقمانی هه کیم به کوره که ی فرموی: کوری شیرینم دنیات به فرۆشه به قیامت نه و له هه ردوو کیاندا قازانج ده که تی، دواژۆت مه فرۆشه به دنیا هه ساره ته ندی هه ردوولا ده بیت.

^{۱۱۱} - أخرجه الترمذي (۲۳۳۶) . وقال : ((حديث حسن صحيح غريب)) .

^{۱۱۲} - صفة الصفوة لابن الجوزي: ۱۵۸/۲ , إحياء علوم الدين: ۱۴۷/۲ .

هارونه ره شهید له سهر ئه وه هموو دهسه لات و مولك و سامانهی كه هه ییوه له كاتی سهره مهر گدا دهستی كرده گریان و وتی: M مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَّةٌ ﴿٢٨﴾ هَلَاكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ ﴿٢٩﴾ L الحاقه: ٢٨-٢٩. واته: سامانه كهم هیچ قازانجیكى بی نه گه یاندم. له دهستم چووو دهسه لاته كهم.

جا ویستی گۆره كهی بیی، هه لیانگرت و بردیان بۆ لای قهبره كهی سه یریكى كردوو دهستی كرده گریان، پاشان سه ری بهرز كرده وه بۆ ناسمان و گوتی: ئه ی ئه وه كه سه ی كه هه رگیز دهسه لات و مولكه كهدت له ناو ناچیت، بهزه ییت بیته وه به وه كه سه دا كه دهسه لات و مولكه كهی له ناو ده چیت و نامینی^{١١٣}.

٧- هاوړپي خراب:

خوای گه ووه ده فهرمویت: M | m l n o p q r s L الزخرف: ٦٧. واته: دۆستان و یاران له و رۆژه دا هه ر هه موویان دۆژمنی یه كترن، هه موو رقیان له یه ك ده بیته وه، جگه له وه كه سه نه ی كه له سه ر بنچینه ی ته قواو خواناسین كۆبونه ته وه وه برایه تیان بهرپا كرده وه.

هه ووه ها ده فهرمویت: M | { z y x w } ~ { } اذ جاتني و كات القطن للانس حذولا ﴿٢٧﴾ L الفرقان: ٢٧-٢٩. واته: رۆژی دیت سته مكار قه پ ده كات به هه ر دوو دهستی خویدا و گاز له هه ر دوو دهستی خو ی ده گری و ده لی: خوژگه شوینكه وته ی پیغمبه ر بوماه وه ریازی ئه وم بگرتایه. مال و یران خو م خوژگه فلان كه سه نه كرده ته هاوړپي. به راستی له ریگای ئیمان هینان به قورنان گومرای كردم دوا ی ئه وه ی بۆم هات و له ری لا یدام ، وه به راستی شه ییتانیش ریسوا كه ری ئینسانه.

ئیمام (سیوطی)^{١١٤} له ئیبن عباسه وه ده گپه رته وه كه ئه م ئایه تانه له سه ر (عقبه كوری أبو معیط) دابه زیوه كاتی موسلمان بوو پاشان به هۆی هاوړپیه کی كافر به وه كه له وه كاته دا ئه م موسلمان بوو ئه وه سه فه ری كرد بوو بۆ شام، كاتی گه راپه وه له عوقبه توره بوو، ئه ویش دلی نه شكاند و كافر بو یه وه، كه واته به هۆی هاوړپي خراپه وه به كافر ی مرد.

^{١١٣} - أحداث النهاية لشيخ محمد حسان: ٦٧-٦٥/١.

^{١١٤} - امام سيوطي في تفسيره: ٢٥٠/٦.

(حافظ ابن کثیر) کهوره موفه سیری قورئان دهلی: هه رچه نده هو کاری دابه زینی له سهه عوقبه بیټ یان جگه لهو له سته مکار و چاره ره شه کان، نهوا نه م نایه ته گهشتی یه وه موو زالم و سته مکاریک ده گرتیه وه^{۱۱۵}.

پیغمبه ری خوا صلی الله علیه وسلم ده فره مویت: (الرَّجُلُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ فَلْيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنْ يُخَالِلُ)^{۱۱۶}. واته: پیاو له سهه ربینی هاوهل و براده ره که یه تی، هه ره که سیك له نیوه باسه بر بکات له گهل کی هاوری یه تی ده کات.

نه نه س خوی لی رازی بی فره مووی: پیاو یك پر سیاری کرد له پیغمبه ری خوا صلی الله علیه وسلم وتی: نه ی پیغمبه ری خوا ! که ی قیامت دیت؟ فره مووی: (مَا أَعْدَدْتَ لَهَا؟). واته: چیت بو ناماده کردوه؟ وتی: خوشه ویستی خواو په یامبه ره که ی، فره مووی: (أَنْتَ مَعَ مَنْ أَحْبَبْتَ)^{۱۱۷}. واته: ده ی تو له قیامت دا له گهل نهو که سه دایت که خوشته وه یټ.

شاعیر چه ندی جوان و به جی گوتوه:

عن المرء لا تسأل وسل عن قرينه.....فكل قرين بالمقارن یقتدي.

مانای شیعره که به کورتی نه وه یه: ده ربه ی نهو که سه پر سیاری مه که ده ته وی بیناسی به لکو پر سیاری هاوری کانی بکه، چونکه تیکه لاوی و هاوری یه تی کی بکات نه وه پیشه نگیه تی و له وه وه وهرده گری.

۸- دووړویی:

به نده ی دووړوو له ناو خه لکدا وا خو ی ده رده خات چا که خوازه، به لام له په نهانیدا خو ی ده داته ده ست هه واو نار ه زوو ه کانی و به تاوان و گونا ه کردن دژایه تی خوی گه وره ده کات.

خوی گه وره ده فره مویت: M : < ; : = > @ ? CB A HG FED ||
MLK L P O N النساء : ۱۰۸. واته: نه وانه ده یانو یست خیانه ت و تاوانه کانیان له

^{۱۱۵} - ابن کثیر فی تفسیره : ۱۱۶/۶ .

^{۱۱۶} - حسن أخرجه أبو داود (۴۸۳۳) ، والترمذي (۲۳۷۸) .

^{۱۱۷} - مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. أخرجه البخاري: ۱۴/۵ (۳۶۸۸) ، ومسلم: ۴۲/۸ (۲۶۳۹) .

خه لکی بشارنه وه، له کاتی کدا ناتوان له خوی بشارنه وه که له گه لئاندا یه و چاود پریانه، به شه و دا قسه ی وا هه لده به ستن خوا پئی رازی نی به و خوا به رده و ام گه مار ژده ری نه و کارو کرده وانه به که نه نجای ده دن.

(أبو محمد عبد الحق) ده لی: بزانه ئاخر شه ری له که سیك روونادات روکاری ده ره وه ی رازاند بیته وه به به ندایه تی و به رده و ام بیته له سه ر فه رمان به ردار ی، چا کساز ی ده رو ونیشی کرد بیته، - سو یاس بو خوا- هه رگیز شتی و ام نه بیستوه، به لکو ئاخر شه ری له که سیك رو وده دات عه قل و بیرو باوه ری خراپ بیته و، به رده و ام بیته له سه ر گونا هو تاوانه گه وه کان و، به چینه پیشه وه لیان، هه ندی جار نه و تاوانه زال ده بن به سه ری تا کو مر دن له نا کاو یه خدی ده گری پیش نه وه ی ته وه به کات، شه یان له و کاته سه خته دا وه ری ده گپ ریت و له دینه که ی دای ده بریت، له کاتی نه و سه رسامیه دا ده یفریته و ئاخری شه ر ده بیته، په نا به خوا پاشان په نا به خوا..

* شه یان که هه زاران سال خوا په رستی کرد نه وه سه ره نجام و ئاخره که یه تی.

* (بلعام کوری باعوراو) که خوی گه وه ئایاتی خوی بو نارد به لام ژبانی دنیا فریویدا، شوینی هه واو ئاره زوه کانی که وت و ره نجه ر ژ بوو.

* (برصیصا) ی خوا په رست که شه یان پئی گوت کافر به، نه ویش به قسه ی کرد، شه یانیش وتی من له تو به ریم، من له خوی جیهانیان ده ترسم، به م جو ره شه یان تو وش ی کردو و خوی لی به ری کرد، وه هه ر دو کیان به نه مری ده خرینه دوزه خه وه، که نه وه ش دو ا ئا کامیانه:

خوی گه وه ده فه رمو یته: M كَذَّبَ الشَّاطِرِينَ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ ! " # \$ % & () * + , الحشر: ١٦ - ١٧.

٩- په یوه ست بوونی دل به غهیری خوا وه:

خوی گه وه ده فه رمو یته: M الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا اللَّهُ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿٢٨﴾ L الرعد: ٢٨. واته: نه وانه ی که بر وایان هیناوه و دل یان نارام ده بیته به یادی خوا، ئا گادار بن که هه ر به یادی خوا دل له کان نارام ده بن.

پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و سلم زو رترین کات نه م دو عایه ی ده خو یته: (اللَّهُمَّ يَا مُقَلِّبَ

الْقُلُوبِ تَبَّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ^{۱۱۸}. واته: نهی ههلسورینهری دلّه کان، دلّم چهسپاوه که لهسه ر دینه کهی خوّت.

بیگومان دلّ تهنها به پدیوهست بوون به خواوه دهبوژینهوهو نارام دهبیّت، هه ر کهسیک پشت بکاته خواو دلّی پدیوهست بوو به غهیری خواوهو لهسه ر ئهو حالته بهردهوام بوو ئهوا ئاخو شهر دهبیّ و رهنجهرۆی دنیاو قیامت دهبیّت.

ئهوانه له کوّی له چاو ئهو خاوهن تهقواو خواناسانهی که ئهوهنده دلّیان خوّشبووه تهنانهت له کاتی سهرمه ر گدا فهرمو یانه: وای لهو خوّشیه بهیانی ده گهین به پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم و هاوه لانی!!.

یه کیکی تر لهوانه وتویهتی: هه ندی جار ئهوهنده دلّمان خوّشه ئه گه ر ئه هلی بهههشت حالّیان وایبّت له خوّشترین حالّ و گوزه راندا ن!.

یان گوتویانه: هه ژارانئ هه لئ دنیا لئی ده رچوون و هیچ لهزهت و چیژیکیان له ژیانئ دنیا نه بر د!.

هه ندیک له زانایان گوتویانه: ئه گه ر پاشا و نهوهی پاشاکان بیانزانیایه ئیمه ی موسلمان چهنده دلّمان خوّشه به زۆری شم شیر لیان دهسه ندین ئه گه ر دهسه لاتیان ببوایه!!^{۱۱۹}.

۱۰- گومانی خراب بردن به خوای گهوره:

پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم ده فهرمو یّت: خوای گهوره له فهرموده ی قودسیدا فهرمو یه تی: (أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي مِنْ خَيْرٍ فَخَيْرٌ، وَإِنْ شَرًّا فَشَرٌّ)^{۱۲۰}. واته: من له جیبی گومانی بهنده کهمم ئه گه ر بهنده کهم گومانی چاک بیات به من بوّی دهه ینمه دی، ئه گه ر گومانی خرابیش بیات به من بوّی دهه ینمه دی.

^{۱۱۸} - أخرجه الترمذي (۳۵۲۲)، وصححه الألباني في صحيح الجامع برقم: ۴۸۰۱.

^{۱۱۹} - تهذيب مدارج السالكين لابن قيم الجوزية.

^{۱۲۰} - رواه الطبراني في الأوسط: ۱۷۶۷۶ وصححه الألباني في صحيح الجامع: ۱۹۰.

هدوره‌ها ده‌فرمویت: (لَا يَمُوتَنَّ أَحَدُكُمْ إِلَّا وَهُوَ يُحْسِنُ الظَّنَّ بِاللَّهِ)^{۱۲۱}. واته: با هیچ کهسیک نه‌یوه نه‌مریت تاکو گومانی چاکه‌ی به‌خوای خوئی نه‌بیت.

نه‌نس ره‌زای خوای لی بی فده‌رموی: (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ عَلَى شَابٍّ وَهُوَ فِي الْمَوْتِ فَقَالَ كَيْفَ تَجِدُكَ قَالَ وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنِّي أَرَجُو اللَّهَ وَإِنِّي أَخَافُ ذُنُوبِي فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَجْتَمِعَانِ فِي قَلْبِ عَبْدٍ فِي مِثْلِ هَذَا الْمَوْطِنِ إِلَّا أَعْطَاهُ اللَّهُ مَا يَرْجُو وَآمَنَهُ مِمَّا يَخَافُ)^{۱۲۲}. واته: پیغمبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم چوره سدرانی گه‌نجیک له‌سه‌ره‌مهرگدا بوو پی فده‌رموو: (حالت چونه؟). نه‌ویش وتی: سویند به‌خواله تاوانه‌کاتم زور ده‌ترسم و هیواو ئومیدی زوریشم به‌خوای خوم هدیبه. پیغمبه‌ر صلی الله علیه وسلم فده‌رموی: (نه‌و دووانه له‌دلی هه‌ر به‌نده‌یه کدا کوبیته‌وه له‌سه‌ره‌مهرگدا نه‌وه‌ی لی بی نه‌ترسی خوای گه‌وره لی دوور نه‌خاته‌وه، نه‌وه‌یشی هیوا پی هدیبه بوئی ده‌هیئته‌دی).

بیگومان نه‌و که‌سه‌ی گومانی خراب بی به‌رامبه‌ر به‌خوای گه‌وره و باوه‌ری و ابیت په‌روه‌ردگاری عاقیبه‌ت و ئاخری ینده‌ی باش ناکات، نه‌وا به‌هوی گومانه‌که‌ی خو‌یه‌وه ئاخری باش نایب و ده‌چیته‌ریزی زه‌رمه‌ندانه‌وه، وه‌ک زانای گه‌وره و پایه‌به‌رز ئیبن قه‌یم ده‌لی: گه‌وره‌ترین تاوان گومانی خراب بردنه به‌خوای په‌روه‌ردگار، چونکه نه‌و که‌سه‌ی گومانی خراب ده‌بات به‌خوای گومانه‌خراپه‌که‌ی له‌گه‌ل که‌مال و ته‌واوی خوای کاربه‌جیدا ناگونجی...^{۱۲۳}.

حه‌سدنی به‌صری ده‌لی: که‌سانیک هه‌ن تاکو له‌دنیا ده‌رده‌چن هیچ چاکه‌یه‌کیان نی‌یه، جا یه‌کیکیان ده‌لی: من گومانم چاکه به‌رامبه‌ر به‌خوای، جا نه‌و که‌سه‌ه‌ درؤ ده‌کات، چونکه نه‌گه‌ر گومانی چاکه به‌خوای بویه‌کرده‌وه‌ی چاکه نه‌نجام ده‌د، پاشان نه‌م ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه: J M L K N O P Q R S فصلت: ۲۳. واته: ئانه‌وه بوو گومانی ناپه‌سه‌ندتان که بووتان به‌رامبه‌ر به‌په‌روه‌ردگارتان، نیستا بوو به‌هوی تیاچونتان و به‌وه‌یه‌وه

^{۱۲۱} - أخرجه مسلم: ۱۶۵/۸ (۲۸۷۷) (۸۲).

^{۱۲۲} - جامع الترمذي: ۹۸۳، سنن ابن ماجه: ۴۲۶۱، سلسلة الصحيحة: ۱۰۵۱.

^{۱۲۳} - داء والدواء لابن قيم الجوزية .

چوونه ریزی زهره رهنده ندهوه ^{۱۲۴}.

۱۱- له بیر چوونه وهی دوارژو بیرنه کردنه وه له مردن:

ئهنده سی کوری مالیک ره زای خوی لی بیّ فهرمووی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویته تی: (اللَّهُمَّ لَا عَيْشَ إِلَّا عَيْشَ الْآخِرَةِ) ^{۱۲۵}. واته: خودایه خوّت ناگات لییه ژین ههر ژیانی قیامته تهو بهس.

ئیمام قورتوبی ده لیّ: (الدقاق) وتویه تی: ههر که سیك ززر بیر له مردن بکاته وه سیّ شتی پیّ ده به خشریت: په له کردن له تهوبه کردن، قه ناعه تی دل و، شهوقی به ندایه تی کردن، وه ههر که سیك مردن له بیر بکات به سیّ شت توّله ی لیّ وهرده گیریت: دواخستنی تهوبه کردن، رازی نه بوون به وهی که هه یه تی، ته مه لیّ له به ندایه تی کردندا ^{۱۲۶}.

ئه وهی بیرنه کاته وه له مردن هدرگیز خویشی بوّ ئاماده ناکات، له بهر ئه وه هه میسه غافل و بیّ ناگا ده بیّ له تاعهت و خوا په رستی و گوئی ناداتی، به لّام نهو که سه ی یادی مردن بکات په له ده کات له تاعهت و به ندایه تیه کانددا وهك پاش که میکی تر رّوحی ده رچی ئاوه ها بهو شیوه یه ده بیّت یه ک چرکه سات له ژیانی به فیرۆ نادات و هه میسه زیکر و یادی خوا ده کات.

ده گیز نه وه حده سنی به صری چوه بوّ سه ردانی نه خو شیک، بینی له گیانه لادایه، که ئه وه دیمه نه ی بینی رهنگی گورا، گه راپه وه بوّ ماله وه رهنگی به ته واوی گورا بوو، پیدان گوت: نان ئاماده یه فهرموو! ئه ویش وتی: نانی خوّتان بخۆن به خوا دیمه نیکم بینوه تا پیی ده گهم کاری بوّ ده کهم ^{۱۲۷}.

۱۲- زولم و سته مکردن:

ئهبو هورهیره ره زای خوی لی بیّ فهرمووی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویته تی:

^{۱۲۴} - مختصر التذکره للإمام القرطبي: ۸/۱.

^{۱۲۵} - متفق علیّه. أخرجه البخاري ۱۰۹/۸ (۶۴۱۳)، ومسلم ۱۸۸/۵ (۱۸۰۵).

^{۱۲۶} - مختصر التذکره.

^{۱۲۷} - مختصر التذکره للإمام القرطبي: ۱۷/۱.

(مَنْ كَانَتْ لَهُ مَظْلَمَةٌ لِأَخِيهِ مِنْ عَرَضِهِ أَوْ شَيْءٍ فَلْيَتَحَلَّلْهُ مِنْهُ الْيَوْمَ قَبْلَ أَنْ لَا يَكُونَ دِينَارٌ وَلَا دِرْهَمٌ إِنْ كَانَ لَهُ عَمَلٌ صَالِحٌ أَحَدٌ مِنْهُ بِقَدَرٍ مَظْلَمْتِهِ وَإِنْ لَمْ تَكُنْ لَهُ حَسَنَاتٌ أُخِذَ مِنْ سَيِّئَاتِ صَاحِبِهِ فَحُمِلَ عَلَيْهِ) ۱۲۸. واته: هدر که سی ناره وایی و سته می له به کیك کرد بی یان حقی که سیکی تری له سهر بی، ئیتز هی ناموس بی یان هدر شتیکی تر، با نه مرؤ گهر دنی خوی بی نازاد بکات، پیش نه وهی بمری و بچی بو نهو دنیاو هه قه که بکه ویتسه روژرکوه که لهو روژهدا دینار و درهه م نامیتی، نه گهر وا نه کات نه وه حال له م دوو خاله به دهر نیبه: نه گهر کرده وهی باشی هه بی به قه کرده وه باشه که دی ده دری به خاوهن هه قه که، خو نه گهر گریمان کرده وهی چاکی نه بو نهو خراپتر چونکه له خراپدی نه وهی هه قه که ی لایه تی هه ل ده گیری و فری ده دریتسه سهر نهو.

نه بو موسا ره زای خوای لی بی فهر مووی: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فهر مویه تی: (إِنَّ اللَّهَ لِيَمْلِكُ لِلظَّالِمِ، فَإِذَا أَخَذَهُ لَمْ يُعْلِنَهُ). واته: له راستیدا خوا مؤله تی زوردارو سته مکار ده دات تا ماوه یه ک جله وهی بو شل ده کات، هه تا بزانی په شیمان ده بیتسه وه یان نا، به لام کاتی گرتی ئیتز رزگاری نایی و به ری نادات، پاشان نه م نایه ته ی خوینده وه: M [^ _ a] Lj i h g f d c b هود: ۱۰۲. واته: نابو و شیوه یه سزادانی پهروه ردگارت کاتی خه لکی شاره کان سزا ده دات له کاتی کدا سته مکار بوون، به راستی توله سه ندنی نهو نازار ده ره و به تینه ۱۲۹.

هده وهها فهر مویه تی: (أَتَدْرُونَ مِنَ الْمُفْلِسِ؟) قالوا: الْمُفْلِسُ فِينَا مَنْ لَا دِرْهَمَ لَهُ وَلَا مَتَاعَ، فَقَالَ: (إِنَّ الْمُفْلِسَ مِنْ أُمَّتِي مَنْ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصَلَاةٍ وَصِيَامٍ وَزَكَاةٍ، وَيَأْتِي وَقَدْ شَتَمَ هَذَا، وَقَذَفَ هَذَا، وَأَكَلَ مَالَ هَذَا، وَسَفَكَ دَمَ هَذَا، وَضَرَبَ هَذَا، فَيُعْطَى هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ، وَهَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ، فَإِنْ فَنِيَتْ حَسَنَاتُهُ قَبْلَ أَنْ يَقْضَى مَا عَلَيْهِ، أُخِذَ مِنْ خَطَايَاهُمْ فَطُرِحَتْ عَلَيْهِ، ثُمَّ طُرِحَ فِي النَّارِ) ۱۳۰. واته: نایا ده زانن کی نابوت و موفلیسه؟ و تیان: موفلیس لای ئیمه نهو که سه یه که دره م و مالی نه بیت، نه ویش فهر مووی: موفلیس له ئومه تی مندا نه وه یه له روژی دواییدا دیت بو دیوانی خوا بو لیبر سینه وه، له لایه که وه نویژی کردوه و روژووی گرتوه و زه کاتی داوه و به شی خوی چاکی هدیسه، له لایه کی

۱۲۸ - أخرجه البخاري: ۲۳۱۷ .

۱۲۹ - مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. أخرجه البخاري: ۹۳/۶ (۴۶۸۶) ، ومسلم: ۱۹/۸ (۲۵۸۳) .

۱۳۰ - أخرجه البخاري: ۴۶۸۶/۸ ، ومسلم: (۲۵۸۳) .

تريشهوه جنيو و قسهی ناشيرینی بدم و بهو داوه، بوختانی بوئه وهلبهستروه و مالی ئهم و ئهوی خواردووه و خوینی خهلكی بهناهق رشتووه یا له خهلكی داوه، جا لهبهر ئهوه ئهم چاكهیهی دهدریت بهو ئهوه چاكهیهی تری دهدریت بهوی تر، له جیاتی هدی خویمان، جا نهگهر چاكهکانی همموو تهواو بوون و بهشی دانهوهی ئهوه ههقانهیان نهده کرد كهوان لهسهری، ئهوا ئهوجا له گوناوه تاوانهکانی ئهوه خاوهن ههقانه دینن و دهیخهنهسهر خراپهکانی و پاشان دهخریتنه ئاگری دۆزهخهوه.

کاتی هاتنی مهرگ

گومانی باش بردن به خوی گهوره:

بهندهی باوهردار کاتی له مردن نریک بویهوه پیویسته لهسه ری گومانی باش بیئت بهرامبر به پروهردگاری، واته گومانی وابیئت خوی گهوره خاوهنی بهزهیی بی سنوره و لی خۆشدهیی و، چاویۆشی له تاوانه کانی ده کات.

جابر رهزای خوی لی بی فهرمووی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم سی رۆژ پییش نهوهی وهفات بکات گویم لی بو دهیغه رموو: (لَا يَمُوتَنَّ أَحَدُكُمْ إِلَّا وَهُوَ يُحْسِنُ الظَّنَّ بِاللَّهِ)^{۱۳۱}. واته: با هیچ کهسیک له ئیوه نه مریت تا کو گومانی چاکه ی به خوی خوی نه بیئت.

بیگومان ئه و کهسه ی گومانی چاک بیات به خوی گهوره کردهوهی چاک نه نجام دهدات و، خۆی بۆ گهیشتن به دیداری پروهردگاری تاماده ده کات.

عائیشه رهزای خوی لی بی فهرمووی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمویه تی: (مَنْ أَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ أَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ، وَمَنْ كَرِهَ لِقَاءَ اللَّهِ كَرِهَ اللَّهُ لِقَاءَهُ)^{۱۳۲}. واته: هه رکهسیک پی خۆش بیئت بگات به خوا، خوایش گهیشتن بهوی پی خۆشه، هه رکهسیک پی ناخۆش بیئت به خوا بگات، خوایش پی ناخۆشه به و بگات.

ئه نهس رهزای خوی لی بی فهرمووی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم چووه سهردانی گهنجیک له سه ره مهرگدا بو پی فهرموو: (كَيْفَ تَجِدُكَ؟). واته: حالت چۆنه؟ ئه ویش وتی: سویند به خوا له تاوانه کاتم زۆر ده ترسم و هیواو ئومیدی زۆریشم به خوی خۆم ههیه، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (لَا يَجْتَمِعَانِ فِي قَلْبِ عَبْدٍ فِي مِثْلِ هَذَا الْمُؤْتِنِ إِلَّا أَعْطَاهُ اللَّهُ مَا يَرْجُو وَآمَنَهُ مِمَّا يَخَافُ)^{۱۳۳}. واته: ئه و دووانه له دلی هه ر

^{۱۳۱} - أخرجه مسلم: ۱۶۵/۸ (۲۸۷۷) (۸۲).

^{۱۳۲} - تحقيق الألباني: (صحيح) انظر حديث رقم: ۵۹۶۴ في صحيح الجامع.

^{۱۳۳} - جامع الترمذي: ۹۸۳، سنن ابن ماجه: ۴۲۶۱، سلسلة الصحيحة: ۱۰۵۱.

به‌نده‌یه کدا کۆبیتنه وه له‌سه‌ره‌مه‌ر گدا نه‌وه‌ی لیبی نه‌ترسی خوی گه‌وره لیبی دوور نه‌خاته‌وه، نه‌وه‌یشی هیوای پبی هه‌یه بۆی ده‌هینته دی.

خوی گه‌وره له‌فه‌رموده‌ی قودسیدا ده‌فه‌رمویت: (أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي إِِنْ خَيْرًا فَخَيْرٌ، وَإِنْ شَرًّا فَشَرٌّ)^{۱۳۴}. واته: من له‌جیبی گومانی به‌نده‌که‌مم نه‌گه‌ر به‌نده‌که‌م گومانی چاک بیات به‌من بۆی ده‌هینمه دی، نه‌گه‌ر گومانی خراپ بیات به‌من بۆی ده‌هینمه دی.

(فضیل کوری عیاض) ده‌لی: تاکو به‌نده‌ساغ و سه‌لامه‌ته‌ترسان له‌خوای بۆی چاک‌تره‌له‌هیوای نو‌مید، به‌لام کاتیک کاتی مردنی هات نه‌وا هیوای نو‌مید بۆی باش‌تره^{۱۳۵}.

ته‌لقین کردن له‌سه‌ره‌مه‌ر گدا:

کاتی که‌سیک گه‌یشته‌حاله‌تی سه‌ره‌مه‌رگ نه‌وا پیوسته‌له‌سه‌ر ناماده‌بووان نه‌م کارانه‌بکه‌ن:

۱- هه‌ولی له‌گه‌لدا بدن شایه‌تومان به‌یبت، چونکه‌په‌غه‌مه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رمویه‌تی: (مَنْ كَانَ آخِرَ كَلَامِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ)^{۱۳۶}. واته: هه‌ر که‌سیک دوا وتدی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بیته‌ده‌چیته‌به‌هه‌شته‌وه.

۲، ۳- دو‌عای خیری بۆ بکه‌ن و، جگه‌له‌وتدی چاک هه‌یج نه‌لین، نه‌وه‌ش له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أم سلمه) که‌بۆمان ده‌گه‌یته‌وه که‌په‌غه‌مه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رمویه‌تی: (إِذَا حَضَرْتُمُ الْمَرِيضَ أَوْ الْمَيِّتَ، فَقُولُوا خَيْرًا، فَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ يُؤْمِنُونَ عَلَى مَا تَقُولُونَ)^{۱۳۷}. واته: نه‌گه‌ر له‌سه‌ره‌مه‌رگی که‌سیک یان له‌کاتی مردنیدا ناماده‌بوون، نه‌وا وتدی چاک بلین، چونکه‌مه‌لانیکه‌کانی خوی په‌روه‌ر دگار هه‌رچی بلین نامینی له‌سه‌ر ده‌که‌ن.^{۱۳۸}

^{۱۳۴} - رواه الطبراني في الأوسط: ۱۷۶۷۶ وصححه الألباني في صحيح الجامع: ۱۹۰.

^{۱۳۵} - رحلة الى دار الآخرة لعمود المصري..

^{۱۳۶} - أخرجه أبو داود (۳۱۱۸) ، والحاكم (۳۵۱/۱) وصححه الألباني في الإرواء: ۶۸۶ .

^{۱۳۷} - أخرجه مسلم: ۳۸/۳ (۹۱۹) (۶) ، وأبو داود (۳۱۱۵) ، وابن ماجه (۱۴۴۷) ، والترمذي (۹۷۷) .

^{۱۳۸} - ئەمانەو چەندەها واجبی تر وەک: شۆردن و کفن کردن و. نوێژ لەسه‌ر کردنی و. به‌یگرکردنی بۆ گۆرستان و دفنکردنی و. جیه‌جیگرکردنی وه‌سیه‌ته‌کانی و. بۆاردنه‌وه‌ی فه‌رزه‌کانی و. دابه‌شکردنی میراته‌که‌ی به‌پنی شهرع.. که‌له‌باسی رووداوه‌کانی دوا‌ی رو‌ج گه‌یشاندنا به‌دریژی باسیان ده‌که‌ین.

نازارو ژانه کانی رۆح کیشان:

پۆیسته له سهر هه موو كه سېكى خاوهن ناوهر يادى مردن و رۆح كیشان بكات، ئهو مردنهى له پر يه خهى ده گرى و ده رچوونى نه يه له ده ستى و ده بى به ناچارى بېچتت، توندو تېژى نازارى رۆح كیشان كه س نازانيت چۆنه جگه له وانهى نازاره كهى ده چه ژن، چونكه نازارى رۆح كیشان هېش ده كاته سهر رۆح و هه موو به شه كانى ترى جهسته، هه تا وتوانه: نازارى رۆح كیشان توند تره له شمشير ليدان و داهيتان به مشار.

ئه گهر مرۆف له ژياندا هېچ جوهر نازار و ناخوشيه كه نه يه ته ريگاي ئه وا ته نها نازارى رۆح كیشان بهس بوو بۆ ئه وهى ژيانى لى تال بكات و له خهوى غه فلّهت بيدارى بكاته وه^{١٣٩}.

خوای گه وره له چوار ئايه تدا باسى نازاره كانى رۆح كيشانمان بۆ ده كات:

١- M - L K J I H F E D C ١٩. واته: كاتى نازار و ژانه كانى مردن به راستى هات.. جى سهرنجه نافهر مويت: ديت.. ئه گهر چى مه به ستى هاتيه تى، ئه مه بۆ ئه وه يه ئاده ميزاد هه مېشه مردنى له پيش چاو بى و هاتنه كهى به مسوگهر بزاني، به ئيماندارى و چاكه كارى خوى بۆ ئاماده بكات.

٢- M ١٤ ﴿لَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي ۝ كَلْبَتِ وَالْمَلِكَةُ بَاطِلًا أَيْدِيَهُمْ أَخْرِجُوا أَنفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْرُونَ ۝﴾ ١٤
 ٩١ ﴿تَقُولُونَ عَلَىٰ اللَّهِ عِزًّا لَحَقَّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ﴾ ١٣ L الأنعام: ٩٣. واته: خوژگه سته مكارانت ده بېنى له و كاتهى له ناره حه تى و سه ختى سه ره مه ر گدان، مه لائيكه كان ده ستيان بۆ دريژ ده كهن (پييان ده ليين) خوژتان ده ر باز كهن (له م ناره حه تى گيان كيشانه)، ئه مرۆ پادا شتى ريسوا كه ر ده درينه وه، به هوى ئه وهى قسه ي ناراستان هه لئه به ست به ده م خوا وه خوژتان به گه وره ده زانى له به رانه ر ئايه ته كانيدا.

٣- M - = > ? @ B A C D E L الواقعه: ٨٣ - ٨٤. واته: كاتيك گيان گه يشته گه روو، ئيوه له و كاته دا ته ماشا ده كهن.

٤- M - < ; = > ? @ C A D E F G H L الفيامه: ٢٦ - ٢٨. واته: كاتيك گيان

^{١٣٩} - (احياء علوم الدين) تيمام غزالى.

گهشته قور قور اگه، جا ده تریّت کییه چاره کهر، نه خو شه که دلنیا به ئه وهی توشی بووه به دلنیا به وه کاتی مردنی یه تی.

پیغمبه ری خوا صلی الله علیه وسلم له کاتی سه ره مه رگدا ده یفه رموو: (اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى سَكَرَاتِ الْمَوْتِ)^{۱۴۰}. واته: ئه ی پهروه ر دگارم یارمه تیم بده له سه ر ئازار و ناخوشیه کانی رو ح کی شان.

فاتمه ی کچی فه رموی: ئه ی هاوار بو باو کم، پیغمبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فه رموی: (لَيْسَ عَلَيَّ أَيْبُكَ كَرَبٌ بَعْدَ الْيَوْمِ)^{۱۴۱}. واته: له م روژه به دواوه باو کت توشی هیچ جو ره ناخوشی و ئازاریک ناییت.

عائیشه ره زای خوی لی بی فه رموی: پیغمبه ری خوا صلی الله علیه وسلم له کاتی سه ره مه رگدا جامی یان ده فری ئاو له به ر ده میدا بوو دهستی تیده خست و ئه یهینا به روو خساریداو ده یفه رموو: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ لِلْمَوْتِ سَكَرَاتٍ). واته: بیجگه له خوا هیچ فریاد ره سیک نییه، ئای نار همتی و ئازارو ژانه کانی رو ح کی شان زور نه سته مه، پاشان دهستی به ر زده کرده وه بو ئاسمان و ده یفه رموو: (فِي الرَّفِيقِ الْأَعْلَى)^{۱۴۲}. هه تا گیانی ده رچوو.

ههروه ها فه رموی: پیغمبه ری خوا صلی الله علیه وسلم له کاتی سه ره مه رگدا له باوه شمدا بوو سه ری نابوو به سینگمه وه له و کاته دا گویم لی بوو ده یفه رموو: (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي، وَأَلْحِقْنِي بِالرَّفِيقِ الْأَعْلَى)^{۱۴۳}. واته: ئه ی پهروه ر دگارم! لیم خو شبه و به زهیت پیمدا بیته وه و، مبه ره وه بو ئاو یارانی پایه بلندو شادم بکه پییان.

کاتیک ئه بو به کر ره زای خوی لی بی له سه ره مه رگدا بوو عائشه ی کچی له و کاته دا له خز مه تیدا بوو، ئه م شیعرانه ی ده خو ئنده وه:

^{۱۴۰} - أخرجه البخاري: (٤٤٦٢).

^{۱۴۱} - مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. أخرجه البخاري ١٣/٦ (٤٤٤٠)، ومسلم ١٣٧/٧ (٢٤٤٤) (٨٥).

^{۱۴۲} - أخرجه البخاري: (٤١٨٤)، مشكاة المصابيح: ٥٩٥٩/٣.

^{۱۴۳} - مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. أخرجه البخاري ١٣/٦ (٤٤٤٠)، ومسلم ١٣٧/٧ (٢٤٤٤) (٨٥).

أعاذل ما يغني الحذار عن الفتى.... إذا حشرجت يوما وضاق بها الصدر.

LM ق: ۱۹. ۱۴۴.

بیلال رهزای خوای لی بی له سهره مەرگدا بوو خیزانه کهی دهیوت: حهیف لیم دور
ده کهویته وه، بیلال له وه لامدا وتی: نای لهو خویشیه چند خۆش حالم بهیانی به خزمهت دۆستان
و خۆشه ویستانم ده گهم مو حه ممد صلی الله علیه وسلم و هاوه لانی^{۱۴۵}.

شه دادی کوری ئهوس وتویه تی: مردن ناخۆشترین شتی سهر دنیا به و قیامه ته بو ئیماندار،
به تینزه له له تکر دن به مشارو به مه قهست و کولاندن له ناو مه نجه لدا، نه گهر مردوو زیندوو بیته وه
هه والی مردنه کهی بگپر یته وه بو خه لکی دنیا هیچیان سوود له خویشیه کانی نابین و خهویان لی
ئه توری و تام و چیژ له نوستن وهر ناگرن^{۱۴۶}.

پیشه و موجهید ده فهرمویت: ئه وهی توانای ههیه و بۆ ده لوی با هه می شه و بهرده وام
ده سنوژی هه بی و تهویه بکات (استغفر الله) زۆر بلی، چونکه کاتی رۆح کیشان خه ریکی چی
بیته بهو شیویه زیندوو ده کر یته وه^{۱۴۷}.

هارونه ره شید کۆشکیکی له سهر دیج له بۆ خووی دروست کرد، خه لکی هاتن بو پیرۆزبایی
یه کیک له وانه (أبو العتاهیه) بوو به خه لیفه ی وت:

عش ما بدا لك سالما..... في ظل شاهقة القصور

يسعى عليك بما اشتهيت..... لدى الرواح و في البكور

فإذا النفوس تقفقت..... في ضيق حشرجة الصدور

^{۱۴۴} - التذكرة: ۱۳۵/۱.

^{۱۴۵} - أخرجه ابن أبي الدنيا (المتحضرين): ۲۹۴.

^{۱۴۶} - رحلة الى دار الآخرة لخمود المصري: ۱۲۴.

^{۱۴۷} - كتيب (احياء علوم الدين) نيمام غزالي: (۳۱۵/۱).

فهناك تعلم موقنا..... ما كنت إلا في غرور.

مانای شیعره که به کورتی: بژی چند ده توانی لهم کۆشک و تهلاه بهرزه خو شهدا، هدرچیت بویت خزمه تکاران ده بهینه بهردهستت به بهیانان و ئیواران، بهلام بهداخه وه ئهم خیر و خوشیه بهردهوام نابی، کاتی رۆح گهیشته کونه لوتت، ئهوسا چاک دهزانیته که تۆ له غرورو سهر کهشیدا بویت^{۱۴۸}.

بی باوه ران داوای گه رانه وه ده که نه:

کاتی که مرو ف ههستی کرد کاتی مردنی نزیك بو ته وه و پاش تاویکی تر رۆحی ده رده چیته ئاوات ده خوازیت نه مریت و بگه رینه وه بو ژیا نی دنیا، جا بی باوه ر داوا ده کات بگه رینه وه بو سه ر زه وی بو ئه وه ی ئیمان بهیته و ته وه به کاو کرده وه ی چاکه بکات هه تا له و نار هه تی و به لایه رزگاری بیته، بهلام تازه ههچ فریای ناکه ویت، چونکه ته وه و په شیما نی بی باوه ران له حاله تی گیانه لادا وه ر ناگیر ی، وه ک چۆن له فیرعه ون وه ر نه گیرا.

خوای گه وه ره له و باره وه ده فه رمویت: M y x z | { ~ } اَجْعُوْنَ ﴿۱۱﴾ لَعَلَّ اَعْمَلُ صٰلِحًا فِیْمَا تَرَكْتُمْ کَلَّا اِنَّهَا کَلِمَةٌ هُوَ قَوْلُهَا وَمِنْ رَاٰیهِمْ بَرْزَخًا اِلٰی ﴿۱۲﴾ فُجِحَ فِی الْاَصُوْرِ فَلَا اَنْسَابَ بَیْنَهُمْ یَوْمَئِذٍ وَلَا یَسْءَلُوْنَ ﴿۱۳﴾ L المؤمنون: ۹۹ - ۱۰۱. واته: ئه وان هه روان تا کاتی مردن دینه سه ر یه کیکیان ئه و کات ئه لیت ئه ی په ره ره دگارم بم گه رینه وه بو دنیا، به لکو ئه و کاره چاکه ی ازم لی هینا بوو بیکه م، نه خیر بو خو ی ده لی، له به رده میاندا په رده یه کی گه وه ره هیه تا ئه و کاته ی زیندووده کرینه وه. ئینجا کاتی که فوده کری به که ره نادا نه خزمایه تی له نیوانیان ده میته و نه که سیان له که س ده پرسی.

ته وه ی کاتی غه رغه ره وه ر ناگیریت:

خوای گه وه ره ده فه رمویت: WV U TS R Q P O N MLK J M i h g f e d c b a ` _ ^] \ [Y X . ۱۷ - ۱۸. Ly x w v u t r q p o n m l k j النساء:

^{۱۴۸} - لطائف المعارف: ۳۲۱/۱.

واته: بیگومان و هرگرتنی توبه لای خوا تنها بۆ ئەوانه یه که گوناھ ده کهن به نه فامی، پاشان په شیمان ده بنه وه به زوویی، ئا ئەوانه خوا توبه و گه پانه وویان لای وهرده گری، خواش هه میسه زانای دانایه، توبه و په شیمانی وهرگرتن بۆ ئەوانه نی به تاوانی زۆر ده کهن هه تا کاتی سه ره مه رگی یه کیکیان دیت ده لای: به راستی من ئیستا توبه م کرد، وه بۆ ئەوانه ش نی به که ده مرن به بی بروایی، ئەوانه ناماده مان کردووه بۆیان سزایه کی نازاردهر.

عومه ری کوری خه تاب ره زای خوی لای بی فدرمووی: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فدرمویه تی: (إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقْبَلُ تَوْبَةَ الْعَبْدِ مَا لَمْ يُعْرِغْ)^{۱۴۹}. واته: خوی گه وره توبه ی به نده گرا ده کات به مه رگی نه که وتیته حاله تی سه ره مه رگی.

ناماده بوونی مه لائیکه ی مه رگی:

مه لائیکه ی مه رگی لای سه ری مردودا ناماده ده بی و راده وهستی بۆ رۆح کیشانی، بیگومان ئەو که سه ی گیانه وهران ده مری و زیندوشیان ده کاته وه خوی خواون تواناو به ده سه لاته، به لام حیکمه تی خوا وایه رۆح کیشان به یه کی که له مه لائیکه نزیکه کان بسپیریت، که ئەویش (ملک الموت) ه واته مه لائیکه ی مه رگی، ههروه ک چون حیکمه تی وه هایه جویره ئیلی داناو بۆ گه یاندنی په یام به په یامبه ران..

خوی گه وره له و باره وه ده فدرمویت: $M \text{ قُلْ بَنُوا فَمَا لِلَّهِ مَلِكٌ أَلَمْ تَرَ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ } (١١) L$ السجدة: ۱۱. واته: ئەی موحه مه د بلای: مه لائیکه ی مه رگی که رۆح کیشانی ئیوه ی پی سپیروه ده تان مری، له پاشان بۆلای په وهر دگارتان ده گه پرتیته وه.

لیره دا پرسیاریک دپته پیسه وه ئەویش ئەوه یه ئایا مه لائیکه ی رۆح کیشان خوی به ته نها کاره کانی ده کات یان یاریده ده ری هه یه؟

وه لام: رای جمهوری زانایان وایه خوی گه وره مه لائیکه ی زوری داناو بۆ یارمه تیدانی مه لائیکه ی مه رگی به به لگی ئەم دوو نایه ته ی لای خواره وه:

خوی گه وره ده فدرمویت: PM Q R S T U V W X Y Z [\] ^ ` a`

^{۱۴۹} - أخرجه ابن ماجه: (۲۵۳) ، والترمذي (۳۵۳۷) وقال: (حديث حسن) .

ستهمیان له خوځیان کرد له کاتیکدا مهلائیکه کان روځیان ده کیشن پیمان ده لئین: ئیوه له چی حال و باریکدا بوون، ده لئین: ئیمه چه وساوو بووین له سهر زه ویدا، پیمان ده لئین: مه گهر زه وی خوا فراوان نه بوو تا کۆچتان بگردایه تیایدا، جا ئه وانه شوینیان دۆزه خه ئای چ پاشه روژژیکى خراپه.

ههروهها ده فهرمویت: L K J I H G F E D C B A M الأنعام: ٦١. واته: کاتی یه کیک له ئیوه کاتی مردنی هات، نیراوه کاغمان روځی ده کیشن.

مهلائیکه ی رحمت مژده ی خوځی به ئیمانداران راده گه یه نن:

کاتیک به نده ی ئیماندار کهوته حالته ی گیانه لا مهلائیکه ی رحمت دینه لای و مژده ی زه زامه ندی پهروه دگاری بالاده ست و بهه شتی بهرینی ده دهنی ئیتر ئه ویش زور شادو دلخوش ده بیست به و مزگینی یه و بهرو خساریه وه ده رده کهویت: M ! " # \$ % & ' () * + , - . / 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 : ; < = > ? @ A B C D E F G H I J K L فصلت: ٣٠ - ٣٢. واته: بهراستی ئه وانه ی ئیمانیا ن هیناوه و وتیان: پهروه دگارمان ههر خوایه و، له سهر بیروباوه رو کرده وه چاکه کانی خوځیان بهرده وام بوون، ئه وانه له کاتی مردنیاندا مهلائیکه ی ره هه تیان بو دینه خواره وه و موژده یان پی ده دهن و پیمان ده لئین: مه ترسن له وه ی به ره و رووی ده چن و غه مگین مه بن بو ئه وه ی له دوای خوځتان به جیی دپلن، وه موژده تان لی بیست به شادی و خوځشی نازو نیعمه ته کانی ئه و بهه شته ی که خودا به لئینی پنداون، ههروهها مهلائیکه کان پیمان ده لئین: ئیمه له ژبانی دنیا دا هاوړی و ناگادارتان بووین له روژی دوايشدا ههر له گه لتانین و ریگای چوونه بهه شتان پیشان ده دهن، ئه و بهه شته رازاوه ی که ئه وه ی ئاره زووی بکه ن و دلستان هه زی لی بیست تیا دابریار دراوه بو تان و، میوانداریه که له لایه ن خوایه کی زور لی خوشبوو خواوه ن بهزه ییه کی بی سنوره وه.

عباده ی کوری صامت ره زای خوی لی بی فهرمووی: پیغمه بری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (مَنْ أَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ أَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ، وَمَنْ كَرِهَ لِقَاءَ اللَّهِ كَرِهَ اللَّهُ لِقَاءَهُ). واته: ههر که سیك پی خوش بیست بگات به خوا، خوایش گه یشتن به وی پی خوشه، ههر که سیك پی

ناخوش بيبت به خوا بگات، خوايش پيى ناخوشه بهو بگات، جا عايشه وتى يان هندیك له خيترانه كانى وتيان: نيمه مردنمان پيى ناخوشه، پيغمبه صلى الله عليه وسلم فهرموى: (لَيْسَ كَذَلِكَ، وَلَكِنَّ الْمُؤْمِنَ إِذَا بُشِّرَ بِرَحْمَةِ اللَّهِ وَرِضْوَانِهِ وَجَنَّتِهِ أَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ فَأَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ، وَإِنَّ الْكَافِرَ إِذَا بُشِّرَ بِعَذَابِ اللَّهِ وَسَخَطِهِ كَرِهَ لِقَاءَ اللَّهِ وَكَرِهَ اللَّهُ لِقَاءَهُ)^{۱۰۰}. واته: نهوه نيه، بهلكو باوهردار هدر كاتى مردن يهخدى گرت مژدهى بهزه پيى و رهزامه ندى و لى خوشبون و بههشتى بهرينى پهروهردگارى پيدرا، نهو كاته هيچ شتيك لهمه زياتر له لاي خوشهويستر نيه، نهوسا گهيشتن به خواى له لا خوشتره، خوايش گهيشتن بهوى پيى خوشه، بهلام كافر كه كسى روح دهرچونى هات مژدهى توله و سزاي سهختى دهرپيى، جا نهو كاته هيچ شتيك لهمه زياتر له لاي ناخوشتر نيه، لهبهه نهوه گهيشتن به خواى پيى ناخوشه، خوايش پيى ناخوشه بهو بگات.

مهلائيكه مژدهى سزاي سهخت دهدهن به پيى باوهران:

خواى گهوره دهربارهى نارهدتى و سهختى روح كيشانى پيى باوهر و ستهمكاران دهفهرمويت:
 ﴿أُولَئِكَ إِذْ أَظْلَمُوا فِي ۞ أَلْمَتِ وَالْمَلِكَةُ بِأَيْمَانِهِمْ أَخْرَجُوا أَنْفُسَهُمْ الْيَوْمَ تُجْرُونَ ۞ ۹۱ ۞ ۹۲ ۞ ۹۳ ۞﴾
 . تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْكِرُونَ ﴿۹۳﴾ L الأنعام: ۹۳. واته: خوزگه ستهمكاران دهپيى لهو كاتهى له نارهدتى و سهختى سهرهمهردگان، مهلائيكه كان دهستيان بو دريژ دهكه (پييان دهلين) خوتان دهر بازكه (لهم نارهدتى گيان كيشانه)، نهمرؤ پاداشتى ريسواكه ر دهرپينهوه، بههوى نهوهى قسهى ناراستان ههلهبهست بهدهم خواوه و خوتان بهگهوره دهزاني لهبهرايهه نايهته كانى خوادا.

وهك له فهرموده كهى عبادهى كورى صامت كه پيشتر باسكرا (..وإن الكافر إذا بشر بعذاب الله وسخطه كره لقاء الله وكره الله لقاءه)^{۱۰۱}. واته: بهلام كافر كاتى روح دهرچونى هات مژدهى توله و سزاي سهختى دهرپيى، جا نهو كاته هيچ شتيك لهمه زياتر له لاي ناخوشتر نيه، لهبهه نهوه گهيشتن به خواى پيى ناخوشه، خوايش پيى ناخوشه بهو بگات.

^{۱۰۰} - أخرجه البخاري: ۶۵۰۲، ومسلم: (۲۶۸۳).

^{۱۰۱} - أخرجه البخاري: ۶۵۰۲، ومسلم: (۲۶۸۳).

رُوحی ئیماندار زۆر به ئاسانی دهرده چيٽ:

خوای گهوره دهربارهی رُوحی باوهردار دهفرمویت: M 1 2 3 4 5 6 7 8 9
 : < = > ? @ LA الفجر: ۲۷ - ۳۰. واته: ئەدی رُوحی ئاسووده و ئارام گرتوو به
 رهزاهه نديوهه، بگهريهوه بو لای پهروهردگارت وهك چۆن ئەوت له خۆت رازی كرد، ده بچۆ
 ناو بهنده سالحه كانهوه و، بچۆره بهههشته رازاوه كه مهوه كه نامادهم كردهوه بۆت.

رُوحی ئیماندار زۆر به ئاسانی دهرده چيٽ، كاتى دهرده چيٽ سوپاسی پهروهردگاری خوای
 دهكات، بۆنى رُوحه كهی خوشره له بۆنى ههر ميسكيك لهو رۆژه ده ههبيت.

بهرائی كورى عازهب رهزای خوای لى بى فرموى: پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم
 فرمويهتى: (إِنَّ الْعَبْدَ الْمُؤْمِنَ إِذَا كَانَ فِي انْقِطَاعٍ مِنَ الدُّنْيَا وَإِقْبَالٍ مِنَ الْآخِرَةِ نَزَلَ إِلَيْهِ مَلَائِكَةٌ مِنَ
 السَّمَاءِ بِيضُ الْوُجُوهِ كَأَنَّ وَجُوهُهُمْ الشَّمْسُ مَعَهُمْ كَفَنٌ مِنْ أَكْفَانِ الْجَنَّةِ وَحَنُوطٌ مِنْ حَنُوطِ الْجَنَّةِ
 حَتَّى يَجْلِسُوا مِنْهُ مَدَّ الْبَصَرِ ثُمَّ يَجِيءُ مَلَكُ الْمَوْتِ عَلَيْهِ السَّلَامُ حَتَّى يَجْلِسَ عِنْدَ رَأْسِهِ فَيَقُولُ أَيَّتْهَا
 النَّفْسُ الطَّيِّبَةُ أَخْرَجِي إِلَى مَغْفَرَةٍ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ قَالَ فَتَخْرُجُ تَسِيلٌ كَمَا تَسِيلُ الْقَطْرَةُ مِنْ فِي
 السَّقَاءِ فَيَأْخُذُهَا فَإِذَا أَخَذَهَا لَمْ يَدْعُوهَا فِي يَدِهِ طَرْفَةً عَيْنٍ حَتَّى يَأْخُذَهَا فَيَجْعَلُهَا فِي ذَلِكَ الْكَفَنِ
 وَفِي ذَلِكَ الْحَنُوطِ وَيَخْرُجُ مِنْهَا كَأَطِيبٍ نَفْحَةٍ مَسْكٍ وَجَدَتْ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ قَالَ فَيَصْعَدُونَ بِهَا
 فَلَا يَمُرُّونَ بِعَيْنِي بِهَا عَلَى مَلَأٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِلَّا قَالُوا مَا هَذَا الرُّوحُ الطَّيِّبُ فَيَقُولُونَ فَلَانِ بَنُ فَلَانِ
 بِأَحْسَنِ أَسْمَائِهِ الَّتِي كَانُوا يُسَمُّونَهُ بِهَا فِي الدُّنْيَا حَتَّى يَنْتَهُوا بِهَا إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا فَيَسْتَفْتِحُونَ لَهُ
 فَيُفْتَحُ لَهُمْ فَيَشِيعُهُ مِنْ كُلِّ سَّمَاءٍ مُقَرَّبُوهَا إِلَى السَّمَاءِ الَّتِي تَلِيهَا حَتَّى يَنْتَهَى بِهِ إِلَى السَّمَاءِ السَّابِعَةِ
 فَيَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ اكْتُبُوا كِتَابَ عَبْدِي فِي عِلِّيِّينَ وَأَعِيدُوهُ إِلَى الْأَرْضِ فَإِنِّي مِنْهَا خَلَقْتُهُمْ وَفِيهَا
 أَعِيدُهُمْ وَمِنْهَا أَخْرَجْتُهُمْ تَارَةً أُخْرَى..)^{۱۵۲}. واته: كاتى ئيماندارى له سه ره مه رگدا پشت له دنياو
 روو له قیامت مهلائیکه له ئاسمانه وه داده به زیته سه ری به روویه کی گهش و جوانه وه كه وهك
 خۆر وایه، پۆشکی بهههشتیان بۆ هیناوه به بۆنیكه خوشره وه، ئەوه ندهی چاو بر بکات مهلائیکه
 له دهووری داده نیشن، پاشان مهلائیکه ی رُوح کیشان دیت و له ژوور سه ری هوه داده نیشیت و
 دهلی: ئەدی رُوحه پاک و دلنیاكه وه ره دهره وه، وه ره دهره وه به ره وه رهزاهه ندى و لیپوردنی

^{۱۵۲} - صحیح سنن أبو داود: ۳۹۷۹، و صححه الألبانی فی صحیح الجامع برقم: ۱۶۷۶.

خوایی، رۆحه که ورده ورده دیتنه دهره وه ههروهك چۆن دلۆپه ئاو له ده می کونه یان مه تاره ئاویك دهرژیت و دیتنه خوار ئه ویش ده یگریتنه وه، گیانی ده کیشیت پاشان یه کسه ره له چاو ترو کانیكدا مه لائیکه کان ده یخنده ناو کفنه سپیه که وه که پره له میسک و ره یجان رۆحه که کاتیك دهرده چیته بونی خۆشتره له بونی هه ره میسکیک که له سه ره زه ویدا هه بیته، مه لائیکه کان به ره زه ده بنه وه و رۆحه که شیان پییه هه ره پۆله مه لائیکه یه کیان بی ده گات ده لاین: ئەم رۆحه پاکه بۆن خۆشه کییه؟ ئه وانیش ده لاین فالانی کوری فالانه به چاکترین ناویك که له دنیا دا ناوی برابیت تا به رزی ده که نه وه بۆ ئاسمانی یه کهم، دهر گای بۆ ده که نه وه و پیشوازی لی ده کهن، ئاسمان به ئاسمان به رزی ده که نه وه و به رپی ده کهن تا ده یگه یه نه نه ئاسمانی هه وته م، خوا ی گه وره ه ده فهرمویت: ناوی ئەم به نده یه م تۆمار بکه ن و بیونس له (علیین) که له ئاسمانی هه وته مه، وه بیگه رپینه وه بۆ سه ره زه وی چونکه من به لاینم پی دا ون که له زه وی دروستم کردو ون وه ده یانگێر مه وه بۆ ناو زه وی وه له زه ویشه وه زیندو یان ده که مه وه جار یکی تر.

رۆحی خاوه ن با وه ره له سه ره یه وه دهرده چیته له م لا و ئه و لای ته نه شتی وه، ههروهك له م فهرمو ده یه دا ئاماژه ی بۆ کرا وه: (إِنَّ الْمُؤْمِنَ تَخْرُجُ نَفْسُهُ مِنْ بَيْنِ جَنَّتَيْهِ وَهُوَ يَحْمَدُ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ)^{۱۵۳}. واته: رۆحی خاوه ن با وه ره له نیوان هه ردوو لاشانی وه به رز ده بیته وه، سو پاس و ستایشی خوا ی گه وره ده کات.

پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم ده فهرمویت: (لَقَدْ تَوَّأْتُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَإِنَّ نَفْسَ الْمُؤْمِنِ تَخْرُجُ رَشْحًا)^{۱۵۴}. واته: وه ی (لا إله إلا الله) بده ن به گوئی مردوه کانتاندا، بیگو مان رۆحی خاوه ن با وه ره به ئاره فکردنه وه دهرده چیته. له ریوا یه تیکی تر دا هاتوو ه: (الْمُؤْمِنُ يَمُوتُ بِعَرَقِ الْجَبِينِ)^{۱۵۵}. واته: خاوه ن با وه ره کاتیك ده مریت ئاره ق له ناو چه وانی وه ده تکیته.

کاتیك رۆح دهرچوو چاو به دوایدا دهروائیت، پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم

^{۱۵۳} - أخرجه أحمد: ۲۷۳/۱ برقم: ۲۴۱۲، وصححه الألباني في صحيح الجامع برقم: ۱۹۳۱.

^{۱۵۴} - أخرجه الطبراني رواه في معجم الزوائد: ۳۲۳/۲، سلسلة الصحيحة: ۲۱۵۱.

^{۱۵۵} - أخرجه الترمذي: ۹۸۲، والنسائي: في السنن الكبرى: ۱۹۵۵، وابن ماجه: ۱۴۵۲.

ده فرمويټ: (إِنَّ الرُّوحَ إِذَا قُبِضَ تَبِعَهُ الْبَصَرُ)^{١٥٦}. واته: کاتي رُوح دهرچوو چاو به دوايدا دهر وانيټ.

رُوحى بى باوهر زور به سهختى دهر ده چيټ:

بيباوهر زور به سهختى رُوحى دهر ده چيټ، بوني رُوحه كهى ناخوشتزه له بوني جهستهى مرداره وه بوو، دهر گاي هدموو ناسمانه كاني لى داده خريټ:

بهرائى كورې عازهب ره زاي خواى لى بى فرمويټ: پيغه مهري خوا صلى الله عليه وسلم فرمويده تي: (.. وَإِنَّ الْعَبْدَ الْكَافِرَ إِذَا كَانَ فِي انْقِطَاعٍ مِنَ الدُّنْيَا وَإِقْبَالَ مِنَ الْأَخِرَةِ نَزَلَ إِلَيْهِ مِنَ السَّمَاءِ مَلَائِكَةٌ سُودُ الْوُجُوهِ مَعَهُمُ الْمُسُوخُ فَيَجْلِسُونَ مِنْهُ مَدَّ الْبَصَرَ ثُمَّ يَجِيءُ مَلَكُ الْمَوْتِ حَتَّى يَجْلِسَ عِنْدَ رَأْسِهِ فَيَقُولُ أَيَّتْهَا النَّفْسُ الْخَبِيثَةُ أَخْرَجِي إِلَى سَخَطٍ مِنَ اللَّهِ وَعَضَبٍ قَالَ فَتَفَرَّقَ فِي جَسَدِهِ فَيَنْتَزِعُهَا كَمَا يُنْتَزَعُ السَّفُودُ مِنَ الصُّوفِ الْمَبْلُولِ فَيَأْخُذُهَا فَإِذَا أَخَذَهَا لَمْ يَدْعُوهَا فِي يَدِهِ طَرْفَةَ عَيْنٍ حَتَّى يَجْعَلُوهَا فِي تَلْكَ الْمُسُوخِ وَيَخْرُجُ مِنْهَا كَأَنَّ رِيحَ جِيْفَةٍ وَجِدَتْ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ فَيَصْعَدُونَ بِهَا فَلَا يَمُرُّونَ بِهَا عَلَى مَلَأٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِلَّا قَالُوا مَا هَذَا الرُّوحُ الْخَبِيثُ فَيَقُولُونَ فَلَانَ بَنُ فَلَانَ بِأَقْبَحِ أَسْمَائِهِ الَّتِي كَانَ يُسَمِّي بِهَا فِي الدُّنْيَا حَتَّى يُنْتَهَى بِهِ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا فَيُسْتَفْتَحُ لَهُ فَلَا يُفْتَحُ لَهُ ثُمَّ قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

e d c b a \ ^] \ M L t s r q p n m l k j i h g f
وَجَلَّ أَكْتُبُوا كِتَابَهُ فِي سَجِّينٍ فِي الْأَرْضِ السُّفْلَى فَتَطْرَحُ رُوحُهُ طَرْحًا ثُمَّ قَرَأَ: M () *
+ , - . / 0 21 43 5 6 7 L الحج: ٣١. فْتَعَادُ رُوحُهُ فِي جَسَدِهِ..)

^{١٥٧}. واته: بهلام كاتيك كافر يان خرابه كار نزيكى مردن ده بيته وه، پشت له دنياو روو له قيامت جهند مهلائيكيه كهى دلره ق له ناسمانه وه دهينه سهري كه روخساريان رهش و ترسناكه توندو تيژو به زهرن كفنيكيان پييه له ناگر، نه وهندهى چاو بر بكات دهر يان داوه، ئينجا مهلائيكيه رُوح كيشان ديټ و له ژوور سهريده وه داده نيشيت و ده لى: نهى رُوحه پيسه كه وه ره دهر وه، وه ره دهر وه بولاى سزاو توره يى خواى گهوره، رُوحه كهش به جهسته يدا بلاو ده بيته وه

^{١٥٦} - أخرجه مسلم: ٩٢٠، وصححه الألباني في صحيح الجامع برقم: ١٦٣٤.

^{١٥٧} - صحيح مشکاة المصابيح: ١/١٦٣٠، وصححه الألباني في صحيح الجامع: ١٦٧٦.

مه‌لانیکه‌ی رۆح کیشان رایده‌کیشی و ده‌یه‌ئیتته‌ ده‌روه‌ وه‌ك چۆن شیشیکی گۆشت برژاندنی قولاپدار بکریت به‌ناو خوریه‌کی ته‌ری ئالۆسکاودا هه‌موو خوریه‌که‌ به‌یه‌کجار دینیته‌ ده‌روه‌، که‌ ده‌ردیت هه‌موو ده‌ئالۆسکی به‌یه‌کدا.. به‌ هه‌مان شیوه‌ ئه‌و ده‌مارو ده‌زولانه‌ی ناو جه‌سته‌ی ئه‌و کافره‌ پارچه‌ پارچه‌ ده‌ی، له‌چاو تروکانیکدا له‌ ده‌ستی مه‌لانیکه‌ی مه‌رگی وه‌رده‌گرن ده‌یکه‌نه‌ ناو ئه‌و کفنه‌ زبره‌ بۆن ناخۆشه‌ بۆگه‌نه‌ دۆزه‌خیه‌وه‌ که‌ ناماده‌کراوه‌ بۆ رۆحه‌ گلاوه‌که‌ی له‌کاتی ده‌رکیشانی ئه‌و رۆحه‌ پیسه‌ بۆن ناخۆشه‌دا، ناخۆشترین بۆن له‌و شوینه‌دا له‌سه‌ر زه‌وی بلاوده‌یه‌وه‌ به‌هۆی ئه‌و رۆحه‌ پیسه‌وه‌ پاشان به‌و رۆحه‌ پیسه‌وه‌ که‌ تی ده‌په‌رن به‌لای هه‌ر کۆمه‌لیکدا له‌ مه‌لانیکه‌کان ته‌وان ده‌لین: ئه‌م رۆحه‌ پیسه‌ کییه‌؟ پێیان ده‌لین: ئه‌مه‌ فلانی کوری فلانه‌ به‌ناشیرین ترین ناو که‌ له‌ دنیا‌دا ناوی براوه‌و پێی ناسراوه‌ هه‌تا ده‌گه‌یه‌نریتته‌ ئاسمانی دنیا، داوای کردنه‌وه‌ی ئاسمان ده‌کدن بۆ ئه‌و رۆحه‌ که‌ بجیتته‌ سه‌ره‌وه‌، بۆی ناکه‌نه‌وه‌: M \] ^

Lts r q p nml kj i h gf e dc ba` _

الأعراف: ٤٠. واته‌: ئه‌وانه‌ی نیشانه‌کانی ئیمه‌یان به‌درۆ داناو به‌فیزه‌وه‌ له‌وانه‌ رویان وه‌رگێرا، هه‌رگیز ده‌رگای ئاسمانیان بۆ ناکریتته‌وه‌و ناچنه‌ به‌هه‌شته‌وه‌ هه‌تا وشتر به‌ کونی ده‌رزیدا نه‌چیت!

ئیمه‌ ئاوا سزای تاوانباران ده‌ده‌ین.

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ناوی به‌نده‌که‌م تۆمار ده‌کریت له‌ (سجین) دا له‌ژێر هه‌وته‌م زه‌وی هه‌ره‌ خوار.. رۆحی بیباوه‌ر له‌ ئاسمانه‌وه‌ فری ده‌دریتته‌ خواره‌وه‌ چۆن فری دانیک: M ()

* + , - / 0 21 43 5 6 7 L الحج: ٣١. واته‌: هه‌ر که‌سیک هاوبه‌ش بۆ خوا بریار بدات، وه‌کو که‌سیک وایه‌ له‌ ئاسمانه‌وه‌ بکه‌ویتته‌ خواره‌وه‌ و بالنده‌ شالاوی بۆ ببات یان بایه‌کی به‌هێز بیکاته‌ ناو قولترین شوین له‌ خوارووی زه‌ویدا، جا رۆحه‌که‌ ده‌گه‌ریتته‌وه‌وه‌ ده‌که‌ویتته‌وه‌ ناو جه‌سته‌ی..

پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌فه‌رمویت: (وَنَفْسُ الْكَافِرِ تَخْرُجُ مِنْ شِدْقِهِ، كَمَا تَخْرُجُ نَفْسُ الْحِمَارِ)^{١٥٨}. واته‌: رۆحی بی‌باوه‌ر له‌ لالغاوه‌ی و شه‌ویلگه‌یه‌وه‌ ده‌هێنریتته‌ ده‌روه‌ وه‌ك رۆحی که‌ر.

^{١٥٨} - أخرجه الطبراني والمهشمي في مجمع الزوائد: ٣٢٣/٢، سلسلة الصحيحة: ٢١٥١.

عاقبته ت خیری (حسن الخاتمة)

هۆکاره کانی عاقبته ت خیری:

یه کهم - بهردهوام بوون لهسه ر بهجهیتانی فرمانه کانی خوا:

2 1 0 / . - , + *) (' & % \$ # " ! M

3 4 L فصلت: ۳۰. واته: بهراستی ئهوانه ی ئیمانیا ن هیتاوه و تیا ن: پهروهردگار مان هه ر خوایهو، لهسه ر بیروباوهرو کردهوه چاکه کانی خو یان بهردهوام بوون، ئهوانه له کاتی مردنیاندا مه لانیکه ی ره همتیا ن بو دینه خواره وه و موژده یان پی ده ده ن و پیان ده لین: مه ترسن له وه ی به ره و رو ی ده چن و غه مگین مه بن بو ئه وه ی له دوای خو تان به جیی دیلن، وه موژده تان لی بی ت به شادی و خو شی نازو نیعمه ته کانی ئه و به هه شته ی که خودا به لیتی پیداون.

سوفیانی کوری عبدالله ره زای خوای لی بی فرمووی: وتم نهی پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم شتیکم له ئیسلامدا فی که له دوای تو پرسیار له که سی تر نه کهم؟ فرمووی: (قُلْ: آمَنْتُ بِاللّٰهِ، ثُمَّ اسْتَقَمْتُ)^{۱۵۹}. واته: بلی: ئیمانم هینا به زاتی خواو، پاشان بهردهوام به لهسه ر به جهیتانی فرمانه کانی خوا.

دو باره ی بهردهوام بوون لهسه ر به جهیتانی فرمانه کانی خوا پرسیا ریا ن کرد له خه لیفه ی راشد ئه بو به کر ره زای خوای لی بی ئه ویش فرمووی: واته: هاوه ل بو خوا بریار نه دان. ئیبن ته میه ده لی: گه وره ترین ری ز و که رامه ت به رده وام بوونه لهسه ر به جهیتانی فرمانه کانی خوا^{۱۶۰}.

دووهم- ته قوا:

ته قوا: بریتیه له خو پاراستن له خه شم و قاری خواو سزای سه ختی قیامت، ئه مه ش به ئه نجامدانی هه موو کرده وه چاکه کان و خو پاراستن له هه موو قه ده غه کراوه کان دیته دی، خوای گه وره

^{۱۵۹} - أخرجه مسلم: ۴۷/۱ (۳۸).

^{۱۶۰} - رحلة الی دار الآخرة.

ده فہرمویت: M p q r s t u v w x y z | } ~ اَلْعَبَابِ ﴿٧﴾ الحشر: ٧. واتہ: ئەوی موسولمانینہ: ئەوی پیغمبەری خوا پێی دان وەر ییگرن و جیہ جینی بکەن، ئەوی لیتانی قەدەغە کرد وازی لی بێتن و مەیکەن. لەخودا بترسن، بیگومان سزاو غەزەبی خوا زۆر سەختە.

دەگیرنەوہ کە ئوبەیی کورپی کەعب پرسیاری کردووہ لە پێشەوا عومەری کورپی خەتاب رەزای خوا ی لی بێ دەربارەیی تەقوا، ئەویش پێی فەرمووہ: ئایا تۆ نەچوویت بە رینگایەکی پر لە درکدا؟ گوتی: بەلێ چووم! عومەر فەرموو ی: چیت کرد؟ گوتی: هەول و تیکۆشام کردووہ بۆ خۆپاراستن لە درکەکان، فەرموو ی: دەی تەقواش ئاوەھایە، دەبیت بەو شیوہیە خۆت لە گوناھو تاوان پارێزی ^{١٦١}.

خوا ی گەورە دە فہرمویت: M 4 5 6 7 8 9 : ; < = > ? @ L آل عمران: ١٠٢. واتہ: ئەوی ئەو کەسانە ی کە باوەرتان هیناوە تەقوا ی خوا بکەن و خۆتان پارێزن لەو شتانە ی قەدەغە کراوہ، وە فەرمانە کانی بە جیبین ئەوی فەرمانی پیکردوون بە کردنی بیانکەن و ئەوی لیتقە دەغە کردوون مەیانکەن و خۆتانی لی بە دوور بگرن و لە هەولێ ئەوہ دابن کە بە موسڵمانی دنیا بە جی بہیلن.

بەھۆی تەقواوہ موسڵمان دەتوانیت ہەق و ناھەق لیک جیاکاتوہ، ہەر وہا دەشبیتە ھۆی سڕینەوہ ی تاوانە کانی: M L M N O P Q R S T U V W X Y [\] ^ _ : الأنفال: ٢٩.

چاکترین تویشوو بۆ گەشتی قیامت تەقوا یە: M 9 : ; < = > ? @ A B البقرة: ١٩٧.

ئەو کەسە ی خواوہن تەقوا یە خوا ی گەورە دەرووی خۆشی و شادی و سەرفرازی لی دە کاتوہ، لە شوینیکەوہ رۆزی بۆ دە نیریت کە بە هیچ جۆرێک بە تەمای ئەوہ نەبووہ: M j k l n m o p q r s t u ﴿٧﴾ الطلاق: ٢ - ٣.

^{١٦١} - (تربية الأولاد في الإسلام) نووسینی: دکتور عبداللہ ناصح علوان وەرگیران و نامادە کردنی ناصح نیراھیم سازانی.

سپهه- گومانی باش بردن به خوی گهوره:

خوی گهوره له فهرموده ی قودسیدا ده فهرمویت: (أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي إِنَّ خَيْرًا فَخَيْرٌ، وَإِنْ شَرًّا فَشَرٌّ) ۱۶۲. واته: من له جیبی گومانی بنده کهم نه گهر بنده کهم گومانی چاک ببات به من بوی ده هیمنه دی، نه گهر گومانی خراپیش ببات به من ههر بوی ده هیمنه دی.

جابر رهزای خوی لی بی فهرمووی: پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم سی روژ پیش نه وهی وهفات بکات گویم لی بو ده فهرموو: (لَا يَمُوتَنَّ أَحَدُكُمْ إِلَّا وَهُوَ يُحْسِنُ الظَّنَّ بِاللَّهِ) ۱۶۳. واته: با هیچ کهسیک له ئیوه نه مریت تا کو گومانی چاکه ی به خوی خوی نه بیت.

نه نه س رهزای خوی لی بی فهرمووی: پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم چوو ه سهردانی گه نچیک له سه ره مگر گدا بو پی فهرموو: (كَيْفَ تَجِدُكَ؟). واته: حالت چونه؟ نه ویش وتی: سویند به خوا له تاوانه کانم زور ده ترسم و هیواو ئومیدی زوریشم به خوی خوم هه یه، پیغمبهری صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (لَا يَجْتَمِعَانِ فِي قَلْبِ عَبْدٍ فِي مِثْلِ هَذَا الْمَوْطِنِ إِلَّا أَعْطَاهُ اللَّهُ مَا يَرْجُو وَآمَنَهُ مِمَّا يَخَافُ) ۱۶۴. واته: نهو دووانه له دلی ههر بنده یه کدا کو بیته وه له سه ره مگر گدا نه وهی لی نه ترسی خوی گهوره لی دوور نه خاته وه، نه وهیشی هیوا ی پی هه یه بوی ده هیمنه دی.

چوارهم- راستگویی:

خوی گهوره ده فهرمویت: M B C D E F G H I L J التوبة: ۱۱۹. واته: نهی نهو که سانه ی که با وه رتان هیئاوه له خوا بترسن پاریز کاربن و له گه ل راستگویان و راستاندا بن.

عبدالله کوری مه سعود رهزای خوی لی بی گپرا وه تیه وه که پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمویه تی: (إِنَّ الصَّدَقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ، وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَصْدُقُ حَتَّى

۱۶۲ - رواه الطبراني في الأوسط: ۱۷۶۷۶ وصححه الألباني في صحيح الجامع: ۱۹۰.

۱۶۳ - أخرجه مسلم: ۱۶۵/۸ (۲۸۷۷) (۸۲).

۱۶۴ - جامع الترمذي: ۹۸۳، سنن ابن ماجه: ۴۲۶۱، سلسلة الصحيحة: ۱۰۵۱.

يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صِدْقًا. وَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ، وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَكْذِبُ حَتَّى يَكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَابًا^{۱۶۵}. واته: به‌راستی راستگویی یارمه‌تیتان ده‌دات بۆ چاکه‌کردن، چاکه‌ش یارمه‌تیتان ده‌دات بۆ به‌ده‌شت بیگومان پیاو به به‌رده‌وامی راستگو بیټ و بگه‌ریت به‌دوای راستیدا تا‌کو وای لی دیت لای خوا به راستگو ده‌نوسریت. ئیوه ناگادرین و خۆزان پیاو بۆ به‌ده‌شت، چونکه درۆ‌کردن مرۆف ده‌بات به‌ره‌و خراپه‌و تاوان، خراپه‌و تاوانیش به‌ره‌و ناگری دۆزه‌خ، پیاو به‌رده‌وام نه‌وه‌نده درۆ‌ده‌کات تا لای خوای گه‌وره به‌درۆزن دیتسه هه‌ژمارو ناوی له‌ریزی درۆزان ده‌نوسری. نه‌وهی به‌راستی و بدنیته‌ی پاکه‌وه له دل‌ه‌وه داوای شه‌هید بوون بکات نه‌وا خوای گه‌وره ده‌یگه‌یه‌نیټ به پله‌ی به‌ریزی شه‌هیدی به به‌لگه‌ی ئه‌م فه‌رموده‌یه: (مَنْ سَأَلَ اللَّهَ تَعَالَى الشَّهَادَةَ بِصِدْقٍ بَلَغَهُ مَنَازِلَ الشُّهَدَاءِ وَإِنْ مَاتَ عَلَى فِرَاشِهِ)^{۱۶۶}.

پینجه‌م - ته‌وبه‌و په‌شیمانی:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: M وَتَوْبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٥٧﴾ L النور: ۳۱. واته: نه‌ی باوه‌رداران هه‌مووتان به‌ره‌و لای خوا بگه‌رینه‌وه‌و په‌شیمان بینه‌وه، سا به‌لکو بگه‌ن به سه‌رفرازی و به‌ختیاری.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: M e h g f i j k l m n طه: ۸۲. واته: دل‌نیابن که به‌راستی من لی خۆشبووم له‌و که‌سه‌ی ته‌وبه‌ ده‌کات و باوه‌ر دیتیت و کارو‌کرده‌وه‌ی چاکه ده‌کات، له‌وه‌ودوا تادوایی به‌رده‌وام ده‌بیټ له‌سه‌ر نه‌و ریازه.

پیغه‌مه‌بری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌فه‌رمویت: (التَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ)^{۱۶۷}. واته: هه‌ر که‌س ته‌وبه‌ بکات له گونا‌هو تاوانه‌کانی نه‌وه وه‌ک نه‌و که‌سه وایه گونا‌هو تاوانی نه‌بیټ.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: (إِنَّ اللَّهَ - عَزَّ وَجَلَّ - يَقْبَلُ تَوْبَةَ الْعَبْدِ مَا لَمْ يُعْرِغْ)^{۱۶۸}. واته: خوای

^{۱۶۵} - مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۳۰/۸ (۶۰۹۴)، وَمُسْلِمٌ: ۲۹/۸ (۲۶۰۷) (۱۰۳).

^{۱۶۶} - أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۴۸/۶ (۱۹۰۹).

^{۱۶۷} - رَوَاهُ أَحْمَدُ وَالتِّرْمِذِيُّ وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ بِرَقْمٍ: ۶۱۳۲.

^{۱۶۸} - رَوَاهُ ابْنُ مَاجَةَ وَحَسَنَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ بِرَقْمٍ: ۳۰۰۸.

گه‌وره ته‌وبه‌ی بنده وهرده‌ گریٔ مادم نه‌گه‌یشتیبنته‌ حالته‌تی سه‌ره‌مهرگ و گیانه‌للا.

شه‌شم - هیوا کورتی (قصر‌الامل):

خوای گه‌وره‌ ده‌فهرمویت: 98 M : < = > ? @ BA C D F
 ^] \ Z Y X W V U T S Q P O N M L K J I H G
 _ ` a b L الحدید: ۲۰. واته: بزنان که بیگومان ژبانی دنیا ته‌نھا گالتسه‌ و گه‌مه‌ و
 رازاندنه‌وه‌ و خو‌هه‌لکیشانه‌ له‌ نیوانباند و لاف و گه‌زاف لیدانه‌ به‌دارایی و مندالی زوره‌وه‌، وه‌ک
 بارانیک وایه‌ که حاصلاته‌ که‌ی جوتاران دلخوش بکات پاشان وشک بی و به‌زهدی بیبینی له‌
 پاشان بیٔ به‌ پوش و په‌لاش ، له‌ روژی دوایشدا سزای توندو سه‌خت وه‌ لیسووردن و
 ره‌زامه‌ندی هه‌به‌ له‌لایه‌ن خواوه‌ بو(بو خوا ناسان) وه‌ ژبانی دنیا هیچ‌ نیبه‌جگو له‌ رابواردنیکی
 خه‌له‌تیتدر.

هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: M ed cb p o n m l k j i h g f
 { z y w v u t } | ~ - اَنَّمَا خَلَقْتُمْ عَبِيدًا وَأَنْتُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿۱۱۵﴾ المؤمنون:
 ۱۱۲ - ۱۱۵. واته: (خوا) ده‌فهرمویت: چهند سال له‌سه‌ر زه‌ویدا مانه‌وه‌، (له‌ وه‌لامدا) ده‌لین
 روژنیک یان که‌متر له‌ روژنیک ماینه‌وه‌، له‌و مه‌لائکانه‌ بیرسه‌ که‌ ژمیریان، (خوا) فه‌رمووی:
 نه‌ماونه‌ته‌وه‌ ماوه‌یه‌کی که‌م نه‌بیٔ نه‌گه‌ر به‌راستی نیوه‌ ده‌تانزانی؟ ئایا نیوه‌ گومانان و ابوه‌ که
 بیگومان نیوه‌مان به‌بی هوده‌ دروستکردوه‌.

موسته‌وره‌دی کوری شه‌داد ره‌زای خوای لی بی فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه
 وسلم فه‌رمویه‌تی: (مَا الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مِثْلُ مَا يَجْعَلُ أَحَدَكُمْ أَصْبَعُهُ فِي الْيَمِّ، فَلْيَنْظُرْ بِمِ
 يَرْجِعْ!)^{۱۶۹}. واته: ئەم جیهانی له‌چاو ئەو جیهانی تر دا وه‌ک ئەوه‌ وایه‌ یه‌کیکتان په‌نجیه‌ک بژهنی
 به‌ ناوی ده‌ریادا، ده‌ی باش سه‌رنج بدن که‌ به‌قه‌د چهنده‌ی ناو له‌و ده‌ریایه‌ هه‌له‌گری!

پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌فهرمویت: (أَلَا إِنَّ الدُّنْيَا مَلْعُونَةٌ مَلْعُونٌ مَا فِيهَا إِلَّا ذِكْرُ
 اللَّهِ وَمَا وَالَاهُ وَعَالِمٌ أَوْ مُتَعَلِّمٌ)^{۱۷۰}. واته: دنیا نه‌فهرتی لیکراوه‌، نه‌وه‌شی له‌ودایه‌ نه‌فرین لیکراوه‌

^{۱۶۹} - أخرجه مسلم: ۵۶/۸ (۲۸۵۸) (۵۵) .

^{۱۷۰} - أخرجه ابن ماجه وحسنه الألباني في المشكاة: ۵۱۷۶، صحيح سنن ابن ماجه: ۳۳۲۰، سلسلة الصحيحة: ۲۷۹۷.

تهنها دووشت نه بیټ، یه کهم: زیکرو یادى خواو نه وى ده بیټه هوى ره زامندى خواى گه وړه، دووهم: زاناو فیځخواز.

سه هلى کورې سه عد ره زای خواى لى بى گپړاوه تیه وه که پیغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم فهرمویه تی: (لَوْ كَانَتْ الدُّنْيَا تَعْدَلُ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بُعُوضَةٍ مَا سَتَىٰ كَافِرًا مِنْهَا شَرْبَةَ مَاءٍ)^{۱۷۱}.
واته: نه گهر ژيانى دنيا هم موى به نه ندازه ی باله می شوله یه که به نرخ بوايه لای خوا نه یده هیشت کافر قومیک ناو بخواته وه.

عبدالله ی کورې مه سعود ره زای خواى لى بى فهرموى: پیغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم له سهر چه سیرى خه وتبوو، که هه سستا له خه و چه سیره که چه قیووه لاته نیشتی و جیگه ته له کانی دیار بوو، وتمان: قوربان! بریا دوشه کی کمان بو دروست ده کردی! فهرموى: (مَا لِي وَلِلدُّنْيَا؟ مَا أَنَا فِي الدُّنْيَا إِلَّا كَرَاجِبٍ اسْتِظَلَّ تَحْتَ شَجَرَةٍ ثُمَّ رَاحَ وَتَرَكَهَا)^{۱۷۲}. واته: من له کوی و دنيا له کوی! حالى من لهم جیهانه دا وهك حالى سوارى کى ریوار وایه که له ژیر سیبهری داریکدا و چانی بدات و له پاش که میک پروات بهرپی خو یه وه و دره خته که به جی بیلت.

(فضیل کورې عیاض) ده لی: هیوا زوری نه گبه تی و به دبه ختیه، هیوا کورتیش خو شبه ختی و نیعمه ته^{۱۷۳}.

حاته می کورې نه صهم ده لی: هموو شتی که جوانیه کی هه یه، جوانی عیادهت و خوا په رستی ترسانه له خوا، نیشانه ی ترسان له خوایش هیوا کورتیه^{۱۷۴}.

حه و ته م- ترسان و دوور که و تنه وه له هو کاره کانی ناخر شه ری:

۱- عه قیده و بیرو با وهری خراب.

۲- دوور ووی.

^{۱۷۱} - صحیح جامع الترمذی: ۲۳۲۰، سلسله الصحیحة: ۶۸۶.

^{۱۷۲} - أخرجه: ابن ماجه (۴۱۰۹)، و الترمذی (۲۳۷۷).

^{۱۷۳} - ابن أبي الدنيا في كتب قصر الأمل: ۸۸/۱.

^{۱۷۴} - رحلة الى دار الآخرة.

۳- دواخستنی ته و به و په شیمانی .

۴- هیوا درپژئی و خوښه ویستی له راده به دهری دنیا .

۵- په یوه ست بوونی دل به غهیری خواوه .

۶- بدرده و امبون له سهر گونا هو تاوان .

۷- بی هیوا بوون له ره همت و به زهیی خوی گوره .

۸- هاوړپیه تی و تیکه لاوی پیاو خراپان .

۹- بدرده و ام نه بوون له سهر گوړپایه لی و به جیهیتانی فرمانه کانی خوا .

۱۰- زولم و سته مکردن له بهنده کانی خوا .

نیشانه کانی عاقبه ت خپری:

یه که م- و تنی شایه تومان له کاتی سهره مهر گدا:

پنځه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده فرمویت: (مَنْ كَانَ آخِرَ كَلِمِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ)^{۱۷۵}. واته: هر که سیک دوا و تهی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بیت ده چپته به هه شته وه .

خوای گوره له و باره وه ده فرمویت: M = > ? @ A B C D E F I G J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z

له قوولایی دلیندا جیگیر بووه، نه وه خوا له سهر نه و ئیمان و و ته راسته یان له ژبانی دنیا و قیامتدا سه قامگیرو دامه زراویان ده کات، سته مکارانیش گومرا ده کات، خودا هرچی بویت ده یکات .

دووه م- مردن به نه ره قهی نیوچاوان:

پنځه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده فرمویت: (مَوْتُ الْمُؤْمِنِ بَعْرَقِ الْجَبِينِ)^{۱۷۶}. واته ی: مردنی ئیماندار به نه ره قهی نیوچاوانه .

^{۱۷۵} - أخرجه أبو داود (۳۱۱۸) ، والحاكم (۳۵۱/۱) وصححه الألباني في الإرواء: ۶۸۶ .

^{۱۷۶} - أخرجه أحمد: ۱۶۱/۱ وحسنه الحاكم: ۳۶۱/۱ ووافقه الذهبي، وصححه الألباني في صحيح سنن النسائي: ۱۸۲۸ .

هدروها دهفرمویت: (لَقْتُوا مَوْتَكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَإِنَّ نَفْسَ الْمُؤْمِنِ تَخْرُجُ رَشْحًا) ۱۷۷. واته: وتی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بدن به گوئی مردوه کانتاندا، بیگومان رّوحی خاوهن باوهر به ناره فکرده وه دهرده چیت.

سیههم- مردن له شهوو روژی جومعه دا:

پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم دهفرمویت: (مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَمُوتُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ أَوْ لَيْلَةِ الْجُمُعَةِ إِلَّا وَقَاهُ اللَّهُ فِتْنَةَ الْقَبْرِ) ۱۷۸. واته: هدر موسلمانیک له شهوی جومعه یان له روژه کهیدا بریت، نیللا خوی گهوره له تاقی کردنه وی گور ده یاریزیت.

چوارهم- شهید بوون له گوره پانی جهنگ و تیکوشاندا:

هدر گیز وا گومان مبهن نهوانه کوژران له ری خوادا مردوون، به لکو نهوانه زیندوون لای پهروه دگاریان روژی ده درین: s r q p o n m l k j i h g f e d m

{ ~ خَلْفِهِمْ أَلَّا حَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ } | { z y x w v u t

© يَنْعَمَ مِنَ اللَّهِ وَفَضِّلْ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ ل م آل عمران: ۱۶۹ - ۱۷۱.

(المقدام کوری معد کوری یکر) رهزای خوی لی بی فرمووی: پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمووی: (لِلشَّهِيدِ عِنْدَ اللَّهِ سِتُّ خِصَالٍ يَغْفَرُ لَهُ فِي أَوَّلِ دَفْعَةٍ مِنْ دَمِهِ وَيُرَى مَقْعَدَهُ مِنَ الْجَنَّةِ وَيَجَارُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَيَأْمَنُ مِنَ الْفِرْعِ الْأَكْبَرِ وَيُحَلِّي حُلَّةَ الْإِيمَانِ وَيُزَوِّجُ مِنَ الْحُورِ الْعِينِ وَيُسَفِّعُ فِي سَبْعِينَ إِنْسَانًا مِنْ أَقَارِبِهِ) ۱۷۹. واته: شهید شهش شتی بو ده بیت له لای خوی گهوره: له گهل رزانی یه کهم دلوب خوی ده به خشری و، جیگای خوی له به هشت نیشان ده دریت، له هموو جوړه نازاریکی گور رزگاری ده بیت، له ترسه گهوره که ده رباز ده بیت و ترسی نی یه، پوشاکی ئیمانی له بهر ده کریت، له به هشتدا خوری ده بیت به خیرانی، شه فاعهت بو حهفتا کهسی له کهس و کاری ده کات.

۱۷۷- أخرجه الطبراني والهيثمي في مجمع الزوائد، ۳۲۳/۲، سلسلة الصحيحة: ۲۱۵۱.

۱۷۸- أخرجه وأحمد: ۱۶۹/۲، وحسنه الألباني في صحيح الجامع: ۵۷۷۳، صحيح سنن الترمذي: ۸۵۸.

۱۷۹- أخرجه الترمذي: ۱۶۶۳/۴، وابن ماجه: ۲۷۹۹/۲، وصححه الألباني في المشكاة: ۳۸۳۴.

نهووی بدنیه تی پاکهوه له دلّهوه داوای شهید بوون بکات نه گهر بۆی نهره خسا له گۆره پانی جهنگدا شهید بیت نهوا خوای گهوره دهیگه یه نیت به پلهی بهرزی شهیدی به بهلگهی نه م فرموده یه: (مَنْ سَأَلَ اللَّهَ تَعَالَى الشَّهَادَةَ بِصِدْقٍ بَلَغَهُ مَنَازِلَ الشُّهَدَاءِ وَإِنْ مَاتَ عَلَى فِرَاشِهِ)^{۱۸۰}.

پینجهم- مردن له کاتی غهزا کردن و تیکۆشان له پیناوی خوادا:

نه بو مالیکی نه شعهری رهزای خوای لی بی فرمووی: بیستم له پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده بفرموو: (مَنْ فَصَلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمَاتَ أَوْ قُتِلَ فَهُوَ شَهِيدٌ أَوْ وَقَصَهُ فَرَسُهُ أَوْ بَعِيرُهُ أَوْ لَدَعَتْهُ هَامَةٌ أَوْ مَاتَ عَلَى فِرَاشِهِ أَوْ بَأْيٍ حَتَفٍ شَاءَ اللَّهُ فَإِنَّهُ شَهِيدٌ وَإِنْ لَمْ يَلْجَأْ إِلَى الْبَيْتِ). واته: ههر که سینک له مان دهر چیت به مه بهستی جهادو تیکۆشان له پیناوی خوادا، لهو ریگه دا بمریت یان بکوژریت نهوه شهیده، یان له نه سپه که ی یا وشتره که ی بدریته وهو بمریت، یان ما و دوپشک پیوهی بدات یا له سهر جیگهی خوی به ههر کاره ساتیک که خوا بیه ویت بمریت نهوه شهیده و به راستی به ههشت جیگایه تی.

شهشم- مردن به نه خووشی کولیرا (طاعون):

نه نهس رهزای خوای لی بی فرمووی: پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (الطَّاعُونَ شَهَادَةٌ لِكُلِّ مُسْلِمٍ)^{۱۸۲}. واته: نه خووشی کولیرا شهید بوونه بو هه موو موسلمانیک.

حهوتهم- مردن به هوئی سکینشه وه:

پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (مَنْ يَفْتُلُهُ بَطْنُهُ فَلَنْ يُعَذَّبَ فِي قَبْرِهِ)^{۱۸۳}. واته: ههر که سینک سکی بیکوژریت به هیچ جوژریت له گۆردا نازار نادریت.

ههروه ها ده فرمویت: (..وَمَنْ مَاتَ فِي الْبَطْنِ فَهُوَ شَهِيدٌ)^{۱۸۴}. واته: وه نهو که سهش که له سکینشه دا بمریت.

^{۱۸۰} - أخرجه مسلم: ۴۸/۶ (۱۹۰۹).

^{۱۸۱} - أخرجه أبو داود: ۳۹۱/۱، والحاكم: ۷۸/۲، وصححه، والبيهقي: ۱۶۶/۹.

^{۱۸۲} - أخرجه البخاري: ۱۰/۱۵۶-۱۵۷، وأحمد: (۳/۱۵۲، ۲۰۲، ۲۲۳..).

^{۱۸۳} - صحيح سنن النسائي: ۱۹۳۹، والترمذي: ۸۴۹.

^{۱۸۴} - تحقيق الألباني: (صحيح) انظر حديث رقم: ۶۴۴۹ في صحيح الجامع.

ههشتم و نۆهم- له ئاوا خنکان و دیوار بهسەردا پیمان:

پێغه‌مبەری خوا صلی الله علیه وسلم دەفەر مویت: (الشَّهْدَاءُ خَمْسَةٌ: الْمَطْعُونُ وَالْبَطُونُ وَالْعَرِيقُ، وَصَاحِبُ الْهَدْمِ، وَالشَّهِيدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ)^{۱۸۵}. واتە: شەهیدەکان پێنجن: ئەو کەسە ی بمری بەهۆی کولێراوە، کەسێک بە نەخۆشی سێک ئێشە بمریت، خنکاو، کەسێ شت بروخی بەسەریداو بمریت، شەهیدیش لە پیناوی خوادا.

دەهەم- مردن لە کاتی پاسەوانی کردن لەرێی خوا:

پێغه‌مبەری خوا صلی الله علیه وسلم دەفەر مویت: (كُلُّ مَيِّتٍ يُخْتَمُ عَلَى عَمَلِهِ إِلَّا الْمُرَابِطَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، فَإِنَّهُ يُنْمَى لَهُ عَمَلُهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَيُؤْمَنُ فِتْنَةَ الْقَبْرِ)^{۱۸۶}. واتە: هەموو مردووەک کۆتایی بە کردووەکانی دیت جگە لەو کەسە لە پیناوی خوا ی گەورەدا پاسەوانی کردووە دژ بە دوژمنانی ئایینی ئیسلام و لەو کاتەدا مردووە، ئەو کەسە کردووە کە ی گەشە ی پێ دەدریت تا قیامت و لە سزاو فیتنە ی گۆر پارێزراو دەبیت.

یانزەهەم- مردن لە پیناوی بەرگری لە دین و خۆی و ماڵ و سامانی:

پێغه‌مبەری خوا صلی الله علیه وسلم دەفەر مویت: (مَنْ قُتِلَ دُونَ مَالِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ، وَمَنْ قُتِلَ دُونَ أَهْلِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ، وَمَنْ قُتِلَ دُونَ دِينِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ، وَمَنْ قُتِلَ دُونَ دَمِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ)^{۱۸۷}. واتە: هەر کەسێک لە پیناوی ماڵە کەیدا بکوژریت ئەو شەهیدە، وە هەر کەسێک لە پیناوی کەس و کاریدا بکوژریت ئەو شەهیدە، هەر کەسێک لە پیناوی دینە کەیدا بکوژریت ئەو شەهیدە، هەر کەسێک لە پیناوی خۆنیدا بکوژریت ئەو شەهیدە.

دوانزەهەم- مردن لەسەر کاری خێرو چاکە:

ئەنەس فەر مووی: پێغه‌مبەری خوا صلی الله علیه وسلم فەر مویت: (إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِعَبْدٍ خَيْرًا اسْتَعْمَلَهُ). واتە: ئەگەر خوا ی گەورە چاکە ی بۆ بەندە یە ک ی بویت بە کاری دەهینیت، و تیان چۆن

^{۱۸۵} - متفقٌ عَلَيْهِ . أخرجه : البخاري ۱۶۷/۱ (۶۵۳) ، ومسلم ۵۱/۶ (۱۹۱۴) (۱۶۴) .

^{۱۸۶} - أخرجه أبو داود (۲۵۰۰) ، والترمذي (۱۶۲۱) ، صحيح الترغيب والترهيب: ۱۲۱۸ .

^{۱۸۷} - أخرجه أبو داود (۴۷۷۲) ، والترمذي (۱۴۲۱) ، صحيح سنن النسائي: ۴۰۹۵ .

به کاری دههینیت نهی پیغمبهری خوا؟ فرمووی: (يُوقَّعُ لِعَمَلٍ صَالِحٍ قَبْلَ الْمَوْتِ)^{۱۸۸}. واته: پیش نهوهی بمریت یارمتهی دهدات بؤ کردهوهی چاک پاشان گیانی ده کیشتیت.

سیانزههم و چوادههم- مردنی نافرتهی سک پر بهسهر منداله کهیهوه و، مردن به نهخوشیی سیل:

نهبو هورهیره رهزای خوای لی بی فرمووی: پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویهتی: (القتل في سبيل الله شهادة، والنفساء شهادة، والحرق شهادة، والغرق شهادة، والسل شهادة، والبطن شهادة)^{۱۸۹}. واته: کوژران له پیناوی خوا شهیدیه، وه کولیرا شهیدیه، نافرتهی بهسهر منداله کهیهوه بمریت شهیدیه، سوتان شهیدیه، مردن به نهخوشیی سیل شهیدیه، مردن به نهخوشیی سک ئیشه شهیدیه.

پانزههم- مردن به نهخوشیی پهردهی ناوهوهی پهراسوهکان.

^{۱۸۸}- رواه أحمد، جامع الترمذي: ۲۱۴۲، وصححه الألباني في صحيح الجامع: ۳۰۵.

^{۱۸۹}- أخرجه الطبراني في الأوسط: (ح ۳۹۱۰)، وأحمد في مسنده: ۴۸۹/۳ وحسنه الألباني في صحيح الجامع: ۴۴۳۹.

رووداوه‌کانی دواى رُوح کيشان

چى له‌سه‌ر ناماده‌بروان پيويسته:

يه‌که‌م - نوقاندنی چاوه‌کانی و، دوعای خيّر بۆ‌کردنی:

ئوم سه‌له‌مه گيڤايه‌وه و فه‌رمووی: پيغه‌مبه‌رى خوا صلى الله عليه وسلم هاته لای (أبو سلمه) کاتی رُوح سپاردنی، چاوه‌کانی کرابونه‌وه، چاوه‌کانی نوقاندن، دواى ئه‌وه فه‌رمووی: (إِنَّ الرُّوحَ إِذَا قُبِضَ تَبِعَهُ الْبَصَرُ فَصَحَّ نَاسٌ مِنْ أَهْلِهِ فَقَالَ لَا تَدْعُوا عَلَيَّ أَنْفُسَكُمْ إِلَّا بِخَيْرٍ فَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ يُؤْمِنُونَ عَلَيَّ مَا تَقُولُونَ ثُمَّ قَالَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِأَبِي سَلَمَةَ وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ فِي الْمَهْدِيِّينَ وَاخْلُفْهُ فِي عَقْبِهِ فِي الْعَابِرِينَ وَاغْفِرْ لَنَا وَلَهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَافْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَنَوِّرْ لَهُ فِيهِ)^{١٩٠}. واته: هه‌ر کاتیک رُوح له جه‌سته ده‌رچوو چاو به‌دوايدا ده‌روانيّت، کۆمه‌له که‌سيک له که‌س و کارى ئه‌بو سه‌له‌مه شله‌زان و کردیان به‌هات و هاوار، پيغه‌مبه‌رى خواش صلى الله عليه وسلم پيی فه‌رموون: دوعا له خۆتان مه‌که‌ن به‌خيّر نه‌بيّت، چونکه مه‌لایيکه‌کان ئامین له‌سه‌ر دوعاکانتان ده‌که‌ن، دواى ئه‌وه فه‌رمووی: خوايه له (أبو سلمه) خۆش به، له‌ناو هيدايه‌ت دراواندا پله‌ى به‌رز که‌روهه، جيگه‌شى پر بکه‌روهه بۆ ئه‌وانه‌ى که له دواى به‌جيماون، له ئيمه‌وه له ئه‌ويش خۆش به‌ئەى په‌روه‌ردگارى هه‌موو جيهان، گۆره‌که‌ى بۆ فراوان بکه و، رووناکی بکه‌روهه.

دوهه‌م - به پۆشاکيک هه‌موو جه‌سته‌ى داپۆشريت:

عائيشه ره‌زای خواى لى بى فه‌رمووی: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ تُؤْفَى سُجِّيَ بُرْدٍ حَبْرًا)^{١٩١}. واته: کاتیک که پيغه‌مبه‌رى خوا صلى الله عليه وسلم وه‌فاتی کرد به عه‌بايه‌کی پياوانه‌ى دروستکراوى يه‌مه‌ن داپۆشرا.

^{١٩٠} - أخرجه مسلم: ٩٢٠، وصححه الألباني في صحيح الجامع برقم: ١٦٣٤.

^{١٩١} - أخرجه البخاري في كتاب الجنائز: ١٢٤١/٣-١٢٤٢، وفي كتاب الفضائل: ٣٦٦٧/٧ ومسلم: ٩٤٢/٢، وأحمد في مسنده: ١١٧/٦.

به لّام نه گهر له ئیحرامدا بوو نهوا دهم و چاوی داناپوشریت:

به بهلگه‌ی نهم فەرموده‌یه: ئین عەباس رەزای خویان لی بی گێراویه‌تیه‌وه که پیغه‌مبەری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمویه‌تی: (بَيْنَمَا رَجُلٌ وَأَقِفٌ بَعْرَفَةَ إِذْ وَقَعَ عَنْ رَاحِلَتِهِ فَوَقَصَتْهُ أَوْ قَالَ فَأَوْقَصَتْهُ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اغْسِلُوهُ بِمَاءٍ وَسِدْرٍ وَكَفُّوهُ فِي تَوْبِينٍ وَلَا تُحْنَطُوهُ وَلَا تُخَمِّرُوا رَأْسَهُ فَإِنَّهُ يُبْعَثُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مُلَبَّيًّا) ۱۹۲. واتە: جایک پیاویک له‌سه‌ر کیوی عەرەفه راده‌وه‌ستیت، له‌سه‌ر و لاخه‌که‌ی ده‌که‌ویته‌ خواره‌وه و ملی ده‌شکیت، پیغه‌مبەری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمووی: به‌ئاو و سیدر بیشۆن و له‌ دوو کراسدا کفنی بکه‌ن، بو‌نی خو‌شی به‌سه‌ردا مه‌که‌ن و سه‌رو روومه‌تیشی دامه‌پۆشن، چونکه‌ له‌ کاتی زیندبوونه‌ویدا به‌ ته‌لبیه‌وه زیندووده‌کریته‌وه) واتە: لبیک اللهم لبیک.. ده‌کات).

سیه‌م- په‌له‌کردن له‌ شتن و کفن کردن و نوپۆ له‌سه‌ر کردنی و به‌رپێکردنی بو‌ کۆرپستان:

سوننه‌ته‌ په‌له‌ بکریت له‌ شتن و کفن کردن و ناشتنی مردودا، به‌ بهلگه‌ی نهم فەرمودانه:

ئەبو هورەیره رەزای خوی لی بی گێراویه‌تیه‌وه که پیغه‌مبەری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمویه‌تی: (أَسْرِعُوا بِالْجَنَازَةِ، فَإِنَّ تَكَّ صَالِحَةً، فَخَيْرٌ تُقَدِّمُونَهَا إِلَيْهِ، وَإِنْ تَكَّ سِوَى ذَلِكَ، فَشَرٌّ تَضَعُونَهُ عَنْ رِقَابِكُمْ) ۱۹۳. واتە: ده‌ست و برد له‌ به‌رپێکردنی ته‌رمدا بکه‌ن و زوو به‌زوو ببیه‌ن بو‌ کۆرپستان و له‌رێ خێرا برۆن، چونکه‌ نه‌گه‌ر خو‌ی مرۆفیکێ باش بیته‌ ئه‌وه‌ ئه‌وه‌ ئه‌وه‌ ده‌بیه‌ن به‌سه‌ر خێر و خو‌شیدا، خو‌ نه‌گه‌ر خو‌ی مرۆفیکێ باش نه‌بیته‌ ئه‌وه‌ شه‌رپکه‌ له‌ کۆلی خو‌تانی ده‌که‌نه‌وه‌.

ئەبو قەتادە‌ی کوری روعی وتی: جارێکیان ته‌رمیک به‌لای پیغه‌مبەردا صلی الله علیه وسلم برا فەرمووی: (مُسْتَرِيحٌ وَمُسْتَرَاخٌ مِنْهُ). واتە: ئه‌و ئاسوده‌یه‌و ئاسوده‌ن له‌ده‌ستی، وتیان: ئه‌ی پیغه‌مبەری خوا ئاسوده‌یه‌و ئاسوده‌ن له‌ده‌ستی یانی چی؟ فەرمووی: (الْعَبْدُ الْمُؤْمِنُ يَسْتَرِيحُ مِنْ نَصَبِ الدُّنْيَا وَالْعَبْدُ الْفَاجِرُ يَسْتَرِيحُ مِنْهُ الْعِبَادُ وَالْبِلَادُ وَالشَّجَرُ وَالِدَوَابُّ) ۱۹۴. واتە: به‌نده‌ی

۱۹۲- أخرجه البخاري في كتاب جزاء الصيد: ۱۸۵۰/۴، ومسلم في كتاب الحج: ۹۹/۲.

۱۹۳- متفقٌ عَلَيْهِ. أخرجه البخاري ۱۰۸/۲ (۱۳۱۵)، ومسلم ۵۰/۳ (۹۴۴) (۵۰).

۱۹۴- متفقٌ عَلَيْهِ.

باوهردار له‌ده‌ست کیش‌ه‌و ناخوشیه‌کانی دنیا رزگاری ده‌بیّت و ناسوده‌یه، به‌نده‌ی تاوان‌کاریش به‌نده‌کان و ولّات و دار و دره‌خت و نازهلان له‌ده‌ستی ناسوده‌ده‌بن.

ئه‌بو سه‌عیدی خودری ره‌زای خوی لی بیّ فهرمووی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمویه‌تی: (إِذَا وُضِعَتِ الْجَنَازَةُ، فَاحْتَمَلَهَا الرَّجَالُ عَلَىٰ أَعْنَاقِهِمْ، فَإِنْ كَانَتْ صَالِحَةً، قَالَتْ: قَدَّمُونِي، وَإِنْ كَانَتْ غَيْرَ صَالِحَةٍ، قَالَتْ: لِأَهْلِهَا: يَا وَيْلَهَا أَيْنَ تَذْهَبُونَ بِهَا؟ يَسْمَعُ صَوْتَهَا كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا الْإِنْسَانَ، وَلَوْ سَمِعَ الْإِنْسَانُ لَصَعِقَ)^{۱۹۵}. واته: کاتیک که تهرم داده‌نریّت و پیاوان هه‌لی ده‌گرن و له‌سهر شان و ملی خویانی داده‌نین، جا ئه‌گهر چاکه‌کار بیّت ده‌لی: په‌له بکه‌ن پیشم بخه‌ن، به‌لام ئه‌گهر ئه‌گهر چاکه‌کار نه‌بیّت ده‌لی: داخ و خه‌فەت بۆ من ئه‌وه بۆ کوئی ده‌به‌ن؟ هه‌موو شتیک ده‌نگه‌که‌ی ده‌بیستیت جگه‌ له‌ مروّف، ئه‌گهر بییستیت زه‌نده‌قی ده‌چی و له‌ناوده‌چیّت.

پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌فهرمویت: (مِمَّنْ مُسْلِمٍ يَمُوتُ، فَيُقْرَمُ عَلَيَّ جَنَازَتَهُ أَرْبَعُونَ رَجُلًا، لَا يُشْرِكُونَ بِاللَّهِ شَيْئًا إِلَّا شَفَعُوا فِيهِ)^{۱۹۶}. واته: ئه‌گهر چل پیاو نوژی له‌سهر بکه‌ن هاوه‌لیان بۆ خوا بریار نه‌دای، ئه‌وا خوی گه‌وره نوژی ئه‌و چل که‌سه ده‌کاته تکاوشه‌فاعه‌ت بۆی و سه‌رفراز ده‌بیّت له‌ قیامتدا !!.

چوارهم – هه‌ر له‌و شوینه‌ی مردوو به‌نیژریّت مه‌گهر له‌به‌ر زه‌روره‌ت:

پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمانی کرد کورژاوه‌کانی جه‌نگی ئوحد له‌ شوینی خویاندا به‌نیژین.

پینجه‌م – په‌له‌کردن له‌ دانه‌وه‌ی قه‌رزه‌کانی:

له‌ سه‌عدی کوری (الأطول) ره‌زای خوی لی بیّ ده‌گه‌رنه‌وه که فهرمویه‌تی: (أَنَّ أَخَاهُ مَاتَ وَتَرَكَ ثَلَاثَ مِائَةٍ دِرْهَمٍ وَتَرَكَ عِيَالًا فَأَرَدْتُ أَنْ أَنْفِقَهَا عَلَىٰ عِيَالِهِ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ أَخَاكَ مُحْتَبَسٌ بِدَيْنِهِ فَأَقْضِ عَنْهُ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَدْ أَدَيْتُ عَنْهُ إِلَّا دِينَارَيْنِ ادَّعَتْهُمَا امْرَأَةٌ وَلَيْسَ لَهَا بَيِّنَةٌ

^{۱۹۵} - أخرجه البخاري: ۱۲۴/۲ (۱۳۸۰).

^{۱۹۶} - أخرجه مسلم: (۹۴۸).

قَالَ فَأَعْطِيهَا فَإِنَّهَا مُحِقَّةٌ^{١٩٧}. واته: براكه‌ی مردوو سیّ سه‌د دره‌می له‌پاش خۆی به‌جی هیشته بوو، چهند منداڵیکیشی له‌پاش خۆی له‌پاش خۆی به‌جی هیشته بوو، ده‌لی: ویستم له‌سه‌ر منداڵه‌کانی خه‌رجی بکه‌ن، به‌لام پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم پیی فه‌رمووم: براكه‌ت به‌ندکراوه به‌هۆی قه‌رزه‌کانی یه‌وه جا برۆ قه‌رزه‌کانی بوّ بیژیره، منیش رۆشتم قه‌رزه‌کام بوّ بژارد، پاشان رۆشتم پیم گوت: ئە‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم هه‌موو قه‌رزه‌کام بوّ بژارد، جگه له‌ دوو دینار نه‌بیته که هی ئافره‌تیک بوو هیچ به‌لگه‌یه‌ی نه‌بو، ئە‌ویش فه‌رمووی: بیده‌ری حه‌قی خۆیه‌تی. له‌ریولایه‌تیک تری هاتوو: ئە‌و ئافره‌ته راستگۆیه.

بیگومان هه‌ر که‌سێک قه‌رزار بوایه پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم نوێژی مردوی له‌سه‌ر نه‌ده‌کرد.

شه‌شه‌م: جیبه‌جیکردنی وه‌سیه‌ته شه‌رعیه‌کانی.

حه‌وته‌م: دابه‌شکردنی میراته‌که‌ی به‌ پیی شه‌رع.

چۆنیه‌تی نوێژی مردوو (الصلاة الجنابة):

نوێژی مردوو فه‌رزی کیفایه‌یه واته ئە‌گه‌ر هه‌ندیک له‌ موسلمانان پیی هه‌ستان ئە‌وا له‌سه‌ر باقی موسولمانانی تر ده‌که‌وی و پیی گوناها‌ر نابن، وا چاکه به‌ سیّ ریز بکری، نوێژه‌که به‌ پیوه ده‌کری، ئە‌گه‌ر مردوو‌که‌ پیاو بوو ئیمام لای سه‌ریه‌وه راده‌وه‌ستی، ئە‌گه‌ر ئافره‌ت بوو ئاوا له‌ ناوه‌راسته‌یه‌وه راده‌وه‌ستیت، چوار (الله اکبر) ده‌کریته له‌ یه‌که‌مدا سوهرتی فاتیه‌ ده‌خوێری یا سوهرتیک تریش له‌ گه‌لیدا، پاشان (الله اکبر) ی دووه‌م ده‌کری و سلاوات ده‌دری له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، پاشان (الله اکبر) ی سێه‌م ده‌کری و دوعای خیر ده‌کری بوّ مردوو‌که (اللهم اغفر له وارحه.. هه‌روه‌ها، پاشان (الله اکبر) ی چواره‌م ده‌کری و دوعای خیر ده‌که‌ن بوّ خوێان و بوّ مردوو‌که‌و بوّ موسلمانان به‌گه‌شتی (اللهم لا تحرمنا أجره، ولا تفتننا بعده، واغفر لنا وله). ئینجا سلا و ده‌ده‌نه‌وه.

^{١٩٧} - صحیح سنن ابن ماجه (٢٤٣٣).

مهلائیکه رۆحه کان بهرز ده که نه وه بۆ ئاسمان:

ئهبو هورهیره رهزای خوای لی بی فهرمووی: پتغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (الْمَيِّتُ تَحْضُرُهُ الْمَلَائِكَةُ فَإِذَا كَانَ الرَّجُلُ صَالِحًا قَالُوا أَخْرِجِي أَيْتَهَا النَّفْسُ الطَّيِّبَةُ كَأَنَّتْ فِي الْجَسَدِ الطَّيِّبِ أَخْرِجِي حَمِيدَةً وَأَبْشِرِي بِرُوحٍ وَرِيحَانٍ وَرَبٌّ غَيْرُ غَضْبَانَ فَلَا يَزَالُ يُقَالُ لَهَا ذَلِكَ حَتَّى تَخْرُجَ ثُمَّ يُعْرَجُ بِهَا إِلَى السَّمَاءِ فَيُفْتَحُ لَهَا فَيَقَالُ مَنْ هَذَا فَيَقُولُونَ فُلَانٌ فَيَقَالُ مَرْحَبًا بِالنَّفْسِ الطَّيِّبَةِ كَأَنَّتْ فِي الْجَسَدِ الطَّيِّبِ ادْخُلِي حَمِيدَةً وَأَبْشِرِي بِرُوحٍ وَرِيحَانٍ وَرَبٌّ غَيْرُ غَضْبَانَ فَلَا يَزَالُ يُقَالُ لَهَا ذَلِكَ حَتَّى يَنْتَهَى بِهَا إِلَى السَّمَاءِ الَّتِي فِيهَا اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ وَإِذَا كَانَ الرَّجُلُ السُّوءُ قَالَ أَخْرِجِي أَيْتَهَا النَّفْسُ الْخَبِيثَةَ كَأَنَّتْ فِي الْجَسَدِ الْخَبِيثِ أَخْرِجِي ذَمِيمَةً وَأَبْشِرِي بِحَمِيمٍ وَغَسَاقٍ وَآخَرَ مِنْ شَكْلِهِ أَرْوَاجٌ فَلَا يَزَالُ يُقَالُ لَهَا ذَلِكَ حَتَّى تَخْرُجَ ثُمَّ يُعْرَجُ بِهَا إِلَى السَّمَاءِ فَلَا يُفْتَحُ لَهَا فَيَقَالُ مَنْ هَذَا فَيَقَالُ فُلَانٌ فَيَقَالُ لَأَمْرَحَبًا بِالنَّفْسِ الْخَبِيثَةِ كَأَنَّتْ فِي الْجَسَدِ الْخَبِيثِ ارْجِعِي ذَمِيمَةً فَإِنَّهَا لَا تَفْتَحُ لَكَ أَبْوَابَ السَّمَاءِ فَيُرْسَلُ بِهَا مِنَ السَّمَاءِ ثُمَّ تُصِيرُ إِلَى الْقَبْرِ)^{١٩٨}. واته: مهلائیکه ئاماده ده بن له کاتی گیان کیشاندان، نه گهر پیاوی چاک بو ده لئین: نهی رۆحه پاکه که له وه جهسته پاکه وه ره ده ره وه، وه ره ده ره وه بهر استی شایه نی پیا به لئانی و سو پاسکراوی مژدهی سۆزو بهزه بی خواو بوئی خووشی به ههشتت لی بی، ههروه ها خوا لیت رازیه و لیت توره نیسه و سزات نادات، بهر ده وام وای بی ده لئین تا رۆحی له جهستهی دینه ده ره وه، پاشان هه لیده گرن و بهرزی ده که نه وه بۆ ئاسمان و ده رگای ئاسمانی بۆ ده که نه وه ده لئین: نه وه کییه؟ نه وه فلانی کوری فلانه، نه وانیش ده لئین: مهرحه با نهی رۆحه پاکه که له ناو جهسته یه کی پاکیشدا بووی، برۆ ژوو ره وه به خووشی و شادیه وه، مژدهی سۆزو بهزه بی خواو بوئی خووشی به ههشتت لی بی، ههروه ها خوا لیت رازیه و هه رگیز لیت توره نابیت و سزات نادات، بهر ده وام وای بی ده لئین تا ده گاته نه و ئاسمانه ی خوای گه وره له سه رو به وه یه، به لام نه گهر پیاوی خراب بو پی ده لئین: وه ره ده ره وه نهی رۆحه پیسه که له ناو جهسته یه کی پیسه دی، وه ره ده ره وه نهی سه ره زه نشت کراو و زه مکراو مژدهی کلپه ی ناگری دۆزه خت لی بی که له گه ل کیم و زو و خاوه که ی له جاوه ریتدان، بهر ده وام وای بی ده لئین تا رۆحی له جهسته ی دینه ده ره وه، پاشان هه لیده گرن و بهرزی ده که نه وه بۆ ئاسمان و ده رگای ئاسمانی بۆ ده که نه وه ده لئین: نه وه کییه؟ نه وه فلانی

^{١٩٨} - رواه ابن ماجه: ٤٢٦٢، وأحمد: ٣٦٤/٢، وصححه الألباني في صحيح الجامع: ١٦٧٦.

کوری فلانه، نهوانیش دهلین: بهخیر نهیهی و مهرهبات لی نهبی نهی رۆحه پیسه که لهناو جهستهیه کی پیسدا بووی، بگهړپوه نهی زه مکر او دهراگانی تری ناسمانت بو ناکرپتهوه، ئیتر ده گهړپتهوه بو ناو گۆره کهی.

مه نزل و نیشتهگی رۆحه کان له ژبانی بهرزه خدا:

ئین قهیم له کتیبی (الروح) دا دهلی: رۆحه کان مه نزلین جوراو جور و جیاوازه له ژبانی بهرزه خدا:

– هه ندیک رۆح له بهرزترین شوین و پلهو پایه دان که نهوانهش رۆحی په یامبه رانن که نهوانیش جوراو جورن وهک پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بینی له شهوی میعراجدا.

– هه ندی رۆح ده کرپته بهری بالندهیه کی سهوزو به ئاره زووی خویان بهناو بههشتدا ده گهړین نهویش رۆحی شه هیده کانه.

پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم لهو باره وه ده فرمویت: (إِنَّمَا نَسَمَةُ الْمُؤْمِنِ طَيْرٌ يَلْقَى فِي شَجَرِ الْجَنَّةِ حَتَّى يَرْجِعَهُ اللَّهُ إِلَى جَسَدِهِ)^{۱۹۹}. واته: رۆحی باوه ردار بالندهیه که به دره ختانی بههشت هه لده واسری هه تا خوا نه یگهړپتهوه ناو جهسته کهی.

– هه ندی رۆح له بهر دهراگی بههشت بهند ده کرین وهک لهم فرموده یه دا هاتوه: (رَأَيْتُ صَاحِبَكُمْ مَحْبُوسًا عَلَى بَابِ الْجَنَّةِ)^{۲۰۰}. واته: هاوړیکه تاخم بینی له بهر دهراگی بههشتدا بهند کرابوو.

– هه ندی رۆح له گۆره کهیدا بهند ده کریت وهک نهو کهسهی که جبه کهی له دهسکهوتی جهنگی خسته لاره بو خووی دوابی شه هید بوو، وتیان فلان کهس بههشتی لی پیرۆز بیت، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمووی: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّ الشَّمْلَةَ الَّتِي عَلَيْهَا لَتَشْتَعِلُ عَلَيْهِ نَارًا فِي قَبْرِه) ^{۲۰۱}. واته: بهو کهسهی که نهفسی منی به دهسته نهو جبهیهی که گلی

^{۱۹۹} – صحیح تخریج الطحاویة: ۴۵۵.

^{۲۰۰} – أخرجه الترمذي: ۱۶۴۱، والنسائي: ۲۰۷۲، و صححه مالك في "الموطأ" (۲۳۸/۱).

^{۲۰۱} – رواه البخاري: ۴۱۵/۲۰.

داوه ته وه بۆ خۆی بۆته بلیسهی ناگرو له ناو گۆره کهیدا ئهیسوتیی.

– ههندی رۆح له سههر زهویدا بهند ده کریت و بهرز نابیته وه بۆ ئاسمان، که ئه ویش رۆحیکه نزمی زه مینیه، دهروونی نزم و زه مینیش ناتوانیت نزیکی ئاسمان بپته وه.

– ههندی رۆح ههیه له ناو ته نووری داوین پیس و شهروال پیسه کاندایه.

– ههندی رۆحیش له ناو رووباری خویندا مهله ده کات و بهرد ههله ئه لوشیته^{٢٠٢}.

* ئیمام ئه حمه د ئه فهرمویت: رۆحی ئیمانداران له به هه شتدا وه، رۆحی کافرانی ش له ئاگری دۆزه خدایه.

* ئیمام مالیک ئه فهرمویت: پیم گه شتو وه که رۆح له جم و جول و هاتو چۆدایه.

* ئیبن ره جه بی حه نه لی ده لی: هیچ گو مانیکی تیدا نییه که رۆحی په یامبه ران له هه ره بهرزیدایه (أعلیٰ علیین)^{٢٠٣}.

رۆحی ئیمانداران به یهك ده گن و شادمان ده بن:

ئهبو هورهیره ره زای خوای لی بی فهرمووی: پتغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (فَيَأْتُونَ بِهِ أَرْوَاحَ الْمُؤْمِنِينَ فَلَهُمْ أَشَدُّ فَرَحًا بِهِ مِنْ أَحَدِكُمْ بِعَائِهِ يَقْدَمُ عَلَيْهِ فَيَسْأَلُونَهُ مَاذَا فَعَلَ فَلَانٌ مَاذَا فَعَلَ فَلَانٌ فَيَقُولُونَ دَعُوهُ فَإِنَّهُ كَانَ فِي عَمِّ الدُّنْيَا فَإِذَا قَالَ أَمَا أَتَاكُمْ قَالُوا ذَهَبَ بِهِ إِلَى أُمِّهِ الْهَآوِيَةِ)^{٢٠٤}. واته: جا رۆحی باوه رداران ده هیننه لای، که ئه وان به ئاماده بوونی ئه وه له وه که سه شادمان ترن که یه کیک له ئیوه دۆستیکی بۆ ده گه رپته وه، جا پرساری لی ده کهن: فلان که س چی کرد؟ ئه لین: وازی لی بین تا ئه حه سیته وه، به راستی ئه وه له ناو په ژاره ی دنیا دا بووه، ئه گه ر بیوتایه: هاتۆته لاتان، ده لین: براوه بۆ (هاویه) ی دایکی.

^{٢٠٢} - کتبی (الروح) ی ئیبن قهیم لاپه ره: ٩٨ - ١٠١.

^{٢٠٣} - کتبی (أحوال القبور) ی ئیبن رجب.

^{٢٠٤} - صحیح سنن النسائي: ١٣٠٩, سلسله الصحیحه: ١٨٣٣.

مه ترسی و ناخوشیه کانی گۆر

گۆر یه کهم ههوارگه ی قیامت ته:

گۆر ههوارگه یه که له نیوان دنیاو قیامتدا، دواهه مین ههوارگه ی دنیاو یه که مین ههوارگه و مه نزلێ دواوژده، ههه که سیک خرایه گۆره و تیشوی چاکی بو ناماده کردبوو به چاکی پاداشت ده دریته وه، نه گهر تیشوی خرابی بو ناماده کردبوو به خرابه تۆله ی لی وهرده گهریت.

عوسمانی کوری عه فان جاریک له سههه گۆرێک وهستا نه وهنده گریا تا کو ریشی ته ره بوو، پێیان وت: بو باسی دۆزهخ و به هه شت بو ده کری ناگریت که چی له سههه گۆر ده گهریت؟ فه ره مووی: بیستومه له پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم ده یفه ره موو: (إِنَّ الْقَبْرَ أَوَّلُ مَنْزِلٍ مِنْ مَنَازِلِ الْآخِرَةِ فَإِنْ نَجَا مِنْهُ فَمَا بَعْدَهُ أَيْسَرُ مِنْهُ وَإِنْ لَمْ يَنْجُ مِنْهُ فَمَا بَعْدَهُ أَشَدُّ مِنْهُ). واته: گۆر یه کهم مه نزلێ قیامت ته، نه گهر خاوه نه که ی رزگاری بییت نهوا لی پرسینه وه ی دوا ی گۆری ناسانت ده بییت، به لام نه گهر رزگاری نه بییت له گۆردا نهوا لی پیچینه وه ی قورس و گرانت ده بییت. هه وه ره ها فه ره مووی: بیستومه له پیغه مبه ری خوا ده یفه ره موو: (مَا رَأَيْتُ مَنْظَرًا قَطُّ إِلَّا الْقَبْرُ أَفْطَعُ مِنْهُ)^{۲۰۵}. واته: هه یچ دیمه نیکم نه دیوه له مردن ناخو شتر بییت.

روژێکیان پیغه مبه ره صلی الله علیه وسلم ته ماشای گۆرێکی کرد که هه لکه نه را بوو، لی نزیک بووه وه و فرمیسک به چاوه کانیدا هاته خواره وه و رووی کرده ها وه لانی و فه ره مووی: (أَيُّ إِخْوَانِي لِمِثْلِ هَذَا الْيَوْمِ فَأَعِدُوا)^{۲۰۶}. واته: نه ی برایان خو تان ناماده بکه ن بو روژێکی وه که نه مرۆ.

نه نه س ره زای خوا ی لی بی فه ره مووی: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فه ره مویه تی: (يَتَّبِعُ الْمَيِّتَ ثَلَاثَةٌ: أَهْلُهُ وَمَالُهُ وَعَمَلُهُ، فَيَرْجِعُ اثْنَانِ وَيَبْقَى وَاحِدٌ: يَرْجِعُ أَهْلُهُ وَمَالُهُ، وَيَبْقَى عَمَلُهُ)^{۲۰۷}. واته: سی شت دوا ی مردو ده که ویت، جا دوانیان ده گهریته وه وه یه کیکیانی له گه لدا ده مینیته وه، کهس و کارو مال و کرده وه کانی له گه لدا ده روات، کهس و کارو مال که ی ده گهریته وه، به لام

^{۲۰۵} - قال شيخ الألباني: حسن في جامع الترمذي: ۲۳۰۸، وابن ماجه: ۴۲۶۷.

^{۲۰۶} - رواه أحمد وابن ماجه، وحسنه الألباني في صحيح الجامع برقم: ۲۶۵۹.

^{۲۰۷} - مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. أخرجه البخاري ۱۳۴/۸ (۶۵۱۴)، ومسلم ۲۱۱/۸ (۲۹۶۰) (۵).

کرده و هکانی له گهلدا ده مینته وه.

ماموستا کریکار له هونراوهیه کدا دهلی:

ئیواره ی ژین به سهردا هات ناچاری بازار ههلبگری

به ره و مالی گۆری تارت به تنهها ملی ری بگری

گوناهت کرد تامی رۆیی سزاکه ی وا چاوه رینه

ده فرمیسی په شیمانی ههلوهرینه ههتا ده مری

مانه وه ی پیاو چاکان له سهر گۆر:

عه مری کۆری عاص ره زای خوی لی بی له کاتی کدا مردن یه خدی گرت له وه سیه ته که یدا وتی:
(فَإِذَا دَفَعْتُمْوَنِي، فَشْتُوا عَلَيَّ التُّرَابَ شَتًّا، ثُمَّ أَقِيمُوا حَوْلَ قَبْرِي قَدْرَ مَا تُنْحَرُ جَزْرًا، وَيُقَسَّمُ لِحْمُهَا، حَتَّى أَسْتَأْنِسَ بِكُمْ، وَأَنْظُرَ مَا أُرَاجِعُ بِهِ رَسُلَ رَبِّي)^{۲۰۸}. واته: هه ر کاتی متنان شارده وه خاکستان کرد به سهرمدا چۆن به سهردا کرد نیک، پاشان نه وه نده ی که وشتری سهر بېرن و گۆشته که ی بهش بکن، له ده وری گۆر که م بوهستن ههتا هۆگریم پیتانه وه و ترس و سامم بشکی و بیری بکه مده که چۆن وه لامی فروستاده و نیر دراوانی په روه ردگارم بده مده.

کاتی مردوو خرایه گۆر و هاوړیکانی گه رانه وه گۆیی له دهنگی پیتاوه کانیانه:

نه نه س ره زای خویان لی بی گپراویه تیه وه که پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فه رمویه تی:
(الْعَبْدُ إِذَا وُضِعَ فِي قَبْرِهِ وَتَوَلَّى وَذَهَبَ أَصْحَابُهُ حَتَّى إِنَّهُ لَيَسْمَعُ قَرْعَ نَعَالِهِمْ)^{۲۰۹}. واته: بده کاتی خرایه ناو گۆرو خه لکه که گه رانه وه گۆیی له دهنگی پیتاوه کانیانه.

لی پرسینه وه ی ناو گۆر:

هه ر کاتی ک مردوو یه ک خرایه گۆر وه دوو مه لائیکه ی ره شی دهم و چاوشین دینه لای یه کیکیان مونکه ری بی ده و تریت و نه وی تریشیان نه کیر پرسیری لی ده کهن ده رباره ی ئاینه که ی،

^{۲۰۸} - أخرجه أخرجه مسلم: ۷۸/۱ (۱۲۱) (۱۹۲).

^{۲۰۹} - رواه البخاري: ۱۲۵۲, ۱۲۸۵, وأنظر الصحيحة: ۱۳۴۴.

نهوانه‌ی ئیمانیان هیناوه خوی گه‌وره دامه‌زراویان ده‌کات، به‌بی ترس له‌گۆره‌که‌یدا داده‌نیشیت و به‌جوانی وه‌لام ده‌دانه‌وه، به‌لام کافر و پیاو خراب به‌ترس له‌رزیک‌ی زۆره‌وه داده‌نیشیت و ده‌شله‌ژیت.

ئه‌بو هوره‌یره ره‌زای خوی لی‌بی فەرمووی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمووی: (إِذَا قَبِرَ الْمَيِّتُ أَوْ قَالَ أَحَدُكُمْ أَتَاهُ مَلَكَانِ أَسْوَدَانِ أَرُزْرَقَانِ يُقَالُ لِأَحَدِهِمَا الْمُنْكَرُ وَالْآخَرَ النَّكِيرُ فَيَقُولَانِ مَا كُنْتَ تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ فَيَقُولُ مَا كَانَ يَقُولُ هُوَ عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ فَيَقُولَانِ قَدْ كُنَّا نَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُولُ هَذَا ثُمَّ يُفَسِّحُ لَهُ فِي قَبْرِهِ سَبْعُونَ ذِرَاعًا فِي سَبْعِينَ ثُمَّ يَنْوَرُ لَهُ فِيهِ ثُمَّ يُقَالُ لَهُ نَمْ فَيَقُولُ أَرْجِعْ إِلَى أَهْلِي فَأَخْبِرْهُمْ فَيَقُولَانِ نَمْ كَنُومَةَ الْعُرُسِ الَّذِي لَا يُوقِظُهُ إِلَّا أَحَبُّ أَهْلِهِ إِلَيْهِ حَتَّى يَبْعَثَهُ اللَّهُ مِنْ مَضْجَعِهِ ذَلِكَ وَإِنْ كَانَ مُنَافِقًا قَالَ سَمِعْتُ النَّاسَ يَقُولُونَ فَقُلْتُ مِثْلَهُ لَا أَدْرِي فَيَقُولَانِ قَدْ كُنَّا نَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُولُ ذَلِكَ فَيُقَالُ لِلْأَرْضِ النَّبِيَّ عَلَيْهِ فَتَلْتَمِسُ عَلَيْهِ فَتُخْتَلِفُ فِيهَا أَضْلَاعُهُ فَلَا يَزَالُ فِيهَا مُعَذَّبًا حَتَّى يَبْعَثَهُ اللَّهُ مِنْ مَضْجَعِهِ ذَلِكَ) ٢١٠.

واته: هەر کاتێک مردووێک خرایه‌گۆره‌وه دوو مه‌لائیکه‌ی ره‌شی ده‌م و چاو شین دینه‌ی لای یه‌کیان مونه‌که‌ری بی‌ده‌وتریت و ئه‌وی تریشیان نه‌گیر ده‌لین: ده‌باره‌ی ئه‌م پیاوه‌چی ده‌لیی؟ ده‌لی: ئه‌و به‌نده‌ی خواو پیغه‌مبه‌ری خوایه‌(أشهد أن لا إله إلا الله وأن محمد عبده ورسوله). جا ده‌لین: ئیمه‌ زانیومه‌نه‌ تۆ ئه‌مه‌ ئه‌لیت، پاشان گۆره‌که‌ی حه‌فتا گه‌زی بو‌فراوان ده‌کریت و، ئینجا بو‌ی رووناک ده‌کریتوه، ئینجا پێی ده‌وتریت: بجه‌وه، جا ئه‌لیت: ده‌گه‌رپه‌مه‌وه ناو که‌س و کارم و هه‌والیان ده‌ده‌می؟ پێی ده‌لین: بجه‌وه وه‌کو خه‌وتنی ئه‌و زاوایه‌ی که‌ جگه‌ له‌ خو‌شه‌ویستین که‌سی که‌س خه‌به‌ری ناکاته‌وه تا خوا له‌و جیگایه‌ی که‌ تێیدا راکشاهه‌ زیندوی ده‌کاته‌وه، ئه‌گه‌ر مونافیق بێت ده‌لی: بیستم خه‌لک شتیکیان ده‌وت، منیش وه‌کو ئه‌وه‌م وتوه: نازام، ئینجا پێی ده‌لین: ئیمه‌ ئه‌مانزانی تۆ ئه‌وه ئه‌لیت، جابه‌زه‌وی ده‌وتریت خو‌تی لی‌ به‌ینه‌وه‌یه‌ک، جا ئه‌ویش خو‌ی لی‌ دیتته‌وه‌یه‌ک تا په‌راسوه‌کانی به‌ناویه‌کدا دین، جا هه‌ر ئاوا سزا ده‌دریت تا ئه‌و کاته‌ی له‌و جیگایه‌ی راکشاهه‌ خوی گه‌وره‌ زیندوی ده‌کاته‌وه.

به‌رائی کوری‌عازب ره‌زای خوی لی‌بی فەرمووی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم

٢١٠ - أخرجه الترمذي: ١٠٧١، وحسنه الألباني في صحيح الجامع: ٧٢٤.

ده‌فهرمویت: (کاتی موسلمان له گۆره‌که‌یدا پرسیری لی ده‌کریت شایه‌تمان بینی و بلی: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ)، ئەم ئایه‌ته ئامازەیه بۆ ئەم فەرمودەیه: M = > L Q P O N M I K J I I G F E D C B A @ ?

إبراهیم: ۲۷. واتە: ئەوانە‌ی ئیمانیان هیناوه‌و له‌قوولایی دلێاندا جیگیر بووه، ئەوه‌خوا له‌سه‌ر ئەو ئیمان و ته‌راسته‌یان له‌ژیانی دنیاو قیامتدا سه‌قامگیرو دامه‌زراویان ده‌کات، سه‌ته‌مکارانیش گومرا ده‌کات، خودا هه‌رحی بویت ده‌یکات^{۲۱۱}.

مردوو له‌گۆردا که‌ی پرسیری لی ده‌کریت؟:

عوسمانی کوری عدفان ره‌زای خوی لی بی فەرمووی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم کاتی له‌شاردنه‌وه‌ی مردوو لی ده‌بووه‌ له‌سه‌ری ده‌وه‌ستاو ده‌یفه‌رموو: (اسْتَغْفِرُوا لِأَخِيكُمْ وَسَلُوا لَهُ التَّيْبَتَ، فَإِنَّهُ الآنَ يُسألُ)^{۲۱۲}. واتە: داوای لی خوشبوون بۆ براکه‌تان بکه‌ن و داوای دامه‌زراوی بۆ بکه‌ن، چونکه‌ هه‌ر ئیستا پرسیری لی ده‌کریت.

مردوو خوا رینمایی ده‌کات بۆ وه‌لام دانه‌وه‌ی پرسیری گۆر، ته‌نها پرسیری خواپه‌رستی و ئایینه‌که‌ی لی ده‌کریت.

ئه‌نه‌س ره‌زای خوی لی بی فەرمووی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمووی: (إِنَّ الْمُؤْمِنَ إِذَا وُضِعَ فِي قَبْرِهِ أَتَاهُ مَلَكٌ فَيَقُولُ لَهُ مَا كُنْتَ تَعْبُدُ فَإِنَّ اللَّهَ هَدَاهُ قَالَ كُنْتُ أَعْبُدُ اللَّهَ فَيَقَالُ لَهُ مَا كُنْتَ تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ فَيَقُولُ هُوَ عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ فَمَا يُسألُ عَنْ شَيْءٍ غَيْرِهَا فَيُنطَلَقُ بِهِ إِلَى بَيْتٍ كَانَ لَهُ فِي النَّارِ فَيَقَالُ لَهُ هَذَا بَيْتُكَ كَانَ لَكَ فِي النَّارِ وَلَكِنَّ اللَّهَ عَصَمَكَ وَرَحِمَكَ فَأَبْدَلَكَ بِهِ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ فَيَقُولُ فَيَقُولُ دَعُونِي حَتَّى أَذْهَبَ فَأَبَشَرَ أَهْلِي فَيَقَالُ لَهُ اسْكُنْ وَإِنَّ الْكَافِرَ إِذَا وُضِعَ فِي قَبْرِهِ أَتَاهُ مَلَكٌ فَيَنْتَهَرُهُ فَيَقُولُ لَهُ مَا كُنْتَ تَعْبُدُ فَيَقُولُ لَا أَدْرِي فَيَقَالُ لَهُ لَا دَرَيْتَ وَلَا تَلَيْتَ فَيَقَالُ لَهُ فَمَا كُنْتَ تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ فَيَقُولُ كُنْتُ أَقُولُ مَا يَقُولُ النَّاسُ فَيَضْرِبُهُ بِمِطْرَاقٍ مِنْ حَدِيدٍ بَيْنَ أُذُنَيْهِ فَيَصِيحُ صَيْحَةً يَسْمَعُهَا الْخَلْقُ غَيْرُ الثَّقَلَيْنِ)^{۲۱۳}. واتە: کاتی باوه‌ردار خرایه‌گره‌که‌ی پنی

^{۲۱۱} - أخرجه البخاري: ۱۳۶۹، ومسلم: ۲۸۷۱.

^{۲۱۲} - أخرجه أبو داود: (۳۲۲۱)، صحيح سنن أبي داود: ۲۷۵۸، والحاكم.

^{۲۱۳} - أخرجه أحمد، صحيح سنن أبي داود: ۳۳۹۷۷، وأنظر الصحيحة: ۱۳۴۴.

نهوتریت: تو چیت دهپهرست، ئینجا خوا رینمایی دهکات و دهلی: من خودام نهپهرست، جا پیی دهوتریت: دهربارهی نهه پیاوه واته پیغمبهر صلی الله علیه وسلم چی دهلیی؟ دهلی: نهه بدهندی خواو پیغمبهری خوایه، ئیتر جگه لهوه پرسباری تری لی ناکریت.

گهرا نهوهی عهقل بۆ جهسته:

عبد الله کوری عومهر رهزای خوایان فهرمووی: پیغمبهری خوا صلی الله علیه باسی دوو تاقیکه رهوه کهمی گۆری کردووه، جا عومهر وتی: نهی پیغمبهری خوا عهقلمان بۆ ده گهرپتسهوه؟! فهرمووی: (نعم کهیتتک الیوم)^{۲۱۴}. واته: بهلی ههروه کو شیوهی ئیستاتان.

گۆره وشار:

ههر کهسیک مرد دوای نهسپه ده کردنی گۆر بهخۆیهوه دهیگوشیت و فشاریکی دهخاته سهه نهوهش پیی دهوتریت گۆره وشار، هه موو کهسیک به پیی پلهی خوی نازاری گۆره وشار دهچیزیت، جا ئیتر مندا ل بیت یان گهنج یا پیر، نه گهر بدهندهیه کی چاک بیت نهوا نازاره کهمی کهم ده کریتسهوه، زهوی وهک جگهر گۆشهی خوی دهیگوشیت بهخۆیهوه، بیگومان نهوهی کافر بیت نازاره کهمی زۆر لهسهه قورس ده کریت و زهوی هه موو پهراسوه کانی دهبات بهناو یه کدا، کهس له دهستی قوتار ناییت.

سههه عهرشه پهرهه دگاری بۆ کهوته لهرزین و دهرگاکانی ناسمانی بۆ کرایهوه، ههفتا ههزار مهلائیکه نامادهی رۆح کیشانی بون کهچی گۆره وشار درا، پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (إِنَّ لِلْقَبْرِ ضَعْفَةً وَلَوْ كَانَ أَحَدٌ نَاجِيًا مِنْهَا نَجَا مِنْهَا سَعْدُ بْنُ مُعَاذٍ)^{۲۱۵}. واته: گۆر گوشینیکی ههیه گهر هه بوایه لهه گوشینه رزگاری ببوایه نهوا سههه رزگاری ده بوو.

پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم مندالیکی خسته ناو گۆرهوهه فهرمووی: (لَوْ أَفَلَّتْ أَحَدٌ مِنْ ضَمَّةِ الْقَبْرِ لَأَفَلَّتْ هَذَا الصَّبِيُّ)^{۲۱۶}. واته: گهر کهسیک هه بوایه رزگاری ببیت لهه گۆره وشار

^{۲۱۴} - رواه أحمد وابن حبان في صحيحه والطبراني بإسناد جيد، وحسنه الألباني في (صحيح الترغيب والترهيب): ۳۵۵۳.

^{۲۱۵} - أخرجه الطحاوي في مشكل: ۲۷۴، وأحمد: ۵۵/۶، وهو في الصحيحة: ۱۶۹۵.

^{۲۱۶} - أخرجه الطبراني في الكبير: ۳۸۵۸، وأنظر تفصيله في الصحيحة: ۲۱۶۴.

نه وایه ئەم مندالە رزگاری دەبوو .

بە باوەڕ لە گۆرە کەیدا دەرگای ناگری دۆزەحیی بۆ دەکرێتەوه، شوینی خۆی لە ناگری دۆزەح نیشان دەدریت، یەک گورزی ئاسن ئەکێشن بەسەریدا دەیکات بە خاك و خۆل، گۆرە کەمی دیتەوه یەک و فشاری دەخاتەسەر تا پەراسوێ کانی دەچیت بەناو یە کدا .

نازار و ئەشکەنجەیی گۆر:

شەرع ناسان و زانایانی سەلەفی ئەم ئوممەتە یە کەدەنگن لەسەر نازار و ئەشکەنجە و نیعمەتە کانی گۆر، ئەمەش بۆ جەستە و بۆ رۆحیش دەبیت .

خوای گەورە دەفەر مویت: M = > ? @ A B C D E F G H I J K L O P Q R S T U V W X Y Z
 دلیاندا جیگیر بووه، ئەوه خوا لەسەر ئەو ئیمان و وتە راستەیان لەژیانی دنیاو قیامتدا سەقامگیر و دامەزرایان دەکات، ستمەکارانیش گومرا دەکات، خودا هەرچی بویت دەیکات .
 پێشەواو زانایانی ئیسلام یەک دەنگن لەسەر ئەوهی ئەم ئایەتە بەلگە یە بۆ سزای ناو گۆر .

ئێبن عەباس رەزای خوایان لی بی فەر مووی: پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم دای بەلای دوو گۆرداو فەر مووی: (أَنْتُمْأَ يُعَذَّبَانِ، وَمَا يُعَذَّبَانِ فِي كَبِيرٍ ! بَلَى إِنَّهُ كَبِيرٌ : أَمَّا أَحَدُهُمَا، فَكَانَ يَمْشِي بِالْمِجْمَةِ، وَأَمَّا الْآخَرُ فَكَانَ لَا يَسْتَتِرُ مِنْ بَوْلِهِ) ^{٢١٧} . واتە: ئەم دووانە نازار دەدرین، لەسەر گوناھی گەورە نازار نادرین، یەکیکیان خۆی لە مێز پاک نە کردۆتەوه، ئەوی تریشیان دوو زمانی کردوو .

پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم دەفەر مویت: (إِنَّ عَامَّةَ عَذَابِ الْقَبْرِ مِنَ الْبَوْلِ، فَتَنْزَهُوا مِنْهُ) ^{٢١٨} . واتە: زۆریە سزای گۆر لەسەر خۆپاک نە کردنەوه یە لەپاش مێز کردن، خۆتان پاک بکەنەوه لەپاش دانیشتن لەسەر ناو .

ئەبو هورەیره رەزای خوای لی بی فەر مووی: ئافەرەتییکی رەش خزمەتی مزگەوتی دەکرد، کە

^{٢١٧} - متفق عليه. أخرجه البخاري: ٦٥/١ (٢١٨)، ومسلم: ١٦٥/١ (٢٩٢) (١١١) .

^{٢١٨} - رواه عبد الحميد، والبخاري، والحاكم وصححه الألباني في الإرواء: ٣١١/١ .

دهمریت پیغمبهبری خوا صلی الله علیه وسلم ههوالی دهپرسیت، دهلین: شهو مردوووه
 نهسپهدهدی خاک کراوه، فهرمووی: (أَفَلَا كُنْتُمْ آذَنْتُمْوَنِي). ئەه یۆ ههوالتان نهدامی که
 مردوووه، وتیان: ههزمان نهکرد بهو شهوه ئهرك بجهینه سهرشانت و زهجهتت بدهین، فهرمووی:
 (ذُلُونِي عَلَى قَبْرِه). واته: گۆر کهیم بی نیشان دهن، گۆر کهیان بی نیشاندنا چوووه سهر گۆره کهی
 و نوژیی لهسهر کرد، فهرمووی: (إِنَّ هَذِهِ الْقُبُورَ مَمْلُوءَةٌ ظُلْمَةً عَلَى أَهْلِهَا، وَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى. يُنَوِّرُهَا
 لَهُمْ بِصَلَاتِي عَلَيْهِمْ)^{۲۱۹}. واته: ئەم گۆرانه تاریکایان تیدایه لهسهر خاوهنه کانیان، بهلام بههوی
 نهوهی که من دوغایان بۆ ده کهم خوی گهوره بۆیان روشن ده کاتهوه.

فیرعهون و دارو دهسته کهی بهیانان و ئیواران دهبرتیه بهر ئاگری دۆزهخ، خوی گهوره
 دهفهرمویت: r q p o n m l k j i h g f e d c b M { z y x w v u t | غافر: ۴۵ - ۴۶.

ئین مهسعود رهزای خوی لی بی فهرمووی: پیغمبهبری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی:
 (إِنَّ الْمَوْتَى لَيَعَذَّبُونَ فِي قُبُورِهِمْ، حَتَّىٰ إِنَّ الْبَهَائِمَ لَتَسْمَعُ أَصْوَاتَهُمْ)^{۲۲۰}. واته: مردوه کان له
 گۆره کانیاندا سزا دهدرین، تنانته ناژه لان گویان له هاوار و ناله یانه.

پیغمبهبری خوا صلی الله علیه وسلم دهفهرمویت: (إِنَّ هَذِهِ الْأُمَّةَ تُبْتَلَىٰ فِي قُبُورِهَا فَلَوْلَا أَنْ لَّا
 تَدَافِنُوا لَدَعَوْتُ اللَّهَ أَنْ يُسْمِعَكُمْ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ الَّذِي أَسْمَعُ مِنْهُ)^{۲۲۱}. واته: بیگومان ئەم ئومه ته
 له گۆره کانیاندا ئازار و شهشکنجه دهدری، وه ئە گهر له بهر ئەوه نه بویه که مردوان نه نیژن، له
 خوی گهوره ده پارامه وه که نهوهی من ده بیستم له سزاو نازاری گۆر بیبستن.

عائیشه رهزای خوی لی بی فهرمووی: ژنیکی جوله کهم له لا بوو، پیغمبهبری خوا صلی الله
 علیه وسلم هاته ژوروه وه، ژنه که وتی: ئایا ئەزانی ئیوه تووشی فیتهدی گۆر ده بن؟ پیغمبه
 صلی الله علیه وسلم داچله کی و فهرمووی: (یهودییه کان تووش ده بن). عائیشه ده لی: چه ند
 شه وئیک رابورد پیغمبهبری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (ئهی عائیشه ئایا ده زانیت وه حیم بۆ

^{۲۱۹} - مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. أخرجه البخاري: ۱/ ۱۲۴ (۴۵۸)، ومسلم ۵۶/۳ (۹۵۶).

^{۲۲۰} - رواه الطبراني، (صحيح الترغيب والترهيب): ۳۵۴۸، وأنظر الصيحة: ۱۳۷۷.

^{۲۲۱} - رواه مسلم: ۷۱۴۳، مشكاة المصابيح: ۱/ ۱۲۹.

کراوه که تووشی فیتنه‌ی گۆر ده‌ین). عائیشه ده‌لی: له‌و رۆژه به‌دواوه پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم په‌نای به‌ خوا ده‌گرت له‌ نازاری گۆر^{۲۲۲}.

عبدولای کوری عه‌باس خوا لییان رازی بی‌ فه‌رموی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ئەم دو‌عایه‌ی فی‌رده‌ کردین وه‌ك چۆن فی‌ری سوره‌تیکی قورئانی ده‌ کردین: (اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ)^{۲۲۳}. واته: خوادیه په‌نا ده‌گرین به‌تۆ له‌ دۆزه‌خ، په‌نا ده‌گرین به‌تۆ له‌ سزای سه‌ختی گۆر، په‌نا ده‌گرین به‌تۆ له‌ به‌لاو فیتنه‌ی ده‌ججال، په‌نا ده‌گرین به‌تۆ له‌ به‌لاو فیتنه‌ی ژیان و مردن. بیگومان زۆر له‌ زانایان ئەم دو‌عایه به‌سونده‌ت ده‌زانن بچوینری له‌ دوا‌ی ته‌حیاته‌وه‌ بگه‌هه‌ندیکیشیان به‌ واجبی ئەزانن.

عائیشه ره‌زای خوای لی‌ بی‌ له‌باره‌ی نازاری گۆر پرسیری له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم کرد، ئەویش فه‌رموی: (نَعَمْ عَذَابُ الْقَبْرِ حَقٌّ)^{۲۲۴}. واته: به‌لی نازاری گۆر راسته‌. عائیشه وتی: پاش ئەوه نه‌مدی پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم نو‌یژێک بکات و په‌نای به‌ خوا نه‌گرتی له‌ نازاری گۆر.

موغیره‌ی کوری شو‌عه‌ ره‌زای خوای لی‌ بی‌ فه‌رموی: بیستم له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رموی: (مَنْ نِيحَ عَلَيْهِ، فَإِنَّهُ يُعَذَّبُ بِمَا نِيحَ عَلَيْهِ)^{۲۲۵}. واته: مردوو له‌ناو گۆردا له‌سه‌ر ئەو شین و گریانه‌ی له‌سه‌ری ده‌کریت سزا ده‌دریت.

ئهبو زه‌ری غیفاری ره‌زای خوای لی‌ بی‌ فه‌رموی ته‌ی: ئەه‌ی خه‌لکینه‌ من دل‌سۆزی ئیوه‌م، من به‌ سۆزو به‌ به‌زه‌یم بۆتان، له‌ تاریکی شه‌ودا نو‌یژ بکه‌ن بۆ تاریکی گۆره‌که‌تان، له‌ رۆژی گه‌رمادا به‌

^{۲۲۲} - أخرجه مسلم: ۱/ ۴۱۰ برقم: (۵۸۴).

^{۲۲۳} - البخاري: ۱۰۲/۲، ومسلم: ۴۱۲/۱.

^{۲۲۴} - أخرجه البخاري: ۱۳۷۲، ومسلم: ۵۸۶.

^{۲۲۵} - مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. أخرجه البخاري ۱۰۲/۲ (۱۲۹۱)، ومسلم ۴۵/۳ (۹۳۳) (۲۸).

رؤژوو بن بۆ ئه‌وه‌ی بیه‌ته‌هۆی پاراستنتان له‌ گهرمای رۆژی قیامت، ئه‌ی خه‌لکینه‌ من دلسۆزی ئیوه‌م و من به‌سۆزو به‌ به‌زه‌یم بۆتان^{۲۲۶}.

خۆشی و نهمه‌ته‌کانی گۆر:

وه‌ك له‌ فهرموده‌ی راستدا هاتوه‌ گۆر باخچه‌یه‌ك ده‌بیت بۆ ئیماندار، بۆی رووناك ده‌كریته‌وه‌و، تا چاو برېكات گۆر كه‌ی فراوان ده‌بیت، شوینی حه‌وانه‌وه‌ی ده‌بیت، جیگه‌ی خۆی نیشان ئه‌دریت له‌ به‌هه‌شتدا، ده‌رگایه‌ك ده‌بیت لیه‌وه‌ گوزهر ده‌كات بۆ به‌هه‌شت، رینگه‌ی چونه‌ به‌هه‌شتی ده‌بیت، ئه‌گه‌ر ئاوه‌ها بوو ئه‌و كاته‌ گۆر نهمه‌تیه‌ك ده‌بیت له‌ نهمه‌ته‌کانی خوای په‌روه‌ردگار بۆ باوه‌ردار.

خوای په‌روه‌ردگار ده‌فهرمویت: M = > ? @ A B C D E F G H I

K J L M N O P Q R S T U V W X Y Z [\] ^ _ `

a b c d e f g h i j k l m n o p q r s t u v w x y z : الواقعة: ۸۳ - ۹۱. واته‌: سا

ئهو كاته‌ی كه‌ مردن گه‌یه‌شته‌ گه‌روتان، ئیوه‌ش ئه‌و كاته‌ ته‌ماشای گیاندانی ده‌كهن، ئیمه‌ بۆ ئه‌و له‌ ئیوه‌ نزیكترین، به‌لام ئیوه‌ ئیمه‌ نابین، جا ئه‌گه‌ر ئیوه‌ پیتان وایه‌ ناكه‌ونه‌ به‌ر لیه‌رسینه‌وه‌، بیگه‌رپینه‌وه‌ ئه‌گه‌ر راست ده‌كهن، به‌لام ئه‌وه‌ی كه‌ نزیکی ئیمه‌یه‌و ده‌مریت، بۆ ئه‌و حه‌سانه‌وه‌یه‌و بۆنی خۆش و باخچه‌ی نهمه‌ت، ئه‌وانه‌ ئه‌گه‌ر له‌ یاران و ده‌سته‌راست بن، سلاو بۆ تۆ له‌وانه‌ی ده‌سته‌ راستن.

ئیماندار له‌ گۆره‌كه‌یدا ده‌رگای به‌هه‌شتی بۆ ده‌كریته‌وه‌ و، شوینی خۆی له‌ به‌هه‌شت نیشان ده‌دریت، تا چاو برېكات گۆر كه‌ی بۆ فراوان ده‌كریت.

ئبین عومەر ره‌زای خوایان لى بى گپراو په‌ته‌وه‌ كه‌ پیغه‌مبه‌رى خوا صلى الله عليه وسلم فهرمویه‌تى: (إِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا مَاتَ عُرِضَ عَلَيْهِ مَقْعَدُهُ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ إِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَمِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَإِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ فَمِنْ أَهْلِ النَّارِ فَيَقَالُ هَذَا مَقْعَدُكَ حَتَّى يَبْعَثَكَ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)^{۲۲۷}. واته‌: ئه‌گه‌ر كه‌سێك له‌ ئیوه‌ بمریت به‌یانان و ئیواران جیگه‌ی خۆی له‌ به‌هه‌شت

^{۲۲۶} - تاریخ دمشق: ۶۶ / ۲۱۴.

^{۲۲۷} - صحیح مسلم: ۲۸۶۶، جامع الترمذی: ۳ / ۳۸۴ برقم: ۱۰۷۲.

یان دۆزه خ نیشان ده دریت پی دهوتریت نه وه جیگای تۆیه تا نه و کاتهی خوای گهوره زیندوی ده کاته وه.

جابر ره زای خوای لی بی فهرمووی: پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (إِذَا دَخَلَ الْمَيِّتُ الْقَبْرَ مَثَلَتْ الشَّمْسُ عِنْدَ غُرُوبِهَا فَيَجْلِسُ يَمْسَحُ عَيْنَيْهِ وَيَقُولُ دَعُونِي أَصْلِي)^{۲۲۸}.
واته: کاتیک مردوو خرایه گۆره وه خۆر وه ک روژ ئاوابوونی لی ده کریت داده نیشیت ده ست ده هیخی به دهم و چاویداو ده لی: ریگم بدن با نویژه کهم بکه م.

نایا نازار و نه شکه نهجی گۆر و خووشی و نیعمه ته کانی بۆ جهسته و رۆحه یان بۆ یه کیکیانه؟:

مهولهوی لهو باره وه ده لی:

ته عذیب و ته نعیم، له حهق لامه ده
پیکه وه له سه ر رۆح و جهسه ده
له لای نه هلی ههق راسه و تا قییه
رۆح بعدهز مه وتی به دهن باقییه
وه ک عه جی ذنب فه نای بۆ ناوی
قل له نه مری رۆح هه لئه که ی بیبه س!
قُلْ (قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي) به س.

واته: له باسی سزاو نازاری مردوو یاخووشی و ناخووشی و نارامی له گۆردا له ریگای راستی حهق لامه ده و باوه رت و ابی که نه م خووشی و ناخووشیه، نه م نازار و جهسه وه یه بۆ تییرای جهسته و رۆحه، واته نه م دووانه پیکه وه نازاریان پی ده کات و پیکه وه بی نازار و به ختیار دهن، چونکه لای نه هلی ههق رۆح پاش مردنی ئینسانه که هه ر ده میخی، وای بزانه چونکه هه والدهری راستی هه والی داوه، وه ک چۆن ده فهرمووی سه ری کلینچکه له دوادوایی زنجیره ی برپه ی پشتی مرۆقدا نارزی و ده میینه وه، جا ماده م رۆح باقی یه و ماده دی جهسته ه هه ره یه سزاو خووشی و نازارو

^{۲۲۸} - أخرجه ابن ماجة: ۴۲۷۳ و حسنه الألبان.

ره حهتی بۆ جهسته و رۆحه ههردووکیان:

دهخیل سهده دهخیل نهکهی قۆلی لی هه لکهیت و ، بلّییت رۆح خوینه یان تهپرای یه و کاتی ئینسان مرد ئه و خوین و تهپرای یه نامیی و وشک و برینگه و ههست به نازار و ناخۆشی یا خۆشی و بهخته وهری ناکات، ئیتر قۆلی بیر کردنه وهت ببهسته و مهیه له ئه م لاولا بکات، ته نهها بلّی نهیی رۆح و چۆنیته یه کهی کاری خودایه و هه ئه و دهیزانی وهک له قورنانی پیرۆزدا خوی گهوره ده فهرمویت: ﴿قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾. به پی ئه م ئایه ته حهقیقه تی رۆح هه ر خوا خۆی دهیزانی و له وانیه دهیان جوړی سزاو پادا هت رووبکاته رۆح بی ئه وهی کهس پی بزانی.

ئه و قسه یه دهیکه ن و ده لّین مردوو مادده یه کی بی گیانه وهک داری وشک و بهردی رهق و تهق، سزاو خۆشی رووی تی ناکات و ههستی پی ناکات، قسه یه کی بۆش و بی گه لکه و وهک بایه، له وانیه خوی کهوره ههست له هه موو ئه ندام و بهش بهشی جهسته دا یان له هه ندی کیناندا دروست بکا ئه وه ندهی ههست به خۆشی و ناخۆشی بکات، له مهیشه وه پیویست ناکا رۆح به ته واوی بۆ ئه و جهسته بگه رپته وه با مردوو که جهو جول بکا، یا نیشانه ی سزاکان به له شیه وه دیار بی.

ته نانهت یه کی کرابی به دارا یان کوژرا بی و پهل پهل کرابی، یا درنده ی کیوی خوار دبیتی، یا نههنگی قوتوی دابی، هه ر چۆن بی و به هه ر حالیک بی زیندوده کرپته وه و پرسیری لی ده کری و ههست به خۆشی و ناخۆشی ده کات، با هه یچ که سیش چاوی پی نه کوی و کهس پی نه زانی.

ئه و خوا به ده سه لاته بتوانیت له داری تهرا مادده ی ناگر بهشارپته وه، له گه ل ئه وه يشدا که ئاو و ئاکر دژی یه کن و پیکه وه نایان کری، ده توانی به شیوه یهک له شیوه کان، که هه ر خۆی دهیزانی، مردوو زیندو بکاته وه تا پرسیری لی بکری و ههست به نازار و خۆشی بکات.

ئیتز نه بینین و نه بیستی تو بۆ ئه م پرسیار و سزاو ناسزای مردوو له گوژدا نابیته ده لیلی ئه وه که نه یه، ئه گه ر به چاوی باوه ره وه سهیری مهسته له که بکه ی به لگه زۆره.

نه ختی ورد به ره وه یه کیك له پالنا ده خهوی، له خه وه که یدا گه خه و ده بیی ده گری، پی ده که نی، قسه ده کا، قسه ده بیستی، هه لئه سی، داده نیشی، راست ده روا ت، یا پی هه لده که وی،

نازاري پي ده گايان شاد دهبي.

نهمانه هممو له بن دهستتا رووده دهن و تويش زهر پريك ناگات لي نيه، به ليراستيان وتووه كه خه و براي مهرگه.

ماموستا مهلا عبدالكرمي مدرس دهلي: زاناي ناوداري ئيسلام ئيمام غزالى له كتيبي (احياء علوم الدين) دا لم بابه ته وه چند پايه يه كي باس كرووه كه درماني دهردي بي باوهرى و دوو دلي يه، ده له و سهرچاوه بخوره وه با تينويتيت بشكي و گري دلت دامر كيتيه وه.

به لي ئيمام غزالى دهلي: له باوهر كردن به وينه ي نهم مهسته له يه سي پايه هديه:

پايه ي يه كه م: ئه وه يه باوهرت پي به وه كه مار له پان مردووه كه دا هه يه و پيوه ي ده دا ، به لام ئيمه به چاو نابيين، چونكه چاوى ئيمه به كارى بيني نهم جوهر شته نايهت، نهم شتانه كاروبارى غهين و زانينيان له وزه ئيمه دا نيه، نابيين ياراني پيغهمبر صلى الله عليه وسلم باوهر پيان به وه هه بوو كه جوهره ئيل ديت بو لاي پيغهمبر صلى الله عليه وسلم و باوهريشيان به وه هه بوو كه پيغهمبر صلى الله عليه وسلم دهييني، كه چي خويان هه رگيز نه يان دهييني.

جا ئه گهر باوهرى به وه نيه كه جوهره ئيل هاتووه ته لاي پيغهمبر صلى الله عليه وسلم ئه وا برؤ ئيماني خوټ راست بكه ره وه، چونكه باوهرؤ به وه بايه خدارتره ، خو ئه گهر باوهريشت به وه هه يه ئه وا بزانه له وان هه هوكاني نازار و سزاو خوشى و به ختيارى مردوو هه بن و ئيمه پيان نازانين.

پايه ي دووهم: ئه وه يه كه ته ماشاي ئه حوالى ئينسان بكه ي كه له خه ودا تووشى ماري دهبي و پيوه ي ده دات، يان له كه ل كه سيكدا شه رده كاو له يه ك ده دهن و به و پهريشاني و ترسه وه خه به رى ده بيته وه، ئه و كه سانه يش كه وان له لاي هيج نابيين گومان له وه دا نيه كه نيسه بت به كاى نووستوو ئه و نازاره راسته و خه يال نيه و تيايا ده ژى. ئاي چند پي خو شه خه به رى ده بيته وه له و نازاره رزگار ده بي، ناخو ئه گهر تا ماوه يه ك يان تا روژى دوايي و زيندو بونه وه ي دووهم له و خه ودا بي حالى چو ن ده بي؟

پايه ي سيهم: ئه وه يه باش بير بكه ره وه كه زياني مار له زاتي خويدا نيه به لكو وا له زه هره كه يا، زه هره كه يش به هو ي ئيشه كه يه وه ئينسان پهريشان ده بي، جا ئه گهر ئه و نه وه ئيش و نازاره له

کیانی یہ کینکدا پیّ بہ بیّ مار و ژار، راستہ نہ گہر بلّین فلان کہس ئیشی ژاری مار وا لہ جہستہ یدا.

ہمموو ندم سى پایدیه به نیسہت مردوو لہ قہبرا شتیکی مومکینہو، ہدر کہس باوہر بہ یہ کیّ لہ مانہ نہ کا لہ بہر ئوہویہ فکری گورتہو ناکاتہ مدعنا، ئہ گہرنا ہمموو سہل و ئاسان^{۲۲۹}.

نوژ و روژوو بہرگری دہ کہن لہ بہندہی ئیماندار:

ئہبو ہورہیرہ رھزای خوای لی بیّ فہرمووی: پیغہمہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرمووی:
 (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، إِنَّهُ لَيَسْمَعُ حَفَقَ نَعَالِهِمْ حِينَ يُؤَلُّونَ عَنْهُ، فَإِنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَانَتْ الصَّلَاةُ عِنْدَ
 رَأْسِهِ، وَالزُّكَاةُ عَنْ يَمِينِهِ، وَالصَّوْمُ عَنْ شِمَالِهِ، وَفِعْلُ الْخَيْرَاتِ وَالْمَعْرُوفُ وَالْإِحْسَانُ إِلَى النَّاسِ مِنْ
 قِبَلِ رِجْلَيْهِ، فَيُؤْتِي مِنْ قِبَلِ رَأْسِهِ، فَيَقُولُ الصَّلَاةُ: لَيْسَ قِبَلِي مَدْخَلٌ، فَيُؤْتِي عَنْ يَمِينِهِ، فَيَقُولُ الزُّكَاةُ:
 لَيْسَ مِنْ قِبَلِي مَدْخَلٌ، ثُمَّ يُؤْتِي عَنْ شِمَالِهِ، فَيَقُولُ الصَّوْمُ: لَيْسَ مِنْ قِبَلِي مَدْخَلٌ، ثُمَّ يُؤْتِي مِنْ قِبَلِ
 رِجْلَيْهِ، فَيَقُولُ فِعْلُ الْخَيْرَاتِ وَالْمَعْرُوفُ وَالْإِحْسَانُ إِلَى النَّاسِ: لَيْسَ مِنْ قِبَلِي مَدْخَلٌ، فَيُقَالُ لَهُ:
 اجْلِسْ، فَيَجْلِسُ وَقَدْ مَثَلَتْ لَهُ الشَّمْسُ لِلْغُرُوبِ، فَيُقَالُ لَهُ: مَا تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ الَّذِي كَانَ
 فِيكُمْ؟ يَعْنِي النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَيَقُولُ: أَشْهَدُ أَنَّهُ رَسُولُ اللَّهِ جَاءَنَا بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا،
 فَصَدَقْنَا وَاتَّبَعْنَا، فَيُقَالُ لَهُ: صَدَقْتَ، وَعَلَى هَذَا حَيِّتْ، وَعَلَى هَذَا مِتَّ، وَعَلَيْهِ تُبْعَثُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ،
 فَيُفْسَخُ لَهُ فِي قَبْرِهِ مَدٌّ بَصَرِهِ، فَذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ: D CB A @ ? > = M LQIG F E
 فَيُقَالُ: افْتَحُوا لَهُ بَابًا إِلَى النَّارِ، فَيُفْتَحُ لَهُ بَابٌ إِلَى النَّارِ، فَيُقَالُ: هَذَا كَانَ
 مَنْزِلَكَ لَوْ عَصَيْتَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ، فَيَزِدَادُ غِبْطَةً وَسُرُورًا، وَيُقَالُ لَهُ: افْتَحُوا لَهُ بَابًا إِلَى الْجَنَّةِ، فَيُفْتَحُ
 لَهُ، فَيُقَالُ: هَذَا مَنْزِلُكَ، وَمَا أَعَدَّ اللَّهُ لَكَ، فَيَزِدَادُ غِبْطَةً وَسُرُورًا، فَيُعَادُ الْجِلْدُ إِلَى مَا بَدَأَ مِنْهُ،
 وَتُجْعَلُ رُوحُهُ فِي نَسَمٍ طَيْرٍ تَعْلُقُ فِي شَجَرِ الْجَنَّةِ، وَأَمَّا الْكَافِرُ، فَيُؤْتِي فِي قَبْرِهِ مِنْ قِبَلِ رَأْسِهِ، فَلَا
 يُوجَدُ شَيْءٌ، فَيُؤْتِي مِنْ قِبَلِ رِجْلَيْهِ فَلَا يُوجَدُ شَيْءٌ، فَيَجْلِسُ خَائِفًا مَرْعُوبًا، فَيُقَالُ لَهُ: مَا تَقُولُ فِي
 هَذَا الرَّجُلِ الَّذِي كَانَ فِيكُمْ؟ وَمَا تَشْهَدُ بِهِ؟ فَلَا يَهْتَدِي لِاسْمِهِ، فَيُقَالُ: مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ، فَيَقُولُ: سَمِعْتُ النَّاسَ يَقُولُونَ شَيْئًا، فَقُلْتُ كَمَا قَالُوا، فَيُقَالُ لَهُ: صَدَقْتَ، عَلَى هَذَا حَيِّتْ،

^{۲۲۹} - عقیدہی مرضیہ دانانی سید عبدالرحیمی مہولہوی، شرح و لیکدانہوی ماموستا عبدالکریمی مدرس، لاپہرہ ۶۰۴-۶۰۸ چاپخانہی (خلود) سالی ۱۴۰۷ی کوچی - ۱۹۸۸ زایینی. بہ کہمیک دہسکاریہوہ.

وَعَلَيْهِ مِتَّ، وَعَلَيْهِ تُبْعَثُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ، فَيُضَيَّقُ عَلَيْهِ قَبْرَهُ حَتَّى تَخْتَلِفَ أَصْلَاعُهُ، فَذَلِكَ قَوْلُهُ عَزَّ وَجَلَّ: M وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَمَحْشَرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى ﴿١١٥﴾. ل. فَيُقَالُ: افْتَحُوا لَهُ بَابًا إِلَى الْحِجَّةِ، فَيُفْتَحُ لَهُ بَابٌ إِلَى الْحِجَّةِ، فَيُقَالُ لَهُ: هَذَا كَانَ مَنْزِلَكَ وَمَا أَعَدَّ اللَّهُ لَكَ لَوْ أَنْتَ أَطَعْتَهُ، فَيَزِدَادُ حَسْرَةً وَتُؤْبَرًا، ثُمَّ يُقَالُ لَهُ: افْتَحُوا لَهُ بَابًا إِلَى النَّارِ، فَيُفْتَحُ لَهُ بَابٌ إِلَيْهَا، فَيُقَالُ لَهُ: هَذَا مَنْزِلُكَ وَمَا أَعَدَّ اللَّهُ لَكَ، فَيَزِدَادُ حَسْرَةً وَتُؤْبَرًا) ٢٣٠. واته: بهو كهسهی گیانی منی بهدهسته مردوو گوئی له دهنگی پیلاره کانتانه کاتی که دهگه رینهوه و بهجیی دپلنن، جا نه گهر باوهردار بی نویره کهی له لای سه ریهوه ده بیّت و زه کاته کهی له لای راستیهوه ده بیّت و روژووه کهی له لای چه پیهوه ده بیّت، جا کاره باشه کانی و چاکه کردنی له گهل خهلکدا له لای پیه تی، جا له سه ریهوه بوی دیت، نویره کهی ده لی: له لای منهوه جیگای چوونه ژووره وه نییه، له لای راستیهوه بوی دیت، زه کاته کهی ده لی: له لای منهوه جیگای چوونه ناووه نییه، پاشان له لای چه پیهوه بوی دیت، روژووه کهی ده لی: له لای منهوه جیگای چوونه ژووره وه نییه، ئینجا له لایه ن قاجه کانه وه بوی دیت، جا کاره باشه کانی و چاکه کردنی له گهل خهلکدا ده لی: له لای ئیمه جیگای چوونه ژووره وه نییه، جا پیی دهوتریت: دانیشه ئه ویش داده نیشیت و خوړ وهك روژ ناوابوونی لی ده کریت. جا پیی ده لی: ده باره ی ئه و پساوه ی که له ناو ئیوه دا ره وانه کراوه چی ده لی؟ ئه ویش ده لی: شایه تی ئه ده م ئه و پیغه مبه ری خوایه له لایه ن پهروه دگار مانه وه، به چهنه به لگه یه کی روون هاته لای ئیمه و ئیمه ش باوهرمان پیکردوو دوای کهوتین، پیی دهوتریت: راست ده کهیت، تو له سه ر ئه مه ژیاویت و له سه ر ئه مه مردویت نه گهر خوا ویستی له سه ر بیّت هه ر له سه ر ئه مه زیندو ده کریتته وه، له ناو گوړ کهیدا به نه ندازه ی چاوی بر بکات بوی فراوان ده کریت، تا ئه وه یه فرموده کهی زاتی خوی پاک و خاوین و بی عهیب: M = > ? @ A B C D E F G I Q L ابراهیم: ٢٧. واته: ئه وانه ی ئیمانیان هیتاوه له قوولایی دلپاندا جیگیر بووه، ئه وه خوا له سه ر ئه و ئیمان و ته راسته بیان له ژبانی دنیاو قیامتدا سه قامگیرو دامه زراویان ده کات.

ئینجا پیی دهوتریت: دهروازه یه کی به ره و ناگری بو بکه نه وه، جا پیی دهوتریت: نه گهر سه ریچی فرمانی خودات بگردایه ئه وه شویت بوو، جا شادمانی و خوشی زیاتر ده بیّت، دهوتریت:

٢٣٠ - أخرجه الطبراني وابن حبان في صحيحه، ولفظ له، وحسنه الألباني في (صحيح الترغيب والترهيب): ٣٥٦١.

دروازه‌یه کی به‌ره و بههشتی بو بکه‌نه‌وه، جا پئی ده‌وتریت: ئەمه جیگاته‌وه ئا ئەمه‌یه که خوا بۆتی ئاماده‌کردوه، ئینجا زیاتر شادمان و خوشحال ده‌بیته، ئینجا لاشه‌که‌ی ده‌بیته‌وه به‌وه‌ی که لئی دروست‌کراوه، رۆحه‌که‌ی ده‌بیته به‌ جوړه بالنده‌یه‌که له‌سه‌ر دره‌ختی به‌ههشت ده‌گیرسپته‌وه.

به‌لام بی باوه‌ر له‌ گۆره‌که‌ی له‌ لای سه‌ریه‌وه دین بو لای هیچ شتیکی نی یه‌ئینجا به‌ترس و په‌شو‌کاویه‌وه داده‌نیشیت، پئی ده‌لین: به‌رانبه‌ر به‌و پیاوه‌ی که له‌ناو ئیوه‌دا بوو چی ده‌لئیت و چون شایه‌تی ده‌ده‌یت؟ ئەویش ناوی نازانیت، جا ده‌وتریت: موحه‌مه‌د پیغه‌مبه‌ری خوایه صلی الله علیه وسلم، ئینا ده‌لی: بیستم خه‌لك شتیکیان ده‌وت، جا منیش هه‌روه‌که ئه‌وان وتومه، پئی ده‌وتریت: راست ده‌که‌یت، تو له‌سه‌ر ئەمه ژیاویت و له‌سه‌ر ئەمه مردویت نه‌گه‌ر خوا ویستی له‌سه‌ر بیته هه‌ر له‌سه‌ر ئەوه‌ویش زیندو ده‌کریته‌وه، جا گۆره‌که‌ی له‌سه‌ر ته‌نگ ده‌کریته‌وه، هه‌تا په‌راسوه‌کانی به‌ناو یه‌کدا ده‌چیت، ئا ئەوه‌یه فه‌رموده‌که‌ی خوا ی گه‌وره: *M وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى* (١٣٤) L طه: ١٢٤. واته: هه‌ر که‌سێک پشت له‌ یادێ ئیبه‌ بکات ژیاپکی ته‌نگ بو ئەو هه‌یه و له‌ دوا‌رژیشدا به‌کویری هه‌شر ده‌کریت.

به‌نده‌ی باوه‌ردار له‌ گۆره‌که‌یدا کرده‌وه چاکه‌کانی له‌ شیوه‌ی مرۆفیکی دهم و چاو جوان دینه‌ لای، به‌لام بی باوه‌ر کرده‌وه پیسه‌کانی له‌ شیوه‌ی مرۆفیکی دهم و چاو ناشیرین دینه‌ لای، به‌ به‌لگه‌ی فه‌رموده‌که‌ی به‌رائی کوری عازهب که له‌باره‌ی باوه‌رداره‌وه ده‌فه‌رمویت: (. . . وَيَأْتِيهِ رَجُلٌ حَسَنُ الْوَجْهِ حَسَنُ الثِّيَابِ طَيِّبُ الرَّيْحِ فَيَقُولُ أَبَشِرْ بِالَّذِي يَسُرُّكَ هَذَا يَوْمُكَ الَّذِي كُنْتَ تُوعَدُ فَيَقُولُ لَهُ مَنْ أَنْتَ فَوْجْهَكَ الْوَجْهُ يَجِيءُ بِالْخَيْرِ فَيَقُولُ أَنَا عَمَلُكَ الصَّالِحِ، فَيَقُولُ: رَبِّ أَقِمِ السَّاعَةَ حَتَّى أَرْجِعَ إِلَى أَهْلِي وَمَالِي..). واته: ئیماندار له‌ گۆره‌که‌یدا کرده‌وه چاکه‌کانی له‌ شیوه‌ی مرۆفیکی دهم و چاو جوان پۆشاک ریك و پیک و بز و خۆش دینه‌ لای و ئەلئیت: موژده‌ بده‌ به‌وه‌ی که شادمانت ده‌کات، ئەمه ئەو رۆژه‌ی تۆیه، که به‌لئیت پی درا، جا ئەلی: ئەی په‌روه‌دگار قیامت هه‌ستا تا بگه‌ریمه‌وه ناو خاو خیزان و مالم.. به‌لام له‌باره‌ی بی باوه‌ره‌وه ده‌فه‌رمویت: (. . . وَيَأْتِيهِ رَجُلٌ قَبِيحُ الْوَجْهِ قَبِيحُ الثِّيَابِ مُنْتِنُ الرَّيْحِ فَيَقُولُ أَبَشِرْ بِالَّذِي يَسُوءُكَ هَذَا يَوْمُكَ الَّذِي كُنْتَ تُوعَدُ فَيَقُولُ مَنْ أَنْتَ فَوْجْهَكَ الْوَجْهُ يَجِيءُ بِالشَّرِّ فَيَقُولُ أَنَا عَمَلُكَ الْخَبِيثِ، فَيَقُولُ رَبِّ لَا تُقِمِ السَّاعَةَ) ٢٣١. واته: بی باوه‌ر له‌ گۆره‌که‌یدا کرده‌وه خراب و پیسه‌کانی له‌

٢٣١ - أخرجه أبو داود والحاكم، صحيح سنن أبي داود: ٣٩٧٩، والطبائيسي وأحمد وغيرهم، أنظر أحكام الجنائز.

شیوهی مرۆفیتیکی دەم و چاواشیڕین پۆشاک پیس و پۆخل و بۆن ناخۆش دیتسه لای و ئەلیت: مرۆژده بده بهوهی که پیت ناخۆشه، ئەمه نهو رۆژهی تۆیه، که بهلیت پی درا. ئینجا دهلی: ئەی پهروهردگار قیامت نههتی.

مردوان نازان لهسهر زهویدا چی روو نه دات:

خوای گهوره لهو بارهوه دهفرمویت: L 6 5 4 3 2 1 0 / . - , + M . واته: تۆ ناتوانی کاریک بکهی ئەم مردوانه گویت پی بدهن، ئەگهر خو له تو کهر بکهن، ههر چهنده بانگیشیان بکهی نایستن.

دوای تهواو بوونی جهنگی بهدر لاشهی بۆگهنی سههر کردهو ناودارانێ قورهیشیان خسته چالیکهوه، ئین عومهر رهزای خوایان لی بی فرمووی: پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم چوهه راسهریان و بانگی لی کردن و فرمووی: (يا اهل القلب فقل و جَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا فَقِيلَ لَهُ تَدْعُوْا اَمْوَاتًا؟ فَقَالَ مَا اَنْتُمْ بِاَسْمَعُ مِنْهُمْ وَلَكِنْ لَا يُحْيِيُوْنَ) ۲۳۲. واته: ئەی ئەهلی (قلیب) ئایا پیتان گهیشته ئەوهی خوا پهیمانی پی دابوون؟ بهراستی من ئەوهی خوای گهوره پهیمانی پندام پی گهیشتم، وتیان: ئەی پیغمبهری خوا ئەوانه مردوون ئایا دهیستن؟. فرمووی: ئەوان چاکتر له ئیوه گوینان لیبه بهلام ناتوان وهلام بدهنهوه.

ئهو کردهوانه‌ی سوود ده‌گه‌یه‌ن به مرۆف له دوای مردن:

یه‌که‌م - نوێژ کردن له‌سهر جهنازه‌ی مردوه‌که:

عائیشه رهزای خوای لی بی گێراوه‌تی‌هوه که پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه‌تی: (مَا مِنْ مَيِّتٍ يُصَلِّي عَلَيْهِ اُمَّةٌ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ يَبْلُغُوْنَ مِنْهُ كُلُّهُمْ يَشْفَعُوْنَ لَهُ اِلَّا شَفَعُوْا فِيْهِ) ۲۳۳. واته: ههر موسلمانیک بریت، کۆمه‌لیک له موسلمانان کۆبینه‌وه که ژماره‌یان بگاته سه‌ده کهس نوێژی له‌سهر بکه‌ن و تکای بۆ بکه‌ن لای خوا بیگومان تکا که‌یان لی وهرده‌گیریت.

دووه‌م - پارانه‌وه‌ی موسلمانان بۆ مردوه‌که له دوای ناشتی:

۲۳۲ - أخرجه البخاري: ۱۳۷۰، ومسلم: ۲۸۷۴.

۲۳۳ - أخرجه البخاري ۹۹/۲ (۱۲۷۸)، ومسلم ۴۶/۳ (۹۳۸)، (۳۴)، (۹۴۷).

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: M ! " # \$ % & ' () * + , - / 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 الحشر: ۱۰. واته: ئەو که‌سانه‌ی که له دوای ئەمانه هاتون، ده‌لین: ئەی په‌روه‌ردگارمان له ئیمه و ئەو براینه‌مان وا پیش ئیمه باوه‌ریان هیناوه خوش به.

عوسمانی کوری عه‌فان ره‌زای خوای لی بی فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم کاتی له شارنده‌وی مردوو لی ده‌بوه‌وه له‌سه‌ری ده‌وه‌ستاو ده‌یفه‌رموو: (اسْتَغْفِرُوا لِأَخِيكُمْ وَسَلُوا لَهُ التَّيْبَتَ، فَإِنَّهُ الآنَ يُسألُ)^{۲۳۴}. واته: داوای لی خوشبوون بو براکه‌تان بکه‌ن و داوای دامه‌زراوی بو بکه‌ن، چونکه هه‌ر ئیستا په‌رسیاری لی ده‌کریت.

سپه‌م- مانه‌وی پیاو چاکان له‌سه‌سر گۆری مردوه‌که:

عه‌مری کوری عاص ره‌زای خوای لی بی له کاتی‌کدا مردن یه‌خه‌ی گرت له وه‌سیه‌ته‌که‌یدا وتی: (فَإِذَا دَفَنْتُمُونِي، فَشُنُوا عَلَيَّ التُّرَابَ شَنًّا، ثُمَّ أَقِيمُوا حَوْلَ قَبْرِي قَدْرًا مَا تَنْحَرُ جَزُورًا، وَيُقَسِّمُ لَحْمَهَا، حَتَّى أَسْتَأْنَسَ بِكُمْ، وَأَنْظُرَ مَا أَرَا جُعَ بِهِ رَسُلَ رَبِّي)^{۲۳۵}. واته: هه‌رکاتی منتان شارده‌وه خاکنان کرد به‌سه‌رمدا چون به‌سه‌ردا کردنی‌ک، پاشان ئەوه‌نده‌ی که وشتری سه‌ر به‌رن و گۆشته‌که‌ی به‌ش بکه‌ن، له ده‌وری گۆرکه‌م بوه‌ستن هه‌تا هو‌گریم پیتانه‌وه‌و ترس و سامم بشکی و بیرئ بکه‌مه‌وه که چون وه‌لامی فروستاده‌و نیردراوانی په‌روه‌ردگارم بده‌مه‌وه.

چواره‌م- خیری و چاکه‌ی به‌ردوام و زانستی به‌سوود و مندالی چاک:

پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌فهرمویت: (إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَنْهُ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثَةٍ: صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ أَوْ وَكَلٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ)^{۲۳۶}. واته: هه‌ر کاتی ناده‌میزاد مرد له کرده‌وه‌که‌ی داده‌پری، تنه‌ها له‌م سی شته‌دا نه‌بی‌ت: خیریکی به‌رده‌وام، زانیاریه‌ک بلاو بکاته‌وه سودی لی وه‌رگیریت، مندالیکی صالح و چاک دو‌عای خیری بو بکات.

^{۲۳۴} - أخرجه أبو داود (۳۲۲۱) والحاكم، صحيح سنن أبي داود: ۲۷۵۸ .

^{۲۳۵} - أخرجه مسلم: ۷۸/۱ (۱۲۱) (۱۹۲) .

^{۲۳۶} - أخرجه مسلم: ۲۰۲۹/۴ برقم: ۲۶۳۵، صحيح الترغيب والترهيب: ۱۹۹۸/۲ .

پیتنجهم- پاسهوانی کردن له پیتاوی خوادا:

پیتنجهمبیری خوا صلی الله علیه وسلم دهفهرمویت: (كُلُّ مَيِّتٍ يُحْتَمُ عَلَى عَمَلِهِ إِلَّا الْمُرَابِطَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، فَإِنَّهُ يُنْمَى لَهُ عَمَلُهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَيُؤْمَنُ فِتْنَةَ الْقَبْرِ)^{۲۳۷}. واته: هه موو مردویهك كۆتایی به کردهوه کانی دیت و مؤر دهنریت بهسه ریدا ته نهها ئه و کهسه نه بیئت که له پیتاوی خوادا گهوره دا پاسهوانی کردوو دژ به دوزمنانی ئایینی نیسلام، ئه و کهسه کردهوه که ی گهشهی پی دهریت له گۆردا تا قیامت و پاریزراو ده بیئت له سزاو تاقی کردنه وهی گۆر.

ئهو کهسانه ی له فیتنه و نازاری گۆر رزگاریان ده بیئت:

۱- شههید بوون له گۆره پانی جهاد و تیکۆشاندا:

(المقدام کوری معد کوری یکر) رهزای خوادا لی بی فهرمووی: پیتنجهمبیری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (لِلشَّهِيدِ عِنْدَ اللَّهِ سِتُّ خِصَالٍ يَغْفَرُ لَهُ فِي أَوَّلِ دَفْعَةٍ مِنْ دَمِهِ وَيُرَى مَقْعَدَهُ مِنَ الْجَنَّةِ وَيُجَارُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَيَأْمَنُ مِنَ الْفَرْعِ الْأَكْبَرِ وَيُحَلَّى حُلَّةَ الْإِيمَانِ وَيُزَوَّجُ مِنَ الْحُورِ الْعِينِ وَيُشَفَّعُ فِي سَبْعِينَ إِنْسَانًا مِنْ أَقَارِبِهِ)^{۲۳۸}. واته: شههید شهش شتی بو ده بیئت له لای خوادا گهوره: له گهل رزانی یه کهم دلۆپ خوینی ده به خشری و، جیگای خوئی له بههشت نیشان دهریت، له هه موو جوړه نازاریکی گۆر رزگاری ده بیئت، له ترسه گهوره که دهر باز ده بیئت و ترسی نییه، پۆشاککی ئیمانی له بهر ده کریت، له بههشتدا خوئی ده بیئت به خیرانی، شه فاعهت بو حهفتا کهسی له کهس و کاری ده کات.

پیاویک وتی: ئه ی پیتنجهمبیری خوا صلی الله علیه وسلم بوچی باوهرداران له ناو گۆره کانیاندا تاقی ده کردینه وه، بیجگه له شههید؟ ئه ویش فهرمووی: (كَفَى بِبَارِقَةِ السُّيُوفِ عَلَى رَأْسِهِ فِتْنَةً)^{۲۳۹}. واته: تریفه ی شمشره کان بهسه ر سهریه وه بهسه بو تاقی کردنه وه.

۲۳۷- أخرجه أبو داود (۲۵۰۰)، والترمذي (۱۶۲۱)، صحيح الترغيب والترهيب: ۱۲۱۸.

۲۳۸- أخرجه الترمذي: ۱۶۶۳/۴ وابن ماجه: ۲۷۹۹/۲، وصححه الألباني في المشكاة: ۳۸۳۴.

۲۳۹- أخرجه النسائي: ۹۹/۴، وصححه الألباني في صحيح الجامع: ۴۴۸۳.

۲- پاسهوانی کردن له پیناوی خوادا:

سهلمان فهرموی: بیستم له پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده یغهمومو: (رِبَاطُ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ خَيْرٌ مِنْ صِيَامِ شَهْرٍ وَقِيَامِهِ، وَإِنْ مَاتَ جَرَى عَلَيْهِ عَمَلُهُ الَّذِي كَانَ يَعْمَلُ، وَأُجْرِي عَلَيْهِ رِزْقُهُ، وَأَمِنْ الْفِتْنَانِ)^{۲۴۰}. واته: یهك شهو و روژ سهنگهر گرتن بو پاریزگاری له موسلمانان له روژووی شهو نوژی مانگیك چاكتزه، نه گهر مرد نهو کاره ی که کردوویتهی هدر بو ی هدیه، ههمیشه رزق و روژی نه بیته و بی ترس ده بیته له تاقی کردنه وه کان.

هدروهه پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمویته: (كُلُّ مَيِّتٍ يُخْتَمُ عَلَى عَمَلِهِ إِلَّا الْمُرَابِطَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، فَإِنَّهُ يُنْمَى لَهُ عَمَلُهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَيُؤْمَنُ فِتْنَةَ الْقَبْرِ)^{۲۴۱}. واته: ههموو مردویهك کو تایی به کرده و ده کانی دیت و مؤر دهنریت به سه ریدا ته نهها نهو که سه نه بیته که له پیناوی خوی گه و ده دا پاسهوانی کردووه دژ به دوژمنانی ئایینی ئیسلام، نهو که سه کرده وه که ی گه شه ی پی ده دریت له گوردا تا قیامت و پاریزراو ده بیته له سزاو تاقی کردنه وه ی گور.

۳- مردن له شهو و روژی جومعه دا:

پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده فهرمویته: (خَيْرُ يَوْمٍ طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فِيهِ خُلِقَ آدَمُ، وَفِيهِ أُدْخِلَ الْجَنَّةَ، وَفِيهِ أُخْرِجَ مِنْهَا)^{۲۴۲}. واته: باشترین روژی هه فهنه که خوری لی هه لبی جومعه یه، خوی گه و ره له روژی جومعه دا ئاده می دروست کرد، له روژی جومعه دا چوو ه ناو به هه شه وه، هدر له و روژه شدا له به هه شهت دهر کراو خرایه سه نه زه و یه.

هدروهه ده فهرمویته: (مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَمُوتُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ أَوْ لَيْلَةِ الْجُمُعَةِ إِلَّا وَقَاهُ اللَّهُ فِتْنَةَ الْقَبْرِ)^{۲۴۳}. واته: هدر موسلمانیک له شهوی جومعه یان له روژه که یدا بمریت، خوی گه و ره له تاقی کردنه وه ی گور ده یاریزیت.

^{۲۴۰} - أخرجه: مسلم ۵۰/۶ (۱۹۱۳) (۱۶۳).

^{۲۴۱} - أخرجه أبو داود (۲۵۰۰)، والترمذي (۱۶۲۱)، صحيح الترغيب والترهيب: ۱۲۱۸.

^{۲۴۲} - أخرجه مسلم ۴۸۶.

^{۲۴۳} - أخرجه أحمد، صحيح سنن الترمذي: ۸۵۸ وغيرهما، أنظر أحكام الجنائز: ص ۵۰.

۴- خویندنی سورهتی (تبارک):

پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم دهفهرمویت: (سورة تبارک هی المانعة من عذاب القبر)^{۲۴۴}.
واته: سورهتی تبارک ریگره له نازاری گور.

۵- مردن به نهخوشی سکیشه.

پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمویهتی: (مَنْ يَقْتُلُهُ بَطْنُهُ فَلَنْ يُعَذَّبَ فِي قَبْرِهِ)^{۲۴۵}. واته:
هر کسینک سکی بیکوریت بههیچ جوریک له گوردا نازار نادریت.

^{۲۴۴} - أخرجه الحاكم في مستدرک: ۴۹۸/۲, سلسلة الصحيحة: ۱۱۴۰.

^{۲۴۵} - صحيح سنن النسائي: ۱۹۳۹, والترمذي: ۸۴۹.

نیشانه‌کانی هاتنی قیامت

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: M فَهَلْ يُنظَرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنْتُمْ إِذَا جَاءَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٨﴾ L محمد: ١٨. واته: نایا چاوه‌روانی چی ده‌کدن جگه له قیامت که بیگومان نیشانه‌کانی هاتون،

جا کاتیک قیامت له نا‌کاو هات چۆن چۆنی ده‌توانن خوایان بیته‌وه یادو پند وه‌برگرن!

هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: [ZYXM] \ ^ _ ` a b النحل: ١. واته:

فرمانی خوا ده‌رچوو به هه‌ستانی ئه‌و رۆژه ئیتر ئیوه‌ش په‌له‌ی لی مه‌کدن.

خوای گه‌وره موعجیزه‌ی کهرت بوونی مانگی له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ردا صلی الله علیه وسلم

کردوو به هاوکات له‌گه‌ل نزیك بوونه‌وه‌ی هاتنی رۆژی قیامت وه‌ک ده‌فهرمویت: M |

} ~ الْقَمَرُ ﴿١﴾ القمر: ١. واته: قیامت نزیك بووه‌و مانگ بوو به دوو کهرته‌وه.

عبدالله کوری مه‌سعود ره‌زای خوای لی بی فهرمووی: له‌کاتیکدا ئیمه له خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا

بووین صلی الله علیه وسلم له‌مونا، مانگ بوو به‌دوو له‌ته‌وه، له‌تیکیان له‌و دیوی کیوه‌که‌وه

بوو له‌ته‌که‌ی تریش له‌مدیوه‌وه بوو، پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (بیینن!،

بیینن!) ٢٤٦.

بیگومان هاتنی قیامت یه‌کیکه له‌شته‌نهیینی و شاراوه‌کان ته‌نهما خوای گه‌وره خۆی ده‌زانن

که‌ی به‌ریاده‌یی، بیگومان له‌پریکدا روو ده‌دات، به‌لام چه‌ند به‌لگه‌و نیشانه‌یه‌ک هه‌یه پیشتز

روو ده‌ده‌ن.

یه‌که‌م - نیشانه‌کانه بچوکه‌کان:

۱- هاتنی پیغمبهری صلی الله علیه وسلم:

هاتنی پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم یه‌که‌م نیشانه‌ی بچوکه، چونکه له دواى ئه‌و ئیتر هدرگیزاو هدرگیز پیغمبهری تر نایدت، خاتهم و دواهمین په‌یامبهره، خواى گه‌وره له‌و باره‌وه ده‌فهرمویت: مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾ L الأحزاب: ٤٠ .

جابر ره‌زای خواى لى بى فهرمووى: پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمویده‌تی: (بِعَثْتُ أَنَا وَالسَّاعَةَ كَهَاتَيْنِ، وَضَمَّ السَّبَابَةَ وَالْوُسْطَى) ٢٤٧. واته: من و قیامت وه‌ك ئه‌م دووانه واین، نامازه‌ی كرد بو په‌نجه‌ی شایه‌تمان و نیوه‌راستی.

۲- وه‌فاتی پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم:

بوخاری له‌ عهدوفی کورپی مالیکه‌وه ره‌زای خواى لى بى ده‌گیریته‌وه که پیغمبهر صلی الله علیه وسلم پیی فهرموو: (اعْدُدْ سِتًّا بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ مَوْتِي) ٢٤٨. واته: شه‌ش شت ده‌بژیرم که نیشانه‌ی هاتنی قیامت‌ه: یه‌کینک له‌وانه مردنم .

یه‌که‌م نه‌هامه‌تی که به‌سه‌ر ئومه‌تی ئیسلامدا هات وه‌فاتی پیغمبهر صلی الله علیه وسلم بوو، به‌ مردنی ئه‌و وه‌حی وه‌ستا له‌ ئاسمانه‌وه، زوربه‌ی هۆزه عه‌ره‌به‌کان له‌ دین وه‌ر گه‌ران و ئازاوه‌و فیتنه‌ به‌رپابوو.

ئه‌نه‌س ره‌زای خواى لى بى فهرمووى: پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمویده‌تی: (لَمَّا كَانَ الْيَوْمَ الَّذِي دَخَلَ فِيهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمَدِينَةَ أَصَاءَ مِنْهَا كُلُّ شَيْءٍ فَلَمَّا كَانَ الْيَوْمَ الَّذِي مَاتَ فِيهِ أَظْلَمَ مِنْهَا كُلُّ شَيْءٍ) ٢٤٩. واته: ئه‌و روژه‌ی که پیغمبهر صلی الله علیه وسلم هاته شاری مه‌دینه‌وه، هه‌موو شتی‌ک له‌و شاره‌دا رووناک بوه‌وه، وه‌ له‌و روژه‌شدا که

٢٤٧ - أخرجه مسلم: ٨٩/١٨ - ٩٠ كتاب الفتن وأشراط الساعة.

٢٤٨ - أخرجه البخاري: ٢٧٧/٦ كتاب الجزية والموادعة.

٢٤٩ - رواه أحمد: ٢٢١/٣، ٢٦٨، والترمذي: ٣٦١٨، وابن ماجه: ١٦٣١.

وفاتی کرد تیایدا هموو شتیک لهو شارهدا تارك بوو.

۳- رزگارکردنی قودس (بیت المقدس):

بوخاری له عهوفی کورپی مالیکهوه رهزای خوای لی بی ده گبرپتهوه که پیغمبهبر صلی الله علیه وسلم پیی فهرموو: (اعْدُدْ سِتًّا بَيْنَ يَدَيْ السَّاعَةِ مَوْتِي ثُمَّ فَتْحُ بَيْتِ الْمَقْدِسِ)..^{۲۵۰} واته: شهش شت ده بژیرم که نیشانهی هاتنی قیامته: یه کیك له وانه مردم پاشان رزگارکردنی قودس. ئەوه بوو له سالی شانزهی کۆچی له سهردهمی خهلیفه‌ی راشید عومهری کورپی خهتابدا رهزای خوای لی بی له سهردهستی ئەبو عوبه‌یده‌ی کورپی جهراح رزگارکراو، عومهر رهزای خوای لی بی له مه‌دینه‌وه رۆشت بو فله‌هستین بو وهرگرتنی کلپله‌کانی قودس.

۴- نه‌خۆشی کولپرا (طاعون عمواس):

عمواس شارپکه له فله‌هستین، له سهردهمی خهلیفه‌ی راشید عومهری کورپی خهتابدا رهزای خوای لی بی نه‌خۆشی کولپرای تپدا بلا و بوویه‌وه بیست و پینج ههزار موسلمان بوونه قوربانی له‌وانه ئەبو عوبه‌یده‌ی جهراح و موغازی کورپی جه‌به‌ل بوون.

بوخاری له عهوفی کورپی مالیکهوه رهزای خوای لی بی ده گبرپتهوه که پیغمبهبر صلی الله علیه وسلم پیی فهرموو: (اعْدُدْ سِتًّا بَيْنَ يَدَيْ السَّاعَةِ.. ثُمَّ مَوْتَانُ)^{۲۵۱}. واته: شهش شت ده بژیرم که نیشانهی هاتنی قیامته: یه کیك له وانه نه‌خۆشی کولپرایه.

۵- کوشتن زۆر ده‌بیئت:

پیغمبهبر صلی الله علیه وسلم ده‌فه‌رمویت: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَكْثَرَ الْهَرْجُ) واته: قیامته هه‌لناسیئت تاکو (هرج) زۆر ده‌بیئت، وتیان: ئەه‌ی پیغمبهبر صلی الله علیه وسلم (هرج) چی یه؟ فهرمووی: (الْقَتْلُ، الْقَتْلُ)^{۲۵۲}. واته: کوشتن، کوشتن.

^{۲۵۰} - أخرجه البخاري: ۲۷۷/۶ كتاب الجزية والموادعة.

^{۲۵۱} - أخرجه البخاري: ۲۷۷/۶ كتاب الجزية والموادعة.

^{۲۵۲} - أخرجه مسلم: ۱۳/۱۸ كتاب الفتن وأشراف الساعة.

۶- په‌یداوونی ژنانی بی‌ ئابروو زۆربوونی زیناکردن:

ئەبو هوریره رازی خوای لی بی گپړایه‌وه‌ویه‌تیه‌وه که پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه‌تی: (صِنْفَانِ مِنْ أَهْلِ النَّارِ لَمْ أَرَهُمَا قَوْمٌ مَعَهُمْ سِيَاطٌ كَأَذْنَابِ الْبَقَرِ يَضْرِبُونَ بِهَا النَّاسَ وَنِسَاءٌ كَاسِيَاتٌ عَارِيَاتٌ مُمِيلَاتٌ مَائِلَاتٌ رُءُوسُهُنَّ كَأَسْنِمَةِ الْبُخْتِ الْمَائِلَةِ لَا يَدْخُلْنَ الْجَنَّةَ وَلَا يَجِدْنَ رِيحَهَا وَإِنَّ رِيحَهَا لَيُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةٍ كَذَا وَكَذَا)^{۲۵۳}. واته: دوو کۆمەن هه‌یه له‌ریزی ئه‌هلی دۆزه‌خن و من نهمدیون: جوړنکیان قامچیان پیه ریشودار وهک کلکی مانگا وایه که ئه‌شکه‌نجیه خه‌لکی پیده‌دهن، جوړه‌که‌ی ترشیان: ئافره‌تانینکی پۆشاکیان له‌بدرایه به‌لام رووتن (چونکه ته‌نک و کورته یان ته‌سکه) ئه‌وانه ههم خو‌یان له‌خشته‌چوون ههم خه‌لکیش له‌خشته‌ده‌دن، به‌فیزو له‌نجوه لاره‌وه ده‌رۆن به‌رپنگادا، قژی سه‌ریان له‌ دواوه وهک کۆپاره‌ی پشتی وشتر به‌رزده‌که‌نوه، ئه‌وانه نه‌ده‌چنه به‌هه‌شت و نه‌بو‌نیشی ده‌که‌ن که بو‌نی به‌هه‌شت ئه‌وه‌نده‌وه ئه‌وه‌نده‌وه ساله‌ ری ده‌روات.

هه‌روه‌ها فرمویه‌تی: (إِنَّ مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ.. وَيُظْهَرُ الزَّنَا)^{۲۵۴}. واته: له‌ نیشانه‌کانی هاتنی قیامت ئه‌وه‌یه که.. زیناکردن بلا‌وده‌بیته‌وه.

۷- نه‌مانی ده‌ست پاکی و نه‌مانه‌ت له‌ ولا‌ندا:

ئەبو هوریره رازی خوای لی بی گپړایه‌وه‌ویه‌تیه‌وه که پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه‌تی: (إِذَا ضُيِّعَتِ الْأَمَانَةُ فَانْتَظِرِ السَّاعَةَ). قال: كَيْفَ إِضَاعَتُهَا؟ قال: (إِذَا وُسِّدَ الْأَمْرُ إِلَى غَيْرِ أَهْلِهِ فَانْتَظِرِ السَّاعَةَ)^{۲۵۵}. واته: (کاتیک ئه‌مانه‌ت نه‌ما چاوه‌رپێ قیامت بکه). وتی: نه‌مانی ئه‌مانه‌ت چیه ئه‌ی پیغمبهری خوا؟ فرمووی: (کاتیک گه‌وره‌یی و کاروبار درایه‌ ده‌ست که‌سانیک که شیاو نه‌بن بو‌ی ئه‌وه‌ کاته چاوه‌رپێ قیامت بکه).

ئین عه‌باس ده‌لی: ئه‌مانه‌ت ئه‌وه‌ فهرزانه‌ن که خوای گه‌وره‌ فهرزی کردوون له‌سه‌ر به‌نده‌کانی.

^{۲۵۳} - أخرجه مسلم ۱۶۸/۶ (۲۱۲۸) (۱۲۵) , وأحمد في مسنده: ۳۵۶/۲.

^{۲۵۴} - أخرجه البخاري: ۱۸۷/۱ , ومسلم: ۲۲۱/۱۶.

^{۲۵۵} - أخرجه البخاري: ۲۳/۱ (۵۹) .

قه تاده ده لی: دین هه مووی ئەمانه تهو، ئەمانه تیش دینه.

۸- بلا و بونه وهی فیتنه و ناژاوه:

پهغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده فهرمویت: (إِنَّ بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ فِتْنًا كَقَطْعِ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ يُصْبِحُ الرَّجُلُ فِيهَا مُؤْمِنًا وَيُمْسِي كَافِرًا وَيُمْسِي مُؤْمِنًا وَيُصْبِحُ كَافِرًا الْقَاعِدُ فِيهَا خَيْرٌ مِنَ الْقَائِمِ، وَالْمَاشِي خَيْرٌ مِنَ السَّاعِي)..^{۲۵۶}. واته: له نیشانه کانی هاتنی قیامت ئەو هیه که فیتنه و ناشوب وه که شه وه زهنگ خه لک داده گرن و دنیا تاریک ده کهن، خه لک واه سهریان لی ده شیوی و رییان لی ده گوری، پیاو هه یه به یانی موسلانه و ئیواره کافره، ئیواره موسلانه و به یانی کافره، جا ئەوهی دانیشتووه تییدا چاکتره له وهی به پیوهیه، ئەوهیشی تییدا دهروات باشتره له وهی که هه ولی بۆده دات و به ته کان به ره و پیره وه ده چیت.

ههروه ها پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه ته وه که ی له فیتنه و ناشوب ناگادار کردۆته وه و فه رمانی کردوه بییان که په نابگرن به خوا له فیتنه و ناشوب: (تَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنْ الْفِتَنِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطْنٌ)^{۲۵۷}.

۹- زۆربوونی ئامیری موسیقاو گۆرانی و مهی خواردنه وه:

ئه بو مالکی ئە شهعهری رازی خوی لی بی ده گپریته وه که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فه رمویه تی: (لِيَكُونَنَّ مِنْ أُمَّتِي أَقْوَامٌ يَسْتَجْلِبُونَ الْحِرَّ وَالْحَرِيرَ وَالْخَمْرَ وَالْمَعَارِفَ)^{۲۵۸}. واته: له ئومه ته کهم کۆمه لیک په ییدا ده بن زینا کردن و پوشینی ئاوریشم و مهی خواردنه وه و ئامیری موسیقا ژهندن به حه لال ده زانن.

سه هلی کور سه عد رازی خوی لی بی ده گپریته وه که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فه رمویه تی: ((سَيَكُونُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ خَسْفٌ، وَقَذْفٌ، وَمَسْحٌ، قِيلَ: وَمَتَّى ذَلِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟

^{۲۵۶} - رواه أحمد وأبو داود والحاكم وصححه الألباني في صحيح الجامع: ۲۰۴۹.

^{۲۵۷} - أخرجه مسلم في كتاب الجنة وصفة نعيمها وأهلها: ۲۰۳/۱۷.

^{۲۵۸} - أخرجه البخاري في كتاب الأشربة: ۱۵/۱۰.

قَالَ: "إِذَا ظَهَرَتِ الْمَعَارِضُ وَالْقَيْنَاتُ، وَاسْتَحَلَّتِ الْخَمْرُ"^{٢٥٩}. واته: (له ئاخړ زه ماندا روچوونی خاك و ناگر باران و روو وهر گيړان زور ده بيت). وتیان: كهی نهوه روو ده دات نهی پیغمبه ری خوا! فهرمووی: (هدر کاتیک نامیری موسیقا ژه نندن و ئافره تی گوران یی زور بوون مهی خوار دنه وه حلال کرا).

١٠- زور بوونی سامان و دارایی:

نه بو هورهیره ره زای خوی لی بی فهرمووی: پیغمبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمویه تی: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَكْثُرَ فِيكُمْ الْمَالُ فَيَفِيضَ حَتَّى يَهُمَّ رَبُّ الْمَالِ مَنْ يَقْبَلُهُ مِنْهُ صَدَقَةٌ وَيُدْعَى إِلَيْهِ الرَّجُلُ يَقُولُ لَا أَرَبَ لِي فِيهِ)^{٢٦٠}. واته: قیامت نایه ت تا مان و دارایتان زور ده بیت، هینده زور ده بیت كه خاوه ن مان خه می نهوه ده خوات ئاخو كه سی ده ست كه ویت زه کاتی پی بدات، كه سیك بانگ ده کات تا خیری بی بیه خشیت، لیبی وهر ناگریت و ده لی پیو یستیم پی نی یه.

١١- جهنگ له گه ن عده م:

نه بو هورهیره ره زای خوی لی بی فهرمووی: پیغمبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمویه تی: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تُقَاتِلُوا خُورًا وَكِرْمَانَ مِنَ الْأَعَاجِمِ حُمُرَ الْوُجُوهِ فَطَسَّ الْأُتُوفِ صِعَارَ الْأَعْيُنِ وَجُوهُهُمْ الْمَجَانُ الْمُطْرَقَةُ نَعَالَهُمُ الشَّعْرُ)^{٢٦١}. واته: قیامت نایه ت هه تا جهنگ له گه ن خوز و کرمان ده کهن، دم و چاو سورن، لوتیان کورت و پانه، چاویان بچوکه، روخساریان ههر ده لی قه لغانی به چهرم داپوشراوه، پیلاوه کانیان له موو دروستکراوه.

١٢- جهنگ له گه ن تورک:

نه بو هورهیره ره زای خوی لی بی فهرمووی: پیغمبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمویه تی: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يُقَاتِلَ الْمُسْلِمُونَ التُّرُكَ قَوْمًا وَجُوهُهُمْ كَالْمَجَانِ الْمُطْرَقَةِ يَلْبَسُونَ الشَّعْرَ

^{٢٥٩} - رواه الطبراني في الكبير، صحيح الجامع: ٣٦٦٥.

^{٢٦٠} - أخرجه البخاري: ٨١/١٣-٨٢، ومسلم: ٩٧/٧.

^{٢٦١} - أخرجه مسلم في كتاب الفتن وأشراط الساعة: ٣٧/١٨.

وَيَمْسُونَ فِي الشَّعْرِ^{٢٦٢}. واته: قیامت نایهت ههتا جهنگ له گهل تور کدا ده کهن، گه لیکن دهه و چاویان هه ده لئی قه لغانی به چه رم داپوشراوه، پوشاکی له موودروستکراو له بهر ده کهن و پیلاره کانبان له موو دروستکراوه.

١٣- بهرپابوونی جهنگ له نیوان موسلمانان و جوله که ده:

پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمویه تی: (تَقْتَلُونَ أَنْتُمْ وَيَهُودُ حَتَّى يَقُولَ الْحَجَرُ يَا مُسْلِمُ هَذَا يَهُودِيٌّ وَرَائِي تَعَالَى فَاقْتُلْهُ)^{٢٦٣}. واته: جهنگ له نیوان نیوه و جوله که بهرپا ده بیته جا بهرد هاوار ده کات و ده لی: نهی موسلمان نهوه جوله که ده له پشتمه وه خوی ههشارداوه وه ره بیکورزه.

١٤- که موبونه وهی پیاوان و زوربوونی ژنان:

پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده فهرمویته: (مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ أَنْ يَقِلَّ الْعِلْمُ وَيَظْهَرَ الْجَهْلُ وَيَظْهَرَ الزَّوْنُ وَتَكْثُرَ النِّسَاءُ وَيَقِلَّ الرَّجَالُ حَتَّى يَكُونَ لِخَمْسِينَ امْرَأَةً الْقِيمَ الْوَاحِدِ)^{٢٦٤}. واته: له نیشانه کانی هاتنی قیامت نه وهیه که زانیاری که م ده بی و نه زانین زور ده بیته و زینا کردن زور ده بی و شهربا خوری زور ده بی و پیاو که م ده بن و ژن زور ده بن، ههتا وای لی دیت که به نهجا نافرته یدک یاو سه ره پهرشتیان ده کات.

١٥- په یدابوونی چه ندین که سی دروزن که بانگه شهی پیغمبهراپه تی ده کهن:

پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده فهرمویته: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يُبْعَثَ دَجَالُونَ كَذَّابُونَ قَرِيبٌ مِنْ ثَلَاثِينَ كُلَّهُمْ يَزْعُمُ أَنَّهُ رَسُولُ اللَّهِ)^{٢٦٥}. واته: قیامت نایهت ههتا چه ند که سیکی جادوگری دروزنی ساخته چی په یدا ده بن که نریکه سی که سیکن، هه ریه که له وان خوی به پیغمبهر ده زانیت. وه که (موسه یله مهی دروزن و نه سوهدی عه نسی و ته لیچهی نه سوهدی و سه جاجی یه مامه ..).

^{٢٦٢} - أخرجه مسلم في كتاب الفتن وأشراط الساعة: ٣٧/١٨.

^{٢٦٣} - رواه مسلم برقم: ٢٩٢١.

^{٢٦٤} - أخرجه البخاري: ١٧٨/١، ومسلم: ٢٢١/١٦.

^{٢٦٥} - أخرجه البخاري: ٦١٦/٦ كتاب المناقب.

۱۶- نیوه دوررگهی عدره ب ده بیته وه به باخ و بیستان:

پیغمبری خوا صلی الله علیه وسلم ده فهرمویت: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَكْثُرَ الْمَالُ وَيَفِيضَ حَتَّى يَخْرُجَ الرَّجُلُ بِزَكَاةِ مَالِهِ فَلَا يَجِدُ أَحَدًا يَقْبَلُهَا مِنْهُ وَحَتَّى تَعُودَ أَرْضُ الْعَرَبِ مُرُوجًا وَأَنْهَارًا)^{۲۶۶}.
واته: قیامت نایهت ههتا نیوه دوررگهی عدره ب ده بیته وه به باخ و بیستان و سه وزایی و رووبار ههروهك جاران.

۱۷- دابهشکردنی گهنجینه کانی کیسرا و قهیسره له رپی خوا:

پیغمبری خوا صلی الله علیه وسلم ده فهرمویت: (قَدْ مَاتَ كِسْرَى فَلَا كِسْرَى بَعْدَهُ، وَإِذَا هَلَكَ قَيْصَرٌ فَلَا قَيْصَرَ بَعْدَهُ، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَتَنْفَقَنَّ كُنُوزُهُمَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ)^{۲۶۷}. واته: کیسرا مردووه، کیسرای تر پاش ئەو نایهت، ئە گهر قهیسره له ناو چوو قهیسره دی دوی ئەو نایهت، سویند به و کهسه دی گیانی منی به دهسته دلنیا بن گهنجینه کانیان له رپی خوا هه خشنه وه.

۱۸- کهوتنه وهی ئاگریک له حیجاز:

پیغمبری خوا صلی الله علیه وسلم ده فهرمویت: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَخْرُجَ نَارٌ مِنْ أَرْضِ الْحِجَازِ تُضِيءُ أَعْنَاقَ الْأَبْلِ بُبْصَرِي)^{۲۶۸}. واته: قیامت نایهت ههتا ئاگریک له خاکی حیجاز نه کهوتنه وه که گهردنی حوشتر له (بصری) روناك ده کاته وه. ۱۸- کهوتنه وهی ئاگریک له حیجاز

۱۹- قیامت نایهت تا کهسێک له سه ره ویدا بلی: الله، الله:

پیغمبری خوا صلی الله علیه وسلم ده فهرمویت: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى لَا يُقَالَ فِي الْأَرْضِ اللَّهُ اللَّهُ)^{۲۶۹}. واته: قیامت نایهت تا له سه ره ویدا کهس نه میی بلی: الله، الله.

^{۲۶۶} - أخرجه مسلم: ۹۷/۷، كتاب الزكاة.

^{۲۶۷} - أخرجه مسلم: ۲۲۵/۴، وأبو داود: ۱۴۴/۴.

^{۲۶۸} - أخرجه البخاري: ۷۸/۱۳، ومسلم: ۳۰/۱۸.

^{۲۶۹} - أخرجه مسلم: ۱۴۸.

۲۰- قیامت نایهت مه‌گه‌ر به‌سه‌ر خراپه‌بینی خه‌لک‌دا:

پیغمبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌فهرموویت: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ إِلَّا عَلَى شِرَارِ الْخَلْقِ) ۲۷۰.

۲۱- شوان و گاوان ده‌بنه‌ خاوه‌نی کۆشک و ته‌لار:

کاتیک جویره‌ئیل هات بو خزمهت پیغمبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم و پرسیا‌ری هاتنی قیامه‌تی لیکرد: نه‌ویش فه‌رموی: (مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ). واته: پرسیا‌ر لیکراو زانتر نه‌یه‌له پرسیا‌ر کار، جویره‌ئیل وتی: هه‌والی نیشانه‌کانیم بده‌ری، فه‌رموی: (وَأَنْ تَرَى الْحَفَاةَ الْعُرَاةَ الْعَالَةَ رِعَاءَ الشَّاءِ يَتَطَاوَلُونَ فِي الْبُئْيَانِ) ۲۷۱. واته: کاتیک بینرا شوان و گاوان و پی‌ه‌تی کۆشک و ته‌لاریان به‌رزیا‌ن به‌ناسماندا برد.

۲۲- سلاوکردنی تایه‌ت، زۆربوونی بازرگانی، کزبوون خزمایه‌تی:

پیغمبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌فهرموویت: (أَنَّ بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ تَسْلِيمَ الْخَاصَّةِ وَفُشُوَّ التَّجَارَةِ حَتَّى تُعِينَ الْمَرْأَةُ زَوْجَهَا عَلَى التَّجَارَةِ وَقَطْعَ الْأَرْحَامِ) ۲۷۲. واته: یه‌کیک له نیشانه‌کانی هاتنی قیامت سلاوکردنی تایه‌ته، بلاو بوونه‌وه‌ی بازرگانی‌یه، ته‌نانه‌ت ژن می‌رده‌که‌ی خوی له‌سه‌ر بازرگانی داده‌مه‌زرینیت، برینی سیله‌ی خزمایه‌تی.

۲۳- زۆربوونی پۆلیس و ده‌ست و پیوه‌ندی سته‌مکاران:

نه‌بو هوره‌یره‌ رازی خوی لی‌یی گپ‌رایه‌وه‌وه‌یه‌تیه‌وه‌ که پیغمبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رمویه‌تی: (صِنْفَانِ مِنَ أَهْلِ النَّارِ لَمْ أَرَهُمَا قَوْمًا مَعَهُمْ سِيَاطٌ كَأَذْنَابِ الْبَقَرِ يَضْرِبُونَ بِهَا النَّاسَ) ۲۷۳. واته: دوو کۆمه‌ل هه‌یه له‌ریزی نه‌هلی دۆزه‌خن و من نه‌مدیون: جو‌ریکیان قامچیان پیه‌ ریشودار وه‌ک کلکی مانگا وایه که نه‌شکه‌نجه‌ی خه‌لکی پی‌ده‌ده‌ن.

نه‌بو ئومامه‌ رازی خوی لی‌یی گپ‌رایه‌وه‌وه‌یه‌تیه‌وه‌ که پیغمبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم

۲۷۰- أخرجه مسلم: ۱۹۲۴.

۲۷۱- أخرجه مسلم في كتاب الإيمان: ۱۸۵/۱.

۲۷۲- أخرجه أحمد في مسنده, سلسلة الأحاديث الصحيحة: ۲/۲۴۶ برقم: ۶۴۷.

۲۷۳- أخرجه مسلم ۶/۱۶۸ (۲۱۲۸) (۱۲۵), وأحمد في مسنده: ۲/۳۵۶.

فهرمویه تی: (سَيَكُونُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ شَرَطَةً، يَغْدُونَ فِي غَضَبِ اللَّهِ، وَيُرْوَحُونَ فِي سَخَطِ اللَّهِ، فَإِيَّاكَ أَنْ تَكُونَ مِنْ بَطَانِهِمْ) ^{۲۷۴}. واته: له تاخر زه ماندا جو ره شورته يهك ده بن له توره بووني خوادا روژ به سهر ده بن و له رقی خواشدا خوړيان لی ناوا ده بیت، خوت پپاريزه و نه که ی له ده ست و پپوهندی نه وانه بیت.

۲۴- کهسانی سووک و ريسوا دهبه خاوهن پله و پايه:

نهبو هوره يره رازی خوی لی بی گپړايه و هويه تيه وه که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمویه تی: (سَيَأْتِي عَلَى النَّاسِ سَنَوَاتٌ خَدَاعَاتٌ يُصَدَّقُ فِيهَا الْكَاذِبُ وَيُكذَّبُ فِيهَا الصَّادِقُ وَيُؤْتَمَنُ فِيهَا الْخَائِنُ وَيُخَوَّنُ فِيهَا الْأَمِينُ وَيَنْطِقُ فِيهَا الرَّوِيضَةُ قِيلَ وَمَا الرَّوِيضَةُ قَالَ الرَّجُلُ التَّافَهُ فِي أَمْرِ الْعَامَّةِ) ^{۲۷۵}. واته: (سالانېکې هه لځه له تينهر به سهر خه لکدا ديت، دروژنی تيدا ده کريت به راستگو، راستگو شې تيدا ده بیت به دروژن، وه خيانه تداري تيدا ده کريت به ده ست پاک و ده ست پاکيشي تيدا ده کريت به خيانه تکار، (روبيضة) قسه ی تيدا ده کات). وتیان: (روبيضة) چی یه؟ فهرموی: (کهسانی سووک و ريسواو بی نرخ قسه له کاروباری گشتی خه لکدا ده کهن).

کاتیک جو به نيل هات بو خزمدت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم و پرسياری هاتنی قیامه تی لیکرد: نه ویش فهرموی: (مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ). واته: پرسيار لیکراو زانتر نه یه له پرسيار کار، جو به نيل وتی: هه والی نيشانه کانيم بده ری، فهرموی: (وَأَنْ تَرَى الْحَفَاةَ الْعُرَاةَ الْعَالَةَ رِعَاءَ الشَّاءِ يَنْطَاطُونَ فِي الْبُنْيَانِ) ^{۲۷۶}. واته: کاتیک بینرا شوان و گاوان و پی پدی کوشک و ته لاریان به رزیان به ناسماندا برد.

هده وها ده فهرمویت: (مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ أَنْ يَغْلِبَ عَلَى الدُّنْيَا لُكْحُ ابْنِ لُكْحٍ، فَخَيْرُ النَّاسِ يَوْمَئِذٍ مُؤْمِنٌ بَيْنَ كَرِيمِينَ) ^{۲۷۷}. واته: له نيشانه کانی قیامت هه رچی کهسانی سووک و ريسواو بی نرخ

^{۲۷۴} - رواه الطبراني في الكبير، صحيح الجامع: ۳۶۶۲.

^{۲۷۵} - رواه أحمد وابن ماجه والحاكم، صحيح الجامع: ۳۶۵۰.

^{۲۷۶} - أخرجه مسلم في كتاب الإيمان: ۱/۱۸۵.

^{۲۷۷} - رواه الطبراني في الأوسط، مجمع الزوائد: ۳۲۵/۷.

ههیه دهسه لاتی دنیا ده گرنه دهست، وه باشترین کەس لەو زه مانه دا ئیماندار یکه له نێوان دوو کەسی به پێژدا.

۲۵- رازاندنه وهی مزگه وته کان:

ئه نهس رهزای خوای لی بی فەر مووی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەر مویدی: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَتَبَاهَى النَّاسُ فِي الْمَسَاجِدِ)^{۲۷۸}. واته: قیامت هه لئاسی تا کو خه لک گرنگیه کی زۆر دهدهن به رازاندنه وهی مزگه وته کان و شانازی پیوه ده کهن.

۲۶- زۆربوونی مردنی کتوپری:

پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده فەر مویت: (إن من أمارات الساعة.. أن يظهر موت الفجأة)^{۲۷۹}. واته: له نیشانه کانی هاتی قیامت.. زۆربوونی مردنی کتوپریه.

۲۷- خواردنی مالی حه رام و ریا:

پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده فەر مویت: (بين يدي الساعة يظهر الربا)^{۲۸۰}. ههروه ها ئه مانه ش:

نه مانی زانست و زانیاری و زۆربوونی نه زانی، زۆربوونی قه لهم به دهست، شار دنه وهی شایه تی حه ق و شایه تیدانی درۆ، بلا و بوونه وهی بت په رستی، رۆچوون و بومه له رزه، نزیک بوونه وهی رۆژگار، بلا و بوونه وهی درۆ، شوینکه وتنی ره وشت و ئاکاری بی باوه ران، جهنگی موسلمانان له گه ل رۆم، رزگار کردنی (قسطنطنیه) ئسته نیول، روخانی که عبه، ئاوات خواستن بو مه رگ.. بیگومان خوای گه و ره له هه موو کەس زاناره و هه ر خووشی ده یزانی^{۲۸۱}.

^{۲۷۸} - رواه أحمد وابن حبان , صحيح الجامع: ۷۴۲۱.

^{۲۷۹} - رواه الطبراني في الأوسط, صحيح الجامع: ۵۸۹۹.

^{۲۸۰} - أخرجه أبو داود في كتاب المهدي: ۴، ۲۸۴، والحاكم: ۵۵۷/۴، وصححه الألباني في صحيح الجامع: ۶۷۳۴.

^{۲۸۱} - بیگومان ئه و نیشانهی باسکران هه ر هه موویان فەر موودهی سه حیحیان له سه ره له بهر دریزی باسه که نه مان ویست نقلیان بکهین.

دووهم - نیشانه گهوره کان:

موسليم له (حُدَيْفَةَ كُورَى أَسِيدِ الْغِفَارِيِّ) يهوه ده گيريتنه وه و ده لى: (اطَّلَعَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَيْنَا وَنَحْنُ نَتَذَكَّرُ فَقَالَ: (مَا تَذَكَّرُونَ). قَالُوا نَذَكُرُ السَّاعَةَ قَالَ (إِنَّهَا لَنْ تَقُومَ حَتَّى تَرُونَ قَبْلَهَا عَشْرَ آيَاتٍ فَذَكَرَ الدُّخَانَ وَالِدَجَالَ وَالِدَّابَّةَ وَطُلُوعَ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا وَنُزُولَ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَيَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ وَثَلَاثَةَ خُسُوفٍ بِالْمَشْرِقِ وَخُسُوفٍ بِالْمَغْرِبِ وَخُسُوفٍ بِجَزِيرَةِ الْعَرَبِ وَآخِرُ ذَلِكَ نَارٌ تَخْرُجُ مِنَ الْيَمَنِ تَطْرُدُ النَّاسَ إِلَى مَحْشَرِهِمْ) ^{٢٨٢}. واته: پيغمبهري خوا صلى الله عليه وسلم بينى كه پيگه وه بيرمان ده كرده وه، فهرموى: نه وه بير له چى ده كه نه وه؟ وتيان باسى هاتنى قيامت ده كه ين، پيغمبهري خوا صلى الله عليه وسلم فهرموى: روژى قيامت نايت تا ده له نيشانه كانى نه بين له پيشه وه: دوكل، ده ججال، (دابة) زنده وه ريك (كه قسه له گهل خه لكدا ده كات)، هله هاتنى خور له روژئاواوه، هاتنه خواره وهى عيساى كورى مهريه م سلاوى خواى له سه ر بى، هاتنى يه نجوج و مدئجوج، سى روچوونى زهوى، يه كيك له روژه لات، يه كيك له روژئاوا، يه كيكيش له نيوه دوورگه ي عه ره بيه وه، كو تاي نه وانه ناگريكه له يه مدن پهيدا ده بيت كه خه لك به ره و شوينى كو بونه ويان راپيچ ده كات كه شامه.

هه ركه نيشانه يه كه ده ر كهوت باقى نيشانه كانى تر به خي راى به دو اى يه كدا دين وهك دانه كانى مورويدهك هونرايبتنه وه وهك له م فهرموده يه دا هاتوه: (خروج الآيات بعضها على أثر بعض يتتابعن كما تتابع الخرز في النظام) ^{٢٨٣}.

ئين حه جهر ده لى: چون ده زوه كه ده پچريت و ده نكه كانى خيرا به دو اى يه كدا په رش و بلا وده بنه وه ناوه ها نيشانه گهوره كان به دو اى يه كدا دين ^{٢٨٤}.

^{٢٨٢} - أخرجه مسلم: ٢٢٥/٤، وأبو داود: ١٤٤/٤.

^{٢٨٣} - رواه الطبراني في الأوسط، صحيح الجامع: ٣٢٢٧.

^{٢٨٤} - فتح الباري: ٧٧/١٣.

فیتنه‌ی مه‌سیحی ده‌ججال:

وشه‌ی ده‌ججال، له (دجل) وه هاتوو، به‌مانای داپۆشین، وه ده‌ججال به مانای زۆر داپۆشه‌ر دیت. بۆیه ئه‌و ناوه‌شی لیّ نراوه چونکه حه‌ق و راستی له‌خه‌لك داده‌پۆشیّ به‌ناهه‌ق.

شیوه‌و رووخساری ده‌ججال:

ده‌ججال پیاویکه له‌نه‌وه‌ی ئاده‌م، له‌ فه‌رموده‌کانی پیغه‌مبه‌ردا صلی الله علیه وسلم کۆمه‌لیکی زۆر سیفاتی شیوه‌و رووخساری باسکراوه، بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لك هه‌ر کات په‌یدا بوو بیناسنه‌وه‌و پیی نه‌خه‌له‌تین و خۆیان له‌ فیتنه‌ی پیاویژن، سیفات و نیشانه‌کانی ئه‌وه‌نده‌ روون و ناشکران که مه‌گه‌ر که‌سیکی نه‌زان و گومرا ده‌رکی پیی نه‌کات، ئه‌گینا هه‌موو موسلمانیک ده‌یناسیته‌وه‌و که ده‌ججاله‌.

پیاویکی گه‌نجه، سوهره، کورته‌ بالایه، سنگی پیی لیك نزیکن و پاژنه‌کانی له‌یه‌ک دوورن، قژی لوله، ناوچاوانی پان و گه‌وره‌یه، ملی ئه‌ستور و پانه، چاوی راستی روناکی تیدا نه‌ماوه‌و سراوه‌ته‌وه‌ له‌ جیگای خۆی ره‌ش بۆته‌وه، وه‌ک ده‌نکه‌ تریی پوکاوه‌ی ئاو تیدا نه‌ماو وایه، که نه‌رۆچوووه‌و قوله، وه‌ نه‌ ده‌رچوووه‌و زه‌قه، چاوی چه‌پیشی گۆشتیکی زیاده‌ی ئه‌ستووور به‌پیلوه‌که‌یه‌وه‌یه، له‌نیوان هه‌ردوو چاوه‌کانیدا نوسراوه‌ کافر هه‌موو موسلمانیکی خۆینه‌وارو نه‌خۆینه‌وار ده‌خۆینیته‌وه، نه‌زۆکه‌ و مندالیشی نابیت.

ئه‌مانه‌ی لای خواره‌وه‌ چه‌ند فه‌رموده‌یه‌کی راست و دروسن باس له‌ شیوه‌و رووخساری ده‌ججال ده‌که‌ن:

* ئیبن عومه‌ر ره‌زای خوای لیّ بیّ ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رمویه‌تی: له‌ کاتیکه‌دا من نوستبووم خه‌ومدا ته‌وافم ده‌کرد به‌ده‌وری مالی خوادا.. باس ده‌کات که عیسی‌ای کوری مه‌ریمه‌ی دیوه، پاشان ده‌ججالی دیوه‌و وه‌سفی ده‌کات و ده‌فه‌رمویت: (إِذَا رَجُلٌ أَحْمَرُ جَسِيمٌ جَعَدَ الرَّأْسَ أَعْوَرَ عَيْنَهُ الْيَمْنَى كَانَ عَيْنُهُ عِنَبَةً طَافِيَةً قُلْتُ مَنْ هَذَا قَالُوا هَذَا الدَّجَالُ وَأَقْرَبُ النَّاسِ بِهِ شَبَهًا ابْنُ قَطَنِ رَجُلٌ مِنْ خُرَاعَةَ هَلَكَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ)^{٢٨٥}. واته: سه‌دیره‌که‌م پیاویکی

^{٢٨٥} - أخرجه البخاري: ٩٠/١٣، ومسلم: ٢٣٧.

که تیه، سوره، قژی لوله، چاوی کویره و دهلیی ترییه و رووناکه تیدا نیسه، وتیان: نه وه ده ججاله، شیوهی له (ابن قطن) ده چیت که پیاویک بوو له خیللی خوزاعه، له سه رده می نه فامیدا مردوو.

* نه نهس ره زای خوی لی بی گپراویه ته وه که پیغمبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمویه تی: (مَا مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا وَقَدْ أَنْذَرَ أُمَّتَهُ الْأَعْوَرَ الْكَذَّابَ، أَلَا إِنَّهُ أَعْوَرٌ، وَإِنَّ رَبَّكُمْ - عَزَّ وَجَلَّ - لَيْسَ بِأَعْوَرَ، مَكْتُوبٌ بَيْنَ عَيْنَيْكَ فَر) (۲۸۶). واته: هه موو پیغمبه ری که گله که هی خوی ناگادار کردۆته وه له مه ترسی ده ججالی کویری درۆزن، به لی به راستی کویره، نه مهش یه کیکه له درۆ زه قه کانی چونکه پهروه ردگارتان کویر نیسه، له نیوان ههردوو چاوه کانی نوسراوه کافر هه موو موسلمانیکی خویته وارو نه خویته وار ده خویته وه.

* ئین عومه ره زای خوی لی بی فهرموی: پیغمبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمویه تی: (إِنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِأَعْوَرَ أَلَا وَإِنَّ الْمَسِيحَ الدَّجَالَ أَعْوَرُ الْعَيْنِ الْيُمْنَى كَأَنَّ عَيْنَهُ عِنَبَةٌ طَافِيَةٌ) (۲۸۷). واته: خوی گه وره کویر نیسه، بیگومان ده ججال چاوی راستی کویره، وه که ده نکه تری پوکاوه ی ناو تیدا نه ما وایه، که نه رۆچوو وه قوله، وه نه ده رچوو وه زه قه.

ده ججال له کویره ده رده که ویت؟

ده ججال کابرایه که له کۆتایی ژبانی سه رزه ویدا له رۆژه لاته وه ده رده چیت، که شوینی که پیی ده وتریت خوراسان، حه فتا هه زار له جوله که کانی نه سفه هان شوینی ده که ون، له سنوری نیوان عیراق و شام بانگه وازی خوی ناشکرا ده کات، لافی خوایه تی لی ده دات، جوله که کان شوینی ده که ون، چاوه رپی ده که ن که بیت و حوکمی جیهان بگریته ده ست، کاتیک که ده رده چیت ناو و ناگری له گه لدایه، جا نه وه ی خه لک به ناوی ده بین له راستیدا ناگریکی سویتنه ره، نه وه شی که خه لک به ناگری ده بین له راستیدا ناویکی ساردو سازگاره، فهرمان ده کات به ناسمان باران باریتی به ویستی خوا نه بیاریتی، داوا ده کات له زه وی که سه وز بیت به ویستی خوا سه وز نه بیت، نه وه که سه ی خوی ده پکوژی زیندوی ده کاته وه. نه مانه هه موو به قودره تی خوی گه وره

۲۸۶ - متفق علیه . أخرجه البخاري ۷۵/۹ (۷۱۳۱) ، ومسلم ۱۹۵/۸ (۲۹۳۳) (۱۰۱) .

۲۸۷ - أخرجه البخاري: ۹۰/۱۳ ومسلم: ۵۹/۱۸ .

نه نجام ددهات بو تاقی کردنه وهی بهنده کان، پاشان خوی گهوره کرده وه کانی به تال ده کاته وه و توانای هیچی نامیتت و عیسای کوری مه ریهم سلاوی خویان له سهر بی داده به زی و ده بکوژی.

* نه نه سی کوری مالیک ره زای خوی لی بی فهرمووی: پیغمبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (يَتَّبِعُ الدَّجَالَ مِنْ يَهُودِ أَصْبَهَانَ سَبْعُونَ أَلْفًا عَلَيْهِمُ الطَّيَالِسَةُ) ٢٨٨. واته: له جوله که کانی نه صفده هان حدفتا هه زار شوینی ده که ون که عه بایان داوه به سهر شانیا ندا.

فیتنه ی مه سیحی ده ججال گه وره ترین و ترسناکترین تاقیکردنه وه یه:

ئه بو نومامه ی باهیلی ده لی: پیغمبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمویه تی: (إِنَّهُ لَمْ تَكُنْ فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ مِنْذُ ذَرَأَ اللَّهِ ذُرِّيَّةَ آدَمَ أَعْظَمَ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ وَإِنَّ اللَّهَ لَمْ يَعْثُ نَبِيًّا إِلَّا حَذَرَ أُمَّتَهُ الدَّجَالَ) ٢٨٩. واته: ئه ی خه لکینه به راستی له و کاته وه ی خوی گه وره وه چه ی ئاده می دروست کردوه له سهر رووی زه ویدا هیچ فیتنه و تاقیکردنه وه یه کی گه وره تر له فیتنه ی ده ججال نه بو وه و ناشیتت، هه موو پیغمبه ریک گه له که ی خوی ترساندوه له فیتنه ی ده ججال.

ده ججال هه موو شوینیکی سهر زه وی ده گهریت:

نه نه سی فهرمووی: پیغمبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمویه تی: (لَيْسَ مِنْ بَلَدٍ إِلَّا سَيَطُوهُ الدَّجَالُ إِلَّا مَكَّةَ وَالْمَدِينَةَ؛ وَلَيْسَ نَقَبٌ مِنْ أَنْقَابِهِمَا إِلَّا عَلَيْهِ الْمَلَائِكَةُ صَافِينَ تَحْرُسُهُمَا..) ٢٩٠. واته: ده ججال هه موو شوینیکی سهر زه وی ده گهریت جگه له مه ککه وه مه دینه، له سهر هه ریه ک له ریگاکانی مه لائیکه ریزیان به ستو وه و پاسه وانئ وه شوینه ده که ن بو ئه وه ی نه چینه ناویان.

گه وره ترین شاهه تی لای په روره دگاری جیهانیان:

پیغمبه ری خوا صلی الله علیه وسلم ده فهرمویت: (گه نجینیکی بر وادار به ره و لای ده ججال ده روات، پاسه وانه کانی لی ده پرسن بو کوی ده چی؟ ده لی ده چم بو لای ئه وه ی سهری

٢٨٨ - أخرجه مسلم ٢٠٧/٨ (٢٩٤٤) (١٢٤).

٢٨٩ - كتر العمال: ٣٨٧٤٢, صحيح الجامع: ٧٨٧٥.

٢٩٠ - أخرجه مسلم ٢٠٦/٨ (٢٩٤٣) (١٢٣).

هه‌لداوه. ده‌لین: باوه‌ر به خواکه‌مان ناهیتیت؟ ده‌لی: نه‌خیر. ده‌لین: بیکوژن، پاشان ده‌لین: با بیه‌ین بو لای خوئی. کاتی گه‌نجه باوه‌رداره‌که ده‌ججال ده‌بینی ده‌لی: ئە‌ی خه‌لکینه ئە‌مه مه‌سیحی ده‌ججاله که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم باسیکردوو، ده‌ججال فه‌رمان ده‌کات به‌راکشاندنی و لی‌دان له سک و پشتی، پاشان ده‌لی: تو مه‌سیحی درۆزیت. ده‌ججال فه‌رمان ده‌کات به‌ مشار له ته‌وقی سه‌ریه‌وه هه‌تا به‌ری پی بیکه‌ن به‌ دوو که‌رت‌ه‌وه، پاشان پی ده‌لی: هه‌سته ئە‌ویش چاک ده‌بیته‌وه و هه‌لده‌ستی، ئینجا ده‌ججال ده‌لی: بروام پی ده‌هیتیت؟ گه‌نجه‌که ده‌لی: زیاتر درۆی تو‌م بو‌ ئاشکرا بو، ئە‌ی خه‌لکینه ئیت له‌ دوای من هیچ له‌ که‌سی تر ناکات، ده‌ججال ده‌یگریت سه‌ری بریت، ملی ده‌بیته‌ مس و ناتوانیت سه‌ری بریت، پاشان ده‌ست و قاچی گه‌نجه‌که ده‌گریت خه‌لک واده‌زانن فری ده‌داته ناو ناگره‌که‌وه که‌چی ده‌بخانه ناو به‌هه‌شته‌که‌وه. پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رموی: ئە‌مه گه‌وره‌ترین شایه‌تیه لای په‌روه‌ردگار) ۲۹۱.

ئە‌وانه‌ی له‌ فیتنه‌ی ده‌ججال رزگاریان ده‌بیت:

۱- دامه‌زراوی و به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر ئیمان:

خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: M ! " # \$ % & ' () * + , - . / 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 : ; < = > ? @

A B C D E F G H I J K L فصلت: ۳۰ - ۳۲. واته: به‌راستی ئە‌وانه‌ی

ئیمانیان هیتاوه و تیان: په‌روه‌ردگارمان هه‌ر خوایه‌و، له‌سه‌ر بیروباوه‌رو کردوه چاکه‌کانی خو‌یان به‌رده‌وام بوون، ئە‌وانه له‌ کاتی مردنیاندا مه‌لائیکه‌ی ره‌مه‌تیان بو دیته‌ خواره‌وه‌و موژده‌یان پی ده‌ده‌ن و پیمان ده‌لین: مه‌ترسن له‌وه‌ی به‌ره‌و رووی ده‌چن و غه‌مگین مه‌بن بو ئە‌وه‌ی له‌دوای خو‌تان به‌جیی دینن، وه موژده‌تان لی بیت به‌شادی و خو‌شی نازو نیعمه‌ته‌کانی ئە‌و به‌هه‌شته‌ی که‌ خودا به‌لپیی پندا‌ون، هه‌روه‌ها مه‌لائیکه‌کان پیمان ده‌لین: ئیمه له‌ ژیا‌نی دنیادا هاوری و ئاگادارتان بووین له‌ روژی دوا‌شدا هه‌ر له‌ گه‌لتانین و ریگای چوونه به‌هه‌شتان پیشان ده‌ده‌ین، ئە‌و به‌هه‌شته‌ رازاوه‌ی که‌ ئە‌وه‌ی ئاره‌زووی بکه‌ن و دلتان هزی لی بیت تیی‌دا بریار

دراوه بۆتان و، میوانداریه که له لایه‌ن خوایه کی زۆر لى خۆشبوو خواوهن بهزه‌یهه کی بى سنووره وه.

۲- خویندنی ئەم دوعا یه له پاش ته‌حیات: (إِذَا تَشَهَّدَ أَحَدُكُمْ فَلْيَسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنْ أَرْبَعِ يَقُولُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ)^{۲۹۲}. واته: که یه کیکتان شه‌یه‌تومانى هینا له نوژدا با دوعا بکات و په‌نا به خوا بگریت له چوار شت: بللى ئەى خوای ئیمه من په‌نا به تۆ ده‌گرم له سزای دۆزه‌خ، وه په‌نا به تۆ ده‌گرم له سزای گۆر، وه له فیتنه و ناشوبی زیندوبونه‌وه و مردن، وه له خراپه‌ی فیتنه‌ی مه‌سیحی ده‌ججال .

۳- خویندنی ده‌ئایه‌تی سه‌ره‌ئای سوره‌تی که‌هف و له‌به‌ر کردنی:

ئهبو ده‌رداء ره‌زای خوای لى بى فرمووی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم فرمویه‌تی: (مَنْ حَفِظَ عَشْرَ آيَاتٍ مِنْ أَوَّلِ سُورَةِ الْكَهْفِ، عُصِمَ مِنَ الدَّجَالِ) . واته: هه‌ر که‌سیک ده‌ئایه‌ت له سوره‌تی که‌هف له‌به‌ر بکات خوای گه‌وره له‌به‌لاو فیتنه‌ی ده‌ججال رزگاری ده‌کات و ده‌پاریزی . له روایه‌تیکی تر دا فرمویه‌تی: (مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْكَهْفِ)^{۲۹۳}. واته: ده‌ئایه‌ت له کۆتایی سوره‌تی که‌هف له‌به‌ر بکات.

ماوه‌ی مانه‌وه‌ی ده‌ججال له‌سه‌ر زه‌ویدا:

نه‌واسی کورپی سه‌معان ره‌زای خوای لى بى فرمووی: وتمان ئەى پیغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم! ده‌ججالی پیس و درۆزن چه‌ند روژ له‌سه‌ر زه‌ویدا ده‌میته‌وه، فرمووی: (أَرْبَعُونَ يَوْمًا: يَوْمَ كَسَنَةٍ، وَيَوْمَ كَشْهَرٍ، وَيَوْمَ كَجُمُعَةٍ، وَسَائِرُ أَيَّامِهِ كَأَيَّامِكُمْ، قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ فَذَلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَسَنَتْهُ أَتَكْفِينَا فِيهِ صَلَاةُ يَوْمٍ قَالَ لَا أَقْدُرُوا لَهُ قَدْرَةٌ)^{۲۹۴}. واته: (چل روژ له‌سه‌ر زه‌ویدا ده‌میته‌وه، به‌لام روژیکیانى بدقه‌د سالیکه واته دوانزه مانگه، روژیکیشیانى بدقه‌د مانگیکه واته

^{۲۹۲} - أخرجه مسلم في كتاب المساجد: ۸۷/۵.

^{۲۹۳} - أخرجه مسلم: ۱۹۹/۲ (۸۰۹) (۲۵۷) , وأحمد في مسنده: ۱۹۶/۵.

^{۲۹۴} - أخرجه مسلم ۱۹۶/۸ (۲۹۳۷) (۱۱۰) , صحيح جامع الترمذي: ۲۲۴۰.

سیف ته کانی عیسا سلاوی خوی له سهر بی:

عیسا سلاوی خوی له سهر بی پیاویکی مام ناوه ندیه له نیوان سور و سپیدا، له دوو پۆشاکي رنگ بهره و زهره دایه، ده لپی ئاری لی ده تکی ته گهر ئاویشی بهره که وتیبت.

عیسای سلاوی خوی لی بی له کوی داده بهزی:

پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده فهرمویت: (إذ بعث الله تعالى المسيح ابن مريم صلي الله عليه وسلم، فينزل عند المنارة البيضاء شرقي دمشق)^{٢٩٦}. واته: عیسای کوری مه ریدم سلاوی خویان لی بی له ناستی مناره سپیه کدی خوره لاتی دیمه شق داده بهزی.

جابری کوری عه بدولا ره زای خوی لی بی گنراو به تیه وه وه فهرموویه تی: گویم له پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده یه رموو: (لَا تَرَالُ طَائِفَةً مِنْ أُمَّتِي يُقَاتِلُونَ عَلَيَّ الْحَقَّ ظَاهِرِينَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ.. فَيَقُولُ أَمِيرُهُمْ تَعَالَ صَلِّ لَنَا فَيَقُولُ لَا إِنْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ أَمْرًا تَكْرِمَةً لِلَّهِ هَذِهِ الْأُمَّةُ)^{٢٩٧}. واته: کومه لپی تاهو کاته ی عیسای کوری مه ریدم سلاوی خوی له سهر بی داده بهزی ته له سهر حه قن و ته جهنگن له پیناوی خوادا، پیشه واکه یان ته فهرمووی به عیسا وه ره به به پیشه وواو ئیما مان، ئه ویش ده فهرمووی: نا.... هه ندیکتان له خوتان بن به پیشه ووا و ئه میر بو ئه وانی تر. تو بچو پیشه وه قامه ت بو تو کراوه، ئه وه ش ریرو که رامه تیکه بو ئه م ئومه ته.

دهرکه وتنی به ئجوج و مه ئجوج:

یه ئجوج و مه ئجوج دوو نه ته وه ی پیس و خراپن له نه ته وه کان و، له نه وه ی ئاده من، سه رزه وی ویران ده کهن، زانایانی زمانه وانی ده لپن: ئه وه دوو ناوه دوو ناوی عه جه مین، له بلیسه ی ئاگر و ئاویکی زور سوپرو گهرمه وه وه رگیراون.

خوی گه و ره ده فهرمویت: [Z YX W V U TS M] \ [L]
الأنبياء: ٩٦. واته: هه تا ئه وه کاته ی به ربه سه ته کهی (ذوالقرنین) له سه ر یه ئجوج و مه ئجوج ده کریته وه ئه وانه ئه وه کاته له هه موو کون و که لپنیکه وه به لپشاو پیداده بن و زورده بن.

^{٢٩٦} - أخرجه مسلم ١٩٦/٨ (٢٩٣٧) (١١٠).

^{٢٩٧} - رواه مسلم: ٤٩٢٧، وأحمد في مسنده: ٣/٣٨٤.

پیغمبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌فرمودیت: (وَيَبْعَثُ اللَّهُ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ قِيمَةً أَوَانُلُهُمْ عَلَى بُحَيْرَةِ طَبْرِيَّةٍ فَيَشْرَبُونَ مَا فِيهَا وَيَمُرُّ آخِرُهُمْ فَيَقُولُونَ لَقَدْ كَانَ بِهَذِهِ مَرَّةً مَاءً) ٢٩٨. واته: به‌ئجوج و مه‌ئجوج له‌همه‌موو کون و که‌لپیکه‌وه به‌لیشاو په‌یداده‌بن، نه‌ونده زورن کاتی به‌ره‌تایان ده‌گاته سهرده‌ریاچه‌ی ته‌بریبه هم‌مووی ده‌خونده‌وهو چوړی لیدنه‌برن، نه‌وانده‌ی له‌ دواوه‌ن که ده‌گه‌نه نه‌و شوینه ده‌لین: رُوژنیک له‌ رُوژان له‌م شوینه‌دا ناو هه‌بووه!

زه‌ینه‌ب دایکی ئیمانداران ره‌زای خوی لى بى ده‌لی: پیغمبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌خه‌و راپه‌ری و دم و اوی سور هه‌لگه‌ر ابو فهرمووی: (لا إله إلا الله، ويل للعرب من شرّ قد اقترب، فتح اليوم من ردم يأجوج ومأجوج مثل هذه)، وحلق بأصبعيه الإبهام والتي تليها، فقلت: يا رسول الله، أنهلك وفينا الصالحون؟ قال: (نعم، إذا كثر الخبث) ٢٩٩. واته: (لا إله إلا الله) هاوار بو‌عه‌ره‌ب له‌شه‌رینک نزیک بو‌ته‌وه، بازنده‌کی به‌دوو په‌نجه‌ی دروستکردو فهرمووی: نه‌مړو له‌ به‌ره‌سته‌که‌ی به‌ئجوج و مه‌ئجوج نه‌ونده‌ی نه‌مه‌ کونی تی بوو. منیش وتم: نه‌ی پیغمبه‌ری خوا! نایا له‌ناو ده‌چین له‌کاتیکدا پیاو چاکامان له‌ناودایه؟. فهرمووی: به‌لی کاتی تاوان زور بوو.

عیسا سلاوی خوی له‌سه‌ر بی‌خزی و هاوړپیکانی ده‌ده‌نه پان کپوی تور و خویان په‌نا ده‌ده‌ن، گیر ده‌خون به‌ده‌ست به‌ئجوج و مه‌ئجوج، که له‌همو لایه‌که‌وه ته‌نگیان پی‌هه‌لده‌چنن، ده‌ست ده‌که‌ن به‌دوعاو پارانه‌وه تاخوا له‌ناویان به‌ریت، به‌فرمانی خوی گه‌وره کرمیک ده‌داته گه‌ردیان و به‌یه‌کجار هم‌موویان له‌ناوده‌بات و ده‌فوتین، نه‌و ناوچه‌یه به‌یه‌کجار بو‌گه‌ن ده‌کات و بست‌ی زوی نامین‌ی له‌و ناوچه‌یه بو‌گه‌نی نه‌کردی، پاشان عیسا سلاوی خوی له‌سه‌ر بی‌و هاوړپیکانی به‌دل ده‌پارینه‌وه که نه‌و لاک و بو‌گه‌نه‌یان نه‌هیل‌ی، خوی گه‌وره‌ش دوعا‌که‌یان گیرا ده‌کات و بالنده‌گه‌لیکی گه‌ردن گه‌وره ده‌نیری که ملیان وه‌کو ملی و شتر دریش و گه‌وره‌یه، جائه‌و مه‌لانه لاشه بو‌گه‌نه‌کان هه‌لده‌گرن و له‌کوی خوا خو‌ی بی‌ه‌ویت له‌ویدا فریسان ده‌ده‌ن، پاشان خوی گه‌وره بارانیک‌ی زور ده‌بارینی و هم‌موو سه‌ر زه‌ویان لی‌پاک ده‌کاته‌وه ٣٠٠.

٢٩٨ - صحیح أخرجه مسلم: ٢٩٣٧ .

٢٩٩ - مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. أخرجه البخاري ١٦٨/٤ (٣٣٤٦) ، ومسلم ١٦٦/٨ (٢٨٨٠) (٢) .

٣٠٠ - صحیح أخرجه مسلم: ٢٢٥٠/٤ برقم: ١١٠ .

ئەبو سەئیدى خودرى رهزای خواى لى بى ده گيريتنه وه كه پيغهمبرى خوا صلى الله عليه وسلم فرمويه تى: (يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: يَا آدَمُ فَيقُولُ لَبِيكُ وَسَعْدِيكَ وَالْخَيْرُ فِي يَدِيكَ فَيَقُولُ أَخْرَجَ بَعَثَ النَّارَ قَالَ وَمَا بَعَثُ النَّارَ قَالَ مِنْ كُلِّ أَلْفٍ تِسْعَ مِائَةٍ وَتِسْعَةَ وَتِسْعِينَ فَعِنْدَهُ يَشِيبُ الصَّغِيرُ، وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمَلٍ حَمْلَهَا، وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَى وَمَا هُمْ بِسُكَارَى، وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ) قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَإِنَّا ذَلِكَ الْوَأَحَدُ قَالَ (أَبشِرُوا فَإِنَّ مِنْكُمْ رَجُلًا وَمِنْ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ أَلْفًا) ٣٠١.

واته: خواى گهوره ده فرمويت: ئەى ئادەم، ئەویش دەلى بەلى بۆ فرمانت ئەى خواى گهوره و خييش هەر له دەست تۆدايه، خواش ده فرمويت: ئەوانەى كه دەنيردرين بۆ ناگرى دۆزهخ جيايان بکهروهه، ئەویش دەلى: نيردراوه کانی ناگر کين، نيردراوه کانی ناگر کين؟ ده فرمويت: له هه موو هه زاريك نۆسه دو نه وه دو نو، ئالەو کاته دا منداڵ سەرى سېي دەبيت و هه موو ئافره تيکى سک پر سکه کهى داده نيت و خه لک ده بينيت سەرخوشن و هيچيشيان سەرخوشى مەى خواردنه وه نين، به لām نازار و تۆلهى خوا زۆر توندو سەخته، وتيان: جا باشه کام له ئيمه ئەو نه فەره دەبيت؟ پيغهمبر صلى الله عليه وسلم فرمووى: مژده بيت بۆ ئيوه، له ئيوه يەك پياو و له يه ئجوج و مەئجوج ههزار.

پهيدا بوونی دوکهل (الدخان):

یه کيکی تر له نيشانه گهوره کانی هاتنى قیامت پهيدا بوونی دوکهلکی چرو پره له ئاسمانه وه كه سەرزەوى داده گريت، خواى گهوره له قورئاندا ده فرمويت: i h g f e d c M j L p o n m l k z الدخان: ٩ - ١١. واته: جا چاوه پروان به روژى ئاسمان دوکهلکی ئاشکرای لى پهيدا ده بى. هه موو ئادەمى داده گرى و دەلين: ئەمه به لایه کی سەخته.

ئەبو هورهيره رهزای خواى لى بى ده گيريتنه وه كه پيغهمبرى خوا صلى الله عليه وسلم فرمويه تى: (بَادِرُوا بِالْأَعْمَالِ سِتًّا طُلُوعِ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا أَوْ الدُّخَانَ أَوْ الدَّجَالَ...) ٣٠٢. واته: دەست پيشكەرى بکهن بۆ کارى چاکه پيش ئەوهى ئەم شەش شته بيته پيشه وه، هه لهاتنى خور له روژئاواوه و، پهيدا بوونی دوکهل و، هاتنى ده ججال ..

٣٠١ - أخرجه البخاري باب قصة يأجوج ومأجوج: ٦/٣٨٢.

٣٠٢ - أخرجه مسلم: ١٨/٨٧.

دهرهاتنی زیندهوهر (دابة):

خوای گهوره ده فهرمویت: e dc ba ` _ ^] \ [Z Y X WV M
 ل الف النمل: ۸۲. واته: کاتی که برپار(ی خوا) له سهریان هاته دی (که زهوی تیک بجیت)
 زیندهوهر یکیان بۆ دهر دینین که قسه یان له گه لدا ده کات (و ده لئی): خه لک بر وا به ئایه ته کاغان
 ناهیتن!.

وشه ی (دابة) له زمانی عه ره بیدا به هه موو گیانداریک دهر تریت که به سه ر زه ویدا بر وات و
 ده نگي رو شتنه که ی بیستریت.

به لام ئەم زیندهوهر جیاوازه له زیندهوهره کانی تر چونکه قسه له گه ل خه لک ده کات.

ئه بو ئومامه ره زای خوای لی بی له پیغه مبه ره وه صلی الله علیه وسلم ده گیریته وه که
 فهرمویه تی: (تَخْرُجُ الدَّابَّةُ فَتَسِمُ النَّاسَ عَلَى خَرَاطِيمِهِمْ ثُمَّ يَغْمُرُونَ فِيكُمْ حَتَّى يَشْتَرِيَ الرَّجُلُ الْبَعِيرَ
 فَيَقُولُ مِمَّنْ اشْتَرَيْتَهُ فَيَقُولُ اشْتَرَيْتَهُ مِنْ أَحَدِ الْمُخْطَمِينَ)^{۳۰۳}. واته: زیندهوهر دهر ده جیت له
 زه ویه وه، نیشانه له لوتی خه لکی ده دات و ده یسمیت، پاشان ژماره ی لوت سمراره کان زۆر
 ده بن له ناوتاندا، ته نانه ت ده گاته ئەو ناسته ی که پیاویک و شتریک ده کریت، لینی ده پرسن له
 کیت کریوه ده لئی له یه کیک له و لوت سمراره کان.

هه لهاتنی خوړ له روژئاواوه:

یه کیکي تر له نیشانه گه وهره کانی هاتنی قیامت هه لهاتنی خوړه له روژئاواوه، له و کاته وه خوای
 گه وهره ئەم گهردوونه ی دروست کردووه تا کو ئیستا خوړ له روژه له لاته وه هه لدی و له روژئاواوه
 ناوا ده ی و هه رگیز دوا ناکه و ی، به حسابیکي زۆر ورد، به لام له و روژه دا له روژئاواوه
 هه لدی.

له ئەبو هورهیره ره زای خوای لی بی فهرمووی: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم
 فهرمویه تی: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا فَإِذَا طَلَعَتْ فَرَأَاهَا النَّاسُ آمَنُوا أَجْمَعُونَ
 فَذَلِكَ حِينَئِذٍ 9 8 7 6 5 M L H G F E D B A @ ? > = < ; الأنعام:

۳۰۳ - رواه أحمد: ۲۶۸/۵، وصححه الألباني في صحيح الجامع برقم: ۲۹۲۷..

چۆن خه‌لك به‌ره‌و شوینی کۆبونه‌وه‌یان رایبج ده‌کړین؟

ئهبو هوره‌یره ره‌زای خوای لی بی فەرمووی: پیغمبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمویه‌تی: (يُحْشَرُ النَّاسُ عَلَى ثَلَاثِ طَرَائِقَ رَاغِبِينَ رَاهِبِينَ وَأَثْنَانَ عَلَى بَعِيرٍ وَثَلَاثَةَ عَلَى بَعِيرٍ وَأَرْبَعَةً عَلَى بَعِيرٍ وَعَشْرَةَ عَلَى بَعِيرٍ وَيَحْشَرُ بِقَيْتِهِمُ النَّارُ تَقِيلُ مَعَهُمْ حَيْثُ قَالُوا وَتَبَّيْتُ مَعَهُمْ حَيْثُ بَاتُوا وَتُصْبِحُ مَعَهُمْ حَيْثُ أَصْبَحُوا وَتُمْسِي مَعَهُمْ حَيْثُ أَمْسَوْا) ۳۰۸. واته: خه‌لك به‌ خو‌شی خو‌یان بی‌ت یان به‌زۆر، له‌سی ریگاوه کۆده‌کړینه‌وه. دوو که‌س به‌ سواری و‌شتریک، سی‌که‌س به‌ سواری و‌شتریک، چوار که‌س به‌ سواری و‌شتریک، ده‌که‌س به‌ سواری و‌شتریک، نه‌وه‌ی تریش که‌ ماوه‌ ناگره‌ که‌ کۆیان ده‌کاته‌وه، به‌ره‌و هه‌ر شوینیک برۆن ناگره‌ که‌یان له‌گه‌لدايه.

ده‌رکه‌وتنی ئیمام مه‌هدی:

ئیمام مه‌هدی یه‌ کیکه‌ له‌ خه‌لیفه‌ راشیدینه‌کان، ئهو مه‌هدیه‌ نییه‌ که‌ شیعه‌کان چاوه‌روانی ده‌که‌ن و ده‌لین: له‌ سامه‌راوه‌ سه‌ره‌له‌ده‌دات و ده‌رده‌که‌و‌یت که‌ ه‌یچ حه‌قیقه‌ت و راستیه‌ کی نییه‌.

مه‌هدی ناوی (محمد کوری عبدالله العلو‌ی الفاطمی الحسینی) یه‌ ۳۰۹.

پیغمبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌فه‌رمو‌یت: (الْمَهْدِيُّ مِنْ عِزَّتِي مِنْ وَلَدِ فَاطِمَةَ) ۳۱۰. واته: مه‌هدی له‌ خانه‌واده‌ی منه‌ له‌ نه‌وه‌ی فاتیمه‌یه‌.

برو‌ای ئه‌ه‌لی سوننه‌ت و جماعه‌ت له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ مه‌هدی له‌ بنه‌ماله‌ی پیغمبه‌ری خوایه‌ صلی الله علیه وسلم، له‌ نه‌وه‌ی حوسه‌ینی کوری علیه‌ ره‌زای خویان لی بی، له‌ ئاخری زه‌مانه‌دا ده‌رده‌که‌و‌یت، له‌و کاته‌دا دنیا پرپووه‌ له‌ زو‌لم و سته‌م، ئهو دنیا پرده‌کات له‌ عه‌داله‌ت و دادپه‌روه‌ری.

پیغمبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌و باره‌وه‌ ده‌فه‌رمو‌یت: (لَا تَذْهَبُ الدُّنْيَا حَتَّى يَمْلِكَ الْعَرَبَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي يُوَاطِئُ اسْمُهُ اسْمِي). واته: دنیا کۆتایی نایه‌ت هه‌تا پیاویک له‌

۳۰۸ - أخرجه البخاري: ۳۵۲/۱۱ و مسلم: ۱۹۴/۲.

۳۰۹ - حافظ ابن‌الكثير في كتاب الفتى والملاحم: ۳۹/۱.

۳۱۰ - أخرجه أبو داود في كتاب المهدي: ۴۲۸۴، والحاكم: ۵۵۷/۴، وصححه الألباني في صحيح الجامع: ۶۷۳۴.

بنه ماله‌ی من ده کریتنه ده سه لاتدار به سهر عه ره بدها، ناوی وهك ناوی من وایه. له ریوایه تیکی تردا
نه مهشی بو زیاد کراوه: (يَمْلَأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا كَمَا مُلِئَتْ ظُلْمًا وَجَوْرًا)^{۳۱۱}. واته: زهوی
پرده کات له داد گه‌ری، له کاتیکدا پیش نه و زولم و سته م و نارِه وایی زهوی پر کردبوو.

^{۳۱۱} - رواه أبو داود: ۴۲۸۲، والترمذي: ۲۲۳۰، وحسنه الألباني في المشكاة: ۵۴۵۲.

ناوه ناسراوه‌کانی قیامت

بِیْگُومانٍ لَه قُورْئانٍ و سوننه‌تدا ناو و سیفاتی زۆر بۆ رۆژی قیامت به کارهاتوون له‌بهر گه‌وره‌ی و گرنگیه‌ کە‌ی، به‌لام ئەم بیست و دوو ناوه‌ی خواره‌وه زۆربه‌ی زانایان له‌سه‌ریان بێنکهاتوون:

۱- (یوم القیامة) رۆژی هه‌ستانه‌وه:

خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: M ! " # \$ % ' () * + , - . / 0 1 2 3
4 L النساء: ۸۷. واته: خوا، جگه له‌و، په‌رس‌ترای دیکه‌تان نی‌یه، کۆتان ده‌کاته‌وه بۆ رۆژی هه‌ستانه‌وه، که هیچ گومانی تێدا نی‌یهو دێته‌ دی .

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمو‌یت: M تَبٰكِ الدَّارِ الْاٰخِرَةُ جَعَلَهَا لِلَّذِيْنَ لَا يُرِيْدُوْنَ عُلُوًّا فِى الْاَرْضِ وَلَا فِسَادًا وَالْمَنْعِيْبَةُ لِلْمُنٰقِبِيْنَ ﴿۸۳﴾ L
القصص: ۸۳.

۲- رۆژی دوا‌یی (اليوم الآخر) يا (الآخرة) يان (الدار الآخرة): چونکه هیچ رۆژیکی تری به‌دوادا نایه‌ت بۆ‌یه ناو نراوه رۆژی دوا‌یی.

خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: M ! " # \$ % & ' () * + , - . / 0
X البقرة: ۱۷۷. واته: کارى چاك هه‌ر ئەوه نی‌یه‌روو له رۆژه‌ه‌لات یان رۆژئاوا بکه‌ن، به‌لکو ئەمه‌یه باوه‌رتان به‌ خوا به رۆژی دوا‌یی هه‌بێ..

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمو‌یت: M ! " # \$ % ' () * + , - . / 0 1 2 3
4 5 6 7 8 9 : ; < = > ? @ L الإسراء: ۹۷. واته: هه‌ر كه‌سێك خوا گومرا‌ی بکات ئەوه هه‌ر گه‌ز ده‌ستی ناکه‌وێ بێجگه له خوا دۆست و یارمه‌تی ده‌رانێك، ئەوانه‌ی رینگای هیدایه‌تیا‌ن نه‌گرت له دنیا‌دا له‌رۆژی رۆژی هه‌ستانه‌وه‌دا له مه‌یدانی حه‌شردا کۆیا‌ن ده‌که‌ینه‌وه‌و رابان ده‌کێشێن به‌سه‌ر روویاندا به‌ کوی‌ری و که‌رو لال‌ی، شو‌یتی نیشه‌ جی‌یا‌ن دۆزه‌خه، هه‌ر جاره‌ی بلی‌سه‌ی ناگه‌ره‌که دامرێته‌وه‌و خامۆش بی‌ت بلی‌سه‌ی ناگه‌ره‌که‌یا‌ن بۆ زیاد ده‌که‌ین.

۳- (یوم البعث) رۆژی زیندوبونه‌وه: خه‌لکی له‌م رۆژه‌دا زیندوده‌بنه‌وه.

خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: M { z y x w v u t s r q | } فَهَكَذَا يَوْمَ الْبَعْثِ

وَلِكَيْتُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾ L الروم: ٥٦. واته: نه‌وانه‌ی خوا زانیاری و بروای پیداون به بی برواکان ده‌لین: له‌ دوی مردناتانه‌وه تا رۆژی زیندوبونه‌وه له زانستی کتیپی خوادا بوون، به‌لی نه‌وه‌تا رۆژی زیندوبونه‌وه، به‌لام ئیوه نه‌تان ده‌زانی.

٤- رۆژی لیپرسینه‌وه (یوم الحساب): چونکه له‌م رۆژه‌دا خه‌لکی لییان ده‌پرسریته‌وه‌و موحاسه‌به ده‌کرین.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: M يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰتَيْنَاكَ خَلِيْفَةً فِي الْاَرْضِ فَاَحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوٰى فَيُضِلَكَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اِنَّ الَّذِيْنَ يَضِلُوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ لَشَدِيْدُوْنَ اِلٰيْهَا سَوًا يَوْمَۙ خوا ون ده‌بن و لاده‌ده‌ن، نازاریکی به ئیشیان هه‌یه له سه‌رنگه‌ی نه‌وه‌وه رۆژی لیپرسینه‌وه‌یان فه‌رامۆشکردبوو .

٥- (یوم الخروج) رۆژی ده‌رچوون یان چوونه‌ده‌ر: چونکه له‌م رۆژه‌دا خه‌لکی له‌ گۆره‌کانیان دینه‌ده‌ره‌وه .

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: L p o n m l k j i h M ق: ٤٢. واته: نه‌و رۆژه‌ی که ده‌نگی هه‌ره گه‌وره به‌ حق ده‌بیستن، نه‌و رۆژه رۆژی ده‌رچونه .

٦- (یوم الدین) رۆژی سزاو پاداشت:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: M وَقَالُوا بَوَيْلَنَا هٰذَا يَوْمَ الَّذِيْنَ ﴿٢٠﴾ L الصافات: ٢٠. واته: بی برواکان ده‌لین: نه‌ی هاوار خو ئه‌وه رۆژی سزاو پاداشته .

٧- (الساعة) کاتیکی دیاریکراو:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: M ! " # % & ' () * L الحج: ١. واته: خه‌لکینه! له په‌روه‌دگار تان بترسن: بومه‌له‌رزه‌ی کاتی دیاریکراو کاره‌ساتیکی مه‌زنه .

٨- (یوم الجمع) رۆژی کۆکردنه‌وه:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: M يَوْمَ يَجْمَعُ لِيَوْمِ الْجُمُعَةِ ذٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ ﴿٩﴾ L التغابن: ٩. واته: خوا له رۆژی کۆکردنه‌وه‌دا کۆتان ده‌کاته‌وه که رۆژی زیانبار بو‌نی بی برواکانه .

۹- (بوم) رۆژی نزيك:

خوای گهوره دهفهرمویت: M a b c d e f g h i j k l m n o p q r s t u v w x y z . واته: رۆژی نزيك بونهوه نزيك بوهوه، خوا نهبيت كهسى تر ئاشكرای ناكات.

هدروهها دهفهرمویت: M 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 . واته: وه بيانترسيينه له رۆژی نزيك.. LA غافر: ۱۸.

۱۰- (" #) رۆژی جودابونهوه:

خوای گهوره دهفهرمویت: M a b c d e f g h i j k l m n o p q r s t u v w x y z . واته: رۆژی جودابونهوه کاتي کۆبونهوهی مهردومانه.

هدروهها دهفهرمویت: M ! " # \$ % & ' () * + , - . / : ; < = > ? @ . واته: بيگومان رۆژی جودابونهوه کاتي دياريكراوی ههموويانه.

۱۱- رۆژی شريخه و کاره ساتی هه ره گهوره (يوم الطامة الكبرى):

خوای گهوره دهفهرمویت: M | } ~ آكْبَرُ L النازعات: ۳۴. واته: جا كه كاره ساتی هه ره گهوره قهوما.

۱۲- (القارعة) دهنگيكي داچله كينه:

خوای گهوره دهفهرمویت: M , - . / 0 1 2 3 4 5 L القارعة: ۱ - ۳. واته: داچله كينه، داچله كينه چييه، تو چوزانی داچله كينه چييه!؟

۱۳- (يَوْمُ الْخُلُود) رۆژی هه ميشه مانه وه يه:

خوای گهوره دهفهرمویت: M è é è è يَوْمُ الْخُلُود L ق: ۳۴. واته: به برواداران دهوتريت: بيچنه به هه شته وه به ئارامي و به بي ئازار، ئه و رۆژه رۆژی هه ميشه مانه وه يه.

۱۴- رۆژی په شيمانی و داخ و خه فته (يَوْمُ الْحَسْرَةِ):

خوای گهوره دهفهرمویت: M ! " # \$ % & ' (* + , - . واته: L مريم: ۳۹.

بیانترسیه له رۆژی پهشیمانی و خهم و پهژاره.

۱۵- (الْوَاقِعَةُ) نهو رووداووی که روودهات:

خوای گهوره دهفهرمویت: M [^ _] L الواقعة: ۱. واته: کاتیک رووداووه که روویدا.

۱۶- (الصَّاحَّةُ) دهنگیکی گهوره و بههیز که گوئییه کان که ده کات:

خوای گهوره دهفهرمویت: M إِذَا جَاءَ الصَّاعَةُ ﴿٣٣﴾ L عبس: ۳۳. واته: کاتیک که دهنگه هه ره گهوره هات که گوئی ئینسان که ده کات.

۱۷- (الْغَاشِيَةُ) داپۆشه ر یان دهوره دان: چونکه له م رۆژه دا بی بروایان به ناگری دۆزه خ دهوره ده درین.

خوای گهوره دهفهرمویت: M 4 5 6 7 8 L الغاشية: ۱. واته: ئایا هه والی نهو رۆژه ت پیگه یشتوه که هه موو شتیک داده پۆشیته؟!.

۱۸- (يَوْمَ التَّلَاقِ) رۆژی به بهیک گه یشتن:

خوای گهوره دهفهرمویت: M رَفِيعَ الْعَرْشِ يَلْقَى الرَّوحَ مِنْ ﴿١٥﴾ L غافر: ۱۵. واته: خوا خاوه نی پله به رزه کانه، خاوه نی باره گایه، به فرمانی خوئی وه حی و په یام ده تیری بۆ لای هه ر کام له بهنده کانی که خوئی مه بهستی بیته، بۆ نه وهی خه لکی بترسیته له رۆژی به بهیک گه یشتن.

۱۹- (الْحَاقَّةُ) نهو رۆزه ی که حه قی تیا ده چه سپی، یان نهو رۆزه ی که حه قه وه هه ر دیتته دی:

خوای گهوره له قورنندا دهفهرمویت: M ١) الْحَاقَّةُ ٢) وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٣٠﴾ L الحاقه: ۱ - ۳. واته: رۆزه ی حه ق، رۆژی حه ق چی یه؟ ، تۆ چوزانیت نهو رۆزه ی که حه قی تیا ده چه سپی چی یه؟!.

۲۰- (يَوْمَ التَّنَادِ) رۆژی یه که ر بانگ کردن:

خوای گهوره له سه ر زمانی پیاوه ئیمانداره که ی ناو ده سه ته و دایه ره ی فیرعه ون دهفهرمویت: M وَتَقَوْمٍ يَخَافُ عَلَيْكَ يَوْمَ التَّنَادِ ﴿٣٢﴾ L غافر: ۳۲. واته: نهی گه له که م من ترسی رۆژی یه که تر

بانگکردنم له ئیوه ههیه.

۲۱- (یوم الوعید) روژی ههپه شه و ترساندن:

خوای گهوره دهفهرمویت: M ل U T S R I P O N M ق: ۲۰. واته: وه فو به کهپه نادا کرا،
ئهو روژه روژی ههپه شهیه.

۲۲- (التغابن) روژی زهره له یه کتردان:

خوای گهوره دهفهرمویت: M یوم یجمعکم ل یوم ال جمع ذلک یوم التغابن L à التغابن: ۹. واته: ئهو روژهی
که له روژی کۆکردنه و دا کۆده کرینه وه، ئهو روژهی روژی میرات له یه کتر وهر گرتنه، (واته:
کافره کان که ده چنه دۆزه خ جیگای ئیمانداران به میرات ده گرنه وه که له دۆزه خدا بۆیان دیاری
کرا بو، وه ئیماندارانی ش له به ههشتدا جیگای کافره کان به میرات ده گرنه وه که له به ههشتدا
بۆیان دیاری کرا بو).

سهره‌تای له‌ناو‌چوونی بونه‌وهر

هه‌موو جه‌سته‌ی مرۆف ده‌رزیت ته‌نها یه‌ك ئیس‌كۆله نه‌بی‌ت:

ئه‌بو هوره‌یره ره‌زای خوای لی‌ بی‌ فه‌رمووی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رمویه‌تی: (كُلُّ ابْنِ آدَمَ يَأْكُلُهُ التُّرَابُ إِلَّا عَجَبَ الذَّنْبِ مِنْهُ خُلِقَ وَفِيهِ يُرَكَّبُ)^{۳۱۲}. واته: خاك و خۆل سهر‌تا‌پای مرۆف ده‌خوات ته‌نها ئیس‌كه‌ کلیت‌جه نه‌بی‌ت كه خۆی له‌ کلیت‌جه‌وه به‌دی‌هێ‌تراوه له‌و‌ی‌شه‌وه ده‌رویتنه‌وه.

زه‌وی جه‌سته‌ی په‌یامبه‌ران و شه‌هیدان ناخوات:

ئه‌وسی کو‌ری ئه‌وس ره‌زای خوای لی‌ بی‌ فه‌رمووی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رمویه‌تی: (إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَى الْأَرْضِ أَجْسَادَ الْأَنْبِيَاءِ)^{۳۱۳}. واته: خوا له‌ زه‌وی حه‌رام کردووه جه‌سته‌ی پی‌غه‌مبه‌ران بخوات.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: t s r q p o n m l k j i h g f e d M | { z y x w v u } ~ خَلْفِهِمْ إِلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٧٠﴾ آل عمران: ١٦٩ - ١٧١.

فوو‌کردن به‌ که‌ره‌نادا (الصور) چی‌ یه‌ و کی‌ فووی پێ‌دا ده‌ کات ؟:

له‌ پی‌غه‌مبه‌ری خوایان صلی الله علیه وسلم پرس‌ی که‌ره‌نا (الصُّور) چی‌یه‌؟ ئه‌ویش له‌ وه‌لامدا فه‌رمووی: (الصُّورُ قَرْنٌ يُنْفَخُ فِيهِ)^{۳۱۴}. واته: شه‌پو‌ری‌که‌ فووی پێ‌دا ده‌ کریت.

* بی‌گومان ئیس‌رافیل فووی پێ‌دا ده‌ کات که‌ یه‌ کی‌که‌ له‌ مه‌لائیکه‌ به‌رپه‌ره‌کانی خوای په‌روه‌ردگار، کاتیک خوای گه‌وره ویستی به‌نده‌کانی زیندو‌بکاته‌وه فه‌رمان ده‌ کات به‌ ئیس‌رافیل فوو‌بکات به‌ که‌ره‌نادا.

^{۳۱۲} - أخرجه مسلم: ۲۹۵۵.

^{۳۱۳} - رواه أحمد: ۸/۴, وأبو داود: ۱۰۴۷ وإسناده صحيح.

^{۳۱۴} - رواه أحمد: وأبو داود والترمذي وصححه الألباني في صحيح الجامع: ۳۷۶۳.

نيسرافيل چاوه پروانی فەرمانی خوايه:

ئەبو سەئیدى خودرى رەزای خواى لى بى فەرمووى: پيغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم فەرمويتى: (كَيْفَ أَنْعَمَ وَقَدْ أَنْعَمَ صَاحِبُ الْقَرْنِ الْقَرْنِ وَحَتَّى جَبْهَتَهُ وَأَصْعَى سَمْعُهُ يَنْتَظِرُ أَنْ يُؤْمَرَ أَنْ يَنْفُخَ فَيَنْفُخَ قَالَ الْمُسْلِمُونَ فَكَيْفَ نَقُولُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ قُولُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ تَوَكَّلْنَا عَلَى اللَّهِ رَبَّنَا)^{۳۱۵}. واتە: چۆن كەيف خۆش بىم له كاتيكدا نيسرافيل خاوهن كەرەنا كەرناكەى لە دەم ناو و نيو چەوانى بەسەردا شو پر كرتو ته وەو گوئي هەلخستوو و چاوه پروانە، كە هەر كاتيك فەرمانى پى بکريت دەستبەجى فووى پيدا بکاو كوتايى به جيهان بىي^۱، موسلمانە كانيش گوتيان: ئەى پيغەمبەرى خوا! ئەى ئيمە چى بکەين؟ فەرمووى: بلين: (حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، تَوَكَّلْنَا عَلَى اللَّهِ رَبَّنَا).

خاوهنى كەرەنا (الصور) كاتيك لەناكاودا فووى پيا دەكات، كەس فریای هيج شتيك ناکەويت، ئەوەندە شريخەو نالەى بەهيزە دەست بەجى هەرچى گيانلەبەر هەيه هەر هەموويان دەمرن و خامۆش دەبن، لە كاتيكدا ئەوان سەرگەرمى ئيش و كارى خويانن و نە دەتوانن وەسەيت بکەن يا راسپاردەيهك بنين، وە نە دەتوانن بگەرپنەو و بۆ ناو كەس و كاريان..

ئەبو هورەيرە رەزای خواى لى بى گيروايدتەو كە پيغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم فەرمويتى: (وَلْتَقَوْمَنَّ السَّاعَةَ وَقَدْ نَشَرَ الرَّجُلَانِ ثَوْبَهُمَا بَيْنَهُمَا فَلَا يَتَبَايَعَانِهِ وَلَا يَطْوِيَانِهِ وَلْتَقَوْمَنَّ السَّاعَةَ وَقَدْ انْصَرَفَ الرَّجُلُ بَلِينٍ لِقَحْبِهِ فَلَا يَطْعَمُهُ وَلْتَقَوْمَنَّ السَّاعَةَ وَهُوَ يَلِيْطُ حَوْضَهُ فَلَا يَسْقِي فِيهِ وَلْتَقَوْمَنَّ السَّاعَةَ وَقَدْ رَفَعَ أَحَدُكُمْ أُكْلَتَهُ إِلَى فِيهِ فَلَا يَطْعَمُهَا)^{۳۱۶}. واتە: كە قیامت هات پياو هەيه تۆپە قوماشه كەى هەلوەشان دۆتەو بيفرۆشيت بەلام نە فریای ئەو دەكەويت بيفرۆشى و نە فریای ئەو دەكەويت هەلى بکاتەو، كە قیامت هات پياوى وا هەيه وشترەكەى دۆشيو و ناتوانى تامى شيرەكەى بکات، چونكە يەكسەر دەمریت، پياوى واش هەيه حەوزەكەى سواق دەدات كەچى خوى و ماللەكەى ناوى لى ناخۆنەو، پياوى وا هەيه خواردنەكەى دەبات بۆ دەمى بەلام دەمریت و ناتوانيت بيخوات.

^{۳۱۵} - أخرجه والترمذي وابن حبان وصححه لغيره الألباني في صحيح الترغيب والترهيب: ۳۵۶۹.

^{۳۱۶} - أخرجه البخاري: ۳۵۲/۱۱ ومسلم: ۱۹۴/۲.

خوای گهوره ده فهرمویت: M ! " # \$ % & ') * + , - . 0 1 2 3 4 5 6 7 8 L الزمر: ۶۸. واته: کاتی فوو کرا به کهرینادا ده سته جی نهوانه له ناسمانه کان و زه ویدان دهمرن، مه گهر کهسانی خوا بیهویت نهمرن.

وه کاتیک بو دووم جار فوو ده کریتنه وه به کهرینادا ههرچی رۆح له بهر ههیه ده چیتنه وه ناو جه سته ی خاوه نه که ی و زیندوده کریتنه وه وه له گۆره کانیاں به په له دینه دهره وه، بو لای په روه ردگاریان ده گهرپتسه وه: 21 0M 3 4 5 6 7 8 L الزمر: ۶۸. واته: پاشان جاریکی تر فوو ده کری به کهرینادا جا له پهر هه موو راست ده بنه وه و چاوه رپی فهرمان ده بن.

ههروه ها ده فهرمویت: M وَفُتِحَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ ﴿٥١﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدًا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾ إِنَّ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾ L یس: ۵۱ - ۵۳. واته: کاتی فوو کرا به کهرینادا ده سته جی له گۆره کانیاں به ره و لای په روه ردگاریان دینه دهره وه. بیروا کان ده لئین: هه ی هاوار! نه وه کی له گۆردا زیندوی کردینه وه؟ بییان ده لئین: نه مه نه و رۆژه یه که خوای گهوره به لئینی پیدابون و پیغه مبه ران راستیاں فهرموو، نه م رۆژه هه یج نه سته میکی تیدا نی یه، تا قه قیزه یه که و سه رجه میان له لا ماندا ناماده ده بن.

چ رۆژیک فوو ده کری به کهرینادا؟

نه ووسی کوری نه ووسی (تقفی) رهزای خوای لی بی فهرمووی: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمویه تی: (إِنَّ مِنْ أَفْضَلِ أَيَّامِكُمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فِيهِ خُلِقَ آدَمُ وَفِيهِ قُبُضَ وَفِيهِ النَّفْخَةُ وَفِيهِ الصَّعْقَةُ) ۳۱۷. واته: چاکترین رۆژتان رۆژی جومعه یه، له و رۆژه دا ئاده م دروست بوو، هه ر له و رۆژه دا وه فاتی کرد، له و رۆژه شدا فوو ده کری به کهرینادا، هه ر له و رۆژه شدا مه رگی سه رتاسه ری په یدا ده بی.

ماوه ی نیوان نه و دوو فووه چه نده؟

نه بو هوره یه رهزای خوای لی بی فهرمووی: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی:

۳۱۷ - رواه أحمد وأبو داود والنسائي وصححه الألباني في صحيح الجامع: ۲۲۱۲ .

(مَا بَيْنَ النَّفْخَتَيْنِ أَرْبَعُونَ، ثُمَّ يُنَزَّلُ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيَنْبُتُونَ كَمَا يَنْبُتُ الْبَقْلُ لَيْسَ مِنَ الْإِنْسَانِ شَيْءٌ إِلَّا يَبْلَى إِلَّا عَظْمًا وَاحِدًا وَهُوَ عَجْبُ الذَّنْبِ وَمِنْهُ يُرَكَّبُ الْخَلْقُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) ۳۱۸. واته: ماوهی نیوان هدر دوو فووه که چل وهخته، پاشان خوای گهوره بارانیک دهبارینی جهسته کان وه کو گیا دهروینه وه، مرؤف هیج جیگیه کی نییه نه رزی تنها یه ک ئیسکوله نه بیته که ئه ویش کلینچه یه، له رؤزی ژیا نه وه دا خه لک له کلینچه وه دهروینه وه.

سه رجه م بونه وهران له ناو ده چن:

خوای گهوره ده فهرمویت: Lo n m l j i h g f m القصص: ۸۸. واته: هه موو شتیک له ناو ده چی جگه له زاتی خوا، بریار و حوکم تاییه تی خویه و ته نها بؤ لای ئه ویش ده گهر پترینه وه.

هه روه ها ده فهرمویت: LZ Y X W V U T S R Q P O M الرحمن: ۲۶ - ۲۷. واته: هه رچی که س له سه ر زه ویدایه نامینی و تیاده چی. وه هه ر په روه ر دگارت ده مینی که خاوه ن شکوی ریژداره.

ئین عومه ر زه زای خویان لی بی فهرمووی: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمویه تی: (يَطْوِي اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ السَّمَاوَاتِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ يَأْخُذُهُنَّ بِيَدِهِ الْيُمْنَى ثُمَّ يَقُولُ أَنَا الْمَلِكُ أَيْنَ الْجَبَّارُونَ أَيْنَ الْمُتَكَبِّرُونَ) ۳۱۹. واته: خوای گهوره له رؤزی دوایدا ئاسمانه کان ده پیچته وه پاشان به ده سستی راست ده یانگری و ده فهرمویت: من پادشام کوانی زؤرداران؟ کوانی خو به گهوره زانان.

۳۱۸ - أخرجه البخاري: ۴۹۳۵، ومسلم: (۲۹۵۵).

۳۱۹ - أخرجه مسلم: ۲۷۸۸.

زیندوبونوه (البعث)

زیندوبونوه بریتیه له دوباره بونوهی جهسته و ژیا نه وهی بنده کان له رۆژی رهستاخیزدا، جا کاتیک خوی گهوره ویستی بنده کانی زیندوبکاته وه فرمان ده کات به ئیسرافیل فو بکات به شه پوردا.

خوی گهوره ده فهرمویت: M " ! # \$ % & ') * + , - . 0 1 2 3 4 5 6 7 8 L الزمر: ۶۸. واته: کاتی فو کرا به که ره نادا ده ستبه جی نه وانهی له ناسمانه کان و زه ویدان ده مرن، مه گهر که سانێ خوا بیهویت نه مرن، پاشان جارێکی تر فوو ده کری به که ره نادا جا له پر هه موو راست ده بنه وه و چاوه رپێ فرمان ده بن.

ئه بو هورهیره ره زای خوی لی بی فهرمووی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (مَا بَيْنَ التَّفَحُّحَيْنِ اَرْبَعُونَ، ثُمَّ يُنَزَّلُ اللّٰهُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيَنْبُتُونَ كَمَا يَنْبُتُ الْبَقْلُ لَيْسَ مِنَ الْاِنْسَانِ شَيْءٌ اِلَّا يَبْلَى اِلَّا عَظْمًا وَّاحِدًا وَهُوَ عَجْبُ الدَّنَبِ وَمِنْهُ يُرَكَّبُ الْخَلْقُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)^{۳۲۰}. واته: ماوهی نیوان ههردوو فوو که چل وه خته، پاشان خوی گهوره بارانیک ده بارپێ جهسته کان وه کو گیا ده روینه وه، مرۆ ههچ جیگایه کی نی یه نه رزی ته نه یه که ئیسکۆ له نه بیته که نه ویش کلینچه یه، له رۆژی ژیا نه وه دا خه لک له کلینچه وه ده روینه وه.

پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم یه که م کهس زیندو ده کریته وه:

وهک خوی ده فهرمویت: (اَنَا سَيِّدٌ وَلَدِ اَدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاَوَّلُ مَنْ يَنْشَقُّ عَنْهُ الْقَبْرُ وَاَوَّلُ شَافِعٍ وَاَوَّلُ مُشَفِّعٍ)^{۳۲۱}. واته: من گهوره ی وه چه ی ئاده م له رۆژی دوایدا، یه که مین که سم که گور له من ده کریته وه و دیمه ده ره وه، وه یه که مین که سم که تکا ده که م، وه یه که مین که سیشم که تکام لی وه رده گیریت.

مرۆ له سه ره هه شتیک بمری له سه ره نه و شته زیندو ده کریته وه:

جایر ره زای خوی لی بی گپراوه یه وه که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمویه تی:

^{۳۲۰} - أخرجه البخاري: ۴۹۳۵، ومسلم: (۲۹۵۵).

^{۳۲۱} - أخرجه مسلم: ۲۲۷۸.

(يُبْعَثُ كُلُّ عَبْدٍ عَلَى مَا مَاتَ عَلَيْهِ) ^{۳۲۲}. واته: هه موو كهس له سه ر ئه و حاله زيندوده كرېته وه كه له سه رى مردو وه.

ئهبو سه عېدى خودرى ره زاي خواى لى بى له كاتى سه ره مهر گدا داواى جل و بهر گه تازه كانى كرد تا له بهرى بكات، پاشان وتى: بېستم له پېغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم فه رموى: (إِنَّ الْمَيِّتَ يُبْعَثُ فِي ثِيَابِهِ الَّتِي يَمُوتُ فِيهَا) ^{۳۲۳}. واته: بېگومان مردوو بهو پۆشاك و جل و بهر گه وه زيندو ده كرېته وه كه كاتېك مردو وه له بهر يدا بو وه.

(حافظ ابن كثير) ده لى: كه رهم و به خشنده يى خوا وه هايه: هه ر كه سيك له سه ر هه ر شتيك بژى له سه ر ئه وه ده مرېت، وه هه ر كه سى له سه ر هه ر شتيك بمرى له سه ر ئه و شته زيندوده كرېته وه. جا ئه وه ي له سه ر تا عه ت و به ندايه تى بژى له سه ر تا عه ت و به ندايه تى زيندوده كرېته وه، ئه وه ي له سه ر نويز كردن بمرى له سه ر نويز كردن زيندوده كرېته وه، ئه وه ي له سه ر خراپه بمرېت دواى ئه وه ي له ژياندا له سه رى بهر ده وام بو وه، ئه وا له سه ر ئه و خراپه يه زيندوده كرېته وه.

ئه وانه ي با وه پريان به زيندو بو نه وه نى يه:

خواى گه و ره ده فه رمو يت: g f e d c b a ` _ ^] \ [Z Y X M
 . ۷۹-۷۷. لىس: { z y x v u t s r q p o n m l k j i h
 واته: ئايا ئاده ميزاد سه رنجى نه دا وه كه: ئيمه بېگومان له دلۆپه ئاويك دروستمان كردو وه كه چى خيرا بو وه ته دوژمنيكي ئاشكرا و دژايه تيمان ده كات؟! نمونه ي لاوازي و بيده سه لاتي بو ئيمه هينا وه ته وه و به ديها تى خو ي له بير كردو وه، ده يوت: كى ئهم ئيسكانه زيندو دو كاته وه له كاتېكدا كه رزيو و پتور كا ون؟! پييان بلى: ئه و زاته ي كه يه كه محار دروستي كرد، هه ر ئه و يش زيندو ي ده كاته وه، به هه مو و دروستكرا ويك زانو نا گداره.

(حافظ ابن كثير) له ته فسي رى ئهم نايه ته دا ده لى: مواهيد و عيكرمه و عورو ي كورى زيبر و سو دده و قه تاده گير اويانه ته وه كه ئوبه ي كورى خه له ف نه فره تى خواى لى بى هه ندى ئيسكى

^{۳۲۲} - رواه مسلم، وصححه الألباني في صحيح الجامع: ۸۰۱۵.

^{۳۲۳} - أخرجه أبو داود: ۳۱۱۴، وابن حبان في صحيحه، وصححه الألباني في (صحيح الترغيب والترهيب) (۳۵۷۵).

رزبوی بدهستهوه بوو له بهردهم پیغمهبری خوادا صلی الله علیه وسلم وردی کردو کردی به داداو وتی: ئەئی موحهمد پیت وایه خوای تو ئەم ئیسقانه رزبوانه زیندوبکاتهوه پاش ئەوهی وردو خاش بوون؟ ئەویش فەرمووی: بەلێ توۆ زیندوده کاتهوه و ده شنباته ناو ناگری دۆزهخهوه، دوای ئەوه خوای گهورهش ئەم ئایهتانهی دابهزانند.

هەر لهو بارهوه خوای گهوره له فەرمودهی قودسیدا: (كَذَّبَنِي ابْنُ آدَمَ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ ذَلِكَ وَشَتَمَنِي وَلَمْ يَكُنْ لَهُ ذَلِكَ فَأَمَّا تَكْذِيبُهُ إِيَّايَ فَقَوْلُهُ لَنْ يُعِيدَنِي كَمَا بَدَأَنِي وَلَيْسَ أَوَّلُ الْخَلْقِ بِأَهْوَنَ عَلَيَّ مِنْ إِعَادَتِهِ وَأَمَّا شَتْمُهُ إِيَّايَ فَقَوْلُهُ اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا وَأَنَا الْأَحَدُ الصَّمَدُ لَمْ أَلِدْ وَلَمْ أُوَلَدْ وَلَمْ يَكُنْ لِي كُفْنًا أَحَدٌ) ٣٢٤. واته: ئەوهی ئادهم بهدرۆی دانابوو که زیندوی ده کهمهوه مافی ئەوهشی نییه و ههق نییه بهدرۆی بزانی، چونکه زیندو کردنهوهی زۆر ئاسانتره بهلامهوه له بهدیهینانی یه کهم جاری دژایهتی کردووم، مافی ئەو دژایهتی نییه، دژایهتی کردووم که وتوویهتی خوا کورپی ههیه! بهلام من خویهکی تاک و تەنیام بێ نیازم نه له کەس بووم و نه کهسیشم لی بووه، هیچ وینهو هاوتایه کیشم نی یه.

ئەبو هورهیره رهزای خوای لی بێ فەرمووی: پیغمهبری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمویهتی: (كَانَ رَجُلٌ يُسْرِفُ عَلَى نَفْسِهِ فَلَمَّا حَضَرَهُ الْمَوْتُ قَالَ لِبَنِي يَهُدَا أَنَا مَتٌّ فَأَحْرِقُونِي ثُمَّ أَطْحَنُونِي ثُمَّ ذَرُونِي فِي الرِّيحِ فَوَاللَّهِ لَنْ قَدَرَ عَلَيَّ رَبِّي لِيُعَذِّبَنِي عَذَابًا مَا عَذَبَهُ أَحَدًا فَلَمَّا مَاتَ فَعِلَ بِهِ ذَلِكَ فَأَمَرَ اللَّهُ الْأَرْضَ فَقَالَ اجْمَعِي مَا فِيكَ مِنْهُ فَفَعَلَتْ فَإِذَا هُوَ قَائِمٌ فَقَالَ مَا حَمَلَكَ عَلَيَّ مَا صَنَعْتَ قَالَ يَا رَبِّ خَشَيْتُكَ فَغَفَرَهُ) ٣٢٥. واته: پیاویک زۆر زیادهروی له نهفسی خوی کردبوو گوناحکار بوو له کاتی سههرمهگرگا وهسیهتی کرد بو منداله کانی و گوتی: ئەگەر مردم بم سوتینن و بم کهنه خوڵه مێش و فرپم بدهنه ناو دهریاوه، سویند بهخوا ئەگەر زیندوبکریمهوه پهروه دگرم سزایه کی سهختی وهام دهدات پیشر سزای کهسی تری وهها نه دا پیت، ئەوانیش بهو شیوهیان لیکرد، خوای گهوره فەرمانی کرد بهزهوی که بیگهرینیتهوه، زیندوبوو یهوهوه له بهردهم پهروه دگاردا راوهستا فەرمووی: بۆچی نهوهت کرد ئەویش وتی: ئەئی پهروه دگارم له ترسی تو، له بهر ئەوه خوای گهوره لی خوش بوو.

٣٢٤ - أخرجه البخاري في كتاب التفسير: (٥٩٧٥) من حديث أبو هريرة.

٣٢٥ - أخرجه البخاري ومسلم وأحمد، في صحيح الجامع: ٤٣٢٣.

حیکمەت له گه‌رانه‌وه و زیندوبونه‌وه:

حیکمەت له زیندوبونه‌وه‌ی بنده‌کان بۆ نه‌وه‌یه که پاداشتی نه‌و کرده‌وانه‌ی نه‌نجامیان داوه بداته‌وه، چونکه دنیا مائی کارکردنه، قیامه‌تیش مائی پاداشت وەرگرتنه‌وه‌یه.

خوای گه‌وره له‌و باره‌وه ده‌فهرمویت: $y \ w \ v \ u \ t \ s \ r \ p \ o \ n \ m$ { z | } ~ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ل آل عمران: ۱۸۵. واته: هه‌موو که‌سی‌ک ده‌بی‌ت مردن بچیزیت، بی‌گومان له‌روژی دوایدا هه‌موو که‌س پاداشتی کرده‌وه‌ی خو‌ی وهرده‌گریته‌وه، ئینجا نه‌و که‌سه‌ی له‌ ناگری دۆزه‌خ ده‌ربازی بی‌ت و بخریته‌ به‌هه‌شته‌وه نه‌وه سه‌رفرازو سه‌رکه‌وتوو شادومانه، ژبانی دنیا هیچ نی‌یه ته‌نها رابواردنیک نه‌بی‌ت که مرۆفه‌کان مه‌غرور و گو‌مرا ده‌کات، بۆیه هه‌ق وایه ئاده‌میزاد خو‌ی بۆ شتی‌ک ماندوو نه‌کات که شایسته‌ی ماندوو بوون نه‌ی.

به‌لگه له‌سه‌ر زیندوبونه‌وه:

بی‌گومان نه‌و زاته‌ی یه‌که‌م جار له‌ نه‌بوونه‌وه دروستیکردوون هه‌ر نه‌ویش زۆر ئاسانه به‌لایه‌وه زیندویان بکاته‌وه له‌دوای مردنیان وه‌ک خوای گه‌وره له‌و باره‌وه ده‌فهرمویت: $? \ > \ = \ M$ @ A B C D E F G H I J K L L الروم: ۲۷.

خوای گه‌وره هه‌وایی روودانی قیامه‌تی راگه‌پاندوو:

* له‌هه‌ندی جیگه‌دا به‌ نام‌رازی ته‌و کیدی (إن) و (إن) و (لام) روودانه‌که‌ی راده‌گه‌یه‌نیت:

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: $L = 7 \ 6 \ 5 \ 4 \ 3 \ M$ طه: ۱۵. واته: وا کاتی دیاریکراو دیت به‌لام من ده‌یشارمه‌وه.

هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: $U \ M \ v \ w \ x \ y \ z$ | } ~ أَلَسَاءَ لَأَنبِيَاءَ فَاصْفَحَ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ L الحجر: ۸۵. واته: بی‌گومان روژی قیامه‌ت دیت تۆش به‌جوونی چاوپۆش بکه‌ لیان.

وه ده‌فهرمویت: $L \ W \ V \ U \ t \ M$ المرسلات: ۷. واته: نه‌وه‌ی به‌لینتان پی‌ده‌دریت هه‌ر دیت.

* له هندی شویندا خوی گهوره سویند ده خوات له سهر هاتنی: M ! " # \$ % ') (+ , - . 4 L النساء: ۸۷. واته: خوا، جگه لهو، په رستراوی دیکه تان نیسه، کو تان ده کاتهوه بو روژی ههستانه وه، که هیچ گومانی تیدا نی به و دینه دی .

* له هندی شویندا خوی گهوره فرمان ده کات به پیغه مبهره کدی که بهر په رچی بی برواکان بداته وه و سویند به هاتنی نهو روژه بخوات: M - الَّذِينَ كَفَرُوا اَنْ لَّنْ يُعْتَفَا قُلْ لَنْ وَّرِي ﴿٢٠﴾ لَمْ لَنْتَوْنَ بِمَا عَمَلْتُمْ وَّذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ L التغابن: ۷. واته: بی باوه ران وایان ده زانی له روژی قیامتدا زیندونا کرینه وه، ئدی مو حه مد پیا ن بلنی به ری وه للا سویند به په روه ر دگارم بیگومان زیندوده کرینه وه، دلنیا بن پاشان هه و التان بی ده دری به وهی که کردو وتانه، وه ئه مه بو خوا ئاسانه .

* هندی جار سه رزه نشتی ئه وانه ده کات که بروایان به زیندو بونه وه نیسه: H G F E M L N M L K J I یونس: ۴۵. واته: ئه وانه ی بروایان به دیداری خوا نیسه دو راون و هیدایه ت نادری ن .

* هندی جار وه سفی ئه و بروادارانه ده کات که باوه ریا به روژی دوا یی هیه: M " # \$ % & ') (* + , - . / O X البقرة: ۱۷۷. واته: کاری چاک هه ر ئه وه نی په روو له روژه لات یان روژئاوا بکه ن، به لکو ئه مه به باوه ر تان به خوا به روژی دوا یی هه بی ..

* هندی جار نزیك بوونه وهی راده گه یه نی: M ﴿٦﴾ يَوْمَهُمْ يَرْوُفُهُمْ ﴿٧﴾ وَرَبَّهُ قَرِيبًا ﴿٧﴾ L المعارج: ۶ - ۷. واته: بی باوه ران روژی دوا یی به دوور ده زانن . ئیمه ش به نزیکی ده زانن .

* هندی جار راده گه یه نی به لینیکی راسته: M { z y | } ~ لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَانٍ ﴿٢٣﴾ وَاللَّهِ شَيْئًا لِيَكَّ وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا فَلَا ﴿٢٣﴾ يَعْرِضُكُمْ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ﴿٢٣﴾ L لقمان: ۲۳ . واته: خه لکینه! له خوا بترسن، لهو روژه بترسن که نه باوک به که لکی کور دیت و نه کور دادی باوکی ده دات، به لینی خوا راسته .

ههروه ها ده فه رمویت: M L u t s r q p o n م الزخرف: ۸۳. واته: لیان گه ری با له گو مراییدا رو بچن و یاری بکه ن و به دنیا وه خه ریک بن، تا به و روژه یان ده گه ن که به لینیان پیدرا وه .

* له جیگه یه کی تر دا ده فهر موی به دیهینان و زیندوبونه وه لای بهنده کان نهسته مه، لای خوی پوره دگار ناسانه: Lp on mlk ji h gfe d M القیامة: ۳ - ۴. واته: مرؤف پی وایه ئیسک و پروسکه که ی کونا که بنه وه،؟ به لی ئیمه توانامان هیه زیندویان بکه بنه وه، ته نانهت نه خشه ی سه ری په نجه کانیشیان.

نونه هینانه وه به به زیندو کردنه وه ی زهوی:

خوی گه و ره ده فهر مویت: M ! " # \$ % & ' () * , - . : ; < = > ? @ [\] ^ _ ` { | } ~ عَامِرٌ مِّنْهُمْ قَالَ كَمْ لَبِنتُ قَالَ ﴿يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ﴾ قَالَ بَل لَّبِنتُ مِائَةً ﴿۱۱﴾ الزخرف: ۱۱. واته: خوا به نه ندازه ی پیویست باران ده بارین، که به و بارانه خاکی مردو و زیندوده کاته وه له ژیا نه وه شدا ناوه ها زیندوتان ده که بنه وه.

چهند روداویکی راسته قینه له سه ر زیندوبونه وه:

یه که مه - چیرۆکی نه و پیاوه دای به لای شاره خاپور کراوه که دا:

خوی گه و ره له و باره وه ده فهر مویت: km xwv uts rq ponml } | { y ~ عَامِرٌ مِّنْهُمْ قَالَ كَمْ لَبِنتُ قَالَ ﴿يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ﴾ قَالَ بَل لَّبِنتُ مِائَةً ﴿۱۱﴾ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهٗ وَأَنْظُرْ إِلَىٰ جَمْرِكَ وَاجْعَلْكَ ءَايَةً لِلنَّاسِ وَأَنْظُرْ إِلَىٰ الْأُطْرَافِ كَيْفَ تُنْشِرُهَا ثُمَّ نَكَّسُوهَا لِحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۲۵۹﴾ البقرة: ۲۵۹. واته: یان وه کو نه و که سه ی تی په ری به لای شاریکدا خاپور بوو بوو خانوه کانی ته پی بوون به سه ر یه کدا له به ر خو یه وه وتی: ناخو خوی گه و ره چو ن خه لکی نه م شاره دوا ی مردنیان زیندوده کاته وه؟ یه که سه ر خوی گه و ره سه د سال مراندی و پاشان زیندوی کرده وه پی فه رموو: چهند مایته وه؟ وتی: روژنیک یان که مژ له روژنیک ماومه ته وه، فه رموی: نه خیر نه وه سه د سالت پی چو وه، جا ته ماشای خو اردن و خو اردنه وه که ت بکه نه گو راوه و تیک نه چو وه، ته ماشای گو یدریژه که شت بکه، تا به م به سه ر هاته بته کینه موعجیزه و به لگه بو خه لکی، جا سه ری ئیسکه کانی بکه چو ن به رزیان ده که بنه وه و به یه که وه یان ده به ستین و پاشان به گوشت دایان ده پو شین، کاتیک بینی و بو ی ده ر که وتی: چاک ده زانم و دلنیم به راستی خوا ده سه لاتی به سه ر هه موو شتی کدا هیه.

دووه- ئیبراهیم سلاوی خوی لهسه ر بی داوی کرد له خوی گهوره که زیندوبونهوی نیشان بدات:

خوی گهوره دهفرمویت: M ! " # \$ % & ' (* + , - . / 0 1
 2 3 4 5 6 7 8 9 : ; < = > ? @ BA C D E F G H I J
 LL K البقرة: ۲۶۰ . واته: کاتیک ئیبراهیم وتی: پهروهردگارا نیشانم بده چون مردوو
 زیندوده کهبتهوه؟ خوا فرمووی: ئایا باوهرت نههیناوه؟ ئیبراهیم وتی: بدلی بهلام بو نهوهی دلنیا
 بم، خوا فرمووی: جا کهواته چوار بالنده بهینهو جوان سهرنجیان بدهو دوایی ههر چواریان
 سهربره و گوشت و پهرو خوینیان تیکه ل بکهو، نهوسا لهسه ر لوتکهی ههر شاخیک هه ندیک لهو
 تیکه لهیه دابی، پاشان بانگیان بکه بهگورجی و بهپهله هه موویان دینهوه بو لات و چاک بزانه و
 دلنیا به پرستی خوا بالادهست و کار بهجییه.

سییه- عیسا سلاوی خوی لهسه ر بی له قور بالندهی ساز ده کرد پاشان فوی پیدا ده کرد
 به ویستی خوی دهبووه بالنده، ههروهها بهئیزی خوا مردوانی زیندوده کردهوه:

خوی گهوره دهفرمویت: M K J I H G F E D C B A N M L O P Q R S T U V W X
 Y Z [\] ^ _ ` a b c d e f g h i j k l m n o p q r s t u v w x y z
 ۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ .

چواره- زیندوبونهوی پیوانی شهشکوت دوی سی سه دو نو سال:

خوی گهوره لهو بارهوه دهفرمویت: M وَكَلَّمُوا فِي كَهْفِهِمْ © مَائَتٍ سِنِينَ وَأَزْدَادُوا تِسْعًا ﴿۲۵﴾ L الكهف: ۲۵.

كۆكردنەوہ (الحشر)

خوای گەورە لە قورئاندا دەربارەى حەقیقەتى كۆكردنەوہى خەلك لە قىيامەتدا دەفەرمویت:
M قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ﴿٤١﴾ لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٤٢﴾ L الواقعة: ٤٩ - ٥٠. واتە: بلى: خەلكانى
سەرەتاو كۆتا ھەر ھەموویان بۆ ژوانى رۆژىكى تەرخان كۆدە كرىنەوہ.

ھىچ كەسىك لەو رۆژەدا دوا ناکەویت:

خوای گەورە دەفەرمویت: M 1 0 2 3 4 5 6 7 8 9 : L;
الكهف: ٤٧. واتە: رۆژى كە شاخەكان دەخەینەرى روى زەوى بەروونى و تەختى دەبینى،
ھەموو خەلك كۆدە كەینەوہ ھىچ كەسىيان بەجى ناھیلن.

ھەموو جانەوران كۆدە كرىنەوہ:

بەپىى راي زۆربەى زانايان تەنھا ئىنسان و جنۆكە نین كە زیندوودە كرىنەوہ، بەلكو ھەرچى
زیندەوہرى سەر زەوى ھەيە زیندوودە كرىنەوہ، ھەك خوای پەروەردگار دەفەرمویت: M 1
2 3 4 L التكویر: ٥. واتە: ھە كاتىك كە جانەوران كۆكرانەوہ.

ئەبو ھورەیرە رەزای خوای لى بى فەرمووى: پىغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم فەرمویدتى:
(لَتَوَدُّنَّ الْحُقُوقَ إِلَىٰ أَهْلِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ، حَتَّىٰ يُقَادَ لِلشَّاةِ الْجَلْحَاءِ مِنَ الشَّاةِ الْقَرْنَاءِ) ٣٢٦. واتە:
مافەكان بۆ خەلكى خوایان رەت دە كرىنەوہ لە رۆژى دوايیدا، تەنانت تۆلەى مەرى بى شاخ لە
شاخدار دە كرىنەوہ!.

خەلك بەپىى پەتى و بەرووتى كۆدە كرىنەوہ:

خوای گەورە دەفەرمویت: M 8 9 : ; < = ? @ A B C I E
LK J I HF الأنبياء: ١٠٤. واتە: پاشان سەرلەنووى بەدى دەھىنەوہ، بەلئىكەو
جىبە جىبى دە كەين.

پىغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم فەرمویدتى: (يُحَشِّرُ النَّاسَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حُفَاةً عُورَةً غُرُلًا).

٣٢٦ - أخرجه مسلم: ١٨/٨ (٢٥٨٢).

واته: خه‌لک له رۆژی قیامتدا کۆده کرینه‌وه به‌پێی په‌تی و، به‌رووتی و خه‌ته‌نه نه‌کراوی هه‌شهر ده‌کرین! عایشه ره‌زای خوای لی بی ده‌لی: گوتم: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! (الرِّجَالُ وَالنِّسَاءُ جَمِيعًا يَنْظُرُونَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ؟!). واته: جا ئه‌و پیاو و ژنانه سه‌یری عه‌وره‌تی یه‌کتر نا‌که‌ن؟. فه‌رمووی: (يَا عَائِشَةُ، الْأَمْرُ أَشَدُّ مِنْ أَنْ يُهْمَهُمْ ذَلِكَ). واته: نه‌ی عایشه! کی ده‌په‌رژینه سه‌ر شتی و، له رۆژیکی و سه‌ختدا کی بیر له شتی و ده‌کاته‌وه. له ریوایه‌تیکی تر دا فه‌رمویه‌تی: (الْأَمْرُ أَهْمٌ مِنْ أَنْ يَنْظُرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ) ۳۲۷. واته: کار له‌وه‌دا نی یه خه‌لک بتوان ته‌ماشای یه‌کتر بکه‌ن، چونکه رۆژیکی گه‌لێک سه‌خته.

گۆره‌پانی کۆکردنه‌وه چۆنه‌؟:

سه‌هلی کورپی سه‌عد ره‌زای خوای لی بی فه‌رمووی: گویم لی بوو پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رمووی: (يُخْشِرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى أَرْضٍ بَيْضَاءَ عَفْرَاءَ كَقُرْصَةِ نَقِيٍّ) ۳۲۸. واته: خه‌لک له رۆژی ژیا‌نه‌وه‌دا له‌سه‌ر زه‌مینکی سه‌ی مه‌یله‌و سو‌ری وه‌ک نانی گه‌نمی پاک و بی‌که‌په‌ک کۆده کرینه‌وه. سه‌هل یان یه‌کیکی تر ده‌لی: (لَيْسَ فِيهَا مَعْلَمٌ لِأَحَدٍ). واته: هه‌یج نیشه‌انه‌یه‌ک نی‌یه‌تا خه‌لک ری‌هات و چۆی بی ده‌سنیشه‌ان بکه‌ن.

بیگومان ئه‌و شوینه ئه‌م زه‌ویه‌ی ئیستامان نی یه، چونکه ئه‌و کاته خوای گه‌وره زه‌وی و ئاسمانه‌کانی تیدا ده‌گۆریت وه‌ک له‌م ئایه‌ته‌دا ده‌فه‌رمویت: x ıv u t s r q M { z y | İbrahim: ۴۸. عایشه ره‌زای خوای لی بی گو‌تی: له‌باره‌ی ئه‌و ئایه‌ته‌ی سه‌ره‌وه له پیغه‌مبه‌رم صلی الله علیه وسلم پرسی له‌و کاته‌دا خه‌لک له‌ کوی ده‌بن؟ فه‌رمووی: (عَلَى الصِّرَاطِ) ۳۲۹. واته: له‌سه‌ر پر‌دی دۆزه‌خ ده‌بن.

زانایه‌کی جوله‌که هاته‌ خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم و لێی پرسی که زه‌وی و ئاسمانه‌کان ده‌گۆرین خه‌لک له‌ کوی ده‌بن؟ فه‌رمووی: (هُم فِي الظُّلْمَةِ دُونَ الْجِسْرِ) ۳۳۰. واته: خه‌لک له‌ تاریکایی خواره‌وه‌ی دۆزه‌خدا ده‌بن.

۳۲۷- مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. أخرجه البخاري ۱۳۶/۸ (۶۵۲۷) ، ومسلم ۱۵۶/۸ (۲۸۵۹) (۵۶).

۳۲۸- أخرجه البخاري: ۶۵۲۱، ومسلم: ۲۷۹۰.

۳۲۹- أخرجه مسلم في كتاب صفات المنافقين، باب البعث والنشور: (۲۷۹۱).

۳۳۰- أخرجه مسلم، كتاب الحيض، باب صفة مني الرجل والمرأة: ۲۵۲/۱ برقم (۳۱۵).

حال و باری چاکه کاران لهو رۆژه‌دا:

خوای په‌روه‌ردگار ده‌فهرمویت: M l m l k j i h g م. واته: ئەو رۆژه‌ی خوا په‌رستانی پارێزگار زیندووده‌که‌ینه‌وه، به‌قه‌درو رێژه‌وه ده‌سته ده‌سته کۆیان ده‌که‌ینه‌وه به‌ جزوری په‌روه‌ردگار.

هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: M اِنَ ۱ | ۹ اَلْحُسْبَىٰ اُولَٰئِكَ عَمَّا مُبْعَدُونَ ﴿۱۸﴾ ! " % #
5 4 3 2 1 0 / - + *) (' &

6 L 7 الأنبیاء: ۱۰۱ - ۱۰۳. واته: ئەوانه‌ی که له‌لایه‌ن ئی‌مه‌وه پێشتر به‌لێنی باشیان پێ دراوه، ئەوانه له‌ دۆزه‌خ دوور ده‌خه‌رتنه‌وه، ده‌نگ و قه‌رچه‌رچی ناگره‌که نابیستن له‌ شوینیکدان ئەوه‌ی که ئاره‌زوویان ده‌بخوازی تێیدا‌یه‌و به‌ هه‌میشه‌ی ده‌مینه‌وه، وه ترس و بیم و داچله‌کینه‌ری گه‌وره ئەوان دل‌ تنگ ناکات، وه فریشته‌کان دینه‌ پێشوازیان و (ده‌لێن): ئەمه‌ ئەو رۆژه‌یه‌ که به‌لێنتان پێ درا‌بوو (ترستان نه‌بی).

ئەوانه‌ی خوای گه‌وره ئەه‌ی‌خانه ژێر سیبه‌ری خۆیه‌وه:

ئەبو هوره‌یره ره‌زای خوای لی‌ پێ فهرمووی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمویه‌تی: (سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمْ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ الْإِمَامُ الْعَادِلُ، وَشَابٌّ نَشَأَ فِي عِبَادَةِ رَبِّهِ، وَرَجُلٌ قَلْبُهُ مُعَلَّقٌ فِي الْمَسَاجِدِ، وَرَجُلَانِ تَحَابَّا فِي اللَّهِ اجْتَمَعَا عَلَيْهِ وَتَفَرَّقَا عَلَيْهِ، وَرَجُلٌ طَلَبَتْهُ امْرَأَةٌ ذَاتُ مَنْصِبٍ وَجَمَالَ فَقَالَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ. وَرَجُلٌ تَصَدَّقَ أَخْفَى حَتَّى لَا تَعْلَمَ شِمَالُهُ مَا تُنْفِقُ يَمِينُهُ، وَرَجُلٌ ذَكَرَ اللَّهَ خَالِيًا فَفَاضَتْ عَيْنَاهُ) ۳۳۱. واته: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌فهرمویت: حه‌وت کۆمه‌ل له‌ژێر سیبه‌ری خوا دان، که له‌و رۆژه‌دا هه‌چ سیبه‌ریکی ترنیه‌ جگه له‌و سیبه‌ره، نه‌ دره‌خت نه‌ دار نه‌ به‌رد نه‌ دیوار..

۱- کاربه‌ده‌ستی دادپه‌روه‌ر.

۲- لاوی له‌ به‌ندایه‌تی کردنی خودا پێ گه‌یشتووی و به‌رده‌وام پێ له‌ سه‌ری.

۳- پیاوی دلی به‌مزگه‌وته‌وه ئالووده‌ پێ.

۳۳۱- صحیح البخاری: (۶۶۰) (۱۴۲۲)، تحفة ۱۲۲۶۴.

۴- دوو پیاو له بهر خوا په کتریان خوښبویت، کوښنه وه له بهر رهامه ندى خوا، ته نه ا مردن لیکیان جیا بکاته وه، نه ک پاره و پله و پایه دنیایی و شتی تر.

۵- پیاوی که نافرته ټکی خان و مانى شوخ و شهنگ داواى کارى خراپى لى بکات، به لام نه و بللى من له خوا ده ترسم و نه و کاره ناکدم.

۶- پیاوی خیر بکات به په نامه کی و به ده سستی راست بیکات ده سستی چه پی نه زانیت، واته نه و نه و نه و نه پیت که س پی نه زانیت، نه و هک لای خه لک باسی بکات و منه ت بکات به سه ر نه و که سه دا که پی ده به خشى.

۷- پیاویک له شورنیکى چولدا زیکرو یادى خوا بکات و فرمیسک بریژی.

حال و بارى خراپه کاران له و روژه دا:

خواى گه و ره له باره ی کو کړ دنه وه ی نه وانه ی ریگای هیدايه تیان نه گرت له دنیا دا ده فهرمویت: M ! " # \$ % ') * + , - . / 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 :: < = > ? @ L الإسرائ: ۹۷. واته: هر که سپک خوا گو مرای بکات نه وه هدر گیز ده سستی ناکه وی بیجگه له خوا دؤست و یارمه تی ده رانیك، نه وانه ی ریگای هیدايه تیان نه گرت له دنیا دا له روژی قیامتدا له مهیدانی حشر دا کویان ده کهینه وه و رایان ده که شین به سه ر روویاندا به کوپری و کهرو لالی، شوینی نیشته جییان دؤزه خه، هر جاره ی بلیسه ی ناگره که دامرپته وه و خاموش پی بلیسه ی ناگره که یان بو زیاد ده کهین.

هر و هها ده فهرمویت: M n p o q r s لمریم: ۸۶. واته: نه وانه ی بیساو پرو خراپه کار بوون رایپچ ده کرین به ره و دؤزه خ.

کافران له سه ر روومه تیان کؤده کرپنه وه:

خواى گه و ره ده فهرمویت: M 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 :: < = > ? @ L الإسرائ: ۹۷. واته: له روژی دوايدا حشریان ده کهین به سه ر روو دم و چاویاندا که کوپرو لال و کهرن، شوینی نیشته جییان دؤزه خه.

نه نه س ره زای خواى لى بى فهرمووی: پیاویک وتی نه ی پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه

وسلم! له قیامه تدا کافر چۆن له سههه روومه تی حه شر ده کړی و کۆده کړیته وه؟. فه رمووی:
(أَلَيْسَ الَّذِي أَمْسَاهُ عَلَى الرَّجْلَيْنِ فِي الدُّنْيَا قَادِرًا عَلَى أَنْ يُمَشِّيَهُ عَلَى وَجْهِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) ۳۳۲. واته:
ئه ی ئه وه که سه ی له دونیادا توانای روشتنی پیداه له سههه لاقه کانی، ناتوانیت توانای روشتنی
له سههه روومه تی پی بدات له قیامه تدا.

نزیك بوونه وهی خۆر له خه لك:

مقدادی کوری نه سههه ره زای خوای لی بی فه رمووی: پیغه مهه ری خوا صلی الله علیه وسلم
فه رمویه تی: (ثَدْتَنِي الشَّمْسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْخَلْقِ حَتَّى تَكُونَ مِنْهُمْ كَمِقْدَارِ مِيلٍ، فَيَكُونُ النَّاسُ عَلَى
قَدْرِ أَعْمَالِهِمْ فِي الْعَرَقِ، فَمِنْهُمْ مَنْ يَكُونُ إِلَى كَعْبِيهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَكُونُ إِلَى رَكْبَتِيهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَكُونُ
إِلَى حَقْوِيهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يُلْجِمُهُ الْعَرَقُ إِلْجَامًا، وَأَشَارَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِيَدِهِ إِلَيَّ
فِيهِ) ۳۳۳. واته: له روژی دواپیدا خۆر له خه لكی نزیك ده بیته وه تا هینده ی میلیکی ده میتی، جا
خه لك به پی کارو کرده وه کانیان ده که ونه ناو ئاره قه، هه یانه هه تا پاژنه ی دی، هه یانه هه تا
ئه ژنوی دی، هه یانه هه تا که له که کانی دی و هه شبانه ئاره قه دایده پو شی تا ده می، پیغه مهه ری خوا
صلی الله علیه وسلم ئامازه ی بو ده می کرد.

شاعیر ده لی:

وإذا الجنين بأمه متعلق... خوف الحساب وقلبه مذعور

هذا بلا ذنب يخاف لهوله... كيف المقيم على الذنوب دهور.

واته: کۆرپه له ترسان دلی ده له رزی و خۆی پیچاوه به دایکیه وه، ئه مه به بی گونا هو تاوان نه وه
حالیه تی و له سامناکی ئه و روژه ده ترسی، ئه ی ئه بی حالی ئه وانه چۆن بی ت که ژیا نیان به
تاوان کاری ده به نه سهههه.

۳۳۲ - أخرجه البخاري: (٤٧٦٠) ، ومسلم: (٢٨٠٦) .

۳۳۳ - أخرجه مسلم: ١٥٨/٨ (٢٨٦٤) (٦٢) .

دیمه نه سامناکه کانی رۆژی قیامت

قورئانی پیرۆز باسی له رۆژی قیامت و ئەو گۆرینکاری و کارهساته مهزنانه‌ی کردووه که رووده‌دهن، بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ش به پشتیوانی خوای گه‌وره له ژێر رۆشنایی قورئان و سونه‌تدا چه‌ند وینه‌و دیمه‌نیکی ئەو رۆژه‌تان بۆ روون ده‌که‌ینه‌وه:

خوای گه‌وره به دیمه‌نیکی گه‌لیک گه‌وره‌و سامناک ناوی بردووه‌و وه‌سفی کردووه: M يَطْنُ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ﴿٤﴾ يَوْمَ عَظِيمٍ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾ L المطففين: ٤ - ٦. واته: ئایا ئەوانه نازانن که بێگومان زیندوو‌ده‌کرێه‌وه له رۆژیکی گه‌وره‌دا، رۆژی که خه‌لک له‌به‌ر باره‌گای په‌روه‌ردگاری جیهانیاندا ده‌ه‌ستن.

له نایه‌تیکی تر‌دا به رۆژیکی سه‌خت و گران وه‌سفی ده‌کات: M فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ﴿١٠﴾ عَلَى الْكَافِرِينَ غَازٍ عَسِيرٍ ﴿١١﴾ L المدثر: ٩ - ١٠. واته: ئەو رۆژه رۆژیکی سه‌خت و گرانه، له‌سه‌ر کافران سوک و ئاسان نی‌یه.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووت: M) * + , - . / 0 1 L الإنسان: ٢٧. واته: بێگومان ئەم بێ بروایانه دنیای بێ به‌قایان خو‌شده‌ووت، رۆژیکی قورس و گران پشتگویی ده‌خه‌ن.

رۆژیکه مندال مووی سه‌ری سه‌ی ده‌بی‌ت: M ﴿٩﴾ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ﴿١٧﴾ أَلَسْمَاكَ مِنْفِطْرًا بِئِنَّكَ أَعَدُّهُ مَقْعُولًا ﴿١٨﴾ L المزمّل: ١٧ - ١٨. واته: جا ئە‌گه‌ر بێ بروایی بکه‌ن چۆن خو‌تان ده‌پاری‌زن له رۆژیک که به‌ترس و سامی خو‌ی مندالان پیر ده‌کات، ئاسمان له‌به‌ر سه‌ختی ئەو رۆژه له‌ت ده‌بی‌ت.

له‌و رۆژه‌دا دایک ناگای له جگه‌رگۆشه شیره‌خۆره‌که‌ی خو‌ی نی‌یه‌و، خه‌لک وه‌ک سه‌ر خو‌شیا‌ن لی‌ دیت: M ! " # \$ % & ' () * + , - . / 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 : ; < = > ? @ LB A الحج: ١ - ٢.

رۆژیکه که‌س له که‌س نا‌پرسی و هه‌یچ خزمایه‌تیه‌ک نامی‌تی هه‌ر که‌س سه‌رقالی حالی خو‌یه‌تی:

M ﴿فُتِحَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ﴾ (١٠١) L المؤمنون: ١٠١. واته: ئينجا كاتيك فوده كرى به كه رهنادا نه خزمايه تي له نيوانيان ده ميئي و نه كه سپان له كهس ده پرسى.

هدروها ده فهرمويت: M ﴿إِذَا جَاءَتِ الصَّاعَةُ﴾ (٣٣) يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ﴿٣٤﴾ وَأُمِيهِ وَأَبِيهِ ﴿٣٥﴾ وَصَجِيهِ. وَيَبِيهِ ﴿٣٦﴾ لِكُلِّ أَرَبٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ﴿٣٧﴾ L عبس: ٣٣ - ٣٧.

لهو روژهدا نه باوك به كه لكى كورپى خوى ديت نه كورپش دادى باوكى ده دات: M y z { | } ~ لَا يَجْرِي وَالِدٌ عَنِ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَاوِزٌ عَنِ وَالِدِهِ شَيْئًا ﴿٣٣﴾ L لقمان: ٣٣. واته: خه لكينه! له خوا بترسن، لهو روژه بترسن كه نه باوك به كه لكى كور ديت و نه كور دادى باوكى ده دات، به لئى خوا راسته.

روژي كه كهس دادى كهس نادات و تكاى بو وهرناگيرى: M وَأَنْقَمُوا يَوْمًا لَا تَجْرَى نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٨﴾ L البقرة: ٤٨.

وا مه زانن خوى گوره بى ناگيه له كردارى سته مكاران، نه خير به لكو دوايان ده خات بو روژيك چاويان تيبدا نه به لهق ده بى: M وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَفْلًا عَمَّا يَعْمَلُ الْفَالِثُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿٤٢﴾ ! " # \$ % & ' () * + L ابراهيم: ٤٢ - ٤٣.

بى پروايان لهو روژهدا دليان دپته گهرويان: M 21 43 5 6 7 8 : < = ? @ LA غافر: ١٨.

مرؤفى بى پروا لهو روژهدا نه گهر به قهد سهر زهوى زيرى هه بى و بييه خشيت لى قبول ناكرت: M ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ يُغْنِي عَنْهُمْ كُفْرُهُمْ وَلَوْ أَنَّنَا نَدْرَأُ أَعْيُنَهُمْ فَذُرَّخَاءَ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ (٩١) . فَلَنْ يُغْفَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِثْلُ عَذَابٍ لِّئَلَّا يَقُولُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْنَا آيَاتٌ مِنْ سَمَوَاتِنَا لَعُدَّ حُجَّتُهُمْ بَاطِلًا ﴿٩٢﴾ L آل عمران: ٩١.

روژيكي يه كجار دريژ خايه نه: M ﴿مَنْ يَرْجُ الْآخِرَ لَنْ يُغْنِي عَنْهُ كُفْرُهُ وَلَوْ أَنَّنَا نَدْرَأُ أَعْيُنَهُمْ فَذُرَّخَاءَ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ (٩١) . وَلَوْلَا دَعْوَةُ قَارُونَ ﴿٩٢﴾ لَإِذْ يَسْتَفِيحُونَ الْفَلَاحَ ﴿٩٣﴾ L المعارج: ٤ - ٧. واته: مه لا ئيكه و جوهره ئيل بو لاي خوا بهرز ده بنه وه له روژيكدا كه ماوه كهى په نجا ههزار ساله، ئينجا خوت رابگره نهى موحه مده به خو راگرتنيكى جوان، هم بى پروايانه هم روژه به دوور ده زانن، به لام ئيمه به نزيكى ده بينن.

بى پروايان لهو روژهدا سويند ده خون و ده لئين: ته نها يهك سه عات ژياوين: M e d c

f h g i j k l m n o p q r s t u v w x y z

خوای گهوره لهو روژدها زهوی له چنگ ده گری و ناسمانه کانیش ده پیچینه وه: M قَدْرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ، وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ، وَعَلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٧٧﴾ L
 الزمر: ٦٧. واته: ئەو بیاوه رانه شکۆو ریزو هیزی خویان نه ناسیوه، خوا له روژی دواییدا زهوی له چنگ ده گری و سهر جهم ناسمانه کانیش به دهستی راست ده پیچینه وه، خوای تاك و ته نیا ورته ورتی بیاوه ران پاك و دووره كه هاوبهشی بو بریار ده دن.

له م ئیه ته دا باسی چۆنی یه ته پیچانه وه كه ده كات: M 8 9 : ; < = ?
 @ A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z انبیاء: ١٠٤. واته: له روژی دواییدا ناسمانه وهك پیچانه وهی پیره كانی پیرتوك ده پیچینه وه پاشان سهر له نووی به دی ده هیتینه وه، به لئیکه وه جیه جیی ده كه یین.

ئین مه سعود ره زای خوای لی بی ده گپرتنه وه ده لی: (أَنْ يَهُودِيًّا جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ يَا مُحَمَّدُ إِنَّ اللَّهَ يُمَسِّكُ السَّمَوَاتِ عَلَىٰ إِصْبَعٍ وَالْأَرْضِينَ عَلَىٰ إِصْبَعٍ وَالْجِبَالَ عَلَىٰ إِصْبَعٍ وَالشَّجَرَ عَلَىٰ إِصْبَعٍ وَالْخَلَائِقَ عَلَىٰ إِصْبَعٍ ثُمَّ يَقُولُ أَنَا الْمَلِكُ فَضَحِكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّىٰ بَدَتْ نَوَاجِذُهُ ثُمَّ قَرَأَ: (يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجْلِ لِلْكِتَابِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدْنَا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ). (الأنبياء: ١٠٤) ٣٣٤. واته: جار یکیان جولە كه یه ك هاته خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم و گوتی: ئەی موحه ممه د! خوا ناسمانه كان ده خاته سهر په نجه یك و زه مینه كان له سهر په نجه یه کی ترو شاخه كان له سهر په نجه یه کی ترو به دیه پتر او ان له سهر په نجه یه ك، پاشان ده فهر مویت: من پاشام، پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم بو پشتیوانی قسه ی جولە كه كه نه و نه ده پیكه نی تاكو ددانه كانی دهر كهوت، ئینجا ئەم ئاته ی سهر وهی بو خوینده وه.

ئین عومه ر زای خویان لی بی فه رموی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فه رمویه تی: (يَطْوِي اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ السَّمَوَاتِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ يَأْخُذُهَا بِيَدِهِ الْيُمْنَىٰ ثُمَّ يَقُولُ أَنَا

٣٣٤ - أخرجه البخاري: ٦٩٧٨.

الْمَلِكُ أَيْنَ الْجَبَّارُونَ أَيْنَ الْمُتَكَبِّرُونَ^{۳۳۰}. واته: خوی گهوره له رۆژی دواییدا ئاسمانه کان ده پێچیتهوه پاشان به دهستی راست دهیانگری و ده فهرمویت: من پادشام کوانی زۆرداران؟ کوانی خو به گهوره زانان.

حالی ئاسمان و ئهوهی تیاپهتی له خوڕ مانگ و ئهستییه کان:

ئهم ئاسمانه به فراوان و شین و جوانه که به خوړو مانگ و ئهستییه کان رازینراوه تهوه لهو رۆژه دا وهك خوی نامی و لهت و پەت ده بییت:

خوی گهوره ده فهرمویت: M ! " # \$ L الانفطار: ۱. واته: کاتیک که ئاسمان لهت و پەت بوو.

ههروهها ده فهرمویت: M , - , / L الانشقاق: ۱. واته: کاتیک که ئاسمان شهق بوو.

ئاسمان زۆر به توندی ده کهوینته جوله: M يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا ﴿٩﴾ L الطور: ۹. واته: رۆژیك که ئاسمان زۆر توند ده کهوینته جوله و هاتوچۆ.

رهنگه شینه جوانه کهی نامی ده گۆریت: M فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ L الرحمن: ۳۷. واته: ئینجا کاتیک ئاسمان لهت و پەت بوو، جا سور هه لگه را.

ئاسمان لیک ده ترازای و شل و شۆل ده بی: M P Q R S الحاقة: ۱۶. واته: ئاسمان هه مووی شهق و پهق ده بییت و لیک ده ترازیت و شل و شۆل ده بییت.

ئاسمان ده بیته ده روزه و ده رگا: M o p q r s النبأ: ۱۹. واته: رۆژی که ئاسمان ده کریته وهو به شیوهی ده رگایه کی لی دیت.

خوی گهوره زهوی و ئاسمانه کانی تیدا ده گۆریت: M q r s t u v x یخ { z | إبراهيم: ۴۸. واته: له رۆژی کدا که ئهم زهویه ده گۆریت به زهویه کی ترو ههروهها ئاسمانه کانی ده گۆرین به شیوه و شیوازیکی ترو هه موو ئه و خه لکه ده رده کهون و ناماده دهین له بهر ده م داد گای خوی تاك و ته نیاو به ده سه لات و خه شمگیر له کافران.

۳۳۰ - آخر جه مسلم: ۲۷۸۸.

خۆر و مانگ روناکیان نامییت:

خوای گهوره لهبارهی خۆروه دهفهرمویت: M ! " # \$ L التکویر: ۱. واته: ئه و دهمهی که خۆر روناکی نامیی و تاریک دادیت.

ههروهها ئه و مانگه جوانه که شهوانه ههز ده کیت سه رنجی بدهیت له ناکاو ده گیری و تاریک ده بییت: M وَحَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٨﴾ L القیامة: ۸. واته: کاتی که مانگ روناکی نه ماو تاریک داهاات.

خۆر و مانگ ده که ونه پال یهک: M وَجُمُعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿٩﴾ L القیامة: ۹. واته: کاتی خۆر و مانگ له شوینیکدا یه کیان گرت و که وتنه پال یهک.

* ئه ستیره کان پرژو بلا و ده بنه وه: M % & ') L التکویر: ۲. واته: ئه و ده مهی که ئه ستیره کان پرژو بلا و ده بنه وه ده که ونه خواری.

حالی روبرو ده ریاکان:

ده ریاکان به شیرین و سویر یانه وه تیکه ل ده بن و به یهک که رهت گرده گرن و ده بنه یهک پارچه ناگر:

خوای گهوره له و باره وه ده فهرمویت: M (* + , L الانفطار: ۳. واته: وهختی که ئاوی ده ریاکان ده ته قینرینه وه.

ههروهها ده فهرمویت: M 5 6 7 8 L التکویر: ۶. واته: ئه و ده مهی که ده ریاکان هه لگیر سیران.

حالی زهوی و شاخه کان:

خوای گهوره ده فهرمویت: M > ? @ A B C D E F G H I J K L M N O P الحاقه: ۱۳ - ۱۵. واته: ئینجا کاتی یه کجار فو کرا به که ره نادا، زهوی و کیوه کان هه لگیران و یه ککه رهت دران به یه کدا، له و رۆژه دا ئیتر قیامت به رپا ده بییت، ئاسمان هه مووی شهق و بهق ده بییت و لیک ده ترازیت و شل و شۆل ده بییت.

شاخه کان دینه له رزه: M W X Y Z { | } ~ L المزمّل: ۱۴. واته: له رۆژی قیامه تدا زهوی و شاخه کان دینه له رزه، سه ره نجام کیوه کان وردوخاش ده بن و وه کو ته پۆلکه ی لمیان لی دیت.

زهوی وردوخاش ده کریت: م کلا م م ا دگا الفجر: ۲۱. واته: نه خیر، کاتیک دیت که زهوی وردوخاش ده کریت و لهناکو ددریت بهیه کدا.

زهوی زور به توندی دههژیت و ده کهویتسه لهرزین: 9M : ; < L = الزلزلة: ۱. واته: وهختی که زهوی به توندترین پلهی لهرزین دیتسه لهرزین.

چیاکان لهجیی خوځیان ده جولین: M وَتَبِهُ الْجِبَالُ سَبْرًا L الطور: ۱۰. واته: چیاکان لهجیی خوځیان ده جولین و توند دهرون.

شاخه کان ده خهینه ری و رووی زهوی بهروونی و تهختی ده بیسی: M 5 4 3 2 1 0 روژی که شاخه کان ده خهینه ری و رووی زهوی بهروونی و تهختی ده بیسی، هه موو خه لک کۆده که بیسه وهو هیچ که سیان بهجی ناهیلین.

شاخه کان وهک تراویلکه یان لی دیت: M Lx wv u t النبأ: ۲۰. واته: کیوه کان هه لده که نرین و دهرون به ناسماندا وهک تراویلکه و سه رایبکی گه وره.

کیوه کان وه کو خوری شیکراوه یان لی دی: M < = > L? القارعة: ۵.

شاخه کان وردوخاش ده بن و په رش و بلاو ده بنه وهو، هیچ خووارو خیچی و بهرزی و نرمیه کیان نامیت: M n m l p o q r طه: ۱۰۷.

حالی گوره کان:

گوره کان یه کالاده کرینه وهو مردوه کان دینه ده ره وه: M - / O الانفطار: ۴.

حالی مرۆفه کان:

قورئان وهک چۆن کاره سات و روداوه سامناکه کانی سروشتی خستۆته بهرچاو، حالی مرۆفیشی لهو رۆژه دا خستۆته بهرچاو کهچی به سه ردیت و چ ترس و لهرزیک رووی تی ده کات ته نه ا نه و ئیماندارانه نه بیت که لهو رۆژه دا دلنیا، خوی گه وره وه سفی حالیا ده کات و ده فه رمویت: M ! " # \$ % & ') * + , النمل: ۸۹. واته: نه وانسه دلنیا له ترس و داچله کانی گه وره ی نهو رۆژه.

ههروهه دهفهرمویت: M - / 7 L الأنبياء: ۱۰۳. واته: ترسه ههره گهوره که غه مباریان ناکات.

رهوشی بی پرواکان:

کاتی له گوره کانیان ده رده چن:

خوای گهوره دهفهرمویت: M < = > @ ? L K J I H G F E D C B A
L O N M المعارج: ۴۳-۴۴. واته: نهو روزهی له گوره کانیان به پهله دینه دهره وه، ده لئی بو لای بنه کانیان ههرا ده که ن چاو نرم و زه بونن، بییان ده گوتری، نهوه روزه کهیه که هه ره شه تان بی لی ده کرا .

بی باوه ران چاوه کانیان تییدا نه بله ق ده بیت:

خوای گهوره دهفهرمویت: M وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَفِيلاً عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿۴۴﴾ ! " # \$ % & () * + ل إبراهيم: ۴۲ - ۴۳. واته: وا گو مان مه بدن که خوا بی نا گایه لهو کارو کرده وهیهی سته مکاران دهیکهن، به راستی خوا سزا که یان دوا ده خات بو روزهیک که چاوه کانیان تییدا نه بله ق ده بن و بی جولّه ده مینن، به پهله و شپرز هیه وه دینن، سه ریان بهرز کردۆته وه له ترس و سامناکی نهو روزه دا چاویان ناچهرخی و به ریپی خو یان نابینن، دل یان به تلّه و هیچ حالی نین.

روخساری هه ندیک روشن و سهی ده بی و روخساری هه ندیکی تریشی رهش دائه گه ریپت:

M يَوْمَ نَبِّضُ ﴿۱۰۶﴾ وَسَوْدٌ وَجْوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ أُسَوِّدَتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ عِلْمِكُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۱۰۷﴾ L آل عمران: ۱۰۶. واته: روزهیک دیت چهند روویهک سهی ده بن و وه چهند روویهک رهش ده بن، جا نه وانهی که روویان رهش بووه (بییان دهوتریت) بوچی بی پروا بوون له پاش بروا هیسان که واته بیچپیزن سزا به هوی بی پروا یانه وه.

ههروهه روزهیکه مرۆفه بی باوه ره کان تییدا روخساریان تیک ده چی و رهش هه لده گه ریپت:

M ! " # \$ % & ' () * + , - . : ; < = > ? @ [\] ^ _ ` { | } ~ : ۲۷. الملك:

لهو روزه دا دۆستان دوزمنی یه کترن: M L s r q p o n m l

الزخرف: ۶۷. واته: دۆستان و یاران لهو رۆژه دا ههر هه موویان دوژمنی یه کترن، هه موو رقیان له یهك ده بیته وه، جگه لهو کهسانه ی که له سه ر بنچینه ی ته قواو خواناسین کۆبونه ته وه و برابته تیان بهرپا کردوه.

رۆژیکه مرۆفی سته مکار په شیمان ده بیته وه و دهستی خۆی ده گه زی: l k j i h g m
 الفرقان: ۲۷. واته: رۆژی دیت سته مکار قه پ ده کات به ههردوو دهستی خۆیداو گاز له ههردوو دهستی خۆی ده گری و دهلی: خۆزگه شوینکه وته ی پیغه مبه ر بومایه و ریازی ئه وم بگرتایه.

رۆژیکه مرۆفی بیباوه ر دهلی: چون خۆم ده رباز بکه م، ریگای هه له اتن له کو ییه؟: M یُرُّ ©
 یَوْمِذِ اِنَّ الْمَرْءَ ﴿۱۰﴾ ل القیامة: ۱۰.

ئه گه ر لهو رۆژه دا بی بروای سته مکار خاوه نی هه موو سه ر زه وی بوایه له پی ناوی رزگار بونی خۆیدا ده بیه خشی: M ! " # \$ % & ' () * , - . / 0 1 2 3
 ۷۶ ۵۴ ۹۸ L یونس: ۵۴.

بی بروا لهو رۆژه دا دهلی خۆزگه ده بومه خۆن: M l p o n m l النبأ: ۴۰.

تکا کردن (الشفاعة)

شه فاعلت زار او په کی عه قیده ی ئیسلامیه، له زماندا به مانای: پشتگیری کردنی که سیکه له که سیکی تر به مبهستی سهر خستنی و تکا بو کردنی، وشه کهش به کارده هیتری بو پشتگیری کردنی که سیکی به ریزو پایه بلند له که سیک که ریزو پله و پایه ی له و نزمتره، شه فاعلت و تکای رژی قیامتیش له وه هاتوه ^{۳۳۶}.

له عه قیده ی ئیسلامیدا به مانای: پارانه وه یه له خوی گه وره بو به خشین و لیوردن له تاوانکاران و گونا هکاران له رژی قیامتدا، نه ویش له لایهن که سانیکه وه که خوا مؤلته ی نه وه ی پیداون داوای به خشین و لیوردنی لی بکن بو نه و جوړه که سانه.

خوای گه وره ده فهرمویت: *L q p o n k j i g f e d m*
الزمر: ۴۴. واته: بلی: تکا هم مووی هدر بو خوی، مولکی ناسمانه کان و زهوی هدر بو نه وه، پاشان هدر بو لای نه و ده گه ریزینه وه.

یه که مین که سیک که له سهرای مه حشردا تکا ده کات پیغمبری خوی صلی الله علیه وسلم وه ک خوی ده فهرمویت: (أَنَا سَيِّدٌ وَلَدِ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَأَوَّلُ مَنْ يَنْشَقُّ عَنْهُ الْقَبْرُ وَأَوَّلُ شَافِعٍ وَأَوَّلُ مُشَفِّعٍ) ^{۳۳۷}. واته: من گه وره ی وه چه ی ئاده م له رژی دوایدا، یه که مین که سم که گور له من ده کریته وه و دیمه دهر وه، وه یه که مین که سم که تکا ده کم، وه یه که مین که سیشم که شه فاعلت لی و ه رده گیریت.

نه بو سه عیدی خودری ره زای خوی لی بی فهرمووی: پیغمبری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمویت: (أَنَا سَيِّدٌ وَلَدِ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا فَخْرَ وَبِيَدِي لَوَاءُ الْحَمْدِ وَلَا فَخْرَ وَمَا مِنْ نَبِيٍّ يَوْمَئِذٍ آدَمَ فَمَنْ سِوَاهُ إِلَّا تَحْتَ لَوَائِي وَأَنَا أَوَّلُ مَنْ تَنْشَقُّ عَنْهُ الْأَرْضُ وَلَا فَخْرَ) ^{۳۳۸}. واته: من سهر وره ی وه چه ی ئاده م له رژی دوایدا به بی شانازی، به بداخی ستایش به دهستی منه به بی شانازی،

^{۳۳۶} - معجم مفردات الفاظ القرآن / الراغب الأصفهاني.

^{۳۳۷} - أخرجه مسلم وأبو داود، صحيح الجامع: ۱۴۶۷.

^{۳۳۸} - رواه أحمد والترمذي وابن ماجه، صحيح الجامع: ۱۴۶۸.

هموو پیغمبران له ئادهمهوه تاكو نهوانی تر سه رجه میان له ژێو بهیداخی مندان، من یه كهمین كهسم گۆرم بۆ یه كالا ده بیته به بی شانا زی.

ئه بو هورهیره رهزای خوای لی بی فهرمووی: پیغمبری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمویه تی: (لِکُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ فَتَعَجَّلْ كُلُّ نَبِيٍّ دَعْوَتَهُ وَإِنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لِّأُمَّتِي فَهِيَ نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى مَنْ مَاتَ مِنْهُمْ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا) ۳۳۹. واته: هموو پیغمبریک دو عاو نزایه کی وه رگی راوی هه ده، هه موویان په له یان کردوو وه نزا که یان کردوو وه، به لām من دو عاکه ی خو م هه لگرتوو ه بۆ تکا خوازی روژی قیامت، به ویستی خوا هموو نهوانه ی بدرده که ویت که مردین و هاوه لیان بۆ خوا بریار نه دا بیته.

مدرجه کانی شفاعت:

بیگومان شفاعت دوو مهرجی هه ده:

۱- خوای گه وره مؤله تی نهو که سه بدات که شفاعت ده کات.

۲- رازی بیته لهو که سه ی شفاعت ی بۆ ده کریت.

به به لگه ی ئه م ئایه تانه ی لای خواره وه:

خوای گه وره ده فهرمویت: M مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ﴿٢٥٥﴾ البقرة: ۲۵۵. واته: کهس هه ده بی مؤله تی خوا شفاعت بکات.

IM JK L ON P Q R الأنبياء: ۲۸. واته: ته نه با بۆ نهوانه شفاعت ده کری که خوا لیان رازی به.

M ! " # \$ % & ') (: ل سبأ: ۲۳. واته: روژی که تکاو شفاعت سوودی نی به لای خوا مه گه ر بۆ که سیك که خوا خو ی مؤله تی دا وه شفاعت ی بۆ بکری.

M يَوْمَئِذٍ لَا نَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ ۖ لَهُ الْكَمَلُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا ﴿١٨﴾ ل طه: ۱۰۹. واته: نا لهو روژه دا تکا کردن سوودی نی یه مه گه ر که سیك که خوا میه ره بان ریگه ی بدات و له وته که شی رازی بیته.

۳۳۹ - أخرجه مسلم وأبن ماجه، صحيح الجامع: ۵۱۷۶.

وَكُرِّمَ مَلِكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُقْنِي شَفَعَتُهُمْ إِلَّا بِأَن يَأْذَنَ اللَّهُ لَهُمْ. النجم: ٢٦. واته: زور
مه لانيکه له ناسمانه کاندا هدن که تکاو پارانه وه یان بی تا کام و بی سووده، مه گهر خوا مؤلهت
بدات بو هدر که سیک که شایسته یه و رازی بیت که شه فاعدت بکات، یان تکای بو بکریت.

جوړه کانی شه فاعدت:

جوړی په کهم: شه فاعده تی گه وړه که تاپیه ته به پیغه مبهری خواوه صلی الله علیه وسلم، بو هیچ
که سیکی تر نی یه.

خوای گه وړه ده فهرمویت: LY X W V U TS RQ PO N M M
الإسراء: ٧٩. واته: نهی پیغه مبهدر! له به شیکی شه و گاردا خوت ماندوو بکه و قورئان بخوینه، که
زیاده نهر کیکه له سهر تو، بو نه وهی په وړه دگارت پایه و مقامه به رزه که ت پی به خشیت،
هه ندیک له زانایان ده لین مه به ست له (مقاما محمودا) پایه ی شه فاعده تی گه وړه یه له قیامتدا،
هه وړه ها با سوپاس کراو بیت له لایه دن هه موو به دیه پتر او انی خواوه.

پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده فهرمویت: (أَنَا سَيِّدُ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَهَلْ تَدْرُونَ بِمِ
ذَاكَ يَجْمَعُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ فَيَسْمِعُهُمُ الدَّاعِيَ وَيَنْفُذُهُمُ الْبَصْرُ
وَتَدْنُو الشَّمْسُ فَيُلْغُ النَّاسَ مِنَ الْغَمِّ وَالْكَرْبِ مَا لَا يُطِيقُونَ وَمَا لَا يُحْتَمِلُونَ فَيَقُولُ بَعْضُ النَّاسِ
لِبَعْضٍ أَلَا تَرَوْنَ مَا أَنْتُمْ فِيهِ أَلَا تَرَوْنَ مَا قَدْ بَلَغَكُمْ أَلَا تَنْظُرُونَ مَنْ يَشْفَعُ لَكُمْ إِلَىٰ رَبِّكُمْ فَيَقُولُ بَعْضُ
النَّاسِ لِبَعْضٍ انْتُوا آدَمَ فَيَأْتُونَ آدَمَ فَيَقُولُونَ يَا آدَمُ أَنْتَ أَبُو الْبَشَرِ خَلَقَكَ اللَّهُ بِيَدِهِ وَنَفَخَ فِيكَ مِنْ
رُوحِهِ وَأَمَرَ الْمَلَائِكَةَ فَسَجَدُوا لَكَ اشْفَعْ لَنَا إِلَىٰ رَبِّكَ أَلَا تَرَىٰ إِلَىٰ مَا نَحْنُ فِيهِ أَلَا تَرَىٰ إِلَىٰ مَا قَدْ
بَلَغْنَا فَيَقُولُ آدَمُ إِنَّ رَبِّي غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ وَإِنَّ نَهَانِي
عَنِ الشَّجَرَةِ فَعَصَيْتُهُ نَفْسِي نَفْسِي أَذْهَبُوا إِلَىٰ غَيْرِي أَذْهَبُوا إِلَىٰ نُوحٍ فَيَأْتُونَ نُوحًا فَيَقُولُونَ يَا نُوحُ
أَنْتَ أَوَّلُ الرُّسُلِ إِلَى الْأَرْضِ وَسَمَّاكَ اللَّهُ عَبْدًا شَكُورًا اشْفَعْ لَنَا إِلَىٰ رَبِّكَ أَلَا تَرَىٰ مَا نَحْنُ فِيهِ أَلَا
تَرَىٰ مَا قَدْ بَلَغْنَا فَيَقُولُ لَهُمْ إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ
مِثْلَهُ وَإِنَّ قَدْ كَانَتْ لِي دَعْوَةٌ دَعَوْتُ بِهَا عَلَىٰ قَوْمِي نَفْسِي نَفْسِي أَذْهَبُوا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ فَيَأْتُونَ إِبْرَاهِيمَ فَيَقُولُونَ أَنْتَ نَبِيُّ اللَّهِ وَخَلِيلُهُ مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ اشْفَعْ لَنَا إِلَىٰ رَبِّكَ أَلَا تَرَىٰ إِلَىٰ

مَا نَحْنُ فِيهِ أَلَا تَرَى إِلَى مَا قَدْ بَلَّغْنَا فَيَقُولُ لَهُمْ إِبْرَاهِيمُ إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ وَلَا يَغْضَبُ بَعْدَهُ مِثْلَهُ وَذَكَرَ كَذْبَاتِهِ نَفْسِي نَفْسِي اذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي اذْهَبُوا إِلَى مُوسَى فَيَأْتُونَ مُوسَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَقُولُونَ يَا مُوسَى أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ فَصَلِّكَ اللَّهُ بِرِسَالَاتِهِ وَبِتَكْلِيمِهِ عَلَى النَّاسِ اشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ أَلَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ أَلَا تَرَى إِلَى مَا قَدْ بَلَّغْنَا فَيَقُولُ لَهُمْ مُوسَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ وَإِنِّي قَتَلْتُ نَفْسًا لَمْ أُوْمَرْ بِقَتْلِهَا نَفْسِي نَفْسِي اذْهَبُوا إِلَى عِيسَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَأْتُونَ عِيسَى فَيَقُولُونَ يَا عِيسَى أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلَّمْتَ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَلِمَةً مِنْهُ أَلْقَاهَا إِلَيَّ مَرِيماً وَرُوحٌ مِنْهُ فَاشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ أَلَا تَرَى مَا نَحْنُ فِيهِ أَلَا تَرَى مَا قَدْ بَلَّغْنَا فَيَقُولُ لَهُمْ عِيسَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ وَلَمْ يَذْكُرْ لَهُ ذَنْبًا نَفْسِي نَفْسِي اذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي اذْهَبُوا إِلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَأْتُونَ فَيَقُولُونَ يَا مُحَمَّدُ أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ وَخَاتَمُ الْأَنْبِيَاءِ وَغَفَرَ اللَّهُ لَكَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ اشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ أَلَا تَرَى مَا نَحْنُ فِيهِ أَلَا تَرَى مَا قَدْ بَلَّغْنَا فَأَنْطَلِقُ فَآتِي تَحْتَ الْعَرْشِ فَأَقْعُ سَاجِدًا لِرَبِّي ثُمَّ يَفْتَحُ اللَّهُ عَلَيَّ وَيُلْهِمُنِي مِنْ مَحَامِدِهِ وَحُسْنِ النَّسَاءِ عَلَيْهِ شَيْئًا لَمْ يَفْتَحْهُ لِأَحَدٍ قَبْلِي ثُمَّ يَقَالُ يَا مُحَمَّدُ ارْفَعْ رَأْسَكَ سَلِّ نُعْطُهُ اشْفَعْ اشْفَعْ فَأَرْفَعُ رَأْسِي فَأَقُولُ يَا رَبِّ أُمَّتِي أُمَّتِي يَقَالُ يَا مُحَمَّدُ ادْخُلِ الْجَنَّةَ مِنْ أُمَّتِكَ مَنْ لَا حِسَابَ عَلَيْهِ مِنَ الْبَابِ الْأَيْمَنِ مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ وَهُمْ شُرَكَاءُ النَّاسِ فِيمَا سِوَى ذَلِكَ مِنْ الْأَبْوَابِ وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ إِنَّ مَا بَيْنَ الْمِصْرَاعَيْنِ مِنْ مِصْرَاعِ الْجَنَّةِ لَكُمْ بَيْنَ مَكَّةَ وَهَجْرٍ أَوْ كَمَا بَيْنَ مَكَّةَ وَبُصْرَى^{٣٤٠}. واته: من سه‌روهری خه‌لکیم له روژی قیامت‌دا، ده‌زان نه‌وش له‌به‌ر چی‌یه؟ خوی گه‌وره پیشینان و پاشینان هر هم‌مویان له گورپه‌پانیکدا کوره‌کاته‌وه که بانگ‌کهر ده‌نگی ده‌یانگاتی و چاو ده‌یانینی، وه خور نریک ده‌که‌ویسه‌وه وه‌لک ده‌که‌ونه‌خه‌م و په‌زاره‌و ته‌نگانه‌یه کی او‌وه له وزه‌و توانایاندا نی‌یه‌و نایتوانن، بویه له ناو خورایاندا ده‌لین: سه‌یری خوتان ناکه‌ن چیتان به‌سه‌ر هاتوه‌و، حالتان چه‌ند شرو شلوقه، نایا یه‌کینک نادوزنه‌وه که تکاتان بو بکات لای په‌روه‌ر دگارتان، تا‌کو له‌م ته‌نگانه‌یه رزگارتان بکات؟

جا هه‌ندیکی له خه‌لکی به هه‌ندیکی تریان ده‌لین: بچه لای ئاده‌م، جا ده‌چنه خزه‌تی و ده‌لین: ئه‌ی ئاده‌م تو باوکی به‌ره‌ی ئاده‌میزادی، خوا به‌ده‌ستی خو‌ی دروستیکردوی و له گیانی خو‌ی

٣٤٠ - أخرجه البخاري: (٤٧١٢)، ومسلم: (١٩٤) وللفظ له.

حالیكداین؟ نایا نابینی چیمان لیّ قهوماوه؟ موساش پییان دهلیّ: بهراستی پهروهردگارم ئەمروۆ تورهبونیک تورهبووه هەرگیز پیشتر وا تورهبهبووه له داهاتوشدا وا تورهبابیتهوه، وه من کهسیکم کوشککه فهرومانم ییّ نهکرابوو بیکوژم، هەر خوّم هەر خوّم! برۆن بوّ لای عیسا.

ئینجا دهچنه لای عیساو دهلیین: ئەی عیسا! توّ پیغهمبەری خوی، له بیشکهدا قسەت له گەل خەلک کردوو، توّ وشەیی خوی گیانیکی له خواوه بوّ مەریەمی نارد، جا تکامان بوّ بکه له لای پهروهردگار، نابینی له چ حالیكداین؟ نایا نابینی چیمان لیّ هاتوو؟ عیسا پیاپیان دهلیّ: بهراستی پهروهردگارم ئەمروۆ تورهبونیک تورهبووه هەرگیز پیشتر وا تورهبهبووه له داهاتوشدا وا تورهبابیتهوه، بهلام باسی هیچ گوناھیکی نهکرد، هەر خوّم هەر خوّم! بچنه لای یهکیکی دیکه، بچنه لای موحمەد. ئینجا دینه لای خوّم و دهلیین: ئەی موحمەد! توّ رهوانهکراوی خواو کۆتایی پیغهمبەرانى وه خوا له گوناھى سەرەتاو کۆتایشت خوښ بووه، جا تکامان بوّ بکه له لای پهروهردگار، نایا سەرنج له چى داین؟ نایا سەرنج نادەى چیمان لیّ هاتوه؟

منیش دەرۆم بوّ ژیر عەرش و سەجدەیهك بوّ خوا دەبەم و پاشان خوا دەرۆنم روڤشن دەکاتەوه و له ستایش کردن و چاک پیاھە لاگوتنى خوڤى شتى وام فیّر دەکات که پیش من فیّری کهسى تری نه کردوو.

ئینجا دهگوتی: ئەی موحمەد! سەرت بەرزکەرەوه، داوا بکه دەتدریّتی، تکا بکه تکات وەر دەگیریت،! منیش سەرم بەرز دەکەمەوه و دهلییم: پهروهردگارم ئومەتە کەم ئومەتە کەم!

دهگوتی: ئەی موحمەد! سەرجەم ئەوانەى که لیپرسینه وەیان لەسەر نییە لە ئومەت بیاخە بەهەشتەوه له دەرگای راست له دەرگاکی بەهەشت، وه له دەرگاکی تریشدا خەلکی تری بەشدارن. جا سویند بهو کهسەى گیانی موحمەدی بەدەستە نیوان هەر کام له دوو لاشیپانەکانی دەرگاکی بەهەشت هیندەى مەککەو هەجەر (هَجَر)، یان نیوانی مەککەو بوصر (بُصْرَى) ده بیّت ٣٤٢.

٣٤٢ - شایەنى باسە (هجر) شارێکە لە یەمەن و (بصرى) شارێکە لە شام.

جوړی دووهم و سپهه: بُو ټو کهسانه په چاکه و خراپه یان په کسانه، تا بچنه بههشت، وه بُو ټوانهش که فرمانکراوه بربینه دوزه، تا کو نهچنه ناویه وه.

جوړی چوارهم: بُو بهرز کړدنه وهی پله و پایه ی ټو موسلمانان په که له بههشتدان.

جوړی پنجهم: بُو ټو خه لکانه په بهی لپیړسینه وه دهچنه بههشته وه، به بدلگه ی فرموده کدی عو کاشه ی کوری میحصه ن رهزای خوی لی بی که پیغمبهری خوا نرای بُو کړد بچینه ریزی ټو حفتا هزار کهسه وه که بهی لپیړسینه وه دهچنه بههشت:

ټبو هورهیره رهزای خوی لی بی فرمووی: پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (يَدْخُلُ مِنْ أُمَّتِي زُمْرَةٌ هُمْ سَبْعُونَ أَلْفًا تُضِيءُ وُجُوهُهُمْ إِضَاءَةَ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ). واته: کومه لیک له نومه تی من بهی لپیړسینه وه دهچنه بههشت ژماره یان حفتا هزار کهسه روخساریان وه ک مانگی چوارده ددره وشینه وه، ټبو هورهیره وتی: عو کاشه ی کوری میحصه ن ههستاو گوتی: ټدی پیغمبهری خوا! نزام بُو بکه په کیك بم له وانه، فرمووی: (اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ مِنْهُمْ)^{۳۴۳}. واته: خوی به بکه ی په کیك له وانه.

جوړی شه شهم: بُو سووک کړدنی سزای ټو کافران په که شایه نی سزان، وه ک ټو شه فاعته کدی پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم بُو ټبو تالی مامی که سزای له سهر سووک بوو^{۳۴۴}.

جوړی حوتمه: بُو کړدنه وهی ده رگای بههشته:

پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم په کهم کهسه که ده رگای بههشته ی بُو ده کړیته وه. وه نومه ته کهشی له پیش نه ته وه کانی تره وه دهچنه بههشته وه.

ټنه سی کوری مالیک رهزای خوی لی بی گپړاویته وه که پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (آتِي بَابَ الْجَنَّةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَسْتَفْتِحُ فَيَقُولُ الْخَازِنُ مَنْ أَنْتَ فَأَقُولُ مُحَمَّدٌ

^{۳۴۳} - أخرجه البخاري: ۶۵۴۲ و مسلم: ۲۱۶.

^{۳۴۴} - أخرجه البخاري: ۳۸۸۳, و مسلم: ۲۰۹.

فَيَقُولُ بِكَ أَمْرٌ لَّا أَفْتَحُ لِأَحَدٍ قَبْلَكَ^{٣٤٥}. واته: له روژى قیامتدا من دیم و دهر گای بههشت ده کهمهوه، دهر گوانی بههشت دهلی: تو کئی؟ منیش دهلیم: موحه مدم، نهویش دهلی: بو تو فرمانم بی کراوه، له پیش تو بو کهسی تری نه کهمهوه.

هروهها فرموهتی: (أَنَا أَكْثَرُ الْأَنْبِيَاءِ تَبَعًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَأَنَا أَوَّلُ مَنْ يَقْرَعُ بَابَ الْجَنَّةِ)^{٣٤٦}. واته: من له ههموو پیغمبرانی تر شوین کهوتهم زیاتره له روژى قیامتدا، وه من یه کهم کهس ددهم له دهر گای بههشت.

جوړی ههشتم: خاوهنی کتیبی (معارج القبول) دهلی: بو ئهو موسلمانانیه که لهسه ر دینی نیسلام مردوو بهلام خاوهنی گوناھی زورن، پیغمبرى خوا صلى الله عليه وسلم شه فاعه تیان بو ده کات و له دوزه دیا نه پینه دهره وه ده خرینه بههشته وه. ئهم شه فاعه تدهش حقه وه ئه هلی سوننه ت و جه ماعدت پروایان پی ههیه، وهك چون هاوه لآن و شوین کهوتوانی ئه و انیش پروایان پی هه بووه.

نهوانی پیغمبر صلى الله عليه وسلم شه فاعه تیان بو ده کات:

جابر ره زای خوی لی بی فرمووی: پیغمبرى خوا صلى الله عليه وسلم فرمووی: هه ر کهسیک گوئی له بانگ بوو دواى نهوهی بانگدر له بانگ بوویه وه ئهم دوعایه بخوینیت: (اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ)^{٣٤٧}. شه فاعه تی بو ده کهم له قیامتدا.

ئهبو هورهیره ره زای خوی لی بی فرمووی: ئه ی پیغمبرى خوا صلى الله عليه وسلم ! کی بهخته وه وهرترین کهسه له قیامتدا به شه فاعه تی تو؟ نهویش فرمووی: (أَسْعَدُ النَّاسِ بِشَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ)^{٣٤٨}. واته: بهخته وه وهرترین کهس له

^{٣٤٥} - أخرجه مسلم: ١٩٧.

^{٣٤٦} - أخرجه مسلم عن أنس: ١٩٦، صحيح الجامع: ١٤٥٧.

^{٣٤٧} - أخرجه البخاري في الآذان: (٦١٤). ومسلم: (٣٨٣) تحفة ٣٠٤٦.

^{٣٤٨} - أخرجه البخاري في كتاب العلم: (٩٩).

قیامتدا به شه‌فاعه‌تی من ئەو که‌سه‌یه که به هه‌موو دلێکه‌وه بلی: هه‌یج که‌س شایه‌نی په‌رستن نی یه‌جگه له خودا.

شه‌هید تکا ده‌کات بۆ چه‌فتا که‌س له بنه‌ماله‌که‌ی:

ئەبو دەرداء ره‌زای خوای لی بی فەرمووی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمویه‌تی: (يَشْفَعُ الشَّهِيدُ فِي سَبْعِينَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ)^{٣٤٩}.

شه‌فاعه‌تی ئیمانداران:

(عبدالله کوری أَبِي الْجَدْعَاءِ) ره‌زای خوای لی بی فەرمووی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمویه‌تی: (لِيَدْخُلَنَّ الْجَنَّةَ بِشَفَاعَةِ رَجُلٍ مِنْ أُمَّتِي أَكْثَرُ مِنْ بَنِي تَمِيمٍ). واته: به شه‌فاعه‌تی پیاویک له ئومه‌تی من ئەوه‌نده خه‌لک ده‌برینه به‌هه‌شته‌وه ژماریان له هۆزی ته‌میم زۆرتر بیست، وتیان: ئەی پیغه‌مبه‌ری خوا! به‌بی شه‌فاعه‌تی تۆ؟ فەرمووی: (سِوَايَ). به‌بی شه‌فاعه‌تی من. وتم تۆ به‌گویی خۆت بیستت له پیغه‌مبه‌ری خوا؟ وتی: به‌لی به‌گویی خۆم بیستم^{٣٥٠}.

شه‌فاعه‌تی قورئان بۆ خاوه‌نه‌که‌ی:

ئەبو ئومامه ره‌زای خوای لی بی وتی: بیستم له پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌یفه‌رموو: (اقْرَأُوا الْقُرْآنَ؛ فَإِنَّهُ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَفِيعاً لِأَصْحَابِهِ)^{٣٥١}. قورئان زۆر بخوین، چونکه له قیامتدا شفاعت ئەکات بۆ خاوه‌نه‌که‌ی.

عبدالله کوری عه‌مری کوری عاص ره‌زای خوایان لی بی گپراویه‌تیه‌وه که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمویه‌تی: (يَقَالُ لِصَاحِبِ الْقُرْآنِ: اقْرَأْ وَارْتَقِ وَرَتِّلْ كَمَا كُنْتَ تُرْتِلُ فِي الدُّنْيَا، فَإِنَّ مَنْزِلَتَكَ عِنْدَ آخِرِ آيَةِ تَقْرُؤِهَا)^{٣٥٢}. واته: له‌به‌هه‌شته‌دا به قورئان خوین ده‌وتریت بخوینسه هه‌روه‌ک چۆن له‌دنیا‌دا به‌ته‌رتیل و به‌ره‌وانی ده‌تخویند چونکه پله‌و مه‌نزله‌ت دوا ئایه‌ت دیاری ده‌کات که ده‌بخوینی.

^{٣٤٩} - صحیح سنن أبي داود: (٢٥٢٣).

^{٣٥٠} - أخرجه ابن ماجه, صحیح سنن ابن ماجه: ٣٤٨٤.

^{٣٥١} - أخرجه مسلم ١٩٧/٢ (٨٠٤) (٢٥٢).

^{٣٥٢} - أخرجه أبو داود (١٤٦٤)، والترمذي (٢٩١٤) وقال: (حديث حسن صحيح).

شه فاعه تی کرده وه چاکه کان:

عبدالله کوری عه مری کوری عاص ره زای خویان لی بی گپراویه تیه وه که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فدهرمویه تی: (الصَّيَّامُ وَالْقُرْآنُ يَشْفَعَانِ لِلْعَبْدِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَقُولُ الصَّيَّامُ أَيْ رَبِّ مَنَعْتُهُ الطَّعَامَ وَالشَّهَوَاتِ بِالنَّهَارِ فَشَفَعَنِي فِيهِ وَيَقُولُ الْقُرْآنُ مَنَعْتُهُ النَّوْمَ بِاللَّيْلِ فَشَفَعَنِي فِيهِ قَالَ فَيُشَفَّعَانِ)^{۳۵۳}. واته: له قیامه تدا رۆژوو قورئان شه فاعه ت ده کهن بۆ بنده، رۆژوو ده لی: پهروه ردگار ریگرم لیکر دوه له خواردن و خواردنه وه و ناره زوه کانی له رۆژدا، ریگم بده با شه فاعه تی بۆ بکهم، قورئانیش ده لی: به شه و نه ده خهوت قورئانی ده خویند ریگم بده نهی پهروه ردگار با شه فاعه تی بۆ بکهم، نیت ژه و کاته ههردوو کیان شه فاعه تی بۆ ده کهن.

موسلمان تکاو شه فاعه ت ناکات بۆ کافران:

خوای گهوره ده فدهرمویت: M ! " # \$ % L المدثر: ۴۸. واته: تکای تکاکاران سوودیان بی ناگه نیئت.

ههروه ها ده فدهرمویت: M 21 43 5 6 7 8 : & ; < = > ? @ LA غافر: ۱۸. واته: هیچ دلسۆزو پشتیوانیک بۆ سته مکاران نییه، کس تکاکارو غهم خۆریان نییه، تا قسه یه کی ره واجی هه بیئت و تکای لی وه ربگیریت.

نایا کس به کرده وی خوئی ده چپته بهه شته وه؟

پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده فدهرمویت: (قَارِبُوا وَسَدِّدُوا وَاعْلَمُوا أَنَّهُ لَنْ يَنْجُوَ أَحَدٌ مِنْكُمْ بِعَمَلِهِ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْتَ قَالَ وَلَا أَنَا إِلَّا أَنْ يَتَّعَمِدَنِي اللَّهُ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَقَضَى)^{۳۵۴}. واته: (نزیک بینه وه له راستی و داوای راستی بکهن وه بزنان هیچ کسه له ئیوه به کرده وه وی خوئی ناچپته بهه شته وه). وتیان تۆش نهی پیغه مبهری خوا! فدهرموی: (به لی: منیش مه گهر به فهزل و بهزه بی خوئی بمخاته بهه شته وه).

^{۳۵۳} - أخرجه أحمد: ۶۳۳۷، وصححه الألباني في (صحيح الترغيب والترهيب): ۱۴۲۹.

^{۳۵۴} - أخرجه البخاري ۶۴۶۷ ومسلم: ۲۸۱۸.

لیپرسینهوه و سزاو پاداشت

مه بهست له لیپرسینهوه بریتیه له هه لسه نگاندن و هاوکیش کردنی نیوان کارو کردهوه چاکه کانی ناده میزاد و کاره دزیو و خراپه کانی، بو نه وهی پاداشتی شایسته ی کاره چاکه کانی بدریته وهو سزای سه ریچی و کاره خراپه کانی لی و هریگریته وه.

لیپرسینهوه ههیه ئاسانه، ههیه قورسه، ههیه بو ریژ لیئانه، ههیشه بو سه رزه نشت و گلله یی و گازنده یه، ههیه بو چاوپووشی و چاکه له گه ل کردنه.

دیعهنی لیپرسینهوه:

دیعهنی لیپرسینهوه دیعهنیکی گهوره سامناکه وهك خوی گهوره دهفه رمویت: M 9 : ;
 < = > ? @ A B C D E F G H L الزمر: ۶۹. واته: زهوی به نوری پهروه دگار روناك بووه، کارنامه کان هاتنه گورپی و درانه وه، پیغه مهبران و گهواهی ده رانیشیان هیئا تا لیپرسینهوه یان له گه لدا بکهن و نیوانیان به حدق یه کلایی بگریته وه، هیچ که سیك زولم و سته می لی ناکری.

ههروه ها دهفه رمویت: M : : ; < = > ? @ A B C D E F H G
 LP O NMK J I الأنبياء: ۴۷. واته: وه تهرازووه کانی عدالته و دادگری داده نیین له روژی قیامتدا، هیچ که سیك که مترین زولم و سته می لی ناکریت، ئه گه ره به ئه ندازه ی قورسای ده نکه خه رته له یه کیش بیته هه ر ده یه یین و ئاماده ی ده که یین (چاکه بیته یان خراپه)، وه ئیمه به سین بو سه رژی میری (گوناهو چاکه کان) و لیپرسینه وه .

تاوانباران لهو روژه دا تاوانباران کووت و زنجیر ده کرین: M } ~ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّرِينَ فِي الْأَصْفَادِ
 ﴿٤٩﴾ سَرَابُهُمْ مِنْ قَطْرَانٍ وَتَفَتَّى ﴿٥٠﴾ النَّارُ لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ ﴿٥١﴾ ل إبراهيم: ۴۸ - ۵۱. واته: لهو روژه دا تاوانباران ده بیته کووت و زنجیر کراوته ده ست و پی و گه ردنیان و به یه که وه به سزاون، کراسه کانیا ن له قه ترانه (که مادده یه کی ره شی بو ن ناخوشه و به خیرایش ده سوتیت) و بلیسه ی ئاگریش روخساریانی داپوشیوه، ئه م روژه بو نه وه یه هه مو و که سیك پاداشتی کرده وه کانی وه رگریته وه.

وهستان له بهردهم خوای گه وردهدا:

عهدی کوری حاتم ره زای خوای لی بی گپراویدیه وه که پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموده تی: (مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا سَبَّكَلْمُهُ رَبُّهُ لَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَهُ تَرْجَمَانٌ، فَيَنْظُرُ أَيَّمَنَ مِنْهُ فَلَا يَرَى إِلَّا مَا قَدَّمَ، وَيَنْظُرُ أَشْأَمَ مِنْهُ فَلَا يَرَى إِلَّا مَا قَدَّمَ، وَيَنْظُرُ بَيْنَ يَدَيْهِ فَلَا يَرَى إِلَّا النَّارَ تَلْقَاءَ وَجْهِهِ، فَاتَّقُوا النَّارَ وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ، فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فِكَلِمَةٍ طَيِّبَةٍ) ۳۵۵. واته: پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده فهرمویت: (هر که سیك له نیوه خوای گه وره به بی تهرجومان گفست و گوی له گه ل ده کات (بیگومان هه موو بندهیه کی نیماندار)، جائه و کاته تهماشای لای راستی ده کات نه وهی له پیش خوویه ره وانهی کردوه هه ره نه وه ده بینیه وه، تهماشای لای چه بی ده کات نه وهی له پیش خوویه ره وانهی کردوه هه ره نه وه ده بینیت، تهماشای به رده می خوئی ده کات دوزه خ ده بیی روو بهرووی راوه ستاوه، که واته خو تان بیارین له ناگری دوزه خ بابه له ته خورمایه کیش بی، نه گه هه ره هیچ نه بوو نهوا به قسه یه کی باش به گفتیکی شیرین خو تان رزگار بکن.

ئین عومهر ره زای خویان لی بی فرمووی: بیستم له پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده یفرموو: (إِنَّ اللَّهَ يُدْنِي الْمُؤْمِنَ فَيَضَعُ عَلَيْهِ كَنَفَهُ وَيَسْتَرْهُ فَيَقُولُ أَتَعْرِفُ ذَنْبَ كَذَا أَتَعْرِفُ ذَنْبَ كَذَا فَيَقُولُ نَعَمْ أَيُّ رَبِّ حَتَّى إِذَا قَرَّرَهُ بِذُنُوبِهِ وَرَأَى فِي نَفْسِهِ أَنَّهُ هَلَكَ قَالَ سَتَرْتُهَا عَلَيْكَ فِي الدُّنْيَا وَأَنَا أَعْفُفُهَا لَكَ الْيَوْمَ فَيُعْطَى كِتَابَ حَسَنَاتِهِ وَأَمَّا الْكَافِرُ وَالْمُنَافِقُونَ فَيَقُولُ الْأَشْهَادُ: هَهُؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾ ل هود: ۱۸ ۳۵۶. واته: له روژی قیامت ئیماندار نه ونده له خودا نریک ده بیته وه تا خوا به ره هه تی خوئی په نای ده داو، جا خوای گه وره یه که یه که گونا هه کانی ده خاته بهرچاوی و نه ویش دان دهنی به هه موو نهو کرده وانهی که کردوویه تی، پی ده فهرمویت: نایا نهم گونا هه تی له بیره؟ نه ویش هه موو جاریک ده لی: به لی له یادمه نهی په روه ردگار! خوداش ده فهرمویت: هه روه ک له دنیا دا بوم پو شویوت، نه مرؤش نهوا لیست خو شبووم، ئینجا نامه ی کرده وه چا که کانی ده دریتی، به لام کافرو مونافیه کان له بهرچاوی هه موو مه خلوقاتدا بییان ده وتریت: ئا نه وانه نهو که سانه ن درویان هه لده به ست به ده م په روه ردگاریانه وه، بی دارین نه فرینی خوا بو سته مکارانه.

۳۵۵ - مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. أخرجه البخاري: ۱۳۶/۲ (۱۴۱۷)، ومسلم ۸۶/۳ (۱۰۱۶).

۳۵۶ - مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. أخرجه البخاري في تفسير القرآن: ۴۶۵، ومسلم في التوبة: ۵۲.

یه که مین کرده که بهنده محاسبه‌ی له‌سهر ده کریت نویژه:

نه‌بو هوره‌یره ره‌زای خوی لی بی گپراویدیه‌وه که پیغمبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (إِنَّ أَوَّلَ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ عَمَلِهِ صَلَاتُهُ، فَإِنْ صَلَحَتْ، فَقَدْ أَفْلَحَ وَأَنْجَحَ، وَإِنْ فَسَدَتْ، فَقَدْ خَابَ وَخَسِرَ، فَإِنْ انْتَقَصَ مِنْ فَرِيضَتِهِ شَيْءٌ، قَالَ الرَّبُّ عَزَّ وَجَلَّ: انظُرُوا هَلْ لِعَبْدِي مِنْ تَطَوُّعٍ، فَيُكَمَّلُ مِنْهَا مَا انْتَقَصَ مِنَ الْفَرِيضَةِ؟ ثُمَّ تَكُونُ سَائِرُ أَعْمَالِهِ عَلَى هَذَا)^{۳۵۷}. واته: یه کهم شتیک بهنده محاسبه‌ی له‌سهر ده کریت نویژه کانی‌یه‌تی له قیامتدا، جا نه‌گهر ته‌واو بن و به چاکی نه‌نجامی دابن نه‌وه سهر کهوتوو سهر فراهه، نه‌گهر ناتسه‌واویش بسون نه‌واو دوراو و پشه‌یماننه، نه‌گهر نویژه فهرزه کانی کهم و کورتی تیدا بی خوی گه‌وره ده‌فهرمووی: ته‌ماشاکدن نه‌گهر نویژی سونه‌تی هه‌بی کهم و کورتیه‌که‌ی بز پر بکه‌نوه، پاشان له‌سهر کرده‌وه کانی تری لپیچینه‌وه‌ی له‌گه‌ل ده‌کریت.

جهریری کوری عبدالله به‌جلی ره‌زای خوی لی بی فهرمووی: شه‌وی له‌خزمه‌ت پیغمبه‌ردا بووین، مانگی چوارده بوو، ته‌ماشایه‌کی مانگی کردوو فهرمووی: (إِنَّكُمْ سَتَرُونَ رَبَّكُمْ كَمَا تَرُونَ هَذَا الْقَمَرَ، لَا تَصَامُونَ فِي رُؤْيَاهِ، فَإِنْ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ لَا تُلْغَبُوا عَلَى صَلَاةٍ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا، فَافْعَلُوا)^{۳۵۸}. واته: چون نیستا نه‌و مانگی چوارده‌یه به‌ناسانی ده‌بینن له‌قیامتدا ناوا خوی خوتان ده‌بینن و له‌بینیندا توشی هیچ زه‌هه‌تی نابن، ده‌ی به‌نومیدی شادبوون به‌وه به‌هره گه‌وره‌یه تا ده‌توانن ناگاداری نویژی به‌یانی و عه‌سر بن و مه‌یان فه‌وتینن. پاشان نه‌م نایه‌ته‌ی خوینده‌وه: M Q R S T U V W X Y L ق: ۳۹.

یه کهم کهس محاسبه‌ی ده‌زایه‌تی و نا‌کۆکی له‌گه‌لدا ده‌کری:

پیشه‌وا عدلی کوری نه‌بو تالیب ره‌زای خوی لی بی فهرمووی: یه کهم کهس له‌حوزوری خوی گه‌وره‌دا محاسبه‌ی ده‌زایه‌تی و نا‌کۆکی له‌گه‌لدا ده‌کریت منم .. چونکه یه کهم کهس بووه چۆنه مه‌یدانی موشریکه کانی قوره‌یش له‌جده‌نگی به‌دردا. نه‌م نایه‌ته‌ش به‌و بزونه‌یه‌وه دابه‌زی: M n o
p q r t u v w x y z } | { - الْحَمِيمُ ﴿۱۱﴾ L الحج: ۱۹^{۳۵۹}.

^{۳۵۷} - أخرجه الترمذي (۴۱۳) ، والنسائي ۲۳۲/۱ ، صحيح الجامع : (۲۰۲۰).

^{۳۵۸} - متفقٌ عَلَيْهِ. أخرجه البخاري ۱۴۵/۱ (۵۵۴) ، ومسلم ۱۱۳/۲ (۶۳۳) (۲۱۱).

^{۳۵۹} - سنن ابن ماجه: ۹۴۶/۲ بقره: ۲۸۳۵.

واته: نه مانه دوو کۆمه‌لی دژ به‌یه‌کن دهمه‌قالی و کیش‌ه‌یانه دهرباره‌ی په‌روه‌ردگاربان، جا نه‌وانه‌ی که بی‌اوهر بوون له قیامتدا پۆشاکیان له ناگر بو دهرپریت پر به‌به‌ریان و به‌سه‌ریاندا دهرژیتیریت ئاوی زۆر گهرم.

نه‌و ری‌سیانه‌ی لی‌رسینه‌وه‌ی به‌نده‌کانی له‌سه‌ر نه‌نجام دهرپریت:

۱- دادگه‌ری ته‌واو و بی‌گه‌رد له زولم و سته‌م:

خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: M وَأَنْقُومًا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فَبِئْسَ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ L البقرة: ۲۸۱. واته: له سزاو تو‌له‌ی روژتیک بترسن که تیا‌یدا بو‌لای خوا ده‌گه‌رینه‌وه، له‌وه‌و‌دوا هه‌موو که‌س پادا‌شتی کارو‌کرده‌وه‌ی خو‌ی وهرده‌گریت و زولم و سته‌میان لی‌ناکریت.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمو‌یت: LV U T S R Q P O N M I K J H G F M
النساء: ۴۰. واته: به‌راستی خوا به‌قه‌د قورسای‌ی گه‌ردیله‌یه‌ک زولم و سته‌م ناکات.

L _ ^] \ [Z Y X W V U T S R Q P O M
النساء: ۱۲۴. واته: هه‌ر که‌سی‌ک چ نیر بی‌یان می‌خواه‌ونی نیمانیکی راست و دروست بیت، کرده‌وه‌ی چاکه‌ بکات و خو‌ی له کرده‌وه‌ی ناپه‌سه‌ند و ناشیرین بی‌ارزیت، نه‌وانه له روژ‌ی قیامتدا ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه‌و سته‌میشیان لی‌ناکر، نه‌گه‌رچی به نه‌ندازه‌ی تالی ناوکی خورما‌یان خالی وردیله‌ی ناوکه خورمایه‌ کیش بیت.

L d c b a ` _ ^] \ [Z Y X W M
هه‌ر که‌سی‌ک به‌قه‌د قورسای‌ی گه‌ردیله‌یه‌ک کرده‌وه‌ی چاک بکات بی‌گومان نه‌و چاکه‌یه‌ی خو‌ی ده‌بینیته‌وه‌و پادا‌شتی له‌سه‌ر وهرده‌گریت، هه‌ر که‌سی‌ک به‌قه‌د قورسای‌ی گه‌ردیله‌یه‌ک کرده‌وه‌ی خراپه‌ بکات له‌و روژه‌دا نه‌و کرده‌وه خراپه‌ی خو‌ی ده‌بینیته‌وه‌و پادا‌شتی له‌سه‌ر وهرده‌گریت.

۲- هه‌موو که‌سی‌ک نۆبالی گونا‌هی خو‌ی له نه‌ستۆی خو‌یدا‌یه:

خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: M مَنْ أَمْتَدَّ فَإِنَّمَا © لِنَفْسِهِ وَمَنْ صَلَّ فَإِنَّمَا يَصِلُ عَلَيْهَا وَلَا ۙ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ تَبْعَثَ رَسُولًا ﴿١٥﴾ L الإسراء: ۱۵. واته: هه‌ر که‌سی‌ک رینمونی وهرگر تیبیت نه‌وه بی‌گومان رینمونی‌یه‌که‌ی هه‌ر بو‌ خو‌یده‌تی، وه هیچ که‌سی‌کی گونا‌ه‌کار گونا‌هی که‌سی‌کی تر هه‌لنا‌گریت،

نیمه هدر گیز سزای (به‌نده کان) نادهین هه‌تا په‌یامبه‌ر نه‌نیرین بۆیان.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: M وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكَ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٤﴾ L الأنعام: ١٦٤. واته: هه‌ر كه‌سيك هه‌ر گونا‌هو خراپه‌به‌ك بكات ته‌نها له‌سه‌ر خو‌يه‌تی، وه هه‌چ كه‌سيكي گونا‌هكار گونا‌هي كه‌سيكي تر هه‌لنا‌گریت، پاشان گه‌رانه‌وه‌تان بۆ لای په‌روه‌ردگار تانه، ئه‌نجا هه‌والتان بۆ ده‌داته‌وه‌ی كه‌ ئیوه‌ تیايدا جیاواز بوون.

مرۆف جگه له گونا‌حه‌كاني خۆی گونا‌حي ئه‌و كه‌سانه‌ش هه‌لده‌گریت كه به‌ كردار یان به‌ گو‌فتار گو‌مرا‌ی كر دوون بۆ نه‌وه‌ی له گونا‌هي گو‌مرا‌راوه‌كانه‌ش كه‌م به‌یته‌وه، به‌ پێچه‌وانه‌وه ئه‌وانه‌ی هه‌یاده‌تی خه‌لك ده‌ده‌ن جگه له پادا‌شتی خو‌یان به‌ نه‌ندازه‌ی پادا‌شتی شو‌نكه‌وتوانه‌ش پادا‌ش وه‌رده‌گرن.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: M وَلِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً وَاَنْفَعَالًا مَّعَ أَنْفُسِهِمْ ﴿١٣﴾ L العنكبوت: ١٣. واته: جگه له گونا‌حي خو‌یان گونا‌حي تریش هه‌لده‌گرن.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: M لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ ۙ أَلْسِنَةٍ ۗ مَا يَرْوُونَ ﴿٢٥﴾ L النحل: ٢٥. واته: جگه له گونا‌حي خو‌یان هه‌ندی گونا‌حي ئه‌وانه‌ش هه‌لده‌گرن كه به‌بۆ زانست گو‌مرا‌یان كر دوون.

٣- نیشان‌دانه‌وه‌ی کرده‌وه‌کان:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: M [Z Y X W V U T S R Q P] \ ^ _ ` a b c d e f g h i j k l m n o p q r s t u v w x y z
 زیندوو ده‌کرینه‌وه، سه‌رجه‌م مردووان به‌په‌له له هه‌موو لایه‌که‌وه رووده‌که‌نه گو‌ره‌پانی مه‌حشه‌ر تا هه‌ر که‌سه کرده‌وه‌ی خۆی به‌یته‌ی و نامه‌ی کرده‌وه‌كاني به‌دریته‌ ده‌ستی، هه‌ر كه‌سيك به‌قه‌د قورسایي گه‌ردیله‌به‌ك کرده‌وه‌ی چاك بكات بێگومان ئه‌و چا‌که‌یه‌ی خۆی ده‌بینته‌وه‌و پادا‌شتی له‌سه‌ر وه‌رده‌گریت، هه‌ر كه‌سيك به‌قه‌د قورسایي گه‌ردیله‌به‌ك کرده‌وه‌ی خراپه‌ بكات له‌و روژه‌دا ئه‌و کرده‌وه‌ خراپه‌ی خۆی ده‌بینته‌وه‌و پادا‌شتی له‌سه‌ر وه‌رده‌گریت.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: M Z Y X W V U T S R Q P O N M

کړدوه کان دابهش ده کړیت، ښجا تاوانباران ده بڼی زور دترسن و سام دهیانگری له تاوانه نوسراوه کانیان و ده لښ: ئای هاوار بو بئمه ئدم نامه و دهفته ره چی یه؟ هیچ کړدوه ویه کی بچوک و گه وری به چی نه هیشتوه و توماری کړدوه، هر کړدوه ویه کیان کړدبی ناماده یه و په وړه دگارت ستم له کهس ناکات.

له روژی قیامتدا هممو کړدوه کانتان بی ده لیه وه، که چیتان کړدوه و چیتان نه کړدوه. L P O N M L K J I H M المائدة: ۱۰۵. واته: سدره نجاتان بو لای خوایه،

۴- پاداشی چاکه چهند قاته به لام خراپه وهك خوئی:

خوای گه وړه ده فهرمویت: M إِنَّ تَقْرُؤًا اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا يُّضْعِفُهُ لَكُمْ وَيَعْفِرُ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۷﴾. التفابن: ۱۷. واته: نه گهر مالیکی باش له پیناوی خوا به خشن، خوا به چهندین جار له خوئی زیاتر پاداشی ده داته وه.

هر وړه ده فهرمویت: n ml k j i hg f e t b a ` _ ^ M. Lo الأنعام: ۱۶۰. واته: هر که سیك چاکه یهك بکات ده نه وړنده ی چاکه که ی خوئی پاداشت وړه گریته وه.

هندی جار نه و چندانه قات زیاده یه ده گاته یهك به حوت سهد و زیاتر، وهك به خشین له پیناوی خوای گه وړه دا: \ [ZYX WV U T SR QP O N MM. البقرة: ۲۶۱. واته: وینه ی نه و که سانه ی له پیناوی خوا مال ده به خشن وه کو وینه ی دنکه توویکه حوت گول بگریت، هر گولیه ی سهد دنکولیه ی گرتییت، به لکو خوا پاداشی له وهش پتر ده داته وه، خوا زانیاه و به خششی فراوانه.

به لام له سهر خراپه تنها هینده ی خوئی سزا وړه گری:

خوای گه وړه ده فهرمویت: Lon ml k j i hg f e M. الأنعام: ۱۶۰. واته: نه وه ی خراپه یهك بکات تنها سزای شایه نی خوئی وړه گریت بی نه وه ی لی زیاد بگریت.

پیغمبه ری خوا صلی الله علیه وسلم ده فهرمویت: (الْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَلِهَا أَوْ أَزِيدُ وَالسَّيِّئَةُ

بِوَاحِدَةٍ أَوْ أَعْفَرُ وَلَوْ لَقِيتَنِي بِقَرَابِ الْأَرْضِ خَطِيئًا مَا لَمْ تُشْرِكْ بِي لَقِيتَكَ بِقَرَابِهَا مَغْفِرَةً^{٣٦٠}. واته: هەر چاکه‌یه‌ک به ده هینده یان زیاتر پاداش ده‌دریته‌وه، به‌لام خراپه ته‌نهنه هینده‌ی خوئی سزا وهرده‌گریته‌وه یان لئی خوش ده‌بم، بنده! نه‌گەر به‌پیری زه‌وی گوناحم بۆ بیئی به‌لام شه‌ریک و هاوبه‌شی بۆ دانه‌نامم، منیش به‌پیری زه‌وی لئی ده‌بوورم.

٥- خوای گه‌وره تاوانه‌کان ده‌گۆرئی به‌چاکه:

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: O I M L K J I H G F E D C B M
 \ [Z Y X W V U T S R Q P] L الفرقان: ٧٠ - ٧١. واته: بیجگه له که‌سیک ته‌وبه‌ی کردبئی و باوهری هینایی کارو کرده‌وه‌ی چاکیشی کردبیت ئا ته‌وانه‌خوا تاوانه‌کانیان بۆ ده‌گۆرئی به‌چاکه، وه‌خوا هه‌میشه‌لیبوورده‌ی به‌به‌زه‌یهه. وه‌هه‌ر که‌س ته‌وبه‌ی کردو کرده‌وه‌ی چاکي کرد ئه‌وه‌ئهو که‌سه به‌راستی ده‌گه‌ریته‌وه بۆ لای خوا، به‌گه‌رانه‌وه‌یه‌کی ته‌واو.

٦- بئی پروا و مونافیقه‌کان روو به‌رووی شاهیدان ده‌گریته‌وه:

گه‌وره‌ترین شایهت له‌روژی قیامتدا به‌سه‌ر به‌نده‌کانه‌وه‌خوای په‌روه‌ردگار و به‌دیهبه‌نهری بونه‌وره‌انه، که‌هیچ شتی‌ک لای ئهو شاراره‌نی‌یه:

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: M إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٣٣﴾ L النساء: ٣٣. واته: به‌راستی خوا هه‌میشه به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا ئاگادار و چاودیره.

هه‌موو پیغه‌مبه‌ریک به‌سه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌که‌یه‌وه ده‌بیت به‌شایهت:

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: M [Z Y X W] ^ _ ` a b c
 النساء: ٤١. واته: چۆنه‌ئه‌گەر له‌روژی قیامتدا بۆ هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌ک شایه‌تی‌کمان هیناو، تۆشمان کرده‌شایهت له‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی نه‌ته‌وه‌که‌ت.

هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: M: : < = > @ ? A B C D E K L

^{٣٦٠} - رواه الحاكم: ٢٤١/٤ و وافقه الذهبي وحسنه الألباني في السلسلة الصحيحة: ١٢٨.

البقرة: ۱۴۳. واته: بهم جوړه نيوهمان كړدوټه گه‌لنكي ميانه‌ره و تا بڼه شايهت له‌سهر خه‌لکان و پيغه‌مبه‌ريش بڼته شايهت به‌سهر نيوه‌وه.

نه و مه‌لائيكانه‌ی كرده‌وی به‌نده‌كان ده‌نوسن ده‌بڼه شايهت:

خوای گه‌وره ده‌فهرمويت: M WV X Y Z [\ L ق: ۲۱. واته: له‌و روژه‌دا هه‌موو كه‌سيك نه و دوو مه‌لائيكه‌يه‌ی له‌گه‌لدا دين كه له دنيا‌دا به نووسينه‌وه‌ی كرده‌وه‌كان ته‌رخان بوون.

يه‌كه‌مجار نه‌ته‌وه‌ی پيغه‌مبه‌ر صلی الله عليه وسلم موحاسبه‌به ده‌كړی:

ئيبن عه‌باس ره‌زای خوایان لی بی گيړاويه‌تیه‌وه كه پيغه‌مبه‌ری خوا صلی الله عليه وسلم فهرمووی: (نَحْنُ آخِرُ الْأُمَّمِ وَأَوَّلُ مَنْ يُحَاسَبُ..). ۳۶۱. واته: ئيمه كوټا نه‌ته‌وه‌وه گه‌له‌كانين، به‌لام يه‌كه‌مجار ئيمه موحاسبه‌به ده‌كړين.

ليپرسينه‌وه‌ی به‌نده‌ی موسلمان ناسانه:

خوای گه‌وره ده‌فهرمويت: M K J N O P Q R S T U V W X LY الانشقاق: ۷ - ۹. واته: نه و كه‌سه‌ی نامه‌ی كرده‌وه‌كاني بدرپته‌ه‌ستی راستی، نه‌وه ليپرسينه‌وه‌يه‌کی سوک و ناسانی له‌گه‌لدا ده‌كړيت، وه به دلخوشيه‌وه ده‌گه‌رپته‌وه بو‌ناو كه‌س و كاری.

پيغه‌مبه‌ری خوا صلی الله عليه وسلم فهرمووی: (لَيْسَ أَحَدٌ يُحَاسَبُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا هَلَكًا). واته: هه‌ر كه‌سيك له قیامت‌دا ليپرسينه‌وه‌وه‌ی له‌گه‌لدا بكریت نه‌وه ده‌فه‌وتی و تیا‌ده‌چيټ، عايشه‌ه‌وتی: نه‌ی پيغه‌مبه‌ری خوا صلی الله عليه وسلم! نه‌ی نه‌وه نه‌ی‌ه‌خوای گه‌وره ده‌فهرمويت: M P Q R S T الانشقاق: ۸. واته: نه‌وه‌ی نامه‌ی كرده‌وه‌كاني بدرپته‌ه‌ستی راستی نه‌وه ليپرسينه‌وه‌يه‌کی سوک و ناسانی له‌گه‌لدا ده‌كړيت، پيغه‌مبه‌ری خوا صلی الله عليه وسلم فهرمووی: (إِنَّمَا ذَلِكَ الْعَرْضُ وَلَيْسَ أَحَدٌ يُنَاقَشُ الْحِسَابَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا عُذِبَ). ۳۶۲.

۳۶۱ - صحيح سنن ابن ماجه: (۴۲۹۰)، وأحمد في مسنده: ۲۸۱/۱.

۳۶۲ - أخرجه البخاري: (۶۵۳۶) ومسلم: (۲۸۷۶).

واته: نهوه خستنهرووی کردهوه کانه نه گینا ههر که سیک و ت و ویزو محاسبه به بکریت له روژی قیامتدا نهوه سزا دهریت.

عومهری کوری خهتاب خوی لی رازی بی فهرمویه تی: لی پرسینه وه له گهل خوتان بکه ن پیش نهوه خوی گهوره لی پیچینه وه تان له گهل بکات، کردهوه کانتان بکیشن پیش نهوه ی له قیامتدا بوتان بکیشن، چونکه بوتان ناسان ده بیت سبه نی له قیامتدا.

حه سنی به صری ده لی: نهوانه ی ناسانترین لی پرسینه وه یان له گهل ده کریت له روژی قیامتدا، نهوه که سانه ن که لی پرسینه وه یان له گهل خویان کردوه له دنیا دا ۳۶۳.

نهوه کارو کردهوانه ی بنده ی له سهر محاسبه به ده کری:

۱- بی باوه پری و هاوبه ش بو خوا دانان:

خوا ی گهوره ده فهرمویت: L ^] \ [ZYXWV U T SRQP M الشعراء: ۹۲ - ۹۳. واته: بیان ده وتری: کوا نهوه به ناو خویانه ی ده تان په رستن؟ ناخو ده توان کومه کیتان بکه ن، یاخو ده توان کومه کی خویان بکه ن.

هده وه ها ده فهرمویت: LML K J I HG F E M القصص: ۶۲. واته: خوا بانگیان ده کات و ده فهرمویت: کوا نهوه هاوبه شانیه ی پیتان وابوو له گهل مندا خویه تی ده کهن.

۲- نهوه کردهوانه ی له دنیا دا نهجامی داو ن:

خوا ی گهوره ده فهرمویت: M & ' (* + , - الحجر: ۹۱ - ۹۳. واته: سویند به پهروه ردگارت له گهل هه مو یاندا لپرسینه وه ده کهن، لهو کارو کردهوانه ی که ده یان کرد.

پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم ده فهرمویت: (لا تَزُولُ قَدَمَا عَبْدٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يُسْأَلَ عَنْ عَمَلِهِ فِي يَوْمِ أَفْتَاهُ؟ وَعَنْ عَمَلِهِ فِي يَوْمِ فَعَلَ فِيهِ؟ وَعَنْ مَالِهِ مِنْ أَيْنَ اكْتَسَبَهُ؟ وَفِيمَ أَنْفَقَهُ؟ وَعَنْ

جِسْمِهِ فِيمَ أَبْلَاهُ^{۳۶۴}. واته: بهنده له روژی قیامتدا راده وهستی و ناجولیت تا چوار پرسیاری لیده کریت: تمه نه کهی له چیدا به سهر برد، چ کاریکی کرد به زانست و زانیاریه کهی، مال و سامانه کهی چون پیدا کردو له چیدا خدر جیکرد، جهستهی له چیدا به کارهینا تا مردوو چووو ناو گۆر و رزی. نایا تمه نه کهی له به ندایه تی و چاکه دا به سهر برد یان له شتی بیهوده دا؟! نایا زانست و زانیاریه کهی و مال و سامانه کهی له خزمه تکردنی خه لکدا به کارهینا یان نا؟ نایا نه وه جهسته جوانه ی بۆ خواپه رستی و عیبادهت به کارهینا یان له ریگه ی تیر کردنی ناره زوو ه کانیدا به حهرامی به کارهینا؟.

۳- خو شگوزهرانی:

خوای گه و ره ده فهرمویت: $\{ z \ y \ M \} \mid \{ L \sim \text{التکاکثر} : ۸ \}$. واته: له پاشان سویند به خوا له و روژه دا پرسیاری هموو به هره یه کتان لی ده کری.

بیگومان به هره و به خششی خوایی نه وهنده زۆرن له ژماره نایه، ههر پهروه دگاره خاوه نی فهزل و چاکه یه، ئەم مرۆفهی که هیچ نه بووه له نه بوونه وه به دهیپناوه، روچی کردوو به به ردا، له سهر جوانترین شیوه جهسته ی به دهیپناوه، فیری گفتو گۆی کردوو، ههرچی له ناسمانه کان و زه ویدایه بۆی رامکردوه تا سوودی لی وهر بگریت، زه وی بۆ راخستوو به چیت به سه ریا، ناسمانی بۆ کردوو به سه قف، تیشکی خۆز رووناکی و گهرمی ده داتی، ئەستیره کانی بۆ رازاندوه ته وه و ریگای پی ده دۆزیته وه له شهوا، نای رووبارو ده ریاکان بۆ خواردنه وه و رزق و روژی، بارانی بۆ ده باریتی تا زه وی شین و پاراو کات، ئەو هموو نازو نیعمه تانه ی پیبه خشیه وه، مه گهر ههر خوا بۆ خوئی بزانیته ژماره یان چهنده؟! $(M \ ' \) \ (* \ + \ L \text{،} \text{إبراهیم: } ۳۴ \text{.}$

سه عیدی کوری جو به ر ده لی: به هره و به خشش ته نانهت خواردنی هه نگوینیش ده گریته وه. هه سه نی به صری ده لی: خواردنی ئیواران و به یانیان له ریزی به هره و به خششدا یه. ده گپ نه وه ئیبن عباس وتویه تی: به هره و به خشش جهسته و گوی و چاو ساغیه ^{۳۶۵}.

^{۳۶۴} - أخرجه الترمذي: (۲۴۱۷)، صحيح سنن الترمذي: (۱۹۷۰)، وأنظر الصحیحة: (۹۴۶).

^{۳۶۵} - تفسير ابن كثير ۳/۶۴.

مه بهست له لیپرسینه وهی به رهرو به خشش نه وهیه که داخو سوپاسی خوی له سهه کردووہ یان نا، نه گهر سوپاسی خوی کردبوو نه وه نه رکی خوی به جیپناوه، خو نه گهر نه یشی کردبوو نهوا خوی گه وره لیی توره ده بی و محاسه بهی ده کات.

نه نهس رهزای خوی لی بی گبرایه تیه وه که پیغمبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمویه تی: (إِنَّ اللَّهَ لَيَرْضَىٰ عَنِ الْعَبْدِ أَنْ يَأْكُلَ الْأَكْلَةَ، فَيَحْمَدُهُ عَلَيْهَا، أَوْ يَشْرِبَ الشَّرْبَةَ، فَيَحْمَدُهُ عَلَيْهَا) ۳۶۶. واته: خوا له وه بندیه رازیه وه لیی خوش ده بی نه گهر نان بخوات سوپاسی خوا بکات، نه گهر ناو بخواته وه سوپاسی خوا بکات.

ههروه ها ده فهرمویت: (نِعْمَتَانِ مَغْبُونٌ فِيهِمَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ: الصَّحَّةُ، وَالْفَرَاغُ) ۳۶۷. واته: دوو به رهرو و به خشش هه ن خه لک لیان که مته رخمه و سوپاسگوزاری ناکه ن و نه که کانی به جی ناگه یه نن: نهو دوانهش له ش ساغی و ده سته تالیه.

۴- به لئین و په یمان:

خوی گه وره ده فهرمویت: M وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَاتِبٌ مَسْئُولًا ﴿۳۴﴾ L الإسراء: ۳۴. واته: په یمان کانتان به جی بین چونکه خوا له به لئین و په یمانان ده پرسیته وه.

ههروه ها ده فهرمویت: M وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلِ لَا يُؤْتُونَ الْاٰذِنَ وَكَانَ عَاهِدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ﴿۱۵﴾ L الأحزاب: ۱۵. واته: له پیشتز به لئیناندا نه مجاره روو له جهاد هه نه گبر و به شداری بکه ن ناگادارین خوا له په یمان ده پرسیته وه.

۵- گوچکه و چاو و دل:

خوی گه وره ده فهرمویت: M وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿۳۶﴾ L الإسراء: ۳۶. مه که وه شوین شتیکی وا که نازانی چی یه و چونه، چونکه گوچکه و چاو و دلش گشتیان پرسیاران له سه ره.

۳۶۶- أخرجه مسلم : ۸/ ۸۷ (۲۷۳۴) .

۳۶۷- أخرجه البخاري: ۸/ ۱۰۹ (۶۴۱۲) .

قهتاده دهلی: که نهدیوه مهلی دیومه، گویت لی نه بووه مهلی بیستومه، که نه ترانیوه مهلی زانیومه، چونکه له سهر هموو نه وانه خوی گهوره لیپرسینه وهت له گهل ده کات.. ۳۶۸.

دابەشکردنی نامەو لیستی کردەوه کان:

خوی گهوره دهفرمویت: ZY X WV U TSR Q P O N M [\] ^ _ ã d c b g l e i h j k L الكهف: ۴۹. واته: نامەو کردەوه کان دابهش ده گریت، ئینجا تاوانباران ده بینی زۆر ده ترسن و سام ده یانگری له تاوانه نوسراوه کانیان و ده لێن: ئای هاوار بۆ ئیمه ئەم نامەو ده فته ره چییه؟ هیچ کردەوه یه کی بسچوک و گه وری به جی نه هیشته وه تو ماری کردوو، ههر کردەوه یه کیان کردبی ناماده یه و پهروه ردگارت ستم له کس ناکات.

ههروه ها دهفرمویت: M م ۹۱. عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۱۱﴾ L الجاثية: ۲۹. واته: نهوه کارنامه که ی ئیمه یه که بۆ تو مار کردنی سه رجه م کرده وه کانتان ته رخا ن کرابوو نه مپرو به هه ق پیتان ده لی چیتان کردوو.

باوه ردار نامه که ی له پیشه وه و به دهستی راستی وه رده گریت، بیباوه ریش له پشته وه ده دریشه دهستی چه بی، خوی گه وری له واره وه دهفرمویت: M a d c b e f l الحاقة: ۱۸. واته: له و روژهدا هه مو تان له به رده م دادگای خوادا ده خریته روو، هیچ کردەوه یه کی نه ییتان به شاراوه یی نامیته وه، به لکو هه مووی به تاشکرا ده خریته روو.

ههروه ها دهفرمویت: M h i j k l m n o p q r s t u v w x y z { | } الحاقة: ۱۹ - ۲۱. واته: جا که سیك به دهستی راستی نامەو کردەوه کانی وه ربگریته وه ده لی: ها وهرن نامه که م بخویننه وه، من یه قینم هه بوو که تو وش ی لیپرسینه وه ی خو م دیم، جا نه و که سه له ژیا نیکی پر له ره زامه ندی دایه (خوا لی رازیه و نه ویش به م به شه ی خو ی زۆر دلخۆش و رازیه).

نه وه ی به دهستی راستی نامەو کردەوه کانی وه ربگریته وه زۆر دلخۆشه: M J K L N

O P Q R S T V W X Y الانشقاق: ۷ - ۹. واته: ئه و كهسهی نامه‌ی
 كرده‌وه كانی بدریته دهستی راستی ئه‌وه لیپرسینه‌وه‌یه کی سوک و ئاسانی له گه‌لدا ده‌کریت، وه
 به دل‌خوشیه‌وه ده‌گه‌رپته‌وه بو ناو كهس و کاری.

مرۆفی بیباوه‌ر له پشتیه‌وه نامه‌ی كرده‌وه كانی ده‌دریته دهستی چه‌پی: M أوَمَا مِّنْ أَوْقٍ كُنْبُهُ بِشْمَالِهِ
 ۹۱۱۱ كُنْبِيَّةٌ ۹۵ وَتَرَادِرٌ مَّاجَسَايَةٌ ۹۶ يَلْتَنِبَهَا كَانَتْ الْفَاضِيَّةُ ۹۷ الحاقه: ۲۵ - ۲۷. واته: وه ئه‌وه كهسه‌ی
 نامه‌ی كرده‌وه كانی نامه‌ی كرده‌وه كانی به دهستی چه‌پی وه‌ر بگرتنه‌وه ده‌لی: خۆزگه هەرگیز ئهم
 نامه‌یم وه‌رنه‌گرتایه، خۆزگه هەر نه‌مزانیایه كه لیپرسینه‌وه‌م چۆنه، بریا مردنه‌كه‌م یه‌كجاری
 بوایه‌وه هەر زیندو نه‌كرامایه‌ته‌وه.

ئه‌وه‌ی به‌دهستی چه‌پی نامه‌ی كرده‌وه كانی وه‌ر بگرتنه‌وه ئه‌وه به‌شی خه‌فەت و په‌ژاره و ئاگری
 دۆزه‌خه: [ZM] \ [^ _ `] a b c d e f g الانشقاق: ۱۰ - ۱۲. واته:
 به‌لام ئه‌وه‌ی نامه‌ی كرده‌وه كانی له پشتیه‌وه درایه دهستی، ئه‌وه مردن به خۆزگه ده‌خوازیت و،
 له ئاگری بلیسه‌داردا ده‌برژتیریت.

تهرازوو(المیزان)

له رۆژی قیامتدا تهرازوو دانراوه بۆ کیشانهو پیاوهی کردهوهی بهندهکان، ههرکهسیک کارو کردهوهی چاکی زۆر بوو نهوه سههرکهوتوو سهرفرازه، نهوهشی خراپهیی زۆر بوو نهوه زهرمهندو پهشیمان، بهلام پهشیمانی دادی نادات، خوای گهوره دهفرمویت: i h M | { z y x w v u t s r q p o n m l j } L~ الأعراف: ۸ - ۹.

پیشهوا قورتوبی دهلی: که لپرسینهوه تهواو دهیبت کیشانی کردهوهکان دهست پندهکات، ههلسهنگاندن بۆ دیاریکردنی پاداشت و سزایه، بۆیه ههر دهبی دوای لپرسینهوه بی، چونکه لپرسینهوه بۆ خهملاندنی کردهوهکانه بهلام کیشان بۆ دهرخستنی بپرو نهاندازهو چهندیته تا سزاو پاداشتی بی دیاری بکریت: M : ; < = > ? @ A B D E F HG I J K L M N O LP O الأنبياء: ۴۷. واته: ئیمه له رۆژی قیامتدا تهرازوو دادپهروهی دادهنن و هیچ کهس کهمزین ستمی لی ناکری، با قورسی کردهوهکهی بهقهدهر تۆوی خهرتلهیه کیش بیته ههر دهیهنن و نامادهی دهکین(چاکه بیته یان خراپه)، وه ئیمه بهسین بۆ سهرزمیری (گوناهو چاکهکان)و لپرسینهوه^{۳۶۹}.

ههروهها دهفرمویت: u t s r q p o n m l j i h M | { z y x w v ههق دهبی و گومانی تیدا نی یه، نهو کهسانهی سهنگی کردهوه چاکهکانیان قورسه سهرفرازو رزگارو سههرکهوتوون، نهوانهش سهنگی کردهوه چاکهکانیان سووکه خویمان فهوتاندوهو زهرمهند بوون، بههۆی نهوهی ستهمیان کرد بهرامبهر بهلگه و نیشانهکانی ئیمه.

دهقی ئایدت و فهرمودهکان روونیان کردۆتهوه که تهرازوو که تهرازوو به راستهقینهیه و جگه له خوا هیچ کهسیکی تر نازانی چۆنه.

سهلمان رهزای خوای لی بی فرمووی: پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویهتی: (یوضَع

۳۶۹ - مختصر التذکره للإمام القرطبي: ۲۳۵.

الميزانُ يوم القيامة فَلَوْ وُزِنَ فِيهِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ لَوَسِعَتْ، فتقول الملائكة: يا ربُّ لِمَنْ يَزِنُ هَذَا؟ فيقول الله تعالى: لِمَنْ شِئْتُ مِنْ خَلْقِي، فتقول الملائكة: سُبْحَانَكَ مَا عِبَدْنَاكَ حَقَّ عِبَادَتِكَ^{٣٧٠}. واته: له رۆژی قیامتدا تەرازوو دادەمەزری و ئەگەر ناسمانەکان و زەویشی تێدا بکیشریت جیئ دەبیتهوه، مەلائیکەکان دەلین: خوایه! ئەم تەرازووو بۆ کێ دەکیشی؟ خوای گەوره دەفەرمویت: بۆ ئەو بەندانەى خۆم مەبەستمن، مەلائیکەکان دەلین: پاکى بۆ تۆ خوایه وه کو پێویست و شایهه به خۆت نەمانپەرستوى.

تەرازوو جی دەکیشیت:

بیگومان زانیان رایان وایه سی شت ههیه بۆ کیشانه له رۆژی قیامتدا: کردهوه کان، کارنامهی کردهوه کان، خاوهنی کردهوه کان.

یه کهم – کردهوه کان دەکیشرین:

بهو جوړه‌ی کردهوه کان ده‌بنه‌ته‌ن(جسم) و ده‌خړینه‌ سه‌ر تەرازوو به‌به‌نگه‌ی ئەم فەرمووده‌یه:

خوای گه‌وره‌ ده‌فەرمویت: W M X Y Z [\] ^ _ ` a b c
 Ld الزلزة: ۷ - ۸. واته: هه‌ر كه‌سيك به‌قه‌د قورسا‌ی گه‌رديله‌یه‌ك كرده‌وه‌ی چاك بكات بیگومان نه‌و چاكه‌یه‌ی خۆی ده‌بینته‌وه‌و پادا‌شتی له‌سه‌ر وهرده‌ گریت، هه‌ر كه‌سيك به‌قه‌د قورسا‌ی گه‌رديله‌یه‌ك كرده‌وه‌ی خراپه‌ بكات له‌و رۆژه‌دا نه‌و كرده‌وه‌ خراپه‌ی خۆی ده‌بینته‌وه‌و پادا‌شتی له‌سه‌ر وهرده‌ گریت.

هه‌ر له‌و باره‌وه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم ده‌فەرمویت: (كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ)^{٣٧١}. واته: دوو وشه‌ هه‌یه‌ خو‌شه‌ويستن لای خوای گه‌وره، ناسان له‌سه‌ر زمان، سه‌نگیان قورسه له‌سه‌ر تەرازو‌دا: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ)، (سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ)ن.

^{٣٧٠} - رواه الحاكم: ٥٨٦/٤ (هذا حديث صحيح على شرط مسلم ولم يخرجاه) وواقفه الذهبي، سلسلة الأحاديث الصحيحة: ٦٥٦/٢ برقم: ٩٤١.

^{٣٧١} - مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. أخرجه البخاري: ٦٤٠١، ومسلم: ٢٦٩٤.

نهبو دهر داء ره زای خوی لی بی فهر موی: گویم لی بوو پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده فهر موی: (مَا مِنْ شَيْءٍ يُوضَعُ فِي الْمِيزَانِ أَثْقَلُ مِنْ حُسْنِ الْخُلُقِ وَإِنَّ صَاحِبَ حُسْنِ الْخُلُقِ لَيَبْلُغُ بِهِ دَرَجَةَ صَاحِبِ الصَّوْمِ وَالصَّلَاةِ)^{۳۷۲}. واته: هیچ کرده ویه که وهک ره وشتی چاک و ناکاری جوان قورس نی یه له سهر تای تهر ازوو، خاوه نی ره وشتی چاک بهو کرده وه جوانانه ده گاته پله ی نه وانه ی خاوه نی نو یژو روژوون.

دووهمه - کارنامه ی کرده وه کان ده کیشرین:

عبدالله کوری عمری کوری عاص ره زای خویان لی بی گبیراویه تیه وه که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهر موی ته تی: (إِنَّ اللَّهَ سَيَخْلَصُ رَجُلًا مِنْ أُمَّتِي عَلَى رُءُوسِ الْخَلَائِقِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيُنشَرُ عَلَيْهِ تِسْعَةٌ وَتِسْعِينَ سَجَلًا كُلُّ سَجَلٍ مِثْلُ مَدِّ الْبَصْرِ ثُمَّ يَقُولُ أَتُنْكِرُ مِنْ هَذَا شَيْئًا أَظْلَمَكَ كَتَبْتِي الْحَافِظُونَ يَقُولُونَ يَا رَبِّ يَقُولُ أَفَلَاكَ عَذْرُ فَيَقُولُ لَا يَا رَبِّ فَيَقُولُ بَلَى إِنَّ لَكَ عِنْدَنَا حَسَنَةً فَإِنَّهُ لَا ظُلْمَ عَلَيْكَ الْيَوْمَ فَتَخْرُجُ بِطَاقَةٍ فِيهَا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ فَيَقُولُ احْضِرْ وَرَنِّكَ فَيَقُولُ يَا رَبِّ مَا هَذِهِ الْبِطَاقَةُ مَعَ هَذِهِ السَّجَلَاتِ فَقَالَ إِنَّكَ لَا تُظْلَمُ قَالَ فَتُوضَعُ السَّجَلَاتُ فِي كِفَّةٍ وَالْبِطَاقَةُ فِي كِفَّةٍ فَطَاشَتِ السَّجَلَاتُ وَنَقَلَتِ الْبِطَاقَةُ فَلَا يَنْتَقِلُ مَعَ اسْمِ اللَّهِ شَيْءٌ)^{۳۷۳}. واته: به بهر چاوی به دیه پینراوانه وه پیاوینک دینن کرده وه کانی ده خه نه روو له چه نند تو ماریکدا که ژماره یان ده گاته نه وه دو نو تو مار، ههر سجلیک نه وه نده ی چاو کاربکات و بیسی ده بییت، پیی ده وتریت: به هانه یه کت هه یه یان کرده وه یه کت ماوه تو مار نه کرابیت؟. ده لی: نه خیر نه ی پدروه دگار. خوی گه وره ده فهر موی: تو کرده وه یه کی چاکه ت لای نیمه یه پسوولیه کی بچوکی ده دهنی: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ) ی تیدایه، ده لی: نه ی پدروه دگار نه م پسوولیه بچوکه له گه ل نه وه سجله گه ورانده ا چیه؟. پیی ده وتریت: تو زولم و سته مت لی نا کری. تو ماره گه وره کان ده خه نه تایه کی تهر ازوو که وه پسوولیه بچوکه که ش ده خه نه تایه که ی تری، سجله گه وره کان سو کتر دهن و پسوولیه بچوکه که قورستر ده بییت.

۳۷۲ - صحیح جامع الترمذی: ۲۰۰۳، و صححه الألبانی فی صحیح الجامع برقم: ۵۷۲۶.

۳۷۳ - أخرجه الترمذی: ۲۶۳۹، و صححه الألبانی فی صحیح الجامع برقم: ۸۰۹۵.

سپههه- خاوه نی کردهه کان ده کیشری:

عبدالولای کوری مهسعود رهزای خوی لی بی جارنیکان لاقی دهر کهوت نهونده لاقی باریک
 بوو هاوه لآن پیکه نین، پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (مِمَّ تَضَحُّوْنَ؟) بو
 پیده کنه؟ وتیان: نهی پیغمبهری خوا! بهباریکی لاقه کانی پیده کنه نین، فهرمووی: (وَالَّذِي نَفْسِي
 بِيَدِهِ لَهُمَا أَثْقَلُ فِي الْمِيزَانِ مِنْ أُحُدٍ)^{۳۷۴}. واته: بهو کهسهی گیانی منی بهدهسته که خویسه نهو
 دوو لاقهی سهنگین ترو قورستن لهسهر تای تهرازودا له چیبای ئوحد.

ههر لهو باره وه پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم دهفهرمویت: (إِنَّهُ لَيَأْتِي الرَّجُلَ السَّمِينُ
 الْعَظِيمُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يَزِنُ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بَعُوضَةٍ، اقرءوا M { ~ هُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَرَبَّنَا ﴿۱۰۵﴾ L الكهف: ۱۰۵
^{۳۷۵}. واته: له رژی قیامتدا پیاو ههیه دهیپینن نهونده قهلهو و زه بهلاحه کهچی لای خوا
 سهنگی باله میشولهیه کی نییه، فهرمووی: ئهم نایه ته بخوینسه وه، واته: له رژی قیامتدا هیچ
 جوړه بایه خ و نرخیکیان بو دانانین.

نایا کارو کردهوی کافران ده کیشری؟:

هندیک له زانایان لایان وایه کارو کردهوی کافران ناکیشری، چونکه کردهوه کانیاں هیچ بایه خ
 و نهرزشیکی نی یهو بهبا دهچی:

خوای گهوره دهفهرمویت: r qp on m k j i h g f e dcM { z y x w v u t s } | { ~ هُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَرَبَّنَا ﴿۱۰۵﴾ L الكهف: ۱۰۳ - ۱۰۵.
 واته: نهی موهمهد پیمان بلئی: نایا ههوالی نهو کهسانه تان بدهمی که له کارو کردهوه یاندا زور
 زهره رهنندو خهساره تمه نندن! نهو کهسانه که ههول و کوششیاں له دنیا دا بهزایه و بههدهر
 چووه، بهمه رجیک وایان دهزانی که بهراستی کاری چاک ده کنه و کردهوهی رهوا نه نجام دهدهن،
 نهوانه کهسانیکن باوه رپیان به بهلگه و نیشانه کانی پهروه دگاریان نه بووه و به نیازی نامادهی
 باره گای خوا نه بوون، ئیتر هه موو کارو کردهوه یه کیان بی نرخ و پوچ بووه، له رژی

^{۳۷۴} - أخرجه أحمد: ۳۹۸، وابن حبان: ۵۴۶/۱۵، سلسلة الأحاديث الصحيحة: ۳۱۹۲/۷.

^{۳۷۵} - مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. أخرجه البخاري: ۱۱۷/۶ (۴۷۲۹)، ومسلم: ۱۲۵/۸ (۲۷۸۵) (۱۸).

قیامەتیشدا هیچ جۆرە بايەخ و نرخیکیان بۆ دانانیین.

هەر وەها دەفەرموئیت: M : < ; = > L ؟ القصص: ۷۸. واتە: تاوانکاران لە بارەى گوناھەکانەوہ پرسیاریان لى ناکریت.

عائشە رەزای خوای لى بى فەرمووی وتم: ئەى پيغەمبەرى خوا! عەبدولایى كورى جدعان پياويك بوو لە سەردەمى نەفامیدا مافی خزمایەتى بە جیھیناوە، ریزی میوانی گرتوہ، یارمەتى هەزارو نەدارانى داوہ، ئایا ئەوانە هیچ سوودی بى دەگەینەن؟ فەرمووی: (لَا يَنْفَعُهُ إِنَّهُ لَمْ يَقُلْ يَوْمًا رَبِّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ)^{۳۷۶}. واتە: نەخیر چونکە بیگومان روژیک لە روژان نەبوتووہ: خودایە لە تاوان و گوناھەکانم خۆشبیە لە روژی قیامەتدا.

^{۳۷۶} - أخرجه مسلم في صحيحه: ۱/۱۹۶، سلسلة الصحيحة: ۱/۴۹۷ برقم: ۲۴۹.

حه‌وزی پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: VM W X Y Z [\] ^ _ ` a
 Lb الكوثر: ۱ - ۳. واته: ئیمه به توّمان به‌خشیوه كه‌وسهر، نویتز بۆ په‌روه‌ردگارت بكه‌و
 قوربانی هه‌ر بۆ ئه‌و سه‌ربره‌، بیگومان ئه‌و كه‌سه‌ی رقی له‌ تۆیه دوا براوو بی‌ خیره‌.

هه‌موو پیغه‌مبه‌ریك حه‌وزی خو‌ی هه‌یه به‌لام ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم له
 هه‌موویان گه‌وره‌تره و تایه‌ته به‌وه‌وه، ئه‌م حه‌وزه له‌ رووباری كه‌وسه‌ره‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتوه
 كه له‌ به‌هه‌شته‌وه ده‌رژینه‌ ناوی، ئاوه‌كه‌ی له‌ شیر سه‌ی تهره، له‌ هه‌نگوین شیرین تهره، بۆن و
 به‌رامه‌كه‌ی له‌ میسك و گولاو خو‌شته‌، ژماره‌ی ئه‌و په‌رداخ و ده‌فرانه‌ی پیی ده‌خوریته‌وه له
 ژماره‌ی ئه‌ستیره‌كان زیاتره و بریسكه‌دارن، هه‌ر كه‌سیك قومیکى لی‌ بخواته‌وه بۆ هه‌میشه‌ تینوی
 ناییت، بیگومان ته‌نها ئیمانداران لی‌ ده‌خۆنه‌وه.

عوقبه‌ی كوری عامر ره‌زای خواى لی‌ بی‌ فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم
 جاریکیان وتاری ده‌دا بۆ هاوه‌لانی فه‌رمووی ئیستا به‌چاوی خۆم حه‌وزه‌كه‌م ده‌بینم: (إِنِّي فَارَطٌ
 لَكُمْ وَأَنَا شَهِيدٌ عَلَيْكُمْ وَإِنِّي وَاللَّهِ لَأَنْظُرُ إِلَى حَوْضِي الْآنَ)^{۳۷۷}. له‌ ریوايه‌تیکی ترده‌ هاتوه
 فه‌رمویه‌تی: مینه‌ره‌كه‌م له‌سه‌ر حه‌وزه‌كه‌مه‌.

عبدالله كوری عه‌مر ره‌زای خویان لی‌ بی‌ گیتراویه‌تیه‌وه كه‌ پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه
 وسلم فه‌رمویه‌تی: (حَوْضِي مَسِيرَةٌ شَهْرٌ وَزَوَايَاهُ سَوَاءٌ وَمَاؤُهُ أبيضٌ مِنَ الْوَرَقِ وَرِيحُهُ أَطْيَبُ مِنْ
 الْمِسْكِ وَكَيْزَانُهُ كُنُجُومِ السَّمَاءِ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَا يَظْمَأُ بَعْدَهُ أَبَدًا)^{۳۷۸}. واته: حه‌وزه‌كه‌م
 پانتاییه‌كه‌ی یه‌ك مانگه‌ رییه‌و گۆشه‌کانی یه‌كسانن، وه‌ ئاوه‌كه‌ی له‌ شیر سه‌ی تهره، بۆنه‌كه‌ی له
 بۆنی میسك خو‌شته‌، په‌رداخه‌کانی وه‌ك ئه‌ستیره‌ی ئاسمانن و هه‌ر كه‌سیك لی‌ بخواته‌وه دواى
 ئه‌وه هه‌ر گیز تینوی نایته‌وه.

ئه‌بو هوره‌یره‌ ره‌زای خواى لی‌ بی‌ فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم

^{۳۷۷} - متفقٌ عَلَيْهِ . أخرجه البخاري: ۱۱۴/۲ (۱۳۴۴) و ۱۲۰/۵ (۴۰۴۲) ، ومسلم: ۶۷/۷ (۲۲۹۶) (۳۰۱) و (۳۱) .

^{۳۷۸} - أخرجه البخاري: ۶۵۷۹ ، ومسلم: ۲۲۹۲ .

فهرمویه تی: (أَنَا فَرَطُكُمْ عَلَى الْحَوْضِ لِيُرْفَعَنَّ إِلَيَّ رَجَالٌ مِنْكُمْ حَتَّى إِذَا أَهْوَيْتُ لَأَنَا وَلَهُمْ اخْتَلَبُوا دُونِي فَأَقُولُ أَيُّ رَبِّ أَصْحَابِي يَقُولُ لَا تَذَرِي مَا أَحَدْتُوا بَعْدَكَ) ^{۳۷۹}. واته: من پیش‌بره و تاخه بۆ سه‌ر حه‌وزی که‌وسه‌ر، مه‌لائیکه‌کان هه‌ندیکتان ده‌گیرنه‌وه و من ده‌رۆم بیانیه‌یه‌وه به‌لام نه‌وان ده‌یانبه‌ن و رایبچیان ده‌که‌ن، ده‌لیم: خواجه نه‌وانه هاوه‌لی منن، ده‌فه‌رمویت: تۆ نازانی له‌ دوا‌ی تۆ چیان کردووه‌؟.

هه‌روه‌ها فه‌رمویه‌تی: (تَرِدُ عَلَيَّ أُمَّتِي الْحَوْضَ وَأَنَا أَدُودُ النَّاسِ عَنْهُ كَمَا يَدُودُ الرَّجُلُ إِبِلَ الرَّجُلِ عَنْ إِبِلِهِ قَالُوا يَا نَبِيَّ اللَّهُ أَتَعْرِفُنَا قَالَ نَعَمْ لَكُمْ سِيمًا لَيْسَتْ لِأَحَدٍ غَيْرِكُمْ تَرِدُونَ عَلَيَّ غُرًّا مُحَجَّلِينَ مِنْ آثَارِ الْوُضُوءِ وَلْيَصِدَّنَّ عَنِّي طَائِفَةٌ مِنْكُمْ فَلَا يَصِلُونَ فَأَقُولُ يَا رَبِّ هَؤُلَاءِ مِنْ أَصْحَابِي فَيُجِيبُنِي مَلَكٌ فَيَقُولُ وَهَلْ تَذَرِي مَا أَحَدْتُوا بَعْدَكَ) ^{۳۸۰}. واته: خه‌لك دین بۆ سه‌ر کانیاوه‌که‌م منیش پاسی ده‌که‌م وه‌ک چۆن ییایک و شتری خه‌لکی له‌ له‌ ئاوی حه‌وزه‌که‌ی ده‌رده‌کات، پرسیان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! ده‌ماناسیته‌وه‌؟ فه‌رمووی: به‌لی، ئیوه‌ نیشانه‌یه‌کی واتان هه‌یه‌ هه‌یج نه‌ته‌وه‌یه‌کی تر نه‌یه‌تی، ده‌ست و پێ و نیو چاوانتان له‌به‌ر ئاسه‌واری ده‌سنوێژ گه‌ش و سپی و روناکه‌، به‌لام کۆمه‌لیکی تر دین مه‌لائیکه‌کان به‌ره‌له‌ستیان لی ده‌که‌ن و ناهیلن بین، ده‌لیم: خواجه! نه‌وانه هاوه‌لی منن، مه‌لائیکه‌یه‌ک دیت و ده‌لی: جا ده‌زانیت له‌ دوا‌ی تۆ چیان کردووه‌؟.

۳۷۹ - أخرجه البخاري: ۶۲۰۵.

۳۸۰ - أخرجه مسلم: ۲۴۷.

پردی سیرات (الصراط)

پردی سیرات پردیکه به دریزایی دۆزه خ و به سهریه وهیه، له نیوان بههشت و دۆزه خدایه، ئه وهی بهرینه وه رزگاری بووه ده چینه بههشته وه، ئه وهش نه په رینه وه ئه وه ده که وینه ناو ئاگری دۆزه خه وه.

خوای گه وه ده فه رمویت: M `ba c b a g f e d c b a n m l k j i h g f e d c b a
 Ls r q p مریم: ۷۱ - ۷۲. واته: له ناو ئیوه دا هیچ که سیك ذیه نه چینه سه ر ئه و
 پرده و دۆزه خ نه بینیت جا چ چاکه کار یان خراپه کار بوو بی، ئیمانداران بۆ بینینی دۆزه خ و
 په رینه وه به سه ریا بۆ بههشت، بیساوه رانیش بۆ چوونه ناو دۆزه خ، ئه مهش کاریکه له لایه ن
 په ره و ر دگارت وه بریاری له سه ر دراوه و برا وه ته وه. دواتر ئه وان ه رزگار ده که ین خوا ناس و
 پارێزگار بوون و سته مکاران به چۆکا هاتوو یی له ناو (دۆزه خ) دا ده هیلینه وه.

ههروهها ده فه رمویت: M 65 9 8 7 6 5 4 3 2 1 0
 D C B A @ ? > < ; : LP O N M L K J I H G F E
 البراداران ریسوا ناکات، له پێش و له لای راستیانه وه رووناکیان ههیه، ده لێن خوایه!
 رووناکیه که مان بۆ ته واو بکه و له گوناچه کا ئمان خۆش به، تۆ توانات به سه ر هه موو شتی کدا
 ههیه.

ئه بو هورهیره ره زای خوای لی بی فه رمووی: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم
 فه رمویه تی: (فَيَضْرِبُ الصِّرَاطَ بَيْنَ ظَهْرَانِي جَهَنَّمَ فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ يَجُوزُ)^{۳۸۱}. واته: پردیک به سه ر
 دۆزه خدا راده کیشریت منیش یه که م که سیکم که ده یبرم و لیی ده په رمه وه.

ئین عه باس ره زای خویان لی بی گفت و گۆی له گه ل پیاوێک ده کرد پی فه رموو: ئه بو راشد
 من و تۆ هه ردو کمان تیده په رین جا سه رنج به ناخۆ رزگارمان ده بییت یان نا؟^{۳۸۲}

ئه بو هورهیره ره زای خوای لی بی گێراویه ته وه که پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم

^{۳۸۱} - أخرجه البخاري: ۷۷۳.

^{۳۸۲} - تفسير ابن كثير: (۴/۴۷۶).

فهرمویه تی: کاتیک خوی گهوره له رۆژی مهحشردا خه لک هه موو کۆده کاته وه، موسلمانان ده پوانن به ههشتیان بۆ تاماده کراهه وه پۆن بۆ لای پیغه مبه ران سلاوی خویان له سه ر بی: ئاده م، نوح، ئیبراهیم، موسا، عیسا، یه ک به یه ک ده یاننیرن بۆ لای یه کتر تا دوا جار عیسا ده یاننیرت بۆ لای پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم و خوی گهوره ریگای پیده دات شه فاعه ت بکات: (وَتُرْسَلُ الْأَمَانَةُ وَالرَّحْمُ فَيَقُومَانِ جَنَّتِي الصِّرَاطِ يَمِينًا وَشِمَالًا فَيَمُرُّ أَوْلَكُمْ كَالْبَرْقِ) واته: به لām سپارده و سیله ی ره حم له راست و چه بی پردی سیراته وه راده وه ستن، ئه و جا من ده رگای به هه شت ده که مه وه بۆ به هه شتیه کان، یه که مه که تان به سه ر پشتی پردی سیراته و هک بروسکه تیپه ر ده کات و ده په ریته وه، ئه بو هوره یه ده لی: وتم ئه ی پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم ! دایک و باوکم به قوربانن بن وه ک بروسکه چۆنه؟ فه رموی: (أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ يَمُرُّ وَيَرْجِعُ فِي طَرْفَةِ عَيْنٍ، ثُمَّ كَمَرَ الرِّيحِ، ثُمَّ كَمَرَ الطَّيْرِ، وَشَدَّ الرَّجُلُ تَجْرِي بِهِمْ أَعْمَالُهُمْ، وَبَيَّيْتُكُمْ قَائِمٌ عَلَى الصِّرَاطِ، يَقُولُ: رَبِّ سَلِّمْ سَلِّمْ، حَتَّى تَعْجَزَ أَعْمَالُ الْعِبَادِ، حَتَّى يَجِيءَ الرَّجُلُ لَا يَسْتَطِيعُ السَّيْرَ إِلَّا زَحْفًا، وَفِي حَافَتِي الصِّرَاطِ كَلَالِيْبٌ مَعْلَقَةٌ مَأْمُورَةٌ بِأَخْذِ مَنْ أَمَرَتْ بِهِ، فَمَخْذُوشٌ نَاجٍ، وَمُكْرَدَسٌ فِي النَّارِ) ٣٨٣ .

واته: بروسکه تان نه دیوه که چۆن به چاو تروکاندنێ دیت و ده پوات و ون ده بیته وه ئاوا، پاشان هی واتان هه یه وه ک با تیپه ر ده بی، هی واهایش هه یه وه ک مه ل و بالنده، ئه و پیاوه ی زۆر خیرایه و زۆرباش راده کات که کرده وه ی خوی غاری ده ده ات، له م کاته دا پیغه مبه ره که تان له سه ر پردی سیرات راوه ستاوه و ده فه رموی: خودایه به خۆشی و به بیوه ی، تا به ره به ره کرده وه کۆل ده داو پیاوانی وها دین کرده وه کانیا نایان په ریته وه! وای لسی دئی هه ندی که س به گا کۆلکی و سنگه خشی به سه ریده ده پۆن، له هه مان کاته دا له مبه رو له وه به ری پردی سیراته وه قولا پ هه لئواسراون، ناو به ناو له سه ر فه رمانی خودا هه ندی که سی تاوانبار ده گرن و گلی ده ده نه وه، هی واهه یه به رووشاوی رزگاری ده بیته له چنگیا ن، زۆریشیا ن ده که ون ده سه پیته به سه ریبه کاو ده یان ترنجینه ناو دۆزه خه وه!.. ئه بو هوره یه فه رموی: (وَالَّذِي نَفْسُ أَبِي هُرَيْرَةَ بِيَدِهِ، إِنَّ قَعْرَ جَهَنَّمَ لَسَبْعُونَ خَرِيفًا) ٣٨٤ . واته: به و که سه که گیانی ئه بو هوره یه ی به ده سه ته قه لی دۆزه خ حه فتا پایز ریگه یه، واته حه فتا سا ل.

٣٨٣ - أخرجه مسلم ١/١٢٩ (١٩٥) (٣٢٩) .

٣٨٤ - أخرجه مسلم: (١٩٥) .

نه بو سه عیدی خودری رهزای خوی لی بی فهرمویه تی: (بَلَّغْنِي أَنَّ الْجِسْرَ أَدْقُ مِنَ الشَّعْرَةِ وَأَحَدٌ مِنْ السَّيْفِ) ^{۳۸۵}. واته: پیم گهیشتوووه که پردی سیرات له موو باریکتره و له شمشیر تیتره.

ئین تهیمیه دهلی: پردی سیرات پردیکه به دریزایی دۆزه خ و به سه ریه ویه، له نیوان به ههشت و دۆزه خدایه، خه لک به گویره ی کرده و کانیان به سه ریا ده پهرنه وه: هه یانه له چاو ترو کانیکیدا، هه یانه وهک تیشک، هه یانه وهک با، هه شیان ههک به سواری نه سپ، یان به سواری وشتر، هه یانه بهراکردن، هه یانه به پیاده، هه یانه به سنگه خشی، هه شیان به هه لگرتن و فراندن، فریی دهدهنه ناو ناگری دۆزه خه وه ^{۳۸۶}.

^{۳۸۵} - أخرجه مسلم في صحيحه: ۱/۱۶۷ برقم: ۱۸۳.

^{۳۸۶} - مجموع الفتاوى: ۳/۱۴۶.

سیفه ته کانی به هشت

به هشت جیگایه که ناماده کراوه بو ئه و که سانهی ئیماندارن و له خوا ده ترسن، پر له ناسایش و خو شیه، پانتاییه کهی به قهد زهوی و ناسمانه کانه، شتی وای تیدایه نه به چاو بینراوه، نه به گوی بیستراوه، نه به دل و دهروونی هیچ که سیکدا هاتوه.

خوای گهوره له و باره وه ده فهرمویت: M } ~ يَايُنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٦٦﴾ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ ﴿٦٧﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا الزخرف: ٦٨ - ٧١. واته: ئه وانهی باوه رپان به ئایه ته کانی ئیمه هیناوه و هه مشه گهردن که چ بوون. (له و روزه دا پینان ده لین) بچنه به هه شته وه ئیوه و هاوسه ره کانتان دلخوش ده کړین. به سینیی و پرداخیی ئالتونی (خواردن و خواردنه وه) ده گپین به سه ریاندا وه له و به هه شته دا هه یه ئه وهی که دل حزی لی بکات و چاو حه ز به بینینی بکات وه ئیوه به هه تا هه تای ده مینسه وه تیایدا.

پیغه مبهری خواش صلی الله علیه وسلم له و باره وه ده فهرمویت: (فِيهَا مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ)^{٣٨٧}. واته: به هه شت شتی وای تیدایه نه به چاو بینراوه، نه به گوی بیستراوه، نه به دل و دهروونی هیچ که سیکدا هاتوه، پاشان ئه م ئایه ته ی خوینده وه: x w v u t s r q p o n m l k j i h g f e d M { z y | } . السجدة: ١٦ - ١٧. واته: ته نیشتیان دوور ئه که ویتسه وه له جیگای خه و تیان هاوارو نزا له پهروه ردگاریان ده که ن به ترس و هیواوه، که س نازانیت که چی نازو نیعمه تیکی زوری بی مانه ند له پشت په رده ی غه بیه وه بو ئه و خوا پیداوانه ناماده کراوه، که ده بی به مایه ی رو شنی چاو و دل و دهروونیان، ئه وه ش له پاداشتی باوه ری ساغ و کرده وهی باشیاندا.

٣٨٧ - مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. أخرجه البخاري ٣٢٤٤، ومسلم: ٢٨٣٠.

به‌هشت ئیستا که هدی و ناماده کراوه:

عده‌قیده‌ی زۆربه‌ی زانایانی ئه‌هلی سونده‌ت له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه که به‌هشت ئیستا که هدی، به‌به‌لگه‌ی چه‌نده‌ها ئایدت و فدرموده:

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: M "# \$ % & ' () * + ,
 - L. آل عمران: ۱۳۳. واته: پێشپڕه‌کی بکه‌ن بۆ لیبور دنیکی گه‌وره له‌لایه‌ن په‌روه‌دگار تانه‌وه،
 وه بۆ به‌هشتیک پانتاییه‌ که‌ی به‌ ئه‌ندازه‌ی ئاسمانه‌کان و زه‌وییه‌و بۆ پارێز کاران ناماده کراوه.

پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌ جه‌نگی به‌دري گه‌وره‌دا هانی هاوه‌لانی داو
 فهرمووی: (قُومُوا إِلَىٰ جَنَّةِ عَرْضِهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ) واته: ده‌هه‌ستن و راپه‌رن به‌ره‌و
 به‌هه‌شتیک پانتاییه‌ که‌ی به‌قه‌د ئاسمانه‌کان و زه‌وییه.

هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: (اطَّلَعْتُ فِي الْجَنَّةِ فَرَأَيْتُ أَكْثَرَ أَهْلِهَا الْفُقَرَاءَ وَأَطَّلَعْتُ فِي النَّارِ فَرَأَيْتُ
 أَكْثَرَ أَهْلِهَا النِّسَاءَ) واته: به‌هه‌شتم نیشان درا، سه‌یرم کرد زۆربه‌ی خه‌لکه‌ که‌ی هه‌ژاره‌کانن،
 وه دۆزه‌خیشم نیشان درا، سه‌یرم کرد زۆربه‌ی خه‌لکه‌ که‌ی ئافره‌تانن.

ئین مه‌سه‌عود ره‌زای خوای لی بی گێراویه‌ته‌وه که پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم
 فهرمویه‌تی: (الْجَنَّةُ أَقْرَبُ إِلَىٰ أَحَدِكُمْ مِنْ شِرَاكِ نَعْلِهِ، وَالنَّارُ مِثْلُ ذَلِكَ) واته: هه‌ر که‌سیک له
 ئیوه به‌هه‌شت له‌ به‌ره‌زوانه‌ی پیلاره‌کانی لی نزیک‌تره، دۆزه‌خیش هه‌روه‌ها.

ناوه‌کانی به‌هه‌شت:

۱- باخ و بیستان (الجنة):

له‌به‌نچه‌ندا وشه‌که له‌ داپۆشینه‌وه هاتوه، خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: M ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ
 تُحْبَبُونَ © L الزخرف: ۷۰.

۳۸۸- تحقیق الألبانی: (صحیح) انظر حدیث رقم: ۴۴۲۶ فی صحیح الجامع.

۳۸۹- أخرجه البخاري: (۳۲۴۱) ومسلم: ۲۷۳۷.

۳۹۰- أخرجه البخاري: ۱۲۷/۸ (۶۴۸۸).

هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: MM L X W V U T R Q P O N
الحشر: ۲۰.

۲- مالی ناشتی (دار السلام):

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: MLM UTS R P O N LWV . الأنعام: ۱۲۷.

هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: M وَاللّٰهُ يَدْعُوْا اِلَىٰ ذٰرِ السَّلٰمِ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَاءُ اِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۱۵﴾ L . يونس: ۲۵.

۳- مالی همیشه‌یی (دار الخلد):

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: M " # \$ % & ' () * + , - . / 1 2 3 4 5 6 7 8 9 L الرعد: ۳۵.

هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: M لَا يَمَسُّهُمْ فِيْهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ بِمِنهَا يُمَخَّرُونَ ﴿۴۸﴾ L الحجر: ۴۸. واته: هه‌رگیز لهو به‌هه‌شته ده‌رناکریئن.

۴- مالی نیشته‌جیی همیشه‌یی (دار المقامه):

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: M L u t s r q p o n m l k j i h g
فاطر: ۳۵.

۵- به‌هه‌شتی نارامگار نیشته‌جیبون (جنة الماوی):

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: M Li h g f . النجم: ۱۵.

هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: M وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَىٰ النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿۴۰﴾ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿۴۱﴾ L النازعات: ۴۰ - ۴۱.

۶- به‌هه‌شتانی جیی مانه‌وه په‌کجاری (جنات عدن):

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: M جَنَّاتٍ ۞ مُّ۞۞۞ ۞ عِبَادَهُۥٓ بِالغَيْبِۙ إِنَّهُۥ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًا ﴿۶۱﴾ L مريم: ۶۱.

۷- مالی ژبان (دار الحيوان):

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: M ! " # \$ % & ' () * + , - / 0

L 2 1. العنكبوت: ٦٤.

۸- فیردهوس (الفردوس):

خوای گهوره دهفهرمویت: $M \text{ ۱۱۸ } \text{ ۱۰۷ - ۱۰۸}$ $\text{ ۱۰۸ } \text{ ۱۰۷ - ۱۰۸}$
 ۱۰۸ L الكهف: ۱۰۷ - ۱۰۸.

۹- بههشتی نازو نیعمهت (جنات النعیم):

خوای گهوره دهفهرمویت: $v \text{ ۱۱۸ } \text{ ۱۰۷ - ۱۰۸}$ $\text{ ۱۰۸ } \text{ ۱۰۷ - ۱۰۸}$
 ۱۰۸ L لقمان: ۸ - ۹.

۱۰- شوینی هیمنی و نارامی (المقام الأمين):

خوای گهوره دهفهرمویت: $L \text{ ۱۱۸ } \text{ ۱۰۷ - ۱۰۸}$ $\text{ ۱۰۸ } \text{ ۱۰۷ - ۱۰۸}$
 ۱۰۸ L الدخان: ۵۱.

۱۱-۱۲ جیگهی راستهقینه (مقعد الصدق) ، شوینی راستهقینه (قدم الصدق):

خوای گهوره دهفهرمویت: $L \text{ ۱۱۸ } \text{ ۱۰۷ - ۱۰۸}$ $\text{ ۱۰۸ } \text{ ۱۰۷ - ۱۰۸}$
 ۱۰۸ L القمر: ۵۴ - ۵۵.

ژمارهی دهرگاکانی بههشت:

بیگومان بههشت ههشت دهرگای هدیه:

سههلی کورپی سهدر زای خوای لی بی فهرمووی: پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم
 فهرمویهتی: (في الْجَنَّةِ تَمَانِيَةٌ أَبْوَابُ فِيهَا بَابٌ يُسَمَّى الرِّيَّانَ لَا يَدْخُلُهُ إِلَّا الصَّائِمُونَ) ۳۹۱. واته:
 بههشت ههشت دهرگای هدیه، دهرگابه کیان ناوی رهپانه تنهها رزژووه وانانی لیوه دهچنه
 ژووره وه.

نهبو هورهیره رهزای خوای لی بی گیزاویهتهوه که پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم
 فهرمویهتی: (مَنْ أَنْفَقَ زَوْجَيْنِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ نُودِيَ مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ يَا عَبْدَ اللَّهِ هَذَا خَيْرٌ فَمَنْ كَانَ

۳۹۱ - أخرجه البخاري: ۳۰۸۴.

مِنْ أَهْلِ الصَّلَاةِ دُعِيَ مِنْ بَابِ الصَّلَاةِ وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الْجِهَادِ دُعِيَ مِنْ بَابِ الْجِهَادِ وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الصِّيَامِ دُعِيَ مِنْ بَابِ الرِّيَّانِ وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الصَّدَقَةِ دُعِيَ مِنْ بَابِ الصَّدَقَةِ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَبِي أَنْتَ وَأُمِّي يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا عَلَيَّ مِنْ دُعِيٍّ مِنْ تِلْكَ الْأَبْوَابِ مِنْ ضَرُورَةٍ فَهَلْ يُدْعَى أَحَدٌ مِنْ تِلْكَ الْأَبْوَابِ كُلِّهَا قَالَ نَعَمْ وَأَرْجُو أَنْ تَكُونَ مِنْهُمْ^{٣٩٢}. واته: هدر نافرته تيك دوو ميړد له پيناو خوادا ببه خشي، ياني دوو ميړد بكا و هدر دوو كيان له پيناو خوادا بكوژرين، نهوه له دهر گاكاني بههشت بانگ ده كړي: نهى بهندهى خوا نهوه زور چاكه، جا نه گهر نههلى نويز بوو له دهر گاي نويزه وه، نه گهر نههلى جيهادو تيكوزشان بوو له دهر گاي جيهادو تيكوزشانه وه، روژوه وان له دهر گاي ره بيانه وه كه تايه ته به روژوه وانان، نههلى خيرو خيرات له دهر گاي خيرو خيرات وه، نه بو به كړ وتي: نهى پيغمبهري خوا صلى الله عليه وسلم! باوك و دايكم به قوربانت بيت كهس ههيه له هه موو دهر گاكانه وه بانگ بكري و بچيته ژووره وه، فهر موو: بهلى، هيو ادارم توش يه كيك بيت له وانه.

پيغمبهري خوا صلى الله عليه وسلم ده فهر مويت: (وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ إِنَّ مَا بَيْنَ الْمِصْرَاعَيْنِ مِنْ مَصَارِيعِ الْجَنَّةِ لَكَمَا بَيْنَ مَكَّةَ وَهَجَرَ أَوْ كَمَا بَيْنَ مَكَّةَ وَبُصْرَى)^{٣٩٣}. واته: سوئد بهو كهسه دى گياني موحه مده دى به ده سته نيوان ههركام له دوو لاشيپانه كاني دهر گاكاني بههشت هيندهى مه ككهو هه جهر (هجر)، يان نيواني مه ككهو بو صرا (بصري) ده بيت^{٣٩٤}.

يه كه م كهس كى ده چيته بههشته وه؟

بيگومان پيغمبهري خوا صلى الله عليه وسلم يه كه م كهس نه دات له دهر گاي بههشت و ده چيته ژووره وه وهك له م فهر موده يدا نامازه ي پيداوه: (آتِي بَابَ الْجَنَّةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَاسْتَفْتِحُ فَيَقُولُ الْخَازِنُ مَنْ أَنْتَ فَأَقُولُ مُحَمَّدٌ فَيَقُولُ بِكَ أَمْرٌ لَأُفْتَحُ لَأَحَدٍ قَبْلَكَ)^{٣٩٥}. واته: له روژى قيامه تدا من ديم و دهر گاي بههشت ده كه مده وه، دهر گاوانى بههشت ده لى: تو كىي؟ منيش ده ليم:

^{٣٩٢} - مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ ٣٢/٣ (١٨٩٧)، وَمُسْلِمٌ ٩١/٣ (١٠٢٧) (٨٥).

^{٣٩٣} - أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: (٤٧١٢)، وَمُسْلِمٌ: (١٩٤) وَلِلْفِظِ لَهُ.

^{٣٩٤} - شَائِدِنِي بَاسَهُ (هَجَرَ) شَارِيكُهُ لَه يَمَمَنُ وَ (بُصْرَى) شَارِيكُهُ لَه شَامُ.

^{٣٩٥} - أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ١٩٧.

موحه مدم، ئه ویش دهلی: بۆ تۆ فەرمانم بئی کراوه، له پێش تۆ بۆ کهسی تری نه کهمهوه.

ئه نه سی کوری مالیک رهزای خوای لی بئی گێراویه تهوه که پێغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمویه تی: (أَنَا أَكْثَرُ الْأَنْبِيَاءِ تَبَعًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَأَنَا أَوْلُ مَنْ يَقْرَعُ بَابَ الْجَنَّةِ) ^{۳۹۶}. واته: من له هه موو پێغه مبه رانی تر شوین که وته م زیاتره له رۆژی قیامته دا، وه من یه که م کهس ده ده م له ده رگای به هه شت.

یه که م کۆمه ل که ده چنه به هه شته وه:

ئه بو هورهیره رهزای خوای لی بئی گێراویه ته وه که پێغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمویه تی: (أَوَّلُ زُمْرَةٍ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ عَلَى صُورَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ عَلَى أَشَدِّ كَوَكَبٍ دُرِّيٍّ فِي السَّمَاءِ إِضَاءَةً، لَا يَبُولُونَ، وَلَا يَتَغَوَّطُونَ، وَلَا يَتَغَلُّونَ، وَلَا يَمْتَحِنُونَ. أَمْشَاتُهُمُ الذَّهَبُ، وَرَشَّحُهُمُ الْمِسْكَ، وَمَجَامِرُهُمُ الْأُلُوَّةُ - عَوْدُ الطَّيِّبِ - أَرْوَأَجُهُمُ الْحُورُ الْعِينُ، عَلَى خَلْقِ رَجُلٍ وَاحِدٍ، عَلَى صُورَةِ أَبِيهِمْ آدَمَ سِتُونَ ذِرَاعًا فِي السَّمَاءِ) ^{۳۹۷}. واته: یه که م ده سه ته که ده رونه به هه شته وه ئه وه رنده روو گه ش و جوانن له شیوهی مانگی چوارده دان، ده سه تهی دوا ی نه وان وه ک گه شترین ئه سه تیره ی ده ره خشان ی ناسمان وان که به ناسمانه وه ده دره وشینه وه، به هه شته یه کان نه میز ده کدن، نه پاشه رۆیان هه یه، نه تف و چلّم و به لّغه میان هه یه، نه نه خو ش ده که ون، شان هه کان یان زیرو زیوه، ئاره قیان میسکه، بخوردانه کان یان دارعو دی تیدا ده سو تی، هاوسه ری حوزیره جوان و نازداره چاو جوانه کانن، له شیوهی یه ک که سدان، بوغزو کینه وه حه سو دیان له نیواندا نی یه، هه مووشیان له شیوهی باب هه گه وره یان ئاده م دروستکرا ون که شه ست بالّ بالایان به رزه.

حه فتا هه زار کهس به بئی لپیره سینه وه ده چنه به هه شته وه:

ئه بو هورهیره رهزای خوای لی بئی فەرمو ی: پێغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمویه تی: (يَدْخُلُ مِنْ أُمَّتِي زُمْرَةٌ هُمْ سَبْعُونَ أَلْفًا تُضِيءُ وَجُوهَهُمْ إِضَاءَةَ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ) ^{۳۹۸}. واته: کۆمه لیک له ئومه تی من به بئی لپیره سینه وه ده چنه به هه شت ژماره یان حه فتا هه زار که سه

^{۳۹۶} - أخرجه مسلم: ۱۹۶.

^{۳۹۷} - مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. أخرجه البخاري ۱/۴۳ (۳۲۴۵) و (۳۲۴۶)، ومسلم ۱/۴۶/۸ (۲۸۳۴) (۱۵) و (۱۷).

^{۳۹۸} - تحقيق الألباني: (صحيح) انظر حديث رقم: ۸۰۷۰ في صحيح الجامع.

روخساریان وهك مانگی چوارده دهره وشیتته وه.

بههشت جیگه‌ی نه‌وانه‌یه هاوهل و شهریک بو خوا بریار نادهن:

پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌فرمویت: (مَنْ لَقِيَ اللَّهَ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ وَمَنْ لَقِيَهِ يُشْرِكُ بِهِ دَخَلَ النَّارَ)^{۳۹۹}. واته: نه‌وه‌ی به دیداری په‌روه‌دگاری شاد بیت و هاوهل و شهریکی بو بریار نه‌دایت نه‌وه ده‌چیته بههشته‌وه، نه‌وه‌ش هاوهل و شهریکی بو بریار دایت نه‌وا ده‌چیته ناگری دوزه‌خه‌وه.

ته‌مه‌نی نه‌هلی بههشت:

پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌فرمویت: (يَدْخُلُ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ جُرْدًا مُرْدًا مُكْحَلِينَ أَبْنَاءَ ثَلَاثِينَ أَوْ ثَلَاثٍ وَثَلَاثِينَ سَنَةً)^{۴۰۰}. واته: نه‌هلی بههشت که ده‌چنه بههشته‌وه موو به لاشه‌یان‌وه نی یه، وهك میرد مندالیک وهان ریشیان نه‌هاتووه پیلوی چاویان ره‌شه وه‌کو نه‌وه‌ی کلیات له‌چاو کرابی، ته‌مه‌نی‌شیان له‌نیوان سی سال یان سی و سی سالانه.

هیژی جوتیوونی نه‌هلی بههشت:

نه‌هس ره‌زای خوی لی بی فرمووی: پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه‌تی: (يُعْطَى الْمُؤْمِنُ فِي الْجَنَّةِ قُوَّةً كَذَا وَكَذَا مِنَ الْجَمَاعِ قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَوْ يُطَبَّقُ ذَلِكَ قَالَ يُعْطَى قُوَّةَ مِائَةٍ)^{۴۰۱}. واته: ئیماندار له بههشتدا نه‌وه‌نده و نه‌وه‌نده هیژی جوتیوونی پی ده‌دریت. وتیان: نه‌ی پیغمبهری خوا! ئایا مروؤ نه‌وه‌نده توانای هدی؟ فرمووی: (به‌لی هیژ و توانای سه‌د که‌سی بی ده‌دریت).

بالا‌ترین شوین له بههشتدا وه‌سیله‌یه (الوسيلة):

پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌فرمویت: (الوسيلة درجة عند الله ليس فوقها درجة فسلوا الله أن يؤتيك الوسيلة)^{۴۰۲}. واته: وه‌سیله پله‌و پایه‌یه که لای خوا له‌وه پله‌ی به‌رزتر نی‌سه،

^{۳۹۹} - صحيح البخاري: ۱۲۶, ومسلم: ۱۳۶.

^{۴۰۰} - جامع الترمذي: ۲۵۴۵, صحيح الجامع: ۷۹۲۸.

^{۴۰۱} - أخرجه الطبراني في الصغير والأوسط وأنظر الصحيحة: ۳۰۰۲.

^{۴۰۲} - سلسلة الصحيحة: ۳۵۷۱.

داوا بکنن له خوای گهوره وه سیله م بی به خشیت.

عبدالله کوری عمری عاص فدرمووی: بیستم له پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده فدرمووی: (..فَمَنْ سَأَلَ لِي الْوَسِيلَةَ حَلَّتْ لَهُ الشَّعَاعَةُ) ٤٠٣. واته: هدر که سیک داوای وه سیله م بو بکات له خوای گهوره، نهوا بهر شه فاعه تم ده که ویت.

بهرزترین پله و پایه ی بههشت:

خوای گهوره ده فدرمووی: M وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْعُقَلَاءُ طه: ٧٥. واته: هدر که س به باوهر داری بگه ریته وه بو لای خواو کرده وی چاکه ی کرد بیت نهوا نهو که سانه پله بهرزه کانی بههشت به ده ست ده هین.

نه بو هورهیره رهزای خوای لی بی فدرمووی: پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فدرمویه تی: (إِنَّ فِي الْجَنَّةِ مِائَةَ دَرَجَةٍ أَعَدَّهَا اللَّهُ لِلْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِهِ كُلُّ دَرَجَتَيْنِ مَا بَيْنَهُمَا كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ فَسَلُوهُ الْفِرْدَوْسَ فَإِنَّهُ أَوْسَطُ الْجَنَّةِ وَأَعْلَى الْجَنَّةِ وَقَوْفُهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ وَمِنْهُ تَفَجَّرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ) ٤٠٤. واته: له بههشتدا سه د پله هه به خوای گهوره ناماده ی کردوون بو موجهیدن و تیکوشهرانی ریگای خوا، نیوانی هدر دوو پله بهک به نه ندازه ی نیوان ناسمان و زهویه، نه گهر داواتان له خوا کرد داوای فیردهوس بکنن، چونکه ناوهر استی بههشته و بهرزترین پله بهتی، عهرشی خوای گهوره له سهرویه وهویه، له ویشه وه تافگه و روبار کانی بههشت هه لده قولین.

نزمترین پله و پایه ی بههشت:

موغیره ی کوری شوعبه رهزای خوای لی بی فدرمووی: پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فدرمویه تی: (سَأَلَ مُوسَى - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - رَبَّهُ: مَا أَدْنَى أَهْلِ الْجَنَّةِ مَنْزِلَةً؟ قَالَ: هُوَ رَجُلٌ يَجِيءُ بَعْدَ مَا أُدْخِلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ، فَيَقَالُ لَهُ: ادْخُلِ الْجَنَّةَ. فَيَقُولُ: أَيُّ رَبِّ، كَيْفَ وَقَدْ نَزَلَ النَّاسُ مَنْزِلَهُمْ، وَأَخَذُوا أَخْدَاتِهِمْ؟ فَيَقَالُ لَهُ: أَرْضَى أَنْ يَكُونَ لَكَ مِثْلُ مَلِكٍ مَلِكٍ مِنْ مُلُوكِ الدُّنْيَا؟

٤٠٣ - أخرجه مسلم: ٤/٢ (٣٨٤) (١١) .

٤٠٤ - أخرجه البخاري: ٧٤٢٣ .

يَمُوتُ وَيَنْعَمُ لَا يَبَاسُ لَأَيُّ شَبَابُهُمْ وَلَا تُحَرِّقُ نِيَابُهُمْ^{٤٠٦}. واته: خشتيک له ئالتون، خشتيک له زيوه، قورې نيوان خشته کان ميسکه، بهردو چدوه کهی له دورو ياقوته، خو له کهی له زهغه رانه، هدرکس بچيته ناوی هدردهم له خو شيدايه بيزار و ناوميد ناييت و نهر ده بی و نامری، پو شاک و جل و بهرگی نادریت و کون ناييت، هدرگيز پيريش ناييت.

پيغهمبهری خوا صلی الله عليه وسلم ده فهرمويت: (في الجنة عرفة يرى ظاهرها من باطنها، و باطنها من ظاهرها، فقال أبو مالك الأشعري: لمن هي يارسول الله؟ قال: لمن أطاب الكلام، وأطعم الطعام، وبات قائماً والناس نياماً)^{٤٠٧}. واته: بههشت ژووری وای تيدايه له ناوهوه دهره وهی ده بينی، له دهره وه ناوه وهی ده بينی، نه بو ماليکی نه شعدری ره زای خوی لی بی و تی: نهی پيغهمبهری خوا نه وه بو کييه؟ فهرمووی: بو نه و کهسه به که قسه ی جوان و چاک بکات، خواردن بدات به فه قيرو هه ژاران، شه ونويژ بکات له کاتيکدا خه لک خه وتون، قورئانی زور بخوينی له شه ودا.

شيوهی چادره کانی بههشت:

نه بو موسا ره زای خوی لی بی فهرمووی: پيغهمبهری خوا صلی الله عليه وسلم فهرمويه تی: (إنَّ لِلْمُؤْمِنِ فِي الْجَنَّةِ لَخَيْمَةً مِنْ لَوْلُؤَةٍ وَاحِدَةٍ مُجَوَّفَةٍ طُولُهَا فِي السَّمَاءِ سِتُونَ مِيلاً. لِلْمُؤْمِنِ فِيهَا أَهْلُونَ يَطُوفُ عَلَيْهِمُ الْمُؤْمِنُ فَلَا يَرَى بَعْضُهُمْ بَعْضاً)^{٤٠٨}. واته: بو باوه ردار له بههشتدا چادریک هه به له مرواری ناو بوش، پانی به کهی شهست ميله، هه روا دريژايه کهشی شهست ميله، له هه ر گۆ شه به کا کۆمه ليکی تيدايه، نه وانی ديکه نايين، بروادار به سهرياندا ده گه ريت.

دارو دره خته کانی بههشت:

پيغهمبهری خوا صلی الله عليه وسلم ده فهرمويت: (مَا فِي الْجَنَّةِ شَجَرَةٌ إِلَّا وَسَاقُهَا مِنْ ذَهَبٍ)^{٤٠٩}. واته: هه دارو دره ختيک له بههشتدا بيت ئيللا قه د و لقه کانی له ئالتونه.

^{٤٠٦} - أخرجه أحمد والبخاري والترمذي (صحيح سنن الترمذي): ٢٠٥٠.

^{٤٠٧} - أخرجه الطبراني: ٤٨٣ والحاكم وقال الألباني حسن صحيح، (صحيح الترغيب والترهيب): ٦١٧.

^{٤٠٨} - متفق عليه. أخرجه البخاري: ١٨١/٦ (٤٨٧٩)، ومسلم: ١٤٨/٨ (٢٨٣٨) (٢٣).

^{٤٠٩} - أخرجه الترمذي وابن حبان في صحيحه، (صحيح سنن الترمذي): (٢٠٤٩).

ئەبو سەئیدى خودرى فەرمووى: پيغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم فەرمويەتى: (إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَشَجَرَةً يَسِيرُ الرَّكْبُ فِي ظِلِّهَا مِائَةَ عَامٍ لَا يَقْطَعُهَا) ^{٤١٠}. واتە: بيگومان بەهەشت درەختى وای تىدايه سوار دەتوانيت سەد سال بە سيبەره كانبانا بروت بى ئەوهى بپيڤت.

خوای گهوره لهو بارهوه ده‌فەرمویت: M [^ _ ` a b c d e f g h i j k l m n o p q r s t u v w x y z]
 Lml i k j i h الواقعة: ٢٩-٣٣. واتە: دارى مؤزى هۆنراو بە هيشوووه مؤز، سيبەرى بەردهوام و، ئاوى رهوان، وه ميوههاتى زۆر، كه هەرگيز ته‌واو نابى و قه‌ده‌غەش ناکرى.

رووباره کانی بههشت:

خوای گهوره ده‌فەرمویت: M [^ _ ` a b c d e f g h i j k l m n o p q r s t u v w x y z]
 { لَأَنَّا وَسُقُومًا حَمِيمًا فَفَقَعَ أَمْعَاءَهُمْ } | { y x w v u t s r p o n m l k j
 محمد: ١٥. واتە: وينەى ئەو بەهەشتەى كه بەلێن دراوه بدریت بە خواناسان و پارێزكاران، رووبارى ئاوى سازگارى تىدايه كه ناگۆرى، رووبارى شير كه تامى ناگۆرى، وه رووبارى شه‌رابى خۆش بۆ ئەوانەى ده‌بجۆنه‌وه، وه رووبارى هه‌نگوینی پالڤته‌کراو.

ئەنەس ره‌زای خوای لى بى فەرمووى: پيغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم فەرمويەتى: (دخلت الجنة فإذا أنا بنهر حافته خيام اللؤلؤ فضربت بيدي إلى ما يجري فيه الماء فإذا مسك أذفر فقلت ما هذا يا جبريل قال هذا الكوثر الذي أعطاكه الله) ^{٤١١}. واتە: چومه ناو بەهەشت و کاتیک له‌سه‌ر كه‌نارى رووباریك راوه‌ستا بووم بينيم ده‌وروبەرى لیواره‌کانى هه‌مووى پره له چادر و خيوه‌تى گه‌وه‌ردار، منيش به‌هه‌ردوو ده‌سته‌کام کيشام به‌ ئاوه‌که‌دا بۆ ئەوهى ئاوم بۆ بيت، چ ئاوى له‌ ميسکيکى زۆر بۆنخۆش و پاک و بيگه‌رد بۆندار تر بوو، گوتم: ئەى جبريل ئائمه‌ چى‌يه؟ فەرمووى: ئەو ئاوه‌ که‌وسه‌ره‌يه كه‌ خوا به‌تۆى داوه له‌ بههەشت تا بينۆشيت و بيده‌يته ئەوانەى ئەهلى بههەشتن.

^{٤١٠} - أخرجه البخاري: ٣٢٥١ .

^{٤١١} - صحيح الجامع: ٣٣٦٥ .

پوشاکی نه‌هلی به‌هشت:

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: M إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٣﴾ L الحج: ٢٣. واته: نه‌وانده‌ی که باوه‌ریان هیناوه و کرده‌وه چاکه‌کانیان کرده‌وه ده‌یانخنده به‌هشتانیک رواره‌کان به‌ژیراندا ده‌رۆن، ده‌رازیترینه‌وه به‌بازنی نالتون و مرواری وه پوشاکیان له به‌هشتدا ناوریشمه.

نه‌بو هوره‌یره ره‌زای خوای لی بی فدرمووی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فدرمویه‌تی: (مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ يَنْعَمُ لَا يَيْئَسُ لَا تَبْلَى ثِيَابُهُ وَلَا يَفْتَنُ شِبَابُهُ) ٤١٢. واته: هدر که‌س بجیته به‌هشتنه‌وه هم‌میشه به‌هرمه‌ند ده‌بیت و بی هیوا نابیته، پوشاکی کۆن نابیته و نادرپیت، تافی لاوی به‌سه‌ر ناچیته و پیریش نابیته.

به‌رده‌وامی و نه‌برانه‌وه‌ی نازو نیعمه‌تی به‌هشت:

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: M إِنَّ هَذَا لِرِزْقِنَا مَا لَكُم مِّنْ فَخْرٍ ﴿٥٤﴾ L ص: ٥٤. واته: نه‌و نازو نیعمه‌تی به‌هشته که پیمان به‌خشیون و له‌ناوچوون و برانه‌وه‌ی نی‌یه.

هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: M - ل الرعد: ٣٥. واته: خواردن و سپیهره‌که‌ی هه‌میشه‌یی‌یه.

ئین عومدر ره‌زای خویان لی بی فدرمووی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فدرمویه‌تی: (إِذَا صَارَ أَهْلُ الْجَنَّةِ إِلَى الْجَنَّةِ وَأَهْلُ النَّارِ إِلَى النَّارِ جِيءَ بِالْمَوْتِ حَتَّى يُجْعَلَ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ ثُمَّ يُدْبِحُ ثُمَّ يُنَادِي مُنَادٍ يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ لَا مَوْتَ وَيَا أَهْلَ النَّارِ لَا مَوْتَ فَيَزَادُ أَهْلَ الْجَنَّةِ فَرَحًا إِلَى فَرَحِهِمْ وَيَزَادُ أَهْلَ النَّارِ حُزْنًا إِلَى حُزْنِهِمْ) ٤١٣. واته: کاتیک به‌هشتیه‌کان به‌ره‌وه به‌هشت یه‌کلایی کرانه‌وه و، دۆزه‌خیه‌کانیش به‌ره‌وه دۆزه‌خ یه‌کلاکرانه‌وه مردن ده‌هینریت له نیوان به‌هشت و دۆزه‌خدا سه‌رده‌برریت، ئیجا جارچی‌ک جار ده‌دات، نه‌ی به‌هشتیه‌کان ئیتر مردن نی‌یه، نه‌ی دۆزه‌خیه‌کانیش ئیتر مردن نی‌یه، ئیجا به‌هشتیه‌کانیش له‌سه‌رو دل خوشیه‌که‌یانه‌وه هینده‌ی تر

٤١٢ - أخرجه مسلم: ٢٨٣٦.

٤١٣ - أخرجه البخاري: ٦١٨٢ ومسلم: ٢٥٨٠.

دلخو‌ش دهن و، د‌رزه‌خیه‌کانیش له‌سه‌رو خه‌فته‌ته‌که‌یانه‌وه‌ه‌ینده‌ی تر خه‌فته‌تبار دهن.

به‌هه‌شت ه‌یچ غه‌م و په‌ژاره‌یه‌کی تیدا نی یه:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: M إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي جَهَنَّمَ
 ۹۱ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شُرْرُ مُمْسِكٍ لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ ﴿٤٨﴾ L الحجر: ٤٥ - ٤٨. واته:
 به‌راستی خو‌اناس و پاریز‌کاران له‌ناو بقاخه‌کانی به‌هه‌شت و کانپوه ساز‌گاره‌کاندان، پ‌یان
 ده‌وتریت: ب‌چنه‌ ناوی به‌سه‌لامه‌تی و سه‌لامتان له‌سه‌ر بی‌ت ژ‌یانی پر له ئاسووده‌یی تیدا
 به‌رنه‌سه‌ر، له‌ کاتیکدا ه‌هرچی کینه‌و بوغزه له دل و ده‌روو‌نیاندا ده‌رمان کی‌شاو ئه‌و به‌خته‌وه‌رانه
 برای یه‌ک‌ترن و له‌سه‌ر کورسی و قه‌نه‌فه به‌رامبه‌ر به‌یه‌ک‌تر داده‌نیشن و توشی ه‌یچ کی‌شه‌و
 گرفتیک نابن و به‌هه‌میشه‌یی تیدا ده‌حه‌وینه‌وه، ه‌یچ کات ئه‌وان له‌و به‌هه‌شته‌ده‌رنا‌کرین.

خو‌ریه‌کانی به‌هه‌شت:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: M < ; = > ? @ LA الواقعة: ٢٢ - ٢٣. واته: وه
 خو‌ریانی چاو‌گه‌ش و چاو به‌له‌ک، وه‌ک مرواری ناو سه‌ده‌ف وان.

ه‌ه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: M √ ∞ x y LZ الدخان: ٥٤. واته: ه‌ه‌روه‌ها کی‌ژانی چاو
 گه‌وره ده‌که‌ینه‌هاوسه‌ریان.

ئهبو هوره‌یره ره‌زای خوای لی بی فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم
 فه‌رمویده‌تی: (وَلَوْ أَنَّ امْرَأَةً مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ أَطَّلَعَتْ إِلَى أَهْلِ الْأَرْضِ لَأَضَاعَتْ مَا بَيْنَهُمَا وَلَمَلَأَتْهُ رِيحًا
 وَكُنْصِفُهَا عَلَى رَأْسِهَا خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا) ^{٤١٤}. واته: نه‌گه‌ر ئافره‌تیک‌ی به‌هه‌شت خو‌ی پ‌یشانی
 خه‌لکی سه‌ر زه‌وی بدات ه‌ه‌موو زه‌وی رو‌شن ده‌کاته‌وه و بو‌ن خو‌شی ده‌کات، به‌راستی ته‌نها
 سه‌رپوشه‌که‌ی چاک‌تره له ه‌ه‌موو دنیاو ئه‌وه‌یشی تیدا یه.

بازاره‌کانی به‌هه‌شت:

ئهبو هوره‌یره ره‌زای خوای لی بی فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رمویده‌تی:

^{٤١٤} - أخرجه البخاري: ٢٦٤٣.

(إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَسُوقًا يَأْتُونَهَا كُلُّ جُمُعَةٍ فَتَهُبُّ رِيحُ الشَّمَالِ فَتَحْتُو فِي وُجُوهِهِمْ وَيَتَابِعُهُمْ فَيَزِدُّونَ حُسْنًا وَجَمَالَ فَيَرْجِعُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ وَقَدْ ازْدَادُوا حُسْنًا وَجَمَالَ فَيَقُولُ لَهُمْ أَهْلُوهُمْ وَاللَّهِ لَقَدْ ازْدَدْتُمْ بَعْدَنَا حُسْنًا وَجَمَالَ فَيَقُولُونَ وَأَنْتُمْ وَاللَّهِ لَقَدْ ازْدَدْتُمْ بَعْدَنَا حُسْنًا وَجَمَالَ)^{٤١٥}. واته: له به‌هشتدا بازارِيك هه‌يه، هه‌موو جومعه‌يه‌ك به‌هشتيه‌كان سه‌رداني ده‌كهن، شنه‌بای شه‌مال لیان هه‌ل نه‌كات، له گولاو و میسك و عه‌تری جوړاو جوړی به‌هشت ده‌پرژینی له ره‌نگ و روخسارو له جل و بدرگیان، ئیتر نه‌وه‌نده‌ی تر نازدار و شیرین و جوانیان نه‌كات، جا له‌سه‌ر نه‌و حاله، كه گه‌لی له جارانیان جوانترن، ده‌گه‌رینه‌وه بو‌لای كه‌س و کاریان، كه‌س و كاره‌كانیان پییان ده‌لین: به‌خوا گه‌لی گه‌لی له جارن نازدار ترو جوانتر بوون! نه‌وانیش ده‌لین: به‌خوا ئیوه‌ش گه‌لی گه‌لی له جارن نازدار ترو جوانتر بوون!

رازی بوونی خوا له نه‌هلی به‌هشت:

نه‌بو سه‌عیدی خودری ره‌زای خوای لسی بی‌فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رمویه‌تی: (إِنَّ اللَّهَ - عَزَّ وَجَلَّ - يَقُولُ لِأَهْلِ الْجَنَّةِ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ، فَيَقُولُونَ: لَبَّيْكَ رَبَّنَا وَسَعْدَيْكَ، وَالْخَيْرُ فِي يَدَيْكَ، فَيَقُولُ: هَلْ رَضِيتُمْ؟ فَيَقُولُونَ: وَمَا لَنَا لَا نَرْضَىٰ يَا رَبَّنَا وَقَدْ أُعْطِينَا مَا لَمْ نُعْطِ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، فَيَقُولُ: أَلَا أُعْطِيكُمْ أَفْضَلَ مِنْ ذَلِكَ؟ فَيَقُولُونَ: وَأَيُّ شَيْءٍ أَفْضَلُ مِنْ ذَلِكَ؟ فَيَقُولُ: أَحِلُّ عَلَيْكُمْ رِضْوَانِي فَلَا أَسْخَطُ عَلَيْكُمْ بَعْدَهُ أَبَدًا)^{٤١٦}. واته: خوای بالاده‌ست و خاوه‌ن شكو به‌هشتيه‌كان ده‌فه‌رمویت: ئه‌ی خه‌لكی به‌هشت! نه‌وانیش به‌يه‌ك ده‌نگ ده‌لین: به‌فه‌رموو ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان، ئیمه‌ملكه‌چ و گوپړایه‌لی توین هه‌میشه‌ئیمه‌ئاماده‌ین بو‌جی به‌جیکردنی فه‌رمانه‌كانت، سه‌رچاوه‌ی گشت خپرو خو‌شی و به‌هره‌يه‌ك له ده‌ستی تو‌دایه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: نایا رازین به‌هشی خو‌تان له به‌هشتدا؟ ده‌لین: ئه‌ی بو‌رازی نین، له‌م به‌شه‌باشه‌كه‌تو داو‌ته به‌ئیمه‌ده‌بی له‌مه‌باشتر هه‌بی؟ خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ئه‌دی ده‌لین چی نه‌گه‌ر له‌وه‌یش باشترتان پی‌بده‌م؟ ده‌لین جا‌شتی وا هه‌یه، ده‌بی چی هه‌بی له‌وه‌باشتر بی؟ خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: شایسته‌ی خو‌ش‌نودی و ره‌زامه‌ندی خو‌متان ده‌كدم، له‌مه‌ولا هه‌رگیز لی‌تان زویر نا‌یم و نا‌ره‌نجیم.

^{٤١٥} - أخرجه مسلم: ٢٨٣٣.

^{٤١٦} - متفق عليه. أخرجه البخاري: ١٤٢/٨ (٦٥٤٩)، ومسلم: ١٤٤/٨ (٢٨٢٩) (٩).

گهورهترین خوژی بههشت بینینی خواجه:

خوای گهوره دهفهرمویت: M (' % \$ # ") / . , + *) 3210
 4 5 L یونس: ۲۶. واته: بؤ ئهوانه‌ی چاکه‌یان کردوو پاداشتی چاکر و زیاتریان هدیہ
 (که بینینی خواجه) دهه و چاوایان داناگری هیچ رهشی و تپ و تۆزو ریسواییه که ئه‌وانه هاورپی
 بههشتن، ئه‌وانه لهو (بههشته) دان به ههمیشه‌یی.

هدروها دهفهرمویت: M (' % \$ # ") / . , + *) 3210 القیامة: ۲۲ - ۲۳. واته: زۆر روخسار
 لهو رۆژده‌دا گهشاوه‌ن، تهماشای په‌روه‌دگاریان ده‌کهن.

صوهه‌یب ره‌زای خوای لی بی فهرمووی: پیغمبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمویه‌تی: (إذا
 دَخَلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ يَقُولُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: تُرِيدُونَ شَيْئًا أَزِيدُكُمْ؟ فَيَقُولُونَ: أَلَمْ نُبَيِّضْ وَجُوهَنَا؟
 أَلَمْ تُدْخِلْنَا الْجَنَّةَ وَنُخْرِجْنَا مِنَ النَّارِ؟ فَيَكْشِفُ الْحِجَابَ، فَمَا أُعْطُوا شَيْئًا أَحَبَّ إِلَيْهِمْ مِنَ النَّظَرِ إِلَى
 رَبِّهِمْ)^{۴۱۷}. واته: کاتیک بههشته‌یه کان سه‌رجه‌م ده‌چنه بههشت، خوا تبارک و تعالی بییان
 ده‌فهرمویت: ئه‌دی شتیکی ترتان ده‌وی بۆتان زیاد بکه‌م؟ ئه‌وانیش ده‌لین: چی ماوه تا بییمان
 به‌دیت، ئه‌وه‌تانی روت سپی کردوین و له‌ناو بههشته‌دا داناوین و له‌ ناگری دۆزه‌خ رزگارت
 کردوین! جا خوا په‌رده‌ی نیوانی خوژی و به‌نده‌کانی هه‌ل ده‌مالی و به‌نده‌کان به‌چاوی سه‌ر
 تهماشای زاتی په‌روه‌دگاری خویان ده‌کهن، ئیت هرگیز شتی وا خوژ و خوژه‌ویست له‌وه‌و
 پیش خه‌لات نه‌کراوه بییان، وه‌ک ئه‌وه به‌چاوی سه‌ر تهماشای زاتی په‌روه‌دگاری خویان بکه‌ن.

جه‌یری کوری عبدالله به‌جهدلی ره‌زای خوای لی بی فهرمووی: شه‌وی له‌ خزمه‌ت پیغمبه‌ردا
 بوین، مانگی چوارده‌ بوو، تهماشابه‌کی مانگی کردوو فهرمووی: (إِنَّكُمْ سَتَرُونَ رَبَّكُمْ كَمَا تَرَوْنَ
 هَذَا الْقَمَرَ، لَا تُصَافُونَ فِي رُؤْيَيْهِ، فَإِنْ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ لَا تُغْلَبُوا عَلَى صَلَاةٍ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ
 غُرُوبِهَا، فَافْعَلُوا)^{۴۱۸}. واته: چۆن نیستا ئه‌و مانگی چوارده‌یه به‌ ناسانی ده‌بینن له‌ قیامه‌تدا ئاوا
 خوای خو‌تان ده‌بینن و له‌ بینیندا توشی هیچ زه‌هه‌تی نابن، ده‌ی به‌ ئومیدی شادبوون به‌و به‌هره
 گه‌وره‌یه تا ده‌توانن ناگاداری نویژی به‌یانی و عه‌سر بن و مه‌یان فه‌وتین. پاشان ئه‌م ئایه‌دی

^{۴۱۷} - أخرجه مسلم: ۱۱۲/۱ (۱۸۱) (۲۹۷).

^{۴۱۸} - متفقٌ عليه. أخرجه البخاري ۱۴۵/۱ (۵۵۴)، ومسلم ۱۱۳/۲ (۶۳۳) (۲۱۱).

زۆر بهی ئههلی بههشت ههزاره كانن:

ههروهها دهفهرمویت: (أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَهْلِ الْجَنَّةِ؟ كُلُّ ضَعِيفٍ مُتَضَعِّفٍ، لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لِابْتِرَاءِ، أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَهْلِ النَّارِ؟ كُلُّ عُتْلٍ جَوَاطِ مُسْتَكْبِرٍ) ٤١٩. واته: پیتان بلیم بههشتیه کان کامانهن؟ وتیان: بهلی فهرموو: ههموو کهسیکی لاوازی خو به لاواز زان، که نه گهر سویند لهسهه خوا بجوات داواکهی بو جیهه جی ده کات، پاشان فهرموو: پیتان بلیم دۆزه خیه کان کامانهن؟ وتیان: بهلی فهرموو: ههموو کهله ره قیکی چاوبرسی خو په رستی له خو بایی خو بهزلزان.

ئه بو هورهیره رهزای خوای لی بی فهرموو: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمویتی: (يَدْخُلُ الْجَنَّةَ أَقْوَامٌ أَفْنَدْتُهُمْ مِثْلُ أَفْنَادَةِ الطَّيْرِ) ٤٢٠. واته: کومه لانی وهها ده چنه بههشتهوه دلیان وهک دلی بالنده وایه.

ههروهها فهرمویتی: (تَحَاجَّتْ الْجَنَّةُ وَالنَّارُ فَقَالَتْ النَّارُ أُورِثُ بِالْمُتَكَبِّرِينَ وَالْمُتَجَبِّرِينَ وَقَالَتْ الْجَنَّةُ فَمَا لِي لَا يَدْخُلْنِي إِلَّا ضُعَفَاءُ النَّاسِ وَسَقَطُهُمْ وَغِرَّتُهُمْ..) ٤٢١. واته: بههشت و دۆزه خ مشت و مریان بوو، دۆزه خ وتی: من تایهت کراوم به خو بهزلزان و مل هوره سته مکاره کان، بههشتیش گوتی: باشه من چیمه وا ههه کهسانی زه بوون و لاواز و بی سهرو ساخته و رازونیا ز نه بیته نایته ناوم؟.

بههشت به ناخۆشی دهوره دراوه:

پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دهفهرمویتی: (حُفَّتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ وَحُفَّتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ) ٤٢٢. واته: بههشت به ناخۆشی دهوره دراوه، واته به دهست هیتانی بههشت

٤١٩ - مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. أخرجه البخاري: ١٩٨/٦ (٤٩١٨)، ومسلم: ١٥٤/٨ (٢٨٥٣) (٤٦).

٤٢٠ - أخرجه مسلم ١٤٩/٨ (٢٨٤٠) (٢٧).

٤٢١ - أخرجه البخاري: ٤٥٦٩، ومسلم: ٢٨٤٦.

٤٢٢ - مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. أخرجه البخاري ١٢٧/٨ (٦٤٨٧)، ومسلم ١٤٣/٨ (٢٨٢٣).

سیفه‌ته‌کانی ناگری دۆزه‌خ

ترسان له ناگر:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: **M** يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُوا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا
شِدَاةٌ لَا يَبْصُرُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٦﴾ L التحريم: ٦. واته: ئەه‌ی ئەو که‌سانه‌ی باوه‌رتان
هه‌یاوه‌ خۆتان و خاوه‌ خه‌زانتان به‌اریزن له‌و ناگره‌ی سوته‌مه‌نه‌یه‌که‌ی خه‌لک و به‌رده‌،
سه‌ره‌رشته‌یاری ئەو دۆزه‌خ و ناگره‌ جو‌ره‌ مه‌لانیکه‌یه‌کن زۆر دل‌ ره‌ق و توندو‌ تیه‌زن، ناهه‌رمانی
خوای ناکه‌ن له‌ هه‌یج شته‌یکدا که‌ فه‌رمانیان پی‌ بدات و هه‌رچی فه‌رمانیه‌کیان پی‌ بدری ئەه‌نجامی
ده‌ده‌ن.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: **M** فَاقْتُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾ L البقرة: ٢٤. واته:
خۆتان به‌اریزن له‌و ناگره‌ی سوته‌مه‌نه‌یه‌که‌ی خه‌لک و به‌رده‌، بۆ کافه‌ره‌کان ئاماده‌که‌راوه‌و
چاوه‌رتیان ده‌کات.

عه‌دی کوری حاتیم ره‌زای خوای لی‌ بی‌ فه‌رمووی: بیستم له‌ پیغه‌مه‌به‌ری خوای صلی الله علیه
وسلم ئەبه‌فه‌رموو: (اتَّقُوا النَّارَ وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ) ٤٦. واته: خۆتان له‌ ناگری دۆزه‌خ به‌اریزن با به
له‌ته‌ی ده‌نکه‌ خورمايه‌ کیش به‌یت.

هه‌روه‌ها فه‌رمویده‌تی: (مَثَلِي وَمَثَلِكُمْ كَمَثَلِ رَجُلٍ أَوْقَدَ نَارًا فَجَعَلَ الْجَنَادِبُ وَالْفَرَاشُ يَقَعْنَ فِيهَا
وَهُوَ يَدْبُهِنَّ عَنْهَا ، وَأَنَا آخِذٌ بِحُجْرَتِكُمْ عَنِ النَّارِ ، وَأَنْتُمْ تَقْلَتُونَ مِنْ يَدِي) ٢٧. واته: وینه‌ی من و
وینه‌ی ئیوه‌ی نه‌ته‌وه‌ی من وه‌ک وینه‌ی به‌یوانیک وایه‌ ناگریکی کرد به‌یتسه‌وه‌ جانه‌وه‌ر و په‌پوله‌یه‌کی
زۆر دوریان دایه‌ت په‌یتا په‌یتا ته‌ی به‌کون و به‌سوتین ئەه‌ویش خۆش خۆش دوریان به‌خاته‌وه‌ له‌
ناگره‌که‌، که‌چی ئیوه‌ به‌زۆر خۆتان له‌ ده‌ستم راده‌پسکین و خۆتان‌ی ته‌ی فره‌ی ده‌ده‌ن.

پیغه‌مه‌به‌ر صلی الله علیه وسلم په‌نای گرتوه‌ به‌ خوا له‌ ناگر:

ئه‌نه‌س ره‌زای خوای لی‌ بی‌ فه‌رمووی: زۆرتین پارانه‌وه‌ی پیغه‌مه‌به‌ری خوای صلی الله علیه وسلم

٤٦ - مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. أخرجه البخاري: ١٣٦/٢ (١٤١٧) ، ومسلم: ٨٦/٣ (١٠١٦).

٤٧ - أخرجه مسلم: ٦٤/٧ (٢٢٨٥) (١٩) .

نعمه بوو نهیغهموو: (اللَّهُمَّ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ) ٤٢٨.

پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمانی ده کرد به هاوه لانی له دواى ته حیات خویندن پهنا بگرن به خوا له چوار شت که به کیکیان ناگری دوزخه، وه که لهم فهدموده یه دا ناماژهی پیداره: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ) ٤٢٩.

نه ندهسی کوری مالیک ره زای خواى لی بی فهدمووی: پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهدمووی: (مَنْ سَأَلَ اللَّهَ الْجَنَّةَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ قَالَتْ الْجَنَّةُ اللَّهُمَّ ادْخِلْهُ الْجَنَّةَ وَمَنْ اسْتَجَارَ مِنَ النَّارِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ قَالَتْ النَّارُ اللَّهُمَّ أَجِرْهُ مِنَ النَّارِ) ٤٣٠. واته: نه وهی سی جار دواى به هه شت بکات له خواى گه وره، به هه شت ده لی: خوايه بیخهره به هه شته وه، وه نه وهی سی جار پهنا بگریت به خوا له ناگری دوزخ، دوزخه ده لی: خوايه بیپاریزه له ناگر.

خواى گه وره فرمانی کردوه به پیغهمبهر صلی الله علیه وسلم که خزم و که سه نزیکه کانی ناگادار بکاته وه و بیانترسیت له ناگری دوزخه:

نه بو هوره ره زای خواى لی بی ده لی: کاتیک ندم نایه ته دابه زی: LRQ P O M الشعراء: ٢١٤. واته: خزمه هرهه نزیکه کانت ناگادار بکهره وه و بیانترسیته له قار و غزه بی خوا.

پیغهمبهر صلی الله علیه وسلم قوره یشی بانگ کرد که کوپونه وه، همم به شیوهی به گهستی همم به شیوهی تاییه تی مده ترسی نانه به رو هو شیاری کردنه وه، یه که به یه که ناوی هیان و فهدمووی: (يَا بَنِي عَبْدِ شَمْسٍ، يَا بَنِي كَعْبِ بْنِ لُؤَيٍّ، أَنْقِدُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ، يَا بَنِي مُرَّةَ بْنِ كَعْبٍ، أَنْقِدُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ، يَا بَنِي عَبْدِ مَنَافٍ، أَنْقِدُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ، يَا بَنِي هَاشِمٍ، أَنْقِدُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ، يَا بَنِي عَبْدِ الْمُطَلِّبِ، أَنْقِدُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ، يَا فَاطِمَةُ، أَنْقِذِي نَفْسَكَ مِنَ النَّارِ. فَإِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا، غَيْرَ أَنَّ لَكُمْ رَحِمًا سَأَبُلْهَا بِيَلَالِهَا) ٤٣١. واته: نهی نه وهی عبده شه مس! نهی

٤٢٨ - متفق عليه. أخرجه البخاري: ١٠٢/٨ (٦٣٨٩)، ومسلم ٦٨/٨ (٢٦٩٠) (٢٦).

٤٢٩ - أخرجه مسلم: ٩٣/٢ (٥٨٨) (١٢٨).

٤٣٠ - أخرجه الترمذي و النسائي، صحيح سنن ابن ماجه: ٤٣٤٠، صحيح الجامع: ٦٢٧٥.

٤٣١ - أخرجه مسلم: ١٣٣/١ (٢٠٤) (٣٤٨).

نه‌وهی که‌یی کوری لوئه‌ی! خوٚتان له ناگری دۆزه‌خ رزگار کهن، ئە‌ی نه‌وه‌ی مور‌ه‌ی کوری که‌عب! خوٚتان له دۆزه‌خ رزگار کهن، ئە‌ی نه‌وه‌ی عه‌بدو مه‌ناف! خوٚتان له دۆزه‌خ رزگار کهن، ئە‌ی نه‌وه‌ی هاشم! خوٚتان له دۆزه‌خ رزگار کهن، ئە‌ی فاتیمه‌ی کچی موحممه‌د خوٚت له دۆزه‌خ رزگار که، بزانه‌ن من له‌لای خوا ده‌سه‌لاتی هی‌چم نی‌یه‌ که بیکه‌م بو ئیوه، ئە‌وه‌نده هه‌یه له دنیادا مافی خزمایه‌تیتان به‌جی ئە‌هینم.

ئه‌وانه‌ی ژیره‌و هۆشه‌ندن په‌نایان گرتوه به‌ خوا له‌ سزای ناگر:

خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: [Z Y M \] ^ _ ` a b c
e f g h i j k l m n o p q r s t u v w

{ z y x } | { - اَلنَّارَ فَقَدْ اُخْرِتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ اَنْصَارٍ } ل آل عمران: ۱۹۰ - ۱۹۲. واته:
به‌راستی له دروستکردنی ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا و له جیاوازی شه‌و و روژدا چه‌نده‌ها به‌لگه هه‌یه بو‌خاوه‌ن ژیره‌یه‌کان، ئە‌وانه‌ی که یادی خوا ده‌کهن به‌په‌وه‌و به‌دانیشتنه‌وه به‌راکشانه‌وه، وه بیرده‌که‌نه‌وه له دروستکردنی ئاسمانه‌کان و زه‌وی ئە‌لین: ئە‌ی په‌روه‌ردگارمان ئە‌م جیهانه‌ت دروست نه‌کردوه به‌په‌وه‌و، پاک و بی‌گه‌ردی بو‌تۆ، ده‌سا تۆش بمانپاریزه له‌ سزای ناگری دۆزه‌خ، ئە‌ی په‌روه‌ردگارمان هه‌ر که‌س تۆ بیخه‌ینه ناگری دۆزه‌خه‌وه ئە‌وه بیگومان ریسوات کردوه، وه هی‌چ پشتیوانیک نی‌یه بو‌سته‌مکاران.

په‌غه‌مه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌ باسی ئە‌و مه‌لائیکانه‌دا که ده‌گه‌رین به‌ شوین ئە‌وانه‌دا کۆ‌ده‌بنه‌وه و یادی خوا ده‌کهن: خوا‌ی گه‌وره لییان ده‌پرسیت له‌ کاتیکدا خۆ‌ی له‌وان ناگادار تره به‌ حالیان: (مِمَّ يَتَعَوَّدُونَ؟ قَالَ: يَقُولُونَ: يَتَعَوَّدُونَ مِنَ النَّارِ؛ قَالَ: فَيَقُولُ: وَهَلْ رَأَوْهَا؟ قَالَ: يَقُولُونَ: لَا وَاللَّهِ مَا رَأَوْهَا. فَيَقُولُ: كَيْفَ لَوْ رَأَوْهَا؟! قَالَ: يَقُولُونَ: لَوْ رَأَوْهَا كَانُوا أَشَدَّ مِنْهَا فِرَارًا، وَأَشَدَّ لَهَا مَخَافَةً. قَالَ: فَيَقُولُ: فَأُشْهِدُكُمْ أَنِّي قَدْ غَفَرْتُ لَهُمْ..) ۴۳۲. واته: به‌نده‌کانم له‌چی ده‌ترسن و خۆیان له‌چی ده‌پاریزن؟ په‌غه‌مه‌ر صلی الله علیه وسلم فه‌رمو‌ی: مه‌لائیکه‌کان ده‌لین: له‌ ناگر ده‌ترسن و په‌نا ده‌گرن به‌ خوا لیبی، خوا پێان ده‌فه‌رمو‌یت: ئایا دیویانه؟ ده‌لین: نه به‌خوا نه‌یان دیوه، خوا ده‌فه‌رمو‌یت: ئە‌ه‌ر بیسینه‌ن چۆنه‌؟ فه‌رمو‌ی: ده‌لین: ئە‌ه‌ر بیسینه‌ن زیاتر

۴۳۲ - متفق علیه. أخرجه البخاري: ۱۰۷/۸ (۶۴۰۸)، ومسلم: ۶۸/۸ (۲۶۸۹) (۲۵).

له دهستی هه‌لدین و زیاتر لیبی ئەترسن، فەر مووی: خوا ده‌فەر مویت: ده ئیوه به‌شایهت بن من لیبان خۆشبووم..

پیاوچاکانی پێشین له سزای ناگر ترسان:

سلیمانی دارانی وتویهتی: ئەسلی هه‌موو شتیك له دنیاو له قیامه‌تدا ترسانه له خوای گه‌وره، هه‌ر دلی خالی بیت له ترسی خوا نه‌وه دلێکی وێرانه ٤٣٣.

پیاوچاکانی پێشین کاتیک ناگریان ده‌بینی حالیان ده‌گۆرا:

خوای گه‌وره ده‌فەر مویت: M حَنَّ جَعَلْنَهَا تَذَكْرَةً وَمَتَّعًا لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٣﴾ L الواقعة: ٧٣. واته: ئیمه نه‌و (ناگره) مان کردوو به‌یادخه‌ره‌وه (ی ناگری دۆزه‌خ). مواهید ده‌لی: واته ناگری دنیا یادخه‌ره‌وه‌ی ناگری دواڕۆژه.

عه‌تای خۆراسانی ده‌لی: جارێکیان وه‌یسی قه‌ره‌نی لای ناسنگه‌ره‌کاندا راوه‌ستا سه‌یری کردن چۆن ناسن نه‌رم ده‌که‌نه‌وه به‌ ناگر، گوئی له‌ ده‌نگی ناگری ناو کورکه بوو هاواری کردوو له هۆش خۆی چوو ٤٣٤.

(فضیل کوری عیاض) گوتویهتی: ترسان باشه‌ره له هیواو ئومید پێش هاتنی مه‌رگ، به‌لام له کاتی هاتنی مردندا هیواو ئومید چاکه‌زه.

عومه‌ری کوری خه‌تاب ره‌زای خوای لی بی فەر مویه‌تی: نه‌گه‌ر بانگ که‌ری له ناسمانه‌وه هاوار بکات و بلیت: ئەی خه‌لکینه هه‌مووتان ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه ته‌نها یه‌ک که‌ستان نه‌بیت ده‌ترسم نه‌و که‌سه من م. ٤٣٥.

حه‌سه‌ن وتی: عومه‌ر کاتیک ناگر بلیسه‌ی ده‌دا هه‌ردوو ده‌ستی لی نزیک ده‌کرده‌وه و پاشان ده‌یفه‌رموو: ئەی کوری خه‌تاب ئایا تو به‌رگه‌ی ئەمه ده‌گریت و خۆت بی راده‌گیری؟ ٤٣٦.

٤٣٣ - التخويف من النار لابن رجب الحنبلي: ١٣/١.

٤٣٤ - التخويف من النار.

٤٣٥ - الحلية: ٥٣/١.

٤٣٦ - التخويف من النار: ٤٢/١.

مالیکی کوری دینار وتی: کچیگی (ربیع کوری خثیم) شه‌ویکیان به باو کی گوت: باو که نه‌وه بۆ ناخه‌ویت خه‌لک هم‌وو خه‌وتون؟ نه‌ویش وتی: کچی خۆم به‌راستی ئاگر ناهیللی باوکت بجه‌وی^{۴۳۷}.

ئاگری دۆزه‌خ سزایه‌که خوای گه‌وره ناماده‌ی کردوه بۆ کافرو دوورپوه‌کان:

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: M إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿۱۴۰﴾ L النساء: ۱۴۰. واته: به‌راستی خوای گه‌وره بی باوره‌کان و دوورپوه‌کان هم‌مویان له دۆزه‌خدا کۆده‌کاته‌وه.

کافرو دوورپوه‌کان ده‌سته ده‌سته راپیچی دۆزه‌خ ده‌کرین:

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: T S M [Z X W V U] \ [z x w v u] | { z y x w v u } { فَيَسَّرَ مَوْتَهُ الْمُنْكَرِينَ } ﴿۷۲﴾ L الزمر: ۷۱ - ۷۲. واته: نه‌وانه‌ی کافربون پۆل پۆل به‌ره‌و دۆزه‌خ به‌ریکران، تا کاتیک ده‌گه‌نه لای دۆزه‌خ یه‌کسه‌ر کتوپر ده‌رگا‌کانی دۆزه‌خ به‌رویاندا ده‌کریته‌وه، وه ده‌رگا‌وانه‌کانی دۆزه‌خ پیمان ده‌لین: نه‌دی له‌ خۆتان چهند پیغه‌مبه‌ریک نه‌هاتن بۆ لاتان و نایه‌ته‌کانی په‌روه‌ر‌د‌گاریان به‌سه‌رتاندا نه‌خوینده‌وه، له‌ دیداری نه‌م‌رۆتان نه‌یان ترساندن؟! ده‌لین: با به‌لام بریاری سزاو نه‌شکه‌نجه‌دان به‌سه‌ر کافره‌کاندا چه‌سه‌پوه. پیمان گوترا: ده‌ بچنه‌ ناو ده‌رگا‌کانی دۆزه‌خه‌وه، به‌هه‌میشه‌یی تیبدا بن، دۆزه‌خ خراپترین شوینه بۆ خۆ به‌زل‌گران.

هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: L s r q p o n M مریم: ۸۶. واته: تاوانباره‌کان به‌ره‌و دۆزه‌خ لی ده‌خورین به‌ تینویتی.

ئاگری دۆزه‌خ ئیستا‌که هه‌یه و ناماده‌کراوه:

عه‌قیده‌ی زۆربه‌ی زانایانی نه‌هلی سونه‌ت له‌سه‌ر نه‌وه‌یه که دۆزه‌خ ئیستا‌که هه‌یه، به‌به‌لگه‌ی چهنده‌ها نایه‌ت و فه‌رموده:

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: M { z y } | { L النبأ: ۲۱. واته: بیگومان دۆزه‌خ خۆی

^{۴۳۷} - التخويف من النار: ۴/۱.

مه‌لاس داوه و له كه‌مین دایه.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: *M فَأَتَقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ* ﴿٤٤﴾ البقرة: ٢٤. واته: خو‌تان پاریزن له‌و ئاگره‌ی سوته‌مه‌نی‌یه‌که‌ی خه‌لك و به‌رده، بو کافره‌کان ئاماده‌کراوه‌و چاوه‌رییان ده‌کات.

په‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌فه‌رمویت: (اطَّلَعْتُ فِي النَّارِ فَرَأَيْتُ أَكْثَرَ أَهْلِهَا النِّسَاءَ) ^{٤٣٨}. واته: دۆزه‌خم نیشان درا، سه‌یرم کرد زۆریه‌ی خه‌لكه‌که‌ی ئافره‌تانن.

ئه‌بو هوره‌یره‌ ره‌زای خوای لی بی فه‌رمووی: په‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رمویت: (وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَوْ رَأَيْتُمْ مَا رَأَيْتُمْ لَصَحِحْتُمْ قَلِيلًا وَلَبَكَيْتُمْ كَثِيرًا قَالُوا وَمَا رَأَيْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ رَأَيْتُ الْجَنَّةَ وَالنَّارَ) ^{٤٣٩}. واته: سویند به‌و که‌سه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته‌ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی من بینومه‌ ئیوه‌ش بتان بینایه‌ ئه‌وا که‌م بی ده‌که‌نین و زۆر ده‌گریان، و تیان چیت بینوه‌ ئه‌ی په‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم؟ فه‌رمووی: به‌هه‌شت و دۆزه‌خم بینوه‌.

ئین مه‌سعود ره‌زای خوای لی بی گه‌راویه‌ته‌وه‌ که‌ په‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رمویت: (الْجَنَّةُ أَقْرَبُ إِلَى أَحَدِكُمْ مِنْ شِرَاكِ نَعْلِهِ، وَالنَّارُ مِثْلُ ذَلِكَ) ^{٤٤٠}. واته: هه‌ر که‌سیک له‌ ئیوه‌ به‌هه‌شت له‌ به‌ره‌زوانه‌ی پینا‌وه‌کانی لی نزیک‌تره، دۆزه‌خیش هه‌روه‌ها.

سه‌عیدی کوری جو به‌یر گوتویه‌تی: چۆن په‌یکه‌نم له‌ کاتی‌که‌دا ئاگری دۆزه‌خ کلپه‌ی دبت و په‌وه‌نده‌کانی دامه‌زراون و کاربه‌ده‌سته‌کانیش ئاماده‌کراون .

^{٤٣٨} - أخرجه البخاري: ١٤٢/٤ (٣٢٤١) عن عمران بن حصين.

^{٤٣٩} - أخرجه مسلم: ٤٢٦.

^{٤٤٠} - أخرجه البخاري: ١٢٧/٨ (٦٤٨٨) .

ناوه‌کانی دۆزه‌خ له قورئاندا:

۱- ناگر (النار):

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: M وَبِمَ يُحَسِّرُ أَعْدَاءَ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءَهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَمَوَدُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾ فصلت: ۱۹ - ۲۰. واته: وه رۆژی دوزمنانی خوا کۆده کرینه‌وه به‌وه ناگر رایبج ده‌کرین ریزه‌کرین تاکو ئەوانی تر بیان ده‌گه‌نه‌وه شایه‌تی ده‌دهن گۆیکانیان وه چاوه‌کانیان وه پیستیان به‌وه کاره خراپانه‌ی که کردویانه شایه‌تی ده‌دهن له‌سه‌ریان.

هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: M 9 8 7 6 5 4 > = < :: L? البقرة: ۳۹. واته: ئەوانه‌ی که بی پروابون و نیشانه‌و ئایه‌ته‌کانی ئی‌مه‌یان به‌درۆ زانی ئەوانه‌ هاوه‌ل و هاوده‌می ناگرن تیایدا ئەمینه‌وه به‌هه‌تا هه‌تایی.

۲- جه‌ه‌نه‌م (جهنم):

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: M { z y x w v } | ~ وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ ﴿٣٦﴾ فاطر: ۳۶. واته: ناگری دۆزه‌خ بۆ ئەوانه‌یه بی‌اوه‌ر بوون بریاری له‌ناو چوونیان نادریت تا بمون و رزگاریان بی‌ت، هه‌روه‌ها سزاشیان له‌سه‌ر سووک ناکریت، ئابه‌و جوهره‌ تۆله‌ ئەسپین له‌ هه‌موو بی‌اوه‌رپێک.

هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: M { z y } | ~ صٰكِيْدِي ﴿١٦﴾ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِغُهُ وَيَأْتِيهِ ۞ اَلْمَوْتُ مِنْ مَّكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ وَرَآئِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ﴿١٧﴾ ابراهيم: ۱۶ - ۱۷. واته: (هه‌ر يه‌ك له‌وانه) له‌ داهاتوودا دۆزه‌خ چاوه‌رپێه‌تی و تپیدا کیم و زوخاوی ده‌رخوار ده‌دریت، جائه‌و کیم و زووخا و قوم قوم به‌ناچاری ده‌خواته‌وه، به‌ ناسانی بۆی قوت نادریت، مردنی بۆ دیت له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه که‌چی ناشمیریت، له‌ دواي ئەوه‌ش سزای سه‌خت ده‌دری.

۳- (الجميم):

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: M LI k j i n g f e d c b a ` _ ناته: بیگومان به‌دکاران له‌ دۆزه‌خان، له‌ رۆژی پاداشتا ده‌چنه‌ ناوی، وه ئەوان لیبی ده‌رناچن.

هدروها ده‌فهرمویت: M وَبُرَزَتْ © لَيْنَ بَرِيٍّ ﴿٣٦﴾ L النازعات: ٣٦. واته: وه دۆزه‌خ پيشان درا بؤ هدر كه سِيَك كه برواني.

٤ - سه‌قه‌ر:

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: M LU T S R Q P O N M L K J I H G F المدثر: ٢٦ - ٢٩. واته: زوو ده‌يخمه دۆزه‌خه‌وه، تۆ چوزانیت دۆزه‌خ چى‌يه؟ (ئاگرئكه) هيچ ناهيلايئه‌وه واز ناهيئي، بيست ره‌ش ده‌كاته‌وه و ده‌بيرزئييت.

هدروها ده‌فهرمویت: M إِنَّ الْمَجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ دُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٨﴾ L القمر: ٤٧ - ٤٨. واته: به‌راستی تاوانباره‌كان له گومرايى و شيتيدان، نه‌و رۆزه‌ي كه له ئاگرى دۆزه‌خدا به‌سه‌ر روخساريان راده‌كيشرين، (پيان) ده‌لئين: بجه‌ژن نازارى دۆزه‌خ.

٥ - (السعير):

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: M إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَكِينًا وَاعْتَدْنَا وَسْعِيرًا ﴿٤﴾ L الإنسان: ٤. واته: به‌راستی ئيمه ناماده‌مان كردوو به‌ بياوه‌ران زنجير و ته‌وقى زۆر (كه ده‌كرتسه گه‌ردنيان) و ئاگرى هه‌لگيرساوه.

٦ - هاويه (الهاوية):

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: M X W V U T S R Q P O N M L K J القارعة: ٨ - ١١. واته: نه‌وه‌ي كيشى (چاكه‌كاني) سووك بيت، نه‌وه جيى نه‌و(هاويه)يه، تۆ چوزانیت(هاويه) چى‌يه؟ ئاگرئكى هه‌لگيرساوه.

٧ - (الخطمة):

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: M Q P O N M L K J I H G F E D C B A الهمزة: ٤ - ٩. واته: نه‌خير وا ني‌يه، بينگومان فرى ده‌درئته ناو ئاگرئكى تيكشكئينه‌وه، تۆ چوزانیت نه‌و ئاگره چى‌يه؟ ئاگرئكى تاودراوى خواييه، كه دى به‌سه‌ر دلاندا، بينگومان نه‌و ئاگره داخراوه له‌سه‌ريان (ده‌رچونيان بؤ ني‌يه)، (زنجير كراون) له‌ناو چهند كوئئيكى راکشاودا.

۸- (لفظی):

خوای گهوره دهفهرمویت: M > = < :: @ ? LF E DCB A المعارج: ۱۵ - ۱۷. واته: نه خبیر (و انیبه) بهراستی ناگری دۆزهخ به بلیسهیه، دامالینهری پیستی سهره، بانگی کهسیک دهکات که پشتی هه لکردبی له خواو رووی وهرگیرابی.

دۆزهخ حهوت دهرگای ههیه:

خوای گهوره دهفهرمویت: M W V X Y Z | { - بابِ يَنْهَمُ جَزَاءً مَقْسُومًا ﴿٤٤﴾ الحجر: ۴۳ - ۴۴. واته: بهراستی دۆزهخ جینگای هه موویانه، نهو دۆزهخه حهوت دهرگای ههیه، ههر دهرگایه کیشیان بۆ بهشیک لهوانه دابهشکراوه.

بهلی راسته دۆزهخ جینگه گشت کافرانه، بهلام ههر دهستهیهک دهرگای تایهتی خوای ههیه لیبهوه دهچینه ژوورهوه و دهرگاکانی دۆزهخ داخراون لهسهریان و ناگر ئابلوقه ی داون:

خوای گهوره دهفهرمویت: M U V W X Y Z \ [الهمة: ۸ - ۹. واته: بیگومان نهو ناگره داخراوه لهسهریان (دهرچونیان بۆ نی یه)، (زنجیر کراون) لهناو چهند کۆتیکێ راکشاوندا.

ههروهها دهفهرمویت: M N O P Q R S T U V W X Y Z \ [الكهف: ۲۹. واته: بیگومان ئیمه دۆزهخیکمان ئاماه کردووه بۆ ستهمکاران که له ههموو لایه کهوه دهوهریان دههات و دیواری بلیسهی ئابلوقه ی داون، خو نه گهر هوار بکهن له نازار و تینوئیدا نهوه ئاو دهدرین به ئاویکی گهرمی پیس و بۆن ناخۆش که وه کو خلتی کانزایی تهاوه وایه، نهوهندهش گهرمه دم و چاویان هه لده کپوزیت و دهپیرزیت، ئای که چهند خواردنهوهیه کی تال و ناخۆشه، چهنده جینگه و ریگهیه کی پر له نازاره.

به گورزی ناسن لیبان دهدهن وهك لهم ئایهتهدا دهفهرمویت: M يَصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْمَلُودُ ﴿٢٠﴾ مَقْمِعٌ مِّنْ حَبِيدٍ ﴿٢١﴾ كَلِمًا أَرَادُوا أَنْ يَخْرِجُوا مِنْهَا ﴿٢٢﴾ وَذُقُوا عَبَابَ الْحَرِيقِ ﴿٢٣﴾ L الحج: ۲۰ - ۲۲. واته: بۆیان ئامادهیه گورزی ناسن، ههرکاتی بیانهویت بیته دهرهوه له بهر زور گهرمی

ده گيڙپڙينهوه بو ناوی وه (بیان دهوتریت) بچیژن سزای سوتینه ر.

پاسهوانه کانی دۆزهخ:

خوای گهوره نۆزده مهلائیکه‌ی تایبه‌تی بو دۆزهخ دانساوه که هه‌رگیز له فه‌رمانی ده‌رناچن و هه‌رچیکیان بی بفه‌رمویت خیرا جیبه‌جی ده‌کن، خوای گهوره ده‌فه‌رمویت: ZY X WV M t s r q p n m l k j i h g f e d c b a _ ^ \ [L م u المدثر: ۳۰ - ۳۱. واته: نۆزده مهلائیکه ئه‌وه‌تان به‌سه‌ره‌وه‌یه، هه‌ر مه‌لائیکه‌مان کردووه به به کاربه‌ده‌ستی دۆزهخ وه ژماره‌ی ئه‌و مه‌لائیکانه‌مان نه‌گیڙاوه مه‌گه‌ر بو تاقیکردنه‌وه‌ی ئه‌وانه‌ی که بیباوه‌رن، تا ئه‌وانه‌ی که کتیبیان پیدراوه دلنابن، وه برواداره‌کان برواکه‌یان زیاد بکات، وه هه‌چیان دوودل نه‌بن ئه‌وانه‌ی کتیبیان پیدراوه، ئیماندارانیش.

فراوانی و قولی دۆزهخ:

خوای گهوره ده‌فه‌رمویت: M: اَيْمَ نَقُولُ لِيَجْهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَنَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ ﴿٣٠﴾ L ق: ۳۰. واته: ئیمه له‌و رۆژه‌دا به دۆزهخ ده‌لێن: ئایا پرپوویت؟ ئه‌ویش ده‌لی: ئایا زیاتر ماون تا بیانسوتیم؟.

ئه‌نه‌سی کوری مالیک ره‌زای خوای لی بی فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رمویه‌تی: (لَا تَرَالُ جَهَنَّمَ تَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ حَتَّى يَضَعَ فِيهَا رَبُّ الْعِزَّةِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى قَدَمَهُ فَتَقُولُ قَطُّ قَطُّ وَعِزَّتِكَ) ٤١. واته: به‌رده‌وام مرؤف و جنۆکه فری ده‌دریته دۆزه‌خه‌وه وه دۆزه‌خیش ده‌لی: ئایا هه‌یه فری‌دیرینه ناومه‌وه؟ هه‌تا په‌روه‌دگاری مه‌زن پیی پیروزی ده‌خاته ناویه‌وه و دۆزه‌خ دیته‌وه‌یه‌ک و ده‌لی: به‌سه‌مه به‌سه‌مه سویندبیت به‌ عیزه‌تی تو.

ئین مه‌سه‌عود ره‌زای خوای لی بی فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رمووی: (يَوْمَ بِالنَّارِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَهَا سَبْعُونَ أَلْفَ زِمَامٍ، مَعَ كُلِّ زِمَامٍ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ يَجْرُؤُهَا) ٤٢. واته: دۆزه‌خ ده‌هینن ده‌فتا جلله‌وی هه‌یه هه‌ر جلله‌ویکی ده‌فتا هه‌زار مه‌لائیکه رایده‌کیشن.

ئهبو هوره‌یره ره‌زای خوای لی بی فه‌رمووی: به‌و که‌سه که گیانی ئهبو هوره‌یره‌ی به‌ده‌سته:

٤٤١ - أخرجه البخاري: ٦٢٨٤, ومسلم: ٢٨٤٨.

٤٤٢ - أخرجه مسلم: ١٤٩/٨ (٢٨٤٢) (٢٩).

(إِنَّ قَعْرَ جَهَنَّمَ لَسَبْعُونَ خَرِيفًا)^{٤٣} . واته: بهراستی قولی دۆزه خ حهفتا پایز ریگهیه، واته حهفتا سال.

ئهبو هورهیره رهزای خوی لی بی فرموی: جارئکیان له خزمهتی پیغمهبری خوادا صلی الله علیه وسلم بووین دهنگیک هات، فرموی: (هَلْ تَدْرُونَ مَا هَذَا؟). دهزانن ئهو دهنگه چی بوو؟. وتمان: خواو پیغمهبری خوا دهزانن. فرموی: (هَذَا حَجَرٌ رُمِي بِهِ فِي النَّارِ مُنْذُ سَبْعِينَ خَرِيفًا ، فَهُوَ يَهْوِي فِي النَّارِ الْآنَ حَتَّى انْتَهَى إِلَى قَعْرِهَا فَسَمِعْتُمْ وَجِبَّتْهَا)^{٤٤} . واته: ئهوه بهردیک بوو حهفتا ساله فری دراوته دۆزه خ لهو کاتهوه بهناو دۆزه خدا دهروات ئیستا گهشته بنه کهی.

ههروهها دهفرمویت: (إِنَّ الرَّجُلَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ لَا يَرَىٰ بِهَا بَأْسًا يَهْوِي بِهَا سَبْعِينَ خَرِيفًا فِي النَّارِ)^{٤٥} . واته: وا دهبی بهندهیه قسهیه دهکات ، وشهیه به دهمیدا دیت، به باشی لی ورد نایتهوه که باشه یان خراپه، له گهل ئهوه شدا بههوی ئهوهوه حهفتا پایز به ناخی دۆزه خدا دهچیته خوارهوه.

عومدر رهزای خوی لی بی فرموی: زۆر یادی ناگر بکه، چونکه بهراستی زۆر گهرم و بهتینه، زۆر قولهو بنه کهی زۆر دووره، وه بهراستی گورزه کانی له ئاسنن.

دۆل و شیوه کانی دۆزه خ:

خوی گهوره دهفرمویت: { z y x w m } | { ~ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا }^{٥٩} L مریم: ٥٩. واته: ئینجا له پاش ئهوان کهسانیک له نهوه کانیان بوونه جینشینیان نوئزبان دهفتهوتاندو شوین ههواو ئارهزوو کهوتن، جا ئهوانه له داهاتوودا تووشی (سزای) گومراییان دهبن.

ئیبین مهسعود له رافهی ئهم نایهتهدا فرمویهتی: (غَيًّا) شیویکه له شیوه کانی دۆزه خ.

^{٤٣} - أخرجه مسلم: (١٩٥).

^{٤٤} - أخرجه مسلم ١٥٠/٨ (٢٨٤٤).

^{٤٥} - رواه الترمذي وابن ماجه و الحاكم و صححه الألباني في صحيح الجامع: ١٦١٨.

سوتهمه نی ناگری دۆزه خ:

خوای گهوره ده فهرمویت: M فَأَنْتُمْ النَّارُ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾ البقرة: ٢٤. واته: خوٲان بپاريزن لهو ناگري سوتهمه ني بيه كهي خه لک و بهرده، بو كافره كان ئاماده كراوه و چاوه رٲيان ده كات.

گه رمي ناگري دۆزه خ:

خوای گهوره ده فهرمویت: LZ Y X W U T S R Q M التوبة: ٨١. واته: ئه ي موحه مد بلي ناگري دۆزه خ زور گه رمزه، ئه گه ر ئه وانه تي بگه ن و ژيربن.

ههروه ها ده فهرمویت: Le d c b a M المرسلات: ٣٢. واته: بهراستي دۆزه خ پزيكي وهك كو شك ده هاويژي.

پيغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم ده فهرمویت: (نَارُكُمْ هَذِهِ مَا يُوقَدُ بِنُورِ آدَمَ جُزْءٍ وَاحِدٍ مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ)^{٤٤٦}. واته: ئه و ناگري ئيوه به كاري دينن به شيكه له حه فئا به شي ناگري دۆزه خ.

دۆزه خ له تاو گه رمي هاواري لي بهرز ده بيته وه:

ئهبو هوره يره ره زاي خوای لي بي فهرموي: پيغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم فهرمويه تي: (اشْتَكَّتِ النَّارُ إِلَى رَبِّهَا فَقَالَتْ يَا رَبِّ أَكَلْتُ بَعْضًا فَأَذِنَ لَهَا بِنَفْسَيْنِ نَفْسٍ فِي الشَّتَاءِ وَنَفْسٍ فِي الصَّيْفِ فَهِيَ أَشَدُّ مَا تَجِدُونَ مِنَ الْحَرِّ وَأَشَدُّ مَا تَجِدُونَ مِنَ الزَّمْهَرِيرِ)^{٤٤٧}. واته: ناگر سكالاي برده لاي پهروه ردگار و وتي: ئه ي پهروه ردگارم هه نديكم هه نديكمي خوارد، خوای گهوره ري ي پيدا دوو هه ناسه بدات، هه ناسه يهك له زستانداو، هه ناسه يهك له هاويندا، گه رم ترين روژ كه هه ستي بي بكه ن له هاويندا ئه وه له گر و بليسيه ي دۆزه خه وه يه، وه سارد ترين روژ له زستاندا له سه هو ل به ندانه كهي دۆزه خه وه يه، كه ناوي (زه مهه ريره).

ههروه ها ئهبو هوره يره ره زاي خوای لي بي فهرموي: پيغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم

^{٤٤٦} - أخرجه البخاري: ٣٠٩٢، ومسلم في الجنة: ١٨٩١.

^{٤٤٧} - البخاري مع الفتح: ٢٣/٢ (٥٣٧)، ومسلم: ١٦٦/٥ (٦١٧).

فهرمویه تی: (إِذَا اشْتَدَّ الْحَرُّ، فَأَبْرِدُوا بِالصَّلَاةِ فَإِنَّ شِدَّةَ الْحَرِّ مِنْ فَيْحِ جَهَنَّمَ)^{۴۸}. واته: ههر کاتی گهرما تینی بۆ هینان به نویژ کردن خۆتان فینک بکه نه وه، چونکه تینی گهرمی له هالاوی دۆزه خه وه به.

مشت و مری بههشت و دۆزه خ:

ئهبو هورهیره رهزای خوای لی بی فهرمووی: پیغمبهیری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمویه تی: (تَحَابَّتِ الْجَنَّةُ وَالنَّارُ فَقَالَتِ النَّارُ أُورِثْتُ بِالْمُتَكَبِّرِينَ وَالْمُنْتَجِرِينَ وَقَالَتِ الْجَنَّةُ فَمَا لِي لَا يَدْخُلْنِي إِلَّا ضِعْفَاءُ النَّاسِ وَسَقَطُهُمْ وَغَرَّتُهُمْ قَالَ اللَّهُ لِلْجَنَّةِ إِنَّمَا أَنْتِ رَحِمَتِي أَرْحَمُ بِكَ مِنْ أَشَاءِ مَنْ عِبَادِي وَقَالَ لِلنَّارِ إِنَّمَا أَنْتِ عَذَابِي أُعَذِّبُ بِكَ مِنْ أَشَاءِ مَنْ عِبَادِي وَلِكُلِّ وَاحِدَةٍ مِنْكُمَا مَلُؤُهَا فَاَمَّا النَّارُ فَلَا تَمْتَلِي حَتَّى يَضَعَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى رِجْلَهُ تَقُولُ قَطُّ قَطُّ قَطُّ فَهَذَا كِ تَمْتَلِي وَيُرَوَى بَعْضُهَا إِلَى بَعْضٍ وَلَا يَظْلِمُ اللَّهُ مِنْ خَلْقِهِ أَحَدًا وَأَمَّا الْجَنَّةُ فَإِنَّ اللَّهَ يُنْشِئُ لَهَا خَلْقًا)^{۴۹}. واته: بههشت و دۆزه خ، مشت و مریان بوو، دۆزه خ وتی: من تابهت کراوم به خو بهزلزان و مل هوره سته مکاره کان، بههشتیش گوتی: باشه من چیمه وا ههر کهسانی زه بوون و لاواز و بی سهرو ساخته و رازونیز نه بیته نایته ناوم؟ خوای بالادهستیش به بههشتی فهرموو: تۆ بهزهیی منی به تۆ بهزهیی ده نویتم، بۆ ههر کس بمهویت له بنده کام، به دۆزه خیشی فهرموو: ئهی دۆزه خ تۆیش سزای منی بۆ ههر کس بمهویت له بنده کام به تۆ سزای دهدهم، ههریه که له ئیوه پر به پری خوئی ههیه، به لام ناگر پر نایته تا کو خوای بهرز و بلند پیسه کی پیاده نیته، ئینجا دۆزه خ دهلی: به سمه، به سمه، ئیتر له ویدا دیتنه وه یه که و پر به پری، خوای گهوره ستهم له هیچ کام له دروستکراوه کانی ناکات، بههشتیش پر نایته تا خوای گهوره جوهره دروستکراویکی بۆ بهدی دههیتته.

کاره کان بهندن به کۆتاییه کانیانه وه:

پیغمبهیری خوا صلی الله علیه وسلم ده فهرمویت: (إِنَّ الرَّجُلَ مِنْكُمْ لَيَعْمَلُ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْقُ عَلَيْهِ كِتَابُهُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ وَيَعْمَلُ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ النَّارِ

^{۴۸} - البخاري مع الفتح: ۲/۲۰ (۵۳۳)، ومسلم: ۵/۱۶۳ (۶۱۵).

^{۴۹} - أخرجه البخاري: ۴، ۵۶۹، ومسلم: ۲۸۴۶.

إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ) ٤٠. واته: جاری وا هه‌یه به‌نده‌یه‌ک کاراییک باش ده‌کات که هه‌نده‌ی باسکیک له نیوان نه‌و و به‌هه‌شتدا ده‌میینه‌وه، مه‌لاییکه‌کان په‌له ده‌کهن تا بوی بنوس، به‌لام کاریک ده‌کات که شایسته‌ی چوونه دۆزه‌خ بیټ، ئیتر ده‌چیته دۆزه‌خه‌وه، جاری واش هه‌یه به‌نده‌یه‌ک کاراییک نه‌وه‌نده خراب ده‌کات نه‌وه‌نده‌ی باسکیکی ده‌میینه‌ی بگاته دۆزه‌خ، مه‌لاییکه‌کان په‌له ده‌کهن تا له‌سه‌ری بنوس، به‌لام کرده‌ویه‌کی چاک ده‌کات که شایسته‌ی چوونه به‌هه‌شت بیټ، ئیتر ده‌چیته به‌هه‌شته‌وه.

سه‌هلی کوری سه‌عد ره‌زای خوی لی بی فرمووی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه‌تی: (إِنَّ الْعَبْدَ لَيَعْمَلُ عَمَلَ أَهْلِ النَّارِ وَإِنَّهُ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَيَعْمَلُ عَمَلَ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَإِنَّهُ مِنْ أَهْلِ النَّارِ وَإِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالْخَوَاتِيمِ) ٤١. واته: به‌راستی به‌نده کارو کرده‌وی وا نه‌نجام نه‌دات له کاری نه‌هلی ناگر ده‌چیته بیگومان له هه‌مان کاتدا نه‌هلی به‌هه‌شته، وه هه‌روه‌ها کارو کرده‌وی وا ده‌کات له کاری نه‌هلی به‌هه‌شت ده‌چیته بیگومان له هه‌مان کاتیشدا نه‌هلی ناگره، به‌راستی کاره‌کان به‌ندن به‌ کۆتاییه‌کانیانه‌وه.

نه‌هلی ناگر ریگه‌ی دۆزه‌خ ده‌گرن:

ئیمام علی ره‌زای خوی لی بی فرمووی: له گۆرستانی به‌قیع خه‌ریکبووین ته‌رمیکمان به‌ری ده‌کرد، پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم ته‌شریفی هه‌ینا بو ناومان و دانیشته ئیمه‌ش له ده‌وری دانیشتن، گۆچانیکی به‌ده‌سته‌وه بوو سه‌ری دانه‌واندبوو، رامابوو، نوکی گۆچانه‌کی له زه‌وی ده‌خشانده، له پاشان فرمووی: (مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا وَقَدْ كُتِبَ مَقْعَدُهُ مِنَ النَّارِ وَمَقْعَدُهُ مِنَ الْجَنَّةِ). واته: هه‌ر یه‌کی له ئیوه له سه‌ره‌تاوه، له نه‌زه‌له‌وه، چاره‌نوسی بو دیاریکراوه، نه‌گه‌ر دۆزه‌خی بیټ جیگه‌ی له دۆزه‌خدا بو دیاریکراوه، نه‌گه‌ر به‌هه‌شتی بیټ جیگه‌ی له به‌هه‌شتدا بو دیاریکراوه. وتیان: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم که‌واته بو خۆمان ماندوو بکه‌ین؟ ئیمه‌ له‌مه‌و پیش چاره‌نوسمان بو دیاریکراوه، فرمووی: (اعْمَلُوا ؛ فِكُلُّ مُيسِرٍ لِمَا خُلِقَ لَهُ) ٤٢.

٤٠ - أخرجه البخاري: ٢٩٦٩ .

٤١ - أخرجه البخاري: ٦٢٣٣ .

٤٢ - أخرجه البخاري: ٤٦٦٦ ، و مسلم: ٢٨٤٧ .

واته: کار بکهن به نهر کی سهرشانی خوٚتان ههستن، چونکه ههر کهسی بۆ کوی دروستکرا بیٚت ریگهی نهو شوینه ده گری، جا له سهر نهم بنیاته بهختیار ریگهی چاکه ده گری، بهدکار ریگهی خراپه، بهم پییه کاری باش نیشانهی بههشتهو، کاری خراپیش نیشانهی دۆزه خه.

خوای گهوره ده فهرمویت: { z y x w M } | { ~ فَسَيُرُّهُ لِلْبُيُوتِ ۷ } وَأَمَّا مَنْ يُحِلِّ وَأَسْتَفْنَ ۸ } وَكَذَّبَ ۹ } فَسَيُرُّهُ لِلْبُيُوتِ ۱۰ } وَمَا يُعْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا } لَلْهُدَى ۱۲ } لَ اللَّيْلِ: ۵ - ۱۲. واته: ئینجا نهو کهسهی بیه خشی و له خوا بترسیٚت و پارێزکار بیٚت، بروای بیٚ بهوهی زۆر چاکه (لا اله الا الله یا بههشت)، نهوه زوو یارمهتی دهدهین بۆ ریی ئاسان، وه نهو کهسهی رژدی بکات خوئی بیٚ نیاز بزانیٚت، وه بروای نهبیٚ به چاکه (که لا اله الا الله یه یا بههشته)، نهوه ئیمه ریازی تهنگانهو ناخوژی بۆ ئاسان ده کهین و سهرهنجام به دۆزهخی ده گهیهین.

عائیشه رهزای خوای لیٚ بیٚ فهرمووی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمویهتی: (أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ الْجَنَّةَ وَخَلَقَ النَّارَ فَخَلَقَ لِهَذِهِ أَهْلًا وَلِهَذِهِ أَهْلًا) ۴۳. واته: خوای گهوره بههشت و دۆزهخی دروستکردوو و ههریه کهیان نههلی خوئی ههیه.

ئههین مه به له خوٚت:

ئههوه هورهیره رهزای خوای لیٚ بیٚ فهرمووی: بیستم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ئهیفه رموو: (إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ الرَّحْمَةَ يَوْمَ خَلَقَهَا مِائَةً رَحْمَةً فَأَمْسَكَ عِنْدَهُ تِسْعًا وَتِسْعِينَ رَحْمَةً وَأَرْسَلَ فِي خَلْقِهِ كُلِّهِمْ رَحْمَةً وَاحِدَةً فَلَوْ يَعْلَمُ الْكَافِرُ بِكُلِّ الَّذِي عِنْدَ اللَّهِ مِنَ الرَّحْمَةِ لَمْ يَبْسُ مِنَ الْجَنَّةِ وَلَوْ يَعْلَمُ الْمُؤْمِنُ بِكُلِّ الَّذِي عِنْدَ اللَّهِ مِنَ الْعَذَابِ لَمْ يَأْمَنْ مِنَ النَّارِ) ۴۴. واته: خوای گهوره خاوهنی سهده پله رحم و بهزه بیه، یهك پلهی پلهی دابه زاندوو به سهر دروستکراوه کانی که ده بینی شهفه قهت و بهزه بیهیان ههیه بهرام بهر یه کتر، نهوه دو نۆی هه لگرتوو به بۆ روژی دوایی، بۆ نهوهی رحم بکات ئیمانداران، نه گهر کافران بیان زانیایهیه خوای گهوره خاوهنی نهوه هه موو رحم و بهزه بیه ههر گیز نا ئومید نه ده بوون له بههشت، وه نه گهر ئیمانداران بیان زانیایهیه خوای

۴۳ - أخرجه مسلم: ۲۶۶۲، صحيح الجامع: ۱۷۸۴.

۴۴ - أخرجه البخاري: (۶۱۰۴).

گهوره چهنده خاوهنی سزای سهخته ههرگیز ئەمین نه ده بون له ناگر.

ئەبو هورهیره رهزای خوای لی بی فەرمووی: بیستم له پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم ئەیفه رموو: (إِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مَا يَتَّبِعُ فِيهَا يَرْلُ بِهَا إِلَى النَّارِ أَوْعَدَ مِمَّا بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ)^{٤٥٥}. واته: وا دەبی بهندهیه قسهیه ده کات، وشهیه به دەمیدا دیت، به باشی لی ورد نایتهوه که باشه یان خراپه، له گەل ئەوهشدا بههۆی ئەوهوه پز له نیوانی خۆرههلات و خۆرئاوا بهرهو ناگری دۆزهخ دهخزی.

ههروهها دهفهرمویت: (إِنَّ الرَّجُلَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ لَا يَرَىٰ بِهَا بِأَسًا يَهْوِي بِهَا سَبْعِينَ خَرْفًا فِي النَّارِ)^{٤٥٦}. واته: وا دەبی بهندهیه قسهیه ده کات، وشهیه به دەمیدا دیت، به باشی لی ورد نایتهوه که باشه یان خراپه، له گەل ئەوهشدا بههۆی ئەوهوه حهفتا پایز به ناخی دۆزهخدا دهچیته خوارهوه.

خوای گهوره دۆزهخی دروستکردوه بۆ ئادهمیزاد و جنۆکه کان ههر بهوانیش پری ده کات:

خوای گهوره دهفهرمویت: M 8 9 : < = > L هود: ١١٩. واته: سویند به خوا دۆزهخ پری ده کهم له جنۆکهو ئادهمی ههموو پیکهوه.

ههروهها دهفهرمویت: M ! " # \$ % & ') * + , - . / 0 1
خوا بهراستی دروستمانکردوه بۆ دۆزهخ زۆریک له جنۆکهو ئادهمی دلایان ههیه بهلام پیی تی ناگەن، چاویان ههیه بهلام (هەقی) پی نایینن، گوئیان ههیه(هەقی پی) نایستن، ئەوانه وهك نازەل وان بگره خراپتر و گومراتریشن، ههر ئەوانه بی ناگیان.

خوای گهوره له بارهی ئەو جنۆکانهوه که گوئیان گرت له قورئان خویندنی پیغمبهر صلی الله علیه وسلم دهفهرمویت: M ! " # \$ % & ') * + , - . /
O 1 2 L الجن: ١٤ - ١٥. واته: بیگومان ئیمه ههندیگمان موسلمانین و هیندیگمان

^{٤٥٥} - متفق علیه. أخرجه البخاري: ١٢٥/٨ (٦٤٧٧)، ومسلم: ٢٢٣/٨ (٢٩٨٨) (٥٠).

^{٤٥٦} - رواه الترمذي وابن ماجه و الحاكم وصححه الألباني في صحيح الجامع: ١٦١٨.

سته مکار، ئینجا نهوانه‌ی موسلمان بوون نهوه نهوانه ریئی راستیان دۆزیوه‌ته‌وه، به‌لام له ریئی راست لادهران -سته مکاره‌کان- ده‌بنه سوتهمه‌نی دۆزه‌خ.

خواردنی دۆزه‌خیه‌کان:

نه‌هلی دۆزه‌خ خواردن و خواردنه‌وه‌یان تایبه‌تی و جوړاو جوړه:

۱- کیم و زوخاوی خوین:

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: M وَلَا يَحُضُّ عَلَٰنَ ؕ ةَ ةَ ! " # \$ % & L الحاقه: ۳۴ - ۳۵.
واته: ئینجا نه‌مڕۆکه هیچ دۆست و لایه‌نگیریکیان نییه، هه‌روه‌ها هیچ خوړاکیکیان نییه‌مه‌گه‌ر کیم و زوخاوی جه‌سته‌ی دۆزه‌خیان، که‌سه‌ نا‌یخوات گونا‌ه‌باران نه‌بی‌ت.

۲- روه‌کینکی درکین:

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: M J I M N P O Q R S T U V LV الغاشیة: ۶ - ۷.
واته: هیچ خوړدنیکیان نییه‌مه‌گه‌ر (ضریع) نه‌بی‌ واته درکی وشتر خوړ^{٤٥٧}، نه‌ویش نه‌قه‌له‌ویان ده‌کات نه‌برسی‌یان ده‌شکینێ.

هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: M M I N P O Q R S T U V LV المزمّل: ۱۲ - ۱۳.
واته: بی‌گومان لای ئیمه‌ه‌یه‌ کۆت و زنجیری قورس و گران، وه‌ ناگری هه‌ل‌گیرساو، هه‌روه‌ها خوړدینکی نه‌وتۆ که‌ له‌ قورگیان ده‌گیریت له‌ گه‌ل‌ نا‌زاریکی زۆر به‌ ئی‌ش.

۳- دره‌ختی زه‌ققوم:

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: M < = > ? @ B A E D C F G H I J L الدخان: ۴۲ - ۴۶.
واته: بی‌گومان دره‌ختی زه‌ققوم، خوړدنی تاوان‌باره، هه‌روه‌که‌ کانه‌زای تواره‌ له‌ناو و‌رگ و ریخۆله‌کاندا ده‌کولێ، وه‌که‌ کولانی ناوی یه‌که‌جار گه‌رم.

هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: M] ^ _ ` \ } | { z y x w v u t s r q p o n m i k j
كشورًا مِن حَمِيرٍ

^{٤٥٧} - متفقٌ عَلَيْهِ. أخرجه البخاري: ۲۱۲/۶ (٤٩٤٩) ، ومسلم: ٤٧/٨ (٢٦٤٧) (٦).

﴿١٧﴾ ثُمَّ إِنَّ مَرَجَّهُمْ لِآلِ الْجَحِيمِ © L الصافات: ٦٢ - ٦٨. واته: نایا ئهو هه موو نازو نبعمه تهی له پيشه وه باسکران باشره یان دره ختی زه ققوم، ئیمه ئهو دره خته مان گیراوه به سزاو عه زاب بو کافران، ئه مه دره ختی که بنی له دۆزه خوه ده رده چیت، بده که دی ده لئی سهری شه یتانه کانه، جا کافره کان لئی ده خوون و ورگی خوینی لئ پر ده کهن، پاشان ئاویکی لیلی زۆر گهرمی به سه ردا ده خوئنه وه، بیگومان دو اتر گه رانه وه یان بو دۆزه خه .

ئین عه باس ره زای خوایان لئ بی فه رمووی: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم ئه م ئایه ته ی خوینده وه: M 4 5 6 7 8 9 : ; < = > ? @ L آل عمران: ١٠٢ . پاشان فه رمووی: (لَوْ أَنَّ قَطْرَةً مِنْ الرِّقْمِ فَطَرْتُ فِي دَارِ الدُّنْيَا لَأَفْسَدْتُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا مَعَايِشَهُمْ فَكَيْفَ بِمَنْ يَكُونُ طَعَامَهُ) ٤٥٨. واته: ئه گه ر یه ك دلۆپ له وه دره ختی زه قومه برژیتسه سه ر زه وی ژیان و گوزه رانی خه لك تیک ده دات، جا ده بیته حالی ئه وه که سه چۆن بیته که ئه وه خواردن بیته .

شه راب و خواردنه وه ی دۆزه خیه کان:

خوای گه وه ده فه رموویت: SR QP O N I L K J I H G I E DC B M : لb a ` _ ^ \ [Z Y X W V III الكهف: ٢٩. واته: ئیمه ئاگرێکمان بو سه مکاران ئاماده کردوه ئاگرێک که بلێسه که ی ده وریان ده دات، ئه گه ر داوای ئاوی بکه ن ئاویکیان بو ده هینریت وه ك مسی تهاوه روو ده م و چاویان ده برژین، ئای چ خواردنه وه یه کی پیس و خراپه، و ئای چ شوین و جیگایه کی خراپه .

هه روه ها ده فه رموویت: M ! " # \$ % & ' (* + , - . / 0 1 2 3 4 5 L الواقعة: ٥١ - ٥٤. واته: پاشان ئیوه ئه ی گو مرانی بیباوه ران، بیگومان له دره ختی زه ققوم ده خوون، جا ورگی خوئانی لئ پر ده کهن، ئینجا ئاوی کولای به سه ردا ده خوئنه وه .

هه ر له وه باره وه ده فه رموویت: M L H G F E D الغاشية: ٥. واته: ئاوه درین له سه رچاوه ی له کول و هه ره گه رم .

٤٥٨ - رواه الترمذي وصححه الألباني في مشكاة المصابيح: ٥٦٨٣/٣ .

ناوه که ئه وهنده گهرمه ریخۆله کانیان ده پچرینیت:

خوای گهوره لهو باره وه ده فهرمویت: M { وَسُقُومًا مَاءٌ حَمِيمًا فَفَقَعَ أَمْعَاءُ هُمْ } L محمد: ۱۵. واته: له ناویکی کولاو ناو ده درین که له گهله خواردنه وهیدا هه موو ریخۆله کانیان ده پچرینیت.

جل و بهرگ و پۆشاکیان:

خوای گهوره ده فهرمویت: M { - يَوْمَ يَوْمِي مُقَرَّبِينَ فِي الْأَصْفَادِ } L إبراهيم: ۴۸ - ۵۰. واته: لهو رۆژه دا تاوانباران ده بینی له کۆت و زنجیردا بیکه وه به سه زاون، پۆشاکیان قه ترانی ره شه وه دم و چاوبیشیان ناگر داپۆشیوه.

ههروه ها ده فهرمویت: M { zy x w v u t } L الْحَج: ۱۹. واته: جا ئه وانه ی که بیباوه پ بوون پۆشاکیان بو ده بریت له ناگر، به سه ریاندا ده رۆژینیت ناوی زۆر گهرم.

ئه بو مالیکی ئه شعهری ره زای خوای لی بی فهرمووی: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمویه تی: (النَّاحَةُ إِذَا لَمْ تُتَّبَقْ قَبْلَ مَوْتِهَا تُقَامُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَعَلَيْهَا سِرْبَالٌ مِنْ قَطْرَانٍ وَدَرَجٌ مِنْ جَرَبٍ) ۴۹. واته: ئه و ئافره ته ی که مردوو ده لای وینته وه ئه گه ته وه به نه کات و په شیمان نه بیته وه پیش مردنی، ئه و له رۆژی قیامته دا زیندو ده کرینته وه و پۆشاکیکی له (قطران) له به ردایه و زری پۆشیکی له مسی تهاوه پۆشیوه.

لیقه وه رایه خی دۆزه خیه کان:

خوای گهوره ده فهرمویت: M { z y x w v u m } L الْأَعْرَاف: ۴۱. واته: ئه وانه له ناو دۆزه خدا رایه خی ناگرینیان هدی، له سه رو شیان وه پۆشه ری ناگرینیان بو هدی، بیگومان هه ر به و شیوه یه پاداشتی سته مکاران ده ده ینه وه و تۆله یان لی ده سین.

ههروه ها ده فهرمویت: M [Z Y X M] \ [Z Y X M] L الزمر: ۱۶. واته: له سه ریان وه سیبه ریکه واته بلیسه ی ناگره وه له ژیریشیان وه به هه مان شیوه.

۴۹ - أخرجه مسلم في الجنائز: ۲۳۵/۶ (۲۳۶).

کۆت و زنجیری دۆزه‌خیه کان:

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: M خُدْرُهُ مُعْلُوهُ ﴿٣٠﴾ مُرَّ الْجَحِيمِ صَلْوُهُ ﴿٣١﴾ مُرٌّ فِي سَلِيلَةٍ دَرَعَهَا سَمْعُونَ ذَرَاعًا فَأَسْلُكُوهُ ﴿٣٢﴾ إِنَّهُ كَانَ لَا
 اِلٰهَ اِلَّا اللهُ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَحِضُّ عَنْهُ وَلَا يَحِضُّ عَنْ لَعْنَةِ الْحَاقَّةِ: ٣٠ - ٣٤. واته: (ئینجا به چاودئیری دۆزه‌خ
 ده‌وتريت) بیگرن زنجیریکه‌نه ده‌ست و گه‌ردنی، له پاشان بییدن بۆ دۆزه‌خ (بیسوتین له
 دۆزه‌خدا)، ئینجا به‌زنجیریکی حه‌فتا گه‌زی بیسه‌ستنه‌وه، بیگومان نه‌و بر‌وای به‌ خوای گه‌وره
 نه‌ده‌کرد.

هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: M اِنَّا اَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَكَنًا لَّا يَدْخُلُوْنَ وَلَا يَخْرُجُوْنَ مِنْهَا وَلَا يَمْلِكُوْنَ فِيْهَا ﴿٤٠﴾ اِنَّ الْاِنْسَانَ لِرَبِّهِٗ لَكٰنَ اَكْثَرًا
 اِنْفٰكًا ﴿٤١﴾ وَتَجِدُوْا اَكْثَرَهُمْ كٰفِرًا ﴿٤٢﴾ وَتَجِدُوْا اَكْثَرَهُمْ كٰفِرًا ﴿٤٣﴾ وَتَجِدُوْا اَكْثَرَهُمْ كٰفِرًا ﴿٤٤﴾ وَتَجِدُوْا اَكْثَرَهُمْ كٰفِرًا ﴿٤٥﴾
 هه‌لگه‌رساوه.

گه‌وربی جه‌سته‌ی کافران و ناشیرینی شیوه‌یان:

نه‌بو هوره‌یره ره‌زای خوای لی بی فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رمویه‌تی:
 (مَا بَيْنَ مَنْكِبَيْ الْكَافِرِ مَسِيرَةٌ ثَلَاثَةٌ اَيَّامٍ لِلرَّكَّابِ الْمُسْرِعِ) ٤٠. واته: نیوانی هه‌ردوو ده‌فه‌ی شانی
 کافر له ناگردا سی رۆژ ریگایه بۆ سواری خیرای چاپوک.

هه‌روه‌ها فه‌رمویه‌تی: (ضِرْسُ الْكَافِرِ اَوْ نَابُ الْكَافِرِ مِثْلُ اُحُدٍ وَغِلْظُ جَلْدِهِ مَسِيرَةٌ ثَلَاثٌ) ٤١.
 واته: ددانی پیشه‌وه‌ی یان خه‌ری کافر به‌ وینه‌ی کبوی ئوحوده، نه‌ستوری پیستیشی نه‌وه‌نده‌ی
 سی رۆژ ریگایه.

گریان و هاواری دۆزه‌خیه کان:

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: M ، - ، / 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9
 : < = الفرقان: ١٣ - ١٤. واته: کاتی فری ده‌درینه جیگایه‌کی ته‌نگ له
 دۆزه‌خدا به‌جووت کراوی ده‌ست و قاچ و ملیان له کۆت و زنجیردا (یا له‌شیان به‌ کۆت و
 زنجیر پیکه‌وه به‌سراوه) له‌ویدا داوای مردن و تیاچوون ده‌کهن. نه‌م‌رۆ داوای ته‌نیا مردنیک

٤٠ - أخرجه البخاري: ٦١٨٥, ومسلم: ٢٨٥٢.

٤١ - أخرجه مسلم: ٢٨٥١.

مه کهن به لکو داوای مردنی زور بکهن.

هدهوها دهفهرمویت: M h g i j k l m n o p q r s t u v w x y z | { } ~ İ Z J A E I W K A T A L L A T I P U N L I L A N S I N H D O L A ﴿۲۹﴾ الفرقان: ۲۷-۲۹.
 واته: روژی دیت سته مکار قهپ ده کات به هدر دوو دهستی خویداو گاز له هدر دوو دهستی
 خوی ده گری و ده لی: خوژگه شوینکه و تهی پیغمه مبر بومایه و ریازی نهوم بگرتایه. مال ویران
 خوم خوژگه فلان کهسم نه کردایه ته هاوری. بهراستی له ریگای ئیمان هینان به قورنان گومرای
 کردم داوی نهوهی بوم هات و له ری لایدام، وه بهراستی شهیتانیش ریسواکهری ئینسانه.

پیغمه مبری خوا صلی الله علیه وسلم دهفهرمویت: (إن أهل النار لیبكون حتی لو أحریت
 السفن فی دموعهم لجرت، وإهم لیبكون الدم یعنی مکان الدمع) ۶۲. واته: دوزه خیه کان نهونده
 ده گرین نه گهر کهشتی له فرمیسیکاندا بکهویته ری ده توانیت بروات، وه گریانه که شیان خوینه
 له جیاتی فرمیسک.

وتاری شهیتان بو دوزه خیه کان:

خوای گهوره دهفهرمویت: M \] ^ _ ` ba edc f g h i j k l m n o p q r s t u v w x y z | { } ~ İ Z J A E I W K A T A L L A T I P U N L I L A N S I N H D O L A ﴿۳۳﴾ ابراهیم: ۲۲. واته: جا
 شهیتان ده لی: کاتی که کار تهواو ده بی بیگومان خوا به لینی پیدان به لینیکی ههق و راست و
 منیش به لیم پیدان به لام دروم کرد له گه لتان وه من نه مبوو به سه رتاندای هیچ زور و
 ده سه ولاتیک تنها نهوه نه بیت بانگم کردن (بو گومرای) ئیتر ئیوهش به ده نگمه وه هاتن (و
 به گویتان کردم) کهوته لومهی من مه کهن لومهی خوژان بکهن، بهراستی من ناتوانم بیم
 به هاواری ئیوه وه و ئیوهش ناتوان بین به هاواری منه وه، بهراستی من پروام نه بوو به وهی که پیشتر
 (له دنیا دا) منتان کردبوو به هاویدش بو خوا، بهراستی سته مکاران سزای سهختیان ده بیت.

دهرچونی ریخۆلهی دۆزهخیهکان:

ئوسامهی کورپی زهید رهزای خوای لی بی فەرمووه بیستم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده بیهرموو: (يُؤْتَى بِالرَّجُلِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيُلْقَى فِي النَّارِ، فَيَتَدَلَّقُ أَقْتَابَ بَطْنِهِ فَيَدُورُ بِهَا كَمَا يَدُورُ الْحِمَارُ فِي الرَّحَى، فَيَجْتَمِعُ إِلَيْهِ أَهْلُ النَّارِ، فَيَقُولُونَ: يَا فُلَانُ، مَا لَكَ؟ أَلَمْ تَكُ تَأْمُرُ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ؟ فَيَقُولُ: بَلَى، كُنْتُ أَمُرُ بِالْمَعْرُوفِ وَلَا آتِيهِ، وَأَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ وَآتَيْهِ) ^{٤٦٣}. واته: له رۆژی قیامه تدا پیاوی دیتن و فرپی دهدهنه ناو ئاگری دۆزهخهوه، ریخۆله کانی دهرۆینه بهر پی، وهک گای گیره بهدهوری خویا دهخولیتدهوهو ریخۆلکانی خزی گیره دهکات، دۆزهخیهکان لهدهوری کۆدهبنهوهو پی دهلین: فلانه کس! نه مه خۆتی؟ تۆ چیهته؟ تۆ چی ده کهی لیره؟ خۆ تۆ له دنیدا ئامۆژگاری ئیمهت دهکرد! نه مهت له چی و نه وهت له چی؟ نه ویش دهلی: بهلی و ابووم، به لام داخه کهم بو خۆم وانه بووم، به پیچه وانه وه به ئیوم ده گوت چاکه بکهن خۆم نه م ده کرد، به ئیوم ده گوت خراپه مه کهن که چی خۆم خراپه مه کرد، نه مهی ده بیسن سزای نه و کهسانه به که نه مه رهفتارو کرداریانه.

ئه بو هورهیره رهزای خوای لی بی فەرمووی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمویهتی: (رَأَيْتَ عَمْرَو بْنَ عَامِرِ بْنِ لُحَيْيٍ الْخَزَاعِيَّ يَجْرُ قُصْبَهُ فِي النَّارِ وَكَانَ أَوَّلَ مَنْ سَيَّبَ السَّوَابِ) ^{٤٦٤}. واته: عه مری کورپی عامری خوزاعیم بینی به ریخۆله کانی به ناو دۆزه خدا راده کیشرا، به کهم که شیش بوو یاسای (سواب) ی دانا.

هه ندیك له شیوه کانی سزاو نازاری دۆزهخیهکان:

هه ندهس رهزای خوای لی بی فەرموی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمویهتی: (يُؤْتَى بِأَنْعَمِ أَهْلِ الدُّنْيَا مِنْ أَهْلِ النَّارِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَيَصْبَغُ فِي النَّارِ صَبْغَةً، ثُمَّ يُقَالُ: يَا ابْنَ آدَمَ، هَلْ رَأَيْتَ خَيْرًا قَطُّ؟ هَلْ مَرَّ بِكَ نَعِيمٌ قَطُّ؟ فَيَقُولُ: لَا وَاللَّهِ يَا رَبِّ، وَيُؤْتَى بِأَشَدِّ النَّاسِ بُؤْسًا فِي الدُّنْيَا مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، فَيَصْبَغُ صَبْغَةً فِي الْجَنَّةِ، فَيُقَالُ لَهُ: يَا ابْنَ آدَمَ، هَلْ رَأَيْتَ بُؤْسًا قَطُّ؟ هَلْ مَرَّ بِكَ شِدَّةٌ قَطُّ؟

^{٤٦٣} - مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ١٤٧/٤ (٣٢٦٧)، وَمُسْلِمٌ ٢٢٤/٨ (٢٩٨٩) (٥١).

^{٤٦٤} - رَوَاهُ النَّسَائِيُّ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ بَرَقَم: ٣٤٦٩.

فَيَقُولُ: لَا وَاللَّهِ، مَا مَرَّ بِي بُؤْسٌ قَطُّ، وَلَا رَأَيْتُ شِدَّةَ قَطُّ (٤٦٥). واته: له روژی قیامتدا کی زور خوژی بووه و له نازو نيمه تدا بووه، به لآم لهو دنيا له دوزه خدايه ده پيئن و له ناگر هه لی ده کيشن، ئينجا پيی دهوتریت: ئهی نه وهی ئادهم! ئایا ئه وه تی تو ههیت هه رگيز خو شیت بينيوه؟ ده لی: نه بهو خوايه ئه ی پهروه دگارم! به حه یاتم چاوم به خوژی نه که وتووه.

برژانندی پیستی جهسته ی کافران:

خوای گهوره ده فره مویت: Z M [\] ^ _ ` a b c d e f
Lon ml kj ih g النساء: ٥٦. واته: به راستی ئه وانه ی بی بروابوون به نایه ته کانی ئیمه له مه ولا ده یانخه بینه ناو ناگریک هه ر کاتیک که پیستیان سوتا بزیان ده گورین به پیستیگر تر بو ئه وهی سزا که بجهژن، به راستی خوا هه همیشه زالی کار دروسته.

رهش هه لگه رانی دهم و چاویان:

خوای گهوره ده فره مویت: M یومَ بَیْضٌ © وَسَوْدٌ وَجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ ﴿١٠٦﴾ كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٦﴾ آل عمران: ١٠٦. واته: روژیک دیت چهند روویه ک سپی ده بن و وه چهند روویه ک رهش ده بن، جا ئه وانه ی که روویان رهش بووه (پییان دهوتریت) بوچی بی بروا بوون له پاش بروا هینان که واته بیچیژن سزا به ووی بی بروایتانوه.

ههروه ها ده فره مویت: M 9 8 7 6 5 4 3 2 1 0 G F I D C B A @ ? % < ; :
L U T S R P O N I L K J I H یونس: ٢٧. واته: ئه وانه ش که کرده وهی خراپیان کر دووه تۆله ی هه ر خراپیه که به ئه ندازه ی ئه و (خراپیه) وه ریسوایی دایان ده گریت بزیان نی یه هیچ په ناده ریک له (سزای) به راده یه ک روویان رهش بووه) ده لیی دهم و چاویان داپوشراوه به چهند به شیک له شه وه زه نگ ئه وانه ی (که باسکران) هاوړی ناگری دوزه خن.

سزای ئه وانه ی خه لک نازار ده ده ن:

ئهبو هوره ره رازی خوای لی بی گپراهه وه ویده تیه وه که پیغه مه ری خوا صلی الله علیه وسلم فره مویه تی: (صِنْفَانِ مِنْ أَهْلِ النَّارِ لَمْ أَرَهُمَا قَوْمٌ مَعَهُمْ سِيَاطٌ كَأَذْنَابِ الْبَقَرِ يَضْرِبُونَ بِهَا النَّاسَ)

٤٦٥ - أخرجه مسلم ١٣٥/٨ (٢٨٠٧) (٥٥).

وَنِسَاءٌ كَاسِيَاتٌ عَارِيَاتٌ مُمِيَّاتٌ مَانِلَاتٌ رُءُوسُهُنَّ كَأَسْنِمَةِ الْبُخْتِ الْمَائِلَةِ لَا يَدْخُلْنَ الْجَنَّةَ وَلَا يَجِدْنَ رِيحَهَا وَإِنَّ رِيحَهَا لَيُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةٍ كَذَا وَكَذَا^{٤٦٦}. واته: دوو كۆمەن هەبە لەرەزى ئەهلى دۆزەخن و من نەمدیون: جوړنكیان قامچیان پښه ریشودار وهك كلكى مانگا وایه كه ئەشكه نجهی خهلكی پینده دەن، جوړه كهی ترشیان: ئافره تانیكن پۆشاكیان له بەردایه به لآم رووتن (چونكه تهنك و كورته یان تهسكه) ئەوانه هەم خوڤان له خشته چوون هەم خهلكیش له خشته دەبەن، به فیزو له نجهو لارهوه دەرۆن بەرپنگادا، قژی سەریان له دواوه وهك كۆپارهی پشتی وشتر بەرزده كهنه وه، ئەوانه نەده چنه به ههشت و نه بۆنیشی ده كهن كه بۆنی به ههشت ئەوه نده وه ئەوه نده سآله رى دەروات.

سووكترین سزای دۆزەخ:

نوعمانی كورپی به شیر رهزای خوی لی بی فەر مووی: بیستم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده یفه رموو: (إِنَّ أَهْلَ أَهْلِ النَّارِ عَذَابًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَرَجُلٌ يُوَضُّ فِي أَحْمَصِ قَدَمَيْهِ جَمْرَتَانِ يَغْلِي مِنْهُمَا دِمَاغُهُ. مَا يَرَى أَنَّ أَحَدًا أَشَدُّ مِنْهُ عَذَابًا، وَأَنَّهُ لَأَهْوَنُهُمْ عَذَابًا)^{٤٦٧}. واته: له رۆژی قیامتدا ئەوهی له هه موو كه سیک سزای سوو كتره پیاویكه دوو پشكو ئاگر دادنن له ژیر پیندا ئیتر میشکی به تینی ئەو سكلانه وهك مه نجهلی سەر ئاگر ده كولی، له خووی وایه كهس له سوو سزای سهخت تر نی یه، به لآم له راستیدا له ناو دۆزەخیه كاندا كهس له سوو سزای سوو كتر نی یه.

ئاگر تا كوینی دۆزەخی ده گریت:

سه مورهی كورپی جوندب رهزای خوی لی بی فەر مووی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەر مویده تی: (مِنْهُمْ مَنْ تَأْخُذُهُ النَّارُ إِلَى كَعْبِيهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ تَأْخُذُهُ إِلَى رُكْبَتَيْهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ تَأْخُذُهُ إِلَى حُجْرَتِهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ تَأْخُذُهُ إِلَى تَرْقُوتِهِ)^{٤٦٨}. واته: دۆزەخیه كان هه یانه ئاگر تا قولسه پینی دیت، هه یانه تاكو ههردوو ئەژنوی و، هه شیانە تا پشتینهی و، هه شیانە تا ئیکی بینه قاقای.

^{٤٦٦} - أخرجه مسلم ١٦٨/٦ (٢١٢٨) (١٢٥) ، وأحمد في مسنده: ٣٥٦/٢.

^{٤٦٧} - مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. أخرجه البخاري: ١٤٤/٨ (٦٥٦٢) ، ومسلم: ١٣٥/١ (٢١٣) (٣٦٣) و(٣٦٤).

^{٤٦٨} - أخرجه مسلم: ١٥٠/٨ (٢٨٤٥) (٣٣).

شوینی دوپروه‌کان:

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: M إِنَّ الْتَّافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ ﴿١٤٥﴾ L النساء: ١٤٥. واته: به‌راستی دوپروه‌کان له‌خانه‌و تهبه‌قی هه‌ره ژیره‌وه‌ی ناگردان.

وتووژی نه‌هلی دۆزه‌خ:

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: M هَذَا وَرَكَّ اللَّطِيفِينَ لَشَرِّ مَنَابٍ ﴿٥٥﴾ جَهَنَّمَ يَصَلُونَهَا فِيمَا لَهَا: ٩١ ٨٠ وَعَسَاءَ ﴿٥٧﴾ وَآخِرِينَ مِنْ شَكْلِهِ: أَرْوَجَ ﴿٥٨﴾ هَذَا فَوَجَّحَ مُفَنِّجٌ مَعَكُمْ لَا مَرَجِيًّا يَوْمَ يَأْتِيهِمُ النَّارُ ﴿٥٩﴾ قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرَجِيًّا بِكُمْ أَنْتُمْ قَدْ تَمَّوْهُ لَأَ فِيمَا أَلْفَرَارُ ﴿٦٠﴾ قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا آذَانَ قَرْدِهِ أَذْ ضَعْفًا فِي النَّارِ ﴿٦١﴾ L ص: ٥٥ - ٦١. واته: بیگومان سدرکه‌شان خراپترین پاشه‌روژیان هه‌یه، دۆزه‌خه‌که ده‌چنه ناویه‌وه‌ئای چ‌جیگایه‌کی به‌دو خراپه، ئه‌مه‌و ئای له‌کول و کیم و زوخه‌ده‌با بیچه‌ژن، وه‌چهند جووری تر سزمان هه‌یه له‌و شیوه، (به‌گومراکه‌ره‌کان ده‌وتری) ئه‌مه‌که‌مه‌لیکه‌له‌گه‌ل ئیوه‌دا دینه‌دۆزه‌خ، (گومراکه‌ره‌کان) ده‌لین: به‌خیر نه‌یدن، بیگومان ئه‌وانه‌ده‌چنه ناو‌ئاگری دۆزه‌خ، ئه‌وان (به‌گومراکه‌ره‌کان) ده‌لین: به‌لکو ئیوه‌به‌خیر نه‌یدن، ئیوه‌(له‌دنیا‌دا گومرا‌تان کردین و) ئه‌م سزایه‌تان پیش هینا بو‌مان، ئای چ‌جیگاو مه‌نزلیکی خراپه، ده‌لین: ئه‌ی په‌روه‌دگارمان هه‌ره‌کس (هۆی) پیش هینانی ئه‌م سزایه‌بوو بو‌ئیمه، ئه‌وه‌سزای ئه‌و له‌دۆزه‌خدا دوو‌چه‌ندانه‌بکه.

هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: M } ~ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعْفَتِيُّ لِلَّذِيكَ اسْتَكَرْتُ بِرُؤَاكُنَا كُنَّا نَكْمُ ﴿١٨٨﴾ ل غافر: ٤٧ - ٤٨. واته: وه‌کاتی (دۆزه‌خیه‌کان) له‌ناو‌ئاگره‌که‌دا ده‌مه‌قپه‌ده‌که‌ن لاوازه‌کان به‌وانه‌ی خو‌به‌زلزان بوون ده‌لین: به‌راستی ئیمه‌شوینکه‌وتوو‌ی ئیوه‌بوین ده‌ی ئایا ئیوه‌له‌جیاتی ئیمه‌له‌ئه‌ستۆده‌گرن به‌شیک له‌م‌ئاگره. ئه‌وانه‌ی خو‌به‌زلزان و زۆردار‌بوون ده‌لین: به‌راستی هه‌موومان له‌ئاگرداین بیگومان خوا له‌نیوان به‌نده‌کانیدا دادوه‌ری کردوه.

بانگ و هاواری نه‌هلی دۆزه‌خ له‌نه‌هلی به‌هه‌شت:

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: M وَنَادَى أَصْحَابُ ﴿٩١﴾ ٨٠ أَيْضًا عَالِيْنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ خَرَّمَهُمَا عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿٥٠﴾ L الأعراف: ٥٠. واته: دۆزه‌خیه‌کان بانگ و هاوار له‌به‌هه‌شیه‌کان ده‌که‌ن (ده‌لین) هه‌ندی ئاومان بی‌به‌خشن، یان هه‌ندی له‌و‌روژی‌یه‌ی که‌خوا پی‌به‌خشیون،

(له‌وه لایماندا) ده‌لین: خوا هه‌ردوکی له‌سه‌ر بی بر‌ویان حه‌رام کردووه.

شه‌یتان خو‌ی بی به‌ری ده‌کات له شوین که‌وتوانی: کافران کاتیک له‌سه‌ر قه‌راغی دۆزه‌خ وه‌ستیراون ئاوات بوچی ده‌خوازن:

خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: $M \text{ وَ لَوْ عَزَّ وَجَلَّ قَالُوا لَئِنَّا } \hat{I} \text{ نَكَذَّبَ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ } \textcircled{17} \text{ لَ}$
 الأنعام: ۲۷. واته: وه نه‌گه‌ر بیان بینیتکاتیک له‌سه‌ر قه‌راغی دۆزه‌خ وه‌ستیراون که‌ ده‌لین
 خو‌زگه ده‌گه‌ر پیراینه‌وه بو دنیاو به‌لگه‌کانی په‌روه‌ردگارمان به‌درؤ نه‌ده‌زانی، وه له بر‌واداران
 نه‌بووین.

ئه‌هلی دۆزه‌خ مردن ناچه‌ژن:

خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: $M \text{ } \{ z \ y \ x \ w \ v \}$ | } ~ وَلَا يُخَفُّ عَنْهُمْ مِّنْ عَذَابِهَا
 كَذَلِكَ بَجَرَىٰ كُلِّ $\textcircled{18}$ ل فاطر: ۳۶. اته: ئاگری دۆزه‌خ بو ئه‌وانه‌یه بی‌ساوهر بوون بر‌ایاری
 مردن نادریت به‌سه‌ریاندا تا بمرن، سزاشیان له‌سه‌ر سووک ناکریت، ئا به‌و جو‌ره تو‌له ئه‌سه‌یتین له
 هه‌موو بی‌ساوهر پیک.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمو‌یت: $M \text{ لَّا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ } \textcircled{19}$ ل الأعلى: ۱۳. واته: پاشان له‌م شوینه‌دا نه
 ده‌مرن و نه ده‌ژین.

دۆزه‌خیه‌کان قوم کیم و زووخواو ده‌خۆنه‌وه، ناتوانن قوتی بده‌ن، مردنیان بو دیت له
 هه‌موو لایه‌که‌وه، که‌چی ناشمرن، له‌ دوای ئه‌وه‌ش سزای سه‌خت ده‌درین هه‌روه‌ک له‌و باره‌وه
 خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: $M \text{ } \{ z \ y \}$ | } ~ صٰلِدٍ $\textcircled{20}$ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِغُهُ وَيَأْتِيهِ
 الْمَوْتُ مِن $\textcircled{21}$ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِن وَرَآئِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ل إبراهيم: ۱۶ - ۱۷.

ئه‌بو سه‌عه‌ید ره‌زای خوا‌ی لی بی فه‌رمو‌ی: پیغه‌مه‌بری خوا صلی الله علیه وسلم فه‌رمو‌یه‌تی:
 (أَمَّا أَهْلُ النَّارِ الَّذِينَ هُمْ أَهْلُهَا فَإِنَّهُمْ لَا يَمُوتُونَ فِيهَا وَلَا يُحْيَوْنَ) $\textcircled{22}$. واته: به‌لام ئه‌هلی ئاگر،
 ئه‌وانه‌ی ئه‌هلی هه‌میشه‌یی ئاگرن، نه‌ ده‌مرن و نه‌ ده‌ژین.

$\textcircled{22}$ - أخرجه مسلم: ۱۸۵.

نه پرانه وهی بههشت و دۆزه خ:

ئیبین عومهر رهزای خویان لی بی فەر مووی: پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەر مویه تی: (إِذَا صَارَ أَهْلُ الْجَنَّةِ إِلَى الْجَنَّةِ وَأَهْلُ النَّارِ إِلَى النَّارِ جِيءَ بِالْمَوْتِ حَتَّى يُجْعَلَ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ ثُمَّ يُدْبَحُ ثُمَّ يُنَادِي مُنَادٍ يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ لَا مَوْتَ وَيَا أَهْلَ النَّارِ لَا مَوْتَ فَيَزِدَادُ أَهْلَ الْجَنَّةِ فَرَحًا إِلَى فَرَحِهِمْ وَيَزِدَادُ أَهْلَ النَّارِ حُزْنًا إِلَى حُزْنِهِمْ) ٤٧٠. واته: کاتیک بههشتیه کان بهره و بههشت یه کلایی کرانه و، دۆزه خیه کانیش بهره و دۆزه خ یه کلاکرانه و مردن دههتیریت له نیوان بههشت و دۆزه خدا سهرده بریریت، نیجا جارچیه ک جار ده دات، ئه ی بههشتیه کان نیتر مردن نییه، ئه ی دۆزه خیه کانیش نیتر مردن نییه، نیجا بههشتیه کانیش له سهرو دل خۆشیه که یانه وه هینده ی تر دلخۆش ده بن و، دۆزه خیه کانیش له سهرو خهفته که یانه وه هینده ی تر خهفته بار ده بن.

ئه و تاوانه هه ره گهورانه ی که ده بنه هۆی مانه وه ی هه میسه یی له دۆزه خدا:

١ - بیباوه ی و هاوه ل دانان بۆ خوا:

خوا ی گه و ره ده فەر مویت: [M \] ^ _ ` a c d e f g h i j k l m n o p q r s t u v w x y z { | } ~ قَالَُوا ضَلُّوا عَنَّا بَل لَّئِن نَّكُنْ نَدْعُوا مِن ۙ شَيْءًا كَذٰلِكَ ۙ يُضِلُّ اللّٰهُ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٧٦﴾ ذٰلِكُمْ بِمَا ۙ كٰفَرْتُمْ بِآيٰتِنَا ۙ وَكَانُوا يٰۤاٰمِنُوْنَ ﴿٧٧﴾

را ده کیشرین، له ناو ئاوی زۆر گهرمدا، پاشان له دۆزه خدا ده سوتیترین، له پاشان پیمان ده وتی: له کوپن ئه و هاو به شانیه ی بۆ خوداتان داده نان، بیجگه له خوا ده لپن: وون بوون لیمان (وا نییه) به لکو ئیمه له دنیا (بیجگه له خوا) شتی کمان نه ده په رست، ئابهم جۆره خوا بی باوه ران له ریگه لاده دات، ئه مه تان له بهر ئه وه یه که ئیوه به نار ه و شادی و که یفتان ده کرد له زه ویدا . وه له بهر ئه وه ی که فیز و که شخه تان ده کرد له زه ویدا، ده ی له ده ر گای دۆزه خه وه برۆنه ژووره وه تیایا ده مه ینه وه به نیجگاری ئای چه ند خرا په شوینی خو بهزل زانان.

٤٧٠. - أخرجه البخاري: ٢١٨٢ ومسلم: ٢٨٥٠.

۲- به‌درۆ زانیی روژی دوایی:

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: M فِي آيَسَاءُ نُؤْنَ ﴿٤٠﴾ عَنِ الْمُتَجِرِينَ ﴿٤١﴾ عَ عَ عَ عَ قَالُوا آيَمَ الْفَصْلَيْنِ ﴿٤٢﴾
 وَكَمْ نَقَلِمُ الْمَسْكِينِ ﴿٤٣﴾ وَكَمْ نَقَلِمُ الْفَاقِينَ ﴿٤٤﴾ وَكَمْ نَكُذِّبُ بَنِي آدِينَ ﴿٤٥﴾ L المدثر: ٤٠ - ٤٦. واته: كه له
 باخاتی به‌هه‌شتدا پرسیار له‌یه‌کتری ده‌کدن له (حالی) تاوانباران (هه‌ر له به‌هه‌شتیه‌کان وه‌لام
 ده‌داته‌وه که دیومانن و پیمان وتوون) چی ئیوه‌ی خستۆته دۆزه‌خه‌وه؟ (ئه‌وانیش) وتیان: که‌سانه‌ی
 سه‌ر فرازو شادمانن له به‌هه‌شتدا به‌ تاوانبارانی دۆزه‌خ ده‌لین: له نوێژ‌گه‌ران نه‌بووین، وه
 خوێراکمان نه‌ده‌دا به‌هه‌زاران. وه روژه‌چووین له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی که روژه‌چوون (له‌ قسه‌ی خراپه‌و
 بی‌شه‌رعیدا) وه باوه‌رمان به‌ روژی دوایی نه‌بوو.

۳- گوێپه‌لی سه‌ر کرده‌ بی‌ پرواکان:

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: M SR Q P O N M L b a ^ _ ^ Lb a ^ _ ^ الأحزاب: ٦٧ - ٦٨. واته: وه‌لئ: ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان به‌راستی
 ئیمه‌ به‌گوئی سه‌ران و گه‌وره‌کافانن کرد ئیتر له‌ ریگای راست گو‌مپریان کردین، ئه‌ی
 په‌روه‌ردگارمان دوو به‌را به‌ر سزایان بده و به‌ر نه‌فرینی خوێیان بجه‌یت.

۴- دوو پروویی:

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: M إِنَّ الْمُتَفِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ ﴿١٤٥﴾ ل النساء: ١٤٥.
 واته: به‌راستی دوو پروووه‌کان له‌ خانه‌و ته‌به‌قی هه‌ره ژیره‌وه‌ی ناگردان.

۵- خوێبه‌زل زانین:

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: M SR Q P O N M L K J I H G F E D C B A ^ _ ^ h g f e d b a ^ _ ^] \ [ZY X WV UT
 LK j i الأعراف: ١٤٦. واته: به‌م زوانه‌ لانه‌ده‌م و به‌رگری ده‌که‌م له‌ نیشانه‌و
 به‌لگه‌کانم، ئه‌وانه‌ی که خوێیان به‌ گه‌وره‌داده‌نن له‌سه‌ر زه‌ویدا به‌ ناهه‌ق و ناره‌وا، ئه‌وانه
 ئه‌گه‌ر هه‌موو مو‌عجیزه‌یه‌ک ببینن باوه‌ری بی‌ ناهینن، وه ئه‌گه‌ر ئایینی راست و دروست ببینن

نایکدن به ریپاز و نایینی خویان، همموو ئەمانه له بهر ئەوهیه که به لگه و نیشانه کانی ئیمه یان به درۆ ده زانی و هه میشه بی ناگا بوون لییان.

هدروه ها ده فەرمویت: 3M 4 65 7 8 9 L: غافر: ۶۰. واته: به راستی ئەوانه ی خویان به گهوره ده زانن که بپه رستن، له مه و دوا به سه رشوۆری ده چنه ناو ناگری دۆزه خه وه.

پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم ده فەرمویت: (لَا يَدْخُلُ النَّارَ أَحَدٌ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةِ خَرْدَلٍ مِنْ إِيْمَانٍ، وَلَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ أَحَدٌ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةِ خَرْدَلٍ مِنْ كِبْرِيَاءٍ)^{۴۷۱} واته: ناچیتته ناگری دۆزه خ یه کینک به قهده ده نکى ناوکه خه رته له یه ک ئیمان له دلیدا بیّت، ههروه ها ناچیتته به هه شته وه یه کینک به قهده ده نکه خه رته له یه ک خو به زلزانى له دلیدا بیّت.

خوای گهوره له فەرموده ی قودسیدا ده فەرمویت: (الکبرياء ردائي والعظمة إزاري فمن نازعني واحدا منهما قذفته في النار)^{۴۷۲}. واته: گهوره یی و مه زنا یه تی کالای منن و مافی که سی تریان پیوه نی یه، ئەوه ی له سه ر یه کى له م دووانه به ربه ره کانی و دژا یه تیم بکات ئەوه فریى ده ده مه ناو ناگری دۆزه خه وه.

ئهبو هوره یه ره زای خوای لى بی فەرمووی: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمو یه تی: (تَحَاجَّتْ الْجَنَّةُ وَالنَّارُ فَقَالَتْ النَّارُ أُوثِرْتُ بِالْمُتَكَبِّرِينَ وَالْمُتَجَبِّرِينَ..)^{۴۷۳}. واته: به هه شت و دۆزه خ مشت و مریان بوو، دۆزه خ وتی: من تاییه ت کراوم به خو به زلزان و مل هوره سته مکاره کان.

ئین عومه ر ره زای خویان لى بی فەرمووی: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمو یه تی: (يَطْوِي اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ السَّمَاوَاتِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ يَأْخُذُهُنَّ بِبِدِّهِ الْيَمِينِ ثُمَّ يَقُولُ أَنَا الْمَلِكُ أَيْنَ الْجَبَّارُونَ أَيْنَ الْمُتَكَبِّرُونَ)^{۴۷۴}. واته: خوای گهوره له روژی دوا ییدا ئه مانه کان ده پیچیتته وه پاشان

^{۴۷۱} - أخرجه مسلم: (۱۳۲)، مشكاة المصابيح: ۵۱۰۷/۳، صحيح الجامع: (۷۶۷۹).

^{۴۷۲} - صحيح سنن أبي داود: ۴۰۹۰، في صحيح الجامع: ۴۳۱۱.

^{۴۷۳} - أخرجه البخاري: ۴۵۶۹، ومسلم: ۲۸۴۶.

^{۴۷۴} - أخرجه مسلم: ۲۷۸۸.

به دهستی راست دهیانگری و ده فرمویت: من پادشام کوانی زورداران؟ کوانی خو به گهوره زانان.

کارو کردهوی چاکه مرؤ له ناگری دۆزه خ دوور ده خاتهوه:

ئهبو سه عیدی خودری رهزای خوای لی بی گپراویده تیه وه که پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (مَا مِنْ عَبْدٍ يَصُومُ يَوْمًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِلَّا بَاعَدَ اللَّهُ بِذَلِكَ الْيَوْمِ وَجْهَهُ عَنِ النَّارِ سَبْعِينَ خَرِيفًا)^{۴۷۵}. واته: هدر که سیک به ئیماننه وه رۆژیک له پیناوی خوای گهوره به رۆژوو بییت، خوای گهوره بهو رۆژه روو خساری هفتا پایز له ناگری دۆزه خ دوور ده خاتهوه.

ههروه ها فرمویه تی: (لَنْ يُلْجَ النَّارَ أَحَدٌ صَلَّى قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا)^{۴۷۶}. واته: ئه و که سهی نویژی پیش خۆر که وتن و نویژی پیش خۆر ئاوا بوون بکات نارواته ناو ناگری دۆزه خه وه، مه به ست نویژی به یانی و عه سه ره.

^{۴۷۵} - مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ: أخرجه البخاري ۳۱/۴ (۲۸۴۰)، ومسلم ۱۵۹/۳ (۱۱۵۳) (۱۶۷).

^{۴۷۶} - أخرجه مسلم: (۲۱۳)، وأحمد في المسند (۱۳۶/۴).

کوتایی

خویندیری خوشه‌ویست ئەم کتیبه‌ی بەردەست (گهشتی قیامت) که خوای گه‌وره بو‌ی ئاسان کردین، هیوا دارین بیته هوی هیدایهت و به‌رچاو روونی بو‌ موسلمانانی کورد زوبانی خوشه‌ویست و که‌لینیک پر بکاته‌وه له کتیبخانه‌ی کوردی و خزمه‌تیک بکات به راگ‌یاندنی ئسلامی هاوچه‌رخ، هه‌روه‌ها بیته خیری نه‌براه‌وه زانستی سوود لی وه‌رگیراو بو‌ به‌نده‌ی هه‌ژار و بخرینه‌سه‌ر تای ته‌رازووی کرده‌وه چاکه‌کانی دایک و باو‌کم له رۆژی ره‌ستاخیزدا.

راستی و دروستی کتیبه‌که له خوای په‌روه‌رد‌گار‌ه‌وه‌یه، هه‌له‌و ناته‌واوی یه‌کانیشی له‌من و شه‌یتانی نه‌فره‌تیه‌وه‌یه.. جا ئه‌وه‌ی خویندیه‌وه با له دوعای خیر بی به‌شمان نه‌کات به‌لکو له‌و گه‌شته‌هاتوو نه‌هاته‌دا سه‌رکه‌وتوو سه‌رفه‌راز بین، خوای گه‌وره ئیمه‌ش و ئیوه‌ش سه‌رکه‌وتوو بکات بو‌ هه‌رچی زیاتر خزمه‌تکردنی دینه‌که‌مان.

إِنَّهٗ نِعَمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعَمَ النَّصِيرِ .

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

ناصر ئیبراهیم سازانی

سلیمانی

سالی ۱۴۳۱ی کۆچی - ئازاری / ۲۰۰۹ی زاینی

سه رچاوه کان

- ۱- فورئانی پیروژ
- ۲- عمدة التفسیر عن ابن الکثیر للشیخ أحمد الشاکر. دار الوفاء ۱۴۲۶ هجری- ۲۰۰۵ م.
- ۳- تفسیری رمان ماموستا نه همد کاکه مه همد. چاپی یه کهم.
- ۴- پوختهی تفسیر ماموستا موحد همد مه لا صالح. چاپی سیهم
- ۵- فتح الباری شرح صحیح البخاری لابن حجر العسقلانی.
- ۶- شرح صحیح مسلم للإمام النووي. دار إحياء التراث العربي ۱۴۲۰ هجری- ۲۰۰۰ م.
- ۷- شرح ریاض الصالحین للشیخ العنیمین مطبعة دار السلام ۱۴۲۳ هجری- ۲۰۰۲ م.
- ۸- ریاض الصالحین به کوردی وه رگیوانی ماموستا نوری فارس.
- ۹- مختصر التذکرة بأحوال الموتی والآخرة للإمام القرطبی مكتبة العصرية ۱۴۲۸ هجری- ۲۰۰۷ میلادی.
- ۱۰- کتاب الفتن والملاحم للحافظ ابن الکثیر طبعة الأولى دار الغد الجديد المنصورة- مصر لسنة ۱۴۲۶ هجری- ۲۰۰۵ میلادی.
- ۱۱- الروح لابن قیم الجوزية. تحقیق عصام الدین الصباطی دار الحدیث القاهرة لسنة ۱۴۲۴ هجری ۲۰۰۴ میلادی.
- ۱۲- رحلة الى دار الآخرة جمع والترتيب محمود المصري (أبو عمار) طبعة الثانية مكتبة التقوى ۱۴۲۴ هجری- ۲۰۰۳ میلادی.
- ۱۳- أحداث النهاية ونهاية العالم فضيلة الشيخ محمد حسان طبعة الأولى مكتبة فياض ۱۴۲۷ هجری- ۲۰۰۷ میلادی.
- ۱۴- قیامهتی گهوره نووسینی عمر سلیمان الأشقر، وه رگیوانی نارام گه لالی چاپی یه کهم له بلاو کراوه کانی نووسینگهی تفسیر له هه ولیر سالی ۱۴۲۲ کۆچی- ۲۰۰۱ زاینی.

- ۱۵- الفوائد لابن قيم الجوزية تحقيق عصام الدين الصباطي دار الحديث القاهرة لسنة ۱۴۲۶ هجري، ۲۰۰۵ ميلادي.
- ۱۶- قیامتہ تی بچوک نووسینی عمر سلیمان الأشقر، وەرگێرانی کاروان موحمەد له بلا وکراوه کانی ناوهندی رۆشنیر سالی ۱۴۲۹ کۆچی - ۲۰۰۸ زایینی.
- ۱۷- أهوال القبور لابن رجب الحنبلي مكتبة العصرية صيدا-بيروت - لبنان لسنة ۲۰۰۷ ميلادي ، ۱۴۲۸ هجري.
- ۱۸- مهترسی و ناخۆشیه کانی قهبر دانراوی ئیبن رهجهبی حهنبهلی بهغدادی، وەرگێرانی مامۆستا عبدالقادری تهوحیدی. چاپی یه کهم، نووسینگهی تهفسیر سالی ۲۰۰۷ کۆچی بهرامبهر به سالی ۱۴۲۹ی زایینی.
- ۱۹- چهند سهراوهیه کی تر.

بهره‌دهنده کانی ناصح ئیبراهیم سازانی

- ۱- فهزلی نویژ و کاریگه‌ری له‌سه‌ر په‌روه‌رده و ته‌زکیه‌ی نه‌فس. سیّ جار چاپکراوه
- ۲- خواپه‌رستی و ئاسه‌واره کانی له‌سه‌ر په‌روه‌رده‌ی ده‌روون.
- ۳- په‌روه‌ده‌ی مندالان له ئیسلامدا. نووسینی د. عبدالله ناصح عه‌لوان، وه‌رگیپان و ئاماده‌کردن.
- ۴- ئەم کتیبه‌ی به‌رده‌ستت (گهشتی قیامت).

بلاوکراوهکانی پرۆژهی (تیشک)

ژ	ناوی کتیب	نوسهر
۱	به ئیسلامکردنی کورد، ماسته رنامه یان هه له نامه؟	ن: فازل قه رداغی
۲	نه زانی و بی شه رمیی، به شیک له چه واشه کارییه کانی مهربان هه له به جیی له کتیبی (سیکس و شرع و ژن) دا	ن: عومر که مال ده رویش
۳	ناشتینامه، وه لأمیک بۆ (خویننامه) ی زه رده شتی	ن: ئامینه صدیق
۴	فهواکه ی مه لای خه تی، ئه فسانه ی میژوونوو سیک	ن: چه سه ن مه حمود چه مه که ریم
۵	صه لاهه ددینی ئه بیوی، گه وره تر له ره خنه گرانی، گه توگۆ له گه ل پرۆفیسۆر دکتۆر موحسین موحه ممه د حسین	ئا: ئارام عه لی سه عید
۶	به ره و به ختیاری ئافره ت (به رگی یه که م)	جه مال چه بیبوللا (بیدار)
۷	ئازادی راده برپین له رۆژئاوا، له سه لمان روشدییه وه بۆ رۆجیه گارودی	ن: د. شه ریف عه بدولعه زیم و: وه رزیز چه مه سه لیم
۸	به جیهانیکردن، دیدیکی ئیسلامیی	ن: د. موحسین عه بدولعه مید و: چه مه که ریم عه بدوللا
۹	کوردستان له به رده م فتوحاتی ئیسلامیدا	ن: چه سه ن مه حمود چه مه که ریم
۱۰	به ره و به ختیاری ئافره ت (به رگی دووم)	ن: جه مال چه بیبوللا (بیدار)
۱۱	میژووی دیرینی کوردستان (کتیبی سییه م)	ن: فازل قه رداغی
۱۲	سه ده یه که ته مه نی نوورین، مامۆستا عه بدولعه ریمی موده رپس به پینووسی خۆی بناسه	ئا: عه بدولدا ئیم مه عرف هه ورامانی
۱۳	ده ولته تی خیلافه ت، بوژاندنه وه ی کۆمه لگه و گه شه سه ندنی شارستانییه ت	ن: ئیکرام که ریم
۱۴	له سه رگوزشته کانی ژیان، ئه ده بی گالته وگه پ، روداوی میژوویی، بیره وه ریی	ن: شیخ موحه ممه د خال
۱۵	پرۆژهی ده ستووری هه ریمی کوردستان رامان و سه رنج و پیشنیار	ئا: پرۆژهی تیشک

۱۶	بیست و سی سال سهروری	ن: ئەحمەد حاجی پەشید دکتۆر صەباح بەرزنجی پێشەکی بۆ نووسیوه
۱۷	قورئان وەحی ئاسمانە، نەك پەنگدانەوہی سەردەمی خۆی	ن: بەكر حەمە صدیق
۱۸	ئیسلام و سیاسەت، لیکۆلینەوہیەك لەمەر پەیوہندی نیوان ئیسلام و سیاسەت	ن: ئارام قادر
۱۹	سوپای ئەیبیبیان لە سەردەمی سەلاحەددیندا پیکهاتنی، ریکخستنی، چەكەکانی، هیزی دەریایی و شەپو چەنگە گرنگەکانی	ن: پروفیسۆر دکتۆر موحسین موحەممەد حسین و: عوسمان علی قادر
۲۰	پوختەیکە دەربارە ی پۆژوو	ن: عەبدوورپەحمان نەجمەدین
۲۱	رۆلی پرشنگاری زانا موسولمانەکان لە پێشکەوتنە زانستییەکاندا	ن: د. کاوہ فەرەج سەعدون
۲۲	یکەمین دەستووری نووسراو لە جیہاندا، بەلگەنامەیکە گرنگی سەردەمی پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم)	ن: موحەممەد حەمیدوللا و: شوان ھەورامی
۲۳	ئیسلامناسی یان ئیسلامناسیی، وەلامیک بۆ کتیبی (ئیسلامناسی) علی میرفطوس	ن: ئیکرام کەریم
۲۴	بەرەو بەختیاری ئافرەت (بەرگی سنیەم)	ن: جەمال حەبیبوللا (بیدار)
۲۵	ئیشکردن نەك تەمەلی	عەبدولعەزیز پارەزانی
۲۶	دوورگی بێناسازان، چیرۆکی پەرەردەییە بۆ گەرەو بچوکی ئەم نەوہ نوئیە	نوسینی: د. عەبدولعەمید ئەحمەد ئەبو سلیمان وەرگیپرانسی: ئامینە صدیق عەبدولعەزیز
۲۷	زمانی گەردەلوول، خەونی شەبا کۆمەلە دیداریکە لەسەر شیعر، فەرہەنگ، زمان، تەسەووف، پۆژھەلاتناسی، ژن، پەخنە ی ئەدەبی،	فەرھاد شاگەلی

	پووناکبیر و دہسلاٹ	
۲۸	ہلہ بچہ ۱۸۸۹ - ۱۹۳۰، لیٹولینہ وہی کی میٹرووی سیاسیہ	ن: عادل صدیق
۲۹	بہرگری له قورٹان دژی پرخنہ گرانی	ن: عہد پورہ حمان بہدوی و: وهرزیر حہمہ سلیم
۳۰	فرمودہ ہاوبہ شہکانی بوخاری و موسلم	نامادہ کردن و وهرگترانی: حہمہ کہریم عہدوللا
۳۱	مہلا ئیدرسی بہ دلیمی، رولی له یه کخستنی میرنشینہ کوردیہ کاندا	ن: حہسہن مہحمود حہمہ کہریم
۳۲	شیخ مہحمودی حہفید (۱۹۲۲ - ۱۹۲۵)	ن: ئومید حہمہ ئہمین
۳۳	ئیسلام له بہردہم دوپیاندا	ن: لیوبو لدقائیس و: عہدول حسین
۳۴	پامیاری له ئیسلامدا	ن: ئہحمہد کاکہ مہحمود
۳۵	وہلامی پرسیارہکان، پہواندہنہ وہی کومہ لیک گومان سہبارت بہ راستیہکانی ئیسلام	ن: دکتور کہریم ئہحمہد
۳۶	مروؤف و پہیامداری	ن: قانع خورشید
۳۷	سہید قوتب، له ہاتنہ دنیاوہ تا شہیدبوون	ن: د. سہلاح عہدولفہ تاح ئہ لخالیدی و: تارق نہجیب رہشید
۳۸	عوسمانی کوری عہفان، کہسایہتی و سہردہمہ کہی	ن: علی موچہمہد سہلالبی و: حہمید موچہمہد عہدوللا
۳۹	خوانی پووح، توئزینہ وہیہ کہ دہربارہی گہورہی و پیروزیی نوئز	ن: مہلا ئہحمہدی شہریعہ
۴۰	ئہ لغبئی لاتینی.. زمانی ستاندارد	نامادہ کردنی: رہوشت مہحمہد
۴۱	بنہ ماکانی فیکھی ئیسلامی (بہرگی یہ کہم)	نوسینی: د. صباح بہرنجی
۴۲	پوختہ یہک دہربارہی راگہ یاندن و راگہ یاندنی ئیسلامی	ن: ئہحمہد ئیبراہیم ورتی

۴۳	دەروازەیکە بۆ زانستەکانی قورئان	ن: ئیکرام کەریم
۴۴	بېرەوهرییهکان دەبنه گرنگ، دیمانهی مامۆستای دیرین ئەحمەد سەعید	ئا: ئەحمەد حسین ئەحمەد
۴۵	گەنجینهکانی دوورگەیی بیناسازان	ن: د. عەبدولحەمید ئەحمەد ئەبوسەلیمان و: بوشرا صدیق عەبدولعەزیز
۴۶	فەری قەل فەری	نوسینی: مەلا موخەممەدی جەلی کۆیی (مەلای گەرە) قانع خورشید پێشەکی بۆ نوسییوو و ریکخستوووتەو پەراوێزی بۆ داناو
۴۷	کۆچ کۆمەلە چیرۆکیکی واقعیی کۆمەلایەتییه	نوسینی: یوسف حاج ئەحمەد وهرگێرانی: کاوه محەمەد شارباژێری
۴۸	پەرەردەیی مندالان لە ئیسلام دا	نوسینی: د. عەبدوللا ناصح عەلوان وهرگێرانی: ناصح ئیبراهیم سازانی
۴۹	ئیمام حەسەن بەننا ۱۹۰۶ - ۱۹۴۹	نوسینی: مصطفى محمد الطحان وهرگێرانی: محمد عبدول رحيم
۵۰	مێژووی کوردەکانی جەزیرە ۴۴۷-۶۵۶ ک	نوسینی: ئومید بەهرامی نیا وهرگێرانی: عبدالرحيم معرفتی
۵۱	ئایا خوا کچی هەیه ؟ وہ لأمیک بۆ کتیبی (کچانی خوا)	نوسینی: روقیہ صدیق عبدالعزیز
۵۲	گهشتی قیامت	نوسینی: ناصح ئیبراهیم سازانی